DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Acı çekmeyi bile sevdiğimiz sevdalarda boğulan benliğimiz, Müjde Aklanoğlu'nun cümlelerinin çatısı altında buluşuyor. Burada her kelime bir diğerinin mutluluğuna muhtaç!
"Bana Seni Seviyorum Deme Hissettir" kitabının yazarı "Miraç Çağrı Aktaş"

SAKLAMBAÇ SERİSİ - II

RÜYALAR Gerçek Oldu

MÜJDE AKLANOĞLU

OLİMPOS

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ve fısıldadı usulca... "Gözlerim açıkken gördüğüm, en güzel Rüya'msın!"

Serçesini korumaya çalışan fedakâr bir Şahin ve onların peşinde azılı bir Kara Kediye dönüşen düşmanı...

OYUNLAR GERÇEĞE, RÜYALAR MASALA DÖNÜŞÜRKEN...

Sevdiği adamla, onu seven adam arasında kalarak bir keşmekeşin içine sürüklenen Rüya...

Ve onu elde edebilmek için hiç çekinmeden kanunsuzluğunu kullanan cesur bir Şahin...

Sımsıkı bağlanmış büyük sırları ile, hayatının dengesini bozmak için çıkagelen eski dostlarla...

Hiç ummadığı anda yeni keşfedilmiş bir tutkunun renkli karmaşası aklını allak bullak ederken...

Ahlak kuralları ve onu zorbaca yanında alıkoyan adamın, çözülmesi zor sırları tarafından esir alınan Rüya...

Rehinesi olduğu tehlikeli adamın aslında gönüllü tutsağı olduğunu kavradığında... Benliğini çepeçevre saran inkâr zincirlerini kırabilecek mi?

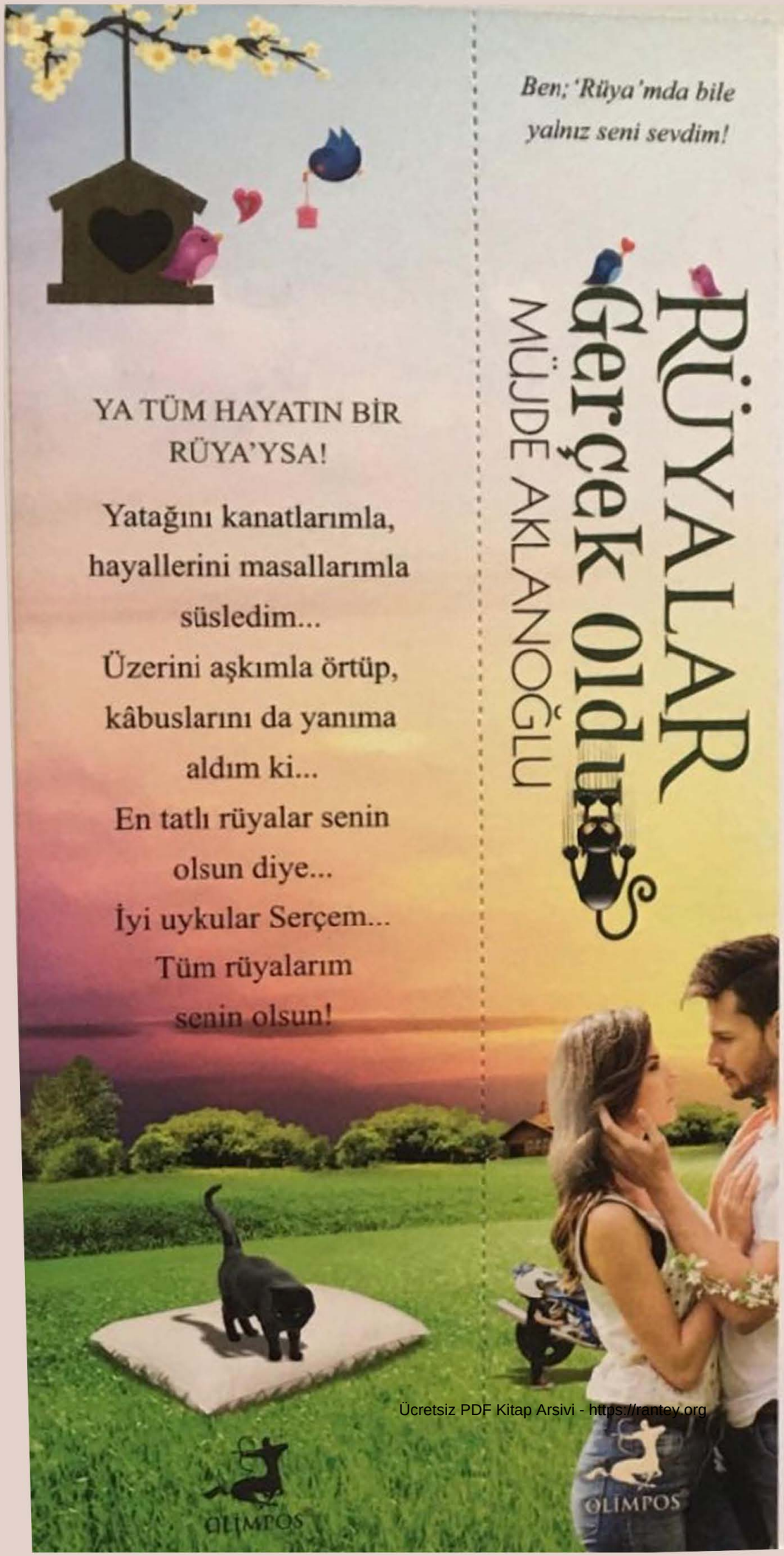
Ve karşı karşıya kaldıkları büyük tehlike, iki genci hayatları pahasına birbirine düşürdüğünde... Bu çözülmesi zor gerçekle savaşabilecekler mi?

Aralarındaki çekim, hayatları boyunca unutamayacakları maceralara yol açtığında... Yeni filizlenen reddettikleri duyguları... yaşamları pahasına koruyabilecekler mi?

₺25
ISBN:978-605-9176-26-2
9 786059 176262
OLİMPOS
olimposyayinlari.com
facebook.com/olimposyayinlari
twiter.com/olimposyayinlari

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ben; 'Rüya'mda bile yalnız
seni sevdim!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SAKLAMBAÇ SERİSİ - II

Rüyalar Gerçek Oldu

MÜJDE AKLANOĞLU

OLİMPOS

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

RÜYALAR GERÇEK OLDU
Müjde Aklanoğlu

Redaksiyon: Olimpos Yayınları
Bilgisayar Uygulama: Olimpos Yayınları
Kapak Tasarımı: Merve Kayalı Kürşat

1. Baskı: Ekim 2015
ISBN: 978-605-9176-26-2

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Olimpos Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti'ye aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

OLİMPOS YAYINLARI
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Yolu No:8 K:1 D:2
Davutpaşa / İstanbul
Tel: (0212) 544 32 02 (pbx) Sertifika No: 13718
www.olimposyayinlari.com - info@olimposyayinlari.com

Genel Dağıtım: YELPAZE DAĞITIM YAYIN SANAT PAZARLAMA
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Yolu No:8 K:1 D:2
Davutpaşa / İstanbul
Tel: (0212) 544 46 46 Fax: (0212) 544 87 86
info@yelpaze.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Baskı: İNKILAP KİTABEVİ Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Çobançeşme Mah. Altay Sk. No:8 Yenibosna - İstanbul Tel:(0212) 496 11 11
Sertifika No: 10614

SAKLAMBAÇ SERİSİ - II

Rüyalar Gerçek Oldu

MÜJDE AKLANOĞLU

tsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

OLİMPOS

Ya tüm hayatın bir Rüya'ysa?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

1. BÖLÜM

Sanki nefesleri barut, kelimeleri ateş olacaktı da,
konuştuğu daha ilk kelimede
ortalık alev alıp yanacaktı...

Düğünden sonra hayrına kaçak çifti getiren Mustafa Bey -birazcık da acıyarak- kazara evlenmiş çifti gidecekleri yere kadar götürmeyi teklif edince, buna balıklama atlayan kişi Şahin olmuştu.

Olayların hızla cereyan etmesine tepki veremeyen kız; şaşkına dönmüş duruyor, sessizce ona itaat ediyordu. El-ayak çekilince, dışarıda dolaşan adamların varlıkları da köyden silindi. Yaşlı kadının hayır dualarını alarak, Hoca Efendi'nin öğütlerine kulak vererek yola koyulmuşlardı.

Hoca Efendi ne demişti... "Çocuklar, resmi nikâh olmadan dinî nikâhın hiçbir geçerliliği yoktur ülkemizde. Her ne kadar dinen yapılması gereken bu olsa da, asıl resmi nikâh kıyılması gerekmektedir. Çünkü Allah-ü Teâlâ, nikâh akdini sadece çiftlerin birbirine olan sorumluluklarını, yakınlarının selametini ve haklarının devlet kabulüne girmesini mecburi kılmak için çıkarmıştır. Çoğu Müslüman dinini tam olarak bilmediği için, dini nikâh olayını ciddiye almamaktadır. Fakat bu kişiler şunu unutmamalıdırlar ki, dinî nikâh kıyılmadığı sürece, eşiyle gireceği cinsel münasebetlerde zina işlemiş sayılmaktadır ve bunu bir ömür boyu sürdürecektir. O yüzden cimadan ve haramdan kaçınmak için; önce resmi, sonra dinî nikâh kıyıl-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

malıdır. Birisi kadını erkeğe karşı garantiye alır, diğeri eşleri ateşten sakınır..."

Rüya bunları biliyordu ama Şahin şu ana kadar pek önemsemediği dinî nikâhın önemini yeni kavrıyor ve her hâlükârda gerçeği kabulleniyordu. Üstelik kalbindeki bu sevinç kırıntısı, kendini daha da suçlu hissetmesine yol açıyordu. Bunun için kendini nasıl affedebilecekti? Kızın bir ailesi vardı ve Rüya onlardan bu zevki mahrum etmiş durumuna düşmüştü. Fakat bu bilinçli yapılan bir eylem değildi ki! Tamamen mucizenin can bulmuş hâliydi!

Az sonra Mustafa Bey'in kullandığı eski arabanın gıcırdayan koltuklarında yolculuk devam ederken, arkada oturan iki gencin de ağzını bıçak açmıyordu. Birisi düşünceli, diğeri garipti. Zaten çok geçmeden araç otogara varmış, Mustafa Bey gençleri riske atmadan otobüs biletlerini ayarlamıştı.

Kimse *"Necisiniz? İn misiniz? Cin misiniz? Yoksa bir garip yolcu musunuz?"* diye sormamıştı. Onları yargılamamış, hor görmemiş, aksine hoşgörüyle yardım ellerini hiç tereddütsüz tevazuyla uzatmıştı.

Şahin onları buraya getiren, Hoca Efendi'nin torunuyla Mustafa Bey'e candan gönülden teşekkür etmişti. İki orta yaşlı adam tebriklerini edip, şükranlarını aldıktan sonra el sıkışarak yanlarından giderken, ikiliyi tembihlemeyi de unutmamıştı.

Şahin bileğindeki saate baktığında, aracın beş dakikaya geleceğini fark etti. Yönünü genç kıza döndü. Saçını başını toparlamış, yaşlı kadının torununun verdiği yeni, temiz bir pantolon giymiş, üzerindeki eski ama temiz hırkasıyla etrafa şaşkın bakışlar atıyordu. Yüzü tedirgin, gözleri suçluydu. Biliyordu onun için kolay değildi ama yapacağı başka bir şey yoktu.

Şahin genç kızın tedirginliğini anlayarak yanına yaklaştı. Rüya dikkatli bakışlarını üç-beş kişinin etrafta dalgınca dolaştığı boş meydanda dolaştırırken, Şahin hiç tereddütsüz eline uzandı. Bedeninde biriken elektrik ateş olup, parmak uçlarından genç kızın eline aktı. Parmakları sahiplenici bir hazla

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

onun narin parmaklarına dolanırken, genç kız bakışlarını karıncalanan eline çevirmişti.

Böyle ortada durmaları iyi değildi. Otobüs gelene kadar bir köşede dikkat çekmeden bekleseler daha iyi olacaktı. Oysa şimdi onu kollarına alarak teselli ederken, dudaklarını tenine yaslayarak, kazara olan nikâhlarının gerçekliğini sorgulatmak istiyordu! Ama kızın ürkek ve tedirgin hâlini gördükçe geri çekilip; eski nemrut ve soğukkanlı hâlini korumaya özenle devam ediyordu.

Genç kız şapşallığın yüz bulmuş hâliyle etrafına alık alık bakarken, onu kaygısından uzaklaştırarak, "Burada yoklar... Ama bir şey olmaz kuzenine merak etme. Hem onları değil bizi gördüklerine göre, onlar çoktan kaçmışlardır." diye söylendi genç adam.

İyide nereye? Bu düşünce daha çok korkmasını sağlamaktan öteye gitmiyordu ki. İyi miydi? Yakalanmış mıydı? Ya da Vural ona nasıl davranıyordu?

Rüya sıkılmaktan pestile dönmüş elini genç adamın tutuşundan küsçe çekmeye çalışırken, "Ne kadar eminsin?" diye dişlerini gıcırdattı. Ama elini onun sımsıkı tuttuğu sahiplenici ellerinden koparamadı. Ona çok kızgındı. Bir o kadar da kırgın... Onunla rızası olmadan evlenmişti! Yani tamam, kendi isteğiyle "Kabul ettim" demişti, hem de üç kere ama... O sayılmazdı değil mi? O zaman aklı karışıktı! Üstelik korkuyordu! Lanet olsun, bunu hafifletecek hiçbir mazereti yoktu. İstese pekâlâ kalkabilir, *hayır* diye bağırabilir, hatta gerçeği onlara haykırabilirdi. Tüm yaşadıklarını veryansın edebilirdi! Ama yapmamıştı! Susmuş, kabullenmiş, durulmuştu.

Neden yapmamıştı? Neydi onu bağlayan... Ayaklarına pranga olup, diline ket vuran neydi?

Neden *hayır* dememişti, evliliğe itiraz etmediği gibi o aileye gerçeği açıklayıp kendini kurtarmamıştı? Neden? Pişman mıydı? Peki neden hâlâ suçluluk hissetmiyordu? Bu nedenler içine ateş olup düştükçe pişmanlıkları büyüyor, gerçekler kamçı gibi yüzünde şaklıyordu!

Ve bu tükenmiş inkârları kavradıkça, buna itiraz edecek hakkı olduğu hâlde, yapmadığı gerçeği yüzüne jilet gibi vurdukça acı çekiyor ve hırçınlığı katlanıyordu.

"Kuzenim iyi midir?" diye sordu ağlamaklı titrek sesiyle.

Onu ve Mustafa'yı deli gibi merak ediyordu ama *Mustafa* demeye çekiniyordu nedense... Dese biliyordu bu zat-ı şahane ona kan kusturacak, söz düellosunu başlatacaktı!

"Vural'a güvenim tam. Kuzenine bir şey olmadan getirecek merak etme."

"Senin gibi mi?" dedi Rüya ilk kakıcı adamın beynine çakarak.

Şahin bir an dişlerini sıktı ama onun duygularını da anlayarak; anlayış gösterip sustu. Sabırlı bir durgunlukla sessizleşerek, Rüya'yı uzun bir ağacın arkasına çekiştirdi.

Rüya "Nereye gittiğimizi biz bile bilmezken, onlar nereden bilecek?" dediğinde bile Şahin, hiç durmadan yürümeye devam etti. Rüya ise işkillenerek olduğu yerde durdu. Bakışlarını adamın ciddi ve ifadesiz yüzüne çevirdi. Şahin yüzünü ona dönünce, gözleri çakıştı. O içini eriten bakışlarında, binlerce havai fişek çaktığına kız yemin edebilirdi. Bir an nefes alamadı ama kendini toparlaması kolay oldu.

"Nereye gittiğimizi biliyor musun?"

"Elbette Rüya! Yoksa neden buraya geleyim..." dediğinde Şahin genç kızın elini daha sıkı kavradı ve sanki bıraksa ellerinden kayıp gidecek bir sabunmuş gibi korktu. İlerideki eski aracın arkasına doğru yöneldi. Etraf karanlık ve sakindi. Burası iyiydi. Araç gelene kadar dikkat çekmeden bekleyebilirlerdi.

Zaten çok beklemediler... Araç beklenenden en fazla beş dakika geç gelmişti.

Az sonra hocanın torununun ismine aldığı biletle, otobüse binmişlerdi. Yola çıktıklarından beri ikisi de tek kelime etmeden duruyorlardı. Göğe uzanır gibi ona kafa tutan ıslak kirpikleri kaşını okşadıkça, kırgın gözlerindeki sular çağlaya-

Bursa İpek Kültür Arşivi - http://ipekarsiv.org

rak yanaklarını yıkamak için zaman kolluyordu kızın. Yüzü süzgün, duruşu vahimdi.

Biri suçlu, öteki kabahatliydi. Ortada elle tutulur bir gerginlik hüküm sürüyor, ikisi de nasıl delice bir şey yaptıklarına hâlâ akıl sır erdiremiyordu.

Üstelik kızın aksine, Şahin bundan zerrece pişman değildi!

Buz tutmuştu sanki zalim yanı, unutmuştu eskide bırakılmış bir anı gibi hoyratlığını. Daha anlayışlı, teselli eden bakışlar can buluyordu yeşillerin yarım kalan yanında. Bir daha olsa, sorgusuz sualsiz bir daha yapar, onu karısı ederdi! Yokluğunun enkazları canını yakacağına, yüreğindeki depremlerini baştan durdururdu. Hatadan bir doğru çıkarırdı. Önce ne kadar şaşırsa da bu tesadüf olaya, kızmıyor, garip bir biçimde gurur duyuyordu. Ancak bunu Rüya'ya belli etmeye de çekiniyordu! Ne düşüneceği ya da nasıl bir tepki vereceğini kestiremiyordu.

Oysa kızın içinde sessizce ağlayan bir çocuk, yüzünde vakur bir kadın can buluyordu. Sakinleşmek bir yana, sesindeki parça parça hıçkırıklar ağlamak için zaman kolluyordu. Üstelik zaman geçtikçe, öfkeleniyor, kendiyle olan hesaplaşmasına ailesini de ekliyordu. Onlara ne diyecekti? *"Kavuşmak için ayrılmayı göze aldım anne! Bilerek katıldım* bu ayrılık kervana baba. *İsteyerek savurdum kendimi gelgitlerle dolu ruhuna. Gözleri uçurumdu, düştüm,"* mü diyecekti? Neyi; nasıl anlatacak, ilk hangi ayıplarından, hatalarından, günahlarından başlayacaktı?

Üstelik bu araç Karadeniz'e gidiyordu! Orada ne işleri vardı? Çaresiz sorular aklında yankılandıkça, gözleri dolmaya başladı. Babasının çatık kaşlarını anımsadı, annesinin azarlayan şimşek çakan gözleri belirdi zihninde, amcasının kızgın bakışları ve pişmanlıkla inledi... Başını otobüsün camına yasladı. Yanından hızla geçip giden lamba direklerini izlerken, dudaklarını birbirine sımsıkı kenetledi. Bir kere mola verdiler ama ne Şahin, ne Rüya yerlerinden milim kıpırdamadı. Üstelik onca yol boyunca tek kelime dahi konuşmadılar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - tuksiz.com

Sanki nefesleri barut, kelimeleri ateş olacaktı da, konuştuğu ilk kelimede ortalık alev alıp yanacaktı... Yandıkları kadar herkesi de yakacaklardı.

Yüreğindeki acılar deprem olup vurdukça zihnine, geçmişin en ücra yerine gömülmüş olan umut kuşları yine ötmeye başladı. Evlenmişti. Adını sanını bilmediği bir adamın karısı olmuştu! Adını bilmediği ama yüreğini okuduğu bir adamın...

Az sonra biraz daha sakinleşince, başını koltuğa yaslamış yanağından akan yaşları sessizce silerken, içli hıçkırıklarını genzinde boğmaya başlamıştı. Zaman aktı. Saatler saatleri kovaladı. İkilinin ağzını da bıçak açmadı.

Şahin başını yasladığı koltuktan kaldırdı. Daha fazla dayanamayarak bakışlarını Rüya'ya çevirdi. Öyle masum ve çaresiz, korunmaya muhtaç duruyordu ki, yanağına süzülen her damla içini ateşten bir top misali yakıyor, dudaklarına takılmış hıçkırıkları yüreğine ok olup battıkça canını acıtıyordu. İstemişti ki, hüzünlü bakışlarında yeşersin umudu... Farkında olmadan diriltiyordu ya geleceğine dair ölmüş hayallerini... Yine onunla olsun istiyordu bir ömür kurduğu hayalleri... Onun nefesiyle solurken o mucize anları, nasılda uzaktı yaralı bakışları Rüya'nın gözlerine... Kim bilir, belki bu yüzden istemişti onu en çok yanında, yaralı yüreği olsun istemişti yurdu... İyileştirsin, sahiplensin, yaralarını sarsın ve bir ömür yanında kalsın...

Üstelik o içli içli ağladıkça, dizlerindeki elleri daha bir yumruk oluyor, bedeni akordeon gibi kasılmaktan kopacak hâle geliyordu. Deniyordu sabırlı olmayı ama deliriyordu içten içe... Dayanamıyordu onun yüzünden damla damla gözlerinden yaş akmasına...

Üstelik sessizleşmişti birden o tatlı dili. Bağırması, çağırması daha iyiydi. Kızarsa normal olurdu ama susması... Susarsa, kırılırdı, küserdi ve üzülürdü. Bu iyiye işaret değildi işte. Daha fazla dayanamadı, dizinde duran eline uzandı çe-

kinikçe. Rüya hırsla elini çekince, Şahin inatla bir daha uzandı ve bu sefer sımsıkı kavrayarak bırakmadı.

"Rüya bana bak..."

Usulca ve şefkatle kulağına fısıldamıştı.

Rüya; saçlarına ve tenine değen adamın soluğuna rağmen... Bu hissin onu ürpertmesine, titretmesine rağmen, bakmadı inatla Şahin'in yüzüne. Eğer baksaydı, görecekti! Hiçbir zaman böylesine güzel olmamıştı adamın yaralı gözleri... Onca anlamlar yüklemişlerdi hep donuk bakışlarına. Hep ne konuşuyor bakışları diye kafa yormuştu uzun uzun... Şimdi yeşil gözleri açık bir kitap gibi gerçeği dile vuruyordu ama kız gözlerindeki gerçeği okumaktan korkuyordu.

Oysa Şahin için, şimdi anlam kazandığı zamandı; varlığının yüreğinde... Önceden tuttuğunda eller sıradandı, dokunduğunda içini yakmayan saçlar sıradandı, ama şimdi değildi! Hiçbir şey sıradan olmayacaktı artık, alışılagelmiş kadar gerçek olacaktı. Hiçbir bakışı, o anda gözlerine baktığı kadar ısıtmamıştı yüreğini. Nikâhtan sonra, kollarında gerçeği anlayıp titrediği an kadar, mutlu etmemişti hiçbir duruşu Şahin'i... Rüya güzelleştirmişti onun geleceğini, öğretmişti tekrar umut etmeyi ve savaşmak için gerçek sebepler üretmeyi.

Kızgınca elini çekiştirmeye devam etti Rüya.

Şahin elini bıraktığında, Rüya'nın dudaklarından içli bir hıçkırık döküldü. Kahır doluydu titreyen dudakları. Şahin kolunu uzattı ve genç kız daha ne olduğunu anlayamadan, başının arkasından aşan kol boynuna dolandı.

Şahin onun ufacık başını göğsüne çekerek, kocaman eliyle yanağını kuruladı.

Rüya titrek sesiyle sitem ederek, "Bunu babamlara nasıl açıklayacağım?" diye acı acı fısıldadı.

Şahin dudaklarını başının üzerine bastırarak, "Birlikte açıklayacağız..." dediğinde serinkanlılıkla, Rüya buna öfkelendi. Başını adamın göğsünden hırçınca koparark dişlerinin arasından hırıltıyla tısladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"Neyi açıklayacaksın sen? Önce kaçırdın, sonra benim yü-

zümden kuzenimi ve Mustafa'yı rehin aldın, bu da yetmedi, nikâhı bastın! "

"Bastım, de mi?"

Şu hâlinde bile dalga geçiyordu ya, Rüya şimdi çıldıracaktı. *Umarsız öküz!* Dişlerini sıkarak garip sesler çıkarınca, otobüste uyumaya çalışan birkaç kişi rahatsız olarak, onlara tuhafça baktı. Kız bunu idrak edince sesini kıstı. Başını genç adama yaklaştırdı. Keşke yapmasaydı. Bu hatayı nasıl yapmıştı? Onun erkeksi ten kokusunu solumak, ılık nefesini teninde hissetmek aklını karıştırıyordu ve şu anda aklının karışmasını istemiyordu. Düşüncelerini hipnotize eden gözleri, bakışlarıyla kesiştiğinde, heyecandan titreyerek nefes alamadı. İkisinin de kesik ve tutuk olan solukları, tenlerini yokladı. Gözleri, hasretle bakan gözlerini yudum yudum içti.

Bu zararlı yakınlık kızın ona karşı olan öfkesini zedeliyor, direncini tüketiyor, mantığını fakirleştiriyordu.

"Seni lanet herif... Konuşma benimle, dokunma bana bir daha... Uzak dur." dedi dirseğiyle adamı geriye ittirerek. Püskürttü yine adamı kendinden uzağa...

Sustu Şahin. Bir süre daha, Rabbinden sabır dilendi. Ne diyecekti ki kızcağıza? Zalim olmadığını mı, hain olmadığını mı? Ne diyecekti? Söyleyeceği ve açıklayacağı tüm kelimeler zihninden uçup gitti.

Yakın olduklarında, mantıklı davranamadığından sebep kaçtı ikisi de...

Rüya ona kızdıkça, hırsı katlandı. Aklını başından bu kadar çabuk alırken, onunla mantık çerçevesinde konuşmaya çalışmak hataydı! Buna daha fazla kızdı.

Şahin dudaklarını umursamazca kıvırarak, eline uzandı. İç çekerek küstahça, "Sana artık istediğim gibi dokunurum..." dediğinde lakayıtça, sırtını koltuğa rahatça yaslamıştı. "Unuttun mu, biz evlendik..." dedi yine aynı umursamazlıkla. Aslında farklıydı acıları... Çağırsa yanına, kırıp inadını sokulsa kollarına... Hiç olmazsa bu sefer dinleseydi ya yüreğinin sesini... Ama inat işte, yapmıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi | https://rantey.org

"Bunları sonra konuşacağız..." dedi Şahin düşüncelice.

Elini sertçe avucundan çeken Rüya'nın gözü kimseyi görmedi. Ne konuşacaklardı daha..? Her şey zaten olup bitmişti. Öfkesi artınca, Şahin'in bile tahmin edemediği anda hırçınlıkla "Yeter!" diye çığlığı bastı. Onun sesiyle karabasan görmüş gibi yerlerinden dehşetle sıçrayan yolculara ek, otobüs yalpalayarak birden ani bir frenle durdu. Birkaç yolcu koltuklarından havalanıp küfrederken, öne doğru savrulanlar azarlayarak bağırdı. Etrafı huysuzca homurdanma ve azarlama sesleri kapladı. Herkes onların koltuğuna kızgınca ve merakla bakarken, Şahin ağzının içinde küfrediyor, yanlarına gelen muavinin ve onca kişinin şaşkın bakışları altında, tedirgince duralıyordu. İyi ki dikkat çekmeyeceklerdi... Allah'tan.

Rüya milletin endişeyle onlara baktığını görünce, isyanlarının donduğu ağzı alık balık gibi açık kalarak dondu. Ama aklına tek bir bahane gelmeyince, koltuğunda kayarak başını ve yüzünü sakladı.

Deve kuşu Rüya!

Şahin bunu anlayınca, kızın utanan yüzüne bakıp yudumladı gözlerindeki hırçınlığını. Çipil çipil gözlerindeki yağmura bakarken, "Gaz sancısı çekiyor da, biraz hazımsızlık problemi var, birazdan iyi olur... Kusura bakmayın..." diye arsızca af diledi yolculardan.

"Seni sindiremiyorum Allah'ın cezası Şahin... Hazımsızım sana karşı, uzak dur benden..." demek istese de, utandığından konuşamadı. Eşekten düşmüş karpuza dönerek, kıpkırmızı suratıyla, olduğu koltukla âdeta bir oldu. Herkes ona bakarken, bu aşağılık adamın dediği haysiyet kırıcı iftirayı yalanlayamamıştı bile. Millet ona her an osuracakmış gibi tedirgince, burnunu kıvırarak bakıyordu. Ona yüzünü buruşturarak bakan milleti gördükçe de, koltuğa daha çok sinerek yerin dibine giriyordu. Ve içinden Şahin'e, dışından kendine homur homur söverken, muavinin direktifiyle otobüs tekrar hareket etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kantey.org

Ortalık sakinleşip millet uyumaya başlayınca, Şahin genç

kıza baktı. Oturduğu yerde sinmiş hâlde camdan dışarıya bakıyordu.

"Rüya, konuşmalıyız..."

"....."

"Susma eylemimi yapıyorsun?"

"....."

"Susma orucu tutmak için, uyumalısın. Hem "Âlâ sünnet-i Resulullah" demelisin yoksa susma orucun gerçekleşmez."

"....."

Şahin ne söyledi, ne yaptıysa olmadı –hatta ne kadar damarına bastıysa- genç kızın dikkatini kendine çekemedi. Yani Rüya inatla ona sağır, öfkesine sakin kaldı. Sonra gözleri sinsice yanıp söndü adamın, hain bir plan çaktı zihninde.

"Eğer şimdi konuşmazsan, herkesin gözü önünde seni öperim... Hatta mıncıklarım... Mesela göğüslerini ellerim... Sonra göbeğini... Hatta..."

Bir anda ona dönen Rüya üstüne atlayacak yılan gibi titreyerek baktı ve edepsizce, "Nah ellersin..." dedi dişlerini saran kısık sesiyle.

Şahin tehditvari bir hareketle ona uzanmaya kalkınca da korkuyla cama sindi. Nefes nefese etrafa bakınarak ürkekçe, "Ya adam, deli misin, divane misin? Millet beni osuruklu Süreyya sanıyor, şimdide sidikli Hülya'ya bağlatma... Bas geri..." dediğinde, Şahin keyifli kahkahasını zorlukla dudaklarına gömüverdi.

Az önce kızıyor muydu bu kıza? Yerdi bu şirineyi...

Bakışlarını ona inatla çevirmeyen Rüya, tekrar cama döndü. Küçük oyunlarına uymadı, büyük savaşlarını görmezden geldi. Ve tabii görmeyen gözlerle cama baktı.

Şahin daha ciddi ve sakin bir tonda, "O zaman konuşalım..." diye öneride bulundu.

"Ne konuşacağız?" dedi Rüya sıkılarak.

"Gittiğimiz yerde, ben ne dersem sen evet diyeceksin, ilk konumuz bu olsun..."

DERSEM EDİT Müge Arslan Kitapçılık Ltd.

Kirpiklerinin pençesini araladığı bakışlarını Şahin'e çevi-

ren Rüya, alayla, "Yok ya... Sence ben oradan playback cihazı gibi mi duruyorum? Aaa, ya da eğitimli bir papağan gibi... Asla yapmam... Sonra ayağım pislikten kurtulmuyor..." diye sitem etti.

"Rüya... Sana ne diyorsam o. Ne dersem evet ya da hı hı..." Emrederken ciddiydi. Üstelik kaşları yine çatılmış, gözlerinde sert şimşekler çakıyordu.

"Demeyeceğim. Bana ne soracağını bilmiyorum bile..."

"Korkma sevgilim, sevişelim demeyeceğim..."

Rüya, yumruklarını bu küstah hergelenin her an yüzüne patlatacakmış gibi sıktı. "Diyemezsin zaten."

Şahin inatla, "Derim..." diye diretti.

"Hangi hakla?" diye sordu kız öfkeyle cama dönerken.

Şahin genç kıza baktı ve tek seferde gururla, "Karım olman hakkıyla..." deyiverdi. "Bu benim hakkım... İstediğimde alırım..."

"Nah alırsın..." dedi Rüya yine edepsizce. İyice babasına benzemişti! Başını kocasına öyle hızlı çevirdi ki, adam bir an kafasının oyuncak gibi yerinden fırlayacağını düşündü.

Bu acayip hergele bu işi ne çabuk kabullenmişti! Yarın çocuk falanda isterdi sırf kıllığına... Onun çocuklarını doğurma fikri... İçi ısınarak bedenini titretti. Yanakları yandı... Karnı ağrımaya başladı.

Şahin kaşlarını kaldırarak kızın beyazlamış yüzüne baktı. Usulca başını genç kıza eğdi, gözlerinin içine ciddiyetle bakarak, "İstersen beni zorlama Rüya..." diye tehdit eden sesiyle tısladı.

"Zorba, isteyerek olmayınca zorla yapmak var zaten senin kitabında..."

"Ama isteyerek olacak!" dedi Şahin kendinden emin bir tınıyla.

Ukala! Öküz! Palavra fabrikasının hatalı üretimi! Yüzüne kuş s*çsın Şahin, *hatta üzerinden inek geçsin... Kafana saksı düşsün...*

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bir süre ikisi de birbirine tartan ve söven bakışlar attı ve sakince yüz yüze durdular. Rüya'nın her şeyi kabullenmesi

çok zordu. Sonuçta onların aşk güneşleri başından belliydi ki, ayrılıkla doğacaktı... Tıpkı kıyamet gibi... Kavuşmak onlara vuslat, sevmek haram olacaktı!

Sonunda bu izleme ritüelini bozan Rüya oldu. Daha sakin bir tonda, "Tamam, dediklerini yaparım..." dediğinde ateşlerde yanmak gibi bir son hissetti ama umursamadı.

Şahin kaşlarını sorgulayarak kaldırdı. Küstah yüzünde ona inanmayan bir şüphe belirdi. Bu kabullenmenin arkasından ne geleceğini biliyordu. Ve Rüya gecikmeden ağzındaki baklayı çıkardı. "Senden saygı bekliyorum..."

"Ben sana hep saygı duydum..."

"Sen bana hep posta koydun." dedi kız huysuzca.

"Sen de farklısını yapmadın Serçe..." diye misilleme yaptı adam.

"Bana saygı duyacak mısın?" diye sordu kız.

"Nasıl bir saygı..?" diye aynı soruyla karşıladı adam tek kaşını havalandırarak.

"Bana dokunmayacaksın..."

"Bunu geç, sana istediğim zaman dokunurum..." dedi adam inatla.

Kız dişlerini gıcırdattı. Hırsla, "Dokunamazsın..." diye buyurdu.

Şahin de daha öfkeli hâlde dişlerini sıktı bu sefer ve arasından kısık sesiyle tısladı. "Rüya... Dokunmak için seninle evlendim." diye gerçeği ifşa ederek hırladı.

Bu itirafla şok geçiren Rüya, kekeleyerek, "Be-benimle ka-kazayla evlendin." diye fısıldadı.

Şahin tek kaşını kendinden emin bir tutumla kaldırınca, Rüya nefesini öyle bir yuttu ki, adamın gözlerindeki müthiş gerçek ay gibi doğarken, hiçbir soruya yer vermeyerek onu yüreğinden vurdu. O da soracak soru bulamayınca inada yöneldi. "Bana dokunmayacaksın, kuzenimi salıvereceksin..."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"İkincisini memnuniyetle yaparım." dedi adam dişlerini aralarken. "Ama ilkini asla kabul etmem... Karım oldun, öyle kalacaksın..."

Bu nasıl inattı, korktu Rüya. "İkisini de yapacaksın..." diye emretti. Neredeyse ağlayacaktı.

Şahin onun bu panik hâlini görünce biraz sakinleşerek geri vites yaptı. "Tamam, sen isteyene kadar sana dokunmayacağım... Ama öpeceğim."

"Öpmeyeceksin." diye ayak diretti Rüya. Elleri iyice yumruk olmuştu.

Şahin genç kızın yüzünü apansız elleri arasına alarak "Öperim Serçe, sus... Seni istediğim zaman... Canım ne zaman çekiyorsa... Aklıma ne zaman düştüysen... O zaman, sormadan, karşılık alarak öperim..." dediğinde kudurarak, Rüya dişlerini sıktı ve gözlerinin içine kırgınca baktı. Hırslandıkça saçmaladı.

"Eğer beni zorla öpersen, önüme çıkan ilk erkekle dudaklarımı temizlerim... Her öpücükten sonra, birisini öperim..." diye yalan söyledi. Adamın gözleri yağmur öncesi gri bulutları gibi karardı ve içinde sert şimşekler çaktı.

İkisinin de nefesleri sıklaşmış, kalbi hızlanmıştı.

"O kişiyi öldürürüm... Sana dokunanları yaşatmam..." diyen Şahin'in ciddi bir öfkeyle parlayan gözleri, bir cani gibi kararlıydı... Ve şakağında morararak kabaran bir damar, öfkesinin ciddiyetini gösteriyordu.

Rüya'nın bakışları o mor kabartıya kaydığında, onu sakinleştirmek için kıvranan işaret parmağı karıncalandı. O damara dokunarak yatıştırmak istiyordu. Ya da öperek... Ne düşünüyordu! Ah hayır asıl yatışması gereken kendi hormonlarıydı...

"Bu umurumda mı bu saatten sonra? Kimi istersen gebert, zaten battı gemi yan gitsin..."

Şahin'in nefesleri genç kızın yüzüne vuruyor, Rüya hipnotize olmuş gibi genç adamın gözlerinin içine rabıtayla bakıyordu. O yeşil gözlerde çakan şimşekler, kalbine Eros'un oku gibi vahşice batıyordu. İkisinin bakışları da birbirinin dudaklarına kayınca, gözlerinde yıldızlar uçuştu, nefesleri kesildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Rüya şaşkınca dudaklarını araladı, Şahin öyle bir yutkundu ki, âdemelması âdeta yerinden fırladı. Solukları birbirine

karışırken, arkalarından gelen boğaz temizleme sesiyle, ikisi de bu büyüden sıyrıldı.

"Abi... Dediğiniz sapağa geldik. İnecek misiniz? Yoksa otogara kadar devam edecek misiniz?"

Bu *devam* kelimesinde, keyifli bir tını vardı... Onlarla dalga geçiyordu!

Kirpiklerinin arasına sakladığı gözleriyle Şahin etrafa çaktırmadan şöyle bir bakındı. Bir an bu cadıya uyup, zaafına yenildiğine küfrederken, Rüya dişlerini sıkarak geriye çekildi.

"İneceğiz koçum..." dedi Şahin gözlerini genç kızdan ayırmadan. Otobüs durunca, milletin şaşkın bakışları altında ayağa kalktı iki çılgın...

Rüya, milletin onları merakla ve heyecanla dikizlediğini ancak şimdi anlayabilmişti. Sesli mi kavga etmişlerdi! Gerçeği kavraması uzun sürmedi.

Bu mahrem kavgayı, herkes duymuş ve bıyık altından gülüyor muydu? Lanet olsun! Yanakları yanıyor, karnı ağrıyor, başı dönüyordu. Ayaklanınca, bacaklarının titrediğini hissetti. Birkaç meraklı yolcu, film izler gibi onları dikizliyordu hâlâ. Şahin elini uzattı. Rüya irkildi. Genç adamın elini es geçerek, koltukların arasındaki boşluktan hızla çıktı.

Önünde duran Şahin'i dirseğiyle sertçe kenara itti. Rüya hırçın hareketlerle önden, kafasını sallayarak sitem eden Şahin asabi bakışlarıyla arkasından, otobüsten indi. Onlar iner inmez, beyaz otobüs ve artık kavgasız bir ortamda kafa dinleyecek huzura kavuşmuş yolcuları, motor sesleri arasında yoluna keyifle devam etti.

Rüya bakışlarını kuş uçmaz, kervan geçmez yerde gezdirirken, rüzgârda yüzüne vuran saçlarını geriye çekti. Dağın başında, nerede olduklarını bile bilmediği bir yerde, öylece kalakalmışlardı. Etraflarını çevreleyen ateş böceklerinin sesleri, sessizliğin sağır edici uğultusuna karışmış, seyrek araba sesleri ve kapkaranlık gece kuşatması tepelerine çökmüştü. Tedirgin bakışlarını Şahin'e çevirdi.

"Eee, şimdi ne yapıyoruz Bay Zorba?"

Şahin yanına geldi. Gözlerinin içine bakarak eline uzandı. Ufacık ellerini avucunun içine alarak yine, "Seni anneme götürüyorum..." dedi sakince.

Tokat yemiş gibi irkilen Rüya, "Ne... Ne annesi?" diye sayıkladı. Nefesi kesilmişti.

Şahin aymaz bir tutumla, "Gelinini tanımak kadının en doğal hakkı! Bayram yapacak kesin..." dediğinde, dişlerini sıkıyor, Rüya irice açtığı gözleriyle "şaka" demesini duyma umuduyla bekliyordu ama adam dememişti. Birde üstüne doğru eğilerek, "Annemi üzersen ve ağzından tek bir şey kaçırırsan, seni mahvederim Serçe." diyerek tehdit etmişti.

Bu... Bu kocaman bir kâbustu! Kıçını, birisinin tekmelemesi lazımdı, yoksa bu kâbustan asla uyanamayacaktı! Ve o kişi asla Şahin olmayacaktı! Hayır!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sana küsen beynimdi, kalbim değil... Anlatamadım..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

2. BÖLÜM

Allah'ım sen onu benim elime düşür...
Gerisini ben hallederim! Âmin!

Etraf alabildiğine karanlıktı. Uzun boylu ağaçlar ise bir hayli ürkütücüydü. Rüya sanki kurtulamayacağı vahşette bir korku filminin içine çekilmiş, yönetmenin "Kestik!" sesini bekliyordu. Ama o ses bir türlü gelmedikçe, bir çıkmazın içinde debeleniyordu. Ayaklarının altında büyük su toplamış kabartıların oluştuğuna ise emindi, üstelik kaç saattir yürüdüklerini de bilmiyorlardı.

"Şahin..." dedi bıkkın bir sesle. "Biz neredeyiz hâlâ söylemeyecek misin? Ve lanet olsun... Daha çok var mı?"

Şahin genç kızın eline biraz daha asılıp, narin bedenine destek vermek için kendine çekerken, "Az kaldı güzelim..." diye söylendi.

Kızı *'az kadı'* sözünden çok *"güzelim"* sözü afallatsa da, nefes nefese "Az önce de böyle demiştin." dedi homurdanarak.

Rüya'nın canı iyice sıkılmıştı.

Bir hışım adamın kavradığı elini avucundan çekiştirerek söküp, onun ters bakışlarına aldırış etmeden beline koydu. Kırılacak gibi ağrıyan, sırtını dikleştirdi. İnsanın yürümekten beli ağrır mıydı hiç? Ağrıyordu işte. Saçları tozdan ve terden berbat olmuş, yüzüne yapışmıştı. Biraz daha böyle gitmeyi başaramayacağını anlayınca, karanlığın içinde gözüne kestirdiği büyük taşın üzerine oturdu. Etrafına bakınmaya ürktü-

Uçan Kuş PDF Arşivi - http://kitap.kuslar.org

günden, yanında hışırdayan ağaçları es geçti. Ayaklarını öne uzatarak, elini yüzünde gezdirdi.

"Kalk hadi birisi görecek, hırsız sanıp kıçımızdan vuracak..."

"Değil vurulmak, Kızılderili olup derilerimizi yüzseler, yerimden milim kıpırdamayacağım... Biraz dinlenmeden şuradan şuraya adım atmam..." dediğinde inatla, "Öldüm yorgunluktan, hâlden anlasana." diye şikâyet etti acizce. En az onun kadar yorulmuş ama bunu zerrece göstermeyen Şahin, pes etti ısrarından. Parmaklarını dağınık kısa saçlarında dolaştırırken, keskin bakışlarını etrafta şöyle bir gezdirdi.

Bulutlardan kurtulan ay bronz bir mermer gibi parlayan yüzüne vururken, elinin tersiyle şakaklarındaki ince ter tabakasını sildi. Tahmine göre iki saattir yürüyorlardı. Geldikleri yerde ne araç, ne de bir binek hayvanı bulunan yer mevcuttu. Burası Karadeniz'in Zilkale ve Palovit Şelalesinin, Pokut ve Sal Yaylaları'nın bulunduğu yere yakındı. Bu bölge Karadeniz'in en çok bilinen bölgesine, Fırtına Vadisi'ne gidiyordu. Şahin'in çocukluğunun geçtiği yere... Otobüsten Çamlıhemşin'e indikten sonra, Şenyuva Köyü'nden Fırtına Vadisi'nin içlerine doğru yolculuklarına devam etmeye başlamışlardı. İlk olarak Zilkale'yi geçtiler, ardından Palovit Şelalesi'ni geçerek düzlüğe ulaştılar. Kimseye görünmeden Şenyuva'ya dönüp, yukarıya Pokut Yaylası'na çıktılar. Bu süre zarfında Şahin özlediği memleketindeki değişimleri hevesle izlerken, Rüya bacakları ağrımış, ayakları otların içinde dalanmış hâlde olmaktan isyan ediyordu.

Şahin'in umursamazlığıyla, Rüya'nın şikâyetleriyle... molalar dahil dört saat otuz beş dakikalık yolculuğun ardından, Sal Yaylası'na sonunda varabilmişlerdi!

Buradan iki bin dört yüz metre yükseklikteki yaylaya çıkmışlardı. Ardından yarım saatlik orman içi patikayı takip ederek, aynı yükseklikteki Pokut Yaylası'na geçtiler. Artık Rüya'da yürüyecek takat kalmadığında, ellerini yere yasla-

Ücretsiz PDF Kitap Sitesi - https://kitap.tc.gg

yıp, "Ben bittim... Gık demeden otobüs çektim... Şimdi bu..." demesiyle yine, Şahin yerde sürünen genç kıza merhametle yardım ederek, "Az kaldı işte, sabret." dedi kaç kere olduğu gibi yine.

Onun bu kadar çok "Az kaldı!" demesiyle çıldıran Rüya, hâliyle zıvanadan çıktı.

"Ne azı be, bir gecede dünyayı dolaştırdın bana ve hâlâ az kaldı diyorsun. Son dinlenmemizin üzerinde saatler geçti, neredeyse sabah olacak... Nereye az kaldı? Dünyanın sonuna mı? Cehennemin dibine mi?" dediğinde öfkeyle, zonklayan sadece ayakları değil, beyni de dâhil olmak üzere artık tüm hücreleriydi.

Şahin genç kızın bitik hâline üzülerek bakarken, "Bak burası işte." dediğinde iki komşu yaylanın sınırını göstererek, iç germişti. Rüya umutla karanlık yere bakarken, hiçbir şey görmediği için suratını astı. Şahin ise memleketine hevesle ve özlemle bakıyordu. Bakışlarını etrafta gezdirdiğinde, buraların değiştiğini yeni fark etti. Lanet olsun, o evler ne zaman yapılmıştı ki?

"Bir sürü ev yapılmış..."

"Ne evi, ben göremiyorum!"

"Sık yerleşmedikleri için göremiyorsun, hem ağaçlar kapatmış evleri ama sabah görürsün..."

"Nereden görüyorsun? Gözlerinde gece merceği mi var..."

"Hatırlıyorum sadece..."

Şahin bunu söylerken sıkıntıyla, iç geriyordu. Yorgun bakışlarını dar patikaya çevirdi. Üstelik yollarda değişmişti! Yeni evler yapılsa da yöre mimarisine uygun inşa edilmişti de Allah'tan, aklını çok fazla karıştırmamıştı. Belli ki turistler içindi bu aşırı tertip. Bu kötüydü, köyü fazla gelen giden yok diye tercih etmişti!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Rüya bak burası..." derken uyararak "Söylediklerimi unutma..." diye bilmem kaçıncı kez olduğu gibi yine sertçe tembihledi. Kızın isyanına ya da homurdanmasına imkân ver-

meden Rüya'yı yerinden kaldırıp, koltuğunun altına alarak ilerideki üç katlı ahşap eve ilerledi.

Işıkları yanmıyordu! Aslında bu saatlerde hep, en azından aranın ışığı yanardı ama o da görünürde yoktu. Birden endişeyle içi sızladı. Ve düşündüğü kötü düşünceyle dişleri sıkıldı. Tepelerindeki ampulü eskimiş elektrik direğinin ışığı da iyice zayıflamıştı. Şahin ufakken sapanıyla o lambayı vurup, annesine görünmeden evden kaçtığı zamanları hatırlayarak, sırıttı. Bakışlarını üst katın camlarına çevirdi. Kıpırtı yoktu. Annesi çoktan uyumuş olmalıydı. Nasılda özlemişti onu. Derince içine çekti nemli havayı. Etraflarını ağır bir sis sarmıştı artık...

Bu civarda evler hep birbirinden uzaklara inşa edilmiş olduğundan, genelde herkesin evi tarlasının içinde yer almaktaydı. Bu yüzden biraz daha rahattı hareketleri.

Rüya ise karşısındaki yapıya şaşkınca baktı. Yorgun gözlerini alt katı taştan, üstteki iki katı ahşaptan olan eve dikerek, "Bu ev çok eski, üzerimize yıkılmasın..?" diye sormadan edemedi.

"Göründüğünden sağlamdır inan bana. Sen onu sabah göreceksin..."

Bir sürü camı olan, güzel ve eski bir evdi. Karanlığın içinde, yeşillerin arasında sıcacık değil, ürkütücü duruyordu o başka!

"Bu evde yaşam olduğuna emin misin? Hayaletler yaşıyor gibi, tek bir ışık bile yok..."

"Burası arka tarafı, ön tarafta bahçe lambasının yandığına eminim..."

"Kimin evi burası?" diye sordu Rüya merakla.

"Benim..." diye cevap verdi Şahin gururla.

Ve kız tökezleyerek durdu. Şahin bedenine çarpan sıcak bedene gülümsedi. Gözleri eve kilitlenmiş hasretle parlıyordu. Daha şimdiden evinin, o başka olan kokusu genzini yakıyordu. Özlem tüm hücrelerini kuşatmıştı.

Koleksiyon PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Kimse yok mu içeride cidden?"

"Var..." dedi Şahin ve içeridekileri hatırlayarak keyiflendi.

Rüya onun konuşma şekliyle yüzüne bakarken, Şahin birden ciddileşti.

Sesini alçaltarak, "Şşşitttt! Ses çıkarma sakın, uyanır!" diye uyardı.

Evin arka bahçesine yaklaşmışlardı ve Şahin biraz önden yürüyerek, uzun adımlarını hızlandırmıştı.

Etrafına dalgınca bakınan Rüya, "Ya, kim duyacak bu kadar uzaktan bizi? Hem ne sesi..." dediğinde, yanında hırlamaya eş, hızlı soluk sesleri duyunca, olduğu yerde zınk diye durdu. Yan tarafına ürkekçe bakarken, gördüğü dehşet görüntü karşısında korkudan kalbi gibi, beyni de durdu. Sırtından aşağıya soğuk bir ürperti geçerken, karnında patlamalar baş gösterdi. Olduğu yerde donup kalmıştı, ne koşabiliyor, ne de nefes alabiliyordu. Neredeyse boyu kadar iri, Şahin'in çocuk mezarı gibi büyük olan ayakkabısı kadar uzun diliyle, iştahla ona bakıyordu! *"Acaba ilk neresinden ısırsam!"* der gibiydi, parlayan hin gözleri çok tekinsizdi. Eyvahlar olsun, kaba etine göz dikmiş gibiydi! Elleriyle poposunu kapadı.

Ürkek bakışlarını yanındaki adama çevirdi. Ve dehşete kapıldı. Lanet herif, onu burada bu azmanla bırakıp, ileriye gitmiş, etrafı çitlerle çevrilmiş bahçedeki tahta bir kapıyı açmaya zorluyordu. Yanındaki boyu kadar köpek sayesinde ecel terleri döken Rüya, yerinden milim kıpırdamayı bıraktı, nefes dahi alamıyordu. "Arkadaş, ben dost..." demek istedi ama yemedi. Gözlerini köpeğin gözlerine dikti, uzaklaşması için kırpmadan uyararak baktı. Bir yerde okumuştu, *hayvanlara korktuğunu göstermeyeceksin, o zaman seni sindirir* diye. Sanırım bu bir konuşma diliydi ve Rüya açık arayla beceremiyordu!

Terler içinde derinden soluduğunda, köpek dilini dışarıya daha da sarkıtıp, derin derin soludu, restleşmeler başlamıştı. İkisi de birbirine tartan ve gözdağı veren kurnazlıkla bakıyordu. Rüya çetin ceviz olduğunu belirten kızgın kaşlarını çatarak ifadesini bozunca, köpek de hırçınlığını kuşanan ürkütücü yüzünü gererek hırladı. Ve sonra kuvvetlice havlayınca, Rüya'nın tüm metaneti balon gibi uçup giderken, tüyleri hava-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://cepkey.org

landı. Yorgunluk morgunluk hatırlamadan, ayağı yanmış it gibi çığlık atarak koşmaya başladı.

Rüya geceyi yaran çığlığıyla köyü inleterek koşuyor, köpek hoplaya zıplaya peşinden geliyordu. Rüya kıçından ısırılma korkusuyla yerinden fırlamış yay gibi gerildi ve Şahin'in sırtına zıplamayı düşünürken, onun birden arkasını dönmesiyle, kalın kollarına bir bebek hafifliğinde tünedi.

Şahin karşısında düşmanları ya da polisleri beklerken, şaşkınca kollarına kuş gibi konan ve hızla bacaklarını beline dolayan Rüya'yla afalladı. Yutkunarak, "Sana susmanı söylemiştim... Şimdi herkesi uyandıracaksınız salak..." diye azarladı ve köpek susmayınca ağzının içinde küfretti.

"Şimdi boku yedik..."

O anda korkudan dişleri takırdayan Rüya, kollarını adamın boynuna boğacak kadar sıkı sararak "Şahin..." diye kulağının dibinde bağırıyor, "İşine gelince Şahin diyorsun." diye homurdanan adamın kulakları onun içinden savurduğu küfürleriyle çınlıyordu.

"Şahin, kurtar ne olur!"

Şahin bu tiz sesle ürperirken, bir süre sadece parazitle duyacağını kavradı. Kollarını korkudan titreyen genç kızın beline dolayarak "Ya Sabır!" çekti. Öksürerek "Rüya, ne-nefes alamıyorum... Boğazım..." dediğinde, Rüya ağlamaklı bir sesle "Şahin, köpek..." diye acıyla inledi.

"Bende kedi demedim güzelim..." dedi genç adam soluk soluğa.

"Şahin köpek..." dedi yine Rüya transa geçerek.

Kızın boynuna dolanan kıskaç gibi kollarını hafifçe açan Şahin, gırtlağını sızlatan âdemelmasının hızlanmasıyla, "Görüyorum Rüya..." dediğinde, derin derin soluklandı. Sürekli kafasını oynatarak konuşan kızın saçları ağzına dolunca, burnu kaşındı. Hapşırmamak için nefesini tuttu.

Köpek havladı, Rüya korkuyla irkilerek kollarını biraz daha sıklaştırdı. Kaşlarını çatarak, "Görüyorsan kovalasana..." diye çıkıştı titrek sesiyle.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"Seni kucaklarken nasıl kovalayayım?"

"Gidelim ne olur, ısıracak..."

"Lan kucağımda olan sensin, ısırsa seni değil beni ısırır." derken kızgınca... Kızı yatıştırmak için şefkatle saçlarını okşadı. "Serçe'm, nefes alamıyorum. Kollarını biraz çözsen, nefes alacağım. Söz, sonra istediğin kadar sarılmana izin vereceğim. Hatta ben de sana sımsıkı sarılacağım..."

"Şahin gidelim, ne olur ben çok korkuyorum..."

"Rüya, bu hâlde nasıl götüreyim seni, adım atamıyorum ki? Bacaklarını gevşet bari..."

"Beni bu dağ başına sen getirdin, sen götüreceksin! Gidelim diyorsam gideceğiz işte bana ne, bir yolunu bul!"

"Ha urdaki kimdur?"

Arkadan gelen aksanlı sesle, Şahin derin bir nefes alarak gözlerini kapattı ve dişlerinin arasından kendine sövdü. İşte şimdi şapa oturmuşlardı!

Rüya kulağının dibinde edepsizce lakırdıları duyunca, bir an korkusunu unutarak "Ben de senin ecdadını..." demişti ki, arkasındaki ses, önce kuvvetli bir havlamayla, sonra Karadeniz yöresine ait, şiveli bir kullanımla tekrarladı.

"Haçan, urdaki kimdur diyim sağa?"

"Ben... Benim dede..."

Rüya yutkunarak yüzünü gömdüğü boyun kökünden kaldırdı, arkaya çevirdi. "De-dede mi?" Yüzünü kapatan saçların arasından görebildiği kadarıyla, orada birisi vardı ve bu adam sallamıyorsa, o şahıs bu katilin dedesiydi! Karanlığın içinde gölge hâlinde dikiliyordu. Şahin ağaç kovuğundan çıkmamıştı cidden ve henüz göremediği bir annesi ve bir dedesi vardı. Gölge hareketlenerek tedirgince öne geldi.

"Ha u ağacın altından çıkin da, bi göreyum... Cözlerim pek eyi cörmeyi..." dedikten sonra bir adım daha öne geldi. Artık tepedeki sokak lambasının ışığı onlara kızan adamın üzerine vuruyordu. Ve ikilide şaşkınca gelene bakıyordu. Üzerinde eski moda çizgili uzun bir entari geceliği, başında takkesi olan bu tonton, beyaz sakallı iri yarı amca, elinde sımsıkı tuttuğu

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

eski çifteliyi onlara doğrultmuş "Haçan, nereden senun deden olayrum?" diyordu.

"Şahin..." dedi arkadan gelen başka bir ses panikle.

Şahin bu sefer başını geriye çekerken, keyifle gülümsedi. Yaşlı adam silahıyla karanlıkta kalan kadını biraz geriye dürterek, "Ne Şahin'i Hatuce, bu fışkı yiyen uşak hirsuz hirsuz... Yalan diy. Ham koçi yalan-i itusi?"

"Aşk olsun anne..." diye annesine nazlanan Şahin, sesini biraz daha gürbüz çıkararak, "İndir o silahı dede, benim... Rıza Şahin... Adaşın..." dediğinde bir adım öne çıkarak, ağacın gölgesinden kurtulmaya çalıştı. Ama Rüya kucağındayken, bu çok zor oldu!

Ona inanmayan yaşlı adam; "Seni ander, yalanci uşak... Afkurma..." diye bağırdı.

Hafif balıketli, uzun boylu, üzerinde penyeden pembe uzun geceliği olan, yaşına göre çok güzel olan siyah saçlı kadın evin tepesinden vuran tek ışık kaynağı direğin görüntüsüne girerek, babasının elinde sıkıca tuttuğu çiftelinin ucunu aşağıya eğdi.

"İndir onu baba... Oğlan bizim oğlan!"

Yaşlı adam azarlayarak, "Uuuyyy! Elin puşti nereden bizim oliy!" diye bağırdı az gören adam.

Kadın babasının duyması için biraz bağırarak, "Benim oğlum ya baba... Şahin o... Şahin! Torunun... Bak." diye işaret parmağıyla karanlıktaki ikiliyi gösterdi.

Yaşlı adam az gören gözlerini kısarak, "Ha bu uşak bizim uşağa hiç bezemey Hatuce... Saçlari var..."dediği gibi bakışlarını ikilinin üzerinde irdeleyerek gezdirdi. Adama saksağan gibi yapışmış kıza ve yüzü kızın kafasından seçilmeyen adama seslendi. "Şahin, uşağım sen misun?"

"Benim dede. Rıza Şahin. İndir o tüfeği bir kaza çıkmadan ne olur."

"Ha bu kuzağındaki kiz kimin kizi oliy uşağım!"

Türkçe Pdf Kitaplarını Buradan İndirin! http://www.pdfkitap.org

Rüya o anda ne hâlde olduğunu anlayınca, bacaklarını adamın belinden çözmek istedi ama beceremedi. Yanakları

yanıyor, sıkıntıdan terliyor ama bedenini idaresini ele alamıyordu. Nasıl alsın ki, köpek hâlâ Şahin'in bacaklarının dibinde fıldır fıldır gözleriyle ona bakıyor ve dilini sallandırarak ısıracak gibi hırlıyordu.

Şahin genç kızın kollarını çözmek için belindeki kollarını hareket ettirirken, dudaklarını kulağının dibine sokarak, "Rüya, insen artık diyorum. Tamam, anladım bana sarılmak için zaman kolluyorsun ama aile büyüklerinin yanında ayıp oluyor..." dediğinde keyifle, başını geriye atan Rüya genç adama sert bir bakış attı. Şahin kaşlarını kaldırarak onun küfredeceğini düşünürken, o yakararak, "İnemem..." diye inledi.

Şahin onun büzülmüş dudaklarına içi giderek bakarken, "Neden, yerini çok mu beğendin?" diye sataştı ama şu nazlı hâli, öylesine güzeldi ki, bir an olsun kollarından, asıl onun bırakası gelmemişti!

"Yaa ne demezsin. Fırsat buldum, inmiyorum." diye inledi kız sinirle. Sonra dudaklarını dişleyerek yanındaki köpeğe ürkekçe baktı. "Allah'ım sen onu benim elime düşür... Gerisini ben hallederim!" der gibi tetikte duruyordu.

"İnmeyecek misin?"

"Hayır seni salak..." dediğinde köpeğin hırlamasıyla irkilerek inledi. "Yani evet! Ama... Sanırım bacaklarımın bağı kesildi, kıpırdayamıyorum."

Şahin yanındaki köpeğe bakarak "Anne Sarı'yı al başımızdan..." diye sertçe emretti.

"Anaya akil verme kot kafali..." dedi dedesi kızgınca.

Yaşlı kadın yerinden kıpırdamadan, hâlâ şok vaziyette ikiliye bakıyordu. "Anne sonra şaşırırsın, hadi..." dedi Şahin sanki annesine sürekli böyle yakalanıyormuş gibi.

Genç kızın bacaklarını zorla da olsa belinden söktü. Komik ama cidden bacakları kaskatı kesilmişti kızın ve korkudan hâlâ titriyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantev.org

Rüya bir odun parçasına dönmüş bacaklarını hissetmiyordu. Ayakları yere değdiğinde, uyuşukluktan olsa gerek damarlarındaki kan hareketlendi ve sancılı bir ağrı saplandı

ayaklarına. Karıncalanmanın şiddetiyle acı içinde inlerken, Şahin genç kızın ayakta duramadığını anlayarak, onu yanına çekti ve o anda boynuna dolanan heyecanlı kollarla birlikte hafifçe geriye kaykıldı.

"Şahin... Oğlum, delirdim meraktan..."

Olduğu yerde sarsılan Rüya azda olsa kendini toparlamak istese de, başaramadı. Ayakta duramayacağını anlayınca tökezledi, usulca yere oturdu. Bakışlarını tepesinde, birbirine sımsıkı sarılmış ikiliye çevirdi. Şahin'in tozdan görünmeyen karizmatik yüzü, ufacık bir çocuk gibi iki minik elin arasına geçmiş, yüzünün öpülmeyen karesi kalmamıştı. Anne şefkati her yerde aynıydı.

Kollarını yaşlı kadının bedenine sımsıkı saran Şahin'inde, ondan ayrı kalır yanı yoktu! Annesinin şakağına dudaklarını yaslayarak, soluğu tükenerek, saçlarını dolamıştı yüzüne. "Çok özledim seni anne..." diye şefkatle söylenirken, tülbentinin altından kurtulmuş saçlarını kokluyordu. Bir evlat için anne ne kutsal, bir evlat için anne ne kadar değerliydi... Ve kulağının dibinde özlemle söyleniyordu. Islak kirpiklerinin erguvan molasında kalan kadın, sevinçten uçarak ona özlemini anlatıyordu. Sarıyor, okşuyor, kokluyordu.

Bu ütopik manzaraya dili tutularak bakan Rüya ise, şu adamın Şahin olup olmadığını anlamak ister gibi garip senaryoları kafasında tartıyordu. Onun suretine girmiş cin olabilir miydi?

Annesine sımsıkı sarılan bir adet katil Şahin ve ona şefkatle sarılan masum bir anne!

Acaba az önce vurulmuş muydu?

Yanında bir hareketlenme hissetti. Tam da şaşkınlıktan başı dönerken... Koluna dokunan nazik elle başını kaldırıp, tepesindeki garip gecelikle dikilen yaşlı adama baktı. Eskiden iri ve heybetli olduğu şu an bile belli olan ihtiyarın yüzü sertti. Ama bu hâli bile sıcacık duruşunu bozmuyordu. Tam bu tatlı adama gülümseyecekti ki, yanında hırlayan o iri kahverengi sarı karışımı köpeği görünce, korkuyla titreyip "Şahin..." diye

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

çığlığı basarak, az önce tutmayan bacaklarıyla yerinden havalandı ve genç adamı annesinin kollarından söker gibi arkasına sindi.

Şahin beline sımsıkı sarılan cılız kollarla soluksuz kalırken, "Rüya, bırak-ta a-anneme sarılayım..." diye homurdandı. Kız başını iki küreği arasına sertçe gömerek sallayınca, Şahin kıza hayret ederek duraladı. Belindeki kollar korkuyla iyice sıklaşmıştı. Bu sıska bedenden beklenmeyecek kuvveti taşkın güç, onu şaşırtmıştı. Köpek havladı. Şahin boynuna yine kenetlenen kollarla, nefes alamayınca, öksürmeye başladı. Ellerini kızın incecik bileklerine sararak, açmaya çabaladı.

Tam önlerinde gözleri irice açılmış, ağzı bir karış açık kalan yaşlı kadın, ikiliye şaşırarak bakarken, Rüya şu anda ona garipçe bakan iki çifti umursamayacak kadar kendi canının derdine düşmüş durumdaydı. Üstelik kıpırdanarak, hemen yanında havlayan köpeğe bacaklarını sallayıp tekmeler savurarak, "Hoşttt... Hoşttt!" demekle meşguldü.

Ah Allah'ım, işe yarar bir kıçı kalmıştı, ona da bu itin gözü düşmüştü!

Korkuyla dehşete kapılıp ne kadar bağırırsa, köpek de o kadar hırçınlaşıp havlıyordu.

Yaşlı kadın bir adım gerileyerek, boğazını temizledi. Gözlerini, korkarak titreyen kızın ve onu yatıştırmaya çalışan oğlunun üzerinde afallayarak gezdirirken, "Misafirimiz mi var oğlum?" diye sordu ifadesiz sesiyle.

Şahin köpeği kovarken kızgınca, "Dede, Sarı'yı çeksene yanımızdan, Rüya korkuyor!" dedi ilgiyle. Genç kızı kollarının arasına alarak saçlarını okşarken, sakinleştirmeye çalışarak kulağına usulca bir şeyler fısıldıyordu. O karısıyla ilgilenirken, iki yaşlıda onlara uzaylı görmüş gibi şaşkınca bakıyordu. Şahin bir kıza karşı ilk defa böyle koruyucu ve şefkatliydi...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rahley.org

Yaşlı adam hince sırıtarak köpeğin yanına geldi. Köpeğin boynundaki tasmasını kavrayıp bacaklarının dibine sabitledi. Şahin kendine gelerek, kızarmış yüzüyle bakışlarını ikiliye çe-

virdiğinde, dedesinin keyifle güldüğünü, şok geçiren annesinin kaşlarını kaldırmış ondan cevap beklediğini gördü.

Şahin Rüya'nın kollarını boynundan çekerek, elini kavradı ve yanına çekti. Rüya korkuyla Şahin'in koluna yapışırken, bakışları hâlâ dedenin yanında yerde oturur vaziyette duran, dilini dışarıya sarkıtarak ona düşmanca bakan köpekteydi.

Şahin Rüya'nın elini sıkarak kendine gelmesi için uyarırken "Anne, bu Rüya..." dedi boğazını temizleyerek.

Rüya ürkek gözlerini kısacık bir an köpekten alarak yaşlı kadına çevirdi.

Kadın ise "Kim bu Rüya?" der gibi kaşlarını kaldırdı.

Şahin keyifle sırıtarak ortaya bombayı bıraktı.

"Gelinin!"

Yaşlı kadın karnına tekme yemiş gibi bir adım gerilerken, yüzündeki ani değişimle kaşlarını kaldırarak, "Anlamadım..." dediğinde, Şahin annesinin rengi atan yüzüyle, az sonra bayılacağına yemin edebilirdi.

"Ge... Gelinim mi?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ne kadar uzatsam da ellerimi, yokluğundan başka bir esaret düşmüyor avuçlarıma...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

3. BÖLÜM

Hem çekilmez, hem vazgeçilmezdi öküz!

İçeriye giren siyah giysili adam, geniş ve gösterişli ferah odanın önünde durdu. Donuk ve hissiz bakışlarını cama çevirdiğinde, gecenin sisinin sindiği şehirdeki gölge gibi ürkütücüydü. Hareketleri bir kara kedi kadar kıvrak, duruşu onun kadar hain ve sinsiydi.

Ve o camın önünde karabasan gibi dikilirken, tüm korkuların tek sebebi gibi kocaman şehrin üzerine sis gibi doğuyordu.

Arkasında duran uzun boylu sessiz genç, elindeki dosyayı masanın üzerine bırakırken, camın önünde sessizce dikilen adama çekinerek bakıyordu! Yutkunarak, "Efendim, istediklerinizi burada. Ama hâlâ diğer adamı yakalayamamış bizimkiler..." diye ürkerek söylendi.

Ellerini cebine koyan uzun boylu, yapılı adam, birkaç dakika sessizce duralarken, odanın içinde duyulan plaktaki kısık melodinin sesi biraz daha yükseldi. Eski Laz türküsüydü bu! Gözlerini karanlıkta parlayan şehir ışıklarına dikerek türküyü dinlerken, "Kızı yakalayın..." dediğinde, arkasındaki genç adam huzursuzca, "Efendim, kız işimize yaramaz. Bir halt bilmiyor, hem istediğimiz elinde değil... Sadece son cinayetlerin tanığı oldu, onu da zaten bizden değil, yanındaki adamdan biliyor... Bitirelim işini gitsin." dedi saf saf. Gölgelerin içinde duran adam önünü döndü. Tek kaşı sertçe havalanırken, sorgulayıcı bakışları kısıldı.

Ücretsiz PDF Sınıf Arşivi https://...

"Kızı sağ istiyorum. Bedeninde tek bir çizik bile olmayacak... Bu iş, tereyağından kıl çeker gibi olacak." dediğinde durdu ve iç çekti. "Diğer kıza dönmesin..." Karşısındaki genç adam suçlulukla bakışlarını kaçırınca, usulca sordu. "Şimdi neredeler?"

"Şahin memleketteki eve gitti."

"İzlendiklerini biliyorlar mı?"

"Sanmıyorum. Onları kaybettiğimizi sandılar."

"Kovaladığımızı mı düşünüyorlar hâlâ?"

"Evet, söylediğiniz gibi kovaladığımızı düşünüyorlar. Her şey başladığı yere döndü..."

"Bu iş polisi alarma geçirdi. Tüm emniyet birimleri tetikte ve artık bu işte bir bit yeniği olduğunu anladılar... Bizi fişlemek için zaman kollayacak... Vural da karıştı işin içine, her ne kadar arkadaşları tarafından destek görmese bile, ne olacağını bilemeyiz. Artık daha tedbirli olmalıyız. Kızı istiyorum... Bu iş, kan dökülmeden bitecek. Tüm ihtimaller hesaplanarak..." dediğinde sinsice parlayan hain gözlerinin ışıltıları karanlığın içinde yanıp söndü. Oyun oynamayı oldum olası hep sevmiş, insanları sınamaya ise hastalık derecesinde heveslenmişti... Arkasını dönerek, uzandı ve masanın üzerindeki sarı dosyayı aldı.

"Birkaç sene sonra işlerini sessizce bitiririz... Her şey, unutulduğunda, geride hiçbir iz kalmayacak... Şimdi aşklarının tadını çıkarsınlar, sonra çok acı çekecekler... Yazık!"

Rüya şaşkınca eve bakıyordu. Dışarıdan göründüğünden daha geniş ve farklıydı. Ferah bir yapısı, klimalı bir etkisi vardı. Yerler el dokuması kilimlerle kaplanmış, eşyalar ise maharetli bir ustanın elinden çıkmıştı. Otantik bir döşemeye sahip ev, sıcacıktı... Öyle aman aman bir tarzı yoktu. Eski halısıyla, mıadını doldurmuş oturma grubu ve tavandaki titrek sarı am-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantev.org

pulleri olan sarkık avizesiyle, tipik bir köy eviydi. Genç kız etrafı izlemeye dalınca, Şahin boğazını temizledi. Kız yine anlamayınca, omzundan sertçe dürterek öne ittirdi.

Keyifli sesiyle şaşkın annesine göz kırparken, "Rüya, öpsene annenin elini..." dedi arsızca.

Rüya o ana kadar konunun çok başka ucundaydı. Ama "Annenin..." demesiyle dumur olmuş bakışlarını sertçe Şahin'e çevirdi. Karanlıkta yanan gözlerindeki şimşekler adamın kaşlarının kalkmasını sağlamıştı. İşte şaşkınlıktan panterliğe terfi eden Rüya, buydu! Onun asi kuşu... Ürkek serçesi, pençelerinden ufak tırnaklarını çıkarmaya hazırlanıyordu hırsız karısı.

Yaşlı kadın genç kızı, ayak parmaklarından, üzerindeki pejmürde kıyafetten tut da, çalı süpürgesine dönmüş koyu saçlarına kadar ilgiyle süzdü. Kızdan çok bir dilenciye benziyordu. Gerçi oğlunun da ondan aşağı kalır yanı yoktu. Üstelik yüzündeki kirden tipide seçilmiyordu. Sonra kızın kirlenmiş yüzünde parlayan ürkek gözlerine bakarak, bakışlarını aşağıya çevirdi.

Rüya da onun gibi bakışlarını safça aşağıya eğdi. Kadının gözleri olduğu yerde dururken, kaşları kalkınca, oğlunun koluna sümük gibi yapıştığını ve elini sımsıkı tuttuğunu idrak ederek, bir adım geriledi. Adamın elini silkeleyip geriye ittirdi.

"Hadisene..." diyen Şahin kıza azarlar gibi bakarken, Rüya başını sallayarak, "Ne diyorsun be?" diye haykırdı.

Yaşlı kadında tıpkı onun gibi kızgınca, "Ne gelini oğlum?" dedi ve az sonra ruhunu verecekmiş gibi bembeyaz duran suratıyla baktı.

Şahin tek kaşını kaldırarak "Anne, biraz oturalım mı, yorulduk? Sonra konuşalım." dediğinde annesi dişlerini sıkarak gözlerini kıstı.

"Hayır, önce konuşacağız..." Bakışlarını ürkekçe ona bakan kıza çevirdi. Dişlerini gıcırdatarak "Oğlum, kim bu kız? Ortaya bir laf attın kaçamazsın..." diye sordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - http://kadinlar.org

"Karım dedim ya anne..."

"Değilim..." dedi Rüya hırçınlaşarak.

Şahin genç kızın üzerine gölgesini düşürerek ürkütesi kaşlarını çattı. Dişlerini sıkarak, "Karımsın..." dediğinde inatla, emreder gibi koyu yeşilleriyle bakıyordu. Rüya genç adamın göğsüne elini koydu ve hırsından geriye doğru tüm gücüyle ittirdi.

"Değilim seni zorba... İsteyerek olmadım..."

"Bana evet dedin..."

"Görende evlenme teklif ettiğini sanır..."

"Etsem kabul edecek misin?"

"...."

Rüya buna cevap vermedi. Hırçınlığı da birden sönmeye başlamıştı.

Gevşeyen kaşlarıyla Şahin, sert ve meraklı gözlerini üzerine dikti.

Adamın sessizce ondan cevap beklediğini görünce öfkelendi, nefesi hızlanarak ayağını sertçe yere vurdu. Evet demedi, hayır da demedi.

"Bana evet dedin..."

"Ne *evet*'i... Bir kere ben o zaman dalgındım. Aklım başımda değildi... Beni zorladın..."

"Aklını başından alacak kadar seni etkilediğimi annemler duysun Rüya sorun yok... Sonuçta dedin..."

Utancından çıldıran Rüya öne atılarak, "Seni adi..." diye haykırdı.

"Yeterrr. Kes..." dedi arkalarındaki sert ses, elindeki bastonu yere vurarak. Rıza Dede, sinirlenmiş, bir kıza, bir oğlana bakmaktan başı dönmüştü.

Yaşlı kadın elini göğsünün üzerine koyarak kriz geçirir gibi, "Valla kalbim tuttu. Ne demek karım, ne demek aklım başımda değildi zorla oldu. İstemeden evlendim..." derken nefes alamıyordu. Korkan bakışlarını oğluna çevirdi. "Oğlum, zorladın mı kızı? Kız seni istemiyor mu?"

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"İstiyor, sadece inatçı..."

"Nasıl istiyor..?" dedi bakışlarını yanlarındaki kıza çeviren yaşlı kadın. "Kız kıçını yırtıyor deminden beri istemiyorum diye..." Derin bir nefes aldı. "Kızım, neler oluyor? Nasıl evlendiniz?"

Rüya kollarını göğsünün altında bağlayarak intikam alır gibi, "Bu zorba beni kaçırdı?" dediğinde, Şahin bunu itiraf edeceğini hiç düşünmemişti. Yüzü öfkesinden kıpkırmızı kesildi. Birden gerilerek dişlerini sıktı ama yalanlamadı.

"Birak Hatuce, belli çi oğlan kaçurecek kadar sevmiş kizı. Eyi etmiş kizum, hoş celdun ailemuze."

"Ay şimdi bayılacağım..." dedi yaşlı kadın.

Rüya ağzını açacakken, yaşlı kadın oğluna sert sert bakarak, "Ne zaman evlendin Şahin?" dedi hayal kırıklığıyla. "Peşinde bir sürü bela var! Her gün kötü bir haber gelecek diye, ölüp ölüp dirilirken ben, şimdi kafayı yiyeceğim. Hem sen neden geldin buraya? Adamlar her yerde seni arıyor, televizyonlar sizden bahsediyor, polisler her yerdeyken neden geldin oğlum..? Canına mı susadın? Sonra bu kızla bir cinayete karıştığınızdan bahsediyorlardı, sonra haberler birden kesildi... Kaç kere eve polis geldi... Hatta hâlâ evi gözlüyor olabilirler bu ne cesaret..."

Annesinin endişesini, korkusunu anlıyordu ama artık başka çaresi kalmamıştı.

Şahin yanlarına salınmış ellerini yumruk yaparken, onun haklı olduğunu biliyordu ama bildiği diğer şeyse, durulduğuydu. Dişlerini biraz serbest bırakarak, "Yoruldum anne... Kaçmaktan, kovalanmaktan yoruldum..." dedi gerçekçi olarak.

"Kaçmalısın oğlum. Yorulamazsın. Gerçeği gün yüzüne çıkarmak için kaçmalı ve o adamı ya da kanıtlarını bulmadan gelmemelisin..."

"Anne İstanbul kocaman şehir, bakmadığım taşın altı kalmadı ama yok... Bulamadım. Belki gerçekten öldü, biz hatalı düşündük. Yanlış yaptık... Belki hâlâ buradalar..."

Ücretsiz PDF kitap Arsivi - https://rantey.org

"O zaman suçsuzluğunu nasıl ispatlayacaksın?"

Rüya soluksuzca ikilinin arasındaki diyaloğu dinlerken, nefes dahi almıyordu. Şahin cidden suçsuz muydu? Tamam, bunu hissediyordu ama duymak, bu çok başkaydı. Birden içine garip bir akım süzüldü. Hüzün...

Şahin ayağına çevirdiği gözlerini kısarken, "Sanırım bunu yapamayacağım... Ve işin garibi, artık umudumu iyice kaybettim." dediğinde kocaman adamın yüzü ufacık bir çocukmuşçasına düştü. İlk defa onun yüzüne umutsuzluğun serkeşliği düşmüştü.

Yaşlı kadın oğlundaki hüzne tanık olmaya dayanamayarak yaklaşıp, teselliyle sarılırken şefkatli bakışlarını omzunun üzerinden, geride duran kıza çevirdi.

"Hem nasıl evlendin sen bu keşmekeş arasında?"

"Evlenmedik... Ben onun karısı değilim!" dedi Rüya inatla suratını asarak. Gardını almıştı yine ve önüne çektiği setlerin arasından düşünüyordu. Şahin kimdi? Asıl suçlu o değil miydi? Artık bunu öğrenmeliydi!

Şahin annesinin kollarından koparken, genç kıza ters bir bakış attı. "Basbayağı karımsın Rüya," dedi ve annesine bakarak, "Bu gece evlendik..." derken kıza sert bir bakış attı. "Öyle değil mi Rüya?"

Genç kız yutkunarak dedeye ve yaşlı kadına baktı. Utancından yanakları kızarmıştı. Sustu. Bakışlarını kaçırdı. Susmak, bir nevi suçunu kabul etmek demekti...

Dede sustu ve birden "Peçi bu kizı nasıl kandirdun?" dedi. Rüya Nirvana'ya ulaşmış Şangay Rahibine dönen bakışlarını Şahin'e çevirdiğinde, yaşlı adam, "Ha bu kizı ne zaman isteyeceğuz uşağum?" diye meraklı sorularına devam etti.

"Hiçbir zaman..." diyen Rüya'yla, aynı anda konuşan Şahin "Yakında!" diye cevapladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Hatice Hanım çok sakin mizaçlı bir kadındı. Oğluna sevgiyle ve özlemle bakarken, bir taraftan da mutfakta yemek ha-

zırlamaya ve onlar için yatakları sermeye başlamıştı. Rüya ise o mutfakta dolaşıp durduğu sürece, sessizce tezgâhta işini yapan kadını izlemişti. Kadın sorguya çekmemiş, oğluyla nasıl tanıştığını ya da bu hâle nasıl geldiklerini sormamıştı. Sadece "Her şeyin zamanı var." demişti.

İçeride dedesiyle sohbet eden Şahin mutfağa gelerek, önce birkaç dakika sessizce ikiliyi izledi. Sonra genç kıza yaklaşıp, "Anne ben duşa gireceğim..." diyerek yemek masasının yanında suskunca oturan kızın kucağındaki eline uzandı.

Rüya düşünceli gözlerini Şahin'e çevirirken, utanarak elini çekti. Hatice Hanım gözlerinin kıyısından ikiliye bakarak, bilgi edinmeye çalıştı.

"Hadi Rüya..." dedi Şahin genç kızı çekiştirerek sakince.

Rüya yine elini çekti. Hırçınlaşarak, "Ya git gir duşuna bana ne!" diye çıkıştı.

"Senin de ihtiyacın var, bu hâlde kalamazsın. Küle düşmüş kedi gibisin..." dediğinde üzerindeki kirli kıyafetine bakıyordu. Utanarak avucundaki eli çekiştirip, yüzünü yere eğdiğinde, kızın çekingen hâlini gören Hatice Hanım bu işe bir son vererek, "Ne zamandır birliktesiniz?" diye sonunda dayanamayıp sordu.

Rüya bakışlarını şaşkınca yaşlı kadına çevirirken, aslında kadının ne demek istediğini anlayarak inledi. Boğazını sıkan sesiyle, "Yok öyle bir şey..." dedi atılarak. Elini derhâl adamın elinden kopardı. "Bana elini sürmesine izin vermedim..."

"Aferun..." dedi yaşlı kadın oğluna sert bir bakış atarak. "Bu kot kafalı anlamaz sevaptan günahtan."

"Anlamıyor..." dediğinde Rüya, Şahin kaşlarını çatarak doğruldu. Hem çekilmez, hem vazgeçilmezdi öküz! Karısını da çekiştirerek, "Rüya, beni delirtmeden kalk..." diye bir daha emretti.

Hatice Hanım oğluyla sürpriz gelinin arasına girerek, ellerini horozlanarak beline koydu. Şahin şaşkınca annesine bakarken, kadın başını geriye yıkarak, oğluna göre küçücük olan vücuduyla oğluna hükmetti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rahtey.org

"Kızı babasından isteyip, düğün yapana kadar, uzak duracasun uşak..."

"O kiz benim karim ana... Asil sen uzak duracasun karimdan..." dedi Şahin, annesinin şiveli konuşmasını taklit ederek.

Hatice Hanım bu gerçeği kabullenerek, bir an duraladı, sonra ciddiyetle düşünerek genç kıza uzandı ve oturmakta olan utangaç kızın elinden tutarak kaldırdı. Kız şaşkınca yaşlı kadına bakarken o, "Gel kızım, sen bu gece benimle kalacaksın..." dediğinde, çekiştirilerek mutfaktan çıkarılmaya başlanmıştı. Yaşlı kadın koluyla oğlunu yolundan çekerken, ters ters bakıp, "Bu deli uşak niyeti bozmuş..." diyordu.

Rüya utancından katman katman yerin dibine gömülüyordu. *Sapık Şahin*, bir uçkurunun derdine onu yerle bir etmediği kalmıştı.

Şahin kapıdan çıkan ikiliye bir an şaşkınlıkla bakıp, hemen yerinden hareketlenerek annesinin önüne geçti. Tek kaşını kaldırarak "Hayrola anne, ne iş?" dediğinde Hatice Hanım başını geriye atarak iç çekti. Oğlunun uzun boyundan sebep, yüzüne bakması biraz zaman aldı.

"Diyorum ki, bu kız hislerini anlayana kadar, ona parmağının ucuyla bile dokunmayacaksın."

"O benim karım..."

"Ama sen onun kocası değilsin belli ki... Yani şimdilik..! Kızın kafası karışık, görmüyor musun kot kafalı... Duyguları netleşene kadar, uzak dur ki sonra iki taraf da üzülmesin..." dediğinde bundan destek alan Rüya, "Ben buna karşı bir şey hissetmiyorum... Beni ya..." diye yalancı bir sesle itiraz etti ama Hatice Hanım sürpriz gelinine ters bir bakış atarak, sözlerini ağzının içinde boğdu.

Kız dudağını dişlerken kıpkırmızı hâlde bocaladı. Yaşlı kadın, "Külahıma anlat sen onu benim..." diyerek çekiştirmeye başladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Merdivenlerin başına geldiğinde, oğluna tartan bakışlarını çevirerek, "Eğer sınırı aşarsan..." dediğinde, Şahin eğlenceli bir kaş kaldırışla, ona meydan okudu. Hatice Hanım birden

ayağındaki terliği çıkararak oğluna fırlattı. Şahin terliği havada kaparken de, "Bu yediğin ilk ve tek sopan olur Şahin... Uzak dur..." diye ciddiyetle bağırdı.

Elindeki terliği sallayan Şahin inatla üst kattaki odasına gitmek için merdivene çıkarken, anne kargaya bağlayan Hatice Hanım birden durdu ve oğluna baktı. Bu sefer o aynı tepkiyle, "Hayrola, duymadın sanırım beni!" diye sordu.

Şahin elini saçlarında sıkıntıyla dolaştırarak "Odama gideceğim..." diye üzgünce yanıtladı.

Hatice Hanım başını sallayarak tısladı. "Sen aşağıda yatacaksın. Misafir odasında."

"Ama anne, orada banyo yok..." dedi Şahin bahane üreterek.

"Gusülhanesi var..."

"Ben orada duş alamam."

"Ben sana sıcak su getiririm."

"Anne saçmalama, mis gibi banyo dururken o kabir gibi yere giremem... Hem sığmıyorum bile."

"O zaman bekle. Önce kızın işi bitsun da..."

"Anne..?"

"Şahin..!" dedi uyarıcı sert sesiyle tıslayarak. "Terliğimi ver..." dedi. Şahin terliğini verirken "Uza." diye uyardı. Gözleri tehlikeli tehlikeli parlıyordu.

Hatice Hanım kızın artık utancından morarmaya başladığını görünce, arkasını dönüp çekiştirerek kendi odasının yolunu tuttu.

Şahin merdivenleri geldiği gibi inerken, hırsından homurdanıyordu. Sonra birden düşündüğü şeyle yüzü aydınlandı. Nasılsa annesi uyuyacaktı! Gece el ayak çekilecekti, etraf sakinleyecekti...

Hem burası onun eviydi ve Rüya da karısı...

Ne kadar kaçabilir ya da uzak tutabilirlerdi ki onları?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Şimdi boş odalara mutsuzluğun resimlerini çiziyor gözlerim...

Üretilen PDF Kitap Arşivi - http://rantev.org

4. BÖLÜM

Kızlar hem sert, hem romantik erkeklerden hoşlanıyormuş ya... Ben de mum ışığında seni tokatlayamayacağıma göre...

Issız ağaçların arasında kaybolan sessiz kuşların sesiyle, usulca çağlayan Fırtına Deresi'nin yanından süzülürken, aklı çok bulanıktı. Bundan dört ay önce birisi hayatın karman çorman olacak dese, hayatta inanmazdı. Tüm hayatı, pamuk ipliğine bağlı olduğunu bilmediği bir hata yüzünden tepetaklak olmuştu. Macera, adrenalin denen o illet, tüm hayatını tüketmiş, geleceğini bir çıkmaza sokmuştu.

Dört ay önceki o heyecanı, geleceğinin karmaşası olmuştu. Yüzündeki o mutlu, meraklı, aşırı derecede inançlı görüntüyü hatırlıyordu Sezgin'in. Hayat dolu, capcanlı ve hevesli.

O sabah asayiş muhabirliğini yapan Sezgin'le, yani çocukluk arkadaşıyla takılarak vakit geçirmesi, tüm geleceğini katletmişti.

Sezgin asayiş tarafından tanındığı için bu işe girişmişti hevesle ve adrenalin meraklısı şapşal Şahin de ona uyup, akılsızca tehlikeye atılmıştı. Önce o saklı villada güvenlikçi olarak işe girmiş, maceranın dibine vurmak istediğinde ise, etrafında dönen işleri fark etmişti. Bu tespitin getirisiyle, Vural devreye girmiş, polis desteğini alarak karanlık insanların içinde muhbir olarak kendini bulması zor olmamıştı. Ve sonrasında işler şirazesinden şaşarak, her şey kontrolünden çıkmıştı.

Oysa Şahin sıradan bir savaş muhabiriydi. Evet, belki so-

Örnek Arşivlik

ğukkanlı olması, adrenalini sevmesi, son derece maceraperest olması bundan sebepti... Ama ne olursa olsun... Ne anlardı gizli görevlerde yer edinmekten ya da büyük kara görüşlü patronları çözmekten... Ufacık bir hatasıyla, o gece görev başında telefonundaki parazit yapan dinleme cihazıyla, tüm işleri çıkmaza sokmuştu. Keşke o gece deşifre olacak hiçbir dikkatsizliği yapmamış olsaydı. Telefonunu yanına almasaydı!

Dört ay önce bugünlerde elindeki çok değer verdiği fotoğraf makinesini masaya bırakarak, bakışlarını karanlık odanın siyaha boyanmış duvarlarında dolaştırdığında, keşke düşünmek yerine arkasına bakmadan kaçsaydı. Ama o ne yapmıştı, kalbi heyecanla kaburgalarını döverken, kullanamadığı aklı, hayallerin peşinde koşan salaklar gibi dörtnala gidiyordu.

Emniyet binasının sorgu odasındaki Hüssam Beye "Abi bu iş bizi aşar. Ben ne anlarım muhbirlikten..." dediğinde, adam ona güvenen bir ifadeyle babacan hâlde bakarak "Oğlum, zaten haber yapmak için içlerine kadar sızmışsınız. Sen biçilmiş kaftansın. Dikkat de çekmiyorsun. Ukalasın ama küstah değilsin, bu işimizi kolaylaştırıyor. Bak sen koruma olmuşsun, Çetin denen dallamanın gözüne girersen, başlarındaki Kara Kedi lakaplı adama ulaşamasak da, maşalarına erişiriz en azından. Ben içimizdeki köstebekler sebebiyle iş yapamıyorum şu anda ama siz olursanız her şeyin altından çıkarım..."

"Abi olmaz. Ben yapamam. Bu iş fotoğraf çekmeye benzemiyor, zor ve zekâ işi... Eğitimsiz ve beceriksizim..."

"Bombalar patlarken sesin çıkmıyor, savaşta kolları bacakları kopan masumlarla görüşürken sorun yok da, normal bir iş için mi bu kadar tedirginsin? Bunlar beceri istemiyor, bombalar cesaret istemiyor öyle ya!"

"Normal bir iş dediğinin arkasına bir sürü can alıyorum... Abi, ben zaten tek canım, kendimi nereye atsam varlığım yokluğum belirsizce gider ama burada sorumluluklarım olacak... Biz sadece macera için, adamların kadın ticaretini ortaya dökecektik, işin bu kadar ileri boyutta olduğunu bilseydik inanın

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kantev.org

girmezdik. Bu bizim kaldırabileceğimiz bir oyun değil. Ajanlarınız ya da yetenekli adamlarınız vardır... Bunları kullanın..."

"Var ama başımızda büyük köstebekler de var. Elimiz bağlı." diyen yaşlı Emniyet Müdürü Hüssam, elini genç adamın omzuna koyarak, "Saçmalama Şahin. Ne var işte iyi götürüyorsun işi. Hem seni deşifre etmeyeceğim söz... Vural'ın gözü hep üzerinizde olacak..." diye garanti verdi.

Sezgin kendine güvenen bir ifadeyle, "Abi ne olacak tereyağından kıl çeker gibi yaparız... Biz nelerin altından kalktık ..." dediğinde sakince, Şahin Sezgin'e sert bir bakış attı. "Neyi iyi götürüyorum? Sen salak mısın, bu macera oyunu değil, masum olan herkese zarar verir. Burada, üç-beş kızı satıp nam yapan kara bir çeteden değil, organ mafyasından, uluslararası insan ticaretinden bahsediyoruz. Hem de yaş, statü, ırk, renk ayrımı yapmadan gözlerini kestiği insanları bir anda ortadan kaldırıp, içini boşalttıktan sonra izi bile kalmayacak şekilde yok eden karanlık güçlerden bahsediyoruz. Ben bir başımayım, bir ailem var her ne kadar uzakta olsa bile, onlarsız başımın çaresine bakarım... Ama senin karın ve kız kardeşin var... Eline bakan bir annen ve yuvan var... Bunu yapmana müsaade edemem. Onlara zarar gelmesine sebep olacak hiçbir şey yapamam. Sen de yapma..."

Ve itirazları hiçbir işe yaramamıştı. İkna edememişti ne Sezgin'i, ne de bu işi gizli bir şekilde yapacağını söyleyen, içerideki muhbirlere prim vermeyeceğini bildiren Hüssam abisini. Sadece en güvendikleri Vural ve Erdal bilecekti emniyetteki tüm işleri ve gereken yerde destek vermeyi bir tek onlar yapacaktı...

Hüssam olan devlet adamıyla, iki tıfıl macerasever emniyet görevlisi, iki salak muhabir olarak, bu hiçliğe savrulduklarında, ne Şahin işlerin sarpa saracağını biliyor, ne de bu işi üç kayıpla b*k ettiklerinde suçlanacağı ve başını belaya sokacağını idrak ediyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://fantey.org

Her şey güzel giderken, başlarına ulaşamasalar da bir ipu-

cu bulduklarında herkes heyecanla tetikteydi. Kara Kedi sonunda ipliğini pazara çıkaracaktı.

O geceki büyük sevkiyat herkesten, tüm gözlerden gizli yapılırken, onların bile haberi olmamıştı. Sadece kapı koruması olan Şahin bir şeylerin ters gittiğinin tesadüf eseri farkındaydı. Büyük bir gizlilik ve göze dokunmasa bile, hislerini rahatsız edecek hummalı bir çalışma vardı. Ve Şahin ne yazık ki, bu kuşkularını çok geç anlamıştı. Kurnaz olduğunu, öngörüsünün net olduğunu sanırdı. Sevkiyatın yapıldığı zamanın ufacık bir dikkatsizliğini göz ardı ederek görüntülerini çekmek için harekete geçtiğinde, bir anlık tedbirsizlik ve ne olduğunu anlayamadan zulalandığı yerde, ateş altına alınmasıyla... Kabak gibi olduğu yerde ifşa edilmişti. Çektiği görüntülerle kaçmayı başardığında, geride bıraktıkları hakkında hiçbir fikri yoktu ve ertesi sabah yapılan büyük temizlik operasyonunda öğrendikleriyle, tüm hayatı yıkılmıştı. Erdal ortalarda yoktu! O polis ölmüş müydü yoksa kaçırılmış mıydı? Ya da daha kötüsü, bunu düşünmek dahi istemiyordu. Ve Sezgin... Çocukluk arkadaşı, deli dolu uçarı dostu, evde koluna yaptığı altın vuruşla ölü bulunmuştu.

Sezgin değil sigara, içki dahi içmezken uyuşturucuyla altın vuruşu nasıl yapardı ki? Üstelik kız kardeşini denizden balıkçılar tesadüf eseri çıkarmıştı. Irzına geçilmişti. Ve konu kapatılırken, bunu sokak çocuklarının yaptığı iddia edilmişti. Zavallıcık, hâlâ hastanede komada yatıyordu. Şahin ise çaresizlikle kaçıyor, bir umut kırıntısının peşinde koşarken, adlarını temize çıkaracağı günü iple çekiyordu. Ama bu olana kadar günlerce fare gibi yaşayıp, bir lokma yemeden sürünüyordu.

Çok sonra büyük patronların ve göremediği gizli güçlerin bu işi bu kadar hafife almamaları gerektiğini anlamışlardı, üç kayıp bir de mahvolan hayatla..!

Sezgin kız kardeşi kaçırıldığı için konuşmuş ama aynı gece hem kardeşi ölüden beter olmuş, hem de o hazin bir biçimde öldürülmüştü! Yani canını kurtarmak için yaptığı hamle, Şahin'i ve Vural'ı satması, tüm planları onlara açıklaması hiçbir

işe yaramamıştı... Şahin ve Vural'ın bundan sonraki hayatını kaçarak geçirmeye mahkûm etmişti.

İşin kötü yanı ise, onları bu işe dâhil eden Emniyet Müdürü'nün trafik kazası süsü verilerek öldürülmesi, bu işin başından beri takipçisi olan Vural'ın görevden, hem de iftirayla alınması ve diğer ortakları olan polisin bir anda ortadan kaybolmasıydı...

Bu işi bilen en yetkili kişi ölmüş, arkadaşı ve kız kardeşi saydığı masum kişiler katledilmiş, ortada kocaman bir soru işaretiyle Şahin ve Vural kalakalırken, emniyet amirine yapılan pusuda parmağı olduğu iddialarına bir de İstanbul'daki izbe sokakta öldürülen, iki cinayet eklenmişti!

Güya emniyete verilen görüntülerde Şahin adamlara silah tutuyor ve acımadan kafalarına sıkıyordu. Ve bunu yaparken genç bir kızda ona gözlemcilik yapıyordu...

Suç ortağı Rüya! Erkete duran bir korkak!

Rüya karıncayı ezemezken, birden seri katil gözcüsü olup çıkıvermişti. Ne nam Allah'ım! Oysa o gece Rüya karşısına ezkaza çıkmasaydı, o adamları öldürdü gibi gösteremeyecekti kimse. Kızın onu görmesiyle, her şey sarpa sarmıştı. Ve şimdi tesadüf eseri gördüğü masum kız, o gece onunla cinayet işlemiş olarak anılmayacaktı.

Aklında bin türlü tilki gezerken, karanlık ormanın içinden geçerek sonunda ulaşacağı yere geldi. Keskin bakışlarını etrafta gezdirdiğinde, ormanın sesinden başka tek bir ses yoktu. Evin ışıkları yanmıyordu. Üstelik terk edilmiş kadar izbe duruyordu. Etrafına bakınarak eski evin yanındaki ambarın olduğu yöne geçtiğinde, kapısında uyuyan köpek Şahin'i görünce hırlayarak yerinden kalkmış, tanıyınca sevinerek patileri üzerinde zıplamaya başlamıştı.

Cebinden çıkardığı plastik topu köpeğe atarak oyalanmasını ve mutlu olmasını sağlarken, başını okşayarak tahtadan yapılmış eski kapıya uzandı. Gıcırdayan kapıyı açarken, "Bari lamba yaksaydın kardeşim, bir gün beni yanlış birisi diye vurmandan korkuyorum..." dediğinde alayla, kapının girişinde

elindeki silahla tetikte duran adam, karanlıktaki kısa boylu gölgesini bir adım öne çıkardı.

"Haçen sayende kendimu dünyayı kurtaracak adam kimi böyük hissedeyrum... Hem... Sen ne zaman ha buraya sinsice gelmeyi bırakacaksun?"

"Annen seni evden kovmadığı zaman..." dediğinde kinayeyle, arkadaşına yaklaştı ve sıska adamı kollarına aldı. "Yine neden delirdi kadıncağız, seni sorduğum an kapıyı yüzüme kapadı." dediğinde Şahin, Ali kıkırdayarak, "Haçan, tüpü açik unutmiş olabilirum! Sonca dalginca cuvara içmiş olabilirum... De, mutfağı patlatmiş olabilirum... Sonra annem kiçima tekme vurmiş da olabilur..?" dediğinde Şahin kıkırdamasını koyuvermeden edemedi.

"Hepsi olabilir öyle mi?" dedi Etrafına bakınarak. "Bizim ev ne güne duruyor kardeşim gelseydin ya... Burada ne arıyorsun?" dediğinde genç adam izbe yerdeki tek kişilik yatağı göstererek "Hayal kurayrum! Yıkılinca kine kurayrum... Zor iş hayal kurmak... Haçen ben inatla kurmaktan, onlar yıkilmaktan bıkmayi..." dedi keyifle.

Şahin dağınık yatağın köşesine otururken, Ali sigarasını yakınca etraflarını bir anlığına onun çakmağının aydınlığı ışıldattı.

"Asul sen ne araysun burada? En son bir uşakla kaçtuğuni duydiyduk? Ha bi da peri kizıyla sirra dem vurduğini..."

"Seni özledim Ali'm, göreyim dedim geldim..." dedi Şahin iç çekerek. Sonra ciddileşerek "Var mı bir gelişme?" diye sordu umutları sekte yemiş hâlde.

Sigarasının dumanını etrafa savuran Ali, "Çalışayrum..." diye mırıldandı. "Makine o kadar köti ki... Pert olmiş... Araba üzerinden ceçerken bozilmiş, çalışmayi... Hani o kadar karişuk ki nasi topliyayim ben da şaştim kaldum. Nereyi tutsam elimde kaliy."

"İşin profesyonelliği sende..." dedi Şahin sıkıntıyla.

"Vural aradi! İşler gittukçe sarpa sardı diy. Acele et diy, kıçine motor tak gerekirsa diy... Ama ortada acele edecek ma-

teryal yokken, haçan kıçima değul, bedenuma taksam buni nasıl yapayum... Pipimi mi sallayayum pervane kimi..."

"Nereni sallarsan salla Ali... Yoksa Vural kıçından, ben kafamdan vurulacağım... O yüzden acele etsen ve o materyali bir an önce bulsan biz de nefes alsak iyi olur..."

"Yanındaki kiz kim?" dedi Ali sırnaşıkça sırıtarak.

Şahin başını yana çevirdi. Garipçe güldü. Kimdi o kız? Rehinesi mi? Sevdiğimi mi? Karısı mı?

Belkide hep dediği gibi Stockholm Sendromu[1] olmuştu Rüya onda, belki de kendisi de Lima Sendromu'na[2] tutulmuştu! Düşündü! Rüya'nın hareketlerini ve onda olan değişimi, sonra içinde kapladığı yeri düşündü... Ve kendisinde baş gösteren duyguları, dengesizlikleri ve çığırından çıkan olguları...

"Haçan duyduklarim doğru mi? Vural kizın senin için onemli olduni söyledi. Ne kadar onemli bu kiz?" dediğinde merakla. Elindeki sigarasından ufacık bir nefes alınca, minnacık bir kızıllık hâlinde yanan sigarası sarışın yüzünü ve ela gözlerini aydınlattı.

Şahin iç geçirerek "Karım olacak kadar..." dediğinde gururla, adamın içine çektiği dumanın genzine kaçarak öksürmesine sebep oldu.

"Nasiiii? Ka-karin mi?"

Bu söz açıklanması gereken, çok kelimenin tercümanı gibiydi.

Sabaha kadar odanın içinde deli danalar gibi gezinen dertli kadını izledikten sonra uyumak hayli zordu. Üstelik hiç

1) Stockholm Sendromu; Rehinelerin, kendilerini rehin alanların duygularını anlama noktasına gelmelerine deniyor. Rehine, kendisini rehin alan kişiyle geçirdiği süre içinde onunla konuşarak öyle bir hâle geliyor ki, sonunda ona yardımcı olmaya başlıyor.

2) Lima Sendromu; Stockholm Sendromu'nun tersi olan durum. Kaçıranın, rehineye derinden bağlılık hissetmesi durumu.

tanımadığı bir evde, tanımadığı sürpriz kayınvalidenin yatağında değil, birebir koynunda soluksuz kalarak duralarken, artık aklını ve düşüncelerini nereye yönlendireceğini bilmiyordu. İçinde bir yorgunluk, sisli gören gözlerinde kayıp bir buğu vardı. Ağlamak için zaman kollayan duygularına isyancı, genzini sızlatan düşüncelerine yabancıydı. İçindeki sıkıntı vicdanını da yanına katarak had safhaya nüksederken, hâliyle uyuması da sabahı bulmuştu.

Rüya yayıldığı yatakta yorgunluğun dibine vururken, dudaklarında hissettiği hafif dokunuşla gözlerini usulca açtığında, karşısında arzuyla koyulmuş bir çift yeşil gözle karşılaştı. Bir an salaklaşarak gülümseyip, "Günaydın." dediğinde, uyku mahmuru sesiyle gözlerini kapatıp, elini ağzına koyarak esnedi. Kollarını açarak gerinirken, birden olduğu şekilde donup kaldı.

Şahin kızın narin bedenine edepsizce bakarak, dudaklarını nemlendirirken, "Ben de ne zaman..." demişti ki, Rüya cırıldayan sesiyle tepki vererek "Ne oluyor ya..." diye bağırdı.

Şahin çapkınca gülümserken, geniş göğsü kızın üzerinde yükselerek hızla inip kalkıyordu.

"Sana günaydın diyorum karıcığım... Günaydın..."

"Yani?"

"Yanisi sabah oldu." dediğinde Şahin genç kızın dudaklarına ufacık bir buse daha koyarak, onu afallatmaya devam etti. Yanakları yanan Rüya birden gözlerini kısarak baktı.

Ona az önce "Karıcığım!" mı demişti bu şapşal adam? Hâlâ uyuyor olma ihtimali neydi? Nefesi kesildi. Ufacık bir lafla toprağı havalandırılmış çiçek gibi nasılda cana gelmiş, yaprakları yağmur görmüş gibi gözleri nasıl da parlamıştı.

Genç adamın yüzüne baktığında, onun gözlerinin altında mor halkadan oluşan torbacıkları gördü. Yüzünde hüzün vardı ve kaygısını saklayamadığı kızıl gözlerinde o yalancı ışıkların arasına saklanmış bir umut parladı. Yakışıklı yüzü, sert ve düşünceli olmasına rağmen tüm mimikleriyle Rüya'ya oynuyordu.

Rüya bunu hissetti ve anladı. Elleri genç adamın yorgun yüzüne yaklaşıp, parmakları yanağına dokunurken, "Ben senin karın değilim!" dememişti bu sefer ve bu Şahin'in gözünden kaçmamıştı. Onun yerine itinayla kocasına hassasiyet gösteren sevgi dolu bir eş gibi "Uyumadın mı sen hiç?" diye sordu.

"Uyudum..."

Rüya dudaklarını büktü hüzünle. "Yalan söyleme... Uyumuşa benzemiyorsun... Bitkin duruyorsun."

Şahin genç kızın yanağına dayadığı elinin içine dudaklarını yaslarken, Rüya soluksuz hâlde yutkundu.

"İyiyim ben?"

"Değilsin... Kendine dikkat etmiyorsun... Bir şey mi oldu Şahin? Bizi buldular mı?"

"Hayır..."

Adam yarım bir çapkınlıkla gülümsedi, genç kız yüzüne vuran hüznü okudu. "Şahin... İyi değilsin neyin var?"

Şahin genç kızın bu olmadık anda gerçekleşen ilgisiyle burukça gülümseyerek, "Sabahları hep bu kadar tatlı mı olursun?" diye lafı değiştirdi.

"Sen de her sabah karabasan gibi insanların tepesine böyle tüner misin?" dedi Rüya homurdanarak. Cevap vermemesine kızmıştı.

"Hayır..."

"Görüyorum. Normal insanlar gibi beni dürterek hatta yüzüme su bile dökerek uyandırmak yerine, ne demek öperek uyandırmak o zaman..."

"Sen normal insan değilsin. Şahin'in Serçesisin... Hem karımı öperek uyandıramaz mıyım? Hesap mı soruyorsun?" dedi Şahin lafının üstüne basarak.

"Evet soruyorum. Birden romantik mi olmaya karar verdin?"

"Öyle." dedi Şahin ciddiyetle. "Kızlar hem sert, hem romantik erkeklerden hoşlanıyormuş ya... Ben de mum ışığında seni tokatlayamayacağıma göre... Böyle yapayım dedim."

Kızın üzerinden devrilerek yanına yatarken, ona alay dolu kaçamak bir bakış attı. Daha fazla sıkıştırmanın ve kokutmanın âlemi yoktu.

Rüya ona daha yakın ve daha uysal davranıyordu ve artık bir şeylerin değiştiğini, dengelerin altüst olduğunu gözlerinde görmüştü. Onun için endişeleniyordu! İçi titredi ve yüreği hızlandı.

"Şu karım lafına bir de ben alışsam!" dediğinde Rüya homurdanarak, üzerindeki pikeyi tepikleyerek açtı.

Şahin gülümseyerek "Zamanla alışırsın, söz." diye göz kırptı.

Güvence veriyordu bay kazulet!

Rüya ona şaşkınca bakınca "Çünkü ben sana hep diyeceğim..." diye teminatta bulunarak sözlerini tamamladı.

Onun bu kadar sıradan ve çabucak kabullenmesine kızan Rüya, dişlerini sıktı. Koyulmuş sesiyle, "Sen ne kadar çabuk adapte oldun." diye sordu.

Birazda meraklı mıydı? Gözlerinin kıyısıyla genç adama çaktırmadığını sanarak kaçamakça bakarken, kalkmaya yeltenince, Şahin doğal bir şekilde kollarını bedenine sardı ve Rüya'nın itirazları arasında onu kendine çekerek, burnunu, kokusuna has şampuanın sardığı tertemiz saçlarına gömdü.

Derin derin soluyarak, "Biraz böyle kal... Varlığını hissedeyim." dedi boğuklaşan sesiyle. Onu içine hapseder gibi derin derin kokluyordu. Sımsıkı sarıyor ve içine ısısını hapsediyordu. Sanki birisi kollarından çekip alacakmış gibi, korkaktı titreyen tenindeki yakarış.

Rüya kollarında çırpınmak yerine, tenindeki sıcaklığı es geçerek "İyi misin?" diye sordu endişeyle.

"Senin yanında iyi oluyorum, eksik yanım tamamlanıyor..."

İnsanın eti acır mıydı hiç? Acıyordu işte... Yüreği ve içi acıyordu onun bu kadar durgun olmasına... Onun tanıdığı Şahin muzip, anlayışsız, hödük, kazulet ve zorbaydı... Böyle düşünceli ve dertli değildi, ince düşünceli hiç olamazdı...

Öküzdü... Onun evcil öküzüydü... Ve Rüya onun minik serçesi...

Şahin garipçe gülümsedi. "Cidden sağlığımı merak ediyor musun?"

Rüya bocalayarak düşünürken, hemen reddeden bir tepkiyle, "Herhâlde... Kurtuluş anahtarım sensin... Sana bir şey olursa masum olduğumu asla kanıtlayamam... O yüzden sen iyi olmalısın ki ben de iyi olayım." diye yalan söyledi. Aslında son söyledikleri doğruydu. O iyiyse, Rüya da iyi oluyordu.

Sonra ciddi bir merakla sesini kısarak melankolik bir hâlde, "Şahin, gerçekten iyi misin?" diye sordu.

Şahin beline doladığı kollarını sıklaştırarak, "Sen yanımda olursan, iyi olurum... Varlığın bana huzur veriyor..." diye söylendi.

"Şahin..." dedi Rüya düşüncelice. "Evlilik meselesini gerçek anlamda hiç konuşmadık... Sen şaka mı yapıyorsun, ciddi misin ben kestiremiyorum... Kafam karışıyor. Benimle oynama olur mu?"

"Oynamıyorum Rüya..."

"Yani..?"

"Sen benim karımsın... Geleceğimsin... Ve sadece benimsin..." dedi kesin ve anlaşılır bir netlikte.

Kızın yüzü düştü. "Olmadığımı biliyorsun. O bir kaz..."

"Değildi Rüya... İsteyerek evlendim seninle. Sen şaşkın ya da korkak olabilirdin ama ben her şeyin bilincindeydim. Sevgilim olmuyordun, namusum oldun... O anı hediye edilen bir mucize gibi kabullendim ve kullandım... İstedim... Karım oldun..."

Bu gerçekçi sözlerle ürkekleşen Rüya kollarında kıpırdanınca, Şahin onun dönmeye çalıştığını anladı ve buna müsaade etmedi. Şimdi olmazdı. Olumsuz bir şeyi kaldıramazdı. Üstelik yüz yüze gelirlerse, onu öpmek, delicesine sevişmek isterdi... Hatta... Hatta daha fazlasını...

Ama ona kızmak yerine dudaklarını büken kız, "Bana evlenme teklif etmedin..." dedi kırgınca.

"Kabul etmeyecektin..." diye homurdandı Şahin gerçekçi bir tonda.

Buna alınan Rüya, "Nereden biliyorsun?" dediğinde küs küs, yerinden davranmasıyla sırtüstü yatağa sertçe yıkılması bir oldu. Şahin genç kızı kollarının arasına hapsederek nefesini keserken... Gözleri, içini eritecek bir parlamayla yüzüne odaklandı. Rüya kızarmış yüzünü yana çevirerek ondan saklarken, gözlerini beyaz boyalı duvara mıhlayıp, dudağının kıyısını dişledi. Şahin dirseklerini genç kızın yastığına yaslayarak, alnını şakağına dayadı.

"Gitmenden korkuyorum Serçe... Beni bırakmandan..."

Rüya onun söylediği cüretkâr itirafı yanlış anladığını sandı. Nefesi kesilirken, ürkek bakışlarını genç adamın yüzüne çevirdi ve bir yanıt aradı. Gözlerinin içine umutla ve korkuyla bakıyordu. Sanki *sevmiyorum* demesini bekliyor gibi dehşet içindeydi yüzü.

"Yanındayım..."

"Değilsin Rüya... Aklın karışık. Duyguların karmaşık. Üstelik korkuyorsun... Gerçekçi olmak gerek. Belki şimdi farklı düşünüyorsun ama yarın, bu işten kurtulduğumuzda sen değişirsen... Yaşadıklarını hata olarak görürsen ne olacak? Beni arkanda bırakırsan ve gidersen..."

Bu adam neler saçmalıyordu? Neden gitsin, niçin bıraksın? Rüya nefes alamadı. Onunla kavuştuğu günü cennet bilirdi Rüya, ayrı kaldığı her zamanı ise cehennemde bir kâbus...

"Hem kâbus nedenimsin, hem rüyalarımsın..." dedi Rüya. *Geleceğimin anlamısın* diyemedi... Ondan gitmek mi..? Yüzünü bir daha hiç görememek, sesini duyamamak, şu büyüleyici lanet kokusunu soluklarına sindirememek mi..? Bunlara dayanabilir miydi?

Gözleri sislendi, genzine yumrular dizilince, acı içinde yutkundu. Ailesini düşündü, hiçbir şeyden haberi olmayan ve olduğu zaman Şahin'i istememesi olası ailesi... Gerçi kimi kandırıyordu. Her şeyi öğrenmişler ve kızları içinde deliye dönmüşlerdi...

Kirpiklerini kırpıştırarak gözlerini kaçırdı ve o ana kadar

gözlerini kırpmadan yüzüne bakan adam, bu duruşunu yanlış anladı. Kalbi yavaşladı, solukları sakinleşirken gözlerindeki parıltı sönerek yüzü duruldu.

Rüya'nın cevap vermemesi ve üzülmesi onu kahretti. Yanına devrilerek kollarını bedenine doladığında, müthiş bir yıkım içindeydi.

"Git..."

"Şşşttttt! Söyleme..." dedi Şahin sanki duymaya korkacağı bir gerçeği işitecekmiş gibi panikle. Bu yıkıma hazır değildi. Bu sözün devamına şu anda tahammülü yoktu. Yüreğinden ruhuna siyah kelebekler uçuyordu. İçine kasvet veren bir esintiyle kuşatan korkusu, bedenini geriyordu.

Rüya bir an duralayarak ne yapacağını şaşırsa da, çaresizce başını yastığa geri koyarak, sırtını genç adama döndü. Gönlü acılar çekti yalnız başına. Bu günahlarının kefaretini nasıl verecekti? Ailesine yaşattıklarının affı da telafisi de yoktu biliyordu ama ya sevdiği... O da acı çekmiyor muydu geri planda kaldığında...

Şahin kollarının arasında yan dönen sessiz genç kıza sıkıca sarılarak, yüzünü boyun köküne gömerek varlığını kabullendi. Rüya nasıl yanlış bir duruş sergilediğini, Şahin kasıklarını kalçalarına yasladığında anladı. Panikledi ama korkmadı. Çekilmedi. Çünkü bu öyle cilveleşmek ya da azdırmak için yapılan oyunlardan birisi değildi! Ciddi anlamda uyarılmasına rağmen genç adam, sadece sarılıyor ve sanki içinde bir ömürlük depolamak istercesine kokusunu içine çekiyordu. İçini yıkan dalgalar yüreğinden genzine taşıyordu.

"Ne zaman kalktın sen, duymadım hiç?"

"Erken kalktım." diye yalan söyledi Şahin usulca aldığı nefesini kızın tenine vererek. Hiç uyumadığını dile vurmadı. Ama sesindeki yoğunluk ve kırgınlık, Rüya'nın dikkatinden kaçmadı. Solukları saçlarını dövüp teninden kaydığında, kollarının arasında ürperdi. Şahin kollarını biraz daha sıklaştırdı. Tepkisi hoşuna gitmişti. Ürkek bir serçe gibi masumdu onun meleği...

Rüya gözlerini kaygıyla kapatırken, hâlâ bedeninin dayak

yemiş gibi yorgun olduğunu idrak etti. Eli şakağında dolaşırken "Beni niye kaldırmadın?" diye dalgınca sordu.

Şahin genç kızın boynuna yayılmış saçlarını kenara çekerek, ak tenini açığa çıkardı ve dudaklarını tıpkı bir vampir gibi hızla atan heyecanlı şah damarının üzerinde koydu. Rüya iç çeker gibi bir soluklanmayla ürpererek onu mutlu etti. Usulca saçlarını koklayarak öperken, Rüya gözlerini sımsıkı kapattı. Bu haz verici dokunuşlar ruhunu bedeninden sökercesine yayılıyordu tüm hücrelerine. Şahin bir buse daha koydu tenine.

Kızın kirpiklerine takılan iri bir damla asıldığı yerden kurtularak, yanağına doğru süzüldü. Nefes alamıyordu. İlk defa kaybetmekten, Şahin'i kaybetmekten ölesiye korkuyordu.

Arkasına dönerek, kollarını kalın bedenine sarmak... Başını korunaklı göğsüne yaslamak ve "Seni kaybetmekten ben de deli gibi korkuyorum." demek istedi ama gururu buna müsaade etmedi. "Denedim..." Burnunu çekerek. "Sensiz olmayı o kadar denedim ki... Ama delirdim, delirircesine özlerken buldum kendimi..." diyemedi. Elleri temiz nevresimi biraz daha sıkı kavradı, yutkundu. Onun teselli eden ıslak dudaklarını teninde hissettiği an, sırtından saç diplerine nükseden bir ürperme baş gösterdi. Heyecandan titredi.

Denedi... Ona karşı koymayı çok denedi...

"Annem gece uyumadığını söyledi. Rahat edemedin mi?" dediğinde dudakları kulağına çıkıp ufacık öpücüklere boğarken, yaramaz elleri göğüslerine tırmanmıştı ki... Rüya, panikledi. Çünkü Hatice Hanım'ın gece boyu ağladığını, işte o anda fark etmemişti. Oysa onun bir sanrı olduğunu, uyumaya başladığında odanın içinde dolaşanın bir rüya olduğunu sanıyordu. Ondan yanına yatmamış, odada dolanıp durmuştu ve Rüya o anda ikisinin de sessizce ağladığını kavramıştı.

Şahin'in ellerini bedeninden panikle uzaklaştırırken, "Annen nerede?" diye aklına gelen gerçekle çıkıştı. Endişeyle, "Saat kaç?" diye sordu.

Şahin hafifçe geriye çekilip, bileğindeki saate bakıp "3:45" dediğinde, Rüya sanki yattığı yere elektrik verilmişçesine ya-

taktan fırladı ve şaşkınca yüzündeki saçları geriye çekerken, bir taraftan da Hatice Hanım'ın akşam ona hazırladığı kıyafetleri odanın içinde aramaya koyuldu.

Şahin yatakta sırtüstü yatarak, ellerini yüzüne kapadığı boğuk sesiyle "Vural ve Kayra ile konuştum..." dedi sakince.

Olduğu yerde duralayan Rüya heyecanla, "Ne zaman? Bana neden haber vermedin? Nasıllar?" diye azarlayarak sordu.

Odanın içinde deli danalar gibi dolaşarak, kıyafetlerini aramayı bırakınca, Şahin "İyi olduklarını bildirdi. Üstelik sen çok yorgundun, kıyamadım..." diye gülümsedi.

Rüya birden etrafı turlayan gözlerini genç adama çevirdi, kirpiklerini kısarak, "Bana acıdığını söyleme..." diye azarladı.

"Acımıyorum... Hiç acımadım... Garip ama... Seninle saniyeler sonra ne olacağını bilemezken, şimdi yıllar sonrasının hayalini kuruyorum... Bu acımaktan çok daha öte bir duygu olsa gerek..."

Kızın şaşkın bakışları arasında yataktan kalkan Şahin, usulca yanına geldi. Yüzündeki saçları boynundan geriye atarak, eğildi. Rüya soluğunu tutarken, burnunun üzerine dudaklarını koydu. "Rüya... Biliyorum, cümleler hafif kalıyor yaşananların ağırları karşısında ama... Sadece bir kere sarılmak için, kilometrelerce yolu giderim dediğim... Bir tek annem vardı... Fakat şimdi tek bir güzel bakışı için, kurşunların önüne atlayacağım, tatlı bir belalım var..."

Rüya nefes alamadı... Dudakları kurudu, ilk konuşamadı. Sonra titrek sesiyle, "Aklımı bulandırıp, hayallerimi sekteye uğratıyorsun... Bu saçma oyun daha ne kadar devam edecek Şahin?" diye sordu.

"Bir ömür..." dedi adam hiç tereddütsüz. Bir kez daha öptü ama bu sefer yanağından.

"Ya; sıkılırsan?"

"Sıkılmam..."

"Ya; vazgeçersen?"

"Bu oyun mu Serçe, küsünce ben yokum diyeyim... Şu ha-

yatta insanın tek vazgeçemeyeceği şey canı..." dediğinde Rüya hüsranla omuzlarını düşürdü. Onun canı olduğuna bir inanabilseydi, her şey daha kolay olacaktı! Şüpheler içinde kıvranıyordu hâlâ, ondandı önüne döşediği bu setler, diline vurduğu ketler bu yüzdendi... Ya kavuştuğu anda yıkarsa umutlarını... Çok sevilmeye değil, hep sevilmeye ihtiyacı vardı.

"Ya ben vazgeçersem..?" Sorusu sesinde cevap bulurken, yüzüne bakmaya cesareti yoktu.

"Bu da senin sorunun... İçindeki duygu, vazgeçilecek kadar değersizse, durduğun hata... Kaybetmekten korkmadığım biri olmalı yüreğimde, terk eden değil..."

Bu ağır soru, aldığı cevap kızı yutkundurdu ve ellerinin arasında titredi ancak cevap vermedi.

Şahin; ona bakmaya kıyamamak mı, yoksa bakıp da doyamamak mı, her anlamıyla sahip olamamak mı, yoksa özgür bırakmak mı daha zordu anlayamadı! Yine de sabırla baktı ona. Ne demişlerdi? *Sabrın sonu, selametti!*

Rüya kabullenecekti içindeki duyguyu, o zamanlarda gelecekti. Şimdi bu kadar suskun, şaşkın ve afallamış olması normaldi. Yaşadığı şeyler kolay şeyler değildi ki, sağlıklı düşünebilsin...

"Hadi giyin gel... Karnım acıktı, seni bekledim..." diyerek kapıya yanaştı.

Kız olduğu yerde donup kalırken beyazlamış yüzüne bakarak, "Ve sana acımıyorum Rüya... Senden çok bir şey de istemiyorum aslında, sadece sana verdiğimin, aynısını takas etmeni diliyorum..." dediğinde, sıkıntıyla başını salladı. "Anla artık Serçe, illa söylemem mi gerekir? Sen olmayınca, eksik kalıyorum... Sen; eksik kalan sol yanımsın... Yanımda kaldığında, tamamlanırsın... Benim gibi!"

Rüya dudaklarını araladı, ayaklarının altından yer çekilirken, Şahin onun konuşmasına fırsat vermeden kapıdan çıktı ve gitti.

Ben varlığının yokluğunda kayboluyorum...

5. BÖLÜM

Kâbuslar arasında kaybolmuş rüya gibisin...
Uyanamıyor ya da uyutmuyorsun...

Rüya üzerini değiştirdiğinde aşağı kata indi, çekinerek salona geçti. Rıza Dede biraz sesli okuduğu dualarıyla salonun ortasında namaz kılıyordu. Dikkatini dağıtmadan hole geçti. Şahin görünürde yoktu. Saçlarını düzeltip ne yapacağını düşünürken, mutfaktan seslerin geldiğini duyunca, usulca oraya süzüldü. Kapısına geldiğinde, çekinerek baktı. Hatice Hanım tezgâhta hafif bir ezgiyi mırıldanarak hamur yoğuruyordu. Ne dediğini anlamıyordu keza şarkı lazcaydı ama dertli olduğunu onun hüzün çökmüş yüzünden ve titreyen ağlamaklı sesinden anlayabiliyordu.

Yüzündeki hüznü yıkayan sıcacık gözyaşlarını koluyla yanağından silen kadın, ona o kadar yabancıydı ki ama aynı anda bir o kadar tanıdık! Aynı hüznün misafirleriydi... Aynı korkunun, endişenin ve vuslatın bekçisi...

Karmaşıktı ona karşı olan hisleri. İyi biri miydi mesela ya da kötü mü?

Ama biliyordu! Bir duvar gibi ifadesiz olan sert duruşunun ve despot sözlerinin altında, gizli bir volkan gibi kaynayan şefkat vardı, hissediyordu. Bu şefkat onu iliklerine kadar sarmalayıp sevgisiyle ısıtacaktı. Belki de, duyuları yalancıydı. Bencil, gaddar, ikiyüzlü, riyakâr hatta onu mahvedecek kötü bir kadındı! Böyle olsa bile, sırf Şahin'in annesi olduğu için se-

verdi onu... İşte bu gerçek, genç kızı iliklerine kadar titreterek tüm tüylerini havalandırdı.

Şahin konuya ne zaman dâhil olsa, onun için her şeyi sevip kabullenmek iyice hastalık olmuştu ve bu hiç sağlıklı bir davranış değildi! Rüya mesleği gereği psikoloji okumuştu. Dersler görmüştü! Ama kendi psikolojisine artık yabancıydı ve analizleri zayıf olduğu kadar, duygu çözümlemeleri de karmaşıktı. Yani kız kısacası berbattı!

"Orada dikilmeyi bırakacak mısın?"

Yaşlı kadının sözleriyle irkilen Rüya boğazını temizleyerek, "Ko-kolay gelsin..." dedi çekinerek.

Hatice Hanım yanağındaki yaşı koluna silerek kurularken, burnunu çekti. Boğazını temizleyerek hiç bakmadığı kıza, "Nasılsın kızım? Dinlenebildin mi?" diye sordu sakince. Rüya onun hem düzgün hem de şiveli bir şekilde konuştuğunu görünce sevindi. Çünkü Rıza Dede'nin ne dediğini anlamakta bazen zorlanıyordu. Bakışlarını ona bakan kadının yüzünde gezdirdi.

Yorgun gözlerinin altı kızarmıştı. Çok fazla ağlamıştı belli ki... Üzüldü onun için. Ne de olsa evladıydı ve o kot kafalı evlat eve, bir de peşinde kuyrukla çıkagelip "Karım!" demişti. Kim bilir hakkında neler hissediyordu. Belki de başıboş bir asalak olduğunu düşünerek kızıyor, arsız bir kız olduğunu düşünerek onu yargılıyordu. İlk defa dışarıdan nasıl göründüğünü düşündü ve hemen kabuğuna çekildi.

Rüya dudaklarını kemirerek ellerini önünde çekinerek kenetledi. "Evet... İyi uyudum." Bu kocaman yalandı. Yatağı diken, uykusu işkence olup yağmıştı üzerine... Başını kaldırdı usulca.

"Kusura bakmayın, sizi rahatsız ettim."

Ne diyeceğini bilemiyordu. Ne anlatacağını ya da kadını nasıl teselli edeceğini... Bildiği tek şey, bir şeyler söylemesi gerektiğiydi. Herhangi bir şeyler... En basiti, üzgünüm gibi... Bakışlarını yemek masasına çevirdi. Kahvaltı hazırlanmıştı. İçi

biraz daha ezildi, evine gelen gelin namzedi öğleye kadar horlayarak uyumuştu, kadın sofra kurmuştu.

"Çayları koyar mısın kızım? Şahin dışarı çıktı köpeğe yemek vermeye, şimdi gelir..."

Rüya hürmetle Hatice Hanım'ın yanındaki ocağa yaklaşıp, biraz tereddütle çaydanlığa uzandı. Kadın o kadar doğal ve normal konuşuyordu ki, Rüya sanki yıllardır bu evin bir ferdiydi ve ona rica ediyordu. Acaba Şahin onunla bir konuşma falan mı yapmıştı? Sanmıyordu, o kot kafalı o kadar ince düşüncelerin sahibi değildi! Öküzdü! Anlayışsız bir taş kafaydı! Uf, teni karıncalanmıştı. Sabah ne güzel uyandırmış ve sımsıkı sarılmıştı... Aklından edepsiz anları ve sıcacık öpüşleri silmeye çalıştı... Ne hâldeydi ve ne düşünüyordu!

Rüya bu düşüncelerin süzgecinden geçerken, Şahin kızın bilmediği bir şey yapmıştı!

Aslında Şahin sabaha karşı eve geldiğinde, annesinin uyumadığını görünce yanına gelip, ellerini tutarak durumu en ince ayrıntısına kadar anlatmış ve genç kızın hiçbir suçunun olmadığını, kendisi için ne kadar değerli olduğundan bahsetmişti... Yaşlı kadın susmuştu. Onay vermemişti ya da reddetmemişti, sadece düşünceli gözlerini, yatağında ağlayarak sızan kıza çevirmiş ve izlemişti. O kadar masum ve çaresizdi ki, üstelik terbiyeli ve iyi yetiştirilmişti. Sabaha kadarda sessizce ağlamıştı. İçi erimişti onun bu çaresiz hâline ancak içini boşaltıp rahatlasın diye ses etmemiş, onunla ağlayarak geceyi sonlandırmıştı.

Konuşma bittiğinde ise Şahin de tıpkı annesi gibi dakikalarca kızı izlemiş ve susmuştu. Aklında oluşan deli soruların fırtınasında, ona bakarken yüzü durgun ve huzurluydu. Ve Hatice Hanım bunu görmüş, gülümsemişti. Oğlunun yanağına dokunarak "Yanındayım... Aldığın her kararda... Sen seversen severim, sen istersen ben olur derim annem. Bilirim, hata yapmazsın, üzmezsin, kırmazsın sevdiklerini, hep sahip çıktın, yine çıkarsın... Sen seversen severim, sevmesen de severim..." demişti.

Şahin de annesinin avuçlarını öperek minnet etmişti. Onun annesi çocukken kâğıtlara çizdiği, büyüdüğünde yüzüne hay-kırdığı gibi, kanatsız meleğiydi.

Hatice Hanım oğluyla konuştuğu konuya binaen, genç kıza hiç bakmadan, "Anladığım kadarıyla, bizim kot kafalı sana hiçbir şeyden bahsetmemiş... Oğlumu ne kadar tanıyorsun kızım?" diye sordu. Şu hâli ve tavrı havadan sudan bahseder gibiydi. Ne öğrenmek istiyordu kız anlayamadı!

Kadının bu kadar sıcak ve aynı anda otoriter olması Rüya'nın kafasını karıştırırken, elleri çaydanlığın sapında dondu kaldı. Düşünmeye gerek duymadan, "Sadece, iyi olduğunu bilecek kadar tanıyorum onu, ötesi yok..." diye cevapladı.

Hatice Hanım gözleriyle çaktırmadan teni kızarmış kızın süzgün yüzüne bakarken, "Korkuyor musun ondan?" diye sordu merakla.

İyice mahcuplaşan utangaç Rüya, başını salladı usulca. "Garip ama... Sanırım düşündüğüm kişi olması ihtimali varken bile gerçek anlamda korkmadım ondan..."

Hatice Hanım işi bitince, ellerindeki hamuru temizleyip kuruladı. Usulca genç kıza döndü. "Şahin katil..." dediğinde, sanki tokat atmış gibi irkilen Rüya, birden gardını alarak başını iki yana salladı. Hemen söze dökerek isyanını "Olsa bile, isteyerek yapmamıştır..." diye farkında olmadan onu savundu. "Kötü birisi değil..."

Hatice Hanım'ın içi sımsıcak oldu. Birden genç kızın yüzündeki korkuyu, gözlerindeki hüznü silerek başını sinesine sarıp, teselli etmek istedi. Ancak bu isteğine karşı koyarak, "Nereden biliyorsun?" dediğinde sert sert azarlayarak, Rüya'nın elindeki çaydanlık titredi. Yaşlı kadın genç kızın elindeki çaydanlığı, kendini yakmadan evvel titreyen parmaklarının kıskacından aldı. Şaşkın gözleri irileşmiş genç kızın buz kesmiş elinden tutarak, masaya yönlendirdi. Usulca sandalyeye oturmasını sağladı. Ruh gibi olmuştu bir anda... Bu da tezini kolaylaştırmıştı.

"Şahin katil değil kızım. Söylendiği gibi ya da göründü-

ğü gibi sadist birisi hiç olmadı..." dedi yanındaki sandalyeye otururken yaşlı kadın. Kızın önüne eğilmiş ve karman çorman olmuş kafasına uzandı ve çenesinden nazikçe tutarak, başını kaldırdı.

Gülümseyerek "Hakkında kötü bir düşüncem yok, seni tanımıyorken böyle düşüncelere kapılacak yaşı çoktan geçtim ben. Sıkılma artık... Sen bana değerlimle gelensin!" derken kızın şaşkın yanağını okşadı ve ellerini geri çekti. Biraz somurtarak yüzünü düşürdü. Belki de yanlış yaptığını düşünerek pişmanca, "Ne kaldı geriye biraz huzurlu zamandan geri... Belki susmalıyım ve bunu size bırakmalıyım ama oğlumu tanıyorum..." dedi dertlice. Genç kızın güzel gözlerine gülümsedi. "Aslında bunları kendisinin anlatması gerekir ama sanırım senin sadece onu tanımanı, ne olursa olsun sevmeni istiyor! İçine kapanık bir çocuktur, her şeyi der de, bir tek sevdiğini diyemez... Seviyorum demez hiçbir zaman. *"Kendine iyi bak"* der, "Üşütme hasta olursun" der, *"Bugün yağmur yağacak, şemsiyesiz dışarı çıkma anne"* der ama asla *"Seni seviyorum"* demez, tıpkı babası gibi. Ama sever... Canından çok, her şeyden üstün, her değerden daha kıymetli sever... Bu kelimeyi söylemenin bir sürü yolu var kızım ve Şahin hep, bu dolaylı yoldan yürür... Yapısı bu... Ufakken de garipti zaten, büyüyünce hepten tuhaf bir uşak oldu. Taş fırın dediklerinden değil, odungillerden oldu. Nabza göre şerbet verir. İnatçıdır. Dediğim dedik, çaldığım düdük diyenlerden değil ama kafasına yatmayan bir şey varsa, başkasına asla bakmaz... Birazda laf ebesidir! Ne kadar umursamaz dursa dursun, yufka yürekli ve şefkatlidir..."

Rüya yutkunarak başını hafifçe kıpırdattı. "Beni sevmiyor ki zaten, bunları şimdi neden söylüyorsunuz bana..?"

Hatice Hanım hin gözlerini yıkarak dik dik baktı yüzüne. "Emin misin kızım? Yoksa sen de kendisine yalan söyleyenlerden misin?"

Rüya başını daha çok eğerken utanarak, "Peki o adamı öl..." dediğinde duraksadı.

Hatice Hanım iç geçirerek, "Şahin aşağı yukarı dört ay önce bir haberin kokusunu almış... İstihbarat kuvvetliymiş. Birazda o adrenalin dedikleri zıkkım yüzünden, işin peşine düşmüş..." dediğinde kız gözlerini kısarak başını kaldırdı. Şaşkınca, "Haber?" dedi. "Ne haberi?" Gözleri merakla parlıyordu.

Hatice Hanım ağzının içinde homurdanarak "Bunu da mı söylemedi kot kafali..." diye oğluna kızdı.

Rüya başını salladı olumsuz anlamda. Yoksa rüyasındaki gibi komiser falan mıydı?

Yaşlı kadın Lazca bir şeyler homurdandı. Hem de en edepsizinden.

"Şahin gazeteci kızım. Savaş muhabiri." dediğinde kız asıl şoku yaşadı.

"Muhabir mi?"

"Evet!"

"Bir arkadaşıyla birlikte bir cinayete tanık olmuşlar. Gazeteci yanı depreşmiş, işin peşine düşmüş... Ellerindeki ipuçları ve delillerle bu işi biraz kurcalayınca, olay daha büyük yerlere, daha derin sorunlara varmış! Bu konuyu sana Şahin anlatır... Neyse -sonuçta adamlar, işi kurcalayan birilerinin olduğunu öğrenerek, peşlerine düşmüş... Sezgin... O uşak daha yeni evlenmişti... Okula birlikte gittiler, askerliği birlikte yaptılar hatta birlikte aynı işe girmek için, aylarca kendilerini paraladılar ve o..." dediğinde yaşlı kadın yüzünü düşürdü. "Kardeşi bir bitki gibi hastanede yatıyor aylardır... Beyin ölümü ha gerçekleşti, ha gerçekleşecek diyorlar, umut az... Şahin kendini suçluyor. Hırçın, öfkeli, zalim... Annesinin yüzüne bakamıyorum. Ne zaman göz göze gelsek hep ağlıyor. Ben de onun gibi olmaktan korkuyorum kızım, oğlumu kaybetmekten..."

"Anne Sarı'nın su kabı kayıp..."

Hatice Hanım birden başını yana çevirerek, kelimelerini yuttu. Yanaklarından yaşlar sızdıran gözlerini kuruladı ve ellerini genç kızın elinden çekti.

Rüya şaşkınca tepesinden ona bakan genç adama bakıyordu. Şahin onlardaki durumu gözlemleyince, göz kırparak

"Hayrola, suçüstümü yaptım?" dediğinde, bir şeylerden işkillenerek dişlerini sıktı.

Bu uşak, kurt gibi zekiydi! Gözleri de her zamanki gibi velfecri okuyordu!

Oğlunun yumruk olmuş ellerini görmezden gelen Hatice Hanım, çayın altını yakarken "Rüya'ya korkmaması gerektiğini, bizden ona zarar gelmeyeceğini anlatıyordum oğlum, senin aksine..." dedi oğluna ima çakıp, yüzünü asarak.

Şahin genç kızın üzerine çevirdiğinde bakışlarını, kaşlarını keyifle kaldırdı. Üzerindeki iki beden büyük penyenin içinde emanet bir manken gibi güzel duruyordu. Buna gülerek, "Yakışmış..." dedi çarpıkça göz kırparak.

Rüya üzerindeki geniş penyeye ve altındaki minik floral[3] desenli basma eteğe bakarak, burukça gülümsedi. "Çok çirkin oldum değil mi, odadan hiç çıkmamam lazım..." çekinerek dudağını dişledi.

"Sen her hâlinle çok güzelsin Rüya... Ben baktığımda senin elbiseni görmüyorum... İçindeki seni ve gözlerinden yansıyan masum ruhunu... Gerisi çok da mühim değil..."

Hatice Hanım kızararak kıkırdadı ve boğazını temizledi.

"Su iç anne geçer... Kıskanma, sen de çok güzelsin... Ama biraz yaşlı bir güzel..." dediğinde ukalaca sataşarak, yaşlı kadın kızan başını sallayarak "Ah sıpa..." dedi. Göz kırpan oğlunun neşeye dair attığı ok, tam yerinden vurmuştu!

"Rüya, çayın altına seni mi koysak, çok kızardın..." dediğinde Şahin, kızın şaşkın yüzüne içten gülücükleriyle bakıyor, çapkınca göz kırpıyordu. "Bu kadar kızma güzelim... Annem sana bayramlıklarını vermiş hem bak, kaynananın kıymetini bil... Çok cömerttir kendileri..." dedi arsızca. "Ama sanırım bir yirmi yıl öncekileri vermiş cimriliği tutarak..."

Hatice Hanım mıhla tavasını sertçe masaya koyarak, "Kızı utandırma... Ona göre ne varsa onu giydi. Hem ben hâlâ yirmi yıl öncesi kadar fitim. Bizim Çitçilerin Musa'nın kızından

3) "Floral" Küçük çiçek desenli kumaş....

istedim bir şeyler, getirir birazdan." diye sitem etti. Oğluna sertçe baktı. "Hem sen bağa yaşlimu dedun az önce, ha uşak? Kaderun ellerumde bilesun... Diiii! Yoksa sağa goca kari, bu guzelu istemez..." diye tatlı bir tehditle takılarak, sözlerine devam etti.

"Gerek yok ki zaten evlendik..."

"Çok beklersin sen... Anasi babasi olmayan, ağaç kovuğu mi ha bu kiz?" dedi şiveyle. "Bu iş bitunce düğün yapacağuz, tabii kiz o zamağa kader seni isteruse... Caymazsa... Ben olsam cayardum..." Kıza bakıp "Ben olsam vazgeçerim kızım, bu kot kafalıdan adam olmaz... Oğlum diye demiyorum ama tam bir taş kafalıdır..." diye konuya son noktayı koydu.

"Anne, insan evladını över, yerden yere vurmaz..."

"Övülecek yanını bulursam, överim evladım merak etme sen..."

Onların şakalaşmalarına rağmen Rüya buğulu bakışlarını irice açmış, Şahin'e dikkatle dikmişti. Konuşmadan yüzüne bakıyordu.

Bunu gören Şahin gözlerini kısarak "O kadar dikkatli baktığında, aklından geçenler hiç hoşuma gitmiyor Rüya..." diye söylendi. "Hele yapmaya çalışacağın şeyi, deneme bile... Nereye gidersen git, bulurum... Bunu biliyorsun..." diye uyardı. Onun kaçmak için plan yaptığını sanmıştı. Hatta bundan o kadar emindi ki, kaşlarını hiddetle çatmış, gözdağı veren çatık kaşlarıyla sert sert bakmaya başlamıştı!

Oysa kız cidden şaşkındı. Şahin'i ev kuşu olarak hiç düşünmemişti... Zaten adına da layık değildi evde durmak! Doğaya aykırıydı bir kere. O hep, hırçın mizaçlı dağ kaçkınıydı. Pençelerini her an çıkaran, kanatlarını gererek ukalaca uçan, insanın gözünü oyacakmış gibi hırçın bakan bir Şahin ve... evcil Şahin!

Sürekli laf dalaşına duran anne-oğula hayran hayran bakarken, bu sefer cidden ayakta uyuduğunu sandı! Şahin ve sımsıcak bir yuva... Ne ütopikti! Hayalleri sınır tanımıyordu,

Nirvana'ya göz diktiğine göre tahtaları da eksilmeye başlamıştı...

Hatice Hanım oğlunu koluyla biraz geriye ittirerek, "Kızın başında saksağan kuşu gibi dikilme..." diye çıkıştı. Çatalları ve bardağı genç kızın önüne koyarak "Kızım başlasana soğutmadan, açlıktan öleceksin yoksa..." diye uyardı. "Zaten zayıfsın..."

"Demek ki böyle düşünen tek kişi ben değilim..."

"Ben iyiyim... Çok arkadaşıma göre kilolu bile sayılırım..."

"Tabii kızlar kemiklerini gösterince mutlu oluyor orada..." dedi Hatice Hanım. *"Ha burasi Karadeniz da, balıketlisi makbul kadinun..."* diye göz kırptı o ender şivesiyle.

"Annem haklı... Kemiklerini yoklamayı sevmiyorum..." dediğinde arsız Şahin, Hatice Hanım oğlunun koluna çimdiği bastı kızgınca. "Edepsiz uşak. Kız hakli. Sen ne arsizsun!"

Utancından dudaklarını kemiren, kulaklarına kazar kızarmış Rüya masaya baktı. Gözlerindeki ürkek gülümsemeyi saklarken, "Siz yemeyecek misiniz?" diye sordu usulca.

"Yok, biz babamla öğle yemeğini bile yedik, siz yiyin kızım... Afiyet olsun."

Rüya utangaç bakışlarını Şahin'e çevirdi. "Ben çok uyudum tabii..."

"Evet, tembelsin Rüya... Gelin dediğin kaynanasından evvel kalkar burada..." dediğinde, Hatice Hanım oğlunun kolunu ikinci kez çimdirdi. "Kıza sataşmadan edemiyor musun sen..? Hem ben öyle kaynanalardan değilim..." Şahin homurdanarak kolunu okşadı. Hatice Hanım onun kızmasını görmezden gelerek, "İyi ettin kızım, aslında az bile uyudun... Hem bu kot kafalı bir akıllılık edip, seni bekledi..." dediğinde oğlunun omzuna dokunarak "Eferun uşak! Sen adam olacasun ama ben cörmeyeceğum..." diyerek dalga geçip, tezgâhta duran fasulye poşetini de alarak mutfaktan çıktı. Amacı onları baş başa bırakmaktı.

Az sonra kadınla birlikte, neşede mutfaktan çekilmişti.

Durgunlaşan Rüya ellerini kucağında bağlamış, iştahla yemeğini yiyen Şahin'e dalgınca bakıyordu. Şahin ağzındaki lokmasını hızla çiğnerken, yavaşladı ve koyulmuş, düşünceli bakışlarını Rüya'ya çevirdi. O da az önceki gibi muzip ya da inatçı değildi. Rüya bir şey söyleyecek gibi yutkununca "Annem işte, ağzı durmuyor..." diye homurdanarak sandalyesinde geriye yaslanıp, elindeki çatalı masaya bıraktı ama elini üstünden çekmeden, kızgınca çevirmeye başladı. Ciddi bir sohbete giriş yapacakları, kızın koyulmuş gözlerinden, ifadesizleşmiş melek yüzünden belliydi.

Rüya bu sessiz fırtınaya daha fazla direnemeyerek, yüzünü astı. Huysuzca, "Bana neden bahsetmedin?" diye hesap sordu.

"Neyden?"

"Her şeyi, en başından..."

"Sormadın?"

"Tevazu mu gösteriyorsun Şahin! Sen de anlatmak için çabalamadın. Her şeyi yanlış anlamamı özellikle sağladın. Benim keşfetmemi bekleyerek hata ettin... Bunu bir de bilinçli olarak yaptın, konuyu istediğin gibi yönettin..."

"Fikrini değiştiremezdim. Senin gözündeki resim belliydi..."

Rüya kırgın gözlerini masaya çevirdi. O resimde *'Katil Şahin'* vardı ama şimdi karşısında, söylenmese bile bazı şeyleri, 'Âşık Şahin' beliriyordu! Haklıydı, onu adamları vururken görmüş, kaç kişiyi döverken kollarından tutmuştu. Şahin önündeki servise hızla bir şeyler koymaya başladı. Rüya dalgınca hâlâ masadaki zeytinlere bakıyordu. Şahin uzandı ve doldurduğu servis tabağını kızın önüne, boş servisi de kendi önüne aldı.

"Kahvaltını yap Rüya? Telepati yoluyla karın doymuyor..."

Rüya karmaşık bakışlarını masadan kaldırıp "İştahım yok." dedi dudaklarını birbirine kapatarak. Durgunlaşmıştı!

Şahin yerinden kalkıp, sandalyesini kızın şaşkın bakışları altında yanına çekti. Doğal bir hareketle, çatalına uzandı.

"Dünde bir şey yemedin. Miden yakında iflas edecek."

Ekmeği sıcacık mıhlamaya batırıp, sakız gibi sünen peynirini ekmeğe sararak, genç kızın ağzına yaklaştırdı. Rüya ağzını açmak yerine, sisli gözleriyle yağmur taşıyan şimşeklerini gözlerine çevirdi. Şahin elini sallayarak "Bebek gibi yedirmemi istemiyorsan, aç ağzını." diye tatlı tehdidiyle ikaz etti.

Rüya kaygılı bakışlarını genç adamın eline çevirdi. Sonra birden ne düşündüyse artık, tekinliğini yitiren gözleri kızgınca parlarken, dudaklarını büzerek inatla başını masaya çevirdi. Şahin'in elindeki çatalına hırçınca uzandı. "Ben kendim yerim." diyerek peynire batırıp hızla ağzına attı.

Ama canı yemek istemiyordu. Ağzındaki lokması büyüdükçe büyüdü.

Şahin elindeki lokmayı tabağa bıraktı. Masadaki mısır ekmeğine uzanarak, yerinden kalkıp kızın şaşkın bakışları arasında eline uzandı.

Rüya elinden çekiştirilerek yerinden kaldırılırken "Biraz temiz hava alalım Serçe... Konuşalım ve sen bağırırken kimse bizi duymasın..." dediğinde Şahin, çoktan peşine takılıp dış kapıya yönelmişti bile.

Bahçeye geçtiklerinde, Hatice Hanım kapının girişindeki selamlıkta, sedirde oturmuş, taze lahana yapraklarını temizliyordu. İkiliyi görünce gülümseyerek, "Hayrola, ne çabuk yediniz?" diye sordu.

Şahin elindeki ekmekleri göstererek, "Biz biraz dolaşacağız." diye yanıtladı.

Rüya utancından yaşlı kadına bakamadı. Saygıyla başını öne eğdi. Elini Şahin'in elinden hırsla çekmeye çalıştı ama bunda pek başarılı olamadı! Utancından kızaran yüzü, alacalı kıyafetine dönmüştü.

Şahin genç kızı peşinden sürüklerken, arkalarından annesi bağırdı. "Çok gecikmeyin, Akşama Kiraz'ın kınasına gideceğiz... Uşak kime diyorum."

Şahin aldırmadan genç kızı bahçe kapısından çekiştirerek çıkarmıştı.

Her yer sessizleşmişti. Yaklaşık bir saattir yeşillik bir alanda, müthiş güzel bir manzarada sessizce oturuyorlardı. Etraflarından süzülen gün ışığı, pamuk gibi dökülen bulutlara rengârenk oklar misali salınıyordu ve oldukları yer sislerle kaplanmaya meyilli olduğu için, onlara büyülü bir âlem, emsalsiz bir rüya ve düşünmesi zor bir hikâyeyle eşlik ediyordu.

Ve kızın büyülenmiş gibi baktığı manzarada olsa, aslında düşünce girdaplarına takılan gözleri dalgın ve kördü.

Şahin Rüya'nın elindeki ekmeğe baktı. Kendisi de onun gibi yememişti. Oysa ne zaman buraya gelse, elinde bir parça ekmek, yanında demli bir çay olurdu ve yediği ekmek bile ona yetmezdi. Burası her anlamda iştahını açardı. Hayalleri daha fazla, umutları daha çok olurdu ama şimdi genç kızın üzgün hâline bakarken, içi karamsarlık doluyordu.

"O kadar kötü bir şey yapmadık inan..." dedi Şahin konuya giriş yolu arayarak.

"Yaptık..." dedi Rüya gözlerini uçsuz bucaksız yeşilliklerden çekmeden. "Ailemi düşünmeden bir maceraya başladım. Film gibi soluksuz izledim, heyecanına ve büyüsüne kapıldım ve film bitti. Artık gerçek hayat başlıyor... "

Şahin bir an ne diyeceğini bilemedi. Rüya oturduğu yerden kalktı. Bakışlarını ayağının dibindeki vadiden aşağılara çevirdi. Ne kadar yüksekti burası ve bir o kadar da güzel... Kollarını açarak gözlerini kapamak, derin derin vadiyi koklamak istedi ama yapmadı. Aksine üşüdü ve elleriyle kollarını okşadı.

Şahin usulca yerinden kalkıp, genç kızın bir adım arkasında durdu. Göz yoran güneşin, bir büyü gibi dökülerek koyu telli saçlarında oynaşmasını ve omuzlardan salınan buklelerinin sırtını kamçılayarak beline uzanmasına baktı. Az önce dünyaya kazara düşmüş peri kızı gibiydi. Sanki uzansa, yok olacağı ya da hayallerinden fırlayan bir düş gibi sislenerek dağılacak kadar imkânsızdı.

Rüya nemlenen gözlerini kapayarak, kollarını üşüyormuş gibi bedenine sardı. "Annemi özledim..." dedi ufacık bir çocuk saflığında.

Şahin onun annesinden kastının, eski sakin yaşamı ve huzuru olduğunu anladı. "Seni onlara götüreceğim... Bu iş çözüldüğünde göreceksin, söz..."

"Ya çözülmezse? Ya hep böyle katil damgası yiyip, bir hücrede hayatımız sonlanırsa..?"

Şahin titredi onun bu söylediğiyle. Gerçek acıydı. Hep gerçek acının fiziksel acı olduğunu sanırdı ancak yanıldığını anladı. Kendisi o fare deliklerine tıkılabilirdi, hatta bir ömür kalabilirdi ama onun girmesine ve acı çekmesine dayanamazdı... Nefesi kesildi bu düşünceyle. Buna asla müsaade etmezdi! Elleri ondan bağımsız olarak havalandı ve şefkatle başını okşarken, parmakları bir tutam ipek gibi yumuşak olan saçlarının arasında yok oldu.

"Buna izin vermem Rüya... Senin suçlanmana ya da hapse girmene izin vermem..."

"Bu senin elinde değil Şahin... Sen Allah değilsin... Sen yargı ya da devlet değilsin... Sen insansın ve gücün sınırlı... Kendi ederinden fazlasını gerçekleştiremezsin... Bu bir hikâye değil, sen de o asla ölmeyen müthiş güçleri olan kitap karakterlerinden olmayacaksın... Biz gerçeğiz! Yaralanıyoruz, yıpranıyoruz, küsüyor, üzülüyor, üşüyor ve korkarak ölüyoruz..."

Rüya usulca önünü döndü. Yüzüne bakarak "Şekli şemali değişmiş gökyüzü gibisin... Ne zaman yağacaksın, ne zaman yıldırım yıldırım çakacaksın... Ya da ne zaman fırtına biçip kasırga doğuracaksın, belli değil... Konuştukların ya da yaptıkların apayrı... Merhametle büyümüş ama nefretle kararmışsın... Kızdığında gözün kör oluyor, sevdiğini andığında ise düşüncesiz... Bir an bana dünyanın en güzel mucizesiymişim gibi davranıp değerli hissettiriyor, bir anda en iğrenç mahlûkuna çeviriyorsun... Sevgin mi kuvvetli, nefretin mi kavrayamıyorum... Senin için ne ifade ediyorum, neredeyim ya da ne kadar değerliyim bilmiyorum. Sevdiğini artık hissediyorum

ama nasıl bir sevgi bu...?! İşin garibi, bu saatten sonra bilip bilmemek konusunda tereddütlüyüm. Şahin, kâbuslar arasında kaybolmuş bir rüya gibisin... Uyanamıyor, ya da uyutmuyorsun..."

Şahin uzandı ve genç kızı kollarına aldı. Ürkek bir kirpi gibi dikenliydi. Can yakan ama masum olan... Yüzüne dökülmüş saçlarını kenara çekerken, "Belki bir sürprizle ve macerayla girdin dünyama... Bu kadar şaşkın ve kabullenemez olmam bundan belki... Kaçtıklarımı yanımda taşıyacağımı söyleseler, hayatta inanmazdım. Rüya, ben şimdi anlıyorum ki şu ana kadar sadece kötülerden ve düşmanlarımdan kaçmadım... Aslında hayat öyle zalim ki... Nereye gidersen git, kaçtıklarını da beraberinde taşıyormuşsun... Belki de beklenmeyen olduğun için böyle oldu her şey ama şimdi... Her şey değişti... Fikirlerim ve isteklerim netleşti... Sen, sana dair olanlarda..."

"Ne değişti? Ne vardı ki bana dair? Sen hâlâ aynı sensin ve ben... Artık eskisi gibi olmayan Rüya'yım... Son bir haftada sende ne değişti?"

"Ben değiştim... Toy zamanlarımda olduğum gibi kıymet bilmez değilim... Hoyrat, umursamaz ya da düşüncesiz... Sanki kocaman ömrümde olgunlaşmayan çocuk yanım toparladı yıllanmış fikirlerini ve içimi terk etti. Ben artık daha olgun bir Şahin taşıyorum içimde. Sen elimden tutunca, daha kuvvetli, dağa bile kafa tutacak kadar cüretli oluyorum." Genç kıza yaklaştı. "Sana bir şey olacak diye korkuyorum... Geriye teperek yok saydıklarımın, aslında hayatımın ta kendisi olduğunu keşfettim..."

"Şahin, bak ben Rüya'yım. Zorla hayatına dâhil olduğun ve yaşamına zorbaca hükmettiğin öğrenci Rüya... Pembe bulutlarda asılı kalan hayallerim vardı önceden. Basit ama olabilecek düşlerim... Her sabah tek bir umut için uyanırdım hayata... Okulumu bitirecektim ve ailemin iznini alarak sevdiğim erkekle evlenecektim... Tek hayalim buydu... Ufacık aşkım, huzurlu evimde kaygısız başım... Şimdi hayallerim sarsıldı.

Deprem vurmuş kent gibi ayakta kalan tek tük umuttan başka bir şeyim yok... Gidenlerim ve kalanlarımdan başka bir şeyim kalmadı..." dediğinde Şahin onun Mustafa'dan ve hayallerinden bahsettiğini sanarak kırıldı. Tüm kasları öfke sinyalleriyle gerildi. Ve duygularının içine çekilerek incindi. Dişleri, öfkesinden sıklaştı. Düşüncelerinde patlak veren fırtınalar, içindeki ümitsiz düşüncelerine sığındı. Paramparça olan yüreği kurşun yarasına maruz kalmış gibi delik deşik olarak, ruhuna ölmeden acı ekildi. Ama sabırlı olup sustu. Ne diyeceğini bilemiyordu çünkü.

Ancak kolları taş olup kaskatı kesilirken, bunu belli etmemek adına savaşmak, çok zordu!

Hâlâ aklı karışık mıydı? Hâlâ o adama karşı bir şey hissediyor muydu gerçekten ama o gece "Kalbinde kim var?" diye açıkça sorduğunda, *"Sen!"* demişti. Yoksa yalan mıydı? Kurtulmak için miydi bunca çabası... Yok değildi. Gözlerinde görmüştü. Dili yalan dese ne yazardı, gözleri çığlık çığlığa haykırmıyor muydu gerçekleri? Seviyordu. Sadece kabullenmiyordu. O da olacaktı yakında... Sadece korkuyordu.

Bahane değildi bunlar, gerçeklerin aynasından yansıyan görüntüydü. Onlar mutlu olacaktı.

Şahin üşüdüğünü hissetti. Her ayrılık düşüncesi onda bir kurşun yarası olarak yer buluyordu. Nefessiz kalıyor, yaşarken ölümü tattırıyordu. Bir boşluğa düşüyordu bu düşünceyle. Ve onu ısıtacak yegâne şeyin sadece Rüya olduğunu biliyordu. Ama sokulmadı daha fazla. Onun aklını iyice bulandırmadan, "Önceden bir amaç için... Ve kendi geleceğim için çabalıyordum... Elimden geldiğince, çabalıyordum... Ama şimdi sen varsın Rüya! Sadece çabalamayacağımı biliyorum! Başaracağım! Bu beladan seni kurtaracağım..." dediğinde kendinden emin sözlerini, bakışlarındaki güvenle tasdikledi.

"Tut ki kurtulduk Şahin! O zaman ne olacak?"

Şahin burukça gülümseyerek eğildi ve alnını şakağına yasladı. "Lafı nereye getirmeye çalışıyorsun Rüya?" derken,

kaburgalarının altında sanki hava sızıntısı varmış gibi içini titreten esintiler oluşmaya başladı.

"Şahin... Bu macera bittiğinde biz böyle kalamayacağız biliyorsun değil mi? Ben evime döneceğim. Ait olduğum yere..."

"Senin ait olduğun yer..." dedi Şahin genç kızın elini alarak göğsüne koydu. Kalbinin hızla attığı yerde papatya gibi açtı narin parmaklarını. Dudakları şakağına dokundururken soluk soluğa "Burası Rüya... Sen bir tek buraya aitsin... Evime... Yüreğime." diye yanıtladı.

Rüya nefes alamadı. Parmakları onun sıcacık teninin üzerinde, hızla atan kalbinin ritmiyle titriyordu. Heyecandan bedeni ürperiyor ve gözlerine hücum eden yaşlar genzini acıtıyordu...

"Benim bir ailem var Şahin... Ezip geçemeyeceğim bir ailem... Başıboş bir insan değilim. Bu olanları duyduklarında, kim bilir ne hâle gelecekler ve sana nasıl öfkeli bakacaklar, düşündün mü? İstenmeyen olacaksın... Kızlarına zarar verdiğini düşünecekler. Tüm hayallerini çöpe atacaklar... Ben; onların sadece kızı değilim... Gerçekleriyim! Yapamadıkları ne varsa başara yanlarıyım... Yıkamam üzerime kurdukları hayallerini... Yapamam."

"Savaşırım..."

"Kurtulduğunda bu beladan... Adrenalin, macera hevesin geçecek. Sen zamanla bu isteğini unutacaksın. Sadece kafan karıştı, tıpkı benim gibi... Ne hissettiğini ya da ne düşüneceğini çözemiyorsun Şahin. Üzerindeki suçtan kurtulunca, bunların bir hata olduğunu düşünebilirsin... Bu ihtimali göze, alamam..."

Şahin genç kızın yüzünü ellerinin arasına alarak, yanağına süzülmüş yaşlarına nasırlanmış tenini yasladı. Onun sessizce ağladığını hissetmişti. Yanağını başparmağıyla kurularken "Rüya'm... Bu bir rüya değil, uyanınca kaybolmayacağız..." diye fısıldadı.

"Kaybolacaksın... Bu bir rüya ve bitecek... Keşke rüyaların bir *'kaydet'* tuşu olsaydı da, hayat şu anda donup kalsaydı..."

"Biz evlendik... Benim yarınım oldun sen, neden anlamıyorsun? Rüyalar, hayal edenlerin yalanı Serçe'm... Biz gerçeğiz... Belki resmi değil ama Allah katında evlendik! En büyük huzurda ve ben bunu bütün kalbimle kabul ettim..."

Rüya kıkırdadı. "Bana sormadın bile!"

O rahatlayınca genç adamın kasılan bedeni azda olsa rahatladı ve Şahin o ana kadar ilk defa çarpıkça gülümseyerek, "Evlendin benimle..." diye sataştı.

Burnunu çeken Rüya, "Bilmiyordum!" diye kıvırdı.

Şahin gerçekçiydi. Hiç acımadan gerçeği dile vuracak kadar da cesur...

"Biliyordun Rüya! Şaşkın ya da korkak olsan bile ne yaptığını ve bu yolun dönüşü olmadığı gerçeğini bilecek kadar ayık kafadaydın. Sarhoş değildin! Meczup değildin! Kafana silah dayamadım... Her şeyin... Bilincindeydin!" dediğinde kız homurdanarak yüzünü asınca, Şahin yüzünü kaldırıp gözlerine baktı. "Sana sormasam bile, sen bana isteyerek *evet* dedin. Karım olmayı en az benim kadar sen de istedin! İstediğinde neler yapabileceğini biliyorum. İstemeseydin, kimseyi dinlemez yıkardın orayı... Onaylamazdın! *'Hayır'* derdin. *'Kurtarın beni! Bu adam bir katil! Beni zorla kaçırdı! İstemiyorum!'* derdin... Kimse seni engelleyemezdi ama sen de en az benim kadar istedin ve *'Evet,'* dedin."

Rüya bunu kabullenemedi ama aklı... Aklı mantıklı yanını devreye soktuğunda, yüzü kabullendiği gerçekle biraz daha asıldı.

"Belki hayallerindeki adama benzemiyorum meleğim... Öyle filmlerdeki gibi güllük gülistanlık bir gelecek sunamıyorum... Sana vaat edeceğim saraylarım ya da hanlarım da yok... Davul bile dengi dengine derler ama biz davul ve tokmak olarak kalacağız... Bizden ses gelince varlığımız anlam buluyor. Babasız bir hayatım ve tahtası eksik ama can dostu bir dedem, hayatımı kolaylaştıran melek bir annemle, buradaki eski evden ve ufacık, eski bir tekneden başka varlığım yok... Ha birde geride bıraktığım kendinden geçmiş, tek dişi

kalmış Karakaçanım[4] var... Belki hayal ettiğin bir hayat değil ya da hiçbir şey sana uygun değil, olmayacak da biliyorum. Ama elimden gelen ve verebileceğim her şeyi yaparım... Fakat maddi anlamda olanaklarım sınırlı... Loto, Toto oynamasını sevmem yani zenginlik hayalleri kurmak sana yalan söylemek olur, alın terimden başka bir şeyim yok... Artık işsiz bir adamım üstelik..." dedi sırıtarak.

"Öz güveni tam, eksik afilisin yani..."

"Öyleyim... Benim karizmam tam. Tüm o saydığın milyarlara değer..." dedi Şahin ukalaca kibirlenerek.

Rüya şirazesi kayarak kıkırdadı bu kurnaz, ağzı iyi laf yapan adama. Yine etkilenmeye başlamıştı.

Şahin uzanıp genç kızın beline sardı kolunu ve çenesini omuz boşluğuna yasladı. "Serçe... Benden ne istersen iste... Cebimde olmayandan değil, ancak yüreğimde olandan veririm..."

Saçlarından yayılan cennet kokusunu içine derin derin solurken, onsuz olmayacağını bir kez daha kavradı. Elleri saçlarını talan ederken, "Sen yanımda olursan, en iyisi için çabalarım. Rüya, seni kaybetmek istemiyorum... Belki kavga ederiz, küseriz, kırılabiliriz, hatta üzer, mutsuz edebiliriz... Ama aynı zamanda eksiklerimizi de tamamlarız... Sen benim eksik yarımsın, yanımda olursan tamamlanırım, tamamlanırsın... İki yarımdan, tek olmak için çabalarız..." diye kulağına tüm içtenliğiyle fısıldadı. Kollarında heyecanla ama aynı anda huzursuzlukla titreyen kız bir adım geriledi. Aklını başına almalıydı...

Sıcaklığından, büyüsünden, sesinin içine işleyen dürüstlüğünden kaçtı.

Şahin hevesle "Kusurum değil, çarem ol!" derken genç kıza elini uzattı. "Ölene kadar, bir tek sana sarılayım..."

Rüya ona uzanan iri, titrek, şefkatli ele baktı dertli dertli. İçi gitti. *Kollarına koş* diyen yanına sırt döndü. *Tutma ken-*

4) "Karakaçan" Motorunun adı. :)

dini, sımsıkı sarıl diyen beynine savaş açtı. Mantık denen illet başa belaydı ve en çok o anda işbaşı yapıp, zekâsına hükmetti. Ruhuna kral olmuş vicdanını titretti, bedenine soytarı olmuş nabzını yavaşlattı. Hızlanan kalbini susturdu ve kulaklarındaki uğuldamayı yanına alarak, gözlerini ondan çekti. Mantık bu işin neresindeydi? Arkasını döndü. Şahin hareketlenince, onun yaklaşmasına müsaade etmeden, titreyen bacaklarını zorladı ve geldiği patikaya yöneldi. Kırmaya korktuğu kişi, genç adamı iki dakikada paramparça etmişti. Sallanıyordu bastığı yer...

Rüya ise düşünceliydi. Acele acele kararını öyle hemen veremezdi. Bin oku, yüz bin dinle anlamazsın, ama bir ah de ve tüm okuduklarını unut... Bir kere acıyı yaşadığını hatırlarsın... İşte Rüya içinde öyleydi. Yaşadıkları ona ders olmuştu. Bu macera değildi... Oyun değildi... Ve rüya bitmişti... Şimdi gerçeklerin zamanıydı!

Ya teslim olacak... Ya teslim alacak... Ya da savaşmadan, can verecekti!

Ve Rüya, bu seçimin neresinde olduğunu, bilemedi!

6. BÖLÜM

Ha bu karinin gülüşi adama boy abdesti aldırır da.

"Dün bizum ibibuk Şahin donuna dolduraydı... Bugün karisinin gözlerine bakarak titreyup, ağzından çıkacak söz için dolduray Makbule... Heee, bizum uşak... O bir celin ceturdu... He sadece bi dane celin ceturdu da... Sen hep daha fazla ceturur diydun, senu yalanci çiçardu hayin... Sadece bir celin ceturdu! Yok sen karıştırma eskiyi... Bu eyi da, sevdim ha bu kizi... Cüzel, akilli, ahlaklu, birazda şakçın... Ha bizum uşak cibu tahtası da çatlak... Unutmayak buni..."

Rüya bakışlarını etrafta gezdirdi. Rıza Dede geldiğinden beri yaptığı gibi, yine boş bulduğu vakitte karısıyla dertleşiyor, ona kulak misafiri olan Rüya kıkırdamaktan kendisini alamıyordu. Ona *tahtası çatlak* demişti ya... Bu yaşlı tonton ihtiyarı izlemek bile derdini kederini hafiflettirip, onu dünyadan az da olsa soyutluyordu. Hele Şahin için söyledikleri, onu nasılda eğlendiriyordu.

Ve dışarıda baş gösteren curcuna... Ah nasılda merak ediyordu, kahkahalar havada uçuşuyor, lakırdıların sadece beli değil kafası gözü, sağlam kalamayacak her şeyi kırılıyordu. Ama kimse ona, *sen de gel de, iki lafın belini birlikte kıralım* demiyordu!

Karmaşık şiveli sesler her ağızdan çıkıyordu. Rüya şaşkınca kimin ne dediğini yakalamaya çalışıyor ama yok, bu garip şiveyle kelimeler yarım kalınca ve her kelimede bir de U, İ, P, D geçince, kavramayı bir türlü başaramıyordu. Eli saçlarında,

dudakları büzük, yanakları şişik hâlde girişte dolaşıp duruyordu.

Kapıdan içeri elinde çay tepsisiyle geçen Hatice Hanım, dertlice başını sallayarak homurdanınca "Yardıma ihtiyacınız var mı?" diye sordu Rüya çekinerek.

"Kızım sen dikilme burada, geç salona otur yorgunsun hâlâ... Hem ben hallederim, görmesinler seni... Başını şişirirler, parçalarlar valla..." dediğinde ciddiyetle, aslında amacı çok farklıydı. Kız onların geleneklerini göreneklerini bilmediği için, biraz hırpalanabilir, kadınlar geliş sebeplerini didiklerken de ağzından bir şey kaçırabilir, eleştirilirken de canı yanabilirdi.

Hatice Hanım canhıraş hâlde mutfağa yönelirken, içeriye giren Şahin, "Ben yerinde olsam dışarı çıkmazdım..." dediğinde uyararak, pek canından bezmiş gibi durmuyordu hani! Aksine yüzündeki keyfini saklayan ciddi ifade, genç kızın kaşlarının kalkmasını sağlamıştı. Sonra arkasından bir ses geldi.

"Uşağum çekil da, cörmeyim... Sançi dersin Kaşukçi Elmasi da saklayisunuz... Tiii... Alti üsti celin da, Hint kumaşı deyıl..." Şahin kaşlarını kaldırdığında, Rüya başını yana eğerek arkasından gelen garip sese baktı. Ve Şahin iri bedeniyle bent kurduğu kadının önünden bir zahmet hafifçe yana kaydığında, orta boylu, biraz topluca, üstünde nakışlı penye bluzuyla, yaşlıca bir kadın göründü. Kaşlarını kızgınca kaldırmış, sanırsın dünyaca ünlü antik bir kent keşfetmiş arkeolog gibi, ona gözlerinde yıldızlar çakarak bakıyordu.

Genç kızı ayak parmaklarından, saç dibine kadar iyice inceledikten sonra, bir şeyler hoşuna gitmemiş gibi ellerini beline koydu. Sonra ellerini semaya kaldırıp, gökten hikmet yağıyormuş gibi gözlerini kapattı. Rüya şaşkınca kaşlarını çatarken kadın ne yapıyor diye, o ağzının içinde mırıl mırıl dualarını etti ve gözlerini açarak, kızın yüzüne üfleyerek tükürdü!

"Maaaşalllah sağa. Allah nazardan saklasun, kem cozleri delsun inşalllahhh..."

Rüya yüzündeki tükürüğü silerken, "Ya Rabbbbi şükür-

rr," diyen şaşkın bakışları arasındaki kadın ona yaklaştı ve eline uzandı. "Celsana kizum... Oğlen oğlen ne uykusidur bu? İkindi vakti yatan, sağlam kalkarsa şüçur namazi kılmali bilmey misun? Ben da seni cörmeye celdum... Fatima Halan'la, Dide Teyzen de celdi... Ha celurçen Aişe'yi da alduk sağa, yalanuz kalma deyi... Tiii, daha çimler var çimler..."

Nefes almadan taramalı tüfek gibi konuşan kadınla yol alırken Rüya, kapı da daha kimler vardıysa, tanımayı cidden pek bir merak etmişti!

Bu saydıkları ne zaman akrabası olmuştu ki, kız şaşkınca kalakaldı. Üstelik ne ara duymuşlardı geldiklerini?

Rüya adının Moni[5] olduğunu öğrendiği mavi gözlü kadının peşinden dışarıya çıktığında -sürüklendiğinde- bahçedeki selamlığa yaklaştı. Geniş sedire Sübhâneke boncuğu gibi dizilmiş meraklı grup, onları görünce hemen ayaklandı... Etrafı bir anda yaşlı kadınlarla ve yanlarında süklüm püklüm oturan gelinleriyle çevrelenince, Rüya şaşakaldı. Bu ilkgin topluluk, onu Pazar tezgâhına çıkmış satılık mal ilgiyle süzüyordu... Utancından kızardı. Hepsi birden hevesle "Hoş celdun." derken içten şekilde, kendi şiveleriyle bir şeyler diyerek... Aynı ritüelde yüzüne okuyup, üfleyip, tükürerek, yanına gelip yanağından sevecen bir tavırla öpmüştü. Ve tanışma faslı bittiğinde, Moni Teyze elinden çekiştirerek yanındaki sedire sabitlemişti onu. Ve herkes eski yerine sessizce oturmuştu.

Yanındaki bir diğer kadın Fatuma Abla bakışlarını ileriye dikerek "Şahin, uşağum, nerden buldun bu cüzel kizi? Haçan finduk cibi tatlı, cul gibi masum..." diye sorduğunda, Şahin yanlarına gelip bakışlarını karısına çevirdi.

"O beni buldu Fatuma Teyze... Çok koştu peşimden sormayın..."

"Yalancı..." diye tısladı dişlerinin arasından Rüya. Şahin çapkınca sırıtarak "Yalan mı? Az koşmadın mı?" diye ciddi

5) "Moni: Mavi boncuk."

gibi sordu. Az koşmamıştı peşinden doğru ama aşk için değildi bu sürükleniş... Alçak, bunu bile aleyhine kullanıyordu.

"Tii, akluni çeldi demek..." diye sordu Aişe kız merakla.

"Öyle oldu, kandurdi beni..."

"Kizum, neredensun?" dedi içlerindeki hepsinden daha meraklı olduğu belli olan kadın Fatuma Abla.

"Ha-Hatay..." dedi Rüya titrek sesiyle.

"He, Arapsin. Kekeme misin kizum?"

"Yo-yok... De-değilim."

"Uy... Yazuktur, cünahtur da... Demayun oyle kekeme felan... Bizim Oflu Hocaya coturuz, ufleyince dili açilur garibun..." dediğinde Fatuma Abla, Rüya gözlerini irice açtı. Hocaya mı okutacaklardı. Heh, bir muskacısı eksikti.

"Ge-gerek yok efendim..." dedi Rüya korkuyla.

"Kizi kaçurdun mi Şahin abi hâlâ demedun?" dedi yanındaki meraklı Aişe kız hayıflanarak. Üzülmüştü onun adına, malum kendi de kaçarak evlenmiş ve çeyizsiz kalmıştı. "Allah'ın emriyle olaydi eyiydi... Yazuk abi, yapmayaydun..."

"Ne yazuği cazi! Bulmuş pirlanta cibi adami, bence eyi etmiş... Eferun..."

"Anan necidur, baban necidur, evlendiğunuzden haberleri essahtan yok midur?" sorularına artık daha başka sorular eklenmişti. Her soruda heyecanlanan kadınların birden dizlerini döverek "Tiiii." diye bağırmalarıyla yerinde korkuyla sıçrayan Rüya şaşkına dönerken, kendini sorguya çekilmiş, onları nice devlet dairesine taş çıkarır Hâkim topluluğu olarak görmüştü.

Hatice Hanım'ın özellikle dışarıya çıkmamasını öğütlemesinin sebebini sanırım şimdi anlıyordu... Kıçından ter akıtırken...

O sırada Hatice Hanım elindeki taze çay dolu tepsiyle kapının önünde görünerek, azarlar gibi kaşlarını çattı. Kızı kurdun önünde altın tepside oturan tavşan gibi görünce, "Yazuktur, cunahtur, uzmayin celinumi... Darlatmayun bakayim oni..."diye çıkıştı.

Dizini yine döverek kızı korkutan kadın, "Uyy... Kaynana mi oldun sen Hatça..." dedi Fatuma Abla kaşlarını çatarak. "Bak hele saygisuz anderun ettiği lafa. Fışkı yiyen cazi, koskacaman abasinin yanında utanmayi, *"Celinum"* deyi..."

"Ne edeyim aba. Damadum mi?" dedi alaya alan Hatice Hanım.

Kadınlar bıyık altından kıkırdadı. Rüya kadının ne dediğini yarım yamalak anlarken, Şahin ve Hatice Hanım aynı anda güldüler.

"Ben dedum... Dedum bu uşak uç, beş, yedi aya kalmaz evlenur deyi... Uçkuri sallani dedim..." diyen Fatuma Abla işaret parmağını diline sürtüp "Aha buraya yazdiydum..." diye tamamladı sözlerini, parmağını Aişe gelinin koluna sürterek.

"Sen bu uşak, harem kurar demedun mi Fatuma! Uçkuruna düğüm atturak kuşlik vakti, kızlarin başi yanmasin demedun mi? Oni bi kere Aişe demişidi, yalan konuşma..."

Fatuma Abla suratını asarken, Moni Teyze muzırlıkla "Eee, duğun ne zaman da..?" diye sordu hevesle.

"Henüz var daha?" dedi Şahin karısının yanına gelerek. Hemen arkasında durdu ona güç verir gibi, gülümsedi...

Ve arkalarından, bastonunu sallaya sallaya kızan Rıza Dede'nin, homurdanan sesi geldi. "Kizi istemeduk daha... Durumi biliyisin? Bozmayun morallarini uşaklarun..."

"Uy..." dedi Moni elini dizine yine şak diye vurup Rüya'yı korkuyla yerinden sıçratarak. Sanki karşısında soytarı görmüş gibi avaz avaz kahkaha atıp, dizlerini dövmeye devam etti. "Ha bu kizi isteyecek ne kalmiş ceride... İş çoktan bitmiştur Rıza Dede... Cerek yok çi, hâçan ati alan Üsküdar'a varmiş..." dediğinde tüm kadınlar kıkırdamaya, arsız Moni kahkahasını koyuvermeye devam etti. Moni'nin otuz iki dişini izleyen huysuz Rıza Dede, kızgınca homurdanarak, bastonunu yere vurdu. "Ha bu karinun culmesi adama boy abdesti aldurur. Susturun şu caziyi, ezan okunecek. Tobe tobe. Namaza az kaldi?"

Fatuma Abla başını sallayıp gerdan kırdı. "Rıza Dede, senun Moni damarun kaynadi sanursam..."

"Senun da baston ayarun oynadu sanursam Fatuma, nereden başlayayım..?" diye atışa geçti yaşlı adam.

Onun söyledikleriyle herkes kahkahalarını koyuverince "Ha bu eve gelen karilerun damağini yuzlerinden çok cörmek zorinde miyim ben? Sanursin çi şaklaban var karşilarında. Tobe estağfurullah... Az biraz edepli olun da... Tebessum edun tebessum..." dedi onun her söylediği kelimeye, deli gibi gülen kadınlara kızarak.

"Kız bu celin hiç konuşmeyi, çok aradun mi ha buni?" dedi Moni, Hatice Hanımı koluyla dürterek.

"Kize konuşmeye vakit mi veriyisin Moni? Bi sus daaa, konuşsun yavricak." dediğinde yaşlı adam... Hatice Hanım babasını uyardı. Ama dinlemedi Rıza Dede, devam etti sitemlerine kendi söylemleriyle. Daha da susmayınca, ona uyarıcı sert bir bakış atan Hatice Hanım, "Moni Abla, oyle dema... Neyi varmiş celunumun... Siz üstine celdunuz, çekindi yavri... Korkayi da..." diye açıkladı.

"Çok zayif ha bu, Şahin almasa kesin evde kalurmiş... Kilçuk cibi, hasta olmasun?" dedi Moni genç kıza takılarak ama Rüya bu alayı ciddi sandı. Üzüntüyle yüzü düştü.

Hatice Hanım da muzırlığına elini salladı. "Vuuu! Ellini sallasa, ellisini bulurmiş celinum. Hiç da bile kilçuk deyil... Manken denur oğa..."

"Kırk dokuzu ölünce, geriye bir tanesi kalırmış... O da Şahin olarak onu alırmış..." dedi Şahin düz bir tonda. Herkes genç adamın ciddi yüzüne baktı. Şahin ciddiydi! Herkes kahkahasını kılçık gibi yuttu birden... Ha bu deli uşak, bu kadar gözi kara mi seveydi bu kızı...

Ve arkalarından felaket sirenleri gibi çalan o tiz ses duyuldu.

"Hatice Teyze... Hatice Teyze, dedikoducu Üç Buçuk Emriye celiy... Emriye celiy!"

Fatuma Abla'nın ufak kızının oğlu yanlarına, nefes nefese

geldi ama geç kalmıştı. Herkes birden ayaklandığında, ufukta düşman görünmüştü!

Şahin karısının elini tuttuğu anda, "Şahin... Ula uşağum... Karin nerededur? Afiyette midur, zayıf midur, kara midur? Kilçuk midur? Şaşkun midur?" diye bahçenin sonundan nefes nefese gelen ses duyuldu.

Hatice Hanım yerinden dehşetle kalktı. "Uyyy. Bir gün şu karinun kafasine koyayim bi odun, içimun yağlari erisun... Celinuma kilçuk deyi... Kara deyi... Şaşkın deyi..." diyerek hayıflandı.

Şahin genç kızı alarak öne atıldı ama yolu tıkandı. Evin kapısı giriş bahçe kapısına bakıyordu, kesin görürdü. İçeriye kaçamayınca da enseler, ebesinden emdiği sütleri anasının burnundan getirirdi. Birden dehşete kapılan Hatice Hanım, sedirlerin arkasına sakladı onları ve illüzyon yapar gibi el çabukluğuyla her şeyi eski hâline getirdi.

Sedire oturan Moni, Fatuma, Aişe ve Hatice Hanım, suç bastırır gibi sakin bir hâle bütündü. Onları sessizce kamufle etti. Ufukta görünen Emriye Hanım, kan ter içinde gelerek "Nereyedur celunun Hatice?" diye sordu merakla. Gözleri evin bahçesinin resmen röntgenini çekiyordu.

"Dolaşmaya çikti..."

"Az önce evdedur dediler ya..."

"Yalan demişler Emriye... Belçim hiç celmez..."

"Cerçek mi?"

"Sağa yalan borcum mi var?"

"Hay buni bana mujdeleyenun... Bağa yalan dedi. Ben onun tarlasine iş cörür raporu veren ziraatçinun... Eline torbasini alan, erkekleri çeserek yola duşen kizinun ve ona islik çalan Kadriye Nine'nun torininun..." dediğinde birden konunun nereye gittiğini anlayarak lafını yarıda kesti. Merakla, "He... Ne diyidum? Ne zaman celeceklar eve..?" diye sordu.

"Belli değil, belki de hiç celmez da..."

Emriye Hanım'ın surat şekli cin çarpmış gibi değişerek şirk ve şer akan hâle büründü. "Ben size inanmayim..." dedi

küs bir tavırla. "Ben bir tek Riza Dede'ye inananiyim. O dini butun adam, yalan demez bağa..." derken bakışlarını Rıza Dede'ye çevirdi. "Dede, celin nereyedur?"

"Saklambaç oynay..."

"Tiiiii! Niya? O fışkı yiyen Şahin'den mi kaçayi? Uyy! Demek doğri duyduklerum. Vuuu! Kiz adami sevmeyi..."

Hatice Hanım bir aile felaketine yer açmadan Aişe'ye kaş göz yaptığında, genç kız yerinden kalktı. Emriye Hanım'ın bire beş, hatta on beş katmak gibi bir yapıya sahip dedikoducu olduğunu bilmeyen yoktu.

Olmayanı olmuş gibi, duymadığını duymuş gibi, hiç var olmayanı hem de gerçek gibi aksederdi millete de, karşısındaki konunun şaşkınlığıyla apışıp kalırdı. Köyün yalancı çobanı olmuştu. Bir gün yalanı gerçek olunca, köyün kafası karıştı... Artık ne dese, şaibe vardı. Kadın yalan mı söylüyor, yoksa gerçek mi, herkes ikircikte kalıyordu. Aişe, Hatice Hanım'ın uyarısına uyarak, abartılı bir duruşla, "Sen... Sen bir suzulmişsin Emriye Aba... Rengun mi çekilmiş senun... Ah ah, alun mor, beyazun yeşil olmuş..." dedi endişeyle.

"Vuuu! Oyle mi olmiş Aişe..?" Ellerinin tersini yanaklarında dolaştırdı endişeli kadın. "Yanaklarum yanayi." dedi hastalık hastası olan yanı depreşirken. Elini kalbinin üzerine endişeyle koydu. "Kalbum da tekleyi... Babanun Ellah'unun adına kurban olayim... Bağa yardum ed Aişe, bacaklarumde da bi çekilme oliyi... Dermansuz kaldum."

"Cel ablam, ben senu eve cötürüp, ilaç vereyum..." derken herkes tuttuğu nefesi genzinde boğarken, Emriye Hanım apansız arkasını döndü ve velfecri okuyan uyanık gözlerini yerinden kalkmakta olan, suçlu görünümlü komşuların üzerine dikti. Herkes nefesini tutarak tekrar yerine oturdu.

"Ha, ben bi bardak su içsam, ceçer da... Bi eyi oldum cibi..." dediğinde komşularının arasında saklanan Şahin, bakışlarını karısına çevirdi. Rüya sıkıntıdan terlemiş, huysuzlanıyordu. Hatice Hanım arkasına çektiği eliyle "Gidin" işareti verdi.

"Niye saklanıyoruz ki?" dedi Rüya merakla fısıldayarak. "Çocuk muyuz biz? Diğerleri zaten gördü bizi..."

"Diğerleri Emriye Abla değil... Eğer Emriye Abla bizi görürse, ben sana kavuşamadan katil olurum..."

"Zavallıcık bizi merak etmiş, diğerleri gibi. Yaşlı kadınla ne derdin var?"

"Onun bizim huzurumuzla ne derdi varsa..? Öyle... Çok konuşma da gel, yoksa kavuşmadan ayrılacağız..." diye hayıflandı.

Emriye Hanım'a çaktırmadan arka bahçeye geçip, onun abartılı anlatımlarının arasında gözden kayboldular.

Biraz arka bahçeleri dolaştılar. Tabii bu dolaşma boyunca Şahin sanki kaçacakmış gibi karısının elini bir an olsun sıkı tutuşundan bırakmadı. Rüya için buna alışmak zordu. Bu adam ne çabuk kabullenmişti durumlarının karmakarışıklığını. Birkaç defa elini kocasının elinden nazlıca çekmek istedi ama her seferinde konuşmayan ama kaşını gözünü sertçe konuşturarak onu azarlayan Şahin sayesinde, bu isteği geri tepildi. Akabinde kocasının ana yurdunu sessizce el ele gezdiler ve keşfettiler.

Konu yine bahçede olan o garip duruma geldiğinde, Şahin gerçekçi bir açıklama yaptı.

Emriye Abla'nın maceralarını anlatırken ciddi hâlleri kayboldu, gülmekten katıldı. Rüya kadını görmeden cidden korkmuştu. Bu kadar kötü bir ayaklı felaket daha önce hiç duymamıştı. Kadın kadın değil, felaket tellalıydı! Ya da ayaklı gazete... Onun çenesi yüzünden yıkılan yuvaları, yapılan yuvaları ve bir felakete sürüklenen koca köyü... Felaket tellalı Emriye... Bu isim ona cuk oturdu. Herkes onu Üç Buçuk diye bilirdi ama Rüya ona bundan sonra böyle diyecekti...

Yarım saat kadar sonra, eve gitmeye karar verdiler.

Şahin genç kızın elinden çekerek büyük çay bahçesini geçti. İleride kadınlar sohbet ederken, tam o anda nereden çıktığı belli olmayan Dedikoducu Üç Buçuk Emriye apansız kendi kendine konuşarak karşılarına çıktı ve onlara yöneldi. Bu kar

kıçına radar taktırmadıysa, Şahin de Şahin değildi... Katilleriyle bile saklambaç oynarken, bu kadar çok sobelememişti.

Şahin geçenlerde düğünü olduğunu duyduğu Dursun'un karısını kaçırdığını ve sokakta kalınca, iç güveyisi olarak kayınpederinin evine sığındığını biliyordu. Hemen o eve baktı. Hızla etrafını taradı. Kaçacak yer tekti. Bahçe kapısı kilitliydi ama mutfak penceresi ve balkon kapısı açık gibiydi. Umarım açık olurdu! Dursun derdini anlardı da, Emriye mahvederdi!

Rüya huysuzlanınca elinin tersiyle "Sus" işareti yaptı. Genç kız kaşlarını çatarak dudaklarını büzünce, kocası onu çekiştirmeye başladı.

"Burası neresi?" dediğinde, elin bilmediği evine sürüklendi. Kız zorla girecekleri iki katlı ahşap evin kapısına baktı. Şahin karısına uyarıcı bakışlar attı. Rüya inatla gitmemek için kocasının eline asıldıkça, Şahin direterek daha fazla çekti. Ve onlar kendilerini içeriye attıklarında, Emriye Teyze mutfak kapısında bitti. Bu kadın onları mı takip ediyordu? Burada ne işi vardı?

"Kiz Aişe... Nereyesun?"

Şahin bakışlarını içeride dolaştırdı. Sağa-sola yamularak, nefes nefese salona gelen Emriye Abla, fazla kilolarından dolayı biraz nefeslendi.

"Aişeeee..?"

Şahin ve Rüya paniğe kapıldı. Elin evinde, sapık ya da hırsız gibi yakalanmaları eksikti! Gözleri panikle evi taradı. Yukarı kata çıkmaya vakitleri yoktu. O yüzden denk geldiği ilk kapıyı açarak, bilmedikleri odaya girdiler...

Tam o sırada "Burdayim Emriye Teyze. Bir şey mi deyisin?" diyen genç kadın girişte belirdi.

Emriye Hanım alnındaki teri silerek, "Ha babamun tansiyon ilaci bitmiş Aişe, bana senin babanun ilacinden bi dene ver bakayum..."

"Nasiii? İlaç bu Emriye Teyze, nasi verurum? Tobe tobe..."

"Kizum korkma da, odunç isteyim... Benda malun kalmaz..."

"Emriye Teyze..."

"Sen da anan cibi cimri çiktun. Tamam, o zaman şeker ilacindan ver... Ha bak bundan başka inmem... Kavilleşelum..."

Rüya kıkırdarken, Şahin ellerini karısının ağzına kapatarak sesinin çıkmasını engelledi. Rüya bakışlarını sanki onlan görecekmiş gibi koyu kahve tahta kapıya çevirdi. Heyecanlıydı, panikti ama aynı anda konuşmanın gidişatı yüzünden neşeliydi.

"Tamam Emriye Teyze, vereyim..." dedi Aişe eli mahkum mutfağa yönelirken. Aspirini kalp, şeker, her ne ilacı için geldiyse, onun yerine vererek, "Buni içince çenduni daha eyi hisseder baban merak etma... Has ilaç budur da..." dedi sanki onun sırf eve merakından, dedikodusu kaynadığından ve kocasının aylık alıp almadığını sormaya heveslendiğini.... Hatta hamile olup olmadığını öğrenmeye geldiğini bilmezmiş gibi davrandı.

Emriye Hanım kapının eşiğinde biraz daha durup, kızın ağzından allem edip, kallem edip, azıcık da canından bezdirip istediği cevabı alınca, içi rahatlayarak, "Ha bu ilaç işimu cörmez..." dedi. Suratını buruşturarak kızın eline ilacı gerisin geri tutuştururken iç gerdi.

"Neden işini cörmez?" dedi Aişe dudaklarını gülmemek için gererken.

"Tiii... Şeklini beğenmedum. Ben bobama boyle yanarli dönerli ilaç verer meyum? Hayde baş baş." dediğinde kapının eşiğinde Sacit göründü. "Nasilsun Emriye Teyze?"

"Eve cideyim uşak... Sen nereyesun?" sonra Aişe geline baktı. Sesini kıstı. "Ha uşak, hâlâ bebek yokmiş ufukta, becerememiş bu cazi avrad olmayi... Ben deyim sağa, bu kiz kisur kisur... Sen buni boşa, ben sağa yenisini bulirum..."

"Daha evlenelu kaç ay oldu çi Emriye Teyze, o da olur inşallah..."

"Bak ben dedum mi demedum mi? Bu kizdan sana hayir celmez... Yalancı hem... Kaşı cözi ayri oynayi... Bağa bi ilaç bilem vermedu. Ha bu kari, cimri cimri..."

"Ben da o zaman onu baş altume yastuk yapar, yenisi içun sağa celurum. Onu da uzerume yorgan yaparum. Uzma sen tatli caninu..." dedi Sacit onunla ciddi bir ifadeyle dalga geçerken.

Cahil bir bilge olan Emriye Hanım kafa bulunduğunu ve kepaze olduğunu görünce, burnunu kıvırarak yola düştü. Onların konuşmasına kıkırdayan Aişe, kocası yüzüne sırıtarak bakınca, gerçeği kavrayıp kaşlarını çattı.

"Vuuu. Demek üzerune yorgan alacaksin?"

Rüya dişlerini sıktı kulağını kapıya yaslarken. Anladığı yarım yamalak gerçekle öfkelendi. "Bak gördün mü, hepiniz aynı boksunuz işte... Kız kısır diye hemen ikinciyi düşündü adam..." dedi fısıldayarak.

Şahin kaşlarını çatarak, "Benim ne suçum var Sacit azmışsa?" diye dalgayla yanıtladı.

"Sus sus... Vardır bir suçun, hepiniz aynısınız çünkü."

"Rüya..?"dediğinde Şahin sırıtarak, Rüya kocasının karnına dirsek attı. Şahin aldırmadan kolunu boynuna dolayarak karısının kafasını çekiştirdi. "Serçe sen kısır olursan, sırf Emriye Teyze dedi diye, ben seni boşamam üzülme. Olmadı, eve köpek alırız..." dedi inadına arsızca sataşarak.

Canına okuyacak gibi bakan Rüya öfkeyle dişlerini sıkarak, "Sus sus..." diye çemkirdi. Dışarıdan gelen Sacit'in sesiydi. Merakla kapıya atıldı.

"Ama güzel karim ne alaka... Sen bu kariye bakma... Ben senun uzerune cül koklar miyim sevculum?" derken Aişe ağlamaklı bir sesle "Zaten ben kisirum. Bak bebem de olmayi..." diye ağlamaya başlamıştı. "İsteduğun culi, papatyayi, dikeni koklarsin..."

"Haydaa, ne alakasi var?" dedi Sacit üzülerek. "Ha bu kari eve duşen el bombası cibi yeminle... Ellah'uma Emriye değil, felaket!"

"Haklı çocuk!" diyen Şahin homurdanarak arkadaşına acıdığını ve söylediklerine destek verdiğini gösterdi. Ona kalsa bu kadar sakin olmaz, boynunu kırardı. O sırada girişte kıçı

tutuşan Sacit ağlayan karısını sakinleştirme telaşına düşmüştü bile.

"Aşk olsun sevculum, ne alaka?"

"Biliydum benden bezduğuni..."

"Nereden çıkardun oni?"

"Dun cece yuzume bakmadun. Yatağa suratsız cirdun, kulağume ayıp şeyler soylemedun, hemen işe cirişup tamamlamadan cotuni donup yattun da..."

"Erotik, romantik, hatta çabuk olsun deyi daaa, ne edeyim? Çok yorgunidun... Kiyamadum..."

"İşte bak, artık kiymak bile istemeysin... Evvelden hiç düşünmez, hemen kiyardun."

Sacit şaşakalarak, "Lan kadunum... Ben seni kiyma yaparum ama yine kıyamayrum... Şu cavur dizilerini izlema diyim sağa, bak hâlumuze..." derken ağlayan karısına kıyamayarak yaklaşıp, şefkatle kollarına aldı. "Nasil denur o ayıp, romantik sozler, söyle bakayim? Ben da deyim sağa..."

"Her zaman deyidun, ne çabuk unuttun?"

Sacit ne zaman dediğini düşünürken, kollarından kaçmak isteyen nazlı karısına, "Ben o Emriye karisinun çenesini siçeyim da." dediğinde hırsla ve daha fazlasını aynı öfkeyle hırlayarak devam ettirdiğinde, kollarında dehşetle çırpındı Aişe. "La ne deyisin terbiyesuz... Kot kafali fişki yiyen, yeter... Elun karisine ne kızayisin, suç senun... Romantik bile olmayisin. Katir tepsun seni... Katirun puşti..."

Sacit saçlarını kaşıyarak, "Ula karim, sen dedun ya ayıp konuş deyi, ben de konişiyim işte... İçumden celdi, ayip deyince bir tek Emriye karisine soverek rahatlayacağim. Yokse ebesinden mi başlayayim, daha mı erotik olaydi öyle?" dediğinde gülüyordu ve işte o zaman anladı Aişe, kocasının onunla alay ettiğini.

Sacit gece yiyeceği hurmalar aşkına, karısının peşinde kuyruk gibi evi dolaşıp, gün görmemiş türküleri ardından yakarken, Şahin ellerini karnına bastırmış, arkadaşının şu gariban

hâline üzülüyor ama sessiz kahkahalarının ve gözyaşlarının içinde kıvranıyordu.

Rüya dişlerini sıktı. Erkek değil mi işte. Hoşuna gitmişti demek hıyar kocasının. "Ahıra bağlanmış en romantik öküz bile, sizin kadar ormantik hanzo değildir..." dediğinde öfkeyle, Şahin gülmesi geçmeden, karısının eline uzandı. Rüya küsçe ondan uzaklaştı. Şahin nazlı karısına tek kaşını sertçe kaldırarak gözdağı verdi.

"Rüya, kavga eden Sacit'ler, onları kudurtan Emriye... Biz niye küsüştük şimdi?"

"Sence?"

"Sana ötelerden gelen erotik sözler söylemeden ver şu elini kadın, valla yoksa ikimizin de duvarda resmi çıkacak Sacit sayesinde..." dediğinde Şahin kızgınca, saçlarını omzunun üzerinden geriye savuran küskün Rüya, kocasını umursamadan kapıyı açtı. Ve daha dışarı adımını attığı anda, birisiyle göğüs göğüse gelerek bedenine tosladı.

"Emriye Teyze..." dedi Şahin tıslayarak. Şimdi boku yemişlerdi! Bu kadın ne cin, ne radarlı üç buçukçuydu böyle!

Kocasının kireç gibi olmuş yüzüne bakan Rüya, ilk defa onun birisinden çekindiğini görüyordu. Hey gidi Şahin hey, katilleri ve zalimleri alt edip, masum bir kadından korkuyordu. Şahin'in gergin boynundaki şah damarı usulca şişiyor, Rüya kocasına şaşkınca bakıyordu.

Bak sen... Demek koca öküz, bu kısa boylu tombul kadından, cidden çekiniyordu!

Rüya gözlerini irice açtı. Tüm köyün bucak bucak kaçtığı meşhur Emriye Teyze'yle sonunda karşılaşmıştı. O hevesle kocasını alt etmeyi düşünürken Şahin, "Selasını hangi imam okurdu acaba?" onu düşünüyordu!

"Hatce'nun kılçuk cibi zayif ender dedukleri, duğun dernek celen... Hamsi celun sen misin?"

"Düğün dernek yapılmadı daha... Resmi olarak olmadım..?" dedi Rüya şaşkınca. *Hamsi gelin mi? Kılçık mı?* Şaşakaldı.

"He, huçumet nikahi olince oliyi evliluk zati... İmamı cerçek saymayi misinuz?" dedi kadın ellerini beline horozlanarak koyarken. Ve nereden öğrendiyse birçok şeyi öğrenmiş olarak? Nefeslenmeden işaret parmağını kızın gözüne sokacak gibi hesap sorarak kaldırıp, sorularına devam etti. "Ha bu adam seni kaçurdi mi, kaçurmadi mi?"

"Kaçırdı..." dedi kız lafı bu sefer sakız gibi fazla uzatmadan.

"Bissuri milletun içinde niçahi basti mi, basmadi mi?"

"Bastiii?" dedi Rüya lafı yaya yaya ve sonra ne dediğini kavrayarak "Yani evlendi." diye düzeltti.

"He sonra da sephanun ustine koyup, televizyon cibi izledi, oyle mi? Kizum çimi kandiriysin, bal cibi karisi olmişsin. Duydum... Dürtmiş seni!" derken bakışlarını genç kızın karnına çevirdi. Kafasını iç gererek salladı.

"Kaç ayluk?"

"Henüz ay olmadı daha, birkaç haftalık..." dedi Rüya dangalıklığa boyut atlayarak.

"Ula Şahin, kizun karnini babasinun evinde mi doldurdun hayin uşak? Yazuktur, cünahtur ne ettun?"

"Karnımı mı?" dedi Rüya şaşkınca. Elleri bilinçsizce karnına gitmişti.

"Tiii, sen dedun ya bikaç haftaluk... Bağa yalanci mi deyisin?"

"Yok öyle bir şey... Bebek falan yok yani..." dedi Şahin dişlerini sıkarak. Karısının adına leke getirirse, bu kadının ümüğünü sıkardı.

"Ben sağa bebek mi dedum kizum... Ama sen dedun. Demek birkaç haftaluk cebesin! Şahin seni zorda kalduğun içun almak zorinde kaldi, he mi?"

"Yok Emriye Teyze... Bebek de yok, ben zorda da kalmadım... Severek aldım karımı..." dedi Şahin kadının yanından geçmek isteyerek. Daha doğrusu kaçmak...

Bir adımda yolunu kapayan kadın, "Çekinma uşağum..." dedi Şahin'in omzuna şefkatle dokunarak. "Anladum, cönül

eyledun bu kezle, yüzine demeyisin. Bu gariban elinde patlayince, Filiz'i birakup ha buni aldun." derken genç kız duymayacak gibi yaklaştı ve sesini kısarak Şahin'in kulağının dibine fısıldadı. "Kiz kara bocek... Filiz daha cüzeldi. Sari sari..."

"Ben mi kara böceğim?" diye Rüya Filiz kim der gibi kıskançça kocasına baktı.

Ama kocasından evvel kadın lafa atlayıp, "Senden başka meymenetsuz var mi ha burada? Sabah beri kivurup duriyisin... Fuşki yiyen cazi..."

"Emriye Teyze..." dedi Şahin dişlerini sıkarak. Karısının omzuna kolunu dolayarak, sertçe kendine çekti. Sahiplenici bir şefkatle "Karım hakkında düzgün konuş... Yoksa dilini elinde götürürsün eve..." diye hiddetle uyardı. Ah dedesine söz vermeyecekti ki, bu kadını itin g*tüne sokacaktı.

"Sus sen hain uşak... Bi da bana kizgun kizgun bakayi..." Bakışlarını Rüya'ya çevirdi. "Filiz ile konuştum ben... Sevenleri ayirmeye utanmayi misin? Kara çali... Haçan utansan babanun evinden karnun dolu celmezdun. Azuk daha sikamadun mi şeyuni?"

"Ne diyorsun sen be, ben kimsenin sevgilisini almadım. Namusuma laf edemezsin... Yaşlı maşlı demem... Dilini koparırım senin..." dedi ağlamaklı hâlde çemkirerek Rüya. Kepazeliğe bak... Kadın konuştukça kendini tutamayıp öfkeyle üzerine uçuşa geçmişti ki, onun gibi sabrı tükenmiş olan Şahin karısını sıkıca kolunun altına hapsetti.

"He, anladum! Sizda flort deyiler, bizda oynaş..." derken elini bacağına şak diye vurduğunda yaşlı kadın, Rüya korkuyla kocasının kolunun altında sıçradı. Kadın başını dertlice sallayarak hayıflandı. "Yokse oğlani oynaş mi tuttun? Uşağı doğurunca cidece misin? Vay Filiz kiz vay... Kuma mi olayi... Hey cidi hey!"

"Emriye Teyze, ayıp oluyor artık. Saniyede yazdın yine en afilisinden entrikayı... Çekil gidelim, yoksa ben seni gidemeyecek hâle getiririm, bir daha karşıma çıkamazsın..."

"Seni dedena derum..." dedi kadın tehdit ederek.

"Selamumu da de! Tabii dilun elinde kalmazusa..." diyen Şahin kaşlarını çatarak kafa tuttu kadına.

Arkada bir hareketlilik oldu ama Rüya sinirden bayılacak gibi, Şahin öfkeden kuduracak gibi olunca, kimse ev ahalisinin kavganın ortasında yanlarına geldiğini görmedi. Bu kadının tahtası mahtası eksik demeyecekti Şahin. Çünkü hiç tahtası yoktu. Biraz daha Rüya'yı üzerse, elinin tersiyle boynunu kıracaktı.

"Ben biliyidum zaten. Çocuğun ali al, mori mor oldi..." derken kendi bildiğini savunuyor, dediğim dedik, çaldığım düdük diyordu.

Şahin yaşlı kadının üzerine sert bir adım atarak "Eğer karımın hakkında tek bir kelime daha edersen... Yoluna çıkar, es kaza karşılaştığınızda yolunu değiştirmezsen... İçinde onun adı geçen bir dedikodu köye yayarsan... Yemin ediyorum dedemi evine getiririm... Hafta boyu başında bekler, günde on adet iğne yaptırırım ve bu işkencem bitene kadar, evden dışarıya adım atmaman için Sarı'yı kapına bağlarım... Hatta yatağının başına... Altına s*çarsın..." dediğinde Emriye Hanım'ın fesatlığı ve meraka düşmüş yüzü, aşırı gün görmüş çiçek gibi soldu. Gözlerindeki fer söndü. Kadının kanı resmen yüzünden çekildi çünkü biliyordu bu deli Şahin, tıpkı küçüklüğündeki gibi dediğini yapardı!

Şahin tarafından katledilmiş hâlde, bir adım geri çekildi. Ağzının içinde fütursuzca homurdanarak geldiği yoldan giderken, evi Sacit ve Aişe'nin kahkahaları inletti.

Şahin onları görünce yana döndü. Evlerine gizlice girdikleri için özür dileyecek hâli kalmayınca, omuzlarını bıkkınca silkeledi. Rüya beyazlamış yüzüyle bayılacak gibi olunca, ıslak kirpiklerini titreştiren Aişe genç kıza yaklaşarak "Zamani celince oni takmamayi da öğreneceksin Celun Hanum... Uzulma bakayim..." diyerek kendi derdini unutup teselli ederken, Rüya'nın koluna girdi.

"Çay içer miyuz?"

7. BÖLÜM

O kırılacak, sus. Bu üzülecek, sus.
Her şeyi içine at, sus.
Sanki elektrik süpürgesiyim mübarek,
çek çek bitmiyor...

Ayşe'nin evinden içi biraz rahatlamış olarak dönen Rüya, aklındaki tek bir soruyla, bir saattir kayınvalidesinin odasının ortasında deli danalar gibi dönüp duruyordu. Filiz kimdi? Emriye karısı onun aklına kurtlu tohumları ekip gitmiş, kız kuşkuyla kıvranarak kalakalmıştı. Ve anlayamamıştı hâlâ neden burada olduğunu! Çünkü daha bahçeye adımını attığı an, Hatice Hanım onu büyük bir telaşla karşılamış ve çekiştirerek panikle üst kattaki odaya tıkıştırmıştı. Acaba o Emriye karısı mı gelmişti yine? Onu bir kere daha çekemezdi. Ama kayınvalidesinin derdi başkaydı sanki!

Yüzündeki renk çekilmiş hâlde, "Burada kal kızım... Aşağıda misafir var." demişti. Neden saklamıştı ki misafirden onu, daha öncede karşılamışlardı nasılsa. Gerçi başkasıysa gelen, görmesin istemişti belki de. Ama... Sanki bir şey anlatacak gibi bir ara durmuş ancak sonra her ne diyecekse kelimeleri büyük bir zorlukla yutmuştu. Kadın resmen kabız olmuş gibi acı içinde kıvranmıştı önünde...

Onun gidişinin ardından iyice telaşlanan Rüya meraktan ve korkudan ellerini ovuşturarak, odanın içinde dolaşırken, gelenlerin kötü adamlar olmasından ve Şahin'i yakalamaların-

dan deli gibi korkuyordu. Ya polis geldiyse? İçi içine sığmadı. Yüreği ağzında, bir saniyeyi bir asır gibi yaşarken, aklında deli sorular dolanıyordu. Kadın aşağıya ineli henüz birkaç dakika olmuştu ki, daha fazla dayanamayacağını anlayarak kapıya yanaştı. Kaderine kafa tutup, Emriye'yle karşılaşmayı bile göze almıştı.

Öyle kırılan dökülen ya da şiddet içeren faili meçhul sesler yoktu ortalıkta. Ortam alabildiğine sessiz, in cin top oynuyordu. Usulca odadan çıkıp, kapıyı ses çıkarmadan çektiğinde, evdekilerin varlığı belirsizdi. Parmakları merdiven tırabzanlarına dokunduğunda, ayağının altında gıcırdayan merdivenleri tedirgince indi. Yerini belli etmemek için de, sanki faydası varmış gibi, dişlerini sıkmasına rağmen... Varlığının yokluğunu kanıtlayamadı. Gıcırdayan kalbinin eşliğinde girişe ulaştı.

Etrafına ürkekçe bakarken, dikkatle kulak kabarttığında, içeriden konuşma sesleri, arada kısıkça gülüşme sesleri geliyordu. Birileri gelmişti belli ki! Çekinerek salonun kapısına yaklaştığında, Hatice Hanım "Niye geldin?" diye ona kızarsa ne diyeceğini, ne kadar meraklı olduğunu sorgularsa, hislerini belirteceğini düşünürken, gördüğü görüntü karşısında donakaldı.

Camın önündeki tekli koltukta oturan Rıza Dede ciddi bir duruşla bacaklarının arasında sabitlediği bastonuna ellerini yaslamış, düşünceli gözlerini halının üzerindeki ayaklarına sabitlemişti. Karşısındaki kanepede oturan beyaz tenli, al yanaklı, renkli çilekli tülbentten oyalı eşarbıyla gülümseyen orta yaşlı kadın, hararetli bir şeyler anlatıyor, yanında oturan mütevazı giyimli biraz daha yaşlıca olan adamla kadının arasında oturan genç kız ise, mahcupça tuniğinin kıvrımlarıyla oynayarak sessizce duruyordu.

Güzel bir kızdı. Beyaz teni, iri yeşil gözleri, elma gibi kızarmış yanakları, her ne kadar köyde yaşasa bile mütevazı bir giyimi vardı. Üzerinde açık yeşil uzun gömleği, altında beyaz pantolonuyla, tenini ortaya koyan sarı saçlarıyla çok güzeldi. Melek gibi ve masum bir duruş...

Rüya hayranca kıza bakarken, neler olduğunu irdeleyen bakışları kayınvalidesine kaydı. Elindeki ikram tepsisini sehpaya koyan Hatice Hanım, buruk bir gülüşle "Evet, yeni geldi..." diyordu.

Sonra varlığını herkes birden hissetmiş olmalı ki, meraklı gözler kapıda dikilen Rüya'ya çevrildi. Hatice Hanımın rengi attı. Rıza Dede gözlerini kıstı ve üzerinden ilk şaşkınlığı atan kişi o oldu.

"Celdun mu kizım... İçeru celsene..."

Rüya bakışlarını ona güven veren yaşlı adama çevirdi. Beyazlamış kırışık yüzündeki güven sunan çipil gözleri ona destek oluyordu. Misafirler genç kıza şaşkınca bakarken, anne ve babasının arasında oturan genç kız, Rüya'yı ayak tırnaklarından, saç diplerine kadar ürperterek, şaşkın ve meraklı bir bakışla süzdü. Üstelik yüzü asıktı.

Beyaz tenli misafir kadın duru bir duruşla, "Misafirunuz mu var dünur?" dedi kinayeli kinayeli. Rüya'yı kirpiklerini bile kırpmadan süzerken...

Eli ayağı birbirine dolanan Hatice Hanım, oturduğu yerden kalktı. Rengi atmış tedirgin hâlde "Evet, şehirden geldi..." dediğinde, kadın ve kızı Rüya'nın pejmürde kıyafetlerine baktı. Yüzleri asık, gözleri donuktu.

Rüya kızaran yüzüyle, üzerine büyük gelen penyesini çekiştirirken, arkasında bir hareketlenme hissetti ve tüm gözler kapının girişine dönerken, orta yaşlı adam yerinden gülerek kalktı.

Birden o sessiz adam gitti, yerine öz güveni tavan yapan bir ihtiyar belirdi. Göğsü kendine güvenle kabardı, koltuklarında karpuz taşıyormuşçasına gururla gerilerek, "Damat... Hoş celdun..." dediğinde, Rüya ensesindeki o pis ürpertiye rağmen, titreyen bacakları, korkudan deli gibi çarpan kalbiyle arkasını dönmeye cesaret etti. Damat o olamazdı! Hayır ve bu kız, o kız olamazdı!

İnkâr ne büyük bir yalandı!

Ve yüzüne dikilen şaşkın bakışlara baktığında, nefesini tuttu.

"Damat..? Haber verseydun alirduk seni..."

Şahin hiç kimseye bakmadan Rüya'nın gözlerine hükmederek bakıyordu. Kaşları çatılmış, kaskatı kesilmiş dudakları ince bir çizgi hâlinde gerilmişti.

Yanlarındaki neşeli konuşmayı, hevesli tebriklerini ikili duymuyordu.

Rüya'nın kulağında hep o sözcük çınlıyordu. *Damat...*

Lanet damat o mu oluyordu? Onun kocası? Az önce ona diller döküp, tatlı sözleriyle kandırmaya çalışan romantik adam...

Salaksın Rüya. Adamın amacı belli... Sen neyin kafasındasın.

Dev dalgalarda boğuşan denizci gibi çaresiz hissetti kendini. Dişleri sıklaşırken, çaresiz elleri yanında yumruk oldu. Hırsı öyle fazlaydı ki, öfkesi içinden taşkın denizler gibi kabarırken, hiddetini yuttu. Kırgınlığı kaynar su olup yüreğini yaktı, hayal kırıklığı buzdan ok olup içini deşti... Ama başını dik tuttu, duruşunu serin... Ona gururunu çiğneme şansı vermeyecekti. Gururu ezilesi böcek, kalbi oyuncak değildi!

Derin derin solurken, tek istediği ifadesiz yüzüyle gözlerine bakan adamın yüzüne okkalı bir küfür eşliğinde çakmaktı ya da tırnaklarıyla parçalamak ve dirseğini hayalarına gömmekti. Ve kolunda hissettiği elle, kaskatı kesilmişti bedeni gerilirken.

Hatice Hanım genç kıza çaresizce bakıyordu.

"Kapının ötesunda durmasana uşak..." dedi orta yaşlı adam hevesle.

Hatice Hanım bundan istifade misafirlerine gülümseyerek "Şahin, sen içeri geç oğlum, ben de Rüya'nın kurumuş kıyafetlerini vereyim de giysin kızcağız..." dediğinde, ne Şahin yerinden bir milim kıpırdadı, ne de Rüya nefret tüten bakışlarını bir an olsun kocasının gözlerinden çekmedi. Yaktı sözleri

olamayan gözlerin haykırışı ve genç adam ilk defa sözcüklerin yavanlığından çaresiz kaldı...

"Biz da şehirdaydık, şimdi geldik. Eve geçeceduk Halis sizun geldiğunuzu söyleyinca, uğradık... Eee, buldin mi katilleru?" Yaşlı adam yine cevap alamadı. Zaten bu köyde bir tuhaflık vardı. Herkes onlardan kaçmış, konuşmamıştı. Acaba Şahin oğlan gerçekten suçlu mu çıkmıştı? O zaman kızı için bir şeyler düşünürdü ama şimdi konuşmalıydılar.

"Şahin..." dediğinde Rüya sesindeki soru işaretleriyle, ona bakan herkes sessizleşti.

Elini yüreğinin üstüne koyan Rıza Dede, Şahin'e kaş göz ederken uyararak, "Kizım çarpintım başladi... Hatuce... İlacum nereyedur benum?" diye nefes nefese sordu.

Evde birden panik havası esti. Üçü hariç, tüm endişeli gözler yaşlı adama çevrildi. Rüya sımsıkı kilitlediği mağrur çenesini hiddetle kaldırdı. Şahin içinde yeşeren öfkesiyle dişlerini sıkarken, kaslarının gerilmesinden sebep yanakları dalgalandı. Onların bu anlamlı restleşen bakışmasından rahatsız olan yeşil gözlü genç kız, kıskançlığından derin derin soluyarak, oturduğu yerdeki kanepeye tırnaklarını geçirdi. Bu kız, Meryem'den daha çok canını sıkmıştı! Meryem en azından kuzeniydi her ne kadar kıskançlığını kazanacak bir etkisi olmasa bile, Şahin'e olan bağlılığı canını sıkıyordu. Ama bu kız, bu kız kim oluyordu da, Şahin'e böyle sahiplenici bir öfkeyle bakıyor ve onun dikkatini üzerine çekiyordu.

Şahin'in Rüya'ya olan korkak bakışlarını ve yüzündeki o kasveti gördükçe, içi eziliyordu.

"Filiz... Kizım Rıza Dede'ne su getiresun..."

Güzel yüzü asılmış Filiz ikilinin üstünde asılı bakışlarını çekmeyince, endişeyle yaşlı adama bakan annesi koluyla kızını dürttü. "Diiiii. Sana diyrum Filiz... Mutfaktan su kapup gelesun..."

Yanlarına doğru salınan kızı gören Rüya, hırsından delirerek gözlerini genç adamdan çekti ve hiç düşünmeden dış kapıya yöneldi ama daha fazla gidemeden önüne geçen iri be-

denle, olduğu yerde zınk diye kaldı. Gözlerini güneşin oynaştığı dış kapıya dikti.

"Çekil önümden..."

Kaşlarının altında gölgelenen kızgın bakışlarıyla Şahin kıza sert sert baktı. Rüya öfkelenerek genç adamın bacağına tekmeyi savurdu. Şahin acıyla inleyerek dişlerinin arasından titrek sesiyle tısladı. "Lanet olsun, çekil diyorum sana önümden..."

Şahin anılarında tökezleyip umutlarına düşe kalka yol alan genç kızı kolundan çekerek, kapıya sürükledi. Rüya kolunu elinden çekiştirerek hırçınca silkeledi ve ona fırsat vermeden dışarı çıktı. Hızlı adımlarla bahçenin sonuna yürürken, çok sonra ayağında bir şey olmadığını idrak etti ama çok geçti. Ayağına batan taşlar ve dal parçaları canını çoktan yakmıştı. Gözlerindeki yaşlar tenindeki acıdan çok yüreğinde beliren sancıdandı.

Ağzının içinde homurdanan Şahin, usulca arkasından gelerek, elindeki terlikleri yere bıraktı. Genç kızın önüne geçerek yolunu kesti ve dişlerini gıcırdatarak "Giy..." diye emretti sakin bir tonda.

Rüya konuşmamak için dişlerini sıkarak, kısacık bir an terliğe baktı ve sözlerini ikiletmeden giydi. Gözlerindeki yaşları akıtmamak için kirpiklerini kırpmamaya çalışıyordu.

"Dedenin yanına git, adam hastalandı..."

"Dedem iyi..."

"Şahin, yanımdan git..." Artık iyiden iyiye sislenen gözlerini yerdeki taşların üstünde gezdirdi. Ağlamayacaktı. Bu zevki ona tattırmayacaktı.

"Konuşacağız..."

"Konuşacak bir şey yok..."

"Var..."

"Yeter artık. O kırılacak, sus. Bu üzülecek, sus. Her şeyi içine at, sus. Sanki elektrik süpürgesiyim, çek çek bitmiyor."

"Çekme o zaman." dedi ağlamaklı Rüya hırsıyla.

Şahin genç kızı kollarına alıp teselli etmek isteyince, Rüya

bunu idrak ederek, ateşte yanmış gibi bir adım geriledi. Solgun yüzünde buz tutmuş ovalar gibi parlayan çikolatalı kahve gözleriyle, genç adamın kusursuz yüzüne zıvanadan çıkmış gibi delice baktı. İçinde bir yerler sarsılıyordu. Göz pınarlarında coşan dereler kirpiklerini zorluyordu. Burnunun direği acıdan sızlarken, sanki hiç umursamıyormuş gibi olanları "Konuşacak konu yok... Ailenin yanına git... Ben biraz dolaşınca gelirim..." diye bencilce söylendi.

Şahin onun ima ettiği buz gibi gerçekle irkildi. "Ailem sensin artık..." Bu sözleri kanıtlayan gözlerini kızın gücenmiş yüzüne dikmişti.

"Şahin... Yalnız kalmaya ihtiyacım var... Öğlen konuyu kapatmıştık... Bitirmiştik zaten, bir daha açma... Yaşananlar, söylenenler saçmalıktı, bir hataydı... Uzak dur..."

"Rüya şuursuzca davranıyorsun... Konuşarak çözülmeyecek bir konu değil... Açıklayabilirim..."

Rüya derin derin soluyarak, "Umurumda olmadığını sana daha nasıl göstereceğim... Açıklamaların, hayatın, hatta evli ya da nişanlı olman, düşüncelerin, hissettiklerin, umutların ya da hayallerin... Umurumda değil Şahin... Sen zerre kadar umurumda değilsin anla artık ve yanımdan git..."

Bunlar çok ağır sözlerdi, taştan mı sanırdı yüreğini, kırılmaz, örselenmez mi... Şahin onun yürekten söylediğiyle, palavradan söylediği sözleri kavrayacak kadar iyi tanıyordu artık. Üstelik havadan nem kapacak zamanda değildi. Dilinden dökülenlere değil, yüzünden dökülen çaresizliğe baktı. Onun kaçırdığı ıslak gözlerine bakmaya çalıştı. Ağlamamak için kendini sıktığı o kadar belliydi ki. Kemirdiği dudaklarının titremesini ve her an bükülerek ağlamasını engellediği için öfkelendi.

"O zaman neden bu kadar sinirlendin?"

Bu soruyla yüzü asılan Rüya bakışlarını kaçırdı ve yüzünü az önceki konuştukları yamaca çevirdi. "Sinirli değilim..."

"Kızgınsın... Madem bu kadar değerli değilim, neden sinirleniyorsun?"

"Sana defol dedim..."

Şahin kollarını uzatarak öne doğru adım atınca, Rüya hırçınlaşarak "Dokunma bana..." diye tüm hırçınlığıyla bağırdı. Derin derin soluyarak sulanmış gözlerini, genç adama çevirdi. Kirpikleri titrerken yanağına sıralanan gözyaşlarına aldırmadan, "Bu iş birkaç gün içinde bitmezse, biz kendimizi aklayamazsak... Ben hafta sonu adalete teslim olurum... Senin yanında olacağıma ailemin ve sevdiklerimin gözünün önünde, kaçmadan geçen bir hayatım olur... Bir yolunu bul ve hayatımdan çık, yoksa ben çıkacağım... O fare deliğine girmek bile olsa sonucu, gideceğim..." diye gerçeği dile vurarak tehdit etti.

Şahin'in yanında yumruk olan elleri onun yanağına sıralanan gözyaşlarına dokunmak için karıncalanırken, "Hapse atılmayı benim yanımda olmaya yeğliyorsun, öyle mi?" diye sordu. Kocaman adam hırsından ve öfkesinden titriyordu.

Buz gibi bir yalanla, "Öyle." dedi kız hiç acımadan.

Şahin iç gerdi. Yanına yaklaşarak, "Öfkelisin... Sakinleştiğinde konuşacağız..." dedi eline asılarak.

Rüya bu sefer buna izin vermedi. Elini genç adamın elinden koparark, göğsünden geriye tüm gücüyle ittirip, kendinden uzaklaştırdı.

"Bana dokunmaktan vazgeç... Midemi bulandırıyorsun anlasana... Dokunmana katlanamıyorum... Uzak dur..."

Şahin öfkeyle hemen karşısında belirerek "Lanet kafanda ne kuruyorsan hemen unut. Hiçbir şey sandığın gibi değil... Konuşmama müsaade etmiyorsun..." diye kendini tutamayarak hırladı.

"Ne sandığımı sanıyorsun?"

"İçerideki..."

Rüya delirmiş gibi bakarak, "İçeride bir şey olmadı..." diye söylendi.

Onlar birbirine öldürecek gibi bakarken, "Şahin..." dedi arkadan gelen naif ses.

İkisi de kavgalarına kısacık bir ara vererek, evin girişin-

de çekinerek duran güzel kıza baktı. Kız dudaklarını gererek usulca yanlarına gelirken, duruşu ürkek ve yüzü hüzünlüydü.

Rüya yerin ayaklarının altından kaydığını kavrayamadı. Mahcup bir duruşla gülümseyen Filiz, ellerini yanında tutarak Şahin'e yaklaştı. Sesini bulmaya çalışarak "Hoş geldin..." dedi kibarca. Kırgın yüzü ışıldıyordu genç adama bakarken. Bakışlarında özlem vardı. O gözlerde gördüğü parlamayı çok yakından tanıyan Rüya, bu yüzden nefes alamıyordu. Âşıktı! Kendisi kadar âşıktı bu tanımadığı genç kadın kocasına...

Şahin dişlerini sıkarak Filiz'e baktı. "Şimdi müsait değilim Filiz... Sonra konuşacağız..."

Onun sinirli olduğunu kavrayan Filiz, beyazlamış yüzüyle Rüya'ya bakarak, titrek elini zoraki bir gülüşle uzattı. "Hatice annem tatile geldiğini söyledi... Hoş geldin. Ben Filiz..." dedi dudaklarına eğreti duran sesiyle.

Rüya önce kızın eline, sonra gözlerine baktığında, kız ona tokat atar gibi arafa savuran son kelimelerini tamamladı.

"Şahin'in nişanlısı..."

8. BÖLÜM

Ben sana bir adım geldim.
Sen, freni patlamış kamyon gibi ezdin geçtin beni.

Bu olanlardan sonra Rüya bir daha onun *'yüzünü görmek istemediğini'* haykıran gözleriyle yamaca gitmiş, Şahin bahçeye çıkan ailesi ve Filiz'in ailesi sayesinde zom olup olduğu yerde kalmıştı. Yaşlı adam hâlâ eskisi gibi ona sıcacık bakarak "Eve misafur celdu, arabada bekliy. Onlari eve burakayim. Sen da akşama yemeğa gel?" diyerek dedesiyle konuşup, karısını ve kızını yanına alarak evden ayrılmıştı.

Bu konunun akabinde iyice zıvanadan çıkan Şahin yarım saat kafasını dağıttıktan, sinirlerini yatıştırdıktan sonra, hızlı adımlarını sıklaştırarak kendi evlerinden biraz aşağı bölgesinde bulunan eve yaklaştı. Ancak daha kapıya yaklaşmadan onu gizlice camdan seyreden kız kapıya fırlamış ve nefes nefese bir hâlde "Şahin?" diye mırıldanmıştı. Yüzündeki panik ve sesindeki ürkeklik genç adamın irkilmesine sebep oldu.

Şahin bakışlarını yeşillerin arasında kaybolmuş iki katlı evde dolaştırırken, "Misafirleriniz hâlâ evde mi?" diye sordu. Sinirli hâli ürkütücüydü.

Tedirgin hâlde kıvranan Filiz bakışlarını etrafta dolaştırırken, birden genç adamın koluna asılarak onu evin yan tarafındaki bahçeye sürükledi. Şahin gözlerini kısarak "Filiz..." dedi dişlerinin gıcırtısıyla. Genç kız onun öfkesiyle ürpermişti.

"Valla söyleyecektim Şahin?"

"Ne zaman söyleyecektin? Oğlanlar sünnete, kızlar mektebe gidince mi? Lanet olsun beni düşürdüğün hâle bak..."

Filiz gururu kırılmış yüzünü yana çevirerek, kızarmış yanaklarıyla, endişeli bakışlarını etrafta dolaştırdı. "Şahin, lütfen rica ediyorum... Bu konu o kadar basit değil... Ailemi mahveder, neden anlamıyorsun? Konuşabiliriz..."

Şahin kolunu genç kızdan koparırarak "Sana bunu, üç yıldır annemle sürekli iletiyorum zaten, konuşmaya gerek yok... Senin yüzünden memleketime hasret kaldım... Kaçak göçek gelip gidiyorum... Ya, hadi her şeyi geçtim de, aileni nasıl kandırıyorsun Filiz? Nişanlın arıyor mu dediklerinde ne diyorsun mesela? Ya da düğün ne zaman dediklerinde, hangi masalları anlatıyorsun?"

"Şahin belki biz bir daha deneyebiliriz... Düşündüm de..."

"Düşünme artık Filiz... Büyü... Çocuk değiliz..." diye bağıran Şahin parmaklarını saçlarından geçirerek hırsla küfrederken, tek bir adımda genç kızın üzerine hükmederek yükseldi. Öfkeden çakmak çakmak yanan gözlerinden sert şimşekler çakıyordu. İşaret parmağını sert bir tehditle sallayarak, "Sen artık sınırı aştın. Benden zaman istedin ve bu zaman gittikçe uzadı... Altı üstü ayrıldık diyecektin?" diye tısladı.

Filiz genç adamın önüne gelerek, sisli gözleriyle ellerine uzandı. Şahin ellerini çekerek havalandırınca, ürkekçe bir adım geriledi ve hıçkırarak "Şahin, biz iyiydik... Güzel vakit geçiriyorduk..." diye mırıldandı.

Şahin şu ana kadar ona hep sabırlı davranmış, hiçbir vakit zalim olmamıştı ama Rüya ağlayınca... Rüya aklına gelince tüm öfkesi galeyana geldi.

Kasılan ellerini sıkarak, "Filiz biz sadece güzel vakit geçirdik! Bir iki kere elini tuttum, birkaç defa öpüştük... Hepi topu bir hafta çıktık... Sadece takıldık, sevgili bile olmadık... Ve olanlara bak. Sen o düğünde salakça davranıp, Şahin'i seviyorum diye haykırarak beni mecbur bırakmasaydın, nişanlanmayacaktık. Bu benim değil, annemin isteğiyle oldu unuttun

mu? Anneme yalvarıp *"Eğer bir şeyler yapmazsam, seni başkasına zorla vereceklerini,"* söylemiştin... Şu zamana kadar sustum. Belki de hata yaptığını anlayıp görüşmeyi sonlandırırsın diye bekledim ama sen, hâlâ aynı bencillikle davranmaya devam ediyorsun... Narsissin... Hadi kendimi geçtim aileni benim ailemi hiç mi düşünmüyorsun? Mazoşist misin kızım sen?"

Filiz hıçkırarak ağlarken, "Bana söz vermiştin!" diye biraz seslice haykırdı.

"Sana, adını temizlemeyi ve ilk fırsatta senin beni terk ettiğini gösteren bir zaman vermiştim... Söz değil bu bir fırsattı..."

"Aynı şey... Sen istemesen yapmazdın... Onca zaman durduğumda sessiz kaldın. Sen de bu işin bozulmasını istemedin. İstesen bozardın."

"Allah'ın cezası bana seni zorla evlendireceklerini söyleyip durdun ne yapsaydım... Ablanı zorla evlendirdiklerini bilmeyen yok, aynısı senin başına gelmesin istedim... Ben sana bir adım geldim. Sen freni patlamış kamyon gibi beni ezdin geçtin." İyice hiddetlenen Şahin genç kızın yanına yaklaştı ve kollarından sertçe kavrayarak gözlerinin içine hınçla baktı. "Ben senin günah keçin değilim... Kefaretini ödedim, bitti..." Koyu göz bebeklerinde tehlike şimşekleri çakıyordu. Ve kızın tüm tüyleri bu bakışlarla ayaklanıyordu. "Filiz, sen yanaştın... Sen attın ilk adımları ve ben de karşı koymadım... Belki hata yaptım, belki biraz eğlence... İkimizde bilerek yaptık... Yatmadık ya... Sadece öpüştük... Bu ne ısrar..."

Kız gözlerini kapatınca ileri gittiğini anlayarak biraz sakinleşmek için derin derin soludu. "Tamam. Bunlar geçmişte kaldı. Bak herkesin dilinde bizim temcit pilavına dönen nişanımız var. Hangi çift beş sene nişanlı kalır... Hangi erkek bir kere bile nişanlısını görmeye gelmez, ailesinin hâlini hatırını sormaz... Köyünden kaçar... Olmayan nişanlı mı..?"

Kız üzgünce başını yana eğdi. "Belki diyordum... Yeniden deneriz..."

"Belkiler yok..." Bakışlarını eve çevirdi. "Ailene bunu sen mi açıklayacaksın yoksa ben mi?"

Filiz başını öne eğince, Şahin iç geçirerek "Tamam." dedi kızı sertçe bir köşeye savurdu. Kararlı bir ifadeyle arkasını dönerek, kapıya yanaştı ama Filiz koşarak yolunu kesti. Kapıya kollarını gererek açıp, "Şahin, lütfen kestirip atmadan..."

"Filiz, seni kırmamak için, adının kötü anılmaması için elimden geleni yaptım ama artık yapmam... Sana istediğin süreyi verdim. En başından vaatlerde bulunmadım. Bu bir oyundu ve uzun zaman önce bitirilmeliydi... Ailenden çekiniyorsun anlıyorum. Onlara seni istemediğimi söylerim ya da seni aldattığımı, kötü huylu olduğumu... Her ne gerekiyorsa... Senin en az yarayla alacağın bir şey söylerim..."

"Seni sevdiğimi biliyorlar..."

"Lanet olsun ben sevmiyorum... Sevgi öyle ısmarlama olmaz..." Durdu. Sabrında bir sınırı vardı ve taşmıştı. Belki de geç bile kalmıştı. Kızın gözlerine ciddi bir sertlikle bakarak, gerçeği bir an duraksamadan ifşa etti. "Filiz. Ben evlendim..."

Kız tokat yemiş gibi irkilerek bir adım gerilerken, Şahin emreden bir ifadeyle gözlerine baktı. Gözlerinde yıldırım çakarken, "Söylüyor musun yoksa ben halledeyim mi?" diye sordu.

"O kız mı?" Şahin sesini çıkarmadı önce, sonra "Üzgün olmamı bekleme Filiz. Olayı bu saçma sapan hâle sen getirdin." dediğinde kız başını önüne eğdi ağlayarak, kabullendi. Hıçkıran sesiyle, "Tamam..." dedi. "Tamam." yanağındaki yaşları elinin tersiyle kabaca silerken, "Ben söylerim..." diye fısıldadı.

Şahin kaşlarını inanmadan kaldırınca "Söz..." dedi kız hıçkırarak.

"Şahin, içeri gelsena uşağum..." dedi arkadan gelen yumuşak ses.

Şahin sert bakışlarını genç kızın tepesinden arkasına çevirerek, annesinin gözlerinin içine baktı. "Yok Hisar Teyze..." dediğinde kibarca, yaşlı kadın dudak bükerek "Ne teyzesi uşak, anne diyecesun." diye azarladı.

Şahin bakışlarını genç kıza çevirdi. Başını iki yana salla-

yarak, ağlamaya devam edince isyan etti. Hiddetinden elleri yumrulup dişlerini sıktığı için, çene kasları oynuyordu.

"Hisar Teyze, aslında Muhlis Amca müsaitse görüşebilir miyim?" dediğinde Filiz ağzının içinde hıçkırırcasına yalvardı. Korkuyla "Şahin ne olur... Şahin ne olur yapma..." diye yakardı ama Şahin bu sefer işini şansa bırakmayacaktı. Bu kıza inanarak onca zaman beklemişti. Çok bile beklemişti...

"Buyur oğlum evde?"

Hatice Hanım camın önünde sessizce duran üzgün kıza bakarak yatağa yaklaşırken, Rüya somurtuk hâlde onun ayak seslerini dinliyordu. Kozasına saklanmış tırtıl gibi korunaklı ama aynı anda alanına sığmayan ufacık canı, yüreğine dardı. Tedirgindi. Ürkekti. Korkaktı. Üzgündü ve kırgın... Birde salaklar gibi âşıktı!

O kız nişanlısıydı öyle ya... Ne aşkı? Kocasının bir nişanlısı vardı. Küstah kocası, bir eli yağda, bir eli balda olsun istiyordu! Üstelik bunu herkes biliyordu. İçindeki sesler gururuna ait değildi, kırgın yüreğine aitti, keza gururu Şahin'in hayatına girdiği gün arkasını dönüp onu terk etmişti. Üstelik o kız evden ayrıldığından beri, serseri kocası ortalarda yoktu. Lanet adam hemen o kızın peşine düşüp, belki de gönlünü almak için çaba sarf ediyordu. Yanağına salınan gözyaşını koluna silerek, burnunu çekti.

Öküz Şahin yanına gelip açıklama yapmak yerine o kızın peşinden gitmişti. Sanırım en çok bu koymuştu ona... Gider tabii ki, o güzel kız kimdi, Rüya kimdi... Onun gibi birisiyle aşık atamazdı! Üstelememişti. Önceden olsa...

Lanet olsun Rüya, istediğini alamayacağını anlayınca pes etti işte, ne zorluyorsun.

İyi ki etmişti. Böylece gerçek yüzü ortaya çıkmıştı. Ama içi neden bu kadar çok acıyordu? Ona âşık olduğuna neden

pişman olmuyordu? Neden hâlâ yanına gelse, ona inanacak kadar salakça hislere kapılıyordu? Yoksa tüm kararlılığı pencereden uçup gidiyor muydu? Bir zamanlar Mustafa vardı her düşüncesinin önünde. Her şeyden önce, herkesten değerli, her fikirden üstündü. Ama şimdi adını bile anımsamıyor, hatırlamıyordu. Sadece o... Neyi düşünse gözünde beliren tek suret ve içindeki heyecanı tetikleyen tek kişi Şahin'di!

Arkasındaki kadın odanın içinde gezinip durdukça, solukları daraldı. Kocaman odaya sığamadı. Ev üstüne üstüne geliyordu âdeta. Tedirginliği arttıkça arttı. Gözlerini her ne kadar cama odaklasa da, konuşmasından çekiniyordu. Onun, şu anda bir konuşma, tartışma ya da herhangi bir duygu patlaması yapmasını çekecek sabra ve gözyaşlarını tutacak zarafete de mazhar değildi.

Omzunda hissettiği elle irkilerek "Hatice Hanım... İnanın konuşmak istemiyorum..." dediğinde kırgınca, yaşlı kadın hüsranına üzüldüğü kıza burukça gülümseyerek, "Konuşmayacağız kızım..." diye destekledi onu.

Suratını asan Rüya usulca arkasını dönerken, yaşlı kadın elindeki kıyafetleri genç kıza uzatarak "Oğlumun arkasını toplayacak yaşı çoktan geçtim... Ben ona, inan senden daha çok kızgınım. Hatalarını asla tasvip etmiyorum. İşin ilginci, artık ne yapmaya çalıştığını bilmiyorum ama gerçekleri sakladığı için iyi anne rolüne bürünüp, onu sana överek ya da gerçekleri dile vurarak aranızı da yapmayacağım. Kendi pisliğini ya da karmaşasını düzenlemesi gereken yaşa çoktan ulaştı. Ben sadece sizin yanınızda olurum, desteğimi veririm... Her kararınızda..." dediğinde Rüya şaşkın bakışlarını yaşlı kadının eline çevirdi.

Hatice Hanım anlayışla başını sallayarak elindekileri uzattı. Yüzündeki hüzün ne zaman silinecekti bu kadının? Ona üzgünce bakan dertli kıza, "Bunlar senin kıyafetlerin. Pek rahat değilsin üzerindekiyle görüyorum, istersen değiştir..." derken anlayışla, bakışlarını yatağa çevirdi. "Şunlarda bizim

akrabanın kızının giysileri. Öyle yeni değiller ama temizler... Sana da olur, istemezsen şehre inip yeni bir şeyler alırım..."

Rüya yaşlı kadının hüzünlü gözlerinden çektiği bakışlarını ellerine odakladı. Titriyordu. Gözlerinin altı da, her zaman biraz daha fazla morararak torbalanıyordu. Bunu nasıl göz ardı etmişti? Geldiklerinden beri uyumamıştı ve daha kim bilir ne kadar gece camlarda sabahlamıştı... Üstelik kıyılarda, köşelerde sessizce ağladığına ise artık emindi. Usulca uzanıp, ellerini avucunun arasına aldı. Bir an ellerini öpmek istedi ama tuttu kendini. Küçük bir minnetle buz tutmuş ellerini sıkarak, "Teşekkürler efendim, çok anlayışlısınız!" dedi. Bu içten edilen sözlerle yaşlı kadının yüreği ısındı. Bir söz, kuru bir bakış nelerin ilacı oluyordu.

Hatice Hanım yine o şefkatli duruşuyla gülerek düşündü. "Aslında değilim... Ben de herkes kadar sinirliyim ama şimdi ilk günden öfke patlaması yaşayarak, gelinimin gözünü korkutacak değilim..." Muzırca dudak bükerek göz kırptı. "Ama bana artık efendim demesen, en azından abla de, anne demeye kendini hazır hissetmeyebilirsin... Ama efendim de deme, garip hissediyorum..."

Durgunca gülümseyen Rüya, direnerek başını aşağıya eğdi. Şu anda "Anne" sözcüğü ona çok uzaktı.

Hatice Hanım genç kızın yanağını okşayarak "Biliyor musun? Şahin'in babası da beni kaçırdı!" dediğinde, Rüya şok geçiren merakla bakışlarını yukarı kaldırdı. "Hem de onu hiç tanımıyordum! Sanırım bizim uşak bunu aile geleneği hâline getirdi..." Elini dudaklarına kapamış, keyifle kıkırdarken, gülen gözlerinde özlem parlamıştı yaşlı kadının. "Onu bir kere sadece düğünde görmüştüm! O kadar yakışıklıydı ki, oynamayı bırakıp dakikalarca onu izlediğimi, arsızca göz kırptığında idrak etmiştim. O anda, utancımdan yerin dibine girerek, hemen kaçmıştım ondan. Ama sonra kızların ondan bahsettiğini duyduğumda ise, hırsımdan kudurmuştum... Sanırım, bir kere gördüğüm adamı kıskanmaya başlamıştım... Biliyordum çapkındı, adını çok defa köyün edepsiz kızlarıyla anı-

lırken duymuştum ama hiç yüzüne bakmamıştım... Ta ki, o geceye kadar... Ben onu bir daha görmeyeceğimi düşünürken, ertesi gün beni istemeye birileri geldi diye, hiç tanımadığım adam kolumdan tuttuğu gibi beni kaçırdı..."

"Şaka mı bu?"

"Yok, gerçekten..."

"Peki korkmadınız mı? Ya da ne bileyim, kaçmadınız mı?" dediğinde laf ebesi diliyle, kendine olanlar aklına gelince birden sustu. Dudakları büzüldü.

Ah kaçmak mı?

Resmen bir zaman sonra adamın gönüllü kölesi olmuştu! Görünmeyen zincirlerle prangalanmış istekli bir esir...

"Korktum... Korkmaz mıyım hiç? Tanımadığım bir adam, sırf yakışıklı diye kendimi kollarına atacak hâlim yoktu! Üstelik zorla götürmüştü beni anamın babamın korunaklı evinden, alıştığım köyümden... Mesela ilk zamanlar çok ağladım... Aylarca isyan ettim, beynini yedim. O ak dese, inadına kara derdim. İstesem bile sırf gıcıklığına asi gelerek, istemiyorum derdim. Sabırlıydı. Anna küstahtı. Hâl böyle olunca... O gözümde büyüttüğüm yakışıklı adam birden gözüme canavar görünmeye başlamıştı. Sürekli isyan ederek onu hor görüp, hırçınlaşıyordum..." dediğinde Rüya gülümsedi. Şahin'le olan ihtiras dolu tanışmaları, ateşli bakışları ve vurucu sözleri aklına geldi. Yaşadıkları... Çapkın bakışları ve inadına sataşmaları... Bu sefer gülümseme sırası ondaydı ve gözleri parlıyordu. Aklına ne zaman Şahin gelse, zaten gözleri parlıyordu.

Hatice Hanım anlamıştı neden gülümsediğini çünkü o da bir zamanlar böyle gülerdi.

Rüya çekinerek dudağının kıyısını dişlerken, "Peki..?" dedi. "Sevdiğinizi nasıl anladınız?"

"Sevdiğimi anladığımda Şahin'e hamileydim..." dedi kızarmış yüzüyle kıkırdayarak. Rüya'nın gözleri irice açılınca, Hatice Hanım yanaklarının içini dişledi. "Yok kızım... Öyle

değil... Tövbe tövbe... Allah var beni hiç zorlamadı. Bir dediğimi iki etmezdi. Ben biraz zordum hepsi o... Ansaneri[6]'dim."

"O ne demek... Şahin de hep bana diyor... Küfrediyor..." dedi *veya daha kötü bir şeyde olabilir* diye sorduğuna pişman oldu.

"Küfür değil kızım... Laz'ca asi demek..."

"Eeee, sonra ne oldu?" diye sorduğunda, meraklı tazelere benzediğini keşfedip sustu.

Hatice Hanım iç gerdi. "Bir vesileyle, ben çok sonradan öğrendim onun beni neden apansız kaçırdığını. Bizim bir tanıdık, beni sürekli isterdi... Yaşça da biraz büyüktü. Hırslı, görgüsüz, merhametsiz bir adam... Köylüye yaka silktirmiş zalim bir asalaktı. Açgözlüydü, üstelik kibirli. Babam uzak dururdu ama annem zenginliğine kanarak, rahat ederim diye bu işe hep olumlu bakardı. Ben de istemezdim elbette ama aileme karşı sesimde çıkmazdı... Hani verseler, saygımdan istemem demezdim ama onun olsaydım kahrımdan ölürdüm herhâlde... Hürmet bizde esastı. O adamda kafayı takmış ya bana, hep peşimde, alacağından da emin hani... O gün düğün meclisinde sohbet arasında, evlendiğinde bana, bu nazlarımı burnumdan nasıl fitil fitil getireceğini, eziyetlerini, haysiyetsizce sözlerini keyifle anlatıp durmuş... Bizim kahraman şaşkında, bir kere gördüğü kızı anasına gelin seçmiş..." dediğinde eskiyi andığı için, gözleri nemlenmişti...

Rüya da onun gibi sisli gözlerle bakarak uzandı ve ellerini yine ellerine aldı. Hüzünlü sesiyle, "Üzülmeyin..." dedi.

"Çok özlüyorum onu, elimde değil... Üzülmemem imkânsız... Hani böyle hayali gözlerimden silinmiyor... Yatağa tek başımda uzandığımda, üşüyorum... Başım dara düştüğünde etrafıma bakınıp onu göremeyince, umutsuzluğa kapılıyorum... En çok da evde yalnızken sesini duymamak, nefesinin varlığını, ayaklarının sesini dinleyememek... Hâlâ alışamadım... O yanımda olsaydı, Şahinime destek olur, kurtarırdı

6) "Ansaneri." Lazca Asi demek..

oğlumu..." dedi yanağındaki yaşı kabaca silerek hıçkırdı. Burnu nemlendiği için genzinden gelen sesi boğuklaşmıştı. "Sanki birden kapıdan girecek ve *'Hatun, bugün tatlı ne yaptın?'* diyecekmiş gibi geliyor... Ayrılığın bu kadar acı vereceğini bilseydim, onu kaybetmenin bu kadar soluksuz bırakacağını... Onun bir dediğini iki eder miydim hiç? Yüzü asılmasın diye neler yapardım, gönlü kırılmasın, nefesi yorulmasın diye... Geçmişte ona yaşattıklarım için öyle pişmanım ki... Biz sadece on yıl evli kaldık... Sonra onun teknesi..."

Omuzları sarsılarak ağlamaya başlayınca, Rüya uzanıp boynuna sarıldı. "O çok şanslı bir adammış... Senin gibi yürekli bir kadını sevdiği ve aşkına sahip olduğu için. Bence hiç pişman olmamıştır... İyi ki yaptım demiştir her zaman, inanın..."

"İnşallah... Tek tesellim bu..."

Kapı usulca tıklayarak konuşmalarına müsaade etmeden açıldığında, ikili olduğu yerde kalakaldı. Şahin ikiliyi camın önünde öyle sarmaş dolaş görünce, bir an donup kaldı. Yüzleri kızarmış, gözleri nemliydi. Her ne konuşuyorlarsa, ikisi de ağlamıştı belli. Üstelik teselliyi de birbirlerinde bularak, rahatlamışlardı. Yutkundu. Bu görüntü öyle güzeldi ki. Hayatında değer verdiği iki kadın, geleceğinin mimarları bir arada ve koyun koyunaydı.

"Rahatsız etmiyorum değil mi?"

Hatice Hanım gözlerini kurulayarak "Yok oğlum, gel..." dediğinde, Rüya yüzündeki yaşları silip homurdanarak "Ediyorsun, çıkarsan sevinirim..." diye söylendi aksice.

Yüreği acıyordu, Şahin hatalıydı...

Hatice Hanım anlayışla kapıya yaklaşırken, yüzü sertleşmiş ve saçı başı dağılmış Şahin annesine baktı. Kadın gözlerini kıstı. Bir şey olmuştu belli ki, seziyordu. Tam konuşacakken, Şahin bunu anlayarak ondan önce hamle yaptı. "Anne, Rüya'nın odasını hazırlar mısın?" Hatice Hanım gözlerini irice açınca, Şahin "Lütfen..." diye rica kipi ekinde emretti.

Ama annesi inatla, "Bunu Rüya'ya sormalıyım..." diye belirtti.

Rüya ilk anlayamadığı için dikkatle yaşlı kadına baktı. Hatice Hanım oğluna bakarak, "İster misin kızım?" dediğinde, kız mahcupça omzunu sarstı. Yaşlı kadını yatağından etmek ve daha fazla rahatsız etmek istemediği için, kabullenir bir bakışla sustu.

Yaşlı kadın onun anlamadığını sezince, kaşlarını kaldırarak "Şahin'in odası, köşedeki kapı... Yeni odan yani..." dediğinde imalı imalı, Rüya karnına tekme yemiş gibi bir adım geriledi ama Şahin ikilinin konuşmasına müsaade etmeden, "Teşekkürler anne... Gerisini biz hallederiz... Biraz yalnız kalabilir miyiz?" diyerek nazikçe kadını susturdu. Uyaran bir bakışla kibarca kovdu!

Rüya kapanan kapıya hiddetle bakarak, elindeki kıyafetleri yatağın üzerine öfkeyle fırlattı.

"Çık dışarı... Seninle aynı odada kalmayacağım..."

Şahin odanın ortasına doğru gelirken, sert yüzü asıktı. Her ne olduysa, Rüya hissetti ama seslenmedi. Üstelemedi. Umurunda değildi!

"Hiç yanımda kalmamış gibi davranmaktan ne zaman vazgeçeceksin..."

"Şimdi? Çık!"

Şahin bakışlarını cama çevirip, iki parmağıyla tülü açarak dışarıyı gözetledi.

"Rüya görmediğim yerin yok... Neyi saklıyorsun?"

Rüya onun vurdumduymazlığına öfkelenerek, "Seni... Seni adi pislik... Çık..." diye hırçınca emretti.

Usulca ona dönen Şahin dişlerini sıkarak, genç kıza yaklaşınca, Rüya hiddetlenerek kapıya doğru hamle yaptı ama kaçmadan genç adamın kabalaşan kollarında tutsak kaldı.

"Bırak..."diye dişlerinin arasından soludu ona yaklaşarak.

Adamın serin bakışları ve beden ısısıyla ürperdi. Hâl böyle olunca, gömleğinde baş kalmış göğüs uçları adamın tenini sıyırarak gövdesine sürtündü. Bu sefer bu dokunuşun hissi-

ne kayıtsız kalamayan Şahin ürperdi. Tüm vücudu tepeden tırnağa arzunun son raddesinde, duyuları bıçak sırtındaydı. Zaten kavga etmiş bedeni adrenalinle kasılmış, rahatlama yolu arıyordu... Bedenine belli bir karıncalanma üstünlüğüyle süzülen hararet onu kapkara bir şehvet ve arzu girdabına sürüklüyordu.

Rüya derin derin soluduğunda, bakışları hızla kalkıp inen göğüslerine kaydı. Nefesi kesildi. Lanet olsun, bedeniyle kendi bedeninin tüm sırlarını reddederek kaynaştırmak istiyordu. Onu öpmek, onunla çılgınca sevişmek istiyordu. Onun çığlıklarında bir tek kendi adını, soluklarında soluklarını duymak istiyordu.

Adamın arzuyla kararan ve parlayan bakışlarıyla korkuya kapılıp çırpınarak, "Bırak beni..." diye haykırdığında, Şahin bu sefer ısrar etmeden pes etti. Yoksa işin sonu kötüye gidecekti...

Sertçe genç kızı yatağa fırlattı. Rüya ağzında donan çığlığıyla kendini havalanırken bulduğunda, şaşkınca düştüğü yerde doğrulmaya çalışıyordu. Az önce savaşırken sevişen, çatışırken ittifak kuran onlar değilmiş gibi öfkeliydi. Hazları bile tutkuyla savaşmaktan vazgeçmiyordu.

Şahin üzerinde hükmederek yükselip, saçları yüzünü kaplamış şaşkın kızın gözlerine baktı.

"Yeter Rüya... Hâlimi görmüyor musun? Bir çıkmazın içinde debeleniyorum. Hayatımı kurtarmaya çalışacağım yerde senin büyüne kapılıp, her şeyi boş verdim... Hayatımın şu aşamaya gelmesine birazda sebep sensin... Ben tek başıma olsaydım, nerede olsa kalır, ne olsa yer kendi kuyruğumu kurtarırdım. Ama şimdi sen varsın. Her şeyi ben düşünüyorum, sen sürekli mızmız bebekler gibi şikâyet ediyorsun. Artık kaçamıyoruz görmüyor musun çünkü param kalmadı... Ben tek canımı istediğim yere sığdırırdım ama şimdi hayatımda benden değerli sen varsın... Seni bir maceraya daha atamam..." dediğinde Rüya küçük dilini yutmuş gibi adama bakıyordu. Ona değerli mi demişti? Değerli olsa böyle hoyrat davranmazdı.

Şahin delirmiş gibiydi. Ona konuşma fırsatı tanımıyordu. Adamın kükreyen tok sesi her yükseldiğinde titriyor, eli kolu her hareket ettiğinde ise olduğu yerde sıçrayarak siniyordu.

"Şah..."

Lafını ağzına tıkan öfkeli Şahin, işaret parmağını tehditle sallayarak, "Ben konuşacağım ve sen ağzını açıp tek kelime etmeyeceksin..." diye emretti.

"Dinleme..."

"Sus... Kahrolası dilini bir kere ağzının içinde tut ve beni dinle... Belki bu son konuşmamız olur... Belki sana kendimi son açıklayışım... Sen hâlâ olayın farkında değilsin ama burada rahat rahat durmuyorum... Seni tedirgin etmemek için susuyorum. Sakin olmaya çalışıyorum buna bile izin vermiyorsun... Her an enseleneceğiz diye tedirginim... Üstelik adamların bu zamana kadar gelmemesi ve polisin devreye hâlâ girmemesi, midemi bulandırıyor. Başımızda neler dönüyor bilmiyorum, hakkımızda ne planlar kuruluyor çözemiyorum... Ve sen sürekli sorun çıkarmaya meyillisin. Sormadan yargılıyor, konuşma hakkı tanımadan kapıları yüzüme çarpıyorsun."

Genç kızın yanına yaklaştı. Gözlerinin içine bakarak sabrı sınanarak koyu sesiyle tısladı. "Nişanlı falan değilim..."

Rüya kızı düşününce onun yanağına bıraktığı öpücüğü hatırlayınca delirdi. Kıskançlık gözünü kör ederek, "Kız kıçından uyduruyor değil mi? Ailesi de halüsinasyon görüyor zaten..." diye atıldı.

Şahin onun iyice kıskançlıktan delirdiğini görünce, kendini biraz frenleyerek mantığını devreye aldı. "Nişanlıydık ama ayrıldık..."

Rüya abartılı bir sesle, "Vay, bunu bilen tek kişi sensin sanırım..." diye alay etti. Yakıcı gözleri kırgınca parlıyordu.

Şahin dişlerini sıkarak, "Lanet olsun, sus da dinle..." diye bağırdı.

Rüya olduğu yerde sıçrasa bile dik kafalılık ederek, "Din-

lemeyeceğim seni..." diye dudak büktü. Gözleri iyiden iyiye dolmaya başlamıştı.

"İyi dinleme... O lanet kız nişanlım falan değil! Ayrılalı üç sene olacak. O salak, ailesine ve çevreye söylemeye çekindi. Eğer söylerse, ailesinin hemen evlendireceğini öne sürerek benden zaman istedi... Ben de verdim..."

"Üç yıl mı verdin zaman olarak? Ben de salağım inandım." Dişlerini gıcırdatarak, "Sana inanmıyorum..." diye bağırdı.

"İster inan ister inanma, gerçek bu."

Bu inancı zayıf kızın kendisini kışkırttığının farkındaydı, ama umurunda değildi. Ne istediğini gayet iyi biliyordu, lanet olsun.

Onu istiyordu. Bir tek onu neden anlamıyordu.

Mücadeleyi kaybettiğini anlayarak bir küfür savurdu. Benliğinde çılgınlar gibi ilkel bir savaş veren duygularının kudretine yenik düşerek, "Bu zamana kadar seni kandıracak ya da güvenini sarsacak hiçbir şey yapmadım. Kızdın, küstün, kıskandın... Sen hiç inanmadın ve ben hiç bıkmadan bunu sana kanıtladım. Şimdi yoruldum... İstediğine inan Rüya... Biraz desteğe ihtiyacım var, görmüyorsun... Ben de insanım. Senin sandığın gibi öyle filmlerden kopup gelen korkusuz karakter değilim. Korkularım var, endişelerim ve hatalarım... En az senin kadar kusurlu bir insanım ve şimdi seni kaybetmekten korkuyorum. Bu öyle sevgi zırvalıklarına sığınan korku değil. Hayatından endişeleniyorum, geleceğinden... İster sev beni ister sevme, amacım iyi olman, hayatta kalman... Yoruldum Rüya. Sana attığım adımların geri tepmesi beni çaresiz kılıyor, her darben beni zayıflatıyor görmüyor musun? Bu işe başladığımda dünyayı sırtıma alır, bir damla gocunmazdım. Korkusuzdum ya da deli cesaretimden öyle olduğumu sanıyordum. Şimdi gözüm kara değil, ürkek... Anlasana..." dediğinde bu sözde öyle güzel vaatler vardı ki, gerisini getirmesine gerek yoktu. "Yapacağım bir işi bile, iki kere düşünüyorum... Senin beni bırakmandan, sensiz kalmaktan korkuyorum. Çünkü gö-

zünde kötüyüm, düşüncesiz ve belki de asalak birisi... Ama değilim."

Rüya yutkundu. Şahin iç çekti. Bakışlarını kısacık bir an kaçırarak, cesaret toplar gibi elini şakağında dolaştırdı. Sonra tok sesi yumuşayarak öfkesinden arındı. "Eğer... Seni sevdiğimin zerresi kadar sende beni seviyorsan, bir adım da sen atarsın... İstemiyorsan bu iş bittiğinde ayrılırız olur biter, unutur yok sayarsın..." dediği gibi ağzının içinde öfkeli değil kırgınca küfrederek kapıya yanaştı. Bastığı her yer sallanıyor, dünya üzerine çöküyordu. Kocaman olmuş şişen kalbine bedeni dar geliyordu.

Rüya ağzı açık ayran budalası gibi adama bakarken onun kasılan eli kapının kolunda duraladı. Kırılmış yüzü, omzunun üstüne yıktığı başıyla, "Rüya... Zaman yok farkında mısın? Belki bu kapıdan çıktığımda, beni son defa göreceksin... Belki akşama çıkmadan, ayrılacağız... Ve sen kendi kuruntuların yüzünden, bizi üzeceksin..." dediği gibi kapıyı çekip dışarı çıktı.

9. BÖLÜM

Bana eksiğimi sorma...
Para derim. Tamamlayamazsın!

Güneşin ufka değdiği saatlerde Rüya sessizliğe bürünmüş, ellerini dizlerinin arasına alarak bakışlarını ayağına çevirmişti. Düşünüyor, düşündükçe de duygularının derinliğinde boğuluyordu. Bulundukları köy sakindi. Kimse kimseyi görmüyor, evler yeşillerin arasında yok oluyordu. Üstelik Hatice Hanım arkadaşlarını uyarmış olduğu için her ne kadar merak etseler de bir süre ona zaman tanıdıklarından komşuları da eve pek gelip gitmiyordu.

İyi bir saklanma yeri ama can sıkıcı bir durumdu... Üstelik ailesi delirmiş olmalıydı. Bir kere arasa, ailesiyle konuşsa belki içlerini ferahlatacaktı ama yapamazdı. Hem cesareti, hem de yakalanma korkusu buna engeldi. Yerleri tespit edilebilir, telefonları, evleri dinleniyor olabilirdi.

"Sana kizmiş... Ne ettun kiza?"

"Nişan olayına taktı dede..."

"Suç senun uşak, demedun kiza Filuz'u..."

Şahin dudaklarını kıpırdatarak derin soluklarını seslice saldı. "Sen de ondan yana mısın dede?"

"Ben tarafsiz topraam uşak... Hem bu kizı sevdum... İyi birusu, üzme oni, boynuni kirarum..." dediğinde başındaki kasketini düzelterek "Ama sanki bu kizı birisine benzetiyrum..." diye kendi kendine sayıkladı.

Hatice Hanım elinde meyvelerle içeriye girdiğinde, yaşlı

adam gelinine bakarak gülümsedi ve kime benzettiğini keşfetti.

"Kaşlarını da onun cibi çatayi..."

Dalgınca Rüya'ya bakan Şahin ise ne dediğini anlamayarak, iç gerdi. Bakışları genç kıza çevrildiğinde, "İmansızın kızı dede, hiç benim hâlimi bilmiyor... Sanki ben onun kaşlarının çatılmasını istiyorum... " dediğinde somurtarak, Rıza Dede torununun söylediği boşboğazlığa şaşkınca bakakaldı. Sonra da tıpkı onun gibi somurtarak sessizce oturan, kaşları çatık genç kıza baktı.

Şahin yaşlı adamın hin gözlerini üzerinde hissedince ürperdi ve ne dediğini anlayınca, boğazını temizleyerek saygısını ele aldı. Ama biraz geç kalmıştı o başka!

"Yani başımda bela var ama anlamıyor..."

Kırdığı potları değil çamları artık yerine dikemezdi...

"Sevmek ayip deyul Şahin... Layığını bulunca gurur verur insana... Ve kiz, biraz layık kimi sevulmeye..."

"Biraz mı?" diyen Şahin dedesinin tavına düşerek, yaşlı adam sırıttı. Şahin dilini ısırdı. İçeriye girip çıkan annesinin varlığıyla, konuşmaları yarıda kaldı. Rıza Dede yerinden kalkarken, "Hazir misun kizum?" diye sordu.

"Hazırım baba... Çantamı alayım çıkalım..."

Şahin annesine baktı. "Nereye gidiyorsunuz akşam akşam?"

"Kiraz Teyzenin kızı evleniyor ya Şahin. Bugün kınası var dedim sana..."

Şahin elini yüzünde gezdirerek düşündü. Aklından tamamen çıkmıştı. Bakışlarını Rüya'ya çevirdi. "Rüya'yı da götürür müsün anne? Benim dışarıda biraz işim var, yalnız kalmasın..."

Rüya ağlamaktan kızarmış gözlerini Hatice Hanım'a çevirdi. Çok durgun ve sessizdi. Üstelik bu hâli Şahin'in hiç hoşuna gitmiyordu. Odadan çıktığından beri yüzüne bakmamış, hatta konuşmamıştı bile. Bu kız ne zaman böyle suratını assa, içi buz tutuyordu. Bir an kollarının arasına alarak, "Üzme

kendini bu kadar, her şey olacağına varır..." demek, bir an ise "Aklını başına alman için ne gerekiyorsa yaparım Serçe, bizim için ne gerekiyorsa yaptığım gibi..." dememek için kendini sıkıyordu.

Rüya ruh gibi hâliyle Şahin'e hiç bakmadan "Ben evde kalsam olur mu? Bir şey olmaz bana..." diye söylenirken, Rıza Dede küçük gelinin yanına gelerek, koluna girdi. Rüya yaşlı adama şaşkınca bakarken, o genç kızı tatlıca azarlayarak, "Bizimle celecesun... Tiiiii... Hayde Hayde... Gel de alem celun cörsün..." diye söyleniyordu.

Hatice Hanım çantasını alıp geldiğinde, merakla ikiliye bakarak, "İstemiyorsan gitmeyiz kızım, babam gider gelir. Ben kalırım yanında..." diye öneride bulundu.

Rüya yaşlı kadının üzerine baktı. Gezmelik kıyafetlerini giymişti belli ki. Üstelik güzel birde eşarp takmıştı. Bu kadarı onlara haksızlık olacağından, "Yok, sizi alıkoymak istemiyorum..." diye söylendi. Ama isteksizdi işte, yüzünden belli oluyordu.

Hatice Hanım'ın ikna çabalarına karşın Rüya onun anlayışlı ısrarını geri çevirdi. Müsaade isteyerek kayınvalidesinin odasına gidip, üzerine çekidüzen verdi. Beş dakika sonra saçlarını tepesinde bağlamış hâlde aşağıya indiğinde, etraf sessizdi. İçeri girdiğinde ise Şahin evde yoktu. Tedirgin bakışları etrafta dolaştırdı.

Hatice Hanım asık bir suratla kanepeye oturmuş, Rıza Dede de her zamanki tekli koltuğuna oturup, üzgün gözlerini gelinine dikmişti. Hatice Hanım yüzünü elleri arasına alırken, boğuk sesiyle, "Şahin gitti Rüya, bakınma... Geç kalmam dedi merak etmeyecekmişsin..." diye homurdandı.

Hiç de merak etmiyordu, o kot kafalıyı Rüya... Dudakları büküldü. Ya başına bir şey gelirse? Üstelik son zamanlarda çok düşünceliydi... Usulca kayınvalidesinin yanına oturdu. Üzgün kadına içi sıkılarak bakarken, Hatice Hanım gelininin eline uzandı. Bakışlarını yüzüne çevirdi.

"Yüzün çok kötü, gözlerinde kızarmış kızım, bu hâlde

gidersek herkes sana kötü baktığımızı söyler... Biraz rötuş şart..." derken Rüya hâlâ dalgınca kapıya bakıyordu. Sonra gerçeği kavradı. Şahin ondan vazgeçmişti değil mi? Bakışlarını birbirine destek verircesine kenetlenmiş ellerine çevirdi.

"Ben böyle iyiyim efendim."

"Kızım bir kerede itiraz etme de gel, biraz havan değişsin..."

Rüya isteksizce kayınvalidesinin peşinden giderken, Şahin çoktan karanlık bir sokakta yürümeye başlamıştı bile. Yanında; on beş yaşlarında, zayıf ama uzun boylu bir genç vardı. Heyecanla konuşup duruyor, maceraya atıldığı için kendini çok kuvvetli ve ulaşılmaz sanıyordu.

Şahin ise düşünceli yüzüyle sadece yürüyor ve aklında dolanan tilkileri ona bir şeyler fısıldıyordu. Dalgın adamın peşinden koşan genç onun hızına yetişmek için, soluk soluğa, "Şahin abi ama emin değilim... O olmaya da bilir..." diye kesik kesik söylendi. O sırada dalların arasında bir hışırtı oldu. Genç tedirgince Şahin'e bakarken, o keskin bakışlarını titizlikle etrafta dolaştırdı ve bir süre çevresini izledikten sonra tehlike namına bir şey görmeyerek, tekrar önüne dönüp yürümeye başladı.

Etraf hayli sessizdi. Millet bugün düğüne gittiği için etraftaki evlerin ışıklarının neredeyse çoğu yanmıyordu. Şahin keskin gözlerini, üzeri yırtık pırtık olan gence çevirdi. Genç tedirgince "Yarın gelip alacakmış arabasını. Ustam tüm gece çalışıp, yapmaya çalışacak... Arabasını görmen gerek. Ben daha önce böyle bir Mercedes görmedim... Resimlerindeki gibi değil... canlısı daha başkaymış..." dedi heyecanla. Çocuk tehlikenin değil hâlâ arabanın telaşındaydı.

"Ne zaman bıraktı?"

"Bugün akşama doğru... Ben de adamın resmini görünce hemen tanıdım ve haber vermek istedim..."

Şahin bir şeyler olduğunu biliyordu ama bu adamın bu kadar tehlikenin içindeyken tedbirsizlik edip döndüğünü kavrayamıyordu. Filiz'in ailesiyle görüşmeye gittiğinde, zaten

kötü bir an geçirmişti. İnsanlara kızını istemediğini hatta evlendiğini söylediğinde, babasının delirmesine ve evi birbirine katan isyanına bakarken, az daha birbirlerine gireceklerini düşündükçe, dişleri sıklaştı. Onların onur kırıcı laflarına hem de suçsuzken sabretmek zaten zorken, bir de dönüşte o arabanın içinde aradığı adamı görmesi, her şeyi daha çok çıkmaza sokmuştu. Aylardır peşinde koşuyordu oysa Erdal denen salak polisin. Öldüğünü, onu temizlediğini sanmışlardı çok zaman ama şimdi ihanet ettiğini biliyordu. İlk defa düşünmeden üzerine atlayıp yakalamakla, mantıklı davranıp kendini ve herkesi temize çekmek arasında bocalamış, neyse ki sonunda mantıklı olanı yapmayı başarmıştı.

Çok rahattı. İlk dikkatini çeken bu olmuştu. Sanki başlarına onca işi açmamış, vatan haini olmamış, canlara kıymamış, masumların canına kastetmemiş gibi umursamazdı... Üstelik aranıyordu. O da Şahin gibi aranıyordu ama elini kolunu sallayarak geziyordu aynı anda. Aklı iyice karışmaya başladı.

Allah'tan adam bir tedbirsizlik edip markete girdiğinde, bir yolunu bulup aracın ayarlarını bozup yola çıkmasını engellemişti. Hemen Vural'ı aramıştı, o da geldiğinde işler daha kolay olacaktı. Erdal yakalanacaktı. Nasıl bir cesaretse, başını belaya sokma pahasına onun memleketinde dolaşıyordu.

Sona yaklaştıklarını hissediyordu ama ellerinde delil olmadığı için, sonunun nasıl biteceğini kestiremiyordu. Bir de sürekli diken üstündeydi. Sanki birisi onu gözetliyormuş hissine kapılıyor, hayatına dair attığı her adımı tedbirle geleceğe savurmasını sağlıyordu.

Çocuğun gösterdiği arabayı tamirhanede görünce, içi bir nebze olsun rahatlarken, aracın sahibinin kaldığı otelin yerini öğrendi. Ama adam yerinde yoktu! Bu adam neden bu kadar göz önünde duruyordu? Bu düşünce aklını kurcalarken, planı devreye soktu. Üstelik görevliye yarın gelip, birkaç gün daha kalacağı için odayı kimseye kiralamamasını iletmişti. Küçük otelin içini dikizlerken, uyanık resepsiyoncuya çaktırmadan

yangın merdivenine tırmandı. Ama aradığı adamın odasına girişi, biraz zor oldu.

Odaya girdiğinde ise tahmin ettiği gibi içeride sadece kıyafetleri vardı. Adam akıllıydı. Ama anlayamadığı neden gözüne girer gibi buraya geldiğiydi? Bu adam salak mıydı yoksa? Kaçmak varken neden hâlâ Türkiye'deydi? Üstelik polisken hain, kaçarken katil olmuştu ve herkes peşindeydi? Şahin emniyet amirini onun öldürdüğünü ve tüm işleri kötülere onun gammazladığını seziyordu. Aslında sezmiyor emindi ama elinde delili yoktu.

Ah o resimler elinde bir olsaydı adamları anında enselerlerdi ama olmamıştı. Tüm umudunu onlara bağlamıştı ama bu seferde makineden çıkacak iyi bir haber yoktu.

Şahin etrafı iyice kolaçan edip eve dönmek yerine düğünün olduğu yere yöneldi. Dedesi geç saate kalamazdı. Üstelik annesi durgundu ve Rüya... Lanet olsun durgun yüzü, suskun hâli, hüzünlü yanı gözlerinin önünden gitmiyordu. Ensesinde bir ürperti oldu yine ve etrafa bakındı. Hiç kimse yoktu. İyice paranoyak olmaya başlamıştı!

Adamların onu oyalayıp, Rüya'nın başına tebelleş olmasından korktuğu için adımları hızlandı, bir an önce yanında olsa iyi olacaktı. Kiraz Hanım'ın evi, evlerinden biraz uzak yerdeydi. Onun evine gitmek için ince bir patikayı, en az 15 dakika yürümeleri gerekiyordu. Bakışlarını tepeden aşağıya çevirdi. Düğün alanı ışıl ışıl süslenmiş, üstelik tulum sesleri, buraya kadar geliyordu. Memleketinde düğün görmeyi bile özlemişti.

Düğünün olduğu yere yaklaşmıştı ki, arkasından koşarak gelen ayak sesleriyle irkildi. Önce bir yere saklanıp gelen kişiyi pusuya düşürerek, keklik gibi avlamak istedi ama sonra o sesi duyunca, durdu. O Laz melodisini cep telefonuna, onun şapşal dâhisinden başkası koymazdı.

Biraz beklediğinde karanlıktaki karartı açığa çıktı. Ali sarı dişlerini meydana çıkarıp sırıtarak, koşarken bile elindeki sigarasından içine çekmeyi ihmal etmiyordu.

"Bir gün o zurnayla nalları dikeceksin? İçme bu kadar, canına kastın mı var?" dedi Şahin gülerek.

Ali sırıtarak, "Ölürsem mezarıma bir karton bağışlayacaksın hayrına, söz verdin..." diye söylendi.

Şahin etrafına bakarken, Ali ciddileşti. Kulağına düğünden gelen müzik sesi yansıyınca, hemen o yana döndü. "Senin düğün ne zaman olacak Spartaküs?"

"Delil bulduğumuz zaman..."

"Sanırsam buldim oni?"

Şahin heyecanla gözlerini açarken aynı anda nefessiz kalarak arkadaşını kollarından kavrayarak, başını aşağıya eğdi. Gözlerinde heyecanın şimşekleri dans ederken, "Gerçekten mi?" diye sordu. Nefes alamıyor gibi hızla soluyordu.

Ali arkadaşının kollarına elini koyarak, parlayan gözleriyle başını salladı. "Yakinda güzel haberlerum gelecek sağa..." Şahin heyecanla gülerken "Vural geldi mi?" diye sordu Ali.

Şahin çığlık atmak istiyordu. Sakin durmaya çalışarak, "Yok ancak sabaha karşı burada olur, neden sordun?" diye merakla atıldı. Kaşları hemen heyecandan parlayan gözlerini gölgeleyerek endişeyle çatılmıştı.

"Haçan korkma dostum. Ondan bir şey istemiştum. Bendaki alet-edevat bunu çözmeme yeterli değil..."

"Eksik bir şey varsa ben tamamlayayım!"

Ali güldü. "Bana eksuğumi sorma... Para derum. Tamamlayamazsun!"

Şahin burukça gülümsedi ona. Kaderini yenip, hâlâ kurtulabileceğine inanamıyordu. Heyecanla elini saçlarında dolaştırırken, bakışları karanlık yolda dolaşıyordu. Elini yumruk yapıp ısırırken, "Yani görüntüleri kurtarabildin mi?" diye soludu.

"Yok... Tam değil ama yakin... Yani az kaldi..."

Şahin iç çekerek ellerini yüzünde dolaştırırken, olduğundan daha çok heyecanlıydı. Önceden kurtulacağım, arkadaşımın intikamını alacağım adalet yerini bulacak diyordu ama şimdi... Şimdi kalbi bir tek onlar için değil, belki de onlardan

daha çok Rüya'nın selameti için çarpıyordu. Bu iş bittiğinde her şey usulüne göre olacak, onu telli duvaklı gelin alacaktı...

Şahin arkadaşına bakarken, çalılıkların arasında bir kıpırdanma oldu. Bu hışırtıyı ikilide duymuştu. Şahin her ne kadar bir hayvan olma olasılığını düşünse de, her an tetikte bekleyen korkuları daha şimdiden zihnini meşgul etmeye başlamıştı. İşaret parmağını uyarırcasına dudaklarına koyarken, Ali'nin rengi atmıştı. Tedirginice karanlık çalılara bakıyordu.

Şahin ona susmasını işaret verirken, çalılıkların arasındaki hareket arttı ve orada her kim varsa bu hayvan değildi. Panik her bir hücresini sardı ama düşmanlarının bu kadar tedbirsiz olduğuna inanmadı. Üstelik sesi duyduklarını fark etmiş olmalı ki, paniklediği için kaçmaya çalıştığını belli eden hatalı hareketler yaptı. Şahin adımlarını hızlandırarak, korkusuz gözlerini çalılığa dikti ve her kim varsa, kaçmasına ya da elinde ne tutuyorsa, kullanmasına fırsat vermeden cesurca üzerine atıldı.

İçimde sessizce ağlayan bir çocuk, yüzümde gülen bir kadının metaneti can buluyor...

10. BÖLÜM

Düşürdün.
Şimdi kalkmama yardım eder misin?

Düşünmeksizin çalıların üzerine atıldığında birden, altındaki varlık ağırlığından sebep acı içinde inleyerek, çırpınmaya başladı. Şahin kollarının arasında çırpınan yumuşak bedeninin üzerindeki otları temizlerken, onun kendisinden daha kısa ve zayıf olduğunu keşfetti. Ve keşfettiği diğer şeyle kaşları çatıldı. Elinin değdiği yerlerdeki yumuşak şişliklerin sandığı şey olmaması için dua etti. Lanet olsun yüzünü seçse bilse, gözleri karanlıktan görmüyordu ki...

Ali arkasından seslenerek "Şahin, ula birileri geliy çabuk ol..." dediğinde panikle, Şahin ona hiç aldırmadan altında acıyla ezilen ve kollarının arasında incecik sesiyle inleyen kişinin yüzüne bakmak için, tek koluyla kıskaca aldı ve cebinden çıkardığı çakmağı çaktı.

Işık usulca karanlığı aydınlatırken, Şahin'in yüzü değişti. Karşısında gördüğü yüzle inler gibi "Filiz..?" dediğinde, genç kız korkudan beyazlamış yüzü ve ağlamaktan kızarmış gözleriyle genç adama baktı.

"Şahin... Şahin kalk üzerimden. Nefes alamıyorum..." dediğinde Şahin dişlerini sıkarak, "Beni mi takip ediyorsun?" diye hesap sordu. Usulca kızın üzerinden kalkmaya çalıştı. Filiz yutkunarak gözlerini kaçırırken "Ne alakası var, buradan geçiyordum..." diye yalan söyledi.

"Hah, tabii çalıların arasından, gizlenerek geçerken, durayım birilerini dinleyeyim mi dedin?"

"O adamlar senin peşinde dolaşırken, nasıl evde durabilirim?"

Şahin tokat yemiş gibi irkildi. "Yoksa sen..?" Derin derin soluyarak, "O adamları nerede gördün?" diye hesap sordu.

"Onları görmedim başta... Konuşmaya geliyordum, senin evden çıktığını gördüm..." dediğinde öfkelendi. "Otele girdiğinde arkanı ben kolladım, bir teşekkürü hak ediyorum, azarlanmayı, sorguya çekilmeyi değil..."

Şahin kıza iki tane çakmak istiyordu. İşte eski Filiz geri dönmüştü. Peşinde kuyruk olan ve nefes aldırmayan, her attığı adımından haberdar olan hastalıklı kız...

"Hey Allah'ım... El deliye ben akıllıya ne olur..." dediğinde gözlerini sıkıca kapayan Şahin, dişlerini sıktı.

Filiz huysuzca, "Bazen akıllıyım diye geçiniyorsun ama otelin güvenlik kamerasını unuttun Şahin. Bunu ben hatırladım. Eğer resepsiyoncu salağını oyalamasaydım, seni ekrandan görebilirdi... Yangın merdiveni de izleniyor nasıl atlarsın bunu?" diye gerçeği dile vurdu. O salağa göğüslerini gösterecek kadar düğmelerini açtığına ise, hâlâ inanmıyordu! Neyse ki Şahin bu hafifmeşrep hâlini görmemişti, bilmeyecekti!

"Sen... Sen neden yapıyorsun bunu? Canın yanabilir, başın belaya girebilirdi..."

Filiz yüzünü ekşiterek, "Şahin... Sen hâlâ bunu sorguluyor musun gerçekten?" dediğinde bedenine saplanan şiddetli acıyla yüzünü buruşturdu.

Şahin genç kızın üzerinden gölgesini çekerek, öfkeyle ağzının içinde homurdandı. Filiz üzerindeki otları titreyen elleriyle temizlerken, "O adam seni izledi?" diye inler gibi homurdandı. Canı yanmaya başlamıştı ve umarım düşündüğü şey olmazdı!

Şahin gözlerini hırsından sıkarak genç kıza baktı. "Hangi adam Filiz?"

"Bilmiyorum. Ama seni izliyordu. Uzun boylu, siyah giyinen genç adam... Sürekli seni izledi ve resmini çekti..."

Şahin öfkeyle elini saçlarında gezdirdi. "Sen nereden biliyorsun bunu?"

Filiz elini uzattı Şahin'e. "Düşürdün. Şimdi kalkmama yardım eder misin?"

Şahin genç kızın eline uzandı ve kalkması için yardım ederken, Filiz acıyla inledi. Şahin gözlerini karanlıkta, üstünde dolaştırdı. Üzerinde şık, uzun, uçuk pembe elbise vardı. "İyi misin?"

"Sanırım..." dedi utanarak yüzünü saklarken. Bedeni artık uyuşuyordu. Şahin zaten karanlıkta onun yüzünü göremiyordu ki.

Refleks olarak, "Ne oldu? Canın mı acıyor? Ayağın mı? Bak bu klişe yalana inanmamı bekleme... Bunlar eski Türk filmlerinde kaldı kızım... Hem daha önce denedin..." dediğinde ona kaç defa ayağının burktuğunu söyleyerek kucağında taşıttığını, köyün diline adlarını bilinçli olarak düşürdüğünü anımsadı. Yalancı ve kumpaslı Filiz! Bu kızın aklı eski Yeşilçam entrikalarına felaket çalışıyordu.

Filiz hüzünlü başını iki yana sallayarak, yanağından akan yaşları yüzünden koluyla sildi. Başını geriye yatırdı. Kuvvetli bir acıyla sarsılırken yüzü kızararak, "Yok... Sanırım kalçam..." dedi dişlerini sıkarak.

Şahin bu sefer sesli bir şekilde okkalı bir küfür savurdu geceye. Filiz'in garip bir şekilde sürekli, ani hareketlerinde kalçası çıkıyordu ve bunu yerine getirmek, hep nedense eski doktor olan dedesine kalıyordu. Zaten tanışma sebepleri de buydu...

"Yürüyemez misin?"

Ağlayan kız başını salladı olumsuz anlamda. "Yürüyemeyeceğimi biliyorsun..."

Şahin yanına yaklaşıp, koluna dokunarak, "Ben destek olurum, bana dayan..." dediğinde, daha kıpırdattığı an Filiz'in

kemiğinin yerinden çıktığında oluşturduğu sesle, acı dolu çığlığı kocaman köyü inletti.

Şahin gözyaşları içinde inleyen kıza bakarak eğildi ve dikkatlice kucağına alarak "Tamam, seni dedeme götüreceğim..." dediğinde, Filiz acıdan uyuşmuş hâldeydi. Gözlerinden sel gibi yaş akıyor, Şahin'in her usul adımında, acıdan hücrelerine kadar kasılan kemikleri sessiz kalmasını zorlaştırıyordu.

Kızın inlemeleriyle geçen işkence gibi bir yol ve Şahin'in kendine sövmeleriyle geçen birkaç dakika... Az sonra düğün evinin tam ters istikametini tutan Şahin, Ali'yi dedesini alması için yollamış, kendisi de acılar içinde inleyen kızı ter-su içinde eve kadar taşımıştı. Köpeklerinin havlamasına, kulağının dibinde inleyen kızın çığlıkları eşlik ederken, kapıya yanaştığında, daha anahtarın olduğu yere geçmeden kapı açıldı.

"Anne... Sen gitmedin mi?"

Bahçede oluşan sesle endişelenerek kapıya koşan ve oğlunun kucağındaki kıza şaşkınca bakan kadın, "Yok oğlum, canım istemedi..." dedi durgunca. Onun Rüya için gitmediğini sorgulayacak durumda değildi şimdi.

Hatice Hanım endişeli yüzüyle ikiliyi içeri alırken, "Ne oldu?" diye sordu dayanamayarak.

Filiz'in yüzü kızarmıştı. Üstelik ciddi anlamda döktüğü gözyaşından ve terinden yüzüne yapışmış saçları ıpıslaktı. Kız kucağında acılar içinde hıçkırarak ağlarken, eski gelininin oğlunun kucağında ne aradığını anladı. Derhâl merdivenlere yönelirken, "Babam yatmıştı, gidip hemen çağırayım sen içeri geç..." dediğinde merdivenleri çoktan tırmanmaya başlamıştı.

Şahin genç kızı içeri soktuğunda, Rüya salonda tek başına camın önünde oturmuş, dışarı bakıyordu. Şahin bakışlarını genç kıza hiç çevirmeden, hızla kanepeye yanaşırken, Rüya'nın şu andan itibaren yanlış anlayıp anlamamasını umursuyor gibi durmuyordu.

Filiz bedeni kanepeye yaslandığı an, acı bir çığlıkla kollarını Şahin'in boynuna daha sıkı dolayarak "Allah'ım..." diye inleyince, Şahin genç kızın ne kadar fazla acı çektiğini anlaya-

rak, hemen kollarından bırakmadı. Ona biraz zaman tanırken, "Tamam, geçecek..." diye teskin etmeye çalıştı.

Rüya ise oturduğu yerden fırlarken, kâbus görüyor gibi onlara bakmaya başladı. Kızı kucağında görünce, kalbi atmayı kesti, bacakları ayakta durmak için bedenine verdiği dermanını...

Ona aldırmayan Şahin dişlerini sıkarak "Şimdi seni bırakacağım, biraz dişini sık." dediğinde, Filiz başını salladı.

Şahin genç kızı kanepeye yaslarken çığlıklar eşliğinde, kapıdan içeri telaşlanmış annesi ve uykudan kalktığı belli olan, garip geceliğiyle dedesi girdi.

Şahin tam kenara çekilirken, Filiz Şahin'in eline asılarak, dişlerini sıktı. "Çok acıyor..." Başını sağa sola hızla çevirerek inliyordu. Derin derin soluduğu nefeslerini yanaklarını şişirerek kesik kesik dışarı verirken, Şahin şefkatle genç kızın elini tutup, saçlarını okşadı.

"Tamam Filiz, geçecek..."

Rüya Şahin'in eline baktı. O kızın numara mı yoksa ciddi mi yaptığını anlayamadı keza gerçekten her çığlığı yürekleri dağlıyordu. Üstelik kocası her ne kadar zalim gibi dursa da cidden merhametli bir erkekti, bunu şimdi daha iyi anlıyordu.

Rıza Dede genç kızın bacağına uzanırken, Hatice Hanım oğlunun yanına gelerek, korkmuş gözlerle onlara baktı. Aynı anda kıskançlıktan gözleri ellerine kilitlenen Rüya'yı göstererek "Sen kızı al dışarı çık oğlum..." dediğinde, Şahin o anda kızın elini tuttuğunu anladı ve biraz zorlanarak elini Filiz'in kıskaç gibi sıklaşmış parmaklarının arasından geri çekti.

Dedesine bakarak "Dede, tek başına yapabilecek misin? Çekmeye yardım edeyim mi?" diye anlayışla sorduğunda, Rıza Dede kısacık bir an düşündü.

O sırada acı içinde kıvranan Filiz, derin derin solurken, bakışlarını Rüya'ya çevirdi. Deli gibi tıslayarak, "Çık..." dedi acı içinde.

Kıpkırmızı olan kin dolu suratıyla kıza bakmaya devam ediyordu.

Ona donukça bakan Rüya yerinden kıpırdamayınca, genç kız acı içinde "Çıkkkkkk!" diye çığlık atarak, ağlamaya başladı. Belli ki onu bu hâlde görmesini istemiyordu.

Hatice Hanım Rüya'nın yanına gelerek, usulca koluna dokundu. Şahin hâlâ ona bakmamıştı. "Gel kızım..." dedi Hatice Hanım Rüya'yı girişe çekerek. Rüya şaşkın bakışlarını, tedirgin olmuş yaşlı kadına çevirdi. Hatice Hanım gelinini girişe çıkarınca, açıklama yapmak ister gibi "Sen burada bekle... Hemen geleceğiz..." diyerek panikle, evi çığlıklarıyla inleten kızın yanına gitti.

Salonun kapısı açıktı ama Rüya'nın oraya bakmaya cesareti yoktu. Rıza Dede direktif veriyor ve o direktifte her ne oluyorsa, sonrasında Filiz biraz daha acı içinde bağırıyordu. Bacakları titrerken usulca merdivenin yanına gidip, titreyen elleri korkuluklarda asılı kalarak, basamağa oturdu. Evin içini o kızın çığlıkları inletirken, ellerini kulağına tıkadı ve bir dakika sonra çığlıklar yerini usul ağlamalara bıraktı.

Hatice Hanım kan ter içinde odadan çıkarken, Rıza Dede merdivenlere yönelerek "Üstumi alayım..." diye söylendi. Hatice Hanım tedirgin bakışlarını genç kıza çevirdi. Rüya konuşmuyordu, öfkelenmiyordu ya da hırçınlaşmıyordu... Sadece bakıyordu. Çok sakindi. Bu da ikiliyi telaşlandırıyordu.

Rıza Dede anlayışlı bir duruşla, onun sulanmış gözlerine bakarak yanağına dokundu. "Bazen hiçbir şey göründüğü gibi değuldur gördün mü kizım? Hemen celallenmak iyi deyuldur..." dediğinde elinden tuttu ve genç kızı merdivenini basamağından kaldırdı.

"Hatice kiza su ver..."

Akabinde Hatice Hanım ve dede evden ayrılalı birkaç dakika olmuştu ve Rüya salonda tek başlarına kalan ikilinin yanına gitmeyi kendine yediremiyordu. Sonunda bir cesaretle salonun kapısına yanaştığında, çekinik bakışlarını ikiliye çevirdi. Şahin tekli koltuğa oturmuş, başını ellerinin arasına almış dertli dertli düşünüyordu.

Rüya kızın hâlâ acı içinde hıçkırdığını görünce çekinerek "Geçmiş olsun..." dedi.

Şahin başını birden kaldırıp, sanki bir an Rüya'yı unutmuş gibi genç kıza çevirdi. Önce panik oldu yanına gidip, kendini anlatmak ister gibi yerinde kıpırdandı ama sonra her ne düşündüyse ifadesi donuk hâlde, sadece baktı. Konuşmadı. Hesap vermedi ya da açıklama yapmadı. Bir süre bakıştılar.

"Orada dikilecek misin?" dedi Şahin sonunda dayanamayarak.

Rüya'nın asık yüzüyle ellerini çekiştirerek kapının girişinde durması, onun nefesini kesiyordu. Üzülmesine ya da yanlış anlamasına dayanamazdı. Hele her şey zorken, onu kaybetmekten korkarak soluk bile alamazken...

Filiz sanki Rüya yokmuşçasına, ıslak gözlerini Şahin'e çevirdi.

"Teşekkürler Şahin... Sen olmasaydın o zalim doktorların eline kalacaktım yine... Nasıl yerine getirdiklerini hatırlıyorsun değil mi? Hem bana onların dokunmasına dayanamazdım..." dediğinde sesi boğuktu.

İçinde kabaran kıskançlığı boğmaya çalışan Rüya, olduğu yerden kıpırdanmayınca Şahin ayaklandı. Daha yerinden kıpırdanıyordu ki, Filiz elini yakalayarak asıldı. Şahin olduğu yerde duralayınca, "Şahin... Konuşmalıyız..." diye söylendi.

"Ben anladım anlayacağımı Filiz... Sen eski oyunlarına döndün..." dediğinde bıkkın Şahin suçlarcasına, genç kızın elini kibarca elinden ayırdı. "Konuşacağız ama şimdi değil... Üstelik bu klişe oyunları bırak, inan bana artık entrikaların inandırıcı olmuyor..." diyerek kapının girişine yaklaştı.

Rüya onun geldiğini görünce önce, "Ben çıkıyorum, siz devam edin..." diye nazlanmayı düşündü ama sonra... Sonra Şahin'in düşünceli yüzünü görünce, duruldu. Yanlış anlamasından o kadar korkuyordu ki, bunu nasıl anladığını bilmiyordu belli ki, ama ifadesiz yüzündeki o duygu yüklü gözleri bu hâlini ele veriyordu.

"Rüya istersen..." dediğinde, Rüya genç adama konuşma

fırsatı vermeden, koltukların olduğu yöne ilerledi. Şahin dişlerini sıkarak olduğu yerde kalırken, şaşkın ve sabırlı bakışlarını karısına çevirerek "Rüya, şimdi zamanı değil..." diye sıkıntıyla uyardı.

Rüya koltuğa otururken sakince, "Neyin zamanı değil kocacığım?" dediğinde, Şahin yüzüne buzlu su dökülmüş gibi donarak kaldı.

Kocacığım mı demişti ona?

Alık balık olma sırası şimdi ondaydı ve Şahin buna çok güzel riayet ediyordu.

Rüya sevgiyle kocasına baktı. Yok ya, bu kız ne zaman kafasına vurmuştu da onu bayıltmıştı. Filiz'i kucağında gören karısının ona böyle sevgiyle bakması mı? Ne sevgiyle bakması! Aksine ilk işi annesinin kalın teflon balık tavasını kaparak, kafasına çakmak olurdu? Belki de çoktan çakmıştı! Onun ruh gibi olmuş hâline keyifle bakan Rüya, eliyle yanındaki boş yeri göstererek, "Otursana sevgilim... Ayakta dikilme!" dediğinde dişlerini sıkıyordu. Yok hatta dişleriyle etlerini çiğniyormuş gibi bir etki sağlıyordu.

Şahin yutkundu. "Sevgilim... Bismillah!" gözlerini kısarak, karısının ne yapmaya çalıştığını kavramaya çalıştı.

"Şahin, bakma öyle öcü görmüş çocuk gibi. Gelsene yanıma..."

Şahin asıl şimdi kendinden şüpheye düşecekti. Birisi ya kendi kafasına ya da cidden Rüya'nın küçük kafasına fena vurmuştu! Bu kız ne içmişse birkaç saatte, aynından bir tanede Şahin istiyordu! Yumuşacık olmuştu. Ilımlı, uysal ve sakin... Bir Serçe gibiydi!

Korkarak Rüya'nın yanına yaklaşırken, her an onun yerinden fırlayarak, tekme tokat dalacağını düşünüyordu. Tam o anda Rüya yerinden kıpırdayınca, kocaman adam irkilerek bir adım geriledi. Ama Rüya ona tek kaşını kaldırarak bakmaktan, başka bir şey yapmadı.

Lannnnn!

Arkadaşları şu hâlini görse, sittin sene dillerinden kurtu-

lamazdı. Hâle bak, iyice tırsağa bağlamıştı! Karısından korkuyordu!

İki genç kızın şaşkın bakışları arasında eğildi ve sanki Rüya kuduz köpekmiş ve her an onu ısıracakmış gibi korkuyla, elinin tersini alnına değdirdi. Gözlerini kırpmadan, "Serçe'm, iyi misin meleğim?" diye sordu.

"İyiyim sevgilim..." dedi Rüya dişlerini gıcırdatarak, sanki *"Sevgilim"* değil de *"Allah'ın belası"* der gibiydi.

"Bence hiç iyi değilsin... Her an deprem olacak Japonya gibisin... Ya da patlamaya hazır nükleer santral kadar kızgınsın..."

Şahin biraz daha eğilerek kulağının dibine sokuldu. Ilık nefesi genç kızı titretirken, "Serçe, sen ne çeviriyorsun?" diye sordu.

Rüya Şahin'i geriye ittirerek gözlerine masum masum baktı. Şahin bu bakışlara ölürdü. Nasılda güzel bakıyordu öyle. Bir an her şeyi unutup dudaklarına yapışıp, sımsıkı sarılma isteğiyle sarsıldı. Rüya gülümseyerek yanağına dokundu ve Şahin irkilerek o hayal dünyasından dikenlerin üstüne düştü.

"Aşkım, misafirimize ağrı kesici ikram edelim mi?"

"Aşkım?" dedi Şahin sanki "Öküz!" demişçesine irkilerek. Yani Öküz dese daha normal bir terim olurdu. Ama *Aşkım*? Şehadet getirmek istedi. Günahkâr ölmek istemezdi!

"Ağrı kesici ikramı..?"

Kezzap demişti kesin? Onu yanlış anladığını düşünen Şahin eşekten düşmüş karpuza dönen yüzüyle duralayınca, Rüya kıkırdayarak, "Evet, ağrı kesici... Bak kızcağızın ağrısı var... Sen değil, ancak ilaç iyi gelir ona..." diye genzindeki kahkahalarını dudaklarına gömdü.

Şahin dudaklarını bükmüş sessizce ağlayan kıza bakıyordu. "Filiz, ağrın mı var?" dedi endişeyle. Filiz içini çekerek hıçkırırken, başını salladı. Şahin karısına aşkla yaklaştıkça, canı değil, yüreği daha çok ağrıyordu.

Şahin ağrı kesici almak için odadan çıkarken, Rüya bakışlarını genç kıza çevirdi.

"Ah canım... Çok mu ağrın var?"

"Senin kadar ağrım yok..."

"Benim de ağrım yok... Sen olduğun yerde nasılsın eski nişanlı? Yerin rahat mı?"

"İyiyim yakında eskiyecek eş... Çok rahatım... Sen nasılsın? Biraz kızarmış gibisin? Yoksa canın mı yanıyor?"

"Ben çok iyiyim..." dediğinde Rüya birden yerinden kalkıp, genç kızın saçlarını eline doladığını düşündü ama yapmadı. Onun yerine vakur bir duruşla dişlerini sıkarak, onun kadar alçalmamayı başardı. Duruşundaki asalet her ne kadar kusurlu olsa da, hareketlerindeki zarafeti tamdı...

"Gurursuz muzun sen?" dedi tiksinerek. "O benim kocam..."

Kocam sözünde, gurur mu var?

Filiz gözlerini kısarak arsızca yılıştı. "Dı... Canım. Dı! Yakında sadece *kocandı* olacak..."

Derin derin soluyan Rüya, "Kendine çok güveniyorsun ama yanılıyorsun. O hep, kocam olarak kalacak..." diyerek yerinden, bu sefer gerçekten kalkarak Filiz'in üstüne eğildi. "Uzak dur kocamdan, yoksa ben seni uzatır, durmak neymiş öğretirim." dediğinde kız ona gözdağı vermeye çalışan Rüya'yı hastalıklı bir sadistlikle tarttı. "Sen çok safsın, hemen tava geldin şapşal..." diyerek hasta hasta güldü.

Rüya gözlerini kıstı ama daha ne olduğunu anlayamadan, genç kız çığlığı basarak Rüya'nın ellerine yapıştı. Rüya kızın kafayı üşüttüğünü düşünürken, Filiz Rüya'nın ellerini kendi saçlarına gömerek "Yapma... Ne olur canım yanıyor... Valla bir şey olmadı..." diye bağırmaya başladı.

Rüya ellerini genç kızın ellerinden ve saçlarının arasından çekmeye çalışırken şaşkınca, "Yaaa... Deli misin be kadın, bırraksana elimi..." diye haykırsa da, Filiz gözyaşları eşliğinde bağırmaya devam etti.

Rüya kalbi yerinden kopacak gibi çırpınırken ellerinde, tongaya düştüğünü anlayamadı.

Şahin içeri girdiğinde gördüğü dehşet manzarayla, elinde-

ki su öylece kalakaldı. "Şahin kurtar beni... Saçlarımı yoluyor ne olur..." diyen kızın sesiyle irkilerek, orta sehpaya bıraktığı bardakla "Rüya... Ne yapıyorsun sen?" diye bağırdı.

"Şahin bu kadın..." dediğinde Rüya ürkekçe, hıçkırarak ağlayan Filiz, "Yemin ederim aramızda bir şey yok dedim ama bana inanmadı Şahin... Delirmiş... Seni de beni de öldüreceğini söyledi." diyerek ağlamaya ve bağırmaya başladı.

Şahin karısını belinden çekerek genç kızı uzaklaştırdı.

Rüya şaşkınca Şahin'e bakarken, Filiz hıçkırarak "Şahin, bu kadın üzerime atladı... Ben bir şey yapmadım..." diye yolunmuş saçlarını eline alarak, ağlaya ağlaya bakmaya ve o anda içli içli hıçkırmaya başladı.

İftiraya kurban giden Rüya irice açtığı gözleriyle donakalırken, Şahin'e üşütükler gibi bakıp "Valla ben bir şey yapmadım..." diye acı içinde inledi.

Şahin küstah bakışlarını eline çevirdi. Rüya irkildi. Elinde kızın sarı saçları kanıt olarak duruyordu ve şu hâli hiç inandırıcı değildi. Yutkunarak elindeki saçlarını üzerine sildi. Sanki bulaşıcı hastalıktan arınıyormuş gibi kurtulmaya çalıştı. Şahin ifadesiz bir hâlde bakmaya devam edince, "Şahin..." diye inlediğinde salonun kapısında feryat eden kadının sesi duyuldu.

"Anemmm. Kuzum noldi sağa..?"

Filiz annesini görünce ağlayarak kollarını açtı. "Anne... Canım çok acıyor..."

Hisar Hanım endişeyle kızını kollarına alırken "Ne zamandir yokti... Ne oldu biden sağa?" dediğinde bakışlarını kızgınca Şahin'e çevirdi. "Bu kiz ne zaman yanina gelsa, böyle sakat olay..." Küçümseyerek bakışlarını Şahin'in beline sarıldığı, şaşkın Rüya'ya çevirdi. "Bir da evlenmişsun fışkı yiyen. Ama gözünü çöpe diken horoz kimi kizimun peşini hâlâ bırakmaysun. Hayin uşak..."

"Senin kızın kocamın peşini bıraksın..." dedi Rüya öne atılarak.

Kadın şaşkınca iç gererken, Şahin Rüya'yı yanına çekerek "Sakin ol..." diye uyarırken gülüyordu. Ve gözleri hiç kimse-

de değil, sadece Rüya'nın hırçın yüzünde, sahiplenici halde duralıyordu.

"Diii, sen ne diysin?" dediğinde kadın "Kızın diyorum, evli barklı adamlardan uzak dursun... Kocam o benim... Yaklaşmasın." dediğinde hırsla, ne dediğini artık bilmiyordu ama ahali gayet farkındaydı. Şahin Rüya'nın yanardağ gibi patlayacağını gördü. Tedbir olarak kapıya çekiştirmeye başladı.

O anda, nefes nefese kalan Hatice Hanım, biraz geç kalarak içeriye girdi. Her an atmaca gibi duran gelinin belinden sıkıca tutan oğluna bakarak, "Ben gidince size haber veririm... Al karını yukarı çıkar, bir sorun çıkmasın..." dediğinde, Rüya ona sarılan Şahin'i koluyla geriye ittirerek, "Sen de uzak dur benden..." diye bağırdı. Hızla hole geçti.

Peşinden gelen Şahin "Ben ne yaptım şimdi?" dedi şaşkınca.

Rüya birden durarak arkasını döndü, ona dalacak gibi bakarken dişlerini sıkarak, "Yapmışsındır yine bir şeyler, yakında çıkar kokusu..." diye bocalayarak kıvırdı.

Şahin kaşlarını kaldırarak yüzüne bakınca, Rüya işaret parmağını sallayarak "Hem o kız senin yanında ne arıyordu?" diye cırladı.

Şahin omuzlarını kaldırarak, ellerini öne açtı. Kendini savunmaya çalışarak, "Ne bileyim ben..? Bende tam onu soracaktım? Sen kızın saçlarını yoldun!" diye homurdandı.

"Yolmadım, o kız hasta... Hem yolduysam da iyi etmişim." dedi öfkesi burnundaki Rüya. Sonra aklını başına alarak, "Sorma o kıza bir şey... Vazgeçtim..." diye bağırdı.

"Eve götüreyim bari, babası yaşlı. Üstelik benim yüzümden yaralandı."

Dudaklarını büzen Rüya adamın dibine gelerek, "Sana ne be adam, sen fahri doktor musun, yoksa nöbetçi hamal mı? Bırak ailesi götürecek birisini bulsun... Damadı mısın sen?" dediğinde birden dönerek merdivene yöneldi ama sonra vazgeçip, tekrar öfkeyle kocasına döndü. İşaret parmağı tehditle

sallayarak, "Ondan uzak duracaksın Şahin? O kız senin bir şeyin değil..." diye tokat çakar gibi emretti.

Şahin kollarını göğsünün altında bağlayarak, bacaklarını hafifçe araladı. Yüzüne dik dik bakarak, "Ya... Bunu hangi Rüya söylüyor?" diye sordu.

Rüya çenesini havalandırarak, "Karın olan seni kot kafali... Uzak duracaksın ondan... O kadar!" diye tıpkı onlar gibi şiveyle bağırıp, yumruk yaptığı ellerini yanında sallandırdı. Arkasını dönerek hızla merdivenlerden çıktı. Arkasında kıs kıs gülen bir adam bırakarak.

Rüya eşyalarının taşındığı odaya şöyle bir göz attı. Eşyası da, başkasından ödünç alınan birkaç takım elbiseydi. E zengindi ama... Önce güldü, sonra aklına Filiz geldi, suratını astı. Lanet olsun, o kız kocasına kancayı takmıştı. Her ne kadar Şahin suçsuz olsa bile, bu kızı hayatlarından tamamen çıkarması gereken oydu. Sinirden titreyen ellerini nereye koyacağını bilemediği için, ceplerine koydu. Kapı açıldı.

"Niye kızgınsın? İstediğin gibi oluyor işte her şey... Benden yakında kurtulacaksın..."

Rüya birden arkasını dönerek, adama küfretmeyi düşündü ama gördüğü manzarayla şaşkın bakışları titrek kirpiklerinin arasında gölgeledi. Şahin ona sert sert bakıyordu. Biraz ürkek, birazda kaygılı hâlde duraladı.

"Hem sen aşağı kata gitsene... Burası kısa süreliğine benim odam oldu..."

"Bizim..!" dedi Şahin yine başa dönerek uyarırcasına. "Rahatla artık Rüya, üzerine saldıracağım ya da sana kendimi açıklayacağım yok... Sadece üzerimdekileri değiştireceğim..."

"O kızla nerede karşılaştınız?"

Şahin kaşlarını kaldırarak, yüzüne baktı. Ama inadına cevap vermedi. Rüya da sanki sormamış, sanki bunu umursamıyormuş gibi ürkekçe omuz silkti. "Çok da umurumdaydı sanki... Soranda kabahat, söylemezsen söyleme." Küs bir hâlde dudaklarını dişledi. Sonra yüzünü asarak "Nasıl sakatlandı

söylesene be adam?" diye kısık sesiyle dayanamayarak merakla yine sordu. Kuduruyordu hırsından.

Arkasını dönen Şahin'in keyfi yerine gelmişti. Ona belli etmeden kıs kıs gülerken, deri ceketinin fermuarını açmakla meşguldü. Kusursuz yüzünde garip bir huzur vardı. Ve bu kızın gözünden kaçmamıştı.

Yatağın üzerine fırlattığı ceketi, pantolonunun cebinden çıkan cüzdanı izledi. "Birden ilgili eş numaraları çekmeye mi başladın Rüya? Ama inan bana bu oyun sen de çok eğreti duruyor." diye söylenirken, gömleğinin düğmelerini çözmeye başladığı sırada, Rüya'nın bakışları, yanında rahatça soyunan adama çevrildi.

Keşke çevrilmeseydi, hipnotize olmuş bir şekilde izlemeye başladığından habersiz, ayakta soluksuz dikildi. Nedenini bilmiyordu ama tüm kaygılar üzerinden buhar gibi uçuşmuş, gözlerini bir türlü onun parmaklarından ayıramıyordu. Ruh gibi saydam, put gibi kıpırtısızdı. Ve sanırım heyecandan ağzı kuruyordu.

O sırada kaşlarını kaldırarak kıza bakan adamın parmakları pantolonuna ulaştığında, Rüya bir anda boş bulunup seslice solurken, sonunda ürkekleşen gözlerini ondan ayırabildi.

Onun utanmaktan birazdan bayılacağını hisseden Şahin, edepsizce büktüğü dudaklarını yalayarak, onun bu çaresiz hâline hiç yardımcı olmadı. Bir de üstüne çapkınca göz kırparak, "Yardım etmek ister misin? Her an bunu sen yapacakmış gibi ilgiyle bakıyorsun ya..." diye arsızca sordu.

Küstah sesindeki gizemli boğukluk genç kıza ulaştığında, Rüya o anda ne kadar salak olduğunu anladı. Nerdeyse eriyip bitmişti. Derhâl aklını başına alarak "Sen kendin yapabilecek kadar büyüksün..." diye en mantıklı saçmalığı sıraladı!

Ve onun enfes kahkahaları altında en yakın kapıya doğru yürüdü, yani gardıroba! Ağzının içinde küfreder gibi homurdanarak kapıyı açınca, apansız duraksadı. Lanet olsun, burası banyo değildi! Çıkış kapısı da değildi. Burası hiçbir şey değil-

di. Gözlerini kapayıp kendine söverken, arkadan gelecek tepkiyi beklemesi salakçaydı ama bekledi!

Küstah Şahin onu çok bekletmeden, "Sanırım farklı düşüncelerin var... Çok edepsizsin Rüya, bu benim bile aklıma gelmedi. Dolaptan beni mi dikizleyeceksin?" diye alay etti. Rüya homurdanarak odadan çıktığında, arkasından onun güldüğünü düşünerek deliriyordu.

Rüya, Şahin'in çenesinden ve utandırmalarından kurtulup salona geçtiğinde, Rıza Dede ve Hatice Hanım suskun bir düşünceyle oturmuşlar, misafirler ise çoktan gitmişlerdi.

Kız önce tereddüt etti içeriye girip onları rahatsız etmekten. Sanki yalnız kalmaya ihtiyaçları var gibi dalgın duruyorlardı. Tam gerisin geri dışarı çıkıp herkesi rahat bırakmayı düşünüyordu ki, Hatice Hanım bakışlarını genç kıza çevirerek kaşlarını kaldırdı. Sırtını geriye yaslayarak "İçeri gelsene kızım, öyle erkete durma..." dedi.

Rüya çekinerek "Şey..?" dedi ne diyeceğini bilemeyerek bocalayıp. "Sizi rahatsız etmek istemem!" dese de, zaten yeteri kadar rahatsız etmişti. Üstelik o edepsiz kız yüzünden kim bilir akıllarında nasıl arsız, saldırgan, hoşgörüsüz, kıskanç ve zalim bir Rüya oluşmuştu. Hasta bir kıza saldıracak kadar da düşüncesiz...

Düştüğü durumlara bak. Suratı asıldı. Hatice Hanım parlayan göz bebeklerini büyüterek, "Kızın saçını başını ne ara yoldun Rüya? Sadece birkaç dakika yalnız bıraktık oysa..." diyerek cık cık cıklarıyla dudak büktü.

Rüya nefesini öyle bir yutkundu ki içine, boğazından aşan dehşet sesi herkes duymuştu. Kendini savunmak için panikle atıldı hemen ama ona cevap verme şansı bırakmayan Şahin, "Geldiğimde kızı öldürüyordu anne. Elinden zor aldım..." diye annesinin sorusunu arsızca yanıtladı.

Rüya'nın buz kesmiş bedeninin yanından salınıp salona geçen Şahin, karısına garipçe bakarak kanepeye yanaştı. Şaşkınca etrafa bakınıp kendini açıklamaya çalışan Rüya ise panikle atılarak, "Yemin ederim ben yolmadım... Kıza *kocamdan*

uzak dur! dedim ama o salakça şeyler yaptı." diye çaresizce kendini savunarak mırıldandı. Bu utanç vericiydi. Sesi öyle kısık, öyle mahcuptu ki, orada olanlar güç bela duyuyordu.

Şahin ona bir kere daha *"Kocam"* dediği için, bir an irkilerek olduğu yerde bakıp duralayınca, Hatice Hanım'ın uyaran boğaz temizleme sesi ve donuk gözleriyle derhâl kendini toparladı.

Usulca bir süre gelinini izleyen Hatice Hanım, gerdiği dudaklarını şaklatarak, kolunu kanepenin başına yasladı. İnanmazmışçasına, "Yaaa... Demek *kocamdan uzak dur* derken, saçlarına yapışmış yaprakları temizlemek istedin..." diye devam etti alaylı, tatlı azarına.

Şahin bu, durur mu, bulmuş fırsatını? Ateşe benzinle giderek, "Serçe... Şiddete eğilimlisin... Sana, bana neyse ama... Kanıcığım, insan masum bir hastanın saçlarına yapışır mı? Hem de kıskançlıktan... Cık, cık, cık! Sana hiç yakıştıramadım..." dedi alayla.

Rüya irice açtığı gözlerini yerlerinden fırlatarak kocasına çevirip, sinirden titreyen işaret parmağıyla döşünü dürterek, "Kim, o mu masum? Hasta o hasta..." diye içler acısı hâlde atıldı. Gözleri dolmaya başlamış, yüreği yorgun atıyordu. Üstelik utancından ölebilirdi. "Ben kimseyi kıskanmadım bir kere... O... O salak beni kışkırttı? Saçma saçma konuştu..." dedi elini saçlarına atarak.

"Hımmm... Peki ne dedi sana kızım?" diye sordu Hatice Hanım hin hin.

Rüya her an iri iri damlalarını yere akıtacak şekilde bakışlarını halıya çevirdi. "Şeyi ima etti..." dediğinde kıvranarak, Şahin merakla "Ne ima etti Serçe?" diye merakla atıldı.

"Yakında bizim ayrılacağımızı söyledi..."

"Ne var bunda... Bunu sen de sık sık söylüyorsun zaten..." dedi homurdanan Şahin. Her ne kadar sakin gibi dursa da, sesi hem kırgın hem kızgındı...

Herkes susuyordu ve Rüya ateşler içinde kızaran yüzünü kaldıramıyordu. İçerisi öyle sessiz olmuştu ki, kendi kalbinin

hızlanmış atışlarını duyarak her an sağır olabilirdi. Son anda başını kaldırıp utanç içinde Şahin'e bakarak, yanına koşup onun donuk yüzüne tekme atmak istedi. Herkes birden Rüya'ya ciddi yüzünü gererek bakarken ve gözleri merakla parlarken, bu genç kızın sinirlerini daha berbat hâlde gerilmesini sağladı. Tüm hiddeti kopma noktasına gelince dayanamayarak, "Düştüğüm şu hâle bak... Mahalle karılarına döndüm..." diye isyan ederek kırgınca arkasını döndü. Ama adım atmadan boğazını temizleyen Rıza Dede, elindeki bastonu yere vurarak dikkatini dağıttı.

"Uşağum, senun bu kiz işe yaramay... Sana Filuz'i alalum tiii." dediğinde, Rüya'nın sırtından aşağıya buz gibi terler, başından aşağıya kaynar sular salındı. Nefes alamıyordu. Bacakları titreyerek arkasını döndüğünde, Şahin'in ifadesiz suratıyla "Peki bu şaşkın Rüya ne olacak dede?" dediğini hayal meyal duyar gibi oldu. "Hem, karım olduğunu da kabullenmiyor..."

Şahin ciddi bakışlarını karısına çevirerek meydan okudu.

Rüya duyacaklarının korkusuna nefesini tutarken, Rıza Dede dudaklarını ıslatarak, "Zaten dini değil mi bu nikâh? Hem kadin ne ki, elinun kiru... Erkeğun hakki dörttür da... Birini alt kata, diğerini öte kata koyarsin..." derken işaret parmağıyla başını dürttü. "Akillica... Ha böylece kavga da etmezler... Hem bu kiz hirçun hirçun..."

Nefes alamayan Rüya kâbus görüyor gibi olduğu yerde sallanınca, nefes alamadığından sebep eli göğsüne taşındı. Kızın bu faili belli hâline bakan Hatice Hanım, ikiliyi azarlayan bakışlar atarak yerinden kalkıp, kızı yere düşmeden kolundan tuttu. Rüya şaşkın ve ıslak gözlerini ona çevirdiğinde, dudakları her an ağlamak için bükülebilirdi.

Hatice Hanım onun bu perişan hâlini görünce kendi de dâhil herkese öfkelendi. Dişlerini sıkarak, "Kesin artık sizde şakayı... Kız bayılacak görmüyor musunuz?" dediğinde, Rüya kırpıştırdığı kirpiklerinin arasından şaşkın şaşkın yaşlı kadına baktı. Can simidi gibiydi bu kadın. Dokunsalar yıkılacak gibi fersiz olan bedenini kayınvalidesine yaslayarak destek aldı.

Ve Hatice Hanım asıl vurucu darbeyi yaptığında, yer ayaklarının altından çekildi.

"Ben ikisine de yan yana odaları vereceğim... Oğlumu yoramam öyle aşağı yukarı... Yesinler birbirini da, size ne..."

Rüya şeytan görmüş gibi irkilerek yaşlı kadının elinden kurtulup bir adım gerilediğinde, Rıza Dede daha fazla dayanamayarak kahkahayı bastı. Ama bu uzun sürmedi. Gülmesi öksürükleriyle kesildi. Hepsi birden neşeyle yüzüne baktığında, çok sonra tongaya düştüğünü anlayan Rüya, "Sen de mi Hatice Hanım?" diye hesap sorar gibi fısıldadı.

Ellerini beline koyarak horozlanan Hatice Hanım kaşlarını çatarak "Ha bu kiz bana hâlâ ana demiy Şahin?" diye nazlıca dudaklarını büktü.

"Tez vuralım kellesini ana..." dedi Şahin yerinden kalkarken muzırca. Sonra tok sesiyle devam etti, "Ağzının ortasına sumsuğu yiyince der... Merak etme sen..." Annesinin şikâyetini keyifle yanıtladığında kız ona şiddet içeren bir bakış attı.

Rüya küs bir hırçınlıkla Hatice Hanım'ın ellerinden kaçarak, "Geçin siz dalganızı... Bu yaptığınız çok zalimce..." dediğinde, büzdüğü dudaklarıyla ayağını sertçe yere vurdu. İsyanla bakarak ona gülenlere, "Bunun dönüşü çok pis olacak... Sizden intikamımı aldığımda, şaşkınlıktan gülemeyeceksiniz bile..." diye tehdit etti.

"İnsan kaynanasuni tehdut eder mi da? Ayip ayip..." dedi Rıza Dede yalancıktan kaşlarını çatarak.

Onlara çocuk gibi asık suratla ve kırgınca bakan kızın elini tutan Hatice Hanım, gelinin çekerek yanına oturttu. Küs küs yanından kalkmak isteyen kızın başını şefkatle göğsüne çekerek "Bi dur deli kız... Şaka ettik..." diye saçlarını okşadı. "Başımdan deliler eksik olmayacak belli..." dediğinde bakışları ayakta durmuş durgunca onlara bakan Şahin'e kaymıştı. Oğlu çok şanslı bir erkekti, böylesine temiz kalpli ve seven bir kadın bulduğu için ama aynı anda bu kız da şanslıydı... Onu kendinden çok seven bir erkeğe sahip olduğu için!

Az sonra kızarmaktan domatesi, terlemekten kokarcayı

geçen Rüya, Filiz'in oyunla yaptığı edepsizliği utana çekine anlattığında, nedense hiç kimse şaşırmamıştı. Üstelik Şahin tek kaşını kaldırarak, "Bir dahaki vukuatında hamileyim diye bağırıp, o klişe hatayı yaparsa şaşmam..." dedi homur homur. Öfkesi çok fazlaydı.

Hatice Hanım kıpkırmızı olarak, "Şahin..." diye uyardığında, nefes alamıyor gibiydi. Şahin umursamazca omzunu sarsınca, "Kapatalım bu konuyu... Kız yalancı çoban gibi..." diye uyardı.

Morali iyiden iyiye bozulmuş Şahin, zaten dalgın olan kafasını gövdesinde daha fazla taşıyamayacağını anlayınca, usulca yerinden kalktı. Sitem eder gibi seslice soluyarak, "İyi siz kapatın bakalım konuları tek tek... Nasılsa o kuş beyinli bir yolunu bulup açıyor. Geleceği görüyorum... Bu kız bir gün bu saçma planlarıyla başımıza dert açacak ve o gün elimizde kanıt olmadığında, rezil olacağız... Hayır bundan ben zararlı çıkacağım... Yeşilçam bozması yılan..." diye sitem ederek salondan çıktı.

Şahin odadan çıkınca odaya dehşet bir sessizlik çöktü. Hatice Hanım oğluna hak veriyordu. Bu kızın Şahin takıntısı gitgide tehlikeli bir hâl almaya başlamıştı. Hastalıklıydı aşkı! Oğlanı elinden kaçırmamak için milletin içinde "Şahin bana âşık, evlenme teklif etti." diyerek oğlanı buna mecbur etmiş, üstüne üstlük bir sürü saçma sapan klişe yalanla, elinde tutmayı denemişti. Hatice Hanım o kızdan hep çekinmişti ama özünde iyi olduğunu, sadece hasta derecede saplantılı olduğunu bildiğinden seslenmiyordu. Fakat Şahin'in de dediği gibi, bıçak kemiğe dayanmadan, bir çare bulmalıydılar! Durmalıydı artık...

Rüya bakışlarını düşünceli kadının yüzünde ve oturduğu yerde horlayarak uyuklayan tatlı ihtiyarın üzerinde dolaştırdı. Rıza Dede kendi homurtusuyla sıçrayarak uyandığında, hiç bozuntuya vermeden uyanıkmış gibi etrafı seyrediyor, sonra gözleri kapandığında yine aynı şeyi yaparak oturmaya devam ediyordu. İlk önce utana çekine otursa da yanlarında,

sonradan Hatice Hanım'ın açtığı köy hayatıyla ilgili konulardan, keyif almaya başlamıştı.

Saat epeyce ilerlediğinde ise Hatice Hanım mutfağı toplarken, Rıza Dede daha fazla uyuklamaya dayanamayarak odasına çekilmişti. Ortada sap gibi kalan Rüya ise merdivenin başına geldiğinde, kaygılı düşüncelerinden dolayı duraladı. Yüzü düştü. Nefesleri sıklaştı. Hatice Hanım'la yatamazdı. Şahin salağı ona odasına gelmesini emretmişti ama onunla da yatamazdı. Daha buna hazır değillerdi. Üstelik Şahin ondan belki de vazgeçmişti. Belki de zaten hata yapmışlardı evliliklerini sürdürmekle... Hem neden hâlâ boşamıyordu ki onu, ya da Rüya niçin hâlâ *boşanalım* demiyordu!

Arkasında bir hareketlilik oldu. Hatice Hanım anlayışlı bir yüzle "Kızım, niye dikildin orada?" dediğinde Rüya iç geçirerek omzunu sarstı. Hatice Hanım gülümseyerek genç kızın koluna dokundu ve usulca onu Şahin'in odasının olduğu yöne çekti. Rüya utancından yerin dibine girerken, "Ben istemiyorum." diyemediğinden, sesini çıkarmadan itaat etti.

Ne diyecekti? *"Biz oğlunla hiç halvet olmadık, siz bizi yanlış anladınız"* mı?

Hatice Hanım Şahin'in odasını değil de, hemen yanındaki odanın kapısını açarak ışığını yaktı. "Burası misafir odası kızım... İstediğin sürece burada kalabilirsin..."

Rüya bir an şaşkınca kadına bakakaldı ve yanakları kızarınca, içeri geçerek odaya baktı. Uzun dar bir odaydı. Ortada iki kişilik bir yatak ve ayak ucunda iki kapılı açık renk dolap vardı. Oda, ancak bir kişi sığacak kadar ufacıktı. Hatice Hanım omzuna dokunarak dikkatini kendine çekti.

"Dolapta ihtiyacın olacak kıyafetler var... Allah rahatlık versin..." dediğinde, Rüya kısacık bir an ona bakakaldı. Rahat olacağını hiç sanmıyordu. Üstelik Şahin ona iyi geceler bile dilememişti. Bu evde ikinci gecesiydi ve o evcil öküz kıçındaki pireleriyle onu terk etmişti.

"Üzülme ve biraz kafanı dinle Rüya... Filiz'i takma kafana. Hep böyleydi, takıntılı. Lütfen onu ciddiye alıp aranızı boz-

ma... Daha çok çabalayacak ve bazen ciddi anlamda canını sıkacak ama sende göreceksin, zamanla aldırmayacaksın ona. İyi bir kız, sadece takıntılı ve... O da sıkılıp bu saplantısını bırakacak..."

"Ya sıkılmazsa..?" dedi Rüya'nın kırgınca parlayan gözleri.

"Durduğu bir zaman illa olacak... Ya da biz bunu sağlayacağız... Kocana sahip çıkacaksın, o da sana. Sevgi gurur barındırmaz, barındırırsa onun adı aşk olmaz..." diye başını dertlice salladı.

O anda anladı Rüya, artık herkes onun saçmalıklarından sıkılmıştı. O zaman neden hâlâ susuyor, buna müsaade ediyorlardı? Ve bu kadın, ne kadar anlayışlı ve fedakâr bir insandı.

Hatice Hanım kapıyı çekerek çıktığında, Rüya bir süre odanın içinde dalgınca dolandıktan sonra, gardırobun kapısını açarak içine baktı. İki tane yastık ve bir battaniye vardı. Alt bölmesinde ise katlanmış, temiz ve yeni bir bayan, bir de erkek geceliği vardı. Misafirleri çok oluyordu sanırım... diye düşündüğünde onları en son giyenin kuzen Meryem ve eski kocası Tayfun olduğunu bilse kesinlikle dokunmazdı.

Gülümsedi. Uzun, pembe penyeden geceliği alıp kapısını kapattığında, bakışları yatağına kaydı. Bu yabancı evde ne arıyordu Rüya? Üzerine biraz bol gelen geceliği giyerken, usulca ağlıyordu. Ailesi artık aramadığı için hayatı hakkında işkillenmeye başlamıştı kesin. Belki de çoktan aramaya başlamış, ortalığı ayağa kaldırmıştı. Bir aile için evlatlarının yerini bilmemek ne kadar zordu. Şimdi arayamazdı da, yerlerini kimseye belli etmek istemiyordu. Üstelik konuşsa, dayanamaz ağlar tüm metanetini kaybeder, ufacık bir çocuk oluverirdi. Sonra Kayra ne âlemdeydi? Türkan Abla nasıl merak etmişti kim bilir onu!

Yatağın ucuna oturup, dakikalarca ağladı. Saat epey geç olup, odalar üstüne geldiğinde, kulağında çınlayan hıçkırıkları azaldığında, kalp atışlarının kırgın sesiyle düşündü. Geç-

mişten bugüne ne yaşadılarsa anımsadı. Neden çıkıp gitmiyordu bu evden? Yabancısıydı oysa, sevdiği adam ona sırt dönmüştü, üstelik şu ana kadar hiç duygularını dile vurmazken birden kabak çiçeği gibi açılması akıl kârı değildi. Ona güvenemiyordu. Hiç tanımadığı bir yer ve tanımadığı insanların arasına onu bırakıyor ve alışmamış olmasını göz ardı ederek yok sayıyordu...

Gitse, kaçsa, terk etse... Ne kaybederdi? Vefasız mı olurdu, hain mi denirdi?

Usulca yerinden kalktı. Derin derin soluyarak cesaretini toparladı. Titreyen elleri, deli gibi gerilen derisini davul gibi döven kalbiyle, usulca kapıyı açtı...

Biraz cesaret gerekliydi oysa... Biraz inanç ve umut... Belki de böylesi daha iyi olacak, en hayırlısını görmesini sağlayacak, yeni bir başlangıca yelken açacaktı!

11. BÖLÜM

Kokusu yeterdi.
Sıcaklığı yeterdi. Konuşmasın, solukları yeterdi.

Şahin yatağındaki sarsılmayla gözlerini açtığında, beyni düşman istilasının sinyallerini veriyordu. Bedeni kaskatı sarsılarak paniğe kapılırken, tenine sokulan narin bedenle bir an donakaldı. Uyku mahmuru gözlerini kırpıştırırken, koynuna bir yılan gibi sessizce sokulan ve başını göğsüne çekinerek yaslayan ürkek kıza bakışlarına çevirdiğinde, bir an rüya gördüğünü sandı! Kirpiklerini kırpıştırarak, gözlerini ovuşturdu.

Rüya kendi isteğiyle koynuna girecek bir kız değildi! Gözlerini yine kapadı. Bu o tatlı rüyalardan birisiydi ve kesinlikle uyanmak istemiyordu. Teninin sıcaklığı, efsunlu kokusunun genzine dolan tılsımı, ılık nefeslerinin ritmi, bozukça tenine vuran kalbin ürkek şiddeti, öylesine güzeldi ki... Kaybetmekten korktu.

Bu sırada yerini ayarlamak isteyen Rüya'nın buz gibi olmuş ufacık ayağı, ayaklarına dokununca, ürpererek apansız gözlerini açtı ve soluğunu tutarak "Rüya..." diye fısıldadı.

Yok, her zaman gördüğü o Rüya'lardan değildi! Gerçek miydi? Hâlâ kafasını toparlayamamıştı.

Onun sesini duyunca iyice ürkekleşen kız hiç konuşmadan, biraz daha sokuldu sinesine. Solukları suç işleyen hırsız gibi sığdı tenine. Kollarını bedenine dolayarak, sımsıkı sarıldı. Ürkek bir cesurluk, hafif bir cüret kaynıyordu cesaretinde.

Yumuşacık göğüsleri cesurca göğsüne yaslanmış, bozuk kalp ritimleri teninde ses getirmeye başlamıştı.

Şahin hızlı hızlı nefesler alırken, şok içerisinde kıza çevirdiği gözleri hâlâ yüzünden ayrılmıyordu. İçerisi loştu ve yanaklarını gölgeleyen uzun kirpiklerini ve sımsıkı kapanmış ağzının gölgesinden başka bir şey görünmüyordu.

Yutkunarak, "Korktun mu?" diye sordu anlayışla. Kalbi deli gibi bedeninde çırpınıyordu ve kollarından kopmasından korktuğu için, nefes bile alamıyordu. Rüya hayır anlamında başını salladı. "Bir şey mi oldu?" Rüya yine başını salladığında, saçları adamın göğsünü gıdıkladı. Şahin sustu. Onun suskunluğunu, utangaçlığını paylaşarak memnunca sırıtırken, gözlerini tavana dikip genç kıza sarıldı.

Kokusu yeterdi. Sıcaklığı yeterdi. Konuşmasın, solukları yeterdi.

Eli Rüya'nın kolunda teskin ederek gezerken, sessizce ağlayan Rüya hıçkırıklarını sımsıkı kapadığı dudaklarından kaçırmamaya çalışıyordu.

Bunu çok sonra fark eden Şahin, usulca hareketlenerek, karısının yüzünü avuçlarının arasına aldı. Pişman sesiyle "Özür dilerim..." dedi üzgünce.

Onun ağlamasına dayanamazdı. Üstelik annesine ve dedesine çanak tutarken, onun tamamen kollarından kopmasını göze almıştı. Bu hayata layık değildi ama lanet olsun, köpekler gibi seviyordu işte onu. Bu hayatın geri kalanında bir tek onu istiyordu.

Şahin kulağının dibinde pişmanlığını fısıldadıkça, Rüya daha sesli hıçkırmaya başladı. Artık sessizce ağlamıyordu. Uzun zamandır yaşadığı dehşet zamanların patlamasını ve ruh yorgunluğunun karmaşasını, kollarına sığınarak yaşıyordu. Şahin karısının ıslanmış yanaklarını kurulayarak, dudaklarını şakağına değdirdi.

"Bu kalp bu bedende attığı sürece, sensiz olmayacağım Rüya... Sensiz nefes almayacağım..."

Rüya kollarını biraz daha sıklaştırdı. Hıçkırıklarının ara-

sından zor duyulan sesiyle, "Beni bırakma..." diye yakarır gibi tatlıca emretti. İlk defa ona içinden geleni söylerken, Şahin nefes alamayarak kaskatı kesildi. Karısının ıslak göz çukurlarına dudaklarını bastırarak, tenine onun tuzlu gözyaşlarını kazıdı. Yüreğinden yüreğine fısıldayarak, "Bırakmam... Sen istediğin sürece hep yanında kalacağım." diye sözleriyle güvence verdi.

Teninde kocasının hızlanmış soluklarını hisseden Rüya'nın tüm tüyleri heyecanla diklenirken, karnındaki o uçuşma hissini yok saymaya çalışarak, "Ben kızsam bile bırakma... Git desem bile gitme..." diye fısıldadı. Nefes alamıyordu.

Şahin genç kızın yanaklarını elleri arasında heyecanla yoğurur gibi okşarken, "Git demeyeceksin ama değil mi?" dedi muzırca.

Rüya, onu rahatlatmak için şebeklik yapan genç adamın omzuna vurdu. "Elbette ki diyeceğim... Sen de bu dil olduğu sürece hep diyeceğim... Ve sen gitmeyeceksin..."

"Gitmeyeceğim..."

"Sen de gitmeyeceksin... Kızsam bile, kırsam bile gitmeyeceksin..."

"Ama intikamımı alacağım." dedi kız. Ve bir daha hıçkırdı.

"Alacağından eminim..."

"Çok konuşma da sarıl..." dedi Rüya kollarını kocasının beline sararak.

"Görende konuşanı ben sanır..."

Rüya şirince burnunu çekerek, biraz geri çekildi. Gözlerini gecenin içinde ateş gibi parlayan gözlere dikerek, "Sen konuşmasan biz çok iyi anlaşırız... Bir kere ideal çift bile oluruz ama sen ve o koca çenen her şeyi berbat ediyorsunuz..." diye hayıflanırken gülümsedi.

Şahin kaşlarını çatarak bu suçlamaya itiraz etti. "Hiç de. Ben çok nazik birisiyim. Kibarım bir kere..." kendi söylediğine inanamıyordu ki! Şahin zor adamdı. Nazlı kadının, zor kocası! Rüya bu fikre ciddi anlamda neşeyle kıkırdadı.

"Bir kere odunsun, sende incelik ne arar..."

"Başka..."

"Taş kafalı bir magandasın..."

"Kılıbık mı olayım?"

"Hayır öküz, kalbi ılık olman yeterli..."

"Kızım ben yanıyorum ne ılığı..." dediğinde karısını kendine çekti.

"Öküzsün Şahin işte, öküzsün... Ama benim evcil öküzümsün..." Rüya onun "Sen de evcil inek misin?" diye sataşmasını beklerken, Şahin sadece keyifle sırıtmıştı. Çünkü kalbi duracaktı sanki. Heyecanla "Başka?" dedi karısının yanağını usulca okşayarak kurularken. Konuşsun, hiç susmasın istedi. Belki romantik değillerdi ama sevgi doluydu şu hâlleri.

Hıçkırırken hâlâ "Gıcıksın..." dedi Rüya. Burnu akıyordu ağladığı için. Kocası yüzüne hevesle bakarken, utandı. Şahin duraksayarak başını aşağıya eğip, sır verecek gibi yüzüne yaklaştırdı.

"Başka neyinim?"

Onun inatla gelen sorusunun yönünü bilen Rüya, nazlı gözlerini yeşil baharlardan kaçırdı. Şahin çenesini hafifçe yukarı kaldırarak, istekli gözlerinin ışıltısını yine koyu kahve gözlerin karanlığına çevirdi ve umutla vereceği cevabı bekledi.

Karnı kasılan Rüya dudağının kıyısını dişlerken, nefes nefese fısıldayarak "Kocamsın..." dediğinde, Şahin garip bir hâle bürünmüş dudaklarını kıpırdattı ama ne konuşabildi ne gülebildi. Sesi genzine kaçmış gibi göğüs boşluğundan gelirken, "Duyamadım..." diye sordu.

Rüya nazlıca omzunu sarstı. "Duysaydın... Bir daha söylemem..." Çekinik kirpiklerini kırpıştırdı. "Bir süre..."

Şahin genç kıza sarılarak başını sinesine çekti. Çenesini başının üzerine yasladı. Kollarında olması mucizeydi. Bu anı o kadar çok düşlemişti ki ve rüya olmasından çok korkuyordu.

"Bir an seni gerçekten kaybettiğimi sandım..."

Rüya da genç adama sarılarak, dudaklarını göğsüne do-

kundurdu. "Denedim... Sanırım o kadar cesur değilim. Aklımı kaçırmış olmalıyım. Hiç tanımadığım ama aslında çok önceden tanıyormuşum gibi inandığım adama âşık oldum... Hem de rehinesiyken... Yeniden sevmeyi keşfettim."

Şahin'in kolunda bitkince dolaşan eli apansız durdu. Nefesleri genzini terk etti ve kocaman adamın yataktaki bedeni taş keserken kalbi durdu. Bu itiraf, onu hazırlıksız vurmuştu! Duyduğu gerçek miydi, yoksa cidden rüyada mıydı ayırt edemedi? Genç kızın yanaklarını ellerinin arasına alarak, yüzünü yukarıya çekiştirdi. Kocasının hırpani ellerinin arasında narin yanakları ezilen Rüya'nın, biraz canı yanınca inledi. Ama Şahin sağır olmuş gibi bu sese kulak tıkadı. Canını yaktığını idrak edemeyecek kadar dehşet bir heyecanla "Serçe'm..." dedi yüzünün her karesine usulca öpücükler bırakırken. Nefes nefese "Bu sözü o kadar çok bekledim ki? Bir an hiç demeyeceksin sandım..." diye mırıldandı.

Kocasının bileklerini, tırnaklarını geçirerek sımsıkı tuttu. "Şahin, âşık oldum sana... Ama bu duygudan korkuyorum... Çok kuvvetli. Beni sınıyor..."

Şahin gülümsedi. Öyle güzel gülüyordu ki, keyiflenmiş çapkın dudakları memnunca bükülüyor, beyazın ve kırmızının tonlarını taşıyan her bir kıvrımı kızın aklını başından alıyordu. Âdeta Rüya'nın nefesini kesiyordu.

"Hiç hesapta yoktun sen Serçe... Ama şimdi tüm dünyamsın... Sensiz nefes almayı düşünemiyorum, o kadar cesur değilim... Hatta bu konuda âcizim..."

Rüya kocasının gözlerine soluksuz baktığında, Şahin eğildi ve dudaklarını dudaklarına yaklaştırdı. Rüya onun ılık nefeslerini deli gibi bir ateşle teninde hissetti.

Ama buna engel olan Rüya soluksuz kalarak elini kocasının aç ve ateş gibi yanan dudaklarının üzerine koyarak "Şahin... Yapma..." diye uyardı fısıldayarak.

Şahin, şimdi Rüya'dan uyanacağım der gibi ürkekçe bakınca, Rüya telaşlanarak dudağının kıyısını kanatasıya ısırdı. Kocası kaşlarını kaldırmış hâlde nefes almadan gözlerine ba-

kıyordu, endişelendiğini görebiliyordu. Onun yanlış anlamasını istemiyordu.

"Bu gece olmasın... Sa..." Yutkundu. "Sadece sarılsan, o-olmaz mı?"

Sarılmaz mıydı? Bir ömür sarılırdı hem de. Şahin, onun hazır olmadığını düşünemediği için kendine kızdı. Memnunca kıpırdanan dudakları her ne kadar karısının avucunun içinde yok olsa bile, onun gülümsediğini gözlerinden görebiliyordu Rüya. Şahin karısının elinin içini öperken, saçlarını okşayarak, yanağında parmaklarının tersini gezdirdi. Ateş gibi yanıyordu yanakları, tıpkı kendi bedeni gibi.

Rüya'nın elini ağzından çekerek eğildi, usulca dudaklarını şakağına dokundurdu. "Sen yanımda ol, ben bir ömür beklerim..." dedi anlayışlı bir hâlde. "Yeter ki, yine duvarlar örme tenine. Benden uzak durma, yasaklama kendini..."

Rüya kocasının kollarının arasına ürkekçe tüneyerek, usulca ona sırtını döndü. Şahin ona bu duruşun tehlikeli olduğu konusunda uyarılar ve öğütler çekmek yerine, her şeyi göze alarak beline kollarını sardı. Sert ve kaslı bedenini onun kıvrımlı ve yumuşak bedenine yasladığı an, ikisi de kasılarak apansız inledi. Sanki bedenlerindeki kıyafetler suyla buluşmuş gibi terden sırılsıklam olmuştu. Rüya utancından nefesini tutarak yüzünü yastıklara gömerken, Şahin derin derin soluyarak, dişlerinin arasından hırıltıyla sızan nefesini saçlarına üfledi.

Yutkunarak, "Bu uyku işkence olacak, ikimize de..." diye inledi.

Şahin dudaklarını yanağına dokundurup, usul usul öperken, Rüya bu masum öpücüklerle bile baştan çıkıyordu. Gözlerini kapatıyor, bedenini kocasının bedenine daha çok yaslıyordu. O kadar çok istiyordu ki onu. Bir kadının, bir erkeği bu kadar derin bir ihtiyaçla istediğini bilmezdi; "arzuluyorum" diyen kadınlara dalga geçerek bakardı. Şimdi ise arzu ve ihtiras öylesine kanına işlemişti ki, mantığını bile kullanamıyordu. Sadece onun dudakları teninde dolaştıkça, az önceki lafını

unutmaya hazır olduğunu biliyordu. Onun olmak istiyordu. Gözlerinde, bedeninde, en kuytu hazinelerinde kaybolmasını... Onun istekli uzantısını tüm sertliğini mabedinde hissedince, inlememek için dudaklarını birbirine kapadı ama bu o kadar imkânsızdı ki, yapamadı. Şahin biraz daha sıkıca sarıldı. Aralarındaki o kışkırtıcı mahrem elektriği dağıtmak için hamle yaparak, "Rüya, sabah *ne arıyorsun yatağımda?* diye tekme tokat uyandırmayacaksın değil mi beni?" diye kâbusunu görür gibi sordu.

"Bunu düşünmeliyim, henüz karar vermedim. Belki uyku sarhoşu olduğumu iddia edebilirim..." dedi Rüya soluksuz kalarak.

İkisi içinde zor bir gece olacaktı. İkisi içinde işkence gibi geçecek dakikalar... Ve böyle sıcaklıklarıyla yanıp, soluklarıyla nefessiz kalırken, o kadar zordu ki uyumak ama yorgunluğa daha fazla direnemediler.

Rüya kocasının kolları arasında rahat bir uykuya dalarken, Şahin azap çekerek daha çok tahrik olmuş ve ona söz verdiği için pişman olarak, kan ter içinde olduğu yerde taş kesmişti.

Rüya usulca kıpırdanıp, kalçalarını masum bir kıpırdanışla ileri ittirdi, baştan çıkarıcı bir uyarıyla kasıklarına biraz daha yasladı.

Bedeni kasılmış Şahin dişlerini sıkarken, solukları hızlanarak sonsuz eziyetin içine dalış yapmıştı. Eğer karısını son anda kollarından sökerek, usulca yataktan fırlamasaydı, çoktan ergenler gibi kendi kendine rahatlamıştı. Kasıklarındaki o şiddetli çarpıntı ve bedenine ateş veren hararetle, elleri yumruk olmuş bir hâlde yatağın başında kalakaldı. Bir kadına sadece temas ederek boşalacağına hayatta inanmazdı. Üstelik sevişmeden, öpüşmeden sadece masum bir sürtünmeyle... Derin derin heyecanla solurken, ağzının içinden kendine küfrederek kapıya yanaştı. Biraz temiz hava alsa iyi olacaktı. Yoksa ya kafayı yiyecekti ya da yatağa girip, verdiği sözden cayacaktı. Rüya'nın itirazlarına kulak tıkayarak, bacaklarının arasına girmeyi hiç bu kadar çok istememişti. Bedeni şehvetle alevle-

nip, hain planlarıyla ter içinde kalınca, mantıklı düşüncelerini önüne alarak odadan ayrıldı.

Onun usulca çektiği kapının sesiyle, Rüya olduğu yerde kıpırdanarak biraz geriye çekildi ama bedeni o sıcak ve davetkâr tene denk gelmedi. Biraz daha geriledi, teni yine aynı soğuk boşluğu kucaklayınca, usulca gözlerini açtı. Uyku mahmuru bakışlarını loş odada dolandırarak ayılmaya çalışırken, kolunu arkasına attı. Boştu. Derhâl yataktan doğrulup, kısık bakışlarını içeride korkuyla gezdirdi.

Zaten pek eşyası olmayan loş oda, şimdi tamamen boştu. Gözlerini ovuşturup esnerken, üzerindeki pikeyi geriye savurarak yataktan kalkıp, usulca kapıya yanaştı. Hırsız gibi merdivenleri gıcırdatmadan inerken, bakışlarını kısık ışığı yanan holde gezdirdi.

"Şahin..?" diye fısıldadı. Bakışları etrafta dolaşırken salona geçti. Işığı yakınca, keskin görüntü gözlerini aldı. Kamaştığı için kısılan gözleriyle etrafı yokladı ama yoktu. Mutfağa gitti, orada da yoktu. Kapının girişindeki askıdan Hatice Hanım'ın el işi şallarından birisini üzerine alarak, aralık kapıdan dışarı çıktı. Hava sıcaktı ama yine de tedbirli olmakta fayda vardı. Gözleri karanlık bahçeyi arşınlarken biraz ürküyordu. Ama yine de inatla, "Şahin..?" diye kısık sesiyle seslendi. Artık ürkekçe attığı adımları biraz tereddütlüydü ve yüreği hızlanmıştı.

Köpek kulübesinden sakınarak bahçe kapısına giderken, ürkek bakışlarını etrafta dolaştırdı ve o anda yine o azman kılıklı köpek dişlerini gösteren bir hırıltıyla yanında belirince, korkuyla çığlık attı ve kapıya doğru koşmaya başladı. Bahçe kapısına geldiğinde köpeğin şangırdayan zinciri gerildi ve hayvanı geriye savurarak canını yaktı. Rüya köpeğe ürkek bir zaferle bakarken, bedeninin sert bir şeye çarpmasıyla gözlerini irice açtı. Kalbi korkuyla deli gibi atarken, yine kuvvetli bir çığlık için dudaklarını araladı ama ağzına tıkanan elle, beline bir kolun dolanması bir oldu.

Deli gibi çırpınarak, arkasında onu sıkıca tutan kişiden

kurtulmaya çalıştı ama mümkün değildi. Üstelik ağzını tıkayan el, başını geriye doğru çekiştiriyordu. Boyu kısa mıydı? Şahin olamazdı değil mi? Hayır, kocasının kokusunu bile bir kilometre öteden tanıyordu. Ama bu koku... Koku yoktu ki ortada... Kalbi dehşet bir korkuyla çarparken, aklında deli senaryolar, tehlikeli replikler dönüyordu. Gözlerini sımsıkı kapattığı anda aklına gelen ilk hamleyle dirseğini arkasındaki insanın kaburgasına, ayağının topuğunu ise ayağında en nazik yeri olan parmak uçlarına kuvvetle bastırarak, kurtulmaya çalıştı.

Ve o anda kulağının dibinde inleyen incecik ses, birden cırlayarak "Yaaaa! Ya dursana deli..." dediğinde ellerinden son hamlesiyle kurtulan Rüya, nefes nefese bir adım geriye çekildi. Titreyen bedenini olduğu yerde sabitlemeye çalışarak, arkasındaki kişiye baktı. Karanlıkta iki kuyu gibi beliren gözleri iyice açılırken, gördüğü kişiye şaşırarak baktı. Şaka olmalıydı bu! Yok, kesin şakaydı. Soluk alamıyormuş gibi fısıldayarak "Filiz?" dediğinde, geceye karışan sığ soluklarının sesi kulağında yankılandı.

Ağlayarak ayağını tutup olduğu yerde seken genç kız, inleyerek "Salak... Salak canımı yaktın." derken ayağının üzerinde acı içinde zıplamaya devam ediyordu. Acısı bir süre daha geçmeyince ona şaşkın şaşkın bakan kıza aldırmadan, "Lanet olsun!" diye bağırdı.

Rüya üzerindeki uzun geceliğinin eteklerini düzelterek, saçlarını omzundan geriye attı. Şalını omzuna sararak, öfkeyle soludu. "Sen... Sen ne arıyorsun burada?"

Ona hesap soran kıza burun kıvıran Filiz yüzünü asarak etrafa bakındı. Bocalayarak, omuzlarını dikleştirdi. Önceden Şahin ne zaman köye gelse, bu saatlerde arkadaşlarının yanından ayrılıp eve geldiğini bilirdi. O yüzden çok sefer yollarını beklediğini, bir tek kendine sakladı. Onun yerine *yavuz hırsız ev sahibini bastırır* sözüne binaen "Asıl sen ne arıyorsun burada?" diye hesap sordu.

Rüya kaşlarını kaldırdı. Kollarını göğsünün altında bağ-

layarak, hesap soran bir tavırla bir ayağını ritmik olarak yere vurdu. Kendinden emin ve soğukkanlıydı duruşu.

Filiz pes etmiş bir sesle, "Dolaşmaya çıktım..." diye ters ters yalan söyledi.

Rüya dişlerini sıkarak sabır dilerken, "Benim evimin çevresinde mi?" diye tısladı.

"Burası senin evin değil..." diye bağırdı Filiz. Sonra sesinin ne kadar kuvvetli çıktığını kavrayarak, usulca kabuğuna çekildi.

Rüya iç çekerek bakışlarını etrafta gezdirdi. Şahin neredeydi? Bu salakla buluşmuş olamazdı değil mi? Yok, karşılaştığını dahi sanmıyordu. Eğer karşılaşsaydılar, bu salak ona salyangoz gibi yapışırdı. Ya da Şahin bunun boynunu kırardı. Bu görüntü gözlerinin önünde belirince irkildi ve tiksintiyle yüzünü buruşturdu. İyi ama... Bu adam neredeydi gecenin bu saatinde?

"Git buradan Filiz... Belanı başka yerde bul." dedi kıza tıslayarak.

Filiz horoz gibi diklenirken hemen önüne gelerek, başını geriye attı. "Burası senin evin değil bir kere... Kovamazsın beni... Hem sen..." dedi Rüya'nın omzunu sertçe dürterek, "Şahin'den uzak duracaksın." diye küstahça emretti. Aklından zoru mu vardı bu şapşal varlığın? Ne komik bir tehditti bu!

"Bak sen..." diyen Rüya alay dolu kahkahasını geceye emanet etti. Birden ciddileşerek bakışlarını genç kıza çevirdi. "Kızım, hasta mısın sen? Bilmem farkında mısın ama biz evliyiz. Koca benim koca, ev benim ev..."

Filiz omzunu sarsarak, "Boşanırsın..." dediğinde arsızca, Rüya dişlerini gıcırdattı. "Allah Allah... Buna sen mi karar veriyorsun?" dedi serinkanlı bir zalimle, usulca genç kızın dibine sokuldu. Filiz'den en az bir karış uzundu ve boy muhalefetini kullanarak, ona tepeden hükmederek bakıyordu. Gözlerinin içinde şimşekler çakarken, "Bak bu yaptığın sağlıklı bir hareket değil... Gencecik, güzel kızsın. Elini sallasan ellisi...

Ne diye salak saçma işlere girişip kendini küçük düşürüyorsun..." diye tembihledi.

"Ben Şahin'i istiyorum. Nişanlımı... Senden önce ben vardım..."

"Filiz, aklın büyümedi mi senin? Belli ki özünde kötü birisi değilsin, bunu ben bile görüyorum... Aklını kullanıp kendini toparlamak varken, neden milletin gözünde kendini değersiz ve basit bir hâle düşürüyorsun? Bu oyun değil ve bahsettiğin kişide oyuncak... Paylaşamayız... O benim kocam... Kocalar paylaşılmaz... Ne sanıyorsun sen, benden ayrılınca sana mı dönecek? Sevgi öyle ısmarlama olmuyor... Hayal kurma... Daha fazla üzülmeden aklını başına al. Mutsuz olur, mutsuz edersin... Bak başımızda zaten bir sürü dert var..."

Filiz yüzünü düşürerek dolu dolu olan yeşil gözlerini etrafta dolaştırdı. "Ben onun yolunu çocukluğumdan beri bekliyorum... Hep bekledim, yine beklerim... Zamanla seni de unutur..." Gerçekten çok çabalamıştı onun için. Her şeyi yapmıştı. Gerçi koynuna girememişti ne yaptıysa... Ama olsun, bu giremeyeceği anlamına gelmiyordu! Belki mecbur kalırsa... Bunu yapardı. Ama... Şahin salak değildi! Uf!

Rüya genç kıza uzanarak bir abla edasıyla gözlerinin içine baktı. Sabırlı bir hâlde omzunu okşayarak, "Seni burada gördüğümü kimseye söylemem. Hadi evine git, ailen yokluğunu fark etmeden yat. Aklını başına al. Ben olmasam bile Şahin seninle olmayacak. Ne kendini ne onu mutsuz etme. Görmüyor musun, adam istemiyor, bu ısrarın neden? Sen güzel, akıllı bir kızsın, biraz gururlu ol... Seni istemeyen erkeği sen neden isteyesin ki?"

Önce çocuk gibi utanan Filiz, sanki bir an ona hak verircesine yanağına sıralanan gözyaşlarını kabaca koluna sildi. Ama sonra bir anda değişerek, bakışlarını etrafta dolaştırdı. Bir şeyler düşündü. Ve suratını asarak başını kaldırdı. Gözdağı verircesine Rüya'ya bakarak, "Ben anlamam, sana iki gün... Ya kendin gidersin..." dediğinde Rüya meydan okuyarak başını

geriye attı. Sabrı taşmıştı. İfadesizleşen yüzü ve buz kesmiş gözleriyle "Ya da?" diye sordu.

Filiz zalim bir duruş sergileyerek, "Ya da seni polise veririm. Sizi aradıklarını biliyorum..." Çocukça savunmasıyla ve ciddi tehdidiyle ilk golü attı.

Rüya ciddiye almayarak gülümsedi. "Tut ki verdin. Tut ki beni yakaladılar. Tut ki ben Şahin'in hayatından koparıldım! Ben gidince Şahin burada kalacak mı? Beni unutacak mı?" Aklını başına alması için fısıldayarak, "Yani sen Şahin'i de ele vereceksin, öyle mi?" diye sır verir gibi sordu.

"Hayır, seni vereceğim. Onu saklarız biz."

"Devletten saklayamazsınız. Hem saklasan ne olacak sana minnet duyup âşık mı olacak? Ben sevdiği kadınım, seni affedecek mi?"

Kendine güvenen bir ifadeyle "Onun kafası karışmış, çok zor zamanlar geçirdi. Yakında seni unutur. Ben ona yardım ederim. Hep yanında olacağım..." dediğinde durdu ve tehdit ederek "Ya kendin gidersin ya da seni ihbar ederim. Seçim senin. Bir hafta..." diyerek arkasını döndü.

Rüya şaşkınca karanlığın içinde kaybolan akıl fukarası saf kıza baktı. Bu kız akıllı mıydı yoksa deli mi? Bu ne cüretti! Salak kız kendini ne sanıyordu da, onu tehdit ediyordu? Üstelik onca konuştuğu şeyin bir kelimesini bile mermer kafasına almamıştı. Bu kızla işleri vardı.

Arkasında bir hareketlilik olunca, ürkek bakışlarını etrafta dolaştırdı. Filiz bu yönden gitmişti! Şahin ortalarda yoktu! Eee? Bu ayak sesleri kime aitti? O anda omzuna dokunan bir şey olunca, yerinde korkuyla sıçrayarak çığlığı bastı.

Dilimin ucuna vuran kelimelerim hep yıkık dökük, sözlerim kırık... Buruk tebessümlerim yaralı dudaklarıma yakışmıyor...

12. BÖLÜM

"Niye çelme taktın o zaman bana?"
"Gitmeni istemedim!"

Şahin korkuyla titreyen genç kızı kollarının arasına alarak sarılırken "Hşşşttt, benim." dedi kulağını okşarken teskin eden bir sesle. Rüya nefes nefese sakinleşmeye çalışırken, ağzının içinde homurdanarak, elini hızlanmış göğsünün üzerine koydu. Kalbi elini bile delip dışarı çıkacak kadar kuvvetle atıyordu. Bir an onu gerçekten kötü adamlardan biri sanmış ve ruhunu teslim ederken altına yapacak gibi olmuştu. Kocasının kolları arasında dönerek, ürkek bakışlarını yüzüne döndü. Kesik kesik, "Sen, ne-neden sessiz geliyorsun ya..." diye çıkıştı.

Şahin karısının beyazlamış yüzüne bakarak, kaşlarını havalandırdı. Yanağını okşarken dudaklarını alayla bükerek, "Neden bağırayım Serçe, deli miyim ben?" diye sordu.

Rüya soluklarını düzenlemeye çalışırken, tedirgin bakışlarını etrafta dolaştırıp, o salak kızın gidip gitmediğini kolaçan etti. Bir haftaymış... Salak... Biraz aklını toparlayınca, gözlerini kapatıp, birkaç saniye zihnini berraklaştırdı.

Şahin onun bu hâlini görünce, "Bir şey mi oldu?" diye sordu merakla. Yüzüne düşmüş saçlarını kulağının arasına sıkıştırdı. Beyazlamış yüzüne garip garip bakarken, narin omzundaki şalı yere düştü. Rüya iç geçirerek, "Sen neden uyumadın?" diye sordu.

Şahin el örgüsü şalı karısının omuzlarına sarıp okşarken,

Rüya gözlerini açtı. Kocasının arsızca tek kaşını kaldırıp, dudaklarını ahlaksızca büktüğünü görünce, bunun ne demek olduğunu anlayarak, "Tamam, söyleme, duymak istemiyorum..." diye alacağı cevabı reddetti. Yanakları ateş kesmiş, anında karnında kelebekler kamp kurmuştu. İçi tek bir çapkın gülüşüyle kıpır kıpır olmuştu yine.

Kızarmış yanağının tatlı pembesine dokunan Şahin gülümseyerek, "O zaman cevabını duymak istemediğin sorularda boğulma Serçe... Akıllanmadın mı sen?" diye alay etti.

"Uffff!"dedi Rüya kızarak. Kocasının eline sardığı narin parmaklarını sıklaştırıp, okşadı. Sonra eline asılıp çekiştirerek, "Hadi gidelim..." diye söylendi.

Şahin olduğu yerde kazık çakmış gibi dururken, "Sabah olacak..." diye söylendi.

Rüya masumca çekiştirerek kocasını "İşte vakit yok, gidip yatalım biraz daha... Uyumadık zaten..." diye söylendi.

Hayıflanır gibi "Neden acaba?" diyen kocasına ters bir bakış attı. "Hiç uyumadık manasında dedim Şahin... Uf... Aklın fikrin şeyde?"

"Neyde..?"

"Sarılıp uyuyalım işte, terbiyesizlik etme..."

"Arkadaş gibi mi? Hiç cazip gelmiyor Serçe... Hele aç kurdun yanında kızarmış kuzu varken, şeytan dürtüp duruyor işte..."

"O şeytana söyle, bir zahmet dürtmesin benim kocamı..."

Şahin karısını sertçe kendine çekince, Rüya nefes nefese kocasına doğru savruldu. Saçları başında hareler oluştururken, göğsü sert göğsüyle bütünleşerek durdu. İpek dokulu, mis kokulu saçları kocasının yüzünü gıdıklayarak, omuzlarına salındı. Solukları yüzlerini okşadı.

"Aklımı senden almak için dışarı çıktım Serçe... Yine geldin aklımın en edepsiz yerine oturdun, senin benim akıl sağlığımla ne derdin var?" diye azarlarken, aç bakışları dudaklarını okşuyordu.

Kocasının iri eli yanağında şekil alırken, soluksuz kalan

Rüya yutkunarak sesini toparladı. "Seni merak ettim..." Titrek sesi fısıltıdan farksızdı.

"Sen kollarımın arasındayken uyuyamıyorum..."

"Önceden de kollarının arasında uyudum..."

"O zaman başkaydı... Ama şimdi..." derken parmakları çenesini usulca turladı. Ufacık bir temasla kanı kaynıyordu ikisinin de. "Her an aklımı kaçırıp seni baştan çıkarabilirdim Rüya... Söz verdiğime pişmanım..."

Onun bu cesur itirafıyla Rüya dudaklarını birbirine bastırıp, gözlerini kocasının çenesine odakladı. Yanakları değildi artık kızaran. Kocasının kollarında yayık ayranı gibi köpüren bedeni karıncalanıyor, damarlarındaki kanın benzin, yüreğinde oluşan hızlı vuruşların çıngı olduğunu hissediyordu.

"Annenler vardı... Bu utanç verici..."

"Annemler hep olacak... Hem sessiz oluruz..."

Bu iş sesli mi yapılıyordu, bunu bile bilmiyordu ki Rüya! Ne zaman ki gerçeği öğrenecek, kendi düşüncelerinin masumluğuna gülmekten ölecekti! Bu konuda çok cahildi. Gözlerini kaçırdı.

Onu avucuna almış oynayan Rüya'yı süzen Şahin, karısının çenesini tutarak kızarmış yüzünü kendine çevirdi. Ama Rüya inatla bakmadı. Yüreği öyle hızlı atıyordu ki, Şahin onun minik kalbinin göğsündeki kuş kanadı çırpınışlarını hissediyordu.

Çaresizliğini, ürkekliğini, saflığını, masumluğunu hatta öfkesini bile seviyordu. Onu daha fazla zorlamak istemedi.

"Güneşin doğuşunu izleyelim mi?"

Bu anın içinden onları çıkaracak olan her şeye balıklama atlayacak olan Rüya sevinerek başını salladı.

"Seni öpmek istiyorum..."

Rüya irice açtığı gözlerini kocasına diktiğinde, Şahin aşkla aralanmış dudaklarında başparmağını turladı. Teninin altında ezilen davetkâr dolgunluğa vuran ılık solukları parmak uçlarına iğne gibi batıyordu. "Bunu yaparsam, duramayacağımı

biliyorum ama..." dedi eğilerek, burnunu saçlarına gömerek, kokusunu derin derin içine çekti.

İyice nefessiz kalan Rüya onun bedeninin ateş gibi yandığını hissetti. Elleri göğsünün altında kenetlenen şalını daha sıkı kavradı. Öylesine sıcaktı ki tenleri, bedenlerini kamufle eden kıyafetleri eriyerek yok olacak gibiydi.

"Aslında daha çok izlemek istediğim bir şey var ama sahibi izin vermiyor..."

"Şahin... Çok hızlı gidiyorsun... Bu kadar hıza alışık değilim, başım dönüyor..."

"Biliyorum..."

"Üstelik daha önce birlikte uyumaya bile zorlanırken sen..." Dudağını ısırarak kelimelerini yuttu, "Sanki ayıp bir şey gibi, ya da ne bileyim hata yapıyormuşuz gibi geliyor."

"Yapmıyoruz. Ben senin kocanım..."

"Annemler öğrenene kadar bekleseydik... Onlar evlendiğimizi öğrenir, biz..." Saçmaladığını anlayınca "Ufff... Utanıyorum..." diye dürüst oldu.

"Biliyorum..."

"Hiç yardımcı olmuyorsun ama... Çok kabasın..."

"Oluyorum..." dedi Şahin itiraz ederek. "Şu ana kadar beni frenleyen senin düşüncelerindi... Yoksa çoktan benim olmuştun..."

"Taş fırını..."

"Kılıbık değilim şükür..."

"Ona kılıbık değil... Kalbi ılık deriz öküz, daha kaç kere diyeceğim... Sen de olsan iyi olur... Bu kaba saba hâllerin hoş değil..."

"Bu hâlimi seviyorsun..."

Rüya nefes alamıyormuş gibi derince solurken etrafa bakındı. "Güneş doğacak..."

Şahin çenesini tutarak yüzünü kendine çevirdi. Kaşlarının altından bakarak, "Odaya gidelim..." diye tatlıca emretti.

"Mehtabı izleyecektik..."

"Daha çok izlemek istediğim bir güneş var..."

"Gün doğumunda yanımda olursun..."

Şahin burnunu burnuna sürterek, "Olurum... Hatta sana güneşle birlikte yıldızları bile saydırarak ilginç bir deneyim yaşatırım..." diye arsızca iddiada bulundu. İkisinin de nabzı yükseldi, kalpleri çalkalandı.

Rüya dudaklarını gererek "Annenler erken kalkıyor..." diye şikâyet etti.

"Rüya..." dedi Şahin kızarak, sertleşmiş yüzündeki kaşları gerildi. Dişlerini sıkarak, "İstediğin gibi olsun..." dedi sitemle. Karısını kollarından bırakırken, ateşler içinde yanan bedenlerini birbirinden isteksizce ayırdı.

Şahin kaskatı kesilmişti ve kasıklarında o dehşet sızı... Üstelik eşofmanı geniş olmasaydı, sertleşmiş aleti her an kumaşı delip bir matkap gibi dışarı çıkabilirdi. Lanet olsun, bunun için yalvardığına inanamıyordu. İnzivaya çekilen rahip gibi hissetti kendini.

Rüya onun bozulmuş yüzünü görünce uzandı, buz gibi olmuş elini yanağında gezdirerek, "Kızma bana..." diye söylendi.

"Kızıyorum..." dedi Şahin gerçekçi olarak. Şekeri elinden alınmış çocuk gibi huysuzdu. "Sana dokunmama müsaade etmiyorsun... Aklıma hiç olmayacak şeyleri getiriyorsun..."

Bu sözlerin ucu açık noktasından işkillenen Rüya "Ne geliyor?" dedi kaşlarını çatarak. Birden sertleşmişti ortamın havası.

"Boş ver..."

"Vermiyorum söyle..." Duraksarken, nefesini tutup birden düşünmeden konuştu: "Yine Mustafa mı geliyor aklına? Eee, pes artık!"

Onun bu cesur hamlesiyle Şahin sertleşti. Dişlerini sıkarak ona öfkeyle baktı. Sanki her an gırtlağını sıkmak istiyor gibi, "Ben bunu düşünmedim ama sen... Aklına ilk gelen o mu oldu?" diye hesap sordu. Aralarına ufacık bir ateş düşse, ortalık benzin dökülmüş samanlık gibi yanacaktı.

Az önce zevkten şimdi ise sinirden titriyordu Rüya. "Sen bana güvenmiyorsun..."

"Saçmalama... Sadece kendini benden sakındığını söyledim..."

"Sen... Sen anlayışsız bir öküzsün. Korkacağım aklına gelmiyor ama ondan hariç her şey geliyor. Özellikle de hiç suçu olmayan birisi. Ego manyağı kaçık! Korktuğumu düşünmek bu kadar zor mu?" Hırsla arkasını döndü. "Asıl ben kendime inanmıyorum. Birkaç günde kırk derece dönen bir adama, nasıl güvenir de âşık olurum?"

Şahin karısını kolundan sertçe kavrayıp, durdurdu. Tepesinden hükmederek bakarken, çatılmış kaşları gözlerini gölgeledi. Hiddeti burnunda tüterek, "Pişman mısın?" diye sordu.

Özrü kabahatinden büyüktü. Rüya yüzünü düşürdü. Pişman değildi ve bir ömür olmayacaktı! Gözleri; gecenin içinde cam parçası gibi parladığında, onun ağlamaya meyilli olduğunu görerek kendine küfretti adam. Kollarını karısının bedenine dolayarak, başını sinesine çekti. Burnunu saçlarına gömerek "Özür dilerim meleğim. Ben... Aptalca davrandım." dedi kendine gelerek.

"Bana güvenmiyorsun."

"Güveniyorum, sadece... Sadece sen uzak durdukça aklımı kaçırıyorum ve düşüncesizce hareket ediyorum. Hem zaten olacak, geciktirmen bizim kaçırdığımız zamanı telafi etmeyecek. Bu saçmalıkları kafandan at, ortada korkacağın bir şey yokken neden tedirgin ediyorsun kendini..."

Rüya burnunu kocasının boyun köküne gömdü. Kollarını boynuna dolarken, "Özür dilerim. Kendimi rahat hissetseydim olurdu inan. Senden uzaklaştığımı fark edemedim." dedi üzgünce. "Ama gergin ve tedirginim. Sanırım bir de..." Utandı yine. "Annelerin yüzüne bakamam, anlarlar." diyemedi.

Bu kot kafalı da anlamıyordu derdini! Geriye çekilip muzırca gözlerini kısarak kocasının karanlıkta kalan yüzüne baktı. Sonra gülümseyerek "Ben güneşi görmeyi istiyorum... Yoksa izlemekten vaz mı geçtik?" diye sorduğunda, Şahin ses-

sizce elini tutup onu önceki gün konuştukları o güzel yamaca doğru çekiştirdi.

Her adımda gözden kayboldular. Etraflarını beyaz, derin bir sis kapladı. Sanki hayal dünyasında dolaşır gibiydi. "Rüya gibi burası..." dedi Rüya hayallerinin de ötesinde olan güzellik karşısında sesi kilitlenirken. Ayağının altında çimler eziliyor ama bileklerine kadar neredeyse sise gömülen teni ona garip bir huzur veriyordu. Bu, bulutlarda uçmak gibiydi. Büyü gibi, masal gibi, rüya gibi...

Aslında hâlâ etraf karanlık ve ürkütücü derecede sessizdi. Ama kocasıyla yürürken, sanki cennette dolaşır gibi kendini güvende ve mutlu hissediyordu. Kulaklarına, karanlığın hükümdarı olan ateş böceklerinin sesi vuruyordu. Şahin, gün doğumunu izleyecekleri yere geldiğinde, sessizce çimlerin üzerine çöktü. Hafiften üzerlerine gecenin çiği düşmüştü ama rahatsız etmiyordu.

Sessizleşen Rüya da kocasının yanına oturunca, çekinerek karanlığa baktı. Şahin dizlerini kaldırıp, kollarını dizlerine yaslarken, Rüya ona somurtarak baktı. Kızmıştı işte. Kızmadım diyordu ama kızmıştı. Üzgünce kocasına sokulup, başını omzuna yaslayarak koluna girdi.

Şahin kısacık bir an karısının üzgün yüzüne baktı. Sonra başını sallayarak dudaklarını saçlarına dokundurup, iç geçirdi. Rüya gözlerini kapattı. Huzurla geceyi dinlerken, "Uyursam uyandırma..." diye mırıldandı.

"Uyumayacaksın. Günün doğuşunu benimle izleyeceksin..." diye emreden Şahin huysuzca homurdandı.

Rüya başını kaldırıp kocasının karanlıkta kalan yakışıklı yüzüne baktı. Huysuz ve hâlâ çok çekiciydi. Ay ışığı bir kısmı bronz bir mermer gibi parlayan tenini ışıtmış, bir yanı karanlık yanını dile vurur gibi gölgede kalmıştı.

"Sen gerçekten de ne romantik bir öküz çıktın ya... Azıcık usul, adap bilsene. Birde bir sürü sevgilin olmuş, bu odunlukla nasıl oldu ayrı bir konu zaten." diye kıskanç sesiyle homurdanırken, "Bu bizim ilk defa keyifli bir ana tanık olmamız ama

sen mahvediyorsun. Biraz sıcak olabilirsin... Sarılabilirsin ya da..." dediğinde, Şahin dişlerini sıkarak başını salladı. "Biraz sus Rüya, yeminle sen konuşunca bazen bir ömür boyu susasım geliyor."

Rüya küserek geriye çekildi.

"Bir daha konuşursam..." derken ağlamak üzere sesi titremişti.

"Ne alaka?" diyen Şahin kaşlarını çattığında onun söylediği rencide edici sözler şimşek gibi zihninde çaktı. "Hem sen beni her dakika kadınları etkilemek için şiir okuyup şarkı söyleyen züppelerle karıştırdın sanırım..." dediğinde Rüya yüzünü asarak, "Şarkı söylemek kötü bir şey değil. Bence bu romantik bir şey." dedi. Sonra pes ederek, "Tamam anladım. Sen de o yatakta romantik olan odunlardansın. O zaman almayayım kalsın..." dedi.

"Kalıyor zaten. Hep olduğum yerdeyim bak, duruyorum. Ve odun gibiyim..." dedi arsız sesiyle dişlerinin arasından.

Kıpkırmızı olan Rüya nazlanarak yerinden kalkmaya çalışırken, küs küs kocasına baktı. Yere düşmüş şalına asılarak, "İyi o zaman, gün doğumunu gerçek odunların eşliğinde izlersin..." dediğinde daha doğrulamadan, kocası bileğinden yakaladı ve sertçe yanına çekti. Rüya'nın çekildiği sert yerde kalçası dümdüz olurken acıyla "Ya öküz müsün?" diye bağırdı.

"Sen, inek misin Serçe?"

"Değilim..."

"O zaman bana öküz demekten vazgeç... Çünkü eşim sensin."

Rüya homur homur konuşurken, Şahin karısının başını göğsüne çekip, "Burada kalacaksın." diye emretti ve sertçe kolunu omzuna attı. Ona sarılınca ve ay çekilip, gün aymaya başlayınca, az da olsa keyfi yerine gelmişti iki deli âşığın. Ufuk çizgisi hafifçe görünüyordu artık sislerle kaplanmış dağların ardında...

İkisi de gözlerini kırpmadan baktılar ufka. Ama sonra, kocasının söylediği şeylerle iyiden iyiye çileden çıktı Rüya.

Şahin edepsizce sırıtarak kollarında çırpınan kıza baktı. "Hakaret etme Serçe. Ben kadınların romantizmden hoşlandığını sanırdım ama sen..."

"Ben de hoşlanıyorum. Ama sen yapınca biraz eğreti duruyor. Okuduğun şiire bak ya... Ne demek..."

"Tamam o zaman bir yerde okumuştum ve bunun nerede okunacağını çıkaramamıştım, şimdi tam buraya uygun... Romantik hem de..."

Ondan pek umutlu olmasa bile heyecanlandı Rüya, "Tamam, hadi başla..." dedi hevesle. Meraktan deliye dönmüştü. Kesin Özdemir Asaf ya da çok sevdiği Şems-i Tebrîzî'den bir kıssa okuyacaktı...

Boğazını temizleyen Şahin, kendinden emin sesini düzenlediğinde ise kalbi atmayı kesti.

"Oysa bir bardak su yetiyordu saçlarını ıslatmaya...[7]
Bir dilim ekmeğin, bir iki zeytinin başınaydı doymamız
Seni bir kere öpsem ikinin hatırı kalıyordu
İki kere öpeyim desem üçün boynu bükük
Yüzünün bitip vücudunun başladığı yerde
Memelerin vardı, memelerin kahramandı sonra..."

"Sonra... Sonrası ne seni sapık?"

"Sonrası iyilik güzellik..." dedi Şahin kafasına yediği şaplakları bertaraf etmeye çalışırken.

"Seni adi seni... Seni hoca yüzü görmemiş ilim fukarası, ağzı bozuk terbiyesiz..." dedi Rüya kendisi çok edepliymiş gibi. Kocasının kollarından kopup omuzlarına vurarak geriledi. "Sen ne arsız, ne edepsiz bir öküzsün ya. Romantiklik ve sen... Bir de heyecanlanıyorum, senin gibi özürlü öküzden ne bekliyorsam ben?"

"Benden ne bekliyorsun Serçe? Sayende kafam Japon pazarı gibi her şey bir milyon, benden kaliteli bir şey beklemek

7) Sevda Sözleri, Cemal Süreya.

senin hatan... Bir de öküz deyip durma rica ederim, yoksa bende sana inekliği keşfettiririm..."

"Aklın fikrin pislikte..."

Gül gibi uyuyan yılanı uyandıran Şahin, onu sinsice sokmaya devam ederken, "Aç insan markete giderse ne olur sence Serçe?" diye hince sordu.

"Ne olur, bayılır..." diye tava geldi sazan Rüya!

"Hayır. Marketi satın alır. Sen hiç duymadın mı haberlerde her Ramazan bağırıyorlar... İftardan önce alışveriş *yapmayın, müsriflik olur. Aç insan, tavşan cennetine dalış yapmış gözü dönmüş kurt gibidir...*"

"Ne alakası var şiirle bu konunun?"

Gözleri edepsizce parlayan Şahin "Ben açım..." dedi hiç sıkılmadan.

Rüya hem sinirinden hem hayâsından kızarmaya başlayınca huysuzca homurdandı, "Sen ne zaman doydun ki?"

"Yemediğimden olmasın!"

"Ya Şahin... Eğer ağzını bir daha açarsan giderim. Valla giderim!" dedi ciddiyetle tehdit edip önüne dönerken. Küsmüş gibi kaşlarını çattı. Bir süre sonra az önceki kızgınlığı geçti ve onun muzırca yaptıkları yüzünden keyifle kıkırdamamak için dudaklarını birbirine bastırıp gülmemeye çalıştı.

Şahin karısının yüzüne düşmüş saçlarını geriye çekerken, konuyu değiştirmek için "Sanırım Sarı'yla anlaştınız artık... Beni görünce üstüme atlamadın." diye söylendi.

"O köpek benden hoşlanmıyor. Bana saldırdı." dedi Rüya dudaklarını büzerek.

Şahin'in bakışları dudaklarına kayınca içi titredi ama onu daha çok kızdırmamak için sırıtarak, "Ben de sizi sohbet ederken görünce, herhâlde sorunlarını çözmüşlerdir dedim..." diye söylendi.

"Dalga geçmek hoşuna mı gidiyor?"

"Evet."

"Ama beni sinir ediyor. Kaç kere dedim sana, o köpek beni

sevmiyor ve benimle anlaşacağı tek yerim, sanırım kaba etim. O sarı çıyan Filiz'i bile seviyor şuna bak..." dediğinde kız suratını astı. İç geçirerek, "Hem ben onunla konuşmuyorum bir kere..." diye itiraf ederken, lafı ortaya atıverdiğinin elbette ki bilincindeydi.

Şahin kaşlarını çatarak "Ben geldiğimde sen kendi kendine mi konuşuyordun o zaman?" diye sordu. "Sesini duydum, kızıyordun..."

Rüya bakışlarını kaçırdı. Duruşu şaibeli ve suçluydu. Yüzünü yamaca çevirerek "Epey saat var sanırım sabaha. Acıktım..." diye lafı çevirdi. Şahin genç kızın çenesini tutarak kendine çevirdi. "Bir şey olmuş..."

"Yok ya, ne olacak?!"

"Canını sıkacak ne oldu?" Rüya inatla susunca Şahin, "Söyle, sonra duyduğumda kavga etmeyelim. Damarıma basmazsan canını yakmam Serçe..." diye gerçeği dile vurdu.

Rüya kocasının sert ikazı ve ısrarıyla sonunda pes ederek, "O salak Filiz... Evi gözetliyormuş. Gecenin bir vakti kız başına ne işi var ki evin önünde? Üstelik kafayı yemiş..." dediğinde, ürkerek kocasına baktı. Ondan bir tepki bekledi. Şahin'in verdiği tek tepki ise, dişlerini sıkarken yanak kaslarının dalgalanmasıydı. Az önceki keyifli zaman apansız ortadan kayboluvermiş, yerine sert, her an şimşek çakmaya müsait bir gerginlik bırakmıştı. Kız daha ne olduğunu anlayamadan yerinden fırladı.

Rüya panikleyip arkasından ayaklanarak, önüne geçti. Ellerini göğsüne koyarak, "Şahin nereye?" diye titrek sesiyle sordu.

"O salak çok oldu!"

"Ya o kız hasta belli ki... Hem söylediğime pişman etme beni."

"Söyleyeceksin tabii ki... Ben senin kocanım. Benden bir şey saklamanı yasaklıyorum!"

"Emredersin paşam..." dedi alay edercesine Rüya. Şahin'in sinirli yüzüyle hemen kendini toparladı. Kavgayı ve

tartışma başlatacak sözleri daha sonraya sakladı. "Hem bu saatte ne konuşacaksın, ailesine yazık." Önünde durmaya çalıştı.

Koluyla karısını kenara çeken Şahin gözü dönmüş hâlde "Rüya çekil..." dedi. Rüya onu durdurmak için önce bir şeyler söylemek istedi ama o kadar öfkeliydi ki, bunun onu durdurmayacağını anlayarak vazgeçti. Panikle kocasının önüne atılıp, aklına gelen ilk şeyi yaptı. Ayağına çelme taktı! Amacı onu tökezleterek durdurmaktı ama Şahin bir anlık boşluğuyla dengesini kaybedince, daha ne olduğunu anlayamadan sendeledi ve genç kızın üzerine sert bir düşüşe geçti.

Çığlıklar eşliğinde yerle bütünleşen Rüya, üzerine yıkılan iri beden yüzünden acı içinde inlerken, Şahin dirseklerinden destek alarak karısının üzerinden doğruldu. Endişeyle yüzüne bakarak, soluk soluğa "Rüya, iyi misin?" diye sordu.

Sanki hasar tespitini böyle daha kolay yapacakmış gibi onu mıncıklayıp duran kocasının sert yoklamalarıyla huylanan Rüya, oflayarak "Ya sen çok ağırsın, kırdın tüm kemiklerimi. Üstelik gıdıklanıyorum kes şu ellemeyi!" diye şikâyet etti.

Onun mızmız sesiyle Şahin birden durdu. Ellerini yere yaslayarak yüzünü karısının masum yüzüne yaklaştırıp, "Ben senden uzak durmaya çalışıyorum be kadın! Sen ne kadar anlayışsızsın..." dediğinde, Rüya onun söylediği edepsiz imayla bocalayarak, "Ya... Ben onun için yapmadım. Yani şey için... Üfff!" diye kıvrandı.

Onun utançtan renkten renge giren hâline dayanamayan Şahin, sarsılan göğsüyle gülmeye başladı.

"Niye çelme taktın o zaman bana?"

"Gitmeni istemedim. O kızın ne yapacağı belli olmaz. Üşütmüş. Üstelik ailesine yazık... Onların ne suçu var?" Gözlerini kıstı. "Hem benimle güneşin doğumunu izleyecektin... Azıcık romantik ol."

"Az önce oldum ya... Doyamadın değil mi?"

"Öküzleşme!"

"İnekleşme sen de!"

Şahin başını aşağıya eğerek, burnunu karısının boyun köküne sürdü. "Odaya mum yakardım, o zaman romantik olurdu ortam... Sonra annemin gül bahçesindeki tüm gülleri yatağa yığardım, hesabını sabah sen verirdin nasılsa. Şarkı da açardım sana... Sesin çıkmazdı."

Rüya onun söylediğine gülerken, ürpererek kesik kesik soludu. Elleri yerdeki çimleri avuçlamış hâlde kalan bedeni kaskatı kesildi. Sırtı yerdeyken bile ürperiyor, karnı kasılarak, bacakları hâlsizleşiyordu.

Şahin kaşlarını çatarak azarladı. "Sen neden uyandın ki zaten? Şimdi daha kötü hâldeyim. Ne güzel uyuyordun işte, bende ayağı yanmış deli dana gibi dolaşıyordum..."

"Bu gece bana sarılacaktın... Unuttun mu?"

"Unutmadım. Hiç aklımdan çıkmazken nasıl unuturum."

"Ama yanımdan gittin Şahin, korktum..."

"Mecburdum."

"Değildin!"

"Hazır değildin."

"Olsun, sen yine de yanımda kalmalıydın... Azıcık azapla ölmezdin."

"Sabır taşına döndüm zaten." dedi Şahin dudaklarını boynuna dokundurduğunda. Rüya titreyerek avuçlarındaki çimleri biraz daha sıktı. "Şahin, gün doğacak..."

"Kokunu seviyorum ve sürekli koklarken buluyorum kendimi? Bu iyi değil..." diye lafı değiştirdi arsızlaşan adam.

"Kokarca gibi kötü koktuğumu söylemiştin bir kere..."

"Yalan söyledim. Çok güzel kokuyorsun."

Doyamadığı saçlarını derinden koklayan Şahin, karısını kollarının arasına alarak, dudaklarını çenesine doğru usulca yaklaştırdı. "Tenin Anzer balı gibi şifalı, bir parçası bile beni yatıştırıyor..."

Rüya nefes alamadı. Gözlerini kırpıştırdı. "Şah..." ve dudaklarına kapanan dudaklarla sözcükleri gibi, düşünceleri de sekteye uğradı.

Ablukaya aldığı dudakları sömürerek bırakırken, "Seviş-

mek keyifli bir iş Serçe, insanı yeniliyor..." diye karısının kulağına fısıldadı.

Rüya nefes alamıyor gibi, "Daha önce sevişmedim. Bilmiyorum." dediğinde, garip bir cüretle gülümsemek istedi ama beceremedi.

"Ben sana bunu zevkle öğreteceğim. Kıymetimi bil." dedi Şahin ukalaca. "Seveceğim seni, çok..." dedi sonra yumuşak ve derin bir sesle.

Şahin soluk soluğa dudaklarını talan ederken, elleri sahiplenme duygusuyla tenini keşfediyordu. Kolları karısının incecik beline dadandı. İtirazlarını ve şikâyetlerini hatta öne sürdüğü tüm sebeplerini duymayı reddederek, olumsuzlukları kulak ardı etti.

Rüya onun şehvetine, kışkırtıcı arzusuna, çileden çıkaran hasretine daha fazla direnemedi ve dudaklarını aralayarak kocasını aşk oyununa davet etti. Dili kocasının ıslak diliyle dans ederken, elleri gevşedi ve çimler parmaklarının arasından kurtulurken usulca kalkan kolları kocasının bedenine istekle dolandı. Kuvvetli teninin güvenli ağlarına dolandıkça, içi çırpınıyordu. Elleri omuzlarında, teninin altında taş gibi sert duran kaslarının girinti ve çıkıntılarında merakla, hevesle dolaşırken, dudakları bir nefes mesafesine çekilmeden onun dansına ayak uyduruyordu. Kocasının dokunuşlarının ne denli kışkırtıcı, tutkulu ve yoğun olduğunu bir kez daha kabul etti. İri bedeninin altında ezilirken, keyifle inleyerek çaresizliğini pekiştirdi. Parmakları, kolundan yukarı doğru hoş bir dalgalanma hissi gönderen sert bir kavrayışla tutundu ve onu acemice kendine çekiştirdi. Gecenin bir yarısı ıssız bir ormanda tutkunun ateşini yaktığına inanamıyor, bir yanı ateşiyle kavrulup yok olurken, dirayetli yanı hâlâ çok geç değil diye onun aklını çelmeye çalışıyordu... Birisi görürse diye korkuyor ama aynı anda tenini teninden ayırsın da istemiyordu.

Şahin kızın kafasının karıştığını anlayınca, geri çekilip dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. "Korkma artık," dedi soluk soluğa "Canını yakmam..."

Başını hafifçe kıpırdatınca kirli sakalları kızın hassas tenine battı. Karanlıkta parlayan parmaklarını genç kızın narin çenesinde gezdirirken, hafif bir baskıyla yavaşça geriye itti. Usul bir sesle, başparmağıyla alt dudağını üst dudağından ayırdı. Bu erotik hareket öylesine baştan çıkarıydı ki, kasıklarına yaslanan şiddetli zonklamayla irkilerek inledi. Kızın dudakları aralanır aralanmaz, ağzını genişçe açarak bu sefer onu sonsuz bir tutkuyla tekrar öptü.

Rüya titredi. Onun egzotik bir uyuşturucu gibi etkileyici, hafif ve çekici tadını alabiliyordu. Yaramaz dilini dudaklarından içeri sokmuş, küçük dokunuşlarla ağzının içinde keşfe çıkmıştı... Altında titrediği hâlde karşı koymadıkça, dokunuşlarındaki tutku daha da derinlere, ihtirasının en koyu noktalarına erişti.

Rüya bütün duyuların, âdeta ışık saçan bir sıcaklık dalgası gibi içinde dolup taştığını hissediyordu. Bu öyle mükemmel bir histi ki! Göğüsleri onun geniş gövdesine, basenleri onun bacaklarına dokunuyor, altında ezilmek zevk veriyordu. Ürkek ama cesurdu da! Arzunun o sert ispatını, bacaklarının arasında, en mahrem biçimde hissedebiliyor, çığlık çığlığa kaçması gerekirken korkmuyordu. Erkekliğinin büyüklüğünün ve vücuduna sürtünüşünün verdiği hissin onu utandırması, dehşete kaptırması gerektiğini biliyordu... Fakat onun yerine içinde duyduğu his, merak ve heyecandı. Bu öyle bir heyecandı ki, kalbi delicesine çarpıyor, tenini ateş basıyor, vücudu tepeden tırnağa ürperiyordu.

Uzun bir öpücükten sonra artık ikisi de nefessiz kalınca, dudaklarını ondan ayırıp geri çekildi adam, karanlık ve açık havada birbirine karışan ılık ve kesik nefeslerinin oluşturduğu sesle duraladı. Kız gözlerini sımsıkı kapamış, kendini ona tam bir teslimiyetle sunmuştu. Ateşli dudaklarını hafifçe aralayarak tadını alma arzusuyla dilini teninde gezdirdiğinde ise, dayanamadı Rüya'nın dudaklarına yeniden ufak bir öpücük kondurdu, sonra bir öpücük daha ve bir daha...

Nefesi kızın ağzının içini doldurduğunda, inledi. Ufak öpücüklerle bal tadındaki tenini yalayıp yutarken, yaramaz dili yanağından kulak çukuruna kadar uzandı. Hain bir oyunla bir süre orada oyalanıp hin bir duruşla dilini kulağının kenarında gezdirip, dişlerini hafifçe kulak memesine geçirdi.

Kızın titreyerek nefesi kesildi. Bedeni bir anda ateşler içinde yandı. O ılık nefes tenine vurdukça, bilinçsizce inledi. Heyecanı, dikleşen göğüslerini sızlarken ve garip bir ısı telaşla karnından daha aşağıdaki mahrem yerlerine yayılırken, kıvranarak ona karşılık veriyordu. Cesur bir yaklaşımla vücudunu ona cüretle yaslayıp, dilinin yumuşak dokunuşlarını acemi bir hırsız edasında bulmaya çalıştı. Ve Şahin onun alt dudağını emmeyi bırakarak, istediğini verdi. Yumuşak ama kendinden emin bir şekilde kızı çıldırtarak öptü. İkisinin de nabız atışları hızlanmış, heyecandan şişen şah damarları morararak şiddetle atar hâle gelmişti. Durmaları ve odalarına gitmeleri lazımdı ama durmak ne kelime, ikisi de kendini her saniye biraz daha kaybediyordu. Şahin öpüşünü derinleştirirken, ne istediğini bilen elleri bacaklarını mıncıklıyor, çimdikliyor, sıkıyor ve tenini tenine kazıyordu. Bu kez daha hassas ve daha rahatlatıcıydı tutkularındaki yaklaşım.

Şahin vücudunu vücuduna daha da ısrarla, erkekliğini, onun o en kadınsı ispatına yaslıyor, onun mahremini büyülü bir tılsımla tahrik ediyordu. Bu öyle bir histi ki, içini ılık bir sızı kaplıyor, yüreğinin ritmini bozuyordu. Ona sımsıkı sarılarak vazgeçmesinden korktuğu için, dudaklarını boynunda gezdirerek onu uyuşturuyor, daha önce dile getirmediği tatlı sözleri kulağına fısıldıyordu. Dokunduğu her yer ürperiyor, bıraktığı yerler ateş düşmüşçesine sızlıyordu. Dudakları onu öpmeye, tadına varmaya devam ederek boynundan aşağı kaydı. Tıraşı gelmiş diken gibi sakalı, alev alev yanan narin tenin de âdeta ateşten nehirler gibi iz bıraktı. Dikkatle kıyafetlerini çekiştirip vücudunu ayın hür kalmış ışığına, tutkularını harmanlayan ılık havaya ve tenlerinin savunmasız ateşine maruz

bırakırken, "Seni almamı ister misin? Hemen, şimdi, burada?" diye usulca fısıldadı.

Onun soluk soluğa sorduğu soruyla Rüya titreyerek başını sarstığında ise, kulağına öpücükler kondurarak, "Korkma Serçe'm, sakın korkma... Sana asla zarar vermem..." diyerek güvence verdi.

Boynuna ve ne zaman açıldığını bilmediği geceliğin yakasından görünen göğüslerinin kabartısına öpücükler kondurdu, ince penyeyi geren kabarmış göğüs uçlarını kumaşın üzerinden ağzına alarak dilini gezdirdi...

Kız âdeta soluğunun kesildiğini hissetti. Bedeniyle onun sertliğine gitgide daha da yaslandığı sırada, sırtı onun ellerine doğru kabararak kalçası hafifçe havalandı ve yamulmuş yay gibi kıvırdı. Adam küfür gibi bir şeyler mırıldanıp kulağının dibine, başparmaklarıyla onun dirilmiş, sızlayan göğüs uçlarını ovdu.

Rüya artık nefes alamıyordu. Kendini öylesine ateşler içinde hissediyordu ki... Öylesine zayıf, öylesine bitkin ve hâlsizdi ki... Bir an öleceğini sandı.

Şahin arzunun girdabında kıvranırken, en az onun kadar vahşi ve dizginlenemez görünüyordu. Dudaklarını isteksizce koparırken teninden, soluk soluğa alnını alnına yaslayıp, dudaklarına ufak bir buse daha bıraktı. Islaktı dudakları, tadı ise mükemmel. Öpüşmekten şişerek dolgunlaşmış, olgun bir meyve gibi lezzetlenmişti. Ağzının içinde ezerek, dilini kuytularında tat alarak gezdirmek çok daha güzeldi.

"Dayanamıyorum. Özür dilerim. Sözümü tutamayacağım."

Ondan farksız olmayan Rüya, "Tutma..." diye fısıldadı cüretle. Nefes alamıyordu. Ürkek bir cesaretti onunki, biliyordu ama istiyordu işte. Gerçi ne istediğini de bilmiyordu ya, o da başka!

Şahin inanamadan karısına bakarken, ağır bedenini onun narin bedeninin üzerine tam anlamıyla yerleştirerek nazik ya-

pısını ağırlığına alıştırmaya çalıştı. Soluk alamıyor gibiydi. Bakışlarını kısacık bir an etrafta dolaştırdı.

"Burası... Lanet olsun burası iyi bir fikir değil. Eve gidelim." diye hareketlenince, Rüya kollarını sımsıkı bedenine dolayarak, bacaklarını bacaklarına sardı ve birleşen tenleri sayesinde ikisi de gözlerini kapayarak, bir an inledi. Rüya istediğini almıştı, bilinçsizce yapmış, hareket etmesine izin vermemişti ama burada yanlış olan ise, artık kendisinin de hareket edemiyor oluşuydu!

Gözlerini açarken, titrek sesiyle, "Birisi gelir mi?" diye sordu. Gözleri karanlıkta bile tutkusunun ışıltısıyla yanıyordu. Ve Şahin bir an o gözlere bakınca, nefes alamadı. Her şeyi bırakıp, anlayışlı olmayı unutup, romantikliği üstünden silkeleyip, ona tüm şehvetiyle sahip olmak istedi. Sert ve vahşice... İlkel ve hoyratça...

Kız ürkekleşince, bu fikirden derhâl uzak durdu. Tıpkı onun gibi şaşkın etrafa bakarak, "Yok, da?" dediğinde, Rüya dudağının kıyısını dişlemeden hemen evvel "Gitmeyelim..." dedi.

Şahin salakça gülerek "Saçmalama Rüya, rahat yatağımız varken..." dediğinde boynuna dolanan ve aşağıya sertçe çekilip, dudaklarına kapanan dudaklarla bir an donup kaldı.

Fitil ateşlenmiş, her yer alev almış, patlamaya hazır bir bombaya dönmüşlerdi. Şahin kendini biraz zorlayarak geriye çekildiğinde, ikisi de soluk soluğaydı.

"Anlasana kot kafalı, gitmek istemiyorum..."

"Neden ki?" dedi anlayışsız adam.

Adamın hoşgörüsüzlüğü tutmuştu yine. Rüya hüsranla yüzünü düşürdü. Tabii alışıktı arsız kadınların yatağını ısıtmasına, utanan birisi bünyeye ağır geliyordu. Yanakları fena hâlde yanıyordu ama cesurca çenesini dikleştirdi. Burnunu şirince kıvırarak, başını yana çevirdi. Kocası dudaklarını ateş gibi yanan kızarmış yanağına dokundurarak, tenine fısıldadı.

"Biz evliyiz."

"Olabilir..."

"Sen benim karımsın."

"Olabilir..."

"Seni istiyorum sevgilim."

"Olabilir..."

"Çırılçıplak istiyorum."

"Olabilir..."

"Yatağımda istiyorum."

"Olabilir..."

"Şimdi istiyorum."

"Olabilir..."

"O zaman gidelim Serçe'm, ben burada sana doyamam ki..."

"Yerin, önemi var mı?"

"Var..." dedi Şahin huysuzca. Ona sahip olurken, her ayrıntıyı zihnine kaydetmek istiyordu. Onca zaman bu düşünceyle yaşamış, bir sürü hayal kurmuştu. "Burası rahatsız... Hem bu an senin için özel olmalı."

"Bu bizim için özel olacak zaten. Ve bakire olan benim, sen değilsin..." dediğinde kız ağzından çıkan lafı çok sonra idrak etti. Edepsiz dilini ısırdı. Kocası sessiz kalınca, çam üstüne çam yıkarak, tutamadığı diliyle kıskançlığına yenildi. Gözlerini şirince kısarak, "Değilsin, değil mi?" diye arsızca sordu. Şahin küstah kaşlarını kaldırınca, lafı çevirdi. "Hem yerin önemi yok, olmak istediğim yerdeyim. Kollarında. Burada yapalım..."

"Neyi yapalım?" dedi Şahin koyulmuş iç kıyan sesiyle, tek kaşını edepsizce kaldırarak. Ne kadar adiydi!

"Şahin?"

"Aşkım..."

"Owwww! Hiii... Aşkım..." dedi Rüya şaşkınca garip hâllere düşerek. Dudaklarını safça öne doğru büzüp, uzatıp, şaşkınlık yaptı.

Şahin karısının büzdüğü dudaklarına öpücük kondurdu. "Aşkımsın... Üstelik bundan kırk yıl sonra şikâyet etmeyecek misin?"

"O kadar evli kalacağımıza emin değilim." dedi ona sataşarak. Lafların yanlış tesiri ortamda bomba gibi patladı. Bu söze bozulan Şahin gözlerini kısarak kaşlarını çattı. "Sen," dediğinde Rüya kıkırdayarak, "Ya valla sen adamın ömrünü kısaltırsın..." diye göz kırptı.

"Bir ömür yanımda ol, kısa bir hayat yaşamaya razıyım ben..." dedi Şahin içtenlikle.

"Allah korusun." dedi kız hemen atılarak. Bu düşünce dehşet etkisiyle kanını dondurmuştu.

Şahin sıkılmış hâlde bakışlarını yüzünde gezdirerek, "Rüya, konuşacak mıyız?" diye koyulmuş, tutkulu sesi titreyerek sordu.

"İlk adımı ben attım..." dedi Rüya laf çakarak ürkekçe.

"Sevişmenin adımımı olurmuş?" diye homurdandı sabırsızca Şahin.

"Ne bileyim ben. Daha önce sevişmedim ki..." dedi Rüya küs bir tavırla.

"Ama şimdi sevişeceksin değil mi?" dedi Şahin istekle ona sataşarak. Teyit bekler gibiydi. Sanki Rüya her an cayacakmış gibi tetikteydi.

"Ya sen ne arsızsın ya. Uf, git!" diye kollarının arasından çırpınıp kızgınca kurtulmak istedi. "Şahin bıra..." Dudaklarına kapanan ateşli, istekli ve aç dudakların sıcaklığıyla duralayarak, bir an düşünmeksizin kollarını kocasının boynuna doladı. İçinde uyanan günahkâr his ve vücudunu sarsan hazla çığlık attı. Adamın ağzının içi sıcacıktı. Dili teninin etrafında art arda daireler çiziyordu. Bu hissi seviyordu. Ağzının içine süzülmek için dudaklarını zorlayan dile izin vermeyerek eziyet etmeyi de seviyordu.

Şahin tutkuyla çevrelenmiş bir ağa dolanırken öptükçe doyamıyor, titreyen elleri bedeninde turladıkça, içinde nükseden ateş harlanarak tüm düşünceleri gibi hücrelerini de yakıyordu.

Rüya'nın vücudu âdeta yanıyordu. Cayır cayır yanıyordu.

Dönüşü olmayan, çıkışı olmayan bir arzuyla sürükleniyordu. Heyecanla kocasının penyesine uzandığında, titreyen parmakları Şahin'in tenine buz gibi değince, genç adam inleyerek elini tuttu. Sonra her ne düşündüyse, koyuvererek, üzerinde doğrulup penyesinin eteklerini kavradı. Rüya penyeyi çekiştirerek esnetti. Hayatında bundan daha günahkâr, daha cezbedici bir an daha yaşamamıştı.

İçinde galeyana gelen duygularını yatıştırmaya çalışarak derin bir nefes aldı.

Şahin karısının karanlıkta tam seçilmeyen kızarmış yüzündeki ay vurmuş gözleri yıldızlar gibi ürkekçe parlarken, penyesini başından aşırarak çıkarıp yanına koydu. Çıplak olarak tekrar Rüya'nın üzerine uzandığında, ateş gibi yanan tenleri birbirine ürpertiler eşliğinde nefes keserek yaslandı. Genç kızın meraklı gözleri kocasının üzerindeydi. Yüzü âdeta bir ızdırap maskesine bürünmüştü. Alnı boncuk boncuk ince bir ter tabakasıyla kaplanmıştı. İnsanın içine işleyen, o gölgeli, yeşil gölleri kıskandıran gözleri nefesini öyle bir rehin tutuyordu ki, kalbinin âdeta mutluluktan şişerek kaburgalarına sıkıştığını hissetti. Nefes nefese sanki maraton koşmuş gibi kocasına bakarken, çekinerek göğsüne dokundu. Şahin onun ürkek parmaklarını teninde hissedince kasıldı. Rüya onun bu hareketiyle utanarak dudaklarını ısırdı.

Şahin gülümseyerek karısının göğsünde gezen eline baktı. Usulca eğilip, dudakları yanaklarına ve çenesine kuruldu, "Seni göremiyorum..." diye şikâyet etti.

Rüya bundan cesaret alarak, "Karanlıkta yapamıyor musun?" diye onu bilinçsizce kamçıladı.

"Sen bir erkekle nasıl konuşman gerektiğini bilmiyorsun. Bu sözlerin ağır tahrik içeriyor farkında mısın Serçe ve inan bana, seni bağırtarak kendinden geçiririm..." dediğinde ters ters, vahşice göğsünü kavradı ve hırçın bir şekilde yoğurmaya başladı. Sert ve ısrarcı, aynı anda ilkel dokunuşları yumuşak ve ikna edici bir tutku arasında bocalıyordu. Rüya, kendine neler olduğunu anlayamıyordu; benliğini çepeçevre saran bu

günahkâr his mükemmeldi. Her bir okşayış, onu bir türlü tam olarak algılayamadığı bir zirveye daha da yakınlaştırıyordu.

Vücudu doyumsuzlukla titriyor, sanki bir ihtiyacın gebeliğinde doğuma hazırlanıyordu. Geceliğinin yakası kabaca çekiştirilirken, "Lanet olsun. Seni izlemek istiyordum. Göğüslerini görmek istiyordum... Onların verdiği tepkiyi, teninin verdiği tepkiyi merak ediyorum ama hâle bak." diye huysuzca şikâyet eden Şahin, öfkelenmişti.

Her kıvrımını keşfetmek isterken, karanlıkta sevişiyor olmak ona haksızlıktı!

"Gün birazdan ayacak zaten..." dedi Rüya rahatsızca. Gün ışığında onunla olmak istemiyordu. Utanıyordu.

Onun huysuz şikâyetleri karşısında Rüya keyifle kıkırdadı. Yanan yüzünü yana çevirdi. Utanıyordu ama fiziksel tutkuyu ve merakını da es geçmiyordu. Şahin dudaklarını kulağının hemen altına dokundurarak, dilini kulağının etrafında ıslakça dolaştırıp kızı ürpertti. İşkence eder gibi kulak memesine üfleyip, ısırırken, "Az önce çok cesurdun, şimdi nereye kaçtı o kız?" diye sataştı. "Yakıyorsun beni Serçe. Senin beni yaktığın gibi ben de seni yakacağım ve bu anı hatırladığın her an parçalara ayrılacaksın..." dedi keyif alan bir sadistlikle. Sonra bu sözlerle yoldan çıkarak, daha fazla bekleyemeyeceğini anladı. Sırtının aşağısına ateşten bir nehir hücum etmiş gibi yanıyor, erkekliğinin nabız gibi atan ucunda yakıcı sıcaklık biriktikçe birikiyor, serbest kalmadıkça da içini kavuruyordu.

Ona çırılçıplak dokunmak...

Kesik kesik nefes alıp verişlerinin arasında haz dolu çığlıklarını, adının arzulu telaffuzunu duymak... Vücudunun elinin etrafında tükendiğini, ürperdiğini, ona doğru çekildiğini hissetmek istiyordu...

Dişlerini sıktı. Daha bunları düşünürken bile yoldan çıkıyor, hayatında daha önce hiç boşalmadığı gibi boşalmak üzere olduğunu bilerek kendini tutuyordu.

Rüya homurdanarak bir şeyler söyledi. Şahin yüzünü kendine çevirirken, diz kapağıyla kızın güzel bacaklarını arala-

yarak, yerini aldı. Bedenini karısının üzerine yıktı. Rüya önce göğsünün sonra kasıklarının üzerinde hissettiği o rehavet veren baskıyla, soluğunu içine seslice çekti. Nefeslerine yorgunluk veren titremeyle, gözlerini kapatarak başını geriye attı. Bedeninde gün görmemiş volkanlar patlıyordu.

Şahin ay ışığının izin verdiği ölçüde karısının aşk sarhoşu olmuş, kışkırtıcı hâlini izledi ama bu o kadar zordu ki... Onun dudaklarını arsız bir bekleyişle dişlemesini ve utancından ölürken, hazla sarhoş oluşunu izlemek... Allah'ım nasıl güzel bir işkenceydi. Şahin bedenini, güç aldığı bir dirseğinin üzerinde sabitlerken, parmakları karısının yanaklarında, gözlerinde, kupkuru olmuş dudaklarında, hızla atan şah damarının pır pır eden yapısında gezindi. Şu anda yaşadığı arzu ve hazları daha yoğun yaşayabileceğine ihtimal vermemişti. Başını aşağıya eğerek nefesini dudaklarına soludu.

"Sana hemen şimdi, hiç düşünmeden sahip olmaktan korkuyorum. Bu o kadar zor ki, ağırdan alamazsam bana kızma. Seni incitmek istemiyorum..."

Rüya usulca gözlerini açtı. Kocasının ürkek ışıklarla parlayan gözlerine baktı. "İncitmeyeceksin ve nasıl olduğu umurumda değil. Sadece güzel olsun."

"Olacak." diye garantisini verdi Şahin ve usulca sokuldu hayalini kurduğu, bir ömür vazgeçmeyeceği dudaklara. Kıyafetler üzerinden tek tek çıkarken, kocaman adamın elleri titriyordu. Sanki bakire olan bir tek Rüya değildi.

Bazen beden değil... Yürek verirdi en ağır bedeli...

Ve Şahin de; aşka bekâretini veriyordu!

Harareti arttıkça bedenlerinin üzerinden yükselen sıcaklık buhar oluyor ve çimlere yayılmış gece sisi bir düş gibi etraflarını sarıyordu. Sanki bu anın büyüsü onları gizliyordu. Kızın geceliğini usulca bedeninin altına yerleştirerek, tenine taşların ve çer çöpün zarar vermesini engelledi. Her ne kadar rahat olsa bile Rüya, nemle birleşen ateş gibi yanan bedeni, kasıldı.

Hafif yağan çiğ tüm hücrelerine kadar tenlerini titretip ürpertirken, ikisi de bunu umursamıyordu. Oldukları yer çok ra-

hat değildi. Özellikle altta kalan Rüya için... Toprak soğumuş, çimler çiğden ıslanmış, terleyen tenleri hafifçe nemlenmişti. Ama bu kimin umurundaydı ki. O anda öylesine heyecanlı ve aynı anda korkusuzdu ki... Aslında aklına ailesi ya da birisinin onları göreceği düşüncesi gelse, hiç tereddütsüz kollarından kopardı. Ama o kadar kendinden geçmişti ki, bu ağır düşünceleri beynine yasaklamış gibi mantıklı bir fikir zihninde yankılanmıyordu. Sadece o... Onun dudaklarından yayılan büyülü dokunuşlar, ellerinden tenine akan ihtiras, bedenlerinin birleşme noktasındaki ateş ve haz... Bundan gerisi yalandı.

Şahin kısacık bir süre, ayın izin verdiği ve ışıklarını ödünç ettiği kadar kızın kavrulan tenini ve ona ihtişamla sunulan narin bedenini keyifle izledi. Ta ki Rüya onun yoğun ve tutkulu bakışlarından utanıp, kollarını göğsüne sararak ondan kaçırana kadar. Yüzünü yana çevirdi... Sonrası zaten adamın aklını başından almıştı. Usulca üzerine kapanıp, dudaklarını yanağından çenesine, gıdığından göğüslerine tutkuyla indirirken, ıslak dili işkencenin en beter hâlini sunuyordu tenlerine. Kız kendinden geçerek inlediğinde, parmaklarını gür saçlarına geçirdi. Kocası diliyle sızlayan tenine âdeta işkence ederken, dişlerini sıktı. Nefesi kesilerek kıvranırken, kocası diziyle bacaklarını araladığını ve kalçalarının arasına iri bedeninin ağırlığını vererek yasladığını hissetti. Çaresizce bacaklarını aralayarak kendini ona sundu ve sonra... Yutkundu. Korkuyla titreyen gözlerini dehşetle açtı. Şaşkınlık ve arzuyla kafası karışmıştı. Kasıklarının üzerinde hissettiği o sert ve iri şey... Lanet olsun, o ana kadar utancından kocasına hiç bakmadığını anımsadı ve hissettiği organın varlığını, bilip kendisini görmediği için, ciğerleri çılgınca şişip kabardı... Tutkuyla parlayan gözlerini kırpıştırdı. Güneş ışığı yoktu kocasının tenine vuran ama ayın kör ışığı bulutların arasından kurtularak, üzerine doğmuştu. Üzerinde yükselen vücut bronz bir mermerden oyulma film artistlerinin kaslarıyla kaplıydı sanki. Baştan çıkarıcı, dokunası, okşanası, öpülesi ve iç çekiştiren tarzda lez-

zetli duruyordu. Bir erkeğin bedenini öpmek, dilini sormak[8] ya da tenlerindeki sınırı kaldırmak, ona hep iğrenç gelmişken, şimdi kocasının yüzünde dolaşan ellerini avucuna sıkıştırmış, cesurca öpüyordu. Lanet olasıca adam, öyle cezbedici ve işkence ediciydi ki, o çok fırlama olan başını karnına dayamış, dudaklarını ve dilini teninin üzerinde miskin miskin gezdiriyordu. Karanlık bir ormanda, çırılçıplak, kocasıyla gerdeğe giren salak gelin... Titreyerek doğruldu, çırılçıplak bir hâlde, tutkuyla ve şehvetle seviştiğini fark edince, dehşetle inledi. Şahin ellerini göğüslerine uzatırken, başını kaldırıp kısacık ona baktı. Gözlerinde parlayan o ufak yıldızlar, genç kızın aklını başından alarak nefesini kesti. Hercai dudakları ateş olup kızarmış, yeşil gözleri ayın altında daha koyu renge boyanmış ve çapkın yüzü her zamanki hâlinden daha şaşırtıcı, kışkırtıcı ve baştan çıkarıcı bir hâl almıştı. Büyüleyiciydi... Sakin yüzünde, şehvani dudaklarında, az sonra yapacağı hain emelin şeytani bir gülümsemesi belirmişti.

"Şu ana kadar bana yaptığın her işkence için, senden intikam alacağım Serçe... Ve işim bittiğinde, bunun için bana sen yalvaracaksın..." derken kendinden emin boğuk sesiyle, başını tekrar eğdi. Bir eliyle de hafifçe kalçasını okşarken, diğeriyle karısının dolgun göğsünü yoğuruyordu. Rüya bu gerçekçi tutkuyla nefes alamadığı için, şaşkınlıkla boğuk bir ses çıkararak ona karşı geldi. Altından kalkmaya çalışırken, Şahin gözünü karartmış hâlde buna asla müsaade etmeyeceğini belirtti. Bacaklarını ve kalçalarını okşayarak sakinleştirip, hafifçe havalanmış kalçalarını tekrar sert zemine yerleştirdi.

"Kıpırdanmadan uzan. Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin. Sadece keyfini çıkar. Ben seninle ilgilenirim." dediğinde çapkınca göz kırptı.

Ukala! Sanki bu çok mümkündü. Hele böylesine yanarken!

Rüya yutkunurken titrek elini kocasının omzuna koyunca, Şahin yarasına tırnak geçmiş ayı gibi inledi. Titreyen kasılmış

---

8) "Sormak" İki anlamda kullanıyor. Soru sormak ve emmek.

teniyle ona tepki verirken, "İstersen bana dokunabilirsin..." diye buyurdu. Gülümsedi. Dudaklarını onun titreyerek kasılmış göbeğine dokundurdu. Rüya geriye uzanırken, titreyen parmaklarını kocasının ışıldayan koyu saçlarına, terlemiş ensesine ve kıpırdandıkça titreşen kaslı omuzlarının kıvrımlarına dokundurdu. Ve Şahin ağzının içinde edepsizce küfretti. Ona ceza vermek istercesine dudaklarını biraz daha aşağı indirdi. Kaslı ve tüylü bacakların vücudunun iç kısmında kaydığını hissettiğinde Rüya, yüzünün üçgenimsi bölgenin tam üzerinde olduğunu fark ederek dehşete kapıldı. Ilık nefesi tenini dövdükçe, hem inledi, hem korkuyla kasıldı ve dehşet verici bir azapla bağırdı. Utancından kızararak bacaklarını kıpırdatırken, hemen elini uzatıp mahrem bölgesini kapattı.

Onun bu masum tepkisiyle Şahin başını sallayarak sırıttı.

"Bunu görmezsem, seni zevkten öldürürüm Rüya..." diye tehdit etti.

Rüya konuşacak hâlde değildi. Utancından yüzünü kapamak için zaman kolluyordu ama elleri mahremiyetini kolladığı için, sadece dudaklarını dişleyerek acı çeker gibi inliyordu. Şahin işkence eder bir yavaşlıkta eğildi. Nefesini tenine vererek, "Bacaklarını aç..." diye buyurdu.

Rüya başını olumsuz anlamda salladı.

"Elleri çek..." dedi bu sefer daha keskin bir buyrukla.

Rüya'nın edepsizce küfrettiğini kısık ve titrek sesinden duyumsadı. Dudakları şeytani bir hainlikle kıvrılırken, tahrik eden bir tutkuyla bacaklarında gezindi.

"Böyle yapmamalısın, bu cezanı arttırmaktan başka işe yaramıyor..." diye fısıldadı.

"Şahin... Bu çok ayıp."

"Yaptığımız çok güzel. Göreceksin!"

"Deli misin sen, normal şeyler ya-yapmaz mısın?"

"Bundan daha normal ne olabilir? Doğal çiftleşme."

"Öküz!" dedi Rüya dişlerini sıkarak. Bu terim onun tespitini kanıtlayan, en yanlış kelimeydi! Bu adam romantik olamaz mıydı? En güzel anlarında bile onu çileden çıkarıyordu.

Gözlerine kocasının yere attığı eşofmanına kestirdi. Tam uzanacakken, bunu idrak eden Şahin kızarak dişlerini sıklaştırdı. Tıslar gibi, "Sakın Rüya, yemin ederim yüzünü yerden kaldırmayacak fena şeyler yaparım sana. Edepsiz şeyler. Bir daha değil bana başkasına bile bakamazsın." diye tehdit ettiğinde, kız umursamazca uzandı.

"Zaten yapıyorsun. Bundan daha utanmazı olamaz."

Ona gözleri hain ışıklarla bakan ve daha beterleri olduğunu tek bir bakışla kanıtlayan Şahin, kızın penye geceliğe uzanmasına izin vermedi.

"Sapık!"

"Âşık desek?"

"Aklından geçenleri unut. Normal olalım biraz."

"Bizim gibi anormallerde, normallik ne gezer Serçe? Sus da, daha beter bir şey olmayalım."

Bu edepsiz imayla Rüya ona yumruğunu savurdu. Ufacık ellerini yakalayarak avucunun arasına hapsetti kocası. Üzerine dudaklarını bastırarak, "Korkarım çok güzel düşüncelerim var ve aklımı şehvetli, edepsiz, ahlaksız fikirlerle dolduruyorsun sevgilim. Ayıp şeyler söyletmeden, kıpraşmayı kes." derken şu hâli ne kadar erotikti. En kuvvetli içkiden bile daha sarhoş edici bir sesle fısıldadı. "Lütfen."

Rüya kocasının avucundaki ellerini çekiştirip, bir elini mahrem bölgesine sararken, diğerini inatla göğsüne doladı. "Lütfen." dedi misilleme gibi.

Şahin gözlerini sertçe kısarak "Rüya, beni çıldırtma. Elini çekersen, senin açından iyi olur, yoksa edepsiz uğraşlarım yüzünden çığlık atabilirsin..." diye buyururken, ahlaksızca göz kırptı.

Rüya huysuzca, "Ağırdan almayacağına söz ver. Utanıyorum, salak mısın, yap gitsin işte?" dedi bocalayarak.

Şahin hainice kıkırdadı. "Ya biz niye normal çiftler gibi sevişemiyoruz? Hâle bak, karım kendini benden saklıyor..."

"Hayır. Terbiyesizlik yapma, ben de kendimi saklamayayım senden..."

"Serçe... Bu yaptığımız ayıp şey zaten terbiye sınırlarına ihlal. Ama çok keyifli, göreceksin..." dediğinde sesini yumuşattı. "Lütfen, zaten karanlık ve odamızda değiliz, bari seni keşfetmeme izin ver..."

Rüya titreyen ellerini isteksizce çekti ve kocasının omuzlarına yerleştirdi. "İşte böyle Çonaşkimi[9]..." diye şeytani bir şekilde fısıldadı adam. Parmağını en nazik ve korunmasız yerinde usulca dolaştırdı. "Biraz daha böyle durursam, aklımı kaçırabilirim..."

Sayıklıyor gibiydi. Kısacık bir an karısının kızarmış ve utançtan yana çevirmiş olduğu yüzüne baktı. "Bacaklarını aç sevgilim. Onu hissetmeliyim..."

"Şa..." Kelimelerini yuttu Rüya hıçkırarak. Konuşmak için güç toplaması gerekti ama başaramadı. "Şahin lütfen..."

"Dokunmazsam ölürüm. Korkmana gerek yok."

"Korkmuyorum..." *'Utanıyorum...'* diyemedi.

"O zaman kendini bana bırak. Burandan öpmem hoşuna gidecek. Kıpırdama..."

"Lanet olsun dudaklarım daha çok hoşuna gid..." dediğinde kocasının ateş saçan dudakları, "Dudaklarınla işim yok" artık dercesine üçgenimsi tene temas etmişti, hem de bir saniye uyarıda bulunmaksızın. Kızın arsız çığlığı köyü inletirken, adam hâlinden gayet mutluydu.

Ah bu alçak adam, ne terbiyesizdi! Ve Ateşli!

Rüya şaşkınca attığı kısık bir çığlıkla elini ağzına kapattı. Hırçınlaşarak bacaklarını kapamaya çalışınca, Şahin buna müsaade etmedi. Kızın kalçalarını sertçe ve hoyratça kavrayarak yere yapıştırdı. Sıcak ve acımasızca hareket eden sabırlı dilini, tüm hazinelerini hazla gizlenen teniyle buluşturdu.

Rüya çığlık atmamak için iki elini de ağzına sımsıkı kapatıp, utancından nefes dahi alamazken, "Sana beni zorlama, intikamım acı olur demiştim..." diyen Şahin keyifle, "Masum sevgilim benim." diye homurdandı. Arsız diliyle öylesine has-

9) Çonaşkimi; Aşkım.

sas kıvrımlara temas ediyordu ki, kız artık utancından değil, ihtirasın hazzından titreyerek inliyordu.

Şahin diliyle yaptığı dansa parmağını da dâhil etmek istemiş olacak ki, işaret parmağını mahremiyetinin duvarına yasladı. Okşayarak kendine yer açarken, teni ıslak vadinin derinliklerine dayandı. Sıcak ve dardı. Kız bir an şaşkınca inleyerek, bacaklarını kıpırdattı ama Şahin kıpırdamasına müsaade etmedi.

Kasıklarında şiddetli zonklama artarken bile umursamadan, karısının kuytularındaki yumuşaklığı parmağıyla keşfederek, yavaş bir ritimle okşuyordu.

Dişlerini sıkan, dudaklarını kemiren, sessiz olmaya çalışan Rüya acı çeker gibi kıvranırken, çığlık atmamak için kendini zorladı. Ancak bu o kadar zordu ki, gırtlağını yırtan inlemeleri ve ufak tefek hırçın çığlıkları, boğazına tırmanıyordu.

"Bir daha bana işkence edecek misin?"

"Şa-Şahin..."

"Hiç durmadan böyle yapmaya devam ederek sana cezanı vermek gerek ama... Lanet olsun..." İnlediğinde, "Ben duramıyorum." diye tamamladı sözlerini.

Ve Rüya kendinden geçerek genç adama tekmeyi koyuverdiğinde, acı içinde inleyen Şahin bir anlığına duraladı. Elleri malum yerine kapandı. Bedeni apansız kaskatı kesilmişti. Kasıklarındaki o zonklama aklını başından almıştı ve sanırım şu anda aklına gelen tek şey, bir kova buzdan başkası olmamalıydı. Genzini yırtarak gelen acılı sesiyle "Salak mısın kızım, kıracaksın lan... O sana lazım." dediğinde Rüya utanç içinde küfretmeye başladı.

"Du-dur sen de... Bu... uwww..."

"Elin ayağın dursun..." diyen Şahin, motorun bozulmasından korkarak ona çaktırmadan kontrol ederken, gözlerini şükrederek bir an kapadı.

"Senin de elin ayağın dursun..." dedi Rüya suç bastırarak.

Şahin dişlerini sıkarak derince soludu. Daha ilk geceden tutukluk yapan tüfekle karısının diline düşecekti. Hırslandı.

Cezasını en hassas noktasına dokunarak ve parmaklarını biraz daha derinlere zalimce daldırarak verirken, kızın kıvranarak kalçalarını yukarıya kaldırmasıyla, intikamını almış oldu. Ama ona zevkin dorukları yasaktı! Ne zaman ona gelse geri çekilerek onu bir boşluğa fırlatıp tatminsizlikle kıvrandırdı.

"Şah... Şahin lütfen... Bu utanç verici..."

"Az önce senin katır gibi tepmen daha utanç vericiydi. Tüm takım taklavatı elimden alacaktın." dediğinde sırıtıyordu. "Hiç hayalimdeki gibi bir gece sunmuyorsun bana Serçe. Bu gece özel olmalıydı, garip değil."

"Bu geceyi kızlar romantik olarak hayal eder, senin gibi şey..." Nefesi kesildi. "Ah!" diye dişlerini sıktığında, Şahin'in ona kelimelerini tamamlatmaya asla niyeti yoktu ve lanet olsun, kasıklarına aldığı darbe canını yakacağına ters tepip erkenden patlamasını sağlayacaktı!

Rüya adamın acı içinde inlediğini duyumsayınca, daldığı hayal âleminden azda olsa ayrıldı. Canını yakmış olamazdı değil mi? Ah Rüya, bir rahat dursun elin ayağın adamın can damarına nasıl çifte atarsın? Bir daha onun yüzüne bakamam derken, sırf merakından ve korkusundan başını hafifçe kaldırdı. Kısık kirpiklerinin arasındaki hülyalı gözleri aşağıya eğildi.

Titreyen karnının üzerindeki yakıcı bakışlar, yıldırım çarpması gibi birleştiğinde, kızın kirpikleri kırpışarak göz kapakları ağırlaşmaya başladı. Lanet gözlerini açık tutması... Bu işkenceyle imkânsızdı. Görüşü bulanıklaştı. Yüzü gergin ve kıpkırmızı oldu. Kanı kaynadı, bedenine nüfus eden yakıcı sıcaklığın teninin her noktasını ele geçirdiğini hissetti.

"Bir daha hayır diyecek misin?" diye tembel bir şekilde sordu Şahin.

Rüya başını iki yana çevirerek inliyor, azap içinde cevap veremiyordu. O inatla sustukça, Şahin işkencesini arttırıyordu. Kız yalvaran bakışlarını kocasına çevirdiğinde, gördüğü manzara karşısında, hayretler içinde onun dudaklarını en mahrem yerine bastırışını izlemekten başka bir şey yapama-

dı. Sonunda başı gerisin geri çimlere düşerken "Söz..." diye fısıldadı.

"Duyamadım..." dedi boğuklaşan sesiyle adam.

"Sö-Söz. Lanet olsun söz!"

Sızlayan teninin üzerinde dilini ustalıkça gezdirdiğini hissedince, aklını kaçıracak gibi oluyordu. Kalp atışları şiddetli gürültülere dönüştüğünde "Yeter..." diye ağlayacak hâle geldi. Kasıklarına toplanan ısı biraz daha arttıkça, korkuyla kasılan bedeni gevşemeye başladı. Hain dili öyle noktalarda hareketleniyordu ki, kız kıvrandıkça intikam ateşiyle yanan hızını daha da artırıyordu.

Rüya artık uyuşmuş bedeniyle hareket edemediğini idrak etti. Tüm eklemleri dayak yemiş gibi pelteleşirken, üzerine büyük yorgunlukla birlikte sarhoş eden fiziksel bir mutluluk çökmüştü. Kollarını ve bacaklarını kontrol edemiyordu.

Karnının altı dehşet bir huzursuzlukla sızlarken, ateşler içinde yanan teninin ıslanmış olduğunu fark etti. Bu işkence bitmez derken, onun sert ve sıcak uzantısının, buz kesen karıncalanmış bacaklarına değdiğini hissetti. Birden irkilerek dehşete kapıldı ama aynı anda gevşeyerek uyum sağladı.

Lanet şeye, dengesiz bir hâlde aklını veremiyordu...

Sonunda işkencesinden vazgeçen Şahin, üzerine doğruldu. Ağırlığını bilinçli olarak üzerine verip, çenesinden öperken, dilini yanağında dolaştırarak dudaklarını kulağına yaklaştırdı. Solukları kızın terlemiş saçlarını havalandırıp tenini ürpertirken, "İçine girmek istiyorum Rüya, artık hazırsın..." diye fısıldadı.

Ondan onay beklemedi çünkü biliyordu. Hazırdı. Kızın canlı et parçası gibi yerle bütünleşmiş bacaklarının arasına yerleşti, göğsünden firar eden güçsüz sesi, düzensizdi.

Rüya baygın gözlerini açarak kocasına hülyalı hülyalı baktı. Az önce ona ne yapmıştı? Daha önce hiç böylesine bir tutkuyla sarsılmamıştı. Üstelik kendisini boş bir koza gibi yarım ve eksik hissediyordu. Bir şeyler tam gerçeklememişti. Yarımdı.

Şahin Rüya'nın yanında cansızca duran elini kavradı. Parmaklarının boğumuna dudaklarına dokundurdu. "Korkma..." diye fısıldadı. Elini ikisinin bedeninin arasındaki açıklığa çekiştirdi. "Dokun bana. Kontrol sende olsun..." dediğinde, Rüya tenine değen sıcak ve sert temasla panikleyerek dehşete kapıldı, korkuyla elini geri çekmeye kalkıştı.

Şahin zorlanarak sırıttı. "Korkma, ısırmaz. Ama sen dokunursan, kendini daha iyi hissedersin. Çünkü o birazdan senin bir parçan olacak..." dediğinde tutuk sesiyle, Rüya'nın tereddüt eden ellerini tenine bıraktı ve parmaklarını usulca sıktı.

Rüya gözlerini sımsıkı kapadı. Utancından yüzüne bakamıyordu kocasının ama ona uyarak, bu keşfi en tutkulu şekilde gerçekleştiriyordu. Parmaklarıyla sert ve sıcak erkekliğini yavaşça kavrayınca, Şahin dişlerini sıkarak aniden içini çekti. Derince soluduğu nefesi, dişlerinin arasından ıslık sesi çıkararak firar etti. Ve bu kızın gözünden kaçmadı. Gözlerini usulca araladığında, kocasının kendinden geçmiş yüzüyle karşılaştı. Sabahtan beri ona işkence eden oydu. Şimdi Rüya'nın da eline bir koz geçmişti. Sıra ondaydı. Çekingen bir şekilde ama cüretle okşarken, bakışları kocasının yüzüne kaydı. Gözlerini sımsıkı kapamış, başını geriye attığı için, boğazında gerilen âdemelması usulca hareketlenmişti. Rüya yutkunarak izledi onu. Bu çok edepsizceydi. Göğsü hızla kalkıp inen Şahin'in nefesinin hızlanmasından, dokunuşunun onu çıldırttığını anladı. Gözleri sımsıkı kapalıydı, gür kirpikleri hafifçe yanağının üstünde titriyordu. Dudakları aralanmış, sımsıkı sıktığı dişleri kırmızı teninin arasından parlıyordu. Kesik kesik soluduğu için, göğsü usulca kabarıp iniyordu.

"Rüya..." diye inledi Şahin yutkunarak.

Bu kız onun sonu olacaktı. Rüya cevap veremedi. Ama onun ne demek istediğini anlamıştı. Şahin'in yönlendirmesiyle, beceriksizce erkekliğini tutup kalçalarının arasına yerleştirdi. Titreyen eli yüzünden başı ıslak kadınlığının üzerinde kayınca, Şahin bir anlık iradesizlikle genç kızın üzerine yıkıla-

rak, acı çekiyormuşçasına inledi. Rüya nefes alamıyor, korkudan titriyordu ama cüretliydi.

"Korkuyorum." diye inledi nefes nefese...

Şahin bedeni altında titreyen kızın kâbusuyla yüzleşirken, dillerinin arasından "Korkma..." diye fısıldadı.

"Hani ço-çok ko-kolaydı, acıyacak..." dedi Rüya kekeleyerek.

"Kolay. Sadece bir anlık acı. Sonra unutacaksın."

"Canımı yakarsan seni tekmelerim..." diye tehdit eden Rüya, ona yardımcı olmak için titreyen bacaklarını usulca araladı. Ama hâlâ kaskatıydı.

Bu görevi devralan Şahin hedefine yerleşir yerleşmez, genç kızın yüzünü elleri arasına alarak, "Gözlerini aç..." diye emretti.

Rüya başını olumsuz anlamda sallayınca, dudaklarını dudaklarıyla kapatarak, kendini sertçe ileri doğru itti. Ve Rüya geriye doğru kaykılınca, ilk deneme acılı bir hezeyanla gerçekleşti. O kadar sıkı olunca adam küfretti... Rüya uyuşmuş gibi ağlarken, Şahin bu sefer daha dikkatli olarak bir daha yüklendi. Ağzının içinde boğuşan çığlığa kendisi de inlemeleriyle eşlik ederken, genç kızın dudaklarını koparır gibi sormuştu. Lanet olsun birden yapınca canı yanmaz sanmıştı ama kızın altında kasılan bedeni taş kesince, buna pişman olmuştu. Bu kadar canı yanacağını tahmin etmemişti.

Rüya kocasının altında çırpınarak dudaklarını kurtarmaya çalışırken, nefesini kesen şiddetli acıyla dünyası başına çöktü. Kocasının ellerinin esaretine geçen bilekleri yüzünden omuzlarını da dövemiyordu. Şahin karısı biraz sakinleşince, yanaklarını avucunun içine aldı. Narin yanaklarından süzülen yaşlar elini ıslatıyordu. Ve parmaklarını içine soktuğundan daha çok canı yandığı belliydi, bedeni acıdan kaskatı kesilmişti.

"Geçecek... Şşşttt! " dedi Şahin göğsünü yaran hırlamasıyla hareket ederek.

Kız acısı azalmadan onu içinde hissetmeye devam etti. Tamamen içindeydi. Ve acı veren bu istiladan kaçma isteğiyle

kalbi deli gibi çırpınırken, kocasının elleri arasında debelendi ancak onu yatıştırmak için dudaklarından kopan dudakları, kulağına uzandığında biraz sakinleşti. Şahin nefes nefese güzel sözler fısıldarken kulağına, her hareketiyle daha da fazla içine girmeye çalışması korkusunu kolaylaştırıyordu.

Şahin karısıyla sonuna kadar tamamlanınca, genç kızın alnına alnını yasladı. "Özür dilerim." dedi kıpırtısız durarak.

"Canım acıyor." dedi Rüya şikâyet ederek. Bebek gibi mızıldanıp duruyor, yanağından yaşlar süzülürken huysuzlanıyordu.

Şahin ne yapacağını şaşırdı. Bu işin bu kadar zor olacağını duysa, hayatta inanamazdı. İyice gerilen kızın kollarının arasında hareket etmeden durmak için kendisini zorlayınca, dudaklarıyla ve elleriyle onu sakinleştirmeye çalışarak kendini kastı.

"Geçecek..." dedi Şahin yine nefes nefese. Ama bunun geçip geçmeyeceğini de bilmiyordu. İçinde hareketsiz durmak işkencelerin en büyüğü, onun canını yaktığını bilmek ise ölümdü. Biraz sonra Rüya sakinleşti. Gözlerini açarak, "Hayvan... Canımı yaktın." diye suçlayarak, acıyla kocasının omzuna vurdu.

Şahin biraz rahatlayarak kıkırdarken, "Özür dilerim..." dedi yine de.

"Bitti mi? Hadi kalk üzerimden..." dedi Rüya ağlamaklı sesiyle masumca. Canı bir daha yansın istemiyordu.

"Canın acıyor mu hâlâ?"

Benliği durulan Rüya başını sallayarak "Bilmiyorum..." dedi. Cidden ne hissettiğini bilmiyordu. Uyuşmuş gibiydi. Sadece onu içinde hissediyor ve içinde kabaran şey her neyse, Şahin kıpırdanmadan tamamlanmayacağa benziyordu.

Şahin nefes alamaz hâlde usulca hareketlenince, Rüya garip bir şekilde rahatlayarak inledi. Utandı "Acımıyor, daha hızlı..." demeye. Onun yerine, ellerini kocasının beline yerleştirdi.

"Devam edebilir miyim?" diye sordu Şahin.

"İzin vermezsem, devam etmeyecek misin?" diye sordu Rüya muzırca. Elleri kocasının göğsünde dolaşıyordu. Sakinlemişti ama hâlâ dudaklarından arada hıçkırıklar kaçıyordu.

Şahin dişlerini sıktı. Rüya kocasının yanaklarını titrek elleri arasına alarak, yüzünü kendisine çekti. "Beni teselli edecek şeyler söylemen gerekmez miydi? Canımı yaktın..."

"Sanki daha önce birkaç tane bakireyi..." dediğinde, omzuna aldığı yumrukla, son anda dilini ısırdı Şahin.

Anında küsen Rüya hırçınlaşarak adamı itmeye başlayınca, Şahin bedenini üzerine yıkıp, sakinleştirmeye çalıştı ama tek yaptığı şu garip hâllerine gülmekti.

Göğsünü yaran kahkahası hafifleyince, kızın şaşkın bakışları altında başını eğerek, hâlâ yaşlarla parlayan gözlerinin içine baktı. "Bu ikimiz için de ilkti sanırım. Acemi olmam normal..."

"Sonra bunu sana kullanacağım Şahin. Tecrübeli birisine hiç benzemiyorsun. Üstelik hemen yoldan çıkıyorsun. Dokunsam kuduruyorsun." dediğinde intikam alarak, kocası buna daha fazla güldü. Şahin artık daha fazla içinde hareketsiz kalmayınca, dişlerini sıkan merhametiyle, "Canın acıyorsa, bırakalım mı?" diye sordu. Aslında bırakabileceğini hiç sanmıyordu çünkü hareketsiz kaldıkça, her an sona gelecekmiş gibi duruyordu. Lanet olsun, iyice acemi ve beceriksiz gibi olmuştu. Bir de erken bitirirse bu işi, Rüya bunu sittin sene başına kakardı!

Rüya başını iki yana salladı. "En zor kısmını geçtik sanırım..."

Şahin gülümseyerek karısının dudaklarına sokuldu. "Geçtik." Dili tutkuyla kuytularına sokulup keşfe katıldığında ikisinin de gözleri kapanmıştı.

Rüya onun sıcak dilinin ıslak parlaklığını mutlulukla karşılayarak, istekli ama beceriksizce emmeye çalıştı. Titriyordu ama cüretliydi de.

Şahin ellerini karısının bedeninde yeni bir yolculuğa çıka-

rırken, bu deneyimin diğer kadınlarla yaşadığından çok daha özel ve eşsiz olduğunu fark etti. O da tıpkı karısı gibi acemiydi. Çünkü Şahin ilk defa âşık olduğu bir kadınla, karısıyla birlikte oluyordu! Üstelik o bakireydi ve canını yakmayım derken her şeyi daha kötü hâle sokmuştu. Göğsünü yaran hırlaması karısının ağzında boğulurken, içinde ritmik bir şekilde hareket ediyordu ve Rüya acemice ona uyum sağlamaya çalıştıkça Şahin her an sona gelen iradesinin denetimini kaybediyordu. Lanet olsun, kasıklarındaki zonklama uç noktadaydı ve her an dışarı fışkırabilirdi...

Zaman geçtikçe bacakları birbirine dolandı, elleri bedenlerine kenetlendi. İkisi de kendinden geçerek inliyor, titriyor ve birbirine kilitlediği dişlerinin arasından hırıltılı soluklar veriyordu.

Rüya başını geriye atmış, ellerini kocasının göğsüne yaslamış, pürüzsüz teni, koyu tüyleri okşuyordu. Kocasının kaslı bedenine dokunarak kaburgalarının sert kıvrımlarını ve gerginleşmiş sırtının pürüzsüz yüzeyini parmaklarıyla keşfedip, girintileri, çıkıntıları ve engebeleri inceliyordu. Şahin dudaklarını boynuna kaydırırken, sertçe içine girip çıkarak inliyor ve her hamlesinde ikisi de zevkten çaresizce titriyordu. İlkel bir açgözlülükle dudakları dudaklarına kenetlendi.

Rüya altında huzursuzca kıpırdanınca, bacaklarını biraz daha aralayıp, tüm ağırlığını üzerine vermemek için onu kendisine doğru beceriksizce çekti. Bacaklarını kocasının yönlendirmesiyle beline doladı. Hissettiği acıya rağmen acemice ona uyum sağlarken, kocasını daha da derinlerine almaya çalışıyordu. Başlardaki işkence keyif alıcı bir hâle dönüşmüştü. Şahin dudaklarını usulca boynundan aşağılara kaydırdı. Onun narin bedenini ezmemek için dirseklerinden destek alarak, başını göğsüne yasladı. Kokusunu derin derin içine soludu. Bu koku onu büyülüyordu. Kabararak başkaldıran göğüs uçlarına dudaklarını dokundurduğunda, kızın alevler içinde yanan tenine vuran nefesi sıcak ve hafifti. Onun her derin hareketin-

de Rüya kollarını boynuna biraz daha sıkı doluyor, parmaklarını hevesle saçlarında gezdiriyordu.

Şahin uzun boyu yüzünden biraz büküldü. Islak sıcaklığıyla gül tomurcuğuna benzeyen göğüs ucunu aradı. Ateş gibi sıcak olan tutkulu ağzını tenine kapatıp, diliyle etrafında tekrar tekrar yavaşça daireler çizdi. O işkence ediyor, Rüya arzudan kıvranarak deliriyordu. Vücudunun sızısı kasıklarında toplaşarak, o garip ihtiyaca dönüşüyordu. Kocası ellerini kenetlenmiş bedenlerinin arasından kaydırdı ve becerikli parmaklarını ıslak tenlerin arasına sokup, kadınsı tepeyi maharetle buldu. Hünerle okşadı. Kızın tırnakları kollarını geçti ve etini delerek içine işledi.

Rüya'nın çılgınlar gibi kıvranarak tekrar doruğa tırmandığını keşfettiğinde, aklı başından gitti. Nefesi kesilerek başını kaldırıp, sanki daha önce hiç görmediği bir tanrıçayı keşfedercesine şok geçirerek ona baktı.

"S*ktir!"

Edepsizce dişlerinin arasından fısıldadığında, sesi hazdan çok korkuya yakın bir tınıya bürünmüştü. Ve son çırpınışlarında, bedenindeki irade çekilirken, gözleri sımsıkı kapandı. Zonklayarak titreyen bedeni karısıyla birlikte sonsuz bir karanlığa savrulurken, artık tamamlanmanın gerçek anlamını ikisi de kavramıştı...

13. BÖLÜM

Seni lavaboda çitilerim... Çakraların da mı kirlendi senin? Beynine kan gitsin ne olur...

Güneşin en yakıcı demleri tenlerinin üzerinde raks derken, birbirine kenetlenmiş gibi sarmaş dolaş hâlde yorgunca çimlerin üzerinde uyuyan çift, cennetten düşmüş kadar masum duruyordu. Etraflarındaki sis bulutu, yeşilin derinliğini her ne kadar gömse de masumiyetin saflığını açığa vuruyordu.

Havva'yla Adem gibiydi duruşları... Saf, ilkel ve tutkulu...

Bu güzel rüyadan ilk uyanan Rüya olmuştu. Gün yüzünü yalarken, sabahın serin havası iliklerine kadar işleyip tüylerini dikleştirmişti. İyi ki üşümemek için üzerini giymişti, keza bu hâliyle bile bedeni kaskatı kesilmişti. Kımıldamak istedi ama yerinden kıpırdanamadı. Hâlâ kocasının sımsıcak kollarında, korunaklı koylardaydı.

Onun kadını olmuştu. İsteyerek ve tüm arzusunu ona sunarak dünyanın en mutlu çifti olmuştu. İlk erkeğiydi. Her şeyde ilki olduğu gibi, hayallerinin bile ötesinde bir geceyle hafızasına kazımıştı kendini... Onca zaman elini tutan ilk erkek gözlerine bakan ilk sevdalı, dudaklarından öpen ilk aşkı ve bekâretini vereceği o şanslı erkeği olarak, hep Mustafa'yı düşünmüştü... Ama hayatına hiç ummadığı anda, düşünmediği bir yerde bu katil görünüşlü aşk budalası öküzcük çıkmıştı ve tüm dengeler altüst olmuştu. Rüya âşık olmuştu. Hem de an-

lamıştı ki, Şahin'le ilk defa aşkı bulmuş, Mustafa ise onun için hep çocukluk hevesi, genç kızlığın kalp çırpınışları olmuştu.

İnsanın içine işleyen bir ayaza ev sahipliği yapan kış sabahındaki gibi tenleri titreten dehşet bir soğukluğun iliklerini sardığını düşündüğü anda, bir yaz güneşi gibi içine doğmuş ve kurağıyla, yakıcılığıyla, hatta eşsiz rengiyle ona kendini iyi hissettirmişti.

Hata yaptığını biliyordu. Ailesinin onayını almadan böyle şeyler yaptığı için evet ama asla onunla olduğu için pişman olmayacaktı.

Ürkek gözlerinin içinde yaşlar oynaşırken, mutluydu. Masum değildi artık ama huzurluydu. Aslında buruk ve suçlu bir mutluluktu onunki. Büzülen ufacık pembe dudaklarını canı çekilmiş gibi aralamaya çalıştıkça, içine yayılan sıcaklığın dünyanın en zirvesinde bulunan metrelerce karı bile eritebileceğini o anda anladı. Titreyen parmakları kocasının kirli sakallarla bezeli yanağında, onu uyandırmadan gezerken, "Şahin'im..." dedi kısık çıkan sesi titreyerek usulca. Utana çekine dudaklarını yanağına dokundurarak fısıldadı. "Bir ömür yanında olacağım..."

"Olacaksın tabii..." dedi adam gözlerini bile açmadan. Gün, yüzünde alacalı hükümdarlığını kurarken, kızın gölgesi üzerine yıkıldı. Rüya onun uyandığını anlamamıştı. Gülümseyerek, "Günaydın..." dedi. İçi titriyordu. Utanıyordu ama yüzüne bakmadan, ne hissettiğini merak etmeden duramıyordu. Derin derin soludu.

Şahin başını yana çevirip, karısının yüzüne o eşsiz gözlerinin pırıltılarıyla, neşeyle ve aynı saf arzuyla baktı. Tamamlanmıştı, ruhu ruhuyla, kalbi diğer yarısıyla...

"Günaydın Serçe'm..." Uzanıp kızarmış yanağına dokundu. "Böyle uyandırılmak ne kadar güzel..."

"Hava serinlemiş... Üşüteceksin, kalk hadi..." Gözlerini kaçırdı.

"Sen yanımda olunca, beden ısım düşmüyor, ne üşümesi!" dedi Şahin gerçeği edepsiz bir şekilde dile vurarak.

Rüya utanarak yüzünü aşağıya eğdi. Dudaklarını dişlerken, yanakları daha fazla kızarıyordu.

Şahin çenesini tutup, başını kendine çekerek, alnına dudaklarını yaslayıp, yanağını okşarken yüzüne baktı. "Rüya'm, bana dünyaları bağışladın... Gerçi tuhaf bir geceydi ama dünyanın en güzel, en eşsiz gecesiydi..."

"Mahsus mu yapıyorsun?"

"Utanman için yapmıyorum. Gerçek böyle. İkimizde gariptik."

"İkimizde eşsizdik."

"Serçe ve Şahin, doğaya aykırı zaten kumru gibi olmamız..."

Rüya, şakağında titreyen elini gezdirdi kıkırdarken. Kısık sesiyle mahzunca, "Aileme bunu nasıl anlatacağım..." dedi içi dolarken. Yine suçlulukla sarmıştı yüreği...

"Birlikte anlatacağız. Seni babandan isteyeceğim ve bu iş bittiğinde, telinle, duvağınla, hayallerindeki gibi gelin alacağım seni."

"Çok kızacaklar bana. Hatta güceneceklerr." Göz kapaklarının içine biriken o duru damlalara lanet ederken Şahin, bunu isteyerek vicdansızca kendisi yaptığı için de kendine kızıyor, kızdıkça da, onları bu hâle getirenlerden daha fazla nefret ediyordu.

Onun içini rahatlatmak için gülümsedi. "Sen yanımdayken, sabahları uykudan yüzümde kocaman bir gülümseme ile kalkıp, gün içerisinde birlikte olacağımız ana hevesle saniye saydığımı biliyor musun? Sensiz kaldığımda ise, karanlığa mahkûm edilmiş bir ateş böceği gibi şapşallaşıyorum. Çaresiz. Yolunu kaybetmiş ve yalnız..."

Rüya kıkırdayarak "İsteyince çok romantik konuşuyorsun Şahin, kendinle çelişiyorsun. Dün geceki senle şu hâlin, çok ütopik..." dedi. Dudaklarına ufacık bir buse koyarak, başını göğsüne yasladı. Tepesinden bakan adama gözlerini dikerek seyretmeye devam etti. Ah bu adamın hülyalı bakışlarında

dalmaya meyilli benliği, yine boğulmaya tabii tutmuştu yüreğini.

"Şimdi ne olacak?" Eli kocasının göğsünde uyuşukça geziniyordu.

Parmağına doladığı bir tutam saçı evirip çeviren Şahin, "Uyandığımıza göre, gidip kahvaltı yapacağız..." dedi saçlarıyla oynarken.

Ve Rüya gerçek hayata o anda döndü.

Kahvaltı, uyanmak... Lanet olsun... Hatice Hanım, Rıza Dede...

Bakışlarını üzerine çevirdi. Kayınvalidesinin verdiği gecelik vardı ama çimlerde yuvarlanmaktan her yeri yeşil lekelerle dolmuştu. Hızla kocasının kollarından kalktı.

"Şahin..." dedi ne diyeceğini bilmez hâlde panikle. "Anlayacaklar..."

"Hah işte, eski panik Rüya geldi. Bir de bana dersin romantik değilsin diye. Ben de nerede kaldı bu inekcik diyordum..."

"Yaa, şimdi laf çakmanın zamanı mı?"

"Pardon, bu senin işindi."

"Şahin, seni lavaboda çitilerim. Çakraların da mı kirlendi senin? Beynine kanı gitsin ne olur... Kalksana ya, bu bizim ilk şeyimiz?"

"Neyimiz?"

"Şahin?" diye cırladı.

"Efendim bebeğim?"

Edepsiz uşak!

Etrafta bir şeyler arıyordu ve aradığını buldu. Ayaklarına terliklerini geçirirken, Şahin keyifle onun tatlı telaşını izledi. Gün üzerine doğmuş, uçuk pembe kırışık uzun geceliğiyle, dağılmış saçları ve mahmur yüzüyle, öylesine güzeldi ki... Toy bir delikanlının kirlenmemiş yağız yüreğinin çırpınışlarını hissediyordu ona karşı ve ruhu bir bebeğin masum heyecanıyla dokunuyordu kalp atışlarının ritmine. Ona baktıkça bakası, sevdikçe sevesi geliyordu. Hani sınırı yok muydu bu duygunun? Hâlbuki ona sahip olmuştu. Geçmesi gerekmez

miydi? O zaman kasıklarını zorlayan o bilindik sızının gailesi neydi?

O huysuzca kendi kendine konuşuyor, Şahin ise sabırla bu tatlı hâlini izliyordu. Onca olanaksızlığa inat, işte yine karanlığın içinde doğması imkânsız, gecenin vuslatı olan güneş gibi açıyordu gülümsemesi yüzünde... Şahin'in yüzünü güldüren, en umutsuz anlarında bile ümidi olan tek varlığıydı artık Rüya. Yerden destek alarak kalktığında, ellerinin kıvrımlarının içinde bile dokunuşlarının tılsımı saklıydı. Unutmamak, bir ömür saklamak için ellerini yumruk yaptı.

Karısına bakarken, arkasında gördüğü şeyle gülümseyerek, boğazını temizledi. Tok sesiyle uyarırcasına "Rüya?" dedi.

Rüya yere atılan şalını sonunda bularak "İşte burada..." diye yanına geldi. Şahin kaşlarını kaldırarak, karısının elindeki şalı aldı. Rüya'nın şaşkın bakışları altında, beline sarıp önünde bağladı.

Rüya kaşlarını çatarak, "Bu ne? Bilmiyorsan söyleyeyim ama o şal, omuza atılıyor kalçaya sarılmıyor..." diye hayıflandı. Çözmeye çalışınca, Şahin ellerini tutarak dudaklarına götürdü. "Aşkım..." dedi içine işleyen kısık sesiyle.

Tek bir lafına tav olan Rüya, o anda her şeyi unutup kirpiklerini kırpıştırarak, eriyip biterken, kocası işaret parmağını burnuna dokundurdu. Bu masum hâline gülümseyerek, "Böyle kalsa daha iyi. Çünkü..." dedi dudaklarını kıvırıp elini sıkıntıyla saçlarında gezdirerek.

"Çünkü?" dedi Rüya hâlâ ağzı açık ayran budalası gibi ağzına bakarak.

"Çünkü arkanda şey var..." İşaret parmağını sırıtarak burnunun kenarında dolaştırdı.

"Ney var?"

"Şey... Gece..." dedi Şahin mahcupça ve Rüya gerçeği anlayamayınca, Şahin ciddileşen tek kaşını kaldırarak dudaklarını yana kıvırdı. Ve gerçekler genç kızın yüzüne jilet gibi çarptı. Yanakları kızararak yüzünü aşağıya eğdi. Utancından yerin dibine girecekti. Bunu nasıl unutmuştu? Arkasında, kocaman

bir tabela gibi olan leke "Artık masum değilsin" levhasıyla nal gibi duruyordu.

"Ben böyle nasıl gireceğim eve? Üstüm başım dağınık, üstelik o leke..."

Şahin çenesini kaldırıp gözlerini kendine çevirdi. "Serçe'm..." dedi iç çekerek. Sonra ne diyecekse vazgeçip yerine, "Merak etme, görmeyecek..." diye güvence verdi. Karısını kollarının arasına alarak, alnını alnına yasladı. Yüzüne düşmüş saçlarını kulağının arkasına koyarak "Mutlu musun?" diye sordu.

Rüya gözlerini kaçırarak "Karnımda kelebekler uçuşuyor. Eğer bunun adı mutluluksa." dedi gözlerini kocasının ateşler içinde yanan gözlerine çevirerek. "Ben çok mutluyum."

Şahin, "Belki hiçbir şey istediğin gibi olmadı. Sana hayallerini veremedim." dediğinde üzgünce, Rüya parmaklarını dudağına koydu ve sözlerini tamamlamasına izin vermedi.

"Benim hayalim sendin Şahin ve gerçekleştin..."

Şahin kirpiklerini kırpmadan gözlerinin içine baktı. Rüya dudaklarını kıvırarak gülerken, kocasının yanağını okşayan elinin içini öptü. Elini onun iri elinin üzerine koyarak, yanağını yasladı.

"Ben o gece seni rüyamda gördüğüm gün, sana âşık oldum..." Bakışları kocasının soluksuz kalan yüzüyle kesişti. "Şahin, sen hayatıma girmeden önce girmiştin zaten... Ben rüyamda gördüğüm adama, gerçeğinden önce âşık oldum." Başını salladı. "Çok saçma değil mi?"

"Değil."

"Belki de bunların deli saçması olduğunu düşünüyorsun. Belki de bana inanmıyorsun."

"İnanıyorum."

"Ama saçma."

"Değil. Eğer saçma olsaydı, o gün beni gördüğünde hortlak görmüş gibi olmazdın." Şahin gülümsedi. Gözlerini kısarak ne zamandır merak ettiği gerçeği sordu. "Peki, rüyandaki adım neydi?"

Bu sefer Rüya kıkırdadı. "Poyraz."

"Çok afili isimmiş." diyen Şahin bedenini karısının bedenine yasladı. Elleri kalçalarına kayarken, dudaklarını yanağına sürterek haylazca boynuna indirmeye başladı. Kokusuna kendi mahrem kokusu sinmiş, teninde mühür gibi kazıdığı izleri can bulmuştu. Kasıkları usulca birleşirken, "Rüya. Biliyorsun değil mi? Ben sana doymadım. Hatta hiçbir şey anlamadım." diye fısıldadı.

Rüya gözlerini kapatarak kendini onun büyülü dokunuşlarına teslim ederken, kollarını kocasının boynuna doladı. Gözlerini hazla kapatarak inlerken, "A-annenler birazdan kalkar... Gi-gitmeliyiz..." diye dili ağzının içinde peltekleşerek söylendi.

Şahin kalçalarını kavrayarak kasıklarını onun yumuşacık mabedine biraz daha sert yaslarken, karısının o müthiş güzel sesindeki ayartıcı inlemeleri dinledi. Kendini tutmakta sabırsızlanarak, "Rüya, gitmeden önce..." dediğinde Rüya hemen itiraz ederek "Olmaz!" diye lafı kestirip attı.

"Ben dün geceden hiçbir şey anlamadım, hem güneş var. Ben seni göremedim bile, bırak doyasıya bakayım." diye hayıflandı.

"Önümüzde bir ömür var, daha çok görürsün."

"Şimdi görsem..." dedi Şahin arsızca dilini teninde gezdirip, karısını baştan çıkarırken.

"Şahin..." dedi Rüya ama gerisi yoktu. Dudaklarına kapanan aç, ıslak ve iştahlı dudaklarla her şeyi, tüm itirazları unuttu. Sanki zaman o anda durdu ve geriye sadece ikisi kalmış, donmuş bir âlemde hüküm sürmüşlerdi. Şahin dudaklarından kopmamak ve ellerini bedeninin kıvrımlarından sökmemek için kendisiyle savaşıyordu.

"Ha babayzin şarap çanağna..."

Rüya ve Şahin duydukları sesle irkilerek, nefes nefese bedenlerinden ayrılırken, bakışlarını sesin geldiği yere çevirdiler. Hatice Hanım üzerinde geceliği, başında eşarbı, ufacık çocuklar gibi ellerini gözlerine siper etmiş, arkasını dönüyordu.

"Anne..." dedi Şahin yutkunarak. Ve Rüya hâlâ kocasının kolları arasında kendinden geçmiş bir hâlde olduğunu fark edince, derhâl ayrıldı.

Utançtan renkten renge girdi kadın. "Ben bir şey oldu sandım. Odada kimse yoktu, Rüya'nın odası bozulmamış." Birden arkasını döndü. "Sandım ki, akşamki şakayı ciddiye alarak evden gitti. Panikledim, yoksa böyle gelmezdim. Sizi görmedim zaten. Valla."

"Sorun yok anne." dedi Şahin karısının eline uzanarak. Rüya mantıklı davranarak elini kocasının elinden çekti.

Hatice Hanım hızla eve doğru yürüyerek "Ben kahvaltı hazırlayayım..." diye homurdandı.

Onun giderken "Tövbe tövbe..." diye kafasını salladığını ikisi de duyuyordu.

Hatice Hanım'ın arkasından bakan şaşkın ikili, bir süre daha sessizce dikildiler. Bu sessizliği bozan Şahin olmuştu.

"Karnın acıkmadı mı senin?"

Rüya patlıcana dönmüş yüzünü kocasına çevirmeden, "Az önce acıkmıştım ama sanırım şimdi iştahım kaçtı." diye yanıtladı. Mahcup sesi o kadar kısıldı ki, Şahin bir an duyamadı.

"Kaçmaz kaçmaz. Aksine daha çok acıkman lazım." dedi arsız herif ona sataşarak. Kolunu karısının boynuna salıp, başını kendine çekerek tepesine buse bir koydu. Saçlarının kokusunu içine çekerken, gözlerini kapattı. "Rüya'm, böyle yaptığında kendimi kötü hissediyorum..."

Kocasının göğsüne elini koyan Rüya, "Rezil olduk..." diye sitem etti.

Şahin onu usulca hareketlendirip eve götürürken, "Olmadık, abartma." diye ona güvence verdi.

Rüya kayınvalidesinin şaşkın yüzünü hatırlayınca, kıkırdadı. "Bir krizden dram çıkarmaya bayılıyoruz; tam bir trajik Grand Operası[10] icraat eder olduk son zamanlarda..."

---

10) "Trajik Grand Operası" (Trajik ve komik olarak gerçek ve tahmini oynanan gösteriye denir...)

Şahin'in yönlendirmesiyle eve gelen Rüya, kimseye görünmeden üste kata çıkmak için elbette ki kocasının yardımına ihtiyaç duydu. Şahin karısını elinden tutup odasına çıkardığında, genç kız o ana kadar nefesini tutup, merdivenlerden uçar gibi çıktığını idrak edememişti.

Şahin kapıyı kaparken, Rüya elini saçlarına daldırmış, bir eli dudaklarında kıpırdanıp durarak odayı turluyordu. Şahin kaşlarını kaldırarak, canı sıkkın, ortada avare avare dolaşan karısına baktı.

"Acıkmadın mı cidden?"

"Hiç canım istemiyor." dedi Rüya masumca. Sıkıntıyla ellerini ovalıyordu. Canı istemediğinden değil, aşağıya inmeye g*tü yemiyordu!

Şahin dudaklarını küstahça bükerek, "Beni istiyor mu?" diyerek edepsizce söylendi ve yatağın kenarına oturdu.

Rüya birden olduğu yerde durdu ve kocasına baktı. Gözleri irice açılmış, karnında o garip karıncalanma oluşmaya başlamıştı. Dokunmadığı hâlde, boynundaki nabzı hızlandı ve teninde onun ıslak dokunuşlarını, birlikte olurken o nazik, sevecen, kendinden önce onu düşünen hâlleri aklına geldi ve yanakları gözle görülür şekilde kızarmaya başladı.

Şahin karısını kollarına tekrar almak için sabırsızlanırken, bakışlarını yakıcı bir arzuyla üzerinde dolaştırdı. Yanına koyduğu elini yatağa hafifçe vurarak, "Yanıma gel." diye tatlıca buyurdu.

Apansız bir adım gerileyen Rüya, "Hayır!" diyerek gözlerini irileştirdi.

Hortlak görmüş gibi kocasına bakan Rüya'ya çapkınca ve ne istediğini belirten arsız bir gülümsemeyle bakıp, kendini buruşuk çarşafların üzerine atan Şahin, "Oldukça rahatmış! Çalılardan daha iyi." diye ona sataşmayı ihmal etmedi.

Ayağını sertçe yere vuran Rüya "Arsız." diye huysuzca yüzünü astı. Bu adamın bakışlarıyla teni neden hâlâ karıncalanıyordu, üstelik kibirli p*ç, onunla alay ederek, işi ağırdan alarak işkencesine keyifle devam ediyordu.

"Hatırlatmasan olmaz mı?"

Şahin dokunsa utancından bir köşeye saklanacak gibi olan kıza, çapkın bir bakış attı. "Bir ömür unutturacağımı kim söyledi ki Serçe'm. Bu geceyi, ömrüme altın varaklı harflerle yazdım, hep hafızamda ilk günkü gibi parlayacak." dedi içtenlikle. Sesindeki alayın gitgide hafiflediğini fark eden Rüya, onun bu konuda ciddi olduğunu anlayarak şaşkına döndü.

Bu kadar değer vereceğini düşünmemişti. Çekinerek kocasının yanına yaklaştı. Dudaklarını yalayarak, bakışlarını üzerinde gezdirdi. Düğmeleri açık olan penyesinin göğüs kısmı yarıya kadar serseri gibi ayrılmıştı. Kumaşın arasından görünen koyu tüylerine bakarken, ağzı kurudu. Başını, gece boyu göğsüne nasıl yasladığını, yanağının altındaki o güçlü kalbin onun için heyecanla attığını dinlerken, o yumuşacık tüylerle oynayan parmaklarının ne kadar keyifle teninde dolaştığını hatırladı... Dudaklarında gezen ve en mahrem kuytularında kaybolan dudaklarını...

Aklını başına al Rüya! Ayaküstü kocasına bakarak yoldan çıkan ilk sapık sen olacaksın. *Kalk, git abdest al. Ba*şındaki şeytanları kov gitsin. Sapık olma. *Düşünme nasıl öpüştüğünü, nasıl dokunduğunu, nasıl baştan çıkarıp içinde kaybolduğunu ve senin ona mest olduğun anda neler hissettiğini. Ayyyy Rüya... Kızım valla senin yolun yol değil. Durum hiç iyi değil yavrum. Yanıyorsun!*

"Şahinnnnn!" dedi inleyerek adını uzata uzata.

"Aşkım..."

"يب[11]" diye fısıldadı Rüya şaşkınca kendi dilinde. Her ne diyecekse bu kelimeyle unuttu. "Aşkım" diyordu bu hergele ona, Rüya dünyadan soyutlanıyordu.

Onun bir süredir zaten başını kaldırıp, salak saçma hareketlerini, keyifle izlediğini görünce, "Kalk duşunu al." diye laf değiştirip hissettiği gerçeği sadece kendine sakladı. Ya da gözlerinde şimşekler çakan adam sayesinde öyle olduğunu sandı!

"Sonra alırım."

---

11) يب (Aşkım).

Kocasının öylece yatağında tüm arzularına açık hâlde, ağzını sulandıran baklavalarıyla yatmasını kaldırmayacağını gören Rüya, başparmağının tırnağını dişleyerek, "Şahin böyle duramazsın. Günah..." diye ilk bulduğu çareye sarıldı.

Şahin dirseklerinin üzerinden doğrulup, keyifle parlayan aç gözlerini kısarak, dokunmadan soymanın kitabını yazar gibi Rüya'ya baktı.

"Sen ne saçmalıyorsun, ne günahı?"

Rüya yanağının içini dişleyerek, birden atıldı. "Asıl sen ne saçmalıyorsun?" diye homurdandı. "Abdest almalısın. Gusül diye bir şeyin varlığından bihaber misin sen? Günah işte. Cünüp olmaz."

"Sonra alırım."

"Alma." diye cırlayarak panikle, "Alamazsın. Yoksa ben... Yani içim... Of işte şişiyorum, yani acıkıyorum, yemek yiyeceğiz. Hem otların, toprakların, böceklerin, öpücüklerin hatta benim üzerimde, yani şeylerin..." derken ne kadar saçmalayarak ileri gittiğini kavrayıp "Yani doğanın kucağında. Yani kucağında derken yeşilliklerin arasında..." diye devam etti. Bir türlü doğru lafları bulamadan şapşallaştı.

Onun saçmalıklarıyla daha fazla kendini tutamayan Şahin keyifli kahkahasıyla evi inletirken, olduğu yerde yağ olup erimeye eş tutan Rüya, kızarmaktan ve utancından dudaklarını dişlerinin arasına sıkıştırdı.

"Rüya. Yanıma gel, ben yanına gelirsem biz yine yatak yüzü göremeyiz."

"Olmaz, duşa gireceksin."

"Birlikte girelim."

"Höstttt!" dedi Rüya panikle atılarak. O daracık yerde onunla çıplak olma düşüncesi, ay bu evin merkezi sistemini bozuktu, keza bir yerlerinden bile sıcak terler akıyordu. Lan Rüya... Bir damla suyu on karınca paylaşıyor da, kıç kadar duşu iki kişi paylaşamıyor...

"Rüya... Bir damla suyu on karınca paylaşmış... Lan arkadaş... Kıç kadar odayı iki kişi paylaşamadık..." dediğinde

Şahin, kız karnına tekme yemiş gibi irkildi. Gözleri dehşetle aralandı ve dudakları öne büzülerek uzandı. Harbi aklını mı okuyordu bu adam.

"Aklımı mı okuyorsun?" dedi suçlarcasına sonunda.

"Yok..." dedi Şahin. "Sadece mırıltılarını dinliyorum... Ve beni banyoda düşündüğünü ifşa edişini... Ve düşünsene banyoda ne kadar güzel bir keyfe yelken açarız... Suların altında..."

Ayarsız dili tarafından ifşa edilen gerçekle bedeni ateş basan Rüya, farkında olmadan kirlenmiş geceliğinin yakasını çekiştirmeye ve eğdiği başıyla göğüslerine şaşkınca üflemeye başlamıştı.

"İyi misin Serçe, sanki biraz terledin!"

"Şeyden o şeyden..!"

"Neyden?"

Rüya gözlerini kısarak "Sıcaktan ve utanmaktan olmasın. Onlar..." diye düşündü ve bulduğu yanıtla atıldı. "Oradalar."

"Ne olmuş onlara?"

"Şahin, kahvaltı hazır hadi gelin."

Boynunu bükerek, "Kahvaltı hazırmış." diyen Rüya duyduğu sese tepki verdi dertli dertli ve birden başını kaldırarak, "Kahvaltı hazırmış." diye carladı.

Kaşlarını kaldıran Şahin umursamazca, "Duydum Rüya, sağır değilim." diye yanıtladı.

"Dedende kalkmış mıdır?"

"Yok, o kalkmak için mehter takımı bekliyordur. Her sabah gelirdi."

"İyi daha gelmediler."

"Rüya, delirtme beni. Elbette kalkmıştır, hem de sabah ezanında. Sanki ırzına geçmişim gibi şapşal şapşal konuşma!"

O sırada onun kapıya kadar üşenmeden gidip, kulağını yasladığını görmeyen Şahin kıza döndü.

O karısına şaşkınca bakarken, Rüya kulak kabartarak çoktan alt kattaki hareketliliği dinlemeye başlamıştı. Koridordan gelen annesinin sesi ve sohbet eden tınısını duyunca, dehşete

kapılarak, yanına koşup kocasının ellerine sarıldı. Çekiştirerek ayağa kaldırmaya çalıştı.

"Rezil olacağız. Lütfen ayağa kalk!"

"Ayağa kalkınca olmayacak mıyız?"

"Şahin ne olursun, sen anladın beni."

"Bir tek sen benim derdimi anladın Serçe..."

Şahin karısına çapkınca bakarak, kolundan tutup sertçe kendisine çekti. Dengesini yitiren Rüya kısık bir çığlıkla yatağa uzandı. Yumuşacık yatak yerine sert bir kas kütlesinin üzerine tünediğinde, inledi. Yüzleri birbirine yakınken "Ya, bunu bana niye yapıyorsun adam?" diye ağlamaklı sesiyle söylendi.

"Sana değil de kime yapayım sevgilim? Başka kız mı var burada?" dediğinde edepsizce, Rüya kocasının omzuna vurdu. "Başka kız mı istiyorsun?"

"Hayır. Bir tek seni istiyorum. Garip ama gerçek bu."

Karısının yanağına dokundu ve dudaklarını parmaklarının uçlarıyla okşamaya başladı.

"Şahin... Ne yapıyorsun?"

"Karımı arzuluyorum."

Elleri beline uzandı ve usulca okşayarak kalçalarına doğru indi. Rüya onun istekli sertliğini karnının üzerinde hissedince, zevkle titredi. Yanakları al al, yüzü mahcup ama şehvetle kızıla dönen gözleri kapanmıştı. Bir erkeğin penisinin bu kadar sert ve iri olacağına bir kez daha şaşırarak inledi. Gırtlağına dizilen garip seslerle kıvrandı.

Ve o lanet şey... O içine nasıl sığmıştı ki? Birden dehşete kapıldı. Nefes nefese titreyerek, "Allah sonumuzu hayır etsin!" diye inlerken, kocasının "Âmin." dediğini hayal meyal duyar gibi oldu.

Ve bunu idrak eden kızın şaşkınlığıyla gözleri irileşmesine müsaade etmeden, hiç beklenmeyecek bir çeviklikle dönüp üzerine kapandı. Rüya sırtı yatakla bir olurken, ellerini kocasının omzuna sararak, "Şahin, rezil olacağız annen anlayacak diyorum lütfen..." diye yakarırken, yanaklarına öpücükler konduran adama karşı koymaya çalıştı ama şu anda tüm o

kararlılığı sanırım camdan uçup gidiyordu. Kanı kasılıyor, tenleri kavruluyor ve bedenlerinin arasında sıkışan kalpleri hızlanarak, bedenlerini dövüyordu.

"Annen bizim ne yaptığımızı anlamadan gidelim hadi..."

"Rüya, annem masum kız değil, zaten bizim o çalılıkların arasında sabahın köründe ne yaptığımızı anladığına eminim..."

Rüya kocasını üzerinden panikle ittirerek, "Lanet olsun. Bunu bana neden hatırlatıyorsun?" dedi utançtan kızarırken. Kocasının kolları arasından çıkamayınca, elini yüzüne kapatarak, "Ben artık yüzlerine nasıl bakarım?" dedi avuçları arasında boğulan sesiyle inleyerek.

Şahin karısının bu çocuksu hâline bakarak gülümsedi. Ellerinin arasından çıkan burnunu burnuna sürttü. "Rüya, sen nasıl bir kızsın? Onca sene tıp okuduğuna, İstanbul'da tek başına yaşadığına, Kayra gibi ağzı bozuk bir kuzeninin olmasına rağmen bunca dini bilgiye nasıl sahip olduğuna inanamıyorum..."

Rüya ellerini usulca dudaklarının üzerine kadar indirirken, gözlerini kocasının neşeli gözlerine dikti. "Ben İstanbul'da tek yaşayabilirim ama benim dini bütün Hataylı bir ailem var unuttun mu? Gözlerini üzerimden bir an çekmeyen atmaca gibi meraklı ve bir kaplan gibi sahip çıkan Türkan Ablam... Sürekli dini uyarılarda bulunun hacı annem ve sanki dünyada bir tek onun kızı varmış gibi sahiplenici bir babam... Yani ben yurdum insanı tarafından büyütülmüş klişe bir kızım..."

Rüya'nın sohbet ederken neşeyle şakıyan dudaklarını sürekli yalaması, adamın kanını kaynatırken, daha fazla dayanamayınca, gözlerinde parlamalarla dudaklarına yöneldi.

Ama bir türlü susmayan Rüya bunu fark edip başını yana çevirince, bu hareketi Şahin'i durdurmadı. Ve boynunu öpmek için başını eğerken, kısılmış yeşil gözlerinde merhamete benzer bir anlam okunmuyordu.

"Sus artık..." dedi dişlerini sıkarak.

"Susamam. Susunca panikliyorum."

Şahin iç geçirerek elini bacaklarına uzattı. "Hiç belli olmuyor." Diz kapağıyla bacaklarını biraz güç kullanarak ayırmaya çalıştı fakat kız inatla kapatınca "Rüya, aç bacaklarını!" diye dişlerini sıkarak emretti.

Renkten renge giren Rüya omzunu nazlıca sarsarak "Olmaz." dediğinde, Şahin sabırla derince soludu. "Rüya... Gece boyu seni dinledik. Şimdi sen de beni dinleyeceksin ve çalılıklardan daha rahat yatağımda seninle olmama izin vereceksin."

Onun bu cesur sözleriyle kollarında titremeye başlayan kıza aldırmayan Şahin, aç gözlerini ve okşayan dudaklarını boynundan sinesine indirdi. Bu sırada bedenini turlayan elleri, büyük bir açlıkla göğüslerinde dolaştırmaya başladı.

"Şa-Şahin, beni baştan çıkarma..."

Şahin "Hı hı..." derken onu aldırmadan onaylayarak, dudaklarını penye geceliğin altında hızla inip kalkan diri göğsüne değdirdi. Tüm şehvani duygularına ilkel bir dürtüyle hayat verince, Rüya'nın itirazları boğazına takılıp kaldı. Kocası tomurcuk bir gül gibi başkaldırmış göğüs ucunu, ince kumaşa rağmen ağzına alıp dişlerinin arasına sıkıştırınca, sanki boğuluyormuşçasına içine derin bir soluk alan Rüya, pes etti.

"Hadi yapalım." diye çanak tutarken kocasına, Şahin'in homurtular eşliğindeki cümlesi ağzında yok oldu.

Şahin üzerinde doğrulurken sızlanarak, "Vahşi bir kısrak gibisin, dizginlenemez ve ehlileştirilemez. Bir an utangaç bir masum, bir an en ateşli geyşa. Çılgına dönünceye kadar bana acımayacaksın değil mi?" dediğinde, kızın konuşmasına fırsat sunmadan dudaklarını vahşi bir sertlikle sahiplendi. Bu kez onu cezalandırmak arzusunda olduğunu belirtiyordu.

"İster karşı koy Serçe'm, istersen de zevkle boyun eğ, şimdi sana sahip olacağım ve bu sefer bu yatağımızda olacak, itiraz etmeyeceksin..."

Edecek hâlimi vardı?

"Şahin, çay hazır..." dedi dışarıdan kısıkça gelen Hatice Hanım'ın çekinik sesi. Ve ikisinin de planları sekteye uğradı.

Rüya gözlerini açarak tekrar panikledi. "Lanet olsun. Dur. Annen çağırıyor kaçtır..."

Şahin onu susturarak öperken, dudaklarını bir an geriye çekti ve "Anne, çayın altını yak geliriz." diye sertçe emretti.

Rüya arsız genç adamın omzuna öfkeyle vurdu. "Lanet herif, suyu da koy de de tam olsun kadına..."

İyice gemiyi azıya alan Şahin çapkınca gülerken, yırtıcı bir kuş gibi parlayan gözleriyle, "Anne suyu da koyacakmışsın?" dediğinde kız çileden çıktı.

"Allah seni cüce etsin e mi lanet deve."

"Allah beni sana âşık ederek, bunu zaten yaptı. Senden güçlü olan benim. Güya... Ama hâle bak, karıma sahip olmak için yalvarıyorum."

Kocası dudaklarını yine boynuna dokundurunca çaresiz kalan Rüya, "Şahin, ne olur... Böyle olmaz! Konsantre olamıyorum." diye derin derin soludu.

"Konsantre olup ne yapacaksın? Bütün işi ben yapıyorum."

"İğrençsin."

"Beni bir daha tahrik edip alay edemeyeceksin Rüya, aklından ben geçtiğim zaman yanıma gelip, düşündüklerini üstümde göstereceksin. Kızarıp, bozarıp, dudaklarını dişleyip, gözlerini süzdürüp yaşadıklarımızı karşımda ya düşünmeyeceksin, ya da düşünmekten ileri gidip eyleme sokacaksın!" diye emrederken şaşkın Rüya kirpiklerini kırpıştırarak kocasına baktı.

Nasıl yani ya? Tüm o düşüncelerini telepati yapar gibi hissetmiş miydi? Lanet öküz, hissetmiş ve onu kıvrandırmaya devam etmişti.

Şahin kasıklarını karısının mabedine yaslayarak acı çeker gibi inlemesini sağladı. Yaptığı her tahrik edici erotik hareketle, Rüya'nın acıyla inlemesine kulak asmıyordu. Aklında yalnızca ona sahip olmak vardı. Hem de yatağında... Kollarında olmalıydı ve tüm çıplaklığıyla onu izlerken aynı şeyi ona da yaşatmalıydı. Artık iradesini denetleyen dayanma gücünün

tükendiğine karar verdiği anda, kocasının arzudan kendinden geçtiğini sezdi. Öpüşleri sertleşmiş, dokunuşları istekliydi. Parmaklarını saçlarında gezdirirken, "Şahin?" diye seslendi tereddütle.

"Serçe'm..."

Ah bu nasıl yürekten gelen bir çağrıydı. Kocası ona böyle seslenince tüm mantıklı sözcükler aklından çıkıp gidiyordu. Ona sadece nazlıca bakıp, cilveyle "efendim" diyesi geliyordu.

Nefes alamayarak soluk soluğa, "Şimdi serbest bırakır, aklımı başımdan daha fazla almazsan, beni ailene rezil edip utançtan kıvrandırmazsan, gece sen ne istersen yaparım..." diye ona güvence verdi.

Bu çok büyük bir teklifti ve ilgiyle karşılayan Şahin şaşkınca kaldırdığı başıyla ve keyifle parlayan hain gözleriyle baktığında, o gözlerde gördüğü şimşeklerle kız küçük dilini yuttu. Yanıyordu... Terden saçları gibi üzerindeki kıyafeti de tenine yapışmıştı.

Şahin nefes nefese, "Valla mı?" diye teyit istedi.

"Valla." dedi Rüya nefes nefese cesurca. "Ama garip şeyler istemek yok."

"Garip şeyler isteyeceğimi biliyorsun." dedi onunla oynayarak edepsiz Şahin. İsteksizce geriye çekilirken, bunun ondan kurtulmak için bir tuzak olmamasını umuyordu. Rüya bütün gücünü kullanarak kollarından sıyrılıp kalktı.

14. BÖLÜM

"Ben seninle ne yapacağım?"
"Seveceksin beni? Seni sevdiğim kadar,
çok seveceksin..."

Binbir zahmetle duşlarını aldıklarında -ki bu gerçek anlamda Rüya için işkenceydi. Keza Rüya banyoya girdiğinde, Şahin'in içeriye dalacağını tahmin ettiği için, kapıyı kilitlemişti. Ve bunu fark eden Şahin ise çileden çıkan azgın tekeler gibi hırlayarak -hayalleri suya düştüğü için- ciddi bir sertlikle, "Kapıyı açmasını, yoksa kıracağını" Emretmişti. Ama buna rağmen, Rüya ona kafayı takmadan keyifle banyosunu yapmıştı!

Her ne kadar gülümsemesi yüzüne kocaman yayılsa da kızın, üzerinden o sarhoş edici etkiyi silmeye kendini zorlamış ve onun tehditlerine rağmen kapıyı açmamıştı.

Rahatlamış hâlde banyodan dışarıya çıktığı an ise, kendini duvara sertçe yaslanmış ve iki koyu gözün yüzüne öfkeyle dikilirken bulmuştu. Ve konuşmasına fırsat vermeyen kocasının işaret parmağını kaldırarak "Bir daha, kapıyı sakın kilitleme..." tehdidiyle afallamıştı.

Şahin yakıcı bakışlarını üzerinde açlıkla dolaştırdığında, ağzı kurumaktan birbirine yapışmış gibi dudaklarını yalayarak, "Sen benim karımsın ve seni istediğim yerde görebilirim." diye uyarmıştı. Yok hayır, hatta tehdit etmesiyle durum aralarında ufak çaplı bir krize dönüşmüştü.

Çünkü Rüya ona kafa tutarak vakur çenesini havalandı-

rıp, mahremiyetine sızması için gerçek anlamda bir izni henüz vermediğini söylemişti. Küstah adam ise çapkınca gülerek "O hakkı bana dün gece kendini hediye ederek verdin." diye açıklamış ve ardından dudaklarını tarumar edip, edepsiz ellerinin bedeninde, hatta en mahrem yerlerinde hükümdarlığını iddia etmişti.

Lanet adam geriye çekildiğinde, kollarında erimiş ve bu sefer ona yalvaracak hâlde bir Rüya bırakmıştı. Ona karşı gelmek... Sanırım hain kocası bu sözlerinin tezini çürütmeyi başarmıştı. Lanet olsun, onu azdırmış, delirtmiş, tüm arzularını kışkırtarak ayaküstü baştan çıkarmıştı. Çapkınca bakıp "Bu sana ders olsun..." diyerek edepsizce göz kırpıp, çekip gitmişti.

Aşağılık pislik! İçindeki o kasılmayla ve kalbine peyda olan hızlı ritimle onu başbaşa bırakmıştı. Bu şehvetle başa çıkamayacağını anlayan Rüya, ona içinden ve hatta dışından sövdü. Üstelik ıslandığını ve kasıklarındaki zonklamayla baş edemeyeceğini anladığı için, tekrar soğuk bir duş alması gerektiğini düşündü.

Homurdanarak banyoya tekrar dönme hatası yaptığında ise, gördüğü manzarayla bir an salağa bağlayıp, duşa kabinin içindeki çıplak adamın bedenini edepsizce soluk soluğa süzmüş, gözleri yüzüne yöneldiğinde ise, onun göz kırpmasıyla bakışlarını aşağıya eğmişti. Ve gördüğü şey karşısında, korkudan değil ama utancından çığlık atarak, elini yüzüne kapatıp "Özür dilerim. Yani ben onu görmeyi... Yani görünce korkmayı..." dediğinde safça kıvranmıştı.

Şahin çapkınca sırıtarak "Buna dayanamayacağını biliyordum Serçe. Sana yer açardım ama şimdi canım istemiyor..." diye ona misilleme yapıp, intikamını almıştı. Ve bu oyuna gelen genç kız hırsından kudurarak kapıyı çekip, odanın ortasında tepinmişti.

Kahvaltıya biraz asık suratla inen Rüya, kayınvalidesinin akrabalarından getirdiği kıyafetleri minnetle kabullenmiş ve Şahin duştan çıkmadan üzerine geçirmişti. Üstünde zümrüt

yeşili bir gömlek, altında siyah diz hizasında biten siyah bir etek vardı ve hâlâ nemli duran gece karasına kesmiş saçlarını omuzlarına salmıştı. Bu kız çok güzeldi. Hele üzerindeki kıyafetle daha bir alımlı durmuştu. Gülfidanı gibi, dikenli ve naif... Saf ve gösterişli...

Kayınvalidesi çayları doldururken ona masumiyetle bakıp, yerine oturmuştu. Rüya masadaki yerini alırken, gözlerini sadece masaya dikmiş ve geçiştirme bir "Merhaba" dan başka tek bir söz etmemişti. Zaten Şahin tüm mantığının içine edip, eziyet etmişti bir de bu kadına yakalanıp, neler yaptıklarını göstermişlerdi. Yüzlerine bakamadıkça oturduğu yere sindi.

Hatice Hanım sanki sabah onları çalıların arasında iş tutarken görmemişçesine sakinliğini koruyup, havadan sudan sohbetler açıyor, Rıza Dede Şahin'le hem şakalaşıp, hem kızarak kahvaltısını ediyordu.

Herkes keyifle kahvaltısını yaptığında ise Hatice Hanım bahçeyi süpürme bahanesiyle, Rıza Dede kuşluk namazı kılma hevesiyle masadan kalktılar. Rüya sessizleşerek içine çekildi, yanında oturan Şahin sessizce karısını izleyerek, durgunluğuna anlayışla saygı duydu.

Zaman geçmesine rağmen nedendir bilinmez, Rüya asık suratıyla tabağında oynadığı zeytin tanesine bakarak, suskunca iç çekiyor, Şahin'in onun bu düşünceli hâlini gördükçe içi daralıyordu. Daha fazla onun dertli hâline dayanamayan Şahin genç kızın servis tabağına birkaç peynir koyarak "Yemeğini ye Rüya." diye buyurdu.

Rüya öfkeden çakmak çakmak yanan gözlerini kocasına çevirip "Emredersiniz efendim." diye alayla soludu.

Şahin sandalyesini karısının yanına çekerek "Rica ederim Serçe'm, ne emri?" diye alay etti. "Yiyor musun, yoksa ben yedireyim mi?" diye kasıtlı sertliğiyle sordu.

Rüya zeytini sertçe çatala takıp ağzına atarken, "Şahin?" dedi ciddiyetle.

Şahin ağzına attığı lokmayı usulca çiğnerken "Şansını kay-

bettin Serçe, seni besleyemem. Üstelik kendimi yeni dindirdim bana sırnaşma, bu senin hayrına olur." diye söylendi.

Rüya kocasının bacağına biraz yumuşak bir tekme atarak "Sersemlik etme... Konu o değil." diye ciddiyetle yüzüne baktı. "Sence de ters gitmiyor mu bir şeyler?"

Şahin çatalını batırmakta olduğu domatesten çekerek, elinden bırakmadan masaya baktı. Diğer elini sıkıntıyla yüzünde dolaştırırken, "Hem de çok yanlış..." diye söylendi.

"Burada çok uzun kaldık, üstelik eminim ki o boşboğaz Filiz sayesinde tüm köy de geldiğimizi duymuştur. Peki neden polisler ya da o karanlık adamlar peşimize düşmüyor?"

Şahin geriye yaslanırken bakışları masadaki kahvaltılıklarda takılı kalmıştı. "Bilmiyorum. Bir şeyler dönüyor, hem de yukarıdan idare edilen şeyler ama neye bulaştığımı ya da neyin peşinde olan hangi belanın kuyusuna çomak soktuğumu bilmediğim için, deliriyorum..."

"Vural ne diyor?"

"Oraların da çok sakin olduğunu ve mesleğine iade edilmesi için tebligat geldiğini söyledi."

Parmaklarını saçlarına daldırırken, dirseklerini masaya yasladı. "Önce mesleğinden ihraç ettiler sonra hiçbir şey olmamış gibi konuyu kapatıp geri çağırdılar. Bu iyi değil... Akıl kârı değil... Vural'ın dediğine göre tüm dosyalar garip bir şekilde ortadan yok oluyormuş ve sanki bu olaylar hiç yaşanmamış gibi, konu herkes tarafından kapatılıyormuş. Asayiş ve bir grup polis de şaşkınmış ama sebebi belli olmadığı için susuyormuş. Bu sakinliğin hayra alamet olmadığını söylüyor sürekli..."

"Peki görevine geri dönecek mi?"

"Bu işi temizlemek için dönecek, gururun sırası değil. Ölen onun amiri ve bizim arkadaşımız. Üstelik diğer polisin ise öldüğünü ve izinin silindiğini düşünürken, ben geçen gece onun buralarda dolaştığını öğrendim..."

Bir an nefes alamayan Rüya, gözleri dolarken ürperdi ve bakışlarını masaya sabitledi. "Ben korkmaya başladım..."

Şahin uzandı ve karısının ciddi anlamda titreyen bedenini kollarının arasına aldı. Saçlarını okşarken, dudaklarını defalarca dokundurup öptü. Mis kokusunu içine çekti. Bu rahatlatıcıydı.

"Ben yanındayım Serçe'm, ölürüm de sana bir şey olmasına izin vermem..."

Bu düşünce şiddetli bir yıldırım gibi içine düştüğünde, aparsız irkilen Rüya "Sana bir şey olursa..." dedi dudaklarında saklayamadığı hıçkırıkları kaçmaya başlarken. Birden kollarını kocasının boynuna dolayıp, yüzünü boyun köküne gömdü. "Ben buna dayanamam..." İçli içli hıçkırmaya başladı. "Ölürüm..."

Şahin karısına daha sıkı sarıldı ve sandalyesini biraz geriye itti. Hiç zorlanmadan narin bedenini kucağına alarak, dizlerine oturttu. Kollarını etrafına doladı. Rüya bir süre bu korunaklı ve şefkat kokan koyda rahatlamak için öylece kalırken, onun ıslak gözyaşları ve ılık solukları adamın tenine değdikçe, Şahin eziyetlerin en büyüğünü yaşıyordu. Hem şehvet, hem öfke, hem de şefkatle sınanıyordu. Onların arasındaki bağ gün geçtikçe öyle bir kuvvetleniyordu ki, değil birisi tarafından koparılmak, dokunmak bile zor hâle geliyordu.

"Bazen seni hayatıma soktuğum için kendime lanet ediyorum ama sonra iyi ki sokmuşum, yoksa sensiz kalırdım diye hemen geri adım atıyorum. Bu bencillik belki. Elimde değil. Serçe'siz bir Şahin düşünemiyorum."

Rüya başını kaldırıp, ıslak kirpiklerini kırpıştırarak kocasının üzgün yüzüne, hüzün yüklü gözlerine bakarak, "Gidelim buradan, ailene bir zarar gelecek..." diye söylendi. Ürkek bir kuş gibi atan kalbi sırtını delip çıkacakken, solukları sığ, bedeni mecalsizdi.

Şahin gülümsedi. Hiç keyifli olmadığı hâlde yapmacık bir gülümsemeyle dudaklarını kıvırdı ve yüzünü yapay bir ışıkla aydınlattı. Karısının yanaklarını kurularken, "Bu köye gelmemizin sebebi, ne onlara ne de bize zarar gelmeyeceğiydi. Buradan değil bizi, bir taşı bile alamazlar. Böyle sakin durduğuna

bakma, çok çetin, gözü kara bir yerdir burası ve asla istemedikleri şeyi teslim etmezler." diye onu teselli edip içini rahatlatmaya çalıştı. "Zamanla sen da görecesun Celin Hanum..."

"Uf, böyle konuşma." diye gözlerini ovalayarak ufak bir çocuk gibi sildi Rüya. "Çok farklı oluyorsun o zaman."

"Komik mi?"

"Seni gözümde Temel Reis gibi canlandırıyorum ve inan bana, o zaman hiç çekici gelmiyorsun."

Rüya usulca kucağından kalkmak için hamle yaptı, Şahin istemese de ona itiraz etmedi. Gözleri parlayarak karısını izledi. Rüya suskunlaştı, üzgün bir hâlde masayı toparlamaya başladı. Yerinden sessizce kalkıp ona yardım eden Şahin, kahvaltılıkları tezgâhın üzerine koyarken, karısının yüzüne baktı. İçine çektiği derin bir solukla, "Biz yarın gideceğiz..." dedi ve Rüya'nın elindeki tabak titreyerek parmaklarının arasından kayıp tezgâha düştü. Şaşkın bakışlarını kocasına çevirdi.

"Bunu bana şimdi mi söylüyorsun?"

"Şimdi karar verdim..."

Kocasının gözlerine dik dik bakan Rüya, onun ifadesiz yüzündeki soğukluktan sebep işkillenmeye başladı. Birden anladığı gerçekle dişlerini sıkarak, ellerini yanında yumruk yaptı. Derin derin soluyarak, "Hayır, şimdi karar vermedin." diye tısladı.

Şahin bakışlarını kaçırdı ve masaya odakladı. Rüya içinde kaynayan öfkeyle kurduğu sakinlik bentlerini yıkarken, gerçeği anlayınca kocasını omuzlarından sertçe geriye itti.

Şahin bir adım geriledi ama aldırmadı. Rüya bir daha itti. Saçları tepesinde dalgalanarak savrulurken, öfkesinden titreyerek "Lanet olsun beni bırakacaktın değil mi? Beni burada bırakacak ve tek başına devam edecektin? Ne düşündün? Benden nasıl vazgeçtin?" dediğinde, ufacık elleriyle art arda kocasının göğsüne cansız yumruklarını indirmeye devam ediyordu. Gözlerinden süzülen yaşlar yanaklarını yıkarken, hıçkırıklarının kestiği haykırışları mutfağı inletiyordu.

Şahin hırçınlaşan ve kızgınca ağlayan karısının bileğin-

den yakarken, annesi nefes nefese mutfağa geldi. Bunu gören Şahin yaşlı kadına başıyla çıkmasını emrederken, Rüya gözü dönmüş hâlde hiçbir şeyin farkında olmadan kocasına haykırıyor ve kızıyordu.

Üzgün hâlde arkasını dönen Hatice Hanım mutfaktan çıkarken, Şahin karısını kolları arasına aldı ve "Rüya..." diye uyardı.

Rüya aldırmadan onu geriye ittiriyor, kollarında hırçınca çırpınıyor ve öfkeyle konuşmasına devam ediyordu. Onu sakinleştirmek için çabaladı ama hiçbirisi son yaptığı kadar etkili olmadı.

"Rüya, seni bırakamam. Benimle geliyorsun."

Rüya dişlerini sıkarak, "Geliyorum tabii!" dediğinde durdu ve dudaklarını bükerek "Beni bırakmak istedin..." diye suçlarcasına vicdanına fısıldadı.

"Senin için. Sana zarar gelmesin diye. İyi ol diye..."

"Ben sensiz nasıl iyi olacağım, nasıl nefes alacağım bunu da düşündün mü?" dediğinde Şahin karısını kollarına çekti ve sakinleşmesi için elini sırtında telkin ederek dolaştırdı. Hıçkırarak ağlamasına dayanamıyordu.

"Ben de sensiz olamam Rüya'm, bunu artık yapamam. Bana güç veren sensin..."

Rüya gözleri parlayarak baktı yüzüne ama sonra yüzü düşerek, "Bırakmayacaksın beni!" diye emretti.

"Bırakmayacağım... مضمتقويكرتعيطتسالان [12]"dedi onun dilinde daha net şekilde.

Şahin, ilk defa Arapça konuşuyordu ve bu ses tonu ve telaffuz ona garip bir huzur veriyordu. Ama aklını kurcalayan düşüncelere direnemeyen Rüya, dizginleyemediği korkuları yüzünden nefes nefese sorularını sıralamaktan geri duramadı.

"Paramız yok. Ne kadar kaçar, nereye gideriz peki? Bir çare bulmak yerine kaçmak zoruma gidiyor..."

Şahin dudaklarını şakağına dokundurdu ve çekmeden

12) مضمتقويكرتعيطتسالان (Seni Hiç Bırakamam).

usulca fısıldadı. "Çare aramadığımı kim söyledi! Beklediğim bir haber var. Eğer bu gerçekleşirse hayatımız büyük oranda değişecek."

"Bana da söylemeyi düşünüyordun herhâlde bu değişimin sebebini! Yoksa yine düşüncelerini saklamayı mı planlıyorsun?" diye sorduğunda hâlâ kırgındı ona.

Şahin iç geçirerek "O gece... Onların sevkiyatı yaptığı gece ben olanları fotoğrafladım."

Rüya'nın gözleri heyecanla parladı. Dudaklarındaki gülücük giderek büyürken nefes nefeseydi. "Bunu şimdi mi söylüyorsun?"

"Umutlanmanı istemedim çünkü kaçarken makinemi kırdılar. Ben de parçalarını toparlayıp arkadaşıma yolladım. İşsiz dâhidir ileri zekâlı Ali..."

"Şahin..." diye inledi. "Delirtme beni, kurtarabilecek mi o fotoğrafları peki söylesene?"

"Önceden umudumuz yoktu ama şimdi var. Bugün ya da yarın sabah fotoğraflar bir flaşla elimizde olacak diye övünüp durdu."

Rüya çığlık atma isteğini ağzının içinde boğarak, kollarını kocasının boynuna doladı ve olduğu yerde çocuklar gibi sevinçle tepinerek, yanağına birbiri ardına sulu öpücükler kondurdu. Nefes nefese kalmış bir hâlde gözlerine bakarak, "Sen tam bir kot kafalısın, bunu benden nasıl saklarsın?" diye azarladı.

"Sevineceğini, hele bana böyle sımsıcak sarılacağını bilseydim, çok daha önce yapardım emin ol..." diyen Şahin kalçasını tezgâha yasladı ve incecik belinden tuttuğu karısını kendine çekiştirerek, narin bedenini kendine yasladı.

Rüya kocasının sıcaklığıyla ve kaslarının bedenini yoklamasıyla kızararak nefessiz kalırken, yapacağı bir hatayı daha yaparak kendini ahmaklar statüsüne yükseltti. Panikle üstünü geriye çektiğinde, altını dalgınca adamın kasıklarına yapıştırmış oldu ve hissettiği şey, lanet olsun o şeyin bir yerlerde -derste- uyuduğunu okumuştu! Ama bu adam hep hazır as-

ker, tüfek tetikte, atış serbest gibi dolaştıkça ve içine ateşleri salacak hâlde arzulu durdukça, üşütecek kıvama gelmesi an meselesi oluyordu!

Utançla dudağını dişlerken, saçları kocasının kirli sakalına yapışmıştı. Şahin onun yine utandığını anlayıp keyifle yüzüne bakarken, yanağını okşayarak saçlarını parmaklarına doladı ve kulağının arkasına koydu. Eğer bir konu açmazsa, kızın itirazlarına kulak tıkayarak masanın üzerini tek koluyla temizleyip, zeminine yatırıp, çırılçıplak bırakarak defalarca ona sahip olacaktı ve düşünce daha aklına geldiği an, kasıklarındaki şiddetli yanma, karıncalanma ve zonklayan sancı iyice arttı.

Ama onu asıl zor duruma düşüren bu değildi. Bunu hisseden Rüya'nın titrek solukları ve inleyerek yutkunmasıydı ve farkında olmasa bile, bunu yapsa itiraz edemeyecek kadar tahrik olduğuydu.

Gözlerini kısarak soluk soluğa kulağına fısıldarken, kulak memesini dudakları arasına sıkıştırdı. "Hani diyorum... Bir öpücüğü hak ettim gibi?"

"Şahin, an-annenler salonda ve deden dışarıda!"

"Sen de dedin, ikisi de burada değil..."

"Gelmeyecekleri anlamına gelmiyor. Kudurmanın zamanı mı?" dedi kocasının kollarından isteksizce koparak.

"Bunun zamanı mı olurmuş?" diye karısına uzanan Şahin'in elleri bir an boş kaldı ama söylenerek tezgâha dönen kıza yaklaşması uzun sürmedi.

Neden erkeklerin evlendiklerinde ille de "Balayı" diye tuttурduklarını şimdi daha iyi anlıyordu Şahin!

Kimsenin olmadığı yerde, bal yiyen ayı olmak keyifli olacaktı! Ve bu evde hiç yalnız kalamıyorlardı... Oysa sabah teklerdi. Şeytan dürtüyordu! Titreyen elleriyle tabakları çöpe boşaltan karısının beline, arkasından sarılarak bedenini bedenine yasladı. Rüya duralayarak yutkunurken, istekli hâliyle kalçalarını keyifle yasladı. Rüya'nın parmakları hâlsizleşti ve tabak elinden kayarak tezgâha düştü. Şahin onun soluklarını tuttuğunu anlayınca, dudaklarını iç kıyan bir dokunuşla en-

sesine sürttü. Yoğun bir arzuyla koyulan tok sesiyle, "Haydi, odamıza geçelim!" diye fısıldadı.

Rüya kolları arasında titreyerek, "Şey, önce tabakları yıkasam..." dedi bu bahaneyle vakit kazanmaya çalışarak.

"Kolundan tutup götürmemi ister misin Serçe?"

Bu tehditle ürperen Rüya, "Ha-hayır..." dedi panikle. Boğazını temizleyip cevapladı. "Bak burayı toparlayalım, ayıp olacak annene."

Ne annesi ya? Bu fikre cankurtaran simidi gibi sarılmıştı.

Şahin karısının ellerine uzandı ve dudaklarını boynunda dolaştırarak, "Tamam, sana yardım ederim." diye onu baştan çıkarmaya başladı.

"Sen bence beni..." Yutkundu. "Zo-zor durumda bırakacaksın..."

Şahin ensesine yine öpücükler koymak istiyordu. O beyaz, kuğu gibi ince olan öpülesi ensesini ve kaymak gibi pürüzsüz beyaz tenini dudaklarında istiyordu. Kızın sırtından kuyruk sokumuna doğru bir ürperme yürüyor, karnına kasılmalar salınıyordu. Saçını kenara çekerek dudakları kulağının arkasına dokunduğunda, gözleri kapanan Rüya'nın elindeki süngerde tezgâha düştü. Parmakları düşmemek için pürüzsüz mermer tezgâhın kenarına kaydı ve sımsıkı pençelerini sert zemine geçirdi.

"Şahin..." dedi inler gibi. Artık oda uyarılmıştı ve dokunuşlarına ihtiyacı vardı. Hatta her şeyine.

"Efendim aşkım?"

"Ben seninle ne yapacağım?"

"Seveceksin beni. Seni sevdiğim kadar çok seveceksin..."

"Seveceğim..." diye onayladı Rüya, başını geriye atarak onun dudaklarına rahat bir alan sağladı. Şahin düz göbeğinde kasılan elini usulca yukarıya çıkardı. Uyarılarak dikleşen ve sık soluduğu için hızla kalkıp inen heyecanlanmış göğsüne koyarak, sertçe yoğurmaya başladı.

"Beni özlemişsin."

Yutkunarak, "Özledim." dedi ilk defa bu kadar net itiraf

ederek. Dün geceyi özellikle aklına getirmemeye çalışıyordu şimdiye kadar ama bu o kadar zordu ki... Kocasının kollarından kurtulmak istiyordu, aynı anda kollarına atılıp üzerindeki kıyafetleri parmaklarıyla parçalayarak, onun gece kendisine yaptığı gibi tüm bedeninin her köşesini öpmek istiyordu. Dün utancından yapamadığı ne varsa, bugün cüretle yapmak istiyordu. Ağzını ağzında, dilini dudaklarında ve bedenini üzerinde istiyordu. Lanet olsun, o kadar sıcak ve yakınken, yakınlığından başka bir şey düşünemez olmuştu.

"Annenleri ne yapacaksın?"

"Bazı planlarım var."

"Öyle mi?"

Bir eli usulca bir iki düğmesini açtı ve yakasından içeriye sızarak, onun için hazırlanmış göğsüne ulaşırken, diğer elinin becerikli parmakları ensesini okşayarak en felaket oyunu başlattı. Parmaklarının teması bel kemiğinde garip titreşimler yaratıyordu. Konuştuğu zaman sesinin çıkacağından emin değildi.

"Ne yapacaksın, ortadan kaldırmak için?" diye kükürdamak istedi ama solukları genzine tıkanarak kesilince, beceremedi.

Şahin eğdiği kafasıyla biraz sokuldu saçlarına, dudaklarını ensesinde gezdirince zevkten ürperen Rüya içine sesli şekilde çektiği soluğuyla titremeye başladı. "Bunu daha sonra kararlaştırırız. Şimdi sadece seninle sevişmek istiyorum."

Rüya apansız başını yana çevirince, arzudan buğulanarak koyulmuş gözleri çakıştı. Adamın sisli gözleri dokununca bulanan el değmemiş ovalar gibi bakir, derin ve vahşi bir şehvetle, genç kızı ürkütmüştü ama korkutacağına daha çok kamçılamıştı. Resmen gözlerinde boğuluyordu. Ve lanet olsun o da en az onun kadar yoldan çıkarak, kocasını çok fazla istiyordu. Ama rezil olmayı göze alacak kadar aklı başından gitmemişti.

"Ben... Şey... Daha çok erken." Endişeyle duvarda tik taklayan saate baktı, "Henüz dokuz buçuk."

Şahin nazikçe elinden tutup kendine çevirdi ve kolunu

beline dolarken, kırılacak bir bibloyu tutar gibi naifçe çenesini kavrayarak kaldırdı. "Öyleyse, önce bana yasakladığın ve kaçarak yapmadığın şekilde duş yapıp, sonra yatağa gireriz."

Biraz geriye çekilmeye çalışan kız, "Duş almak doğrusu çok iyi bir fikir..." dedi muzırca.

"Tabii." dedi Şahin bu fikri kabullenmesinden memnun hâlde, bakışları bir saniye bile ayrılmamıştı yüzünden. "Gördüğün gibi ufak banyom iki kişilik aktivite için yeterince büyük."

"İki kişi mi? Ben senden bahsetmiştim... Soğuk duş, rahatlamak için... Şahin sen cidden delirdin... Neyin kafası sende ki... Git soğuk bir duş al..." Paniğe kapılmıştı. Ve banyo fikri... Bu fikre ısındığını anlayınca, kendinden nefret etti.

"Karısına ulaşamayan çaresiz adamın tekiyim..." diyen Şahin muzırca, birden zıvanadan çıktı. "Lan beni delirtmeden duramayacaksın değil mi? Onca zaman bekledim ve olana bak, karanlıkta kiminle olduğumu bilmeyecek kadar salak saçma bir hâlde seni aldım..."

"Seni görende bekâretini kaybetmiş sanır..." diyen Rüya sinirlendi. Sonradan anladığı gerçekle irkilerek, kocasının omzuna ciddi bir sertlikle vurdu. "Seni adi, kiminle olduğunu bilmeyecek kadar demek? Kimi hayal ettin?"

"Kızım deli misin, divane misin? Kimi hayal edeceğim aylardır olduğu gibi seni..." diye itiraf edince Rüya soluksuz kaldı. Aylardır onu mu hayal ediyordu?

Ay ne romantik! Hayır, demek ona emanetken ırzına göz dikmişti! Ay neler diyordu! Kendine gel Rüya o senin kocan!

"Serçe, eve dinamit döşetme bana. Ya şimdi gelirsin ya da..."

"Sen hakikaten ruh hastasısın ya. Bana sadizmin kitabını yazdırıyorsun..."

"Ben sana aşkın kitabını yazdırırım da Serçe, romantik komediden pek hoşlanmıyorum. Malum hayatım gibi aksiyon tutkunuyum..." dediğinde şaşkınca ağzını açan Rüya'nın dudaklarına çoktan tünemişti.

Ve cırlayan ses nefes nefese, "Şahin..." dedi.

Şahin irkildi, Rüya duyduğu sesi tanıyınca, yer yarılsa dedikleri terim için dua etmeye başladı.

Hatice Hanım kıpkırmızı olmuş suratıyla kapının girişinde duruyordu, elinde de telefon vardı.

"Şahin..." dedi yaşlı kadın kınayarak.

Şahin mahcupluğunu belli etmeyerek "Ne Şahin'i anne..." derken, Hatice Hanım "Tövbe tövbe!" dediğinde Şahin annesinin yine teşbihe durduğunu görünce ve gözlerini yere diktiğini anlayınca, karısının morarmış yüzüne baktı. Boğazını temizleyerek, "Gelininin ağzının içine tatlı bir şey kaçmış. Onu çıkarıyordum anne... Yoksa amacım kötü değildi inan!" deyiverdi arsızca.

Hatice Hanım iyice renkten renge girerken, hırsından kuduran Rüya bu kadarına "Pes!" diyerek kocasının bacağına tekmeyi savurarak, "Öküz!" diye bağırdı. Bedenine yaslanmış bedenini iki eliyle geriye ittirerek ondan ayrıldı.

Şahin hızla mutfaktan çıkan karısına bakıp "İnekler, öküz sever Serçe..." diye arkasından seslendi. Onun ellerini yumruk yapıp, olduğu yerde tepinerek kulak tırmalayan çığlığını koyuverdiğine yemin edebilirdi.

Hayıflanır gibi baş sallayan Hatice Hanım "Şahin, sen gerçekten damızlık öküzsün..." dediğinde tıpkı gelini gibi kızarıp, homurdanarak arkasını döndü.

Şahin elini sıkıntıyla saçlarında gezdirdi. "Anne, sana diyecek sözüm yok. Malum öküzlerinde bir anası var! Öyle diyorsan, öyleyimdir..." diye kabullendiğinde ince imalı hâliyle, Hatice Hanım duraksadı. "Edepsiz uşak..." Gülümseyerek başını salladı ve gelinin arkasından mutfaktan çıktı.

Allah bu kıza sabır versin...

Öğleye doğru, o Laz uşağı arkadaşındaki fotoğrafların ne durumda olduğunu merak eden Şahin, gözlerini üzerinde çapkınca dolaştırarak evden çıkmıştı. Bu adam ondan gizli ne yiyordu bu kadar azgın tekeye bağlamıştı, anlamıyordu Rüya. Utancından evin içinde gezemeyeceği için, kocasının yoklu-

ğunu fırsat bilip odaya kapandı. O yokken odaya girdiğinde kendini yalnız hissediyor, derin derin nefes alıyordu ama o yanındayken yatak odası fikrini, adını, düşüncesini hayatından çıkarıyordu.

Bir müddet odanın ortasında dolandıktan sonra, kapı usulca tıkladı. Genç kız annesinden azar yediği o zamanlara dönerek bocalarken, Hatice Hanım mahcup bir şekilde başını uzattı. Buruk sesiyle, "Daha saklanacak mısın kızım?" diye sordu. Bakışlarında kınama değil anlayış vardı.

Rüya ellerini önünde bağlayarak mahcup yüzünü utangaçça yere eğdi.

Hatice Hanım gelininin yanına gelip elinden tutarak "Ah kızım, böyle yapınca kot kafalı oğlumun arsızlığını geçiştiremiyorsun. Neden saklanıyorsun burada?" diye üzgünce söylendi.

Olduğu yerde utancından titreyen Rüya, "Sizi zor durumda bırakıyorum..." dedi.

"Bırakmıyorsun. Asıl biz, seni bu duruma düşüren oğlum adına üzgünüz." diye yanıtladı kayınvalidesi.

Rüya çekinerek gözlerini kaldırdı. Ona sevecen ve anlayış timsali bir durulukta bakan Hatice Hanım gelinini elinden tutarak yatağa yanaştırdı ve üzerinde oturmasını sağladı. Sonrada yanına oturup "Aslında ben seni merak ediyorum. Nesin? Kimlerdensin, ne yapar, ne düşünürsün?" diye biraz çekinerek sordu. Konuya bir yerden girmesi lazımdı ve oda tıpkı oğlu gibi dolambaçlı yolları sevmiyordu.

Sorularla şaşkına dönen Rüya bunu başta yanlış anlayınca, utanarak gözlerini kucağında birbirine kenetlediği ellerine çevirdi. Yaşlı kadın sevecen bir tutumla gülümseyip şefkatle ellerini biraz daha sıktı.

"Hayır, sakın yanlış anlama, konu senin hayatın değil. Konu seni tanımak. Hakkında hiçbir şey bilmediğim gerçeği beni biraz yoruyor. Seni gücendirmek ya da kırmaktan sakınıyorum." Kız gözlerini irice açınca yanağına dokundu. "Kızım,

ister masum bir hayatın olsun, ister kötü bir yaşam seçimin, hatta hiç tasvip edilmeyen yollardan geçmiş olsan bile... Seni bu evde, bu soyadının altında ve vicdanımızın üstünde olduğun sürece, kimse asla yargılamaz. Bu evden önceki hayatın ve bu evlilikten sonraki hayatın diye ikiye ayrıldı senin yaşamın, hem de hiç beklenmeyen anda. Benim asıl merak ettiğim nasıl bir yaşam sürdüğün değil, geride kimleri bıraktığın! Düşünüyorum da, ben Şahin yokken gözlerime uyku sokmazdım, ki benim oğlum çetin, güçlü, açıkgözlü ve böyle durumlara alışık ama sen... Sen çok masumsun annem. Bir kere erkekler kadar kuvvetli değilsin. Bunu anlamamak için kör olmak lazım. Annen, baban ya da seni merak eden birileri var mı? Varsa endişeden deliye dönmüş olmalılar."

Ağzı açık yaşlı kadına bakan Rüya'nın gözleri doldu. Burnunun direği sızlamaya başlamıştı yine. Yüreğinde depremler olurken annesi geldi gözünün önüne ve babasının sesini duyumsadı kulağında, Türkan ablası seslendi sanki o anda balkondan ve Kayra... Ne çok özlemişti onları. İlk defa sorgusuz sualsiz hıçkırırken, yanaklarından yaşlar sicim gibi süzülmeye başlamıştı.

Hatice Hanım gelininin narin bedenini kolları arasına alırken, onunda yanağına yaşlar sıralanıyordu.

"Ben onları çok özledim..." dedi genç kız, kollarını bedenine saran kadının koluna elini koyup, göğsüne başını yaslarken.

Bir süre kayınvalidesinin kollarında hıçkırarak ağlayıp rahatladı. Sonra Şahin'le nasıl tanıştıklarını, onu yanlış anlamasına inatla izin verdiğini ve hiçbir açıklama yapmadan uzun zamandır peşinden sürüklediğini... Ailesini, mesleğine varana kadar, hatta Türkan ablasını bile anlattı. Bir tek Mustafa hariç.

Sonra Hatice Hanım da sanki senelerin dostuyla oturup iki lafın belini kırar gibi bir sürü sohbete başlamış ve Şahin'i anlatırken, odasında sakladığı resim sandığını gelininin yanına getirerek, çocukluğundan tut da, gençliğine kadar çekilmiş bir

sürü fotoğrafını göstermişti. Rüya, o ana kadar kocasını hiç tanımadığını idrak ettiğinde ise hevesle atılıp soru üstüne soru yağdırmıştı.

"Aslında çok gururludur. Öyle sert durduğuna bakma, içinde büyümeyen bir haylaz var. Belki de ukala olması, tek çocuk olduğu için şımartılmanın esedir. Bir de dik kafa ki sorma. Bir şeye kafayı takarsa, asla vazgeçmez..."

Onun sünnet fotoğraflarına bakarken, sünnetten kaçıp iki gün boyunca bir teknede yattığını duyduğunda, tam Şahin'e göre bir iş diye düşündü ama korkması değil kafasına koyduğunu yapması... Lise yılları, üniversite ve katıldığı savaş zamanlarına ait hazin resimler... Sanırım, en çok onlar korkutmuştu Rüya'yı. Fotoğraflara bakarken, elleri titremiş, kalbi durmuştu. Hiç olmadığı kadar, kaybetme korkusuyla sarsılmıştı. Onu bir daha asla başka yerlere, hele hele savaş alanlarına yollamayacağına kendi kendine yemin etti!

Bunu anlayan Hatice Hanım da tüm fotoğrafları kucağından alıp kenara koydu. Özellikle eski kız arkadaşlarıyla dolu olan albümü bularak, kızın şaşkın eline tutuşturmuştu.

"Şimdiye kadar onun için değerli olan, tanıştırdığı ilk kız sen oldun. Daha önce resimlerini görürdüm gizliden ama hiç bilmezmiş gibi davranırdım. Kızar diye ona söylemezdim. İlk defa, hatta bana kafa tutup "Anne, gelinini üzersen, külahları değişiriz" diye ciddi tehdidiyle tavır yapıp, sahiplendiği değerlisi sen oldun..."

Rüya'nın gördüğü fotoğraflar her ne kadar masumane aşk pozları olsa bile, o kızlara sarılan, el ele tutan kişinin artık kocası olduğunu düşündükçe, tüm o salak kızların yüzlerinde beliren sırıtışlara öfkelenerek her şeyi parçalamak istedi. Yok, hatta üstüne gaz döküp yakmak... Ama yapamadı. Bunları ona yaptıracaktı. Hem de sakladığı için ceza olarak. Eskiyi kıskandığına ise inanamıyordu. Resimlere bakmak istemiyordu ama merakı içini kurt gibi oyarken de, kendini frenleyemeyerek bakıyor, Şahin'i başka bir kızla her gördüğünde burnunu

kıvırarak "Sanırım tüm köyü elden geçirmiş... Hatta İstanbul'u..." diye homur homur söylenerek yüzünü ekşitiyordu.

Hatice Hanım şuh bir kahkaha atarken "Sanırım değil, gerçek bu..." dedi onun kıskançlığına çanak tutarak. "Bir ara kız babaları elinde tüfekle kapılarında nöbet tutacak diye korkmaya başlamıştım."

"O zaman tüm köy ondan nefret ediyor?"

"Hayır, aksine çok seviyor."

"Neden? Kızlarını baştan çıkardığı için mi?"

"Hayır, babasından kalan mirasıyla köye okul ve sağlık ocağı yaptırdığı için... Hem o zaman çocuktu. Lise çağlarında deli dolu bir çapkındı."

"Babalarının gözünü boyamayı çok kesin bir yerden becermiş sapık. Sonra değiştiğini hiç sanmıyorum." dedi Rüya umutsuzca. Kanı kıskançlığıyla kaynıyordu.

İtimatla gülümseyerek, "Değişti mi bilmem ama senin onu değiştirebileceğini biliyorum." dedi Hatice Hanım güven veren bir dokunuşla. "Gönül eğlendirdiği doğru ama âşık olmadı. Olsa bilirdim. Şimdi olmuş. Sen onun en kıymetlisi olmuşsun. Sana bakarken içi titriyor görüyorum. Ayağına taş değse, onun canı yanıyor." Bakışları sislendi. Bu kıskançlık değildi, evladıyla gurur duyan bir annenin övünen sesiydi. "Şahin'in bu evden başka hiçbir şeyi yok. Bizden ve şimdi de senden başka... O yüzden o sahip olduklarına sımsıkı bağlanan ve zarar görmemeleri için her şeyi yapan erdemli, gururlu, onurlu bir erkek. Sırf bir kızın yalanına rağmen adını temizlemek için, sevmediği hâlde onca zaman nişanlı kaldı."

Gelininin eline uzandı. Elindeki resimleri alarak yanına koydu. "Bak kızım, deli doludur, uçarıdır bazen ukaladır ama asla küstah değildir. Kocaman bir yüreği, merhametli bir yapısı vardır. Sevdi mi sahiplenir, kıyamaz ve kıymet verir."

Rüya gözlerini kıstı. "Aynı Şahin'den mi bahsediyoruz? Hani zalim olan ve kibirli hatta küstah ve kot kafalı olandan? Ben onun adamları döverken ki merhametli hâlini gördüm!! Çıldırmış ve sadist... hatta tımarhane kaçkını kadar sakin

davranmıştı!!! Üstelik sevdiğini söylediği hâlde değer veren değil, çıldırtmak için uğraşan bir taş kafalı o!"

Hatice Hanım başını sallayarak tek gözünü kıstı. "Peki, o dövdükleri ne yaptılar, iyice düşündün mü? Hani sebepsiz adamları dövmese gerek?" diye zekice sordu.

Rüya kızgınlıkla, "Birisi bana sataştı? Birisi onun söylemesine göre göğüslerime..." Birden başını kaldırarak, Hatice Hanım'ın bilmiş şekilde kalkmış kaşlarıyla karşılaştı. "Bu adam, uçan sineği bile kıskanmaktan asla vazgeçmeyecek. İşin kötüsü, bunu kabullenmemesi..."

Hatice Hanım homurdanan kızı başıyla onayladı. "Beni kıskandığına inanabiliyor musun?"

Rüya masumca kirpiklerini kırpıştırınca, Hatice Hanım elini önünde sallayarak al al olmuş yanaklarıyla kahkahayı bastı. "Söylediğine göre köydeki tüm dul erkeklerin dibi düşüyormuş bana, o yüzden o olmadan dışarı çıkmayacakmışım. Yürürken yanımda dedesi olacakmış. Falan filan..."

Rüya gözlerini kısarak "Sanırım bu konuda haklı... Çünkü ben sizin Şahin'in annesi olduğunuza inanamazdım. Çok güzelsiniz." diye açıkladı. Cidden doğal bir bal gibi iç açıcıydı.

"Oğlum çirkin mi? Onu ben doğurdum..." dedi Hatice Hanım gelinine takılarak. Gururla!

Rüya dudağının kıyısını dişleyerek gözlerini kaçırdı, yaşlı kadının yanakları kızarınca hemen konuyu değiştirdi.

"Eee, nasıl evlendiğinizi hâlâ anlatmadın?" diyerek konuyu değiştirdi. Rüya utana çekine nasıl evlendiklerini anlattığında, bu sefer şaşıran kişi Hatice Hanımdı.

"Şaşırdınız değil mi?" dedi Rüya kadının şok olmuş ifadesine bakarak. Kadın şaşırmaktan çok dumur olmuştu. "Garip ama o anda istesem bunu reddedebilirdim. Çok şansım oldu kaçmak için, kurtulmak için bir sürü fırsatım... Ama garip olan istemedim. Belki salakça ama cidden onun karısı olmayı istedim. Bilerek, isteyerek yaptım."

Bu itiraf biraz zordu ama birisine söylemek genç kızın içini rahatlatmıştı.

"Peki, bunu Şahin biliyor mu?"

Rüya gözleri parlayarak baktı ve başını sallayarak gülümsedi. "Bilmiyor, inkâr ediyorum. Bilmeyecek bir süre daha, cezalı, bana çektirdiklerine saysın..."

"Çok zalimsin."

"O da öyle... Onun bana yaptıklarının yanında az bile..." dediğinde masum yüzlü şeytanlar gibi hince gülümsedi.

Hatice Hanım kaşlarını kaldırınca, kadına oğlunu şikâyet ettiğini hatta işkence seçeneklerini anlattığını kavramadan "Kızmayın bana Hatice Hanım ama cidden taş kafalı. Bazen beni çileden çıkarıyor. İşte o anda onu boğasım geliyor, yok hatta öldürüp, diriltip yine öldüresim geliyor ama kıyamıyorum..." diye homurdandı.

Hay Rüya dilin kopsun, bir katliamlarını anlatmadığın kalmıştı. Aferin!

Kadın gelinin yüzüne dudakları aralık hâlde bakınca, Rüya kıkırdayarak, "Bak yine şaşırdınız. Ama gerçekler bunlar. Yalan söylemeye gerek yok." diye düşüncelerini teyit etti.

"Annem yaptığım hiçbir şeye şaşırmamaya çalışır ama buna fena şaşırdı Rüya, kadını dumur ettin. Oğlunu öldüreceğini duyunca, yüreğine inecekti. Gerçi annem alışmalı bu hâllerimize, yoksa vaktinden evvel ihtiyarlayabilir."

Umursamazca kapının girişinde görünen Şahin, keyifle ikiliye bakıyordu. "Üstelik Rüya, hakkımdaki cinayet senaryolarını ilk elden duymamda harika oldu. Ve şaşkına bağlama Serçe, şimdi dumur olan sen oldun!" dediğinde iki şaşkın kadın kapının girişinde ne kadar durduğunu bilmedikleri adama, ölü görmüş gibi bakıyorlardı. Ve lanet herif ne kadarını duymuş, hangi itiraflarına kulak kabartmıştı?

"İnsanları gizliden dinlememen gerektiğini, sanırım sana ufakken tembih etmiştim..."

"Ben gazeteciyim."

"Evet gazetecisin, magazin muhabiri değil..."

İlk kendini toparlayan kişi olarak Hatice Hanım yatağın ucundan kalktı. Rüya da onunla kalkınca, usulca yanına ya-

naştı. Oğlunun duyacağı şekilde sır veriyormuş gibi "Adı kötüye çıkmış oğlumla ömrünü tüketmeyecek kadar genç ve güzelsin, hatta zekisin, gel sana eli ayağı düzgün birisini bulalım kızım. Hâlâ fırsatınız varken kurtul. Kendim doğurdum diye demiyorum ama cidden bundan iş çıkmaz. Kot kafalının tekidir bu herif." diye söylendi.

Annesine kaşlarını çatan Şahin, karısını sertçe kolundan çekti. Kızgınca yanına sabitlerken, "Uyarıda bulunmak için çok geç kaldın anne, yakında torununla konuşursun bu konuları..." dedi arsızca göz kırparak.

Karısının yüzüne bakarak eğildi ve şakağına içten bir buse kondurdu. Rüya dişlerini sıkarak dirseğiyle kocasını ittirdi. "Şahin!" diye uyardı ama o rahat tavrıyla, kolunu boynuna dolayarak aymazlığı ele aldı. "Ömür boyu benimsin artık Serçe, annem bile kurtaramaz seni, gönül kafesimdeki zindanında hapissin..." dediğinde bir an Rüya, ayaklarının altından yerin kaydığını hissetti. Ya bu romantik öküz, neden hep olmayacak anlarda romantikaya bağlıyordu ki?

Şahin kızı renkten renge soktuğu gibi, annesini de patlıcana çevirmişti. Karısına göz kırparak, "Eee, beni mi çekiştiriyordunuz? Paylaşamıyorsunuz değil mi?" diye küstahça konuştu.

Ondan intikam almaya niyetlenen Hatice Hanım yatağın üzerinde ufak cep albümünü alarak "Bak kızım, hepsine baktın ama bunu anlatmadım daha sana..." dediğinde hince parlayan parlak bakışlarını oğlunun irice açılmış, annesine gözdağı verir gibi uyaran gözlerine çevirdi. Hemen arkasından kısılmış gözlerini gelinine çevirerek, "Bak burada ne varmış..." diye kelimelerini yaydı. Bunu yaparken elinde salladığı albümü, ikilinin gözüne sokmayı da ihmal etmedi.

Rüya o resimlere baktığını hatırladı. Ve içine o müthiş kıskançlık hissi yayıldı. Kanı damarlarını yakarak kaynarken, içindeki o azgın volkan yine sinsice kabarmaya başlamıştı. Şahin'in eski kırıklarının düzinelerce resmi ve çapkın Şahin... Bu adamı paralardı.

Karşılık almak için yamyam dansı yapan iki kadının yüzlerine intikam ateşinin ışıltısı yansıdı. Rüya sanki o albümü hiç görmemiş gibi "Aaa, öyle mi? Bakayım..." diye yalancıktan merakla atıldı.

Kıçı tutuşan Şahin karısına fırsat vermeden panikleyerek annesine atıldı ama Hatice Hanım albümü gelinine çoktan fırlatarak "Hay Allah, elimden kaçtı." deyiverdi.

Oyunbaz tutumuyla kapıya yanaşırken de, "Hayrını gör oğlum, bittin sen... Anneyi utandırmak neymiş öğrenirsin." diye omzunu nazlıca sarstı.

Rüya havada yakaladığı albümü eline alırken dişlerini sıkarak "Bakalım bakalım, neler varmış burada? Hangi edepsiz, çirkef, iğrenç kirliler yatıyormuş içinde..." dediğinde, Şahin'in gözleri öfkeyle parladı ve acımasızca kolundan çekip, annesini kenara iterek karısını girişe doğru sürükledi. Kızın elindeki albüme uzanarak "Ver onu bana, görmeye değer bir şey yok!" diye buyurdu.

Bir adım geriye çekilip elinden kurtulan Rüya, "Demek yok..." diye dişlerinin arasından tıslayarak hesap sorarken "O zaman neden panikledin? Madem yok?" diye şakayla karışık söylendi.

"Evet yok, geçmişten birkaç güzel anı..." dedi adam kızın sözlerini ağzına tıkayarak.

Bunu duyması, az önceki alaycılığını ve şakalaşmasını alıp götürdü üzerinden, "Demek güzel anı?" diye hesap sorarken, ayağını yere sertçe vurarak dişlerinin arasından cırladı. "Güzel, öyle mi?"

"Evet, ver hadi..."

"Özlediğin anılar olmalı?"

"Rüya, ver şunu..."

"Bunları eline ancak küller hâlinde veririm sana! O da okyanusa savurman için," dediğinde kız kıskançça hızla merdivenlere yöneldi. "Bakalım bir daha görecek misin eski güzel anılarını..."

Gıcırdatan merdivenleri yerinden sökecek gibi koşturan

kıza bağıran Şahin peşinden gelince, Rüya adımlarını hızlandırarak dışarıya fırladı. Yarım yamalak giydiği terliğiyle bahçeye koşarken, gözüne bahçe kapısını kestirdi ama o Sarı denen it hırlayarak karşısına çıkınca, gerisin geri çığlık atarak yolunu değiştirdi.

"Rüya saçmalama ver şunları, eski püskü anılar işte..." diye arkasından koşan Şahin, ayakkabısını giymek için kısacık bir an duraladı.

Bu sırada Rüya arayı açarken, "Az önce güzel olduğunu söylüyordun. Pis çapkın... Adi sapık..." diye suratını asarak arka bahçeye yöneldi.

Şahin gözlerini kısarak "Baktın değil mi? Annem sana gösterdi? Anneeeee..." diye kükredi evi kökünden sarsarken dişlerinin arasından...

"Annen bana gerçeği gösterdi... Bağırma kadına. Sen tam bir zamparasın..."

"Öyleydim."

"Adi bir çapkınsın!"

"Senden önceydi."

"Sen... Sen..." dediğinde Şahin genç kızı yakaladı ve kollarının arasına çığlıklar eşliğinde sertçe çekerek, nefes nefese "Ben sana âşığım Serçe... Hem de körkütük âşığım!" diyerek kızı afallattı. Nefesleri yüzüne vuruyor, parlayan yeşil gözleri ayın on dördü gibi içini aydınlatırcasına yanıyordu. Bir an karnındaki o hareketlilikle bacaklarının bağının çözüldüğünü hissetti kız. Başı dönüyordu.

Rüya avanak avanak yüzüne bakarken, hain emellerine uyan Şahin uzandı ve elindeki albümü hiç güç kullanmadan aldı. Pantolonunun arka cebine tıkıştırdı.

Ve kızın saflığını yüzüne vurmaktan zevk alarak, "Bir an kanmayacaksın sandım... Çok safsın Serçe, iki tatlı söze tav olan başkası var mıdır acaba..." dediğinde alayla, küstah gözleri hiddetle ışıldayan Rüya tekmesini kocasının bacağına savurdu ve canı yanınca gözleri yaşararak arkasını döndü.

"Hayvan... Hayvansın işte..."

Gözleri yaşarmaya başlamış, gurur incinmişti. Üstelik hâlâ kıskanıyordu. Daha birkaç adım atmıştı ki, Şahin bileğinden yakalayarak, onu kendisine sertçe çekti. Narin bedenini bedenine kabaca yasladığında, Rüya'nın hızla kalkıp inen göğüsleri göğüslerine sürtünüyordu. "Bırak beni..." diye bağırdı dişlerini sıkarak.

Şahin karısını inatla kollarına alarak "Nazlanmayı kes Rüya. Çocuklaşmayı da..." diye buyururken, kollarında çırpınan genç kızı sakinleştirmek için, en yanlış kelimeleri seçti. "Nazlanmayı da unut artık. Sen evli bir kadınsın."

Kollarında çırpınmayı bırakan Rüya, bir adım geriye çekilerek, bir anda gitmekten vazgeçip, gerisin geri kocasına döndü. Gücenmiş sesiyle "Senden nefret ediyorum Şahin..." diye bağırdı.

"Etmiyorsun..."

"Ediyorum, senden nefret ediyorum ve böylesine öküz bir adama âşık olduğum içinde kendimden daha çok nefret ediyorum... Sen nasıl bir kazmasın... Sen... Sen gördüğüm..."

"En karizmatik kocayım."

"Hayır, en berbat kocasın!"

"Daha kocalığımı görmediğinden olsa gerek..."

"Sapık!"

"Her erkek karısının sapığıdır..."

"Sen değilsin... Sen bu köyün sapığısın!" dedi bocalayan kız hırsından.

Bu söze gülümseyen Şahin kibirle kıza sataşarak, "Belki örceden öyleydi..." dedi küstahça.

Kıskanan Rüya "Bir de teyit ediyor pislik!" dedi, hızlı hızlı ön bahçeye yürümeye çalışarak.

Şahin hızla karısının yanına geldi ve kolundan tutarak durdu. Gözlerinin içine bakarak, "Rüya, en çok hangisi kızdırıyor seni?" diye sordu. Solukları kızın yüzünü yalıyordu.

Rüya bocalayarak, "Hayallerimdeki adam olmaman. Başka ne olabilir?" diye bağırdı.

Küstahça gülen çapkın adam, "Evet, çünkü ben rüyaların erkeğiyim..." diye gerçeği teyit etti.

Kocasını geriye ittiren Rüya "Kibirli p*ç... Keşke sana anlatmasaydım. Bana bunu kullanacağını biliyordum..." diye pişmanca bağırdı.

"Neyi? Beni çok sevdiğini mi? Yoksa rüyalarında bir tek beni gördüğünü, düşlerinin prensi olduğumu mu? Çok yakışıklı olduğumu itiraf ettiğini mi, hatta evlenmeyi bile isteye yaptığını mı?"

Duymuştu... Hepsini duymuştu adi herif ve bunu yüzüne vurmaktan haz alıyordu.

"Pabucumun Prensi... Kofti koca... İmitasyon yakışıklı ne olacak... Sen bundan sonra beni ancak rüyanda görürsün..."

"Bu sana has bir dürtü karıcığım" diyen Şahin karısını sertçe kollarına alırken, azarlayan gözleri ateşler içinde yanarak baktı.

Rüya onun bakışlarıyla tepeden tırnağa titrerken, Şahin aç gözlerini dudaklarına dikerek derince soludu.

"Biraz daha konuşursan, dilinle beni tahrik edip, nazınla kamçılarsan... Seni odaya kadar götürmem Serçe, yine çalılıkların arasına döneriz. Sabrım tükendi..." diye tehditle arzusunu dile vurdu.

"Ya... Ya sapık herif! Aklın fikrin şeyinde, başka işin yok mu senin?"

"Ne yaparsın Serçe... Kaderimiz bu! Zengin parasıyla, fakir karısıyla oynarmış..."

Rüya ağzı açık kocasına bakmaya devam etti. Bu adam ne küstah, ne arsız ne edepsizdi ya...

Bu sırada onların sesli kavgalarını açık camdan kıkırdayarak izleyen ikili, kah kızarıyordu konuştukları şeylere, kah sinirden delirerek boğazını temizleyip saçma bir soruyla bunun önünü kapatıyordu.

Tülü hafifçe çeken Hatice Hanım "Kızı delirtiyor?" dedi hayıflandı. "Yakında elinden kaçıracak kot kafalı... Bu adam ne zaman büyüyecek?"

"Kaçmaz... Kaçmaz!" dedi Rıza Dede kendinden emin bir sesle. "Kaçsan sen kaçaridun bizımkinden... Hem sen bu ufak kiz kadar sabirli da değıldun. Dişliydun. Bir da çenen vardi ki sorma..."

"Hiç de bile. Mehmet bana böyle edepsizlikler yapmazdı. Ben de çok sessizdim bir kere. Bu uşak kime çektiyse?"

Yüzü kızaran Rıza Dede öksürerek sesini ararken, "Sohasında çekecek adam mi yok da, çekmiştur kot kafasi en olmaduk birisina..." diye ağzı kuruyunca, dilini şaklattı.

"Çektiği damar kurusun?" dedi Hatice Hanım kızgınca başını sallayarak.

Buruşuk yanakları toplanan Rıza Dede yerinde huzursuzca kıpırdanarak, "Allah korusun da..." dedi apansız.

Hatice Hanım kuşkuyla babasına bakarak süzdü, sonra bu sözleri üzerine kondurmayarak, "Aman baba sen de, eskinden olan hatta ölmüş gitmiş birisi için ne endişeleniyorsun." diyerek iç geçirdi.

"Belçim ölmemiştur daha... Ondan diyrum..." diye ağzının içinde homurdanan adam, gözlerinin kıyısından geline kaçamak bir bakış attı. Şaşkın gelini babasına bakarak "Şaka mı?" diye sordu.

"Sağa heç şaka yapar miyum da?"

"Hiç yapar misun baba?"

"Heeeeç yapmam cüzel celunum, unuttun mi?" dedi tatlıca gülümseyerek. "Kizla konuştinuz galiba?" Lafı değiştirmişti yine...

"Konuştuk baba..."

"İçun rahatladi mi bari?"

"Rahatladı ne yalan söyleyeyim. Her ne kadar Şahin ne getirirse kabulümdür dedim ama ya diyordum... Ya gönlüne layık birisi değilse. Beden önemli değil baba, gönül uymayınca ten zaten bunu bir süre sonra saklamaz ve reddeder. Üzülmesine dayanamazdım."

"Haklisun ama kiz masum kiz... Bizimkinun dalina konmuş kanadi kiruk bir Serçe, gelmuş konmuş damimiza... İçeri

alup oni kollayıp bakmak, Allah'ın bize emanetidur. Canına zeval getirmemak şart... Hem sevdum kizu... Temuz... Ahlaklu... Birazda sana benzey... Cazi... Çenesu düşük amma olsun, napcan çeçeruz artık..."

"Aşk olsun baba..."

"Olsun kizum... Olsun da, bu deliler akillansun..."

Hatice Hanım güldü. "Olsun, aralarında hep aşk olsun. Çok temiz. Kalbi çok masum. Arasam bulamazdım böylesini, hem kendi, hem ruhu tertemiz. Ama bana benzemiyor, ben böyle edepsizce konuşmazdım kocamla." diye bu konuyu kesinlikle reddetti. Babası gözlerini devirince, keyifle söylenen Hatice Hanım, "Üstelik onlar istemese bile aileye haber vermek gerek. Böyle olmaz. Yazık kim bilir ne hâldedirler..." diye konuyu değiştirerek ciddileşti. İç geçirerek bakışlarını tekrar dışarıya çevirdiğinde, gördüğü müstehcen manzarayla yüzü kızarmadan morarmaya geçti. "Tövbe tövbe..." dedi tülü sertçe çekip camı kapatıp arkasını dönerek daha çok tövbe'leyeceğinden habersiz...

Hatice Hanım hayıflanarak mutfağa giderken, Rıza Dede keyifle gülüyordu.

Şahin karısını kollarının arasında almış, kız çırpındıkça kendine yaslıyor, susturamayacağını anlayınca yine yapacağı en akıllıca şeyi yapmış, dudaklarını ağzıyla tıkıyordu. Ve genç kızın çırpınışlarına aldırmadan, bir taraftan da onu çalılıkların arasına çekiştiriyordu...

Çalılıkların arasında kuduran Şahin'in ellerinden kurtulmasına tek sebep, son anda yoldan geçen komşularının bağırarak türkü söyleyen sesi sayesinde olmuştu. Ve bu olayın akabinde Rüya, kocasıyla akşama kadar köşe kapmaca ve kaçma kovalamaca oynamıştı.

Şahin her an üzerine atılacak yırtıcı bir kuş gibi ona gözlerini dikiyor, bir an olsun o arzuyla yanan bakışlarının içini

delen etkisini üzerinden eksik etmiyordu. Ne zaman yalnız kalsalar kıyılarda köşelerde sıkıştırarak, ufak öpücükler çalıyor, onu ikna etmek için ya ayartıyor, ya aklını başından alan güzel şeyler söyleyerek dil döküyordu.

Akşam olmuş, hava kararmıştı. Hep birlikte akşam yemeğini keyifle yiyen dörtlüye, çayı Rüya ikram ederken, Hatice Hanım "Tatlılar benden." diyerek mutfağa yönelmişti. Rıza Dede yine koltukta şekerleme yapıyor, Şahin sessizleşmiş, durgunca film izliyordu. Aslında izlemediğini, düşündüğünü biliyordu. Yoksa gözlerini üzerine diker, onu delirtmek için elinden geleni yapardı.

Onu biraz yalnız bırakıp aklının netleşmesine izin verdi. Biraz temiz hava almak ona da iyi gelecekti. Buranın insanı sersemleten bir havası vardı. İnsan oksijenle sarhoş olur muydu, Rüya'nın tüm kemikleri temiz havadan dayak yemiş gibi ağrıyordu. Üst katın balkonuna çıktığında, gözlerini karanlığa dikti.

Burası arka bahçeye bakıyordu. Işığı yakmadığı için, gölge balkonun içinde parlayan bronz teniyle, rüzgârda hafifçe savrulan koyu renk saçlarıyla gece perisi gibi eşsiz duruyordu.

"Işığı neden yakmadın?"

"Sinekler çok fazla. Rahatsız etmesin diye..." dedi Rüya başını yana çevirirken.

Şahin ellerini cebine koymuş, tam arkasında duruyordu. Onun arkasından geldiğini fark edememişti. Rüya duru bakışlarını tekrar bahçeye dikti. İç çekerek etrafta dolaştırdı. "Çok başka duruyor burası. Sanki gündüz cennetten bir koy, gece ise cehennemden bir şehir gibi... Karanlığın içinde uçsuz bucaksız yeşiller, ne kadar ürkütücü değil mi?"

Beline dolanan kollarla bir an ürperse de, dudaklarından kaçan gülücükle derin derin soludu. Kocasının karnının üzerinde birleştirdiği ellerinin üzerine ellerini koyarak, "Annenlere yarın gideceğimizi söylemedin hâlâ?" diye usulca sordu.

Çenesini karısının başının yanına yaslayan Şahin, "Endişelenmesini istemiyorum." derken kokusunu derince içine çekti.

"Sessizce gidince daha çok endişelenmeyecek mi?"

"Sessiz gitmeyeceğiz, sadece son ana kadar bilemezse, bu gece yanında olduğumuzu bilerek rahatça uyur. Çok üzdüm onu, şimdi mutlu, huzurlu. Sen iyi geldin ona, senelerdir hayalini kurduğu masalı gerçekleştirdin." dediğinde dudaklarını karısının yanağına dokundurdu. Rüya mutluca gülümsedi. "Son anda söylesek? Şu anda yanımızda geçen zamanını keyifle geçirmiş olur. Bozmayalım bu zamanı."

Rüya kocasının kollarının arasında dönerek, gözlerini yüzüne dikti. Elleriyle yüzünü kavrayıp, başını usulca kendine çekiştirdi. Şahin boynunu eğince, alnını alnına yaslayarak, "Aklımı karıştırıyorsun? Bulunması zor bir çengel bulmaca gibisin. Anlayışlı mısın, yoksa kot kafalı mısın bocalıyorum. Şahin sen kimsin?" diye sordu. Sesi titriyordu.

"Sen karar ver Serçe'm, ben kimim?" dedi Şahin.

"Sevdiğimsin." dedi Rüya soluk soluğa.

Şahin onun tatlı dilini yerdi. Nasılda içten ve tereddütsüz diyordu. O da tıpkı karısı gibi yüzünü avuçlarına alıp, burnunun üzerine buse koyarken, "Asıl sormak istediğin ne?" diye sordu.

"Karmaşıksın. Buna karar versem zaten sormazdım. Çözemiyorum seni." dedi Rüya tatlıca.

Şahin ellerini yanaklarından omuzlarına, oradan da iki yanına yerleştirip, karısının bedenini kendisine çekiştirdi. Kurumuş dudaklarını yalayarak nemlendirdi.

"Annem seni çok sevmiş. Bana ilk defa iyi bir iş becerdiğimi, seni kaybedersem ömrünü başımı yiyerek geçireceğini söyledi." Rüya kıkırdayarak gözlerini kaçırınca, Şahin yapmacık bir kaş çatışla "Büyü yaptın ona değil mi?" diye sataştı.

Heyecandan kalbi hızlanan Rüya, "Aşk olsun, ne büyüsü, ben cadı mıyım?" diye yüzünü ekşitti.

"Olsun aşkım. Hep aşkım olasın. Ve sen çok tatlı bir cadısın. Beni büyülüyorsun." Burnunu karısının burnuna sürttü.

Gözlerini kocasının parlayan ihtiraslı gözlerine dikerek "Bu iltifatların beni kandıramaz. Ne istediğini biliyorum." di-

verek dudaklarını dişlerinin arasına aldı, bakışlarını kocasının boynuna çevirdi.

"Çok zekisin Serçe, bu hâline bayılıyorum." Şahin derin derin yutkundukça usulca hareket eden âdemelması yüzünden nefes alamıyordu. Şahin elinin tersini kızarmış yanaklarında dolaştırdı. Yüzü birden ciddileşti. "Ne olursa olsun beni bırakmayacaksın..." diye buyurdu birden.

Rüya başını kaldırıp, gecenin içinde parlayan gözlerine, ihtirasla tutuşmuş ruhuna bakar gibi derin derin baktı. "Bunu neden söyledin şimdi?"

Karısının yanakları elinde ezilerek şekil alırken, derince soludu. "Rüya, gerçekçi olalım. Belki kanıtımız olmayacak ve daha çok kaçamayacağız. İlla bir yerde enseleneceğiz ve o gün yakayı kaptırarak ayrılacağız."

Buna isyan eden Rüya nefes alamıyormuş gibi kollarını kocasının beline dolayarak, başını göğsüne gömdü. Ruhundan ızdırap verici bir acıyla parçalar koparılıyormuş gibi, bedeni titredi. Kabullenemezdi bunu. Nefes alamayarak, "Sus!" diye emretti. "Sus!"

"Konuşmalıyız."

"Konuşma ne olur." dedi yakararak. Gelecek olan cevabı biliyordu. Yanaklarından tutamadığı yaşlar dökülürken, içindeki benzersiz fırtınaların korkusu hain bir girdap gibi düşüncelerine sızarak gittikçe büyüyordu.

Onun içli içli ağlamasına dayanamayan Şahin, karısının yüzünü elleri arasına alarak "Serçe'm... Olmaz olmaz demeyeceğiz. Bak başımıza olmaz dediğimiz neler geldi..." diye gerçeği dile vurarak gözlerini açmaya çalıştı.

Rüya itirazıyla titreyen dudaklarını kilitledi, başını sallayarak hıçkırırken yanağından dökülen inciler sağa sola savruluyordu. "Ben yakalanırsam, burada beni bekler misin? Evimizde?"

Rüya'nın içine kızgın bir kaya oturdu. "Yakalanmayacaksın!"

"Eğer elimde bir delil olmazsa... Erinde, geçinde olacak olan bu..."

"Kaçarız!" diye atıldı hevesle. "Kimsenin bizi bulamayacağı bir yere gideriz..."

Şahin gülümsedi. Ne kadar masum hayallerdi ama gerçek bu kadar saf değildi. Kaçamazlardı! Karısının tazecik yanaklarına yağan duru yaşları elinin tersiyle silerken, "Bunu yapamayacağımızı ikimiz de biliyoruz sevgilim. Çocuk olma. Neyle kaçacağız?" dedi titreyen narin bedenini kolları arasına alırken. Saçlarındaki büyüyü içine işleyerek sindirdi. "Çok masumsun, hayat hakkında hiç tecrüben yok ve bu zalim dünya senin sandığın kadar umut dolu değil. Gerçeği kabullenelim ki, o gün geldiğinde ne olacağını bilelim."

"Sen gidersen... Nereye gidersen oraya gelirim... Sorgulamam, korkmam... Eğer bir gün yakalanırsak..."

"Yakalanırsam..." dedi Şahin kelimelerini düzelterek. "Ne olursa olsun, sen inkâr edeceksin. Ben yaptım her şeyi, sen sadece rehinesin..."

"Yapmadın?"

Karısının gözlerinin içine sertçe bakarken, emreden tok sesi katiydi. "Rüya, sen inkâr edeceksin!"

"Etmeyeceğim, birlikte yaptık. Ne yaptıysan birlikte yaptık."

Yanaklarını başparmağıyla okşadı. "Çocuklaşma sevgilim. Üzme beni daha fazla. Ben gidince annemlere destek olacaksın ve benim gibi bir dağ kaçkını olan evcil öküzünü, evimizde bekleyen inek olacaksın. Okulunu bitirdin. Sana burada hayvan çok, bir tane büyük ofis açarız. Hem sen arkadaşlarını, aileni özlemedin mi?"

"Beklemeyeceğim." dedi inatla süzülen yaşları kabaca yüzünden silen Rüya. Kırgın ve gücenmiş hâlde, "Çünkü yanında olacağım. Hiç kimseyi özlemedim ben." diye bunun aslı

olmayacağını belirtti. "بلقلان غي عب ني علان غي عبل [13]" diye yalan söyledi kendi dilinde.

Kaşlarını çaresizce çatan Şahin, azarlamaya bile kıyamayınca karısının başını göğsüne çekip, yanağını okşadı. "Ah Rüya, seninle ne yapacağım ben? O gün geldiğinde eğer dediklerimi yapmazsan, işte o gün seni kalbimden silerim."

"Silemezsin!"

"Nedenmiş o?"

"Çünkü... Çünkü..." diye itiraz eden Rüya başını kocasının sinesinden kaldırıp, gözlerinin içine bakarak, düşündü. Ama o güzel, aşkla parlayan gözlere bakarken bu o kadar zordu ki. Aklına bir türlü mantıklı şeyler gelmiyordu. Sonra utana sıkıla kaşlarını kaldırıp tehdit eder gibi, "Çünkü... Çünkü hamile olabilirim..." diye masumca söylendi.

Şahin sesli bir şekilde kahkaha atarken, Rüya homurdanarak yüzünü astı. "Ne gülüyorsun be... Korunmadığını biliyorsun..."

Bu sözle birden susan ve kaşlarını hiddetle çatan Şahin, "Sen nereden biliyorsun?" diye hesap sordu.

Onun imasına gücenen Rüya kızarmış yanaklarıyla, yine de tatlıca gülümseyerek, "Ben kısmen de olsa tıp okuyorum." diye yanıtladı.

"Yeme beni Serçe, ne tıpı... Sen bildiğin baytarlık okuyorsun?"

"Hayır, veterinerlik..."

"İrek uzmanısın yani? "

"Hayır. Öküz uzmanıyım. Seni seçtiğime göre. Katıksız öküz." dediğinde nazlanıp, kollarından çıkmak için hamle yaptı ama bu pek becerikli bir girişim olmadı. Kocası onu sakinleştirici kollarına hapsedip, "Ben bu inat abidesi kara ineği yerim." diyerek çoktan dudaklarına ulaşmıştı.

Birkaç saniye içinde vücutları sanki birbirleri için yaratılmış gibi kenetlendi. Her kıvrım diğerinin girintilerine aşina

---

[13] بلقلان غي عب ني علان غي عبل "Gözden ırak olan, gönülden de ırak olur."

olarak tamamlanıyordu. Daha şimdiden tanıyordu tenlerin birbirine ait olan çıkıntılarını. Ve heyecanlanan kızın tecrübesiz vücudundan bir volkan gibi fışkırmak isteyen duyguları, serseme döndüren bir sıcaklıkla titretiyordu iliklerini.

Şahin tatlı ağzının en derin hazinesi olan özüne ulaştığında, diliyle şehvani umutların aracı olan dilini buluyor, ağzının kuytularını kolaçan ederek saf şehvetiyle tadına varıyor ve ufacık tatlı dilini bir hazine avcısı gibi bulup kendi ağzına çekiyordu. Lezzetli teninin teması bile inanılmaz zevk veriyordu. Dudaklarıyla başlattığı işkence veren yakıcı dokunuşları, ıslak bir yol izleyerek boynunu ve omuzlarını okşayıp, diri göğüslere doğru kaydı. Kızın titreyerek sarhoş bir yol izleyen hâlihazırdaki eli, kocasının kaslı bedenini turlayarak, ne yaptığından emin hâlde saçlarına dalışa geçti. Acı içinde kıvranıyormuş gibi inleyerek "Şahin..." diye fısıldadı. Kollarının arasında heyecandan titriyordu.

Arzu ve şehvetten kararmış gözlerle baktı yüzüne genç adam, "Tenini tahriş etmeyeceğim bak... Bu kez tıraş olmayı ihmal etmedim." dedi karısının yüzünü elleri arasına alırken anlayışla.

"Şikâyet etmedim ki." dedi Rüya masumca.

"Tenin etmişti dün, kızarmıştı..." dedi Şahin çapkın bir gülüş belirirken dudaklarında. "Bu sefer kaçmana da izin vermeyeceğim Serçe, çünkü bugün zorlu bir eziyet çektim. Daha fazlasına katlanır mıyım bilemem."

"Kaçmayacağım." diye gözlerindeki gerçeği teyit etti Rüya.

Şahin karısını seri bir hamleyle çekerek, kızın şaşkın bakışları altında balkonun duvarına yaslarken, "Biz yine yatak yüzü göremeyeceğiz Serçe. Bu hiç hoşuma gitmiyor." diye ağzının içinde huysuzca homurdanıyordu.

Rüya sırtını duvara yasladığında, bedenine yayılan ürpermeyle gözlerini açtı. Balkonun kuytusunda kaybolduklarını gördüğünde, derin bir solukla ürktüğünü belli etti.

"Korkma sevgilim, daha öncekinden daha güzel olacağına inan..."

Rüya yutkunarak "Acı..."

"Acımayacak." dedi Şahin karısının laflarını ağzına tıkayıp, güvenceyle yanağını okşarken. Yüzünü sözlerine şüpheli bir hava verebilecek her ifadeden dikkatle koruyordu. "O bir seferlikti..."

Biraz korkudan, biraz heyecandan titreyen ellerini kocasının omzuna yerleştirdi. "Gerçekten mi?" diye aynı kaygılı keyifle sözlerine devam etti. Ama keyfinden fazla sevinmesini önleyen bir çırpınış vardı gözlerinde ve o an yaklaştıkça bu heyecan artacaktı.

Geçen geceki o keskin acı geldi aklına ve bunu derhâl aklından silmeye çalıştı. Soluk soluğa hararetlenen teni ve arzusundan kıvılcımlanan bedeni, öylesine istekle dolmuştu ki, neredeyse çıldıracağını düşünüyordu. O anda kocasına baktığını hatırlıyordu ve Şahin'in hırlayarak arzunun zirvesine tırmanırken sergilediği vahşi denebilecek saldırısı ve büyük bir ihtirasla öpmeye başlaması... O an çok güzeldi ve tekrar o doruk noktasını yaşamak istiyordu.

Rüya aklında tekrar göreve soktuğu sahnelerle çıra gibi usul usul yanıp tutuşurken, kocasının tekrar dudaklarının üzerinde dolanan ayartıcı, kışkırtıcı, tüketici dili bir yolunu bulup ağzının içine daldığında, en tatlı kuytularına sızdı ve tüm o tatlı sırlarının tadına bakarken, kızın nefesini kesip kalbini durdurarak soluk almasına izin vermedi.

Üstelik kollarında titreyen Rüya kendinden geçmiş şekilde kocasının istediği ateşli okşamalara tüm arzusuyla karşılık verme isteğiyle kıvranarak, dudaklarını aralayabildiği kadar aralayıp, dilini çekinerek onun ağzına daldırıp aynı ritimde oynuyordu. Belki aklı bu oyunlar için fazla karmaşıktı ama şehvani arzuları bunun için biçilmiş kaftandı. Şahin kollarını sıklaştırarak karısının yumuşak, kaymak gibi pürüzsüz ve bir saman yığının çıngıyla tutuşması kadar ateşli bedenini biraz

daha hissetti. Ve Rüya soluk alamıyormuş gibi inledi. Bu yeni doğmuş kısrak gibi hareketli kadının sadece bir kere tecrübe ettiği cinsel deneyimi bu kadar çabuk kabullenmesi, ayrıca dehşet şekilde hoşuna gidiyordu. Ona aynı arzuyla, ateşle, istekle, onun yaptığı teknikleri kullanıp ayartmaya çalışarak karşılık vermesini, adamın yavaş ve nazik olma dürtüsünü tamamen aklından silip süpürüyordu.

Rüya'nın aklının bir köşesine sıkışmış odalarına gitme düşüncesi, kayınvalidesine yakalanma korkularına çanak tutan kâbusu vardı ama bu karşı konulmaz arzuya güçlükle dayanır hâle gelince, bu kaygıları aklından tamamen uçup gitti. Aksine, tek vücut olacakları anın bir an evvel gelmesini, tüm içtenliğiyle arzulayarak onca mantıklı düşünceyi bir anlığına zihninden tekme tokat kovdu.

Onların bu ateşli oyununa eşlik eden ay tepelerinde ışıldıyor, karanlık sır dolu bir pelerin gibi onları kollarına alarak suçlarını saklarken, etraflarını kadife bir kumaş gibi kuşatıyordu. Kulaklarını kendi soluklarına karışmış öpüşme sesleriyle birlikte, gece sesleri yokluyordu. Bu öylesine derin bir sarhoşluk anıydı ki, ruhlarını parça parça birbirlerine hediye edip, iç içe dikiyorlar, soluklarını, tenlerini, dillerini paylaşıp aşkın en güzel şarkısını tatlı bir ritmin ezgisinde ihya ediyorlardı.

Bu tutku gecelerinin, uzun zaman bir daha kendini unutturmayacağını fark ediyordu... Her ikisi de...

Rüya acemi bir merakla ellerini kocasının kaslı kollarına indirdiğinde, parmaklarının altında davul gibi gerilen gergin deri ve sertleşmiş kasların girintisi, tenini şahane bir dokunuşla keşfetme dürtüsüne davet ediyordu. Parmaklarının altında onun şişmiş damarlarının yakıcı ısısını ve usulca atan ihtirasını hissetmek ise paha biçilemezdi.

Rüya bir an soluklanmak için başını kıpırdatınca, Şahin sanki kollarından kaçacakmış gibi panikleyerek kızın bedenini kendisi ve duvarın arasına vahşice sıkıştırdı. Dünden beri içlerinde yaşadıkları şehvetleri, ateşin ve tükenmeyen ehlileşmemiş bakir ihtirasın, gün boyu dillerine vuran saldırganlık-

lanıyla kalplerinde sürdürdükleri mücadelelerinin, son bulmasını şu anda istiyordu.

Şu an, unutulmaz bir andı ve her saniyesini ikisi de zihnin en umulmaz yanlarına yazıyordu.

Şahin kızı bedeniyle ezerek tüm sert kaslarını vahşice ona yaslayarak hissetmesini sağlarken, onunda tüm yumuşak ve kıvrımlı hatlarını kendi uzuvlarında hissetmesi için tenlerinde sultanlık kuruyordu. Birbirlerinin canını acıtma pahasına da olsa, sanki kopacaklarmış gibi kenetlenerek sıkı sıkı sarılıyorlardı.

Her dokunuş bir öncesinden daha cesur ve ne istediğini bilerek temas ettiğinde daha erotik ve cüretliydi... Her dokunuşta kızın vücudunu büyük bir ateş kaplıyor, saç diplerinden ayak parmaklarına kadar süzülen o karıncalanma ve naif ürperme hissiyle titrerken, solukları adamın nefesine karışıp ciğerlerinde hüküm sürüyordu.

Şahin'in ona özlemini haykıran kasıklarını kendi kasıklarının üzerinde hissedince, delirecek gibi kendini ona yasladı. Bir şeyler eksikti... Tamamlanması gereken, yarım bir şeyler vardı. Kuytularında misafirini bekleyen ateşli bir yol, arzusunu dindirecek bir ten isteği vardı. Tamamlanmalıydı...

Şahin usulca ellerini belinden ayırıp, gömleğine uzattı ve düğmelerini becerikli parmaklarıyla çözmeye başladı. Rüya kocasının dudaklarını geriye çekmeden, gömleğinden kurtulmaya çalıştığını idrak edince, kendisi de acemi bir telaşla ellerini onun tişörtünün eteklerine götürüp, çekmeye başladı. Bu gece sadece onun dokunmasına izin vermeyecekti.

Şahin tek tek tüm düğmeleri açtığında, bir nebze geriye çekildi ve nefes nefese karısının gözlerine baktı. Yeşil gözleri ateşin en koyu hâlinde yanıyordu.

Rüya tereddütle fısıldayarak "A-annen, gelmez... Değil mi?" diye sordu. Gözlerindeki o ateşe karışmış derin korku, adamın gülümsemesine sebep oldu. Şahin başını olumsuz anlamda sallarken, yüzüne yapışmış saçlarını geriye çekerek,

"Bir daha utanmayı göze alacağını sanmıyorum..." diye gerçeği dillendirdi.

Rüya'nın ateş içinde yanan gözlerinde seyirlik yıldız kaymaları ve parlamaları oldu. Sevinmişti.

Şahin işaret parmağını çenesine sürttü ve usulca omzuna doğru kaydırırken, karısının ürpererek titreyen bedenini keyifle izleyip, hızlı soluklarının keyfini çıkardı. Parmağını gömleğin kumaşına takarak, omzundan hafifçe aşağıya aşırdı.

Rüya titreyerek dudağını yalarken, kocasının tadı damağına gelince yutkundu ve gözlerine bakamadığı için göğsüne bakarak tişörtünün eteklerini yakalayıp, yukarıya doğru çekiştirdi. Şahin teninde karısının hafif dokunuşunu hissederek kasılırken, sessiz itaatle kollarını kaldırdı.

"Eğil... Yetişemiyorum..." diye fısıldarken hayıflanan karısına yardımcı olmak için, gülerek bacaklarını kırdı.

Soluk soluğa kocasının başından aşırdığı tişörtünü ayaklarının dibine koyan Rüya, bakışlarını kocasının bedenine çevirdi. "Belki de birçok kez çıplak erkek bedeni gördüm, mesleğim gereği cinsellikle ilgili çok şey öğrendim ama aslında hiçbir şey bilmediğimi dün gece idrak ettim. Bu çok saçma." dediğinde çekingen sesi titriyordu. Ağzı kurumuştu ve dilini öpülmekten şişmiş ve kızarmış dudaklarında dolaştırarak ıslattı. "Sıkıcı mıyım?" dedi çekinik gözlerini kocasının gözlerine çıkararak.

Şahin gülümseyerek başını olumsuz anlamda salladı. "Dokunarak hissetmek çok güzel..." dedi kocasına uzanırken. Titreyen ellerini biraz tereddütle kocasının kaslarla kabarmış sert göğsüne koyduğunda, sanki ateş gibi yanan bedenine buz dokundurmuş gibi kasılan Şahin, gırtlağının gerisinden yükselen inlemesini engelleyemeyince yutkundu. Teni öyle sıcaktı ki, kız bir an ateşinden ellerinin yanacağını düşündü. Nefes nefese kocasının göğsünü okşarken, bu meraklı ve tutkulu keşfin parmaklarına yayılmasına tanık oldu. Naif dokunuşlarla onun ürperdiğini ve tüm tüylerinin havaya dikildiğine şahit

olarak, keyiflendi. Onu etkiliyordu. Ayartıyordu ve arsız bir dürtüyle bu ikisinin de hoşuna gidiyordu.

"Bu çok edepsizce..." dedi kendi kendine kıkırdayarak.

"Daha edepsizlerini öğreneceksin." dedi Şahin gözü kara bir şekilde arsızlaşarak.

"Böyle mi?" dedi Rüya usulca eğilip dudaklarını kocasının göğsüne dokundurarak. Cesurdu!

Şahin soluğunu tutarken, tenine değen o masum dudakların acemi temasıyla başını geriye atıp, dişlerini sıktı. Gerilen boynunda iri bir damar morararak kabarmaya ve gözle görülür şekilde atmaya başladı. Rüya onun kesik kesik aldığı derin soluklarını dinlerken, sağ elini gür kıllarla kaplı göğsünde dolaştırarak okşuyor, dudaklarını göğsünde ufacık öpücüklerle oyalıyordu. Ve dili, o küçük tatlı, ıslak şey nasılda kendinden büyük işkence aletine dönüşebiliyordu!

Şahin bakışlarını karısına çevirdiğinde, bir an iyice sertleşen aletinin bir matkap gibi pantolonunu deleceğini düşündü. Bu kız acemiyken bedenine böyle hükmediyordu ya ustalaşırsa! Allah Şahin'e hiç acımıyordu! Bu kız kalbine kastettiğini göremiyor muydu?

Kasıklarına yayılan o başkalaşmış sızı ve bir ergen gibi rahatlamak için zaman kollayan zayıf iradesiyle, ona sahip olmadan, onunla göklere ulaşmadan rahatlamayacağını belirten zihniyle çatışıyordu.

Rüya hain bir oyunu keşfetmeye heveslenip, ıslak dilini çıkarıp tenine sürttüğünde, Şahin acı çekiyormuş gibi derin ve kasvetli bir ilkellikle inledi.

Genç kız bu tadı sevmişti. Dilinde, onun teninin tuzlu ve baharatı tadı, ruhunda beliren garip mayhoşluğu, genzinde iç kıyan erkeksi kokusu vardı.

Usulca, boncuk gibi kabarmış memesini ağzına alıp, dilini üzerinde arsızca gezdirirken "Bana eziyet ediyorsun?" diye itiraf etti Şahin. Soluk alamıyormuş gibiydi.

Elleri yanında yumruk olmak için zaman kolluyordu. Ve karısının tenini parçalayacak gibi sıklaşan parmakları, canını

yakma standardına ulaşıyordu. "Bu kadar yeter..." dedi göğüs kafesinin arasından yükselen hırıltı itirazıyla. Öyle kalın ve derinden geliyordu ki sesi, Rüya onun hummaya tutulduğunu sanabilirdi.

Rüya ellerini kocasının beline kaydırdı. Usulca teninde gezdirip, dudakları gibi hareketlendirdi, tırnaklarını pantolonunun kemerine geçirecek şekilde, parmaklarını kumaşa astı.

Şahin soluk soluğa maraton koşmuş gibi karısının başını elleri arasına alarak, dudaklarını teninden kurtarırken, "Sen bunları nereden öğrendin?" dediğinde, gözleri koyu iki zindana dönmüş içinde şimşekler çakıyordu.

Rüya kıpkırmızı olmuş yüzü ve hazdan delirmiş koyu gözleriyle soluk soluğa mahcupça gülümsedi. Yutkunarak, "Ustamdan..." diye fısıldadı.

Şahin karısını narin omuzlarından tutup biraz kabaca duvara yasladı. Artık mantığını kaybetmiş azgın bir boğa gibi burnundan arzu tıslıyordu. Dudaklarını şakağına, yanağına ve oradan da boynuna indirirken, karısının diri kalçalarını hoyratça kavrayarak onu ne kadar tahrik ettiğini hissettirmesi için kasıklarına çekiştirdi. Dudakları sertleşerek boynunun tadına varıp, kızın hızla kalkıp inen göğüslerine ulaşana kadar durmaksızın onu yalayıp yuttu. Dişlerini sıkarak ona başkaldırmış göğüslerine bakarken, "İç çamaşırın yok mu?" diye koyu sesinin arasından azarlayarak tısladı.

Gözlerini kapamış olan Rüya soluk soluğa kurumuş ağzını diliyle ıslarken, başını geriye attı ve duvara değen kafasını sallayarak, "Yedek yok. Diğeri kurumadı." diye fısıldadı.

Şahin bu fikirden hoşlanmadığını belirten kıskanç bir teklifle, "Sana yenisi alırım." derken onun sütyensiz gezdiği fikri, kanını kaynattı. 'Ormantik öküzcük' romantizm çağına girmek üzereydi! Duyularıyla uyuşmuş kafalarını gönül sarhoşluğu kaplamaktaydı. Ateşlenen istekler, bir tür alkol gibi damarlarına akarken, artık her şeyden çok bu yepyeni, mest edici zevkin peşinde koşmaktaydılar.

Bir şeyler söylemeliydi, kızın duygularını yüceltmesi için

bir konu ya da bahane yaratma görevini üstlenmeliydi ama dili ağzının içinde pelte gibi şiştiğinden, arzu damarlarında arsız bir zehir gibi yayıldığından konuşamıyordu.

Yavaş yavaş kocasının kullandığı sözcükler kendini gösterirken, "Her an ilahi, yüce, vecdedici, hatta ölümcül sözlerini duyacağım diye bekliyorum..." diye dalga geçerek usulca fısıldadı Rüya.

"Alayın zamanı mı?" dedi Şahin çıldıracak gibi olurken.

"Hayır, dün öyle yapmıştın." dedi Rüya kocasına sataşarak.

"Dün bakireydin, bugün ise tecrübeli. Romantik olmaya gerek yok..." dedi Şahin öküzlüğünü göstererek.

Göğsünün üzerinde duran kafasına bakan Rüya "Kendini aştın Şahin. Sana madalya takmalı, hem de sığır madalyası şıngırdayan cinsten... Odunluğun kitabını yazdın, açık kitap gibi okutuyorsun." dediğinde, birden gözlerini kıstı ve tava geldiğini anlayınca burnunu ekşitti.

Şahin arsızca göz kırptı ve Rüya dudaklarını bükerek "Benimle dalga geçmeni sana fena ödeteceğim." diye onu tehdit etti.

Şahin başını oynatarak nefesini karısının göğsüne üflediğinde, "Böyle mi?" dedi. Kız ürpererek çığlık atma isteğini gırtlağında boğdu. Parmakları hain bir madencinin özenle ulaştığı saf hazinesine hareket ederken, göğsüne tırmanan eli bu sefer şefkatli ve özveriliydi. Avucunun içinden taşan fazla büyük olmayan ama dik ve gösterişli duran diri göğüslerini, sevgiyle, iştahla okşarken, karısının kıvranarak belini büktüğünü gördü.

"Şahin, birisi gelmeden..." dediğinde kocası gözlerini gözlerine çevirdi. İşaret parmağını dudaklarına dokundurarak, onu susturdu ve gözlerinin içine yıldırımlar eşliğinde bakarak çenesinden aşağıya, oradan sinesine ve göğüslerinin arasına doğru ilerletti. Kız nefes almayı unuttu. Göğsünün o derin ve eşsiz vadisinden süzülerek kaburgalarının arasına ve düz göbeğine kadar dehşet bir ürperme hissi yayarak ilerleyen par-

mağa bakmak tam bir işkenceydi. Hiç istifini bozmadan kızı baştan çıkararak, göbeğinin deliğinde turlar çizip, bacaklarına uzandı.

Hain parmaklar eteğinin üzerinde gezerken, Rüya soluk soluğa bu oyuna ayak uyduruyordu ama bu o kadar zordu ki, onun parmağının kumaşa sürtmesiyle oluşan o statik elektrik, tenindeki o karıncalanma, karnındaki kasılma hissi iyice artıyordu. Neredeyse kendini koyuverip, adamı vahşice yere ittirip azgınca üzerine tırmanacak hâldeydi.

Şahin nefeslerini karısının yüzüne bilinçli şekilde üfleyerek onu baştan çıkarırken, tenini ayartan dudaklarını omzuna, boynuna ve çenesine tüy misali değdirerek, işkence etmeye devam etti. Eli eteğin sonuna ulaştığında, kumaşı parmağına toparlayarak yukarıya doğru ağır ağır kaldırdı. Rüya artık nefes alamayacak hâle gelince, usulca dudaklarına sokuldu.

"Serçe'm... İstiyorum seni..." dedi soluk soluğa...

Rüya zevkten ıslanan gözlerini kocasının gözlerine çevirdiğinde, yalvararak, kıvranarak adamın vahşi ışığının parlaklığında eriyerek, yok olduğunu hissetti.

"Ben... Ben bayılacağım..." dedi şaşkınca en sonunda. Bacakları tutmuyor, bedeni ateşe düşmüş tereyağı gibi eriyordu.

Şahin keyifle dudaklarını bükerken, çapkınca gülümsedi. "Her şeyini istiyorum..."

"Se... Senin zaten..." dedi kız kabullenerek.

Konuşacak mecali kendinde bulamıyordu. Şahin dudaklarına sokuldu, nefesini tenine üfleyince Rüya beklentiyle gözlerini kapattı ve inleyerek ellerini düşmemek için duvara yasladı. Vahşileşen tırnaklarını sertçe zemine geçirdi. Şahin soluklarını kızın tenine emanet ederek, dilini dudaklarının üzerinde ıslak bir kışkırtmayla, erotik bir keyifle dolaştırarak alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırıp ısırdı. Sonra şefkat göstererek emerken kızın inlemelerinin keyfini çıkardı. Öyle tatlıydı ki bu çok konuşan şekerler, onları yalayıp yutmak, ısırmak ve sürekli tatmak istiyordu.

Şahin işi ağırdan alarak dilini ağzının içine sokup çıkardı ama öpmedi. Rüya inleyerek dudaklarını araladı ama bunu bir daha yapmadı, işkence ederek defalarca ağzının kuytularına o işkence aleti dilini kaydırıp tekrar çıkarttı, ancak ona istediği ateşli öpücüğü vermedi.

Rüya kirpiklerini titreterek gözlerini açtığında, kocasının mest olmuş şekilde yüzünü süzdüğünü görünce, iyice yoldan çıkarak ellerini kocasının omzuna koyarak, sert bir şekilde kendine çekti.

Vahşileşen sesiyle, "Ver şu lanet dudaklarını..." dediği gibi adam sırıtmaya bile fırsat bulamadan, iyice yoldan çıkmış Rüya kocasının dudaklarını yağmalamaya başlamıştı.

Şahin bedenini bedenine yaslarken, bir elini kalçasına, diğerini iç çamaşırının sınırlarında dolaştırdı. Hain parmakları yumuşak daireler hâlinde kasıklarını ince kumaşın üzerinden okşarken, usulca aşağılara kayarak zevkin doruklarına çıkaracağı o dar vadiye uzandı. Parmakları ufak zevk tepeciğini soluksuz bırakacak bir ayartmayla okşarken, Rüya nefes nefese kocasının ateşli öpücüğüne karşılık veriyordu. Erimiş bedeni kayıp yere kapaklanmasın diye de, kolları iyice boynuna dolanıp sıklaşıyordu.

Şahin işaret parmağına taktığı iç çamaşırını kanara çekerek, parmaklarını ıslanmış kadınlığında dolaştırdı. Ateşler içinde yanan tenindeki ıslak vadinin sınırlarında turlayan parmakları arzuyla varacağı tahtı için karıncalanırken, dudaklarını bir anlığına çekip alnını alnına yaslayarak, derin derin soludu. Karısının kesik ve sığlaşmış soluklarını içerken, "Rüya'm, yanıyorsun..." diye fısıldadı dudaklarına. "Islanmışsın..."

Rüya ağzının içinde anlaşılmayan bir şeyler fısıldadıktan sonra, kalçalarını kaldırarak adama yaklaştırdı. Şahin dudaklarını hızla inip kalkan göğüslerine uzatırken, hain parmakları ıslak vadinin sınırlarını aşmak için usul usul ilerliyordu. Dudaklarını bir anlık soluk için geri çeken Rüya, gözlerini hazla ve tamamlanmanın etkisiyle kapatıp, dişlerini sıktığında, Şahin'in parmağı usulca içeri kaydı ve onu çıldırtan bir

yavaşlıkla, derinlerine daldı. Rüya tamamlanmanın verdiği hisle kıvranarak, yüzünü kocasının omzuna yaslayarak, dudaklarını dişledi ve inleyerek soluk soluğa "Lanet olsun!" diye hayıflandı.

Şahin parmağını acı veren bir yavaşlıkla dışarı çıkardığında, iyiden iyiye ıslanan Rüya kıpırdanıp durarak ona hiç yardımcı olmuyordu. Onun tenini terk etmesiyle bir boşlukta asılı kalıyormuşçasına titrediğinde, Şahin parmağını tekrar içine, aynı işkence eden uslulukla yerleştirdi ve bu sefer o patlama anıyla deliren Rüya, huysuzca kıpırdandı. Şahin başparmağıyla zevk noktasına baskı yaparken, parmağını usul bir ritimle hareket ettirdi. Rüya artık daha fazla dayanamayınca, kalçalarını kaldırarak kocasının eline sundu. Bu işkence bu kadar yavaş olduğu için çıldırmaya yüz tutuyordu.

"Şahin, lütfen..."

"Ne lütfeni Serçe'm. Ateşim dinsin diye sana dünden beri yalvarıyorum. Bırakmam... Bunun cezasız kalacağını düşünmüyordun değil mi?" dedi hain bir zevkle sarsılırken.

Rüya çaresizce kalçalarını kıpırdattı. "Bu-bu iş... İş bittiğinde..." Derin derin soludu. Kesik kesik devam etti. "Sa-sana yapacağım işkenceleri arttırma Şahin... Kısasa, kısas..."

Şahin tek kaşını kaldırarak diğer parmağını da işe kattığında, Rüya çığlık attı ama çığlığı hiç beklemediği anda, kocasının ağzında boğulmuştu. Şahin onu hem ayartıp, hem de ceza verir gibi en tatlı ihtirasla işkenceye tabii tutarken, o hain parmağın daha hızlı olması için sessizce yakardı kız. Ama sadist adam mazoşistler gibi hem kendine, hem ona işkence etmekten vazgeçmiyordu. Rüya gözlerini kapattı. Cüretle, elini kocasının omzundan usulca aşağılara indirip ve pantolonun üzerinden aşarak, seksi kalçasına ulaştı.

Şahin soluk soluğa gülümserken, eli biraz hızlandı ve hiç beklemediği anda gafil avlandı! Rüya haz veren bir galibiyetle gözlerini açıp baktığında, Şahin dişlerini sıkarak küfretti ve Rüya hiç çekinmeden elini onun sertleşmiş kabartısına koydu, sımsıkı kavrayarak gözdağı verdi.

Şahin onun bu cesur hamleyi yapacağına ihtimal vermediği için gülerken, Rüya meydan okuyan cüretli bir bakışla gözlerini baygınca kısarak, tutuşunu derinleştirdi. Adamı soluksuz bırakana kadar sıktı. Ateşler içinde parlayan baygın gözlerinde, arzuya karışmış intikam ateşleri yanıyordu.

Şahin yutkundu. O minik elleri orada duralarken, nefes alması imkânsızdı. Kocası durmayınca Rüya kumaşın üzerinden, aynı onun gibi usul hareketine, okşamasına karşılık verdi ve birlikte büyük bir mutluluk deryasına açıldılar.

Kollarının arasında biraz korkmuş, biraz şaşkın, biraz da baştan çıkmış edepsiz biri olarak, ona kendini nasıl bu kadar çabuk teslim ettiğini düşünen kızın, yüzüne bakıyordu!

İkisi de birden her şeyi, herkesi unutarak kendini bırakmış, bu mutluluk anlarının tadını çıkartıyordu. Bir ara gözlerini kapattı ve zihnindeki aynada, vücutlarının görüntüsünü sonsuza taşıyan açısını gördü. Aptallaştı, görüntüde yanındaki atletik adama sıkı sıkı sarılmış, arsız, edepsiz, ateşli, âşık bir kadın vardı. Ve bu kadın kendisine hiç benzemiyordu. Çok cesur ve cüretkârdı... Rüya önceden bunu basitlik olarak görürdü ama şimdi, bu sadece ihtiyaç ve aşktı...

Sanki onu bırakırsa yarım kalacak ya da ruhu bedeninden ayrılıp yok olacaktı. Kalbi hadi neyse ama şimdide aklını mı yitirmişti? Bu ateşle oynamak değil miydi? Başta profesyonel bir genç kız rolüne soyunmuştu, uysal, çetin ceviz... Ama arzuları artık buna izin vermiyordu. Sonunda kendini onun kollarında zevkten inlerken hafifmeşrep bir kadın gibi davranırken bulması zor olmamıştı!

Okşanmaktan saçı başı darmadağınık, arzuyla yanan gözlerinde insanı ateşlere çağıran çılgın bir bakışla yalvarmaya başladı. Rüya'nın da tıpkı Şahin gibi daha fazla beklemeye vakti yoktu.

Artık sona vardığını göstererek kendinden geçmeye başlayan kızı gören Şahin, işkencesine son vermek için sırılsıklam olmuş elini geri çekerek, hazzı bencilce tek başına yaşamasına

izin vermeyeceğine yemin etti. Bu hazzı yine birlikte yaşayacaklar, her anını paylaşacaklardı.

Karısının dudaklarına sokularak onu tekrar hazırlayıp baştan çıkararak, algılarını kaparken, usulca elini pantolonunun düğmesine götürüp hemencecik açtı ve rahatlayan kot bacaklarından biraz sıyırarak aşağıya kaydı. Karısının bedenini eliyle hafifçe yoğurup kalçalarını kavradı ve biraz kabaca kendine çekiştirdi.

Rüya kasıklarının üzerinde onun kaya gibi olmuş sertliğini hissedince, yakıcı sıcaklığından soluksuz kalırken kolları kocasının boynunda sıklaştı. Şahin mırıldadığı yumuşak kalçalarından kaldırarak karısının bacaklarını beline dolamasına izin verdi ve Rüya bunu içgüdüsel olarak yaparken soluk alamıyordu. Sırtı soğuk ve pürüzlü duvara yaslanarak azda olsa acırken bunu umursamadı. Kocası usulca bedenini kendine çekerek, onu zorladı. O inlemeleri eşliğinde derinlerine, kıvrımlarına ilerledikçe, dudaklarını dişledi. Ama nafile çığlıklarını engellese bile, inlemelerine engel olamadı. Dünkü gibi yine canının yanacağını düşünerek kasılırken, korkuyla beklediği o acı bir anda geldi ve beklediği gibi sarsılmadan bedenini hemencecik geçti. O kadar acımamıştı bu sefer. Şimdi ateşler içinde yanan tenini bambaşka bir duygu kaplamıştı. Yakıcı, kor edici ve eritici...

O ana kadar acıyla kasılacağını düşündüğü için soluksuz kaldığını, "Kendini bana bırak Serçe'm." diyen kocasının boğuk sesiyle anladı.

Şahin dudaklarını yine kendine esir alırken, içinde nazikçe gidip gelmeleri derinleşti. Kızın bedeni duvara sürtünerek her yükselip alçaldığında, bir dahaki darbe daha derine ve daha yüksek bir hazzın girişine sürüklüyordu onları.

Rüya çığlık atmamak için kendiyle savaşırken, tırnaklarını kocasının omzuna batırarak, dişlerini kocasının dudaklarına geçirdi. Göğüsleri onun kıllarla kaplı sert göğsünde sürtünerek inip kalkıyor ve her ikisini de daha çok tahrik ediyordu.

Şahin de tıpkı onun gibi acı ve aynı hazla sarsılırken in-

[illegible] hareketlerini sertleştirip, bedenlerinin ritmini hızlandırmaya başladı. Rüya boşlukta dolaşır gibi hissediyordu [illegible]. Dudakları kocasının omzuna geçti ve dişlerini tenine geçirdi, buna engel olmak için vereceği acıyı ya da diş izlerini bulutlardan yere inmelerinden çok sonra bile kalıcı bir mühür gibi tenine damgalayacağını aklına getirmeden, usulca omzunu ısırmaya devam ediyordu.

Şahin kendinden önce onu tatmin ediyor, daha önceki girişimlerinde olduğu gibi, yine son derece nazik ve koşkartıcı davranıyordu. Her genç kızın düşlediği gibi bir gece geçiriyordu Rüya, bulutların üzerinde yok olurken, artık geride kocasının bir boşluk ve kocasıyla iç içe geçmiş hâlde kendileri kalıyordu.

Şahin de onunla birlikte doruk noktasına ulaştığında, gezve sık ve sığ soluklarını emanet ederek, derin inlemeleri eşliğinde rahatlamaya çalışıyordu.

"Şahin..." dedi Rüya sanki bayılacakmış gibi nefes nefese. "Bırakma beni..."

Şahin karısına daha sıkı sarıldığında, onun hâlâ ufak çaplı irkilmelerinin devam ettiğini ve bedeninin tir tir titrediğini hissediyordu. "Bırakmam meleğim, buradayım..." dedi kulağına fısıldayıp, dudaklarını dudaklarına kapatıp sakinleştirmeye çalışırken.

Rüya'nın biraz kendine gelince, kocasının ve kendi bedeninin terden sırılsıklam olduğunu fark etmesi, tenlerini yalayan ılık yelle oldu. Yüzünü kocasının terden ıslanmış boyun köküne koyarak, ona has kokusunu derince içine çekti. Havada artık onların müstehcen kokuları sahnıyordu. Dudaklarını tenine değdirerek usulca öptü. Şahin hâlâ içindeydi ve hâlâ sert bir şekilde uyarılmaya hazırdı.

"Rüya, yorgunsun ve böyle öpmeye devam edersen, ben hiç düşünmeden bu işkenceye devam edebilirim..." dedi göğsünü yaran koyu sesiyle. Rüya umursamazca omzunu sarsarak dudaklarını çenesine doğru çıkardı. Kokusunu seviyordu kocasının ve tadı... O şahaneydi...

Şahin'in karın kasları kasılarak seğirirken, gülerek karısı-

nın kalçasındaki elini usulca saldı. Güzel bacaklarının belinden salınmasını sağlarken, bunda bir hayli zorlandı. İçinden çıkmayı asla istemiyordu ama mecburdu. Bir skandala daha gerek yoktu.

Şahin usulca karısının içinden çıkarken, Rüya'nın ayakları yere değmişti. Bacaklarının bedenini taşıyamayacağını hissedince genç kız, ellerini kocasının koluna koyarak biraz güç aldı. Solukları hâlâ bozuk ve güçsüzdü.

"Dayak yemiş gibiyim. Kıpırdayacak hâlim yok..." dedi şaşkınca.

Şahin pantolonunu giyerken, Rüya titreyen elleriyle eteğini aşağıya indirdi. Bu etek üzerinde mi kalmıştı... Bunu bile yeni fark ediyordu. Şahin yerden doğrulmadan karısının yere düşmüş iç çamaşırını ve tişörtünü de aldı. Karısına çamaşırını uzatırken, Rüya titreyen ellerini tereddütle uzatıyordu. Şahin tişörtünü bir çırpıda üzerine geçirip, saçlarını düzeltirken, Rüya usulca çamaşırını giydi. Altı kapalı olsa bile, hâlâ tahrik olduğu için diklenmiş göğüsleri açıkta ve davetkâr bir şekilde kocasının aç bakışlarının altındaydı. Kıpkırmızı yüzüyle kollarını göğsüne sardı. Ay ışığı bedenine vurmuş ve teni bronz bir mermer gibi parlarken, ilahi bir ışık yaymıştı.

Şahin istemeye istemeye yerdeki gömleği alıp, karısının giymesine yardımcı oldu. Rüya kollarını gömleğe utana sıkıla sokarak, düğmelerini iliklemek için uzandı ama titreyen parmakları yüzünden düğmeleri bir türlü kavrayamadı.

Şahin karısının yanağına şefkatle dokunarak, saçlarını omzundan geriye attı. Solukları sıklaşırken, bakışları tenine kaydı. Kızın göğüsleri açığa çıkarken, yutkunarak dudaklarını dişledi. Usulca başını eğdi ve dudaklarını parlayan narin omuz başına dokundurdu. Eli göğsünü kavrarken "Senden ayrılmak istemiyorum Serçe. Sanki ruhumun yarısını bedenine emanet ediyorum..." diye soluğu genzine tıkanarak fısıldadı.

Doğru söylüyordu. Ruhunu onunla paylaşmıştı!

Sessiz kaldı Rüya. Şahin çenesini tutarak yüzünü kaldırdı.

Gözlerinin içine bakarken nazikçe uzandı, gömleğinin iki yakasını kavuşturdu ve nazik bir koca, centilmen bir erkek olarak düğmelerini usulca kapamaya başladı.

Rüya derin derin solurken, Şahin karısının elinden tutup onu açığa çıkardı. Terden ıslanarak yüzüne yapışan saçlarını yanağından geriye çekerek, yanağını okşadı. Rüya gözlerini kapatarak dudaklarını kocasının avucunun içine bastırıp, elini yanağında duran iri elin üzerine koyup gülümsedi. Evden vuran ışık karısının huzurla kızarmış yüzüne vurmaya başladıkça, Şahin onun yüzündeki mutlulukla şad oldu. İkisi de her anlamda tatmin olmuştu.

Karısını kollarına çekerek bir süre orada sarmaş dolaş yaşadıkları güzel anların zihinlerini yerini almasını sağlarken, tenlerinin soğumasına, kalp atışlarının durulmasına ve üzerlerindeki o "Ben yeni seviştim," sarhoşluğunun ve müstehcen kokunun geçmesine izin verdiler.

Aradan biraz zaman geçtiğinde balkon kapısının girişinde Hatice Hanım'ın sesi duyuldu. Balkonda ne göreceğini bilemediği için yaşlı kadın çekinerek çıkmaya cesaret edemiyordu.

"Tatlılar hazır çocuklar, hadi gelin..." dediğinde Şahin annesinin sesini işitince, karısının gözlerinin içine gülerek baktı. "Ben yedim ama..." dedi arsızca fısıldadı. Rüya huysuzca dirseğini karnına geçirdi. Şahin karısının mahcup bakışlarına aldırmadan elinden çekerek içeri sokarken "Geciktin anne..." diye yaşlı kadına sataştı. "Sen önceden hamarattın ve hızlı, yaşlanıyorsun sanırım..."

Hatice Hanım oğluna sert bir bakış atarak, kızgınca merdivenlere yönelirken "Sana tatlı yok..." diye hayıflanıyordu.

Şahin istediğini almanın rahatlığıyla karısına gülümsedi. Annesi yüzlerine bakmadan ne yaptıklarını da anlayamazdı.

"Bu senin en sevdiğin tatlı uşak... Biz yerken sen avucunu yalayacaksın..." dediğinde Rüya dudaklarına koyduğu elinin altından kıkırdarken, Şahin kolunu karısının boynuna atarak "Ben tatlıların en güzelini az önce yedim, dünyevi tatlılarla

artık işim olmaz..." diyerek genç kızın gözlerinin içine ateşler içinde bakıp, kalbini yerinden sökercesine kulağına fısıldadı.

Merdivenlerden kızara bozara inen Rüya kocasını dirseğiyle geriye ittirerek uzaklaştırırken, telefon sesi evi inletti. İkinci çalışında telefonu açan Hatice Hanım "Oğlum, Vural ve Ali arıyor..." dediğinde Şahin ve Rüya apansız birbirlerine baktılar.

Şahin merdivenleri ikişer ikişer panikle inerek salona geçti. İkisi birden neden arıyordu ki? Endişelendi. Şahin ahizeyi annesinin elinden kaparken, heyecandan nefesi kesilmişti. Ama konuşma başladığında korkacaklarına, Ali her ne diyorsa Şahin'in yüzü ışıldıyor "Tamam bulurum merak etme sen..." diyordu.

Rüya ve evin diğer fertleri ona meraklı bir şaşkınlıkla bakarken, Şahin annesine döndü. "Anne benim çıkmam lazım..." dedi ve kadının konuşmasına fırsat vermeden, kapının girişinde duran karısına yaklaşıp, dudaklarını şakağına bastırdı. Kulağının dibine arsızca göz kırparak "Ben gelmeden uyuma Serçe, ben seni yine göremedim." dediğinde, karısının şaşkın yüzüne baktı, yanağına dokunup kapıya atıldı.

Rüya arkasından kapıya gelene kadar, kocası çoktan kuş olup uçmuştu bile. İyi de, güzel haber neydi ki? Meraktan delirdi.

Hatice Hanım mutfağa dönerken "Tatlıları kaçırdı..." diye hayıflandı. Rüya bakışlarını mutfak kapısına çevirdi. Tatlılar... Kocasının çapkın ve edepsiz sesini kulağında hissettiğinde ensesinden omuriliğine doğru bir ürperme yayıldı. Elini ensesinde gezdirdi. Öpüşleri hâlâ teninde mühür gibi saklıydı. Yanakları kızardı. Arsızca sırıtırken kocasının duş almadan çıkıp gittiği aklına gelince, kaşları çatıldı. Bu adam dinsiz gibi yaşamaktan ne zaman vazgeçecekti.

Mutfaktan elinde tatlı tabaklarıyla çıkan kayınvalidesi "Hadi kızım, sen de dedeninkini al gel..." dediğinde Rüya mantığını çalıştırdı.

"Ben Şahin gelince onunla yesem sorun olur mu?" diye sordu çekinerek.

Önce duraksayan Hatice Hanım, sonra gelinin bu anlayışlı hâline gülümseyerek "Ne sorunu kızım, aksine oğlumu düşündüğün için memnun olurum..." dediğinde, Rüya gülümseyerek arkasını döndü.

Hatice Hanım "Bizimle oturmayacak mısın?" diye sorduğunda Rüya bocalayarak, "Birazdan gelirim..." diye odasının yolunu tuttu.

Abdestsiz olarak bastığı her yer ateş olacak, yediği her lokma haram olarak kursağına düşecekti ve Rüya bunu istemiyordu! Ne dini, ne vicdanı buna müsaade etmezdi. Önce gusül almalıydı... Zaten bu da uzun sürmedi... Duşunu alıp salona geri geldiğinde, Rıza Dede çoktan odasına çekilmiş, Hatice Hanım ise kısık sesle radyoyu açmış müzik dinliyordu. Salon karanlıktı ve camlar açıktı.

Hatice Hanım gelinin geldiğini görünce "İstersen ışığı açabilirsin kızım?" dediğinde Rüya başını olumsuz anlamda sallayarak "Böylesi daha iyi, annemde sürekli ışığı kapatır, ayın ışığında eski türkülerden dinlerdi ve bu güzel sesler dinlendirici olurdu." diyerek yanına oturup, onunla sohbete girişecekken, telefon yine çaldı.

Hatice Hanım yerinden kalkıp ev telefonuna bakarken, Rüya merakla onu izliyordu.

Hatice Hanım telefonu uzatarak "Kızım, Kayra arıyor, şu kuzenin..." dediğinde şaşkınca kadının elindeki telefona bakan Rüya, "Kayra mı?" diyerek yerinden kalkıp, telefona uzandı. Onların numarasını nereden bulduğunu düşündü! Sonra aklına Vural gelince, adamın "Aklını çelmiş deli." diye telefona hevesle uzandı.

"Kayra..." dedi heyecanla.

"Rüya..." dedi kısık sesiyle uzaktan konuşan kız. Sanki acı çekiyor gibiydi ve soluk seslerini Rüya bile duyuyordu. Endişeyle kaşlarını çatarken, tam ağzını açacaktı ki "Yanındakilere bir şey belli etme..." dediğinde derin bir çığlık attı ve Rü-

ya'nın korkudan kalbi dururken, ne olduğunu anlayamadan kulağını o ses doldurdu.

"Sakın kimseye belli etme..."

Yabancı adamın tok sesiyle Rüya panikledi. Nefes alamayarak yutkunurken, elindeki telefonu canı yanasıya kavradığını fark edemedi. Karşı taraftaki adam "Aferin Rüya, sen kuzeninle konuşur gibi devam et, bende onların canını yakmayayım..." diye buyurdu.

Rüya'nın ayaklarının altından yer çekilirken, elini panikle televizyon sehpasına uzatıp tutundu. Yer ayaklarının altında sallanıyordu. "Kimsin?" diye pasif bir korkuyla fısıldadı.

"Cık, cık, cık..." dedi sesinde tehdit kokan tekinsiz adam ve arkasından bu sefer tanıdığı o ses duyuldu. "Türkan Hanım kimsiniz diyor..." Adamın sinsice güldüğünü hissettiğinde, tüm tüyleri ürpererek diklendi. "Rüya, ben kuzeninim unuttun mu? Ona göre konuş, durumu çaktırma..."

Rüya'nın sırtından aşağıya iri iri ter damlaları yuvarlanırken, gözleri hemen yanı başında merak ve endişeyle yüzüne bakan Hatice Hanım'a kaydı ve ürkek mantığını devreye alarak "Kayra... İyi misin?" diye heyecanla sordu.

"İyi merak etme... Bak Türkan ablanın da sana selamı?" dediğinde kibirli adam, Rüya artık nefes almayı kesmişti...

15. BÖLÜM

"Yokluğun kaç damla gözyaşı eder Şahin?"

Ertesi sabah kahvaltı masası sessizdi. Rüya durgundu ve Şahin düşünceli bakışlarını karısına çevirmiş, sessizce izliyordu. Dün gece sabaha kadar Ali'nin istediği o garip suyu aramış, bu da yetmemiş tamirci Faruk'un telefon etmesiyle yola düşmüştü. Erdal'ın otele gelip gelmediğini gözetlemek için binanın etrafında dolaşmış, bu sebepten sokakta sabahlamıştı. Eli boş olarak sabahın köründe eve geldiğinde ise, Rüya, gözleri ağlamaktan şişmiş hâlde onu karşılamış, sorduğu tüm soruları yüzüne bakmadan geçiştirmişti.

Oysa tüm geceyi ona kavuşmak ve kollarına alıp uyumak için zaman kollayarak geçirmişti Şahin.

Sadece annesinin söylediği gibi, kuzeni ile konuştuğundan, biraz duygusal olduğunu iddia etmişti. Vural, o Kayra salağını idare etmeyi öğrenemeyecekti! Neden arayıp genç kızı üzüyordu ki, iyi olduğunun haberini alıyordu oysa... O kadar tembihlemişti yerleri saklı kalsın diye...

Hatice Hanım da bakışlarını tıpkı oğlu gibi gelinine çevirmişti. Rıza Dede oturduğu sandalyede uyukluyor, arada kendi horlama sesiyle uyanarak, yemeğine kaldığı yerden devam ediyor, sonra yine kaçamak yaparak sızıyordu.

"İyi misin kızım?"

Rüya başını kaldırıp, ona şefkatle bakan kadına çevirdi. "İyiyim efendim, sadece uykusuzum..."

Hatice Hanım oğluna kaş çatışlarıyla bakarak, "Bir haber

vermek aklına gelmedi değil mi? Oğlum, artık sorumluluklarını kavra, eskiye gitme. Sen evlisin. Bu kız sabaha kadar seni camda bekledi..." dedi sandalyesinden kalkarken.

Rıza Dede uyandı. "Ha uşak, geldi mu?"

"Geldi baba..." dedi Hatice Hanım oğluna sert sert bakarak. "Sabah geldi, şimdide karşısında sessizce oturuyor..."

Rıza Dede'nin gözleri kapanmaya başlamıştı bile. Hatice Hanım iç geçirip masayı dolandı, babasının koluna girerek "Sen ilacını almadın mı baba, hadi kalk yatağa yatırayım seni..." diye sordu.

Yaşlı adam sıçrayarak uyanıp sandalyeden kalkarken, "Aldim kizım, sabah aldim..." diye söylendi.

"Baba... O ilacı gece alacaksın, uyku ilacı o..."

"Oyle mi yapacağdum?"

"Öyle yapacağdun!" dedi kayınpederiyle konuşarak mutfaktan çıkan kadın. Holde ona bıkmadan tatlı bir dille verdiği direktiflerin sesi geliyordu.

Rüya sessizce yerinden kalktı, hızla masayı toparlayıp makinaya yerleştirdi. Zaten kimsede iştah kalmamıştı. Yüzü süzgün, gözleri buz gibiydi.

"İyi değilsin..."

"İyiyim..." dedi Rüya elini havluya silip, mutfaktan çıkarken.

Kocasının yüzüne bakmaktan özellikle kaçınıyordu. Ve bu hâli genç adamın hiç hoşuna gitmemişti. Bir şey vardı, onun yokluğunda olan bir şey, söyleyemediği bir şey... Derdi neydi?

Şahin karısının peşinden ilerledi. Rüya önce odaya gitmeyi düşündü, sonra duvarların üzerine geleceğini bildiği için dışarı çıktı. Bakışlarını güzel günün doğduğu doğa harikası yeşilliklerde dolaştırırken, nefes alamıyormuş gibi derin derin soludu. Eli boğazına giderek okşadı.

Şahin karısının beline kollarını dolayarak, sırtındaki saçları usulca tek omzunun üzerine çekti. Burnunu boyun köküne

gömerek, kokusunu derince içine çekti ve usulca dudaklarını tenine dokundurdu. Sonra iç çekerek gerçeği kabullendi.

"İyi değilsin, Kayra mı bir şey dedi? Birisine bir şey mi olmuş?"

"Hayır, sadece uykusuzum..."

Kocasının kollarını bedeninden çözerek, içeri yöneldi. Buz gibi olmuştu Rüya. Bıraktığı kadın değildi. Her hareketi ifadesiz ve oyuncuydu. Şahin sessizce onu takip ederken, kızın kafasında binlerce tilki oynuyordu. Odaya girdiğinde dalgınca kapıyı kapattı. Daha yatağa yanaşmadan, kapı tekrar açılıp kapandı.

Rüya kocasına aldırmadan yatağa uzanıp, dizlerini karnına çekti. Başı cidden çatlayacak kadar şiddetli ağrıyor, üstelik ağlamaktan harap olan gözleri cehennem çukuru gibi yanıyordu. Gözlerini sıkıca kapatarak, içindeki ağlama isteğini baltaladı. Arkasında bir hareketlilik oldu. Şahin yatağa uzanmıştı. Gözlerini karısının uzak duran bedenine dikerek, biraz tedirgince uzandı ve kollarını beline doladı. Çenesini boyun köküne yaslayarak "Anlatacak mısın?" diye sordu.

Rüya başını sallayarak genzine doğru tırmanıp, burnunun direğini sızlatan acıyı geri tepti. Bu adam ona sokuldukça her şey daha zor oluyordu. Şahin derin bir soluk çekti içine. Karısını kendine çevirip, yüzünü elleri arasına aldı. Gözleri koyu bir kuyu olurken "Şimdi biraz dinlen... Sormayacağım ama sen de kendine gelince anlatacaksın... Gözlerin ağlamaktan kızarmış güzelim, yüzün asılmış..." diye devam etti. "Bir derdin mi var?"

Rüya başını sallayarak kocasına sırtını dönmek istedi ama başaramadı. Şahin onun yüzündeki gerçekleri görüyordu. Dişlerini sıkarak "Kayra arasaydı sadece üzülürdün Serçe, kim aradı?" diye sonunda merak ederek sordu. Az önce ne diyordu, şimdi ne...

"Söylesene güzelim, kiminle konuştun?"

İçine kötü kötü düşünceler salınıyordu. Korkuları ayyuka çıkıyor, dehşeti mantığında yankılanıyordu. Hâl böyle olunca

öfkeyle kanı kaynıyor, sinirleri tepesine çıkmış hırçınlığı kamçılanıyordu ama sonra mantıklı yanını ele alıp havadan nem kapmaması gerektiğini kendine tembihliyordu.

Bu soru üzerine panikleyen Rüya yataktan fırlayarak, yanağından akan yaşları saklama çabasıyla banyoya giderken "Başka kim arayacak, Kayra aradı işte..." diye bağırdı.

Kapıyı çarparak içeri geçti. Elini banyo tezgâhına yaslayıp, dudaklarını ısırdı ve yanaklarından süzülen yaşların lavaboya akmasına izin verdi. Her damla içinden kopup gelen isyanın bir ateş topuydu. Onu terk etme fikri, ona sırt çevirme, aldatma, kandırma fikri canını çok yakıyordu.

"Yokluğun kaç damla gözyaşı eder Şahin?" diye fısıldadı lavaboya damlayan gözyaşlarına bakarken. Acı, kahır, volkan olmuş göğsünde patlıyordu.

Biliyordu, eğer giderse... Onların istediğini yapıp giderse, kocasını sonsuza kadar kaybedecekti ama öte taraftan iki kişinin hayatını kurtaracaktı.

Gözlerini sıkıca kapattığında, dudaklarından firar etmesin diye uğraştığı hıçkırıkları genzini yokladı. Ve kapı usulca açıldı. Rüya kocasına arkasını dönerek "Sana banyoda yalnız kalmak istediğimi daha ka-kaç kere söyleyeceğim..." dediğinde titreyen sadece sesi değil, aynı zamanda bedeniydi. "Çık..." Genzinde boğuklaşan sesiyle bağırarak, titreyen ellerini yanında yumruk yaptı.

Şahin bakışlarını karısının üzerinde dolaştırdı. Rüya titriyordu ve bunun sinirden olmadığını bilecek kadar, karısını iyi tanıyordu. Usulca uzandı ve arkası dönük hâlde sessizce ağlayan kızın bedenine, şefkatle, teskin ederek kollarını sıkıca sardı.

"Eğer bir şeyleri saklamayı seçersen, aramızda kurduğumuz güveni hiçe sayarsın. Eğer, sana güvendiğim anda benden vazgeçersen, dönüşü olmayan yollara saparsın. Eğer bizden saçma bir gurur ya da düşüncesizlik uğruna vazgeçersen, döndüğünde asla beni yerimde bulamazsın..."

Karısını usulca kendine çevirdi. Rüya artık içinde sakla-

yamadığı hıçkırıklarıyla, omuzları sarsılarak ağlarken, Şahin karısının yüzünü avuçları arasına aldı.

"Anlatacak mısın?"

"Anlatacak bir şey yok, sadece... Sadece psikolojim altüst oldu... Sen abartıyorsun..."

"Seni tanıyorum."

"Tanımıyorsun..." dedi kız hırçınlaşarak. "Beni ne kadar tanıyorsun? Bir aydır mı? İki aydır mı? Beni hiç tanımıyorsun..."

"Seni bir ömürdür tanıyorum Serçe'm. İnsan yüreğinin yarısını tanımaz mı?"

Rüya acı çekiyormuşçasına inledi. Ruhuna ve yüreğine yediği sözler hazin bir darbe halinde üstüne yağıyor, içine kızgın miller misali işleyerek delik deşik ediyordu.

Şahin karısının çenesini kavrayarak, yüzünü kaldırdı ve kahır dolu gözlerini kendine çevirdi. Buruk bir gülümsemeyle, boğazını temizledi.

"Gözlerinin içine derin bir ilgiyle baktığım zaman, mahcup'aşarak benden hariç her yere bakıyorsun. Ama inatla bakmaya devam ettiğin, cesur olduğun ender zamanlarda, göz bebeklerinin içinde çakan yıldızlar büyüyor. Yanında veya çevrendeyken, sadece bakışlarımla yüzün kızarıyor. Utandığında, heyecanlandığında ya da kızdığında, ses tonunu, ses tonuma uydurmak için yükseltiyor veya alçaltıyorsun. Ben seni kızdırmaya niyetlendiğimde, doğrudan değil ama başını eğerek yandan bir bakış fırlatıyorsun... Aklıma geldiğinde, kızdığım ya da güldüğüm şeylere benimle birlikte, aynı anda gülümsüyorsun. Benimle cilveleştiğinde gözlerini normalden çok daha fazla kırpıştırıyorsun. Zevk alırken kendinden geçiyorsun. Utanınca ya da bir şey saklayınca, yalan söyleyince gözlerini kaçırıyorsun, yanakların kızarıyor... Dudakların gerilerek dişliyor ve kirpiklerini telaşla hareket ettirerek titriyorsun. Bocaladığında parmaklarınla oynuyorsun ya da bir dirseğini avucunun içine yerleştirirken, diğer elini havada tutarak avare avare sallıyorsun..." dediğinde Rüya ona şaşkınca

bakarken, alnını alnına yasladı. "Rüya, seni kendimden çok daha iyi tanıyorum. Benim karım cesurdu, yalan söylemeyi beceremezdi ve ne olursa olsun, en kötü anlarda bile bana güvenirdi. Şimdi bunlardan vaz mı geçti?"

16. BÖLÜM

"Her şeyin mantıklı olmasını bekleyemezsin. Kaderin ve kısmetin her an işe karışır ve kimse yazgısının neden böyle yazıldığını açıklayamaz."

Rüya kirpiklerini kıpırdatarak baktı kocasının yüzüne. Bu anlatım o kadar güzeldi ki, sanki Şahin onu her hücresine kadar tanıyor ve tüm düşüncelerini tek bir bakışla analiz ediyordu. Aslında öyle konuşacak fazla şey yoktu ortada, kızın ürkek bakışları ve suçlu duruşu her şeyi ele veriyordu. Ve Şahin bunları sonradan başkasından duyarak üzülmeyi değil, birebir ondan duyarak güven duygusunu yenilemeyi istiyordu! Ama karısı her neden bu kadar çekiniyorsa, bir türlü ona güvenip konunun ehemmiyetini anlatmayı reddediyordu.

Pes etti!

Başını sallayarak sitemle geriye çekildiğinde, Rüya arkasını dönen kocasının ondan koptuğunu düşünerek dehşet bir acıyla sarsıldı ve panikleyerek elini titrekçe kavradı. Tek bir söz etmeden durmasını sağladı. Yanağından yaşlar sicim gibi akarken, hıçkırıkların tükettiği sesine kavuşmaya çalışarak "Kayra ellerinde..." diye fısıldadı. Bu ses bile dudaklarından o kadar zor firar etmişti ki, kocası bile bir an yanlış duyduğunu sanarak kendinden şüpheye düştü.

Şahin olduğu yerde kaskatı kesilerek durdu. Usulca arkasını döndüğünde, suratı şaşkınlıkla donup kalmıştı. Ve kendini daha fazla tutamayan Rüya'nın omuzları hıçkırıklarından

sarsılarak ağlamaya başladı. Öyle sessiz sessiz değil, hıçkırarak, sesli sesli ağlıyordu. Acıları sesinden haykırış olarak taşıyordu.

Genç adam şok geçirmekten daha çok öfkeyle kaynayan gözlerini genç kızın yüzüne dikmişti. Kasılan elleri yanlarında yumruk olmuş, kaşları yüzünü dehşet bir hiddetle gölgeleyecek şekilde sertçe çatılmıştı.

"Ne demek bu?" dedi dişlerini sıkarak. Bedeninin akordeon yayı gibi gerildiğini, genç kız bile sisli bakışlarının arasından görebiliyordu. Yürek yangınından geriye bir tek sözler kaldı.

"Dün arayan..." dedi Rüya... Hıçkırıklarıyla kesilen sesi yüzünden konuşması yarıda kesildi. Genzine kaçan sesini bulduğunda, gözlerini kabaca silerek yutkundu. "O adam, kimseye söylememem gerektiği konusunda beni sıkı sıkı tembihledi."

Bu kadar ağır strese dayanamayınca, olduğu yere çöktü. Güçsüzleşen elleri titreyerek kucağına düşerken, başı eğildi ve omuzları daha hızlı hıçkırıklarıyla sarsılmaya başladı. Ne kader oyunundan vazgeçiyordu, ne de onlar sevgilerinden... Sürekli sınanıyor, her sıkıntıya birlikte göğüs geriyordu ama bu sefer... Bu sefer başkaydı! İnat etmişti kader sanki, sevda ateşini gözyaşıyla söndürmeye...

Rüya ellerini dizlerine vururken, seçmediği hayatın kurbanı olmak, kurban vermek istemiyordu.

Şahin karısına yaklaşıp usulca ellerini tuttu ve biraz çekiştirerek kaldırıp yatağa oturmasını sağladı. Kendisi de yanına oturup, başını göğsüne çekerek, saçlarını teselli ederek okşarken, dudaklarını saçlarına dokundurdu. Ağzının içinde edepsiz küfürlerini savurduktan sonra, derince iç geçirerek "Biraz sakinleşince anlatırsın." diye öneride bulundu.

Rüya kocasının göğsüne sığınarak, bu kötü anların etkisinden kurtulmayı umdu. Bu sıcaklıkta ve güvenli koyda uyuyarak, her şeyi yok saymak... Ama olmazdı. Bir süre ağladıktan sonra, düşüncelerini toparlamaya kendini zorladı. Vakit yok-

tu, zaman kısıtlıydı. Daha iyi hissetmese bile olayı geciktirmemesi gerektiğini düşünerek, olanları tek tek kocasına anlattı.

Şahin, karısı konuştuğu sürece hiç sesini çıkarmadan dinledi. Konuşması bittikten sonra, kocasından bir ses veya tepki gelmeyen Rüya, kafasını gömdüğü göğüsten kaldırıp bakışlarını kocasının yüzüne çevirdi.

Şahin donmuş gözlerini cama çevirmiş, kirpiklerini kırpmadan dışarı bakıyordu. Düşünceli suratı mermer taşı gibi ifadesizleşmiş ve sert hatları çizilmiş desen gibi belirginleşmiş, kaşları yay gibi gerilmiş ve ağzı ince bir çizgi hâlini alarak, tüm kelimelerini içine hapsederek saklamıştı.

Rüya titreyen elini korkarak kocasının yanağına dokundurduğunda, kocasının sıkıntıdan kıpkırmızı kesilmiş yüzünden durumunu çözmeye çalıştı.

Usul ve ürkek dokunuşlar yanaklarını turlayınca, Şahin birden bakışlarını karısının yüzüne çevirdi. Rüya varla yok arasında çıkan sesiyle "İstediklerini verecek misin?" diye sordu. Kocasının sessizliğinden ve duruşundaki sertliğinden korkuyordu ama bu korkusu kendisi adına değil, düşmanlarının başına gelecekler adınaydı.

Şahin karısının yanağında donan yaşları silerken, kirpiklerine takılmış iri damlaları başparmağıyla kuruladı. Rüya ağlamaktan tıkanmış ve kızarmış burnunu çekerken, Şahin birden kıpırdanıp yerinden kalktı. Ve Rüya bu hareketiyle irkildi. Necen böylesine suskun ve ifadesiz olduğunu kavrayamıyordu.

Rüya endişeyle yerinden fırlayınca, kocası bir an bocalayarak duruldu. Sonra karısına bakarak "Vural'la bu konuyu konuşup, bir plan yapmalıyız..." diye konuya giriş yaptı. Onun düşündüğü ve mantık çerçevesinde bu belayı en az zararla atlatmayı kafasında tartarak planladığını yeni anlamıştı.

"Sana söylediğimi duyunca, onlar..." dediğinde Rüya, başını yine eğerek ağlamaya başladı.

Şahin karısına kollarını sararak çenesini başına yasladı. Onu teskin eden ve destek olan dokunuşlarla, "Korkma, bilmeyecekler..." diye güvence verdi.

"Nasıl?" dedi Rüya kollarını kocasının beline doladığında, Şahin dudaklarını karısının saçlarına yasladı. Ufacık öpücükler çaldı ipek bir kozaya benzeyen pelerinlerden.

"Bunu bizden başka kimse bilmeyecek..." diyerek ona garanti verdi. Onu ikna etmek için, tatlı teşvik sözleri ve işlerin kısa zamanda düzeleceği yolundaki inançlı umudun onlara yardımcı olacağına dair söylevler gerçekleştirdi. Sonra daha tam anlamıyla kafasında oturmayan planın bir kısmını anlatmaya başlayarak, "Onlar istediklerini yaptığımızı sansınlar, bu sefer kazanan biz olacağız..." diye en önemli noktaya parmak bastı.

Hiçbir zamanı böylesine bir çaresizlikle geçirmemişti. Hatta Şahin onu kaçırdığı zaman bile bu denli korkmamıştı ama şimdi her dakika ona işkence eden zalim bir kırbaç gibi zihninde yankılanıyordu. Kayra ve Türkan Hanım aklına geldikçe, ölecek gibi nefessiz kalıyordu. Bazen sessizce gözlerine yerleşen hüzünlü yaşların sebebiyle ağlama krizleri tutuyor, bazen endişe girdabına düşerek soru işaretlerinin arasında kalan aklı boğuluyordu.

Şahin'in zor bir kararla verdiği sınav her ikisi içinde tehlike arz ediyordu. Ya bu sınavı cesurca verip hayat kâğıdındaki tüm soruları yanıtlayacaklar ya da ilk sınavda tökezleyip bu oyunun çıkmazında çakacaklardı. Neyse ki kurnaz bir yapıya sahip olan Şahin çok zeki bir adamdı ve bu sorununda üstesinden gelecek kararları titizlikle alarak, onları en az zararla bu işten sıyırmayı kafasına koymuştu.

O gece, sessizliklerini tek bölen şey Vural'ın planlarını dinlerken Rüya'nın çıkardığı şaşkınlık ve ürkeklik mırıltılarıydı. Şahin, gece boyu uyumadan planları hakkında kafa yorarken, o ana kadar kocasını gözlerini kırpmadan pür dikkat izleyen Rüya, daha fazla bu strese ve gerginliğe dayanamayınca yorgun gözleri usulca kapanmıştı.

Saatler sabaha vurduğunda, her şey konuşulmuş ilk düşünceler yerli yerine oturmuştu. O anda dalgınca gelecek olan tehlikeleri düşünen Şahin, yüzünü gömdüğü ellerini kaldırıp,

başını yana çevirdiğinde, bakışları bir süre karısının üzerinde gezindi. Rüya yastığın tepesine kollarını koymuş, yanağını da koluna yaslamış, onu izlerken uyuyakalmıştı. Bacaklarını altına katlamış, oturur gibi masumca duruyordu. Onun bu hâline Şahin'in içi parçalandı. Oturduğu yerden usulca kalkıp, karısına yanaştı. Bir süre yüzünü izledikten sonra üzerine eğilip, yanağında elini dolaştırdı. Ona dokundukça ya da baktıkça, göğsüne oturan ağır rahatsızlık hissi gittikçe büyüyordu.

"Rüya... Canım kalk..."

Onun şefkat timsali sesiyle bir an huysuzlanan Rüya, umursamazca kıpırdanıp, homurdanarak uykusunu derinleştirmeye devam etti.

"Beni bırakma..."

"Bırakmayacağım." dedi Şahin. "Rüya..." dedi yine ve karısı huysuzca homurdanarak ağzının içinde sövünce, Şahin gülümsediği karısının bacaklarından usulca çekerek, biraz aşağı yatmasını sağladı. Ayak ucuna uzanıp, pikeyi göğsüne çektiği zaman, bakışları karısının uyku mahmuru güzel gözlerine kaydı. Ona bakıyordu. Sessiz, derin, uyku mahmuru bir içlenmeyle düşünceli düşünceli bakıyordu yüzünün her karesine. "Biliyorum..." dedi Rüya... "Hiç bırakmayacaksın."

"Bırakmayacağım."

Kocasının buruk gülümsemesini ağır çekimde gibi izliyor, genzini kuşatan kokusundan kopmamak için, nefes dahi almıyordu. Ağlamaktan göz altları morarmış, yüzü iyiden iyiye süzülmüştü. Bir süre sessiz sessiz kocasını izleyen Rüya, geriye çekildi ve kocasını yanına davet etti. Sol yanına, içinde olduğu gibi yatağında, teninde ve huzurunda olmasını istedi.

Şahin bu sessiz emre usulca itaat ederken, aklındaki tüm endişeleri bir süreliğine bedeninden dışarı iterek yanına uzandı sessizce. Sanki bir kayboluş anını ikisi birden yaşamak ister gibi, zamanı o anda durdurmak istermişçesine dudaklarına kilit vurmuştu bir süreliğine. Ne sevgi sözcükleri vardı neşelendiran, ne derin anlamların girdabına sürüklenen sitemler, ne de hayatları konusunda içlerinde süregelen endişeler...

Suskundu ikisi de. Bir varoluş anında yok oluşu yaşamak ister gibi derindi bakışlarının adresi...

Rüya yanına uzanan ve moral vermek için kollarını ona açan kocasının sinesine pusarken, Şahin usulca karısının saçlarını ve sırtını okşayarak desteğini sunuyor, onun rahatlaması için sımsıkı sarılıyordu. Belki sözlerin teskin eden yapısı yoktu aralarında ama ruhlarına ve yüreklerine teselli olan varlıkları yan yana ve koyun koyunaydı. Onca yaşanan film şeridi gibi geçerken gözlerinin önünden, ikisi de ilk tanışmalarında olan çekimi ve aralarında bir bomba gibi patlayan ilk bakışın tesirini düşünüyordu. Sonra duvara göz kırpan gece azaldı, ruhlarına sızan huzursuzluk yerini uykunun derin soluklarına emanet etti.

Karanlığı kandırsa bile hüzünlü gözler, o gece bu sahnede kendi gölgeleriyle kavga eden gençlerden birisi, bir daha gözlerini yummadı. Kocasının saçında oynayan elleri cansızlaşarak yatağa düşene kadar, sırtında gezen elleri durana kadar kollarında kıpırdamadan yattı. Ağlamak istiyordu ya da kalkıp bir şeylere öfkelenerek haykırmak... Ama nedensiz ve amaçsız böyle şeylerin aklına gelmesine de aşırı kızdığından, duygularıyla çatışıyordu. Dengesiz olmuştu, sabırsız ve korkak... Nereden nereye dedirten zaman ona çok şey öğrettiği gibi ondan çok şeyde çalmıştı! Umursamazlığını almıştı. Ve aydın yanını. Düşünceli hâllerini almıştı, ailesine olan sonsuz bağlılığını... Ve aynı uğursuz zaman ona kocaman bir dünya hâlinde Şahin'i hediye etmişti.

Yasak bir zamanda, saf bir sevgiyle tutunmuştu içinde yakaladığı yarım umuda. Ve o titrek, sönmeye mahkûm umut ruhundan tuttuğunda, kocaman bir aşk olarak bulmuştu zamanla onu.

Sabahın ilk ışıkları alacalı rengini kuşanarak gökyüzüne vurduğunda, Şahin başını geriye atmış uyuyordu. Ne kadar sessizdi evin ıssızlığı. Duvarlar üzerlerine yıkılıyor, aldığı her nefes biraz daha kendisini karamsarlığa iterek boğuyordu. İyi bir şeyler olacak demişti Şahin ama içindeki o karamsar his,

tükenmek bilmeyen korku, umutlarını sabote eden mantıklı yanı hiç de iyi şeylerin olacağına söylemiyordu. Korkuyordu Rüya, ama bu korkusu bu sefer yaşamlarına yiyecekleri ağır ve kirli damga değil, çok daha derin ve yüreğine hiçbir zaman silinmeyecek yaralar açacak bir darbenin sorgulamasıydı...

Oysa bunu düşünen tek kişi o değildi, aynı hisleri paylaşan ruh eşinin yüreğinde de kopan fırtınada, altüst olmayan yer kalmamıştı!

Sabahın erken saatlerinde Şahin kahvaltıyı yapıp, hiçbir şey olmamış gibi arkadaşını aradı. Annesinin yanağından makas alarak kapıya yöneldiğinde, o ana kadar gözlerini kocasının üzerinden bir an çekmeyen Rüya, sessizce oturduğu yerden kalktı. Hatice Hanım onların hâllerindeki yapmacık neşenin içinde kaybolmuş karamsar değişiklikten, ters bir şeylerin olduğunu fark etmiş ama karı koca kavgası diye araya girip huzursuzluk çıkarmamak adına önemsememişti. Üstelik gece sesleri de çıkmamıştı. Öyle evi yıkacak şekilde birbirlerine bağırmamış, olur olmaz uğursuz sözleri ulu orta haykırmamışlardı.

Aklında gezen tilkilerin kuyruklarını kollayan Rüya, süzgün bir hâlde kocasının peşinden düşüncelice kapıya yanaşırken, birden kolundan çekilerek salona ötelendi ve daha ne olduğunu anlayamadan sırtı duvarla sertçe buluşarak kapı kapandı.

Az önce uyuşukça, içi çekilmiş gibi hareket eden Rüya, şimdi şaşkın gözlerle kocasına bakarken, Şahin genç kızın yüzünü ellerine almış ve sanki tesellisini bir tek onun nefesinde arar gibi dudaklarına ve ılık soluklarına sokulmuştu. Öpüşleri öyle hoyrat değildi. Okşayan ve teselli eden ödül gibiydi. Tadı balmaklarının doyumsuz lezzetiyle doluydu. Rüya sersemlemiş hâlde kirpiklerini kırpıştırırken de, kocası çoktan hoyratça bedenini okşamış, şefkatle dudaklarını tatmış ve soluk soluğa karısını kollarına alırken, alnını alnına yaslamıştı.

"Eğer bir gün sana doymadan ölürsem gözlerim açık gider Serçe..."

Rüya dudaklarını bükerek ağlamaklı gözlerle "O nasıl söz Şahin? Ne ölümü?" diye sitem etti.

Şahin muzırlığı yine ele alarak "Bana öyle derin ve acıklı bakıyorsun ki, gören de beni ölüme, mayın tarlasına yolluyorsun sanır... Yani bilmediğim bir hastalığım varsa söyle, bileyim." diye yarı alaylı yarı gerçekçi bir sitemle kızdı.

"Bakmıyorum öyle..."

"Bakıyorsun."

"Üstelik göndermiyor muyum? Bana... Sen uzak duracaksın diyorsun. Evden çıkınca bir yere sığınıp kötü adamlardan kaçacaksın ama ben onların başına tüneyeceğim diyorsun. Beni koruyor, kendini ateşe atıyorsun."

"Çünkü sen kıymetlimsin."

"Sen de benim için öylesin, bunu anlamıyor musun? Beni yaşatan ümit sensin Şahin... Bitersen, ben de ölürüm." Bu itiraf kocasının yüreğine işlese bile umursamıyormuş gibi davranmak kolaydı. Ya da öyle sandı!

"Rüya, bunları konuştuk. Sen uzak duracaksın, onların dediğini yapıyormuş gibi görünecek ama güvende olacaksın. Daha başkası olamaz..."

"Korkuyorum Şahin! Ya sana bir şey olursa düşüncesi... Sen bu işi ne kadar hafife alıyorsun. Ya sana bir şey olursa, ya canı yanan bizimkiler olursa... Onlar orada aç mı, susuz mu? Korkuyor mu, üşüyor mu bilmiyoruz... Sen beni korurken onları ateşe attığını fark etmiyorsun. Üstelik bu da yetmezmiş gibi birde sen... "

Karısının yanağını okşayarak dudaklarını okşadığı tene bastırdı. "Ben yine senin başında püsküllü bela olarak kalacağım sevgilim ve onlar iyi olacak, kurtulacak. Hem..." derken arsızca güldü. "daha benden çekeceklerin var..."

Rüya kollarını kocasının beline dolayıp, ona aldırmadan sımsıkı sarıldı. "İçimde bir yerlere deprem vuruyor. Sanki yıkılıyor güvenden yaptığım şatolar, bahçesine umut ektiğim ne varsa soluyor... Sana olan yollarım tükenmiş gibi, gelişlerimde çıkmazlar olacak gibi hissediyorum..."

"Sen çok güçlü bir kadınsın... Bu zamana kadar nelere göğüs gerdin, ne tehlikeler atlattın... Bana ve benim gibilere direndin... Bu da bitecek ve biz ferah bir yaşama adım atacağız... Ben yine eski ben olacağım ve sen hep böyle benim Serçe'm olarak kalacaksın..."

Rüya dudaklarını gererek gözlerinin içine baktı. "لابد ذيق عبات كبل او ذيصن [14]" derken yine kendi lisanında, yutkundu. "Yaşadıklarımız şaka gibi... Sonra evliliğimiz... Bazen bunların bir rüya olduğunu düşünüyorum. Filmin en güzel sahnesinde yönetmenin 'Kestik' demesi gibi birden uyanacağım ve rüyanın en tatlı yerinde bu pembe sis bulutu dağılınca, ben sensiz ka..."

Kocası parmağını dudağına dokundurarak sözlerini yarıda kesti. "Bu rüya asla bitmeyecek aşkım. Ben senin yanından hiç ayrılmayacağım." dedi dudaklarına ufacık bir buse bırakarak. "Sen benim şansımsın birtanem, geleceğimsin, hayata karşı savaşımın amacı, ileride kuracağım o çok çocuklu velet devletinin huzurusun..." dedi.

Rüya gözlerini irice açarak kirpiklerini kırpıştırdı. "Seni çocuklu bir eş olarak düşünemiyorum Şahin... Daha ilk öfke krizinde sen onları tavuk gibi boğazlarsın..."

"Niye, hayallerine yakışmıyor muyum?" dedi kocası yanlış anlayıp bozularak.

"Evet. Tam da hayallerimin dışında bir kocasın..." diyen Rüya keyifle dudaklarını bükerek kocasının yanaklarını okşadı. Yanaklarından çekiştirerek yüzünü, çatılı kaşlarının arasına dudaklarını bastırarak o ince kırışıklıkları düzeltti. "Sadece seni sakin, müşfik, âşık, aile reisi bir adam olarak düşünmem o kadar zor ki... Sanırım seninle şaşkınlıklarım hiç bitmeyecek..."

Şahin karısının şakaklarına, yanaklarına, en son dudaklarına ve çenesine ateşli öpücükler bırakarak tenine soludu.

---

14) لابد ذيق عبات كبل او ذيصن "Kaybetmemek için kaydetmek lazım."

"Hüzün sana yakışmıyor Serçe'm... Ben çenesi çalışan kadınımı özledim..."

"Sonra şikâyet etmeyeceksin ama..."

"Edersem, dedemin bastonu kıçımda kırılsın..."

"Bunu Rıza Dede'ye zevkle yaptırabilirim... Biliyorsun beni sevdi..."

"O da laf mı? Torunu daha çok sevdi seni..." diyen Şahin, burukça kıkırdayan karısının yanağından ufacık öpücükler çalarak okşadı. "Gülümse Serçe... Seni böyle daha çok seviyorum..."

"Somurtunca sevmekten vaz mı geçiyorsun ?"

"Hayır, o zaman sadece üzülüyorum..."

"Elimde değil..." dedi Rüya gözleri yine dolarak kocasını sisli bulutlar içinde görürken. Tutku dolu gözlerini kocasına kaldırdı. "Ama..." Şahin onu kollarına alarak bir kez daha ateşli bir öpücükle konuşmasını engelledi.

Geriye çekildiğinde kız dokunuşlarıyla sersemlemişti. "Bana böyle bakmaktan vazgeç, yoksa gitmek yerine seni odamıza çıkaracağım Rüya ve bu hiç iyi sonuçlanmaz... Malum çığlık attırmakta üstüme yok..."

Rüya bir anda cesaretlenerek arsızlaştı ve bedenini kocasına daha da yaslayarak, "Beni cesur olmaya zorlama Şahin... İçimden bir ses, eğer polisler geldiğinde senin söylediğin gibi seni terk edersem, bir daha hiç görüşemeyeceğimizi, birbirimizi kaybedeceğimizi söylüyor." diye söylendi.

Şahin tıpkı gözleri gibi ellerini de karısının gür koyu kahve parlak saçlarında gezdirdi. "Bu ayrılık senin kadar bana da acı verecek, bu bir gerçek. Ama eğer bu ayrılığa dayanabilirsek, bir daha asla hiçbir kuvvet bizi ayıramayacak bunu da biliyorum Serçe'm..."

"Ama..?"

Şahin parmağını karısının titreyen dolgun dudaklarına götürerek: "Şşştt, sevgilim," dedi. "Böyle korkak devam edersen, beni sattığına kimseyi inandırmazsın. Bu oyun da başlamadan biter. Güçlü olacaksın. Beni gözden çıkardığını herkese göste-

recek, tüm hatanın benim olduğuma inandıracaksın... Benden nefret ettiğini sandıracaksın... Ve bunları yaparken rahat olacaksın..."

"Nasıl olabilirim Şahin... Ben burada rahatça otururken, o adamlar kim bilir kuzenime ve Türkan ablama neler yapıyor olacaklar! Üstelik sen okkanın ucunda olacaksın... Ben kendi adıma değil, artık onların adına ve senin geleceğin adına daha çok korkuyorum. Ya planlarımızda sapma olur ya da bizim düşündüğümüzün tersi bir hamle olursa ne yaparız biz..."

"Biliyorum... Bunlarda olabilir... " dedi Şahin tekrar içli içli ağlamaya başlayan karısını kollarına alırken.

"Biz dururken neden onlar... Bu yaptıkları hiç mantıklı değil..."

"Yaşadıklarımız mantıklı değil ki Serçe bu olsun..." dedi Şahin kısık bir sesle. "Her şeyin mantıklı olmasını bekleyemezsin. Kaderin ve kısmetin her an işe karışır ve kimse yazgısının neden böyle yazıldığını açıklayamaz."

Rüya yüzünü kaldırıp kocasına baktı. Sanki biri ayağının topuğuyla parmak uçlarına sertçe basmış gibi yüzü tuhaf bir şekilde acıyla buruşmuş ve gözleri iyice çukurlaşmış olsa da, neşesini içinde tutmuştu.

Rüya o anda Şahin'in ondan daha kötü bir durumda olduğunu idrak etti. O, sadece kuzeni ve Türkan abla için endişeleniyordu... Şahin ise herkes için! Aradaki bariz fark çok büyüktü. Üstelik ikilinin arasında bir şeylerin şekil değiştirdiği herkesin dikkatini çekmiş ama kimse gelişmeye bir anlam verememişti. Aslında Rüya da bu ani, garip değişime kendi içinde bir anlam veremiyordu. Kokuyor muydu? Evet, hem de çok ama güveniyordu aynı zamanda. Şahin iyi olacak diyorsa, biliyordu ki iyi şeyler mutlaka olacaktı! Durum kesinlikle kocasına beslediği güçlü arzulardan kaynaklanan endişelerden ibaretti. Ona farkında olmadan, daha ilk gördüğü andan beri güçlü duygular besliyordu. Kaldı ki, Mustafa'yı da arzuladığı anlar elbette olmuştu ama o her seferinde tutkularını bastırmadaki ustalığını konuşturmayı becermişti ancak bu duygu

bastırımı Şahin'de pek işe yaramıyordu. Ne zaman onun için korksa, içi kasılıyor, sevince kollarına atlayıp defalarca öperek onu da sevincine ortak etmeyi umuyordu. Neydi kocasına karşı yaklaşımını değiştiren tutkunun sebebi? Şimdi fark etmişti ki, bu genç adamın ona aşıladığı aşırı güven duygusu, içinde patlamalara sebep veren güçlü duyguların umudu olmuştu. Babası, Mustafa ve daha birçok emniyet görevlisi dururken, o an bile düşünmeksizin tehlike anında güvenebileceği tek insan, o olmuş, sadece Şahin'le bir olmuştu!

Bir çocuk gibi korkudan hıçkırıklara boğulduğunda, âşık bir adam, bir baba ya da bir ağabey sevecenliğiyle ya da küstah bir katil kibriyle kendisini teskin edip yatıştıran Şahin olmuştu. Tabii Rüya tüm bunları ona söyleyemedi! Kendine bile itiraf etmekte zorlanıyordu ya, zaten o da bilmese olurdu... Bildiği tek bir şey vardı, o da bazı şeylerin değiştiğiydi. Kendini göstermişti işte! Şahin'in tek gerçek aşkı ve arkadaşı olduğunu şimdi daha iyi keşfetmişti. Kocasının yüzünü elleri arasına aldı ve yanaklarını sıkarak kendine çekti.

"O zaman ne yapıyoruz..."

Şahin dudaklarını gererek güler pozisyonuna soktu. "Ne yapıyoruz Serçe'm?"

Rüya kocasının kararlı sesini duyunca tartışmanın gereksiz olduğunu anladı. Başını sallamakla yetindi. "Gülüyoruz ve o adi p*çlere canlarının cehennemde yanacağını söylüyoruz..."

"Söylüyoruz..." dedi Şahin onu onaylayarak.

Rüya anlını anlına yaslayarak dudaklarını çenesine dokundurdu ve içinden gelerek fısıldadı. "Beni yokluğunla savaştırma Şahin! Kaybederim!"

"Beni sensizlikle sınama Serçe'm! O zaman mantıksızlaşır, zalimleşir, herkesi mahvederim..." diyen kocası tehditkâr bir emirle eğildi ve bu gözdağına uymayan bir nezaketle, müşfik ve ilaç gibi bir dokunuşla karısının dudaklarını dudakları arasında ezdi. Öylesine merhametli ve şefkatli bir buseydi ki bu, Rüya ondan daha önce bu kadar güzel bir öpücük hiç almadığını düşündü. Parmaklarının teninde gezdiği yerleri büyüyle

mühürlüyor, dilinin ve tadının en esrarengiz tılsımlarını tenine ekiyordu. Nazik, almaktan çok vermeyi bilen bir dokunuş... İçinde yükselen duyguların kabarma hissiyle, aynı arzu ikisini de alev alev yakıyordu.

Hayallerin en büyük sevincini tek bir nefeste yudumlarken, vasıfsız kaderlerinin karanlığın göbeğine fırlatılmış, hedefi belirsiz bir oktan başka bir şey olmadığını nereden bileceklerdi ki?

Ve hevesle tattığı dudaklarından zor bela ayrılan Şahin, istemeyerek karısını kollarından saldığında, Rüya dakikalarca kapının girişinde kocasının arkasından baktı. Ne demişti Şahin, "İzleniyoruz... Onlar ne derse biraz tereddüt ediyormuş gibi davranarak kabul et... Benim evden çıkmamı bekleyecekler ve tabii delillere ulaşmamı... Benden sonra seni arayacakları kesin... Eve geldiğimde, sanki flaşı benden çalmışsın gibi onlara ulaştırmaya çalışacaksın... O sırada Vural eve baskın yapacak ve beni tutuklayacak... Güya artık baştakileri oyalayamıyormuş gibi ve tüm suç üzerime kalmış gibi davranacak... O sırada onlar seni kuzeninin ve Türkan ablanın yanına götürdüğünde, yerlerinin tespit edilmesi sayesinde onları kıskıvrak, sorunsuz yakalayacağız... Korkma, seni biz izleyeceğiz ve koruyacağız..."

Ama dedikleri olmadı, o beklenen, korkulası ve ürküten telefon kocasının gidişi ardından gelmedi. Kocası gittikten sonra ne arayan oldu, ne soran... Rüya endişeli hâlde salonun ortasında dolaşırken, ellerini ovuşturuyor, sanki telefona bakınca erken çalacakmış gibi ileri geri yürüyüp, gözlerini telefondan bir an olsun ayırmıyordu. Tırnakları bitmiş artık etlerini kemirip kopartarak tükürüyordu...

Onun bu şaibeli hâlinden işkillenen Hatice Hanım, kurnaz gözlerini kısarak bakınca, Rıza Dede ondan önce davranarak "Bobanin postan korkuluu sen miydun kizum?" diye sordu.

Rüya şaşkın bakışlarını camın önündeki tekli koltukta oturan yaşlı adama çevirdiğinde "Efendim?" dedi dalgınca.

"Diyrum ki, otağuna diken döşemeduk..." Genç kız hâlâ

anlamadığını belirten saf bakışlarını yüzüne dikince "Otur da... Başım döndü... Yali kazığı misun mübarek..." diye biraz kızgınca söylendi.

Birkaç dakika sonra Rıza Dede uyuklamaya başladı ve Hatice Hanım elindeki dantelle ilgilenirken, salona yeniden sessizlik çöktü. Ama Rüya ne oturabildi ne ayakta durabildi. Odayı endişeyle turlamaya, camları gözetlemeye devam edince, Hatice Hanım gelinini bir kez daha süzmekten geri kalmadı. Kaşlarını kaldırarak koltuğa oturan kıza baktı ve daha fazla dayanamayarak "Bir şey oluyor ve bu şeyler hiç iyiye alamet değil..." diye homurdanarak söylendi.

Rüya bakışlarını kayınvalidesinden kaçırarak, soluk aldıktan sonra titreyen sesiyle konuşmasını sürdürdü. "Şahin geç kaldı... Onu merak ettim..." Kıvırdı. Hatice Hanım inanmaz bir tavırla gözlerini kısınca "Valla!" diye salladı. Bir gün yalan yemin etmekten çarpılacaktı ya ama ne zaman...

Rüya tahminlerinde yanılmamıştı. Adamlar sandıklarından daha zekiydi ve olacaklar Şahin'in sandığı gibi kolay olmayacaktı.

Saatler geçmek bilmiyordu. En korkuncuysa yemek zamanıydı. Aşağıya inmek ve onlara rol yapmak zor geliyordu Rüya için. Kayınvalidesi seslendiğinde, oturduğu yataktan kalktı. Endişeyle etrafa bakındı. Merdivenlere çıktığında, yan aralık kapıdan yatağın üzerindeki sırt çantalarını görürken, nasıl hiçbir şey olmamış gibi diğer insanlarla sohbet edebileceğini düşündü. Şahin gelecekti ve gideceklerdi... O iyi olacaktı. Her şey iyi sonuçlanacaktı. Umut büyük, karamsarlık onun gölgesiydi...

Çok diretmesine gerek kalmadı. Hatice Hanım da bir şeyleri sezmiş olmalı ki sessizleşmiş ve konuların merakından suskunlaşmıştı. Yemek biter bitmez yeni sohbetlere mahal vermemek adına, başının ağrıdığını savunarak, odasına gitti. Odanın bir ucundan öteki ucuna yürümeye başladı, bir yandan da eğer telefon gelirse, neler söyleyeceğini defalarca olduğu gibi yine düşünüyordu.

İşte o anda felaket treni gibi telefon evin içini inletti. Rüya olduğu yerde put keserken, konuşmasının arkasından birkaç saniye geçmişti ki kayınvalidesi "Kızım, telefon sana..." diye merdiven boşluğundan seslendi. Rüya merdivenleri titreyen bacaklarıyla nasıl indiğini ve titreyen ellerini ahizeye nasıl uzattığını bilmiyordu. Oysa cesur ve serinkanlıydı ama az önce kendine verdiği o muhteşem telkin sözlerin gerçekçiliği telefonun buz gibi yüzeyine dokunduğu an yok olmuştu. Yüzündeki kireç görünümü, sesindeki eşsiz çaresizlik dışa vuruyordu. Kokuyordu. Bu çaresiz korkaklık içine, iliklerine kadar işliyordu.

"Efendim..." dedi bir süre aradığı sesini bulduktan sonra. Hiç hareket etmeden öylece telefona bakıyordu. Birkaç sözcükle hayatının bir bölümü üzerine set çekiş gibiydi. Çenesinde kasılan adale ne kadar sinirli olduğunu belli ediyordu.

"Nasılsın Rüya'cığım..." dedi karşısındaki laubali ses.

"İy... İyiyim Kayra..." dedi Rüya oyuna ayak uydurarak.

"Aferin, akıllı kızmışsın... Şimdi haber geldi... Birazdan seninkisi gelir... Nasıl yaparsın bilmem ama birkaç saate kadar o flaşla birlikte, köyün girişindeki yola geleceksin..."

İçinde karışan, korkudan yer değiştiren kanı yüzüne hücum eden Rüya'dan bir süre ses gelmedi. Telefondaki tatsız ses "Buna hazır mısın? Ya da Şahin ve sevdiklerin arasında seçim yapmaya?" diye sorduğunda, arka taraftan kuzeninin çığlık sesi duyuldu. "Duyuyor musun Rüya? Seni bekliyorlar."

İçinden bir şeyler çekilen Rüya panikle "Du-duyuyorum..." diye atılarak ağlamaklı bir sesle "Tamam..." diye söylendi. Bakışları Hatice Hanım'ın ona bakan tedirgin gözleriyle karşılaştığında, tek bir hareket yapmadı. Tedirginliğini gizlemekte güçlük çektiğini belli etmemek için, parmakları masanın üzerinde duran dantel peçetenin üzerine kenetlendi. Bedeni, bedeni nasıl da titriyordu oysa.

"Sen orada bekle, gerisini biz halledeceğiz... Şahin'e tek kelime etmeyeceksin..." diyen adam telefonu suratına kapattı. Rüya bir süre daha ahizeyi elinden bırakmadan çaresizce bek-

ledi. Sonunda onu masanın üstüne bıraktığında, kanı çekilmiş gibi gözü hiçbir şeyi görmez olmuştu. Ruhu bir anda boşalmış gibiydi. Kayınvalidesinin tarafına bakmadı. Güçlükle ayakta durabiliyordu. Ellerini zonklayan şakaklarına götürdü. Bir bahane üretmeliydi ondan cevap bekleyen kadına ama mantık dedikleri olgu şu anda pek bir işe yaramıyor, zihnindeki yalanlarını bir türlü toparlayamıyordu. Ya Şahin'e bir şey olursa korkusu, ya sevdikleri zarar görürse düşüncesi, içini kurt gibi kemiriyordu. Ve umudu azaldıkça direnci tükeniyordu.

Bir robot gibi mutfağa doğru ilerlediğinde, Hatice Hanım arkasından bakarak öylece kalakaldı. Acının duruşunu tanırdı yaşlı kadın, öylesine bambaşkaydı... Öylesine gururlu, öylesine gamsız, dünya umurunda değilmiş gibi... Gösterdiği başka, anlattığı başkayken, içindeki kan revan olmuş savaşı bambaşkaydı... Bedeni titriyordu kızın, konuşacak mecali, kendisini ifade edecek sözleri artık yoktu. Korkuyor ve çaresizce olacakların dehşetinden ürküyordu. Biraz sakinleşmek için su içmeye çalıştı ama bardak cansız ellerinin arasından kayarak lavaboya düştü ve fayansa çarpan ince cam gürültüyle parçalandı.

Genç kızın gözü kırık parçalara takıldı. Hayatı gibi paramparçaydı. Gözlerini sıkıca kapatıp, ezberlediği gamsızlık maskesini yüzüne taktı... Öğrendiği başkaydı, söylediği başka... İçindeki savaşı parça parça öldürüyordu onu. Gözyaşlarının arasından baktığı camlar parlıyordu. Tıpkı hayatına benzeyen camlar parladıkça, kendini daha fazla tutamayarak, hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Tazecik yaşlar yanaklarından süzülürken, ilk defa güçlü olmak istedi, ilk defa bu kadar yıkılmamak istedi... Kendisini toparlaması biraz zaman aldı. Acı olan gerçekleşecek, söz verilen ve kurulan plan yerine getirilecekti ama bilmediği... Oyunun bitmediğiydi. Saklambaç zamanının geçmeyeceğiydi...

Ve kaderin kalemiyle yazılmaz... yazgıya yön çizilmezdi...

17. BÖLÜM

Sen hep bana ait kalacaksın.
Çünkü sana her şeyinle sahip, bir ben olacağım...

Issız ve karanlık ormanlık alanı yoklayan gözler her yeri titizce araştırıyordu. Bu yaptığı belki delilikti belki gurursuzluk ya da saçmalık... Ama yapması gereken başka bir şey yoktu. O her şeyden önce vicdanlı bir erkekti. O gün tam Rüya ve o adam otelden kaçtıktan sonra günler süren kaçma kovalamacayı es geçerek, sonunda Şahin ve Rüya'yı takip etmiş ve gittikleri yeri bulmuştu. Amacı Rüya'yı bu hastalıklı düşüncelerden kurtarmak, o adamın elinden çekip almaktı ama görmüştü. Beklemediği, genç kızın hislerindeki ağır değişimdi. Onların birbirine olan bağlılığını görünce, aşkla bakan gözlerini, kopmayan ellerini seyredince, her şeyden vazgeçerek içindeki deli saçması seslerden kurtulup, şehre dönmüştü. Ve soluğu Türkan Hanım'da alarak ona hesap sormak amacıyla dadanmıştı evine. Bunun sebebi ise her şeyi bilip susmasıydı. Ona kaç defa sormuştu, *Rüya neden soğuk* diye, söylememişti. *Rüya nerede* diye, susmuştu.

İçinde ne varsa sormuştu ama otoparkta aracına öfkeyle binerken gördüğü manzara ile, iliklerine kadar donup kalmıştı. Önce müdahale etmek istemiş fakat mantığını kullanarak bu adamların Rüya'yı da kaçırmış olma ihtimalini düşününce, hemen bu fikri aklından silerek takip etmişti. Onları ıssız bir ormandaki ufacık bir kulübeye getiren katil görünüşlü adamları, tek başına alt edemeyeceğini anlayınca, işe önce polisi

karıştırmayı düşünmüş fakat sonra bundan vazgeçerek ortak bir tanıdığının vasıtasıyla karanlık tiplerin olduğu bir grubu aramıştı. Bunlar Mustafa'ya göre işler değildi ama yapacak fazla bir şey yoktu. Olayların onun planından çıkacağını ve işe kendi iradesi dışında o Polis Vural'ın karışacağını, hatta büyük bir cesaret gösterip Kayra'yı kurtarırken vurularak komalık olacağını katmamıştı!

O salak polis her şeyi berbat etmiş, hayatını ortaya koyarak kendini tehlikeye attığı yetmezmiş gibi birde Kayra ve Türkan Hanım'ın yaralanmasını sağlamıştı. Türkan Hanım Kayra'yı kaçırırken bacağından vurulmuş, Kayra çok konuştuğu için ensesine vurularak bayıltıldığından, beyin kanaması riski geçirmişti. Ve sonuçta beş yaralı, iki ağır yaralı polisle bu operasyon bitmiş ve rehineler ölümsüz kurtarılmıştı. Ve artık sorun olmadığını en azından hayatlarının kazasız belasız normale döneceğini düşünürken, aracının kapısının açılmasıyla olduğu yerde gördüğü kişi sayesinde donakalmıştı.

İşte tam da o sıralarda elinde telefon öfkeyle ofisinin içini arşınlayan adam telefondaki adamlarına tıslayarak bağırıyordu.

"Her şeyi b*k ettiniz... Altı üstü flaşı ve kızı sağ istedim ama siz her şeyi mahvettiniz!" diyerek telefonu kızdığı adamının yüzüne kapatarak, kırlaşmış çatık kaşları altındaki hiddetli bakışlarını arkasındaki adamına dönmüştü. "B planına geçiyoruz... Şahin'i kodeste kollayacak ve göz hapsinde tutacak birisi ayarlandı mı?"

"Ayarlandı efendim..."

"Peki kız? O bize lazım... Kilit noktamız... Her şey onun varlığına bağlı. "

"Kızı eski sevgilisi almaya gidecek..."

"Güzel... O salak işe burnunu fazla sokarsa temizleyin... Ama kızın etrafında dolanmaya devam ederse dokunmayın..." dedi p*ç p*ç gülümseyerek. "Bu daha çok işimize yarayacak... Aşk, ihanet kaldırmaz! Ve nefret, akla hayale gelmeyecek işler yaptırır âşık adama..."

O sıralarda tüm bu olanlardan ve kaderin onların lehine kurduğu oyundan habersiz olan Şahin sevinçten delirmek üzereydi. Kaç kere teşekkür ettiğini unuttuğu Ali'nin elindeki flaşa üşütükler gibi korkakça bir mutlulukla bakıyordu. Özgürlüğünün anahtarıydı bu ufacık nesne... Sanki Ali onu kandırıyormuş gibi eline almaya korkuyordu. Dünyaları verseler bu kadar sevinmezdi, çünkü Şahin iki cihanda da hazinesi olan tek şeyi bu ufacık nesne sayesinde kurtaracaktı. Kocaman adam, uçurumlara bile korkusuzca atlayan deli, vuslatı yakın eden umutlarını üşütüyordu. Sanki sesine ses değse çığlık olacakmış gibi dudaklarından firar eden nefesine kamçılı bir itaatkârlık düşürüyordu, "Gerçekten, bitti mi?" diye sorarken.

Onun bu şaşkın hâllerine keyifle bakan ve yumduğu gözlerinin üstünde heyecanla titreyen gür kirpiklerine, eşsiz bir duayı mırıldanan küfürden inzivaya çekilmiş dudaklarına anlam veremeyen Ali, elindeki iki flaşı sallayarak arkadaşının eline bıraktı.

"Korkma uşağum, isurmaz da." Alaylı sesi mutluydu.

Şahin garip bir ses çıkararak avucundaki flaşlara baktı. İçindeki kışlarına artık yaz gelmiş, gözlerinin önünde ona heyecanla ve huzurla bakan karısının gözlerindeki yıldızlar tüm dünyasına ışık gibi belirmişti. Neydi amacı? Sadece düşmanları alt etmek, ülkesi için vefasızlık yapan hainleri ipe çekerek ifşa etmek ve de ailesini temizliğiyle gururlandırmak değil miydi? Değildi artık. Amacı bu değildi, tek amacı sevdiği kadının yüzündeki hüznü silerek güne huzurla başlaması ve ona her baktığında gözlerinde göreceği sonsuz umuttu.

Şimdi hayatları bu ufacık iki flaşa mı bağlıydı? Tıpkı sevdiği kadın gibi... İçinde tepişen umutları ve bitmek bilmeyen heyecanıyla, yakışıklı yüzünde sönmeyen gülümsemesiyle

evin yolunu tuttuğunda, planın istediği gibi işlemesi için daha tükenmez bir inançla sarsılarak dua ediyordu.

Daha bahçe kapısından adımını attığı an yüreği daha başka bir kaygıyla çarpmaya başladığında ise sevinci buruk bir huzura dönüştü. Bugün dananın kuyruğu kopacak, birkaç saat sonra her şey değişecek, belki de bir süreliğine sevdiğinden, ailesinden iyi bir sebep için ayrılacaktı. Vural ve ekibi yolda olmalıydı. Önce bakışlarını bahçede titizce gezdirip, usulca kapıdan içeri girdi. Holün girişindeki duvara asılı Karadeniz tablosuna bakarken, aklına gelen şeyle, hemen duvara yanaşıp, değerli tabloyu duvardan çıkardı. Asla işini şansa bırakmaması gerektiğini çok zor ve çetin yollardan öğrenmişti, umudun kötü huylu bir ur olduğunu ise artık biliyordu. Tablonun arkasındaki kartonun ucunu kaldırıp, flaşın birisini ne olur ne olmaz diye oradaki çerçevenin oyuğuna yerleştirip, yüzeyin pürüzsüz olmasını sağlayarak kapattığında, arkasında duyduğu sesle bir an nefessiz kaldı. Ama sonra gülümseyerek hiçbir şey olmamış gibi, sanki suçüstü basılmamış gibi tabloyu yerine astı ve gizemli bakışlarını saçma bir vurdumduymazlıkla arkasına çevirdi.

Annesi ve Rüya ellerinde meyve tabaklarıyla mutfak kapısının girişinde ona bakıyordu. Rüya koyu kahvelerine, zekâ sinmiş gözlerini kıstı. Hatice Hanım çok başka bir yanlış anlamayla başını sallayarak "Onu asla atmayacağım Şahin, ben o resmi seviyorum... İnadı bırak artık..." diye huysuzlandı.

Şahin önce kaşlarını çattı. Sonra annesinin neden kızdığını anlayınca, salakça gülümsedi. Şahin sırf annesine takılmak için bu eski resmi her zaman atmasını söyler durur, annesi de inatla onu saklamayı ve muhafaza etmekte ısrar ederdi.

"Yere düşmüş anne. Asacaktım, valla kötü bir niyetim yoktu."

"Yalancı... Bilirim seni ben. Kesin görmeden el altı yapacaktın..."

"Yok anne, ona artık gözüm gibi bakacağım! Söz..." dediğinde imayla, duvara astığı tabloyu okşar gibi düzeltip karısı-

nın süzgün bakışları arasında ona yaklaştı. Kolunu boynuna dolayıp kızı şaşkınca irkilten bir umursamazlıkla yanağından öptü. Rüya bir anlık alıklıktan sonra kocasını dirseğiyle geriye ittirirken, "Şahin?" diye dişlerinin arasından uyardı.

Hatice Hanım oğlunun edepsizliğine homurdanarak içeriye yöneldi. Rüya içeri geçen kayınvalidesinin arkasından bakarken, Şahin karısının gözlerinin içine bakarak, "Alış artık sevgilim, bu durumlar hep olacak..." diye ona bilinçli olarak sataştı.

Rüya tek kaşını kaldırarak "Eee? Sonuç?" dediğinde konuya dâhil olarak, Şahin ellerini ceplerine koyarak omuzlarını kaldırdı. "Yani daha ileri gitmeyeceğim... Mesela şu anda seni soyma isteği içinde kıvrandığımı, belki bir şans yatak yüzü görürüz diye umutlandığımı, hatta her an dudaklarına yapışacağımı onlara belli etmeyeceğim... Söz..." dediğinde Rüya dişlerini sıkarak kızarmış yanaklarını huysuzca şişirip ofladı. "Sonuç Şahin? Gerçi lafı değiştirmenden belli..." derken hüsrana uğradığını belli etmemeye çalışarak "Peki şimdiki planımız ne?" diye sordu. Güzel yüzü asılmış, gözleri süzülerek dolmuştu.

Şahin gözlerini karısının yüzünden çekmeden, "Bir planımız yok..." dedi acıklı acıklı. Ay bu adam böyle Küçük Emrah'a bağlayınca içi çekiliyordu.

Rüya umutları kırılmış hâlde, "Nasıl yok! Herkesin bir B planı olur..." diye son ümit kırıntısıyla atıldı.

"Bizim yok..."

"Ne yapalım, canın sağ olsun... Kaçarız..." dedi Rüya zorlukla. "Ayrılmayacağız."

"Ayrılmayacağız." dedi Şahin durgunca bakarak karısına.

Rüya yalan bir gülüşle göz kırparak "Ne sandın. Sen hep bana ait kalacaksın. Çünkü sana her şeyinle sahip bir ben olacağım..." dedi.

Ona güç verirken canı yanıyordu. Sonra yüzünü düşürdüğünde, göz kapaklarını zorlayan yaşlar yanaklarına akmak için zaman kollar hâle geldi. Şahin bu oyunun ileri gittiğini

anlayıp, onu üzdüğü için kendine kızarak yanına yaklaştı. Karısının yüzünü elleri arasına alarak kaldırıp, gözlerinin içine keyifle baktı. Cebinden çıkardığı flaşı göstererek "Sanırım, biz plana sadık kalacağız..." diye söylendi.

Bu sözle heyecanlanan Rüya çığlık atarak elindeki meyve tabağını yere fırlatıp, kocasının elindeki flaşa sarıldı ve olduğu yerde saf bir çılgınlıkla çığlık çığlığa birkaç defa zıpladıktan sonra, kocasının boynuna sarılarak yanaklarından ve dudaklarından ufak öpücükler çaldı.

Hatice Hanım ve Rıza Dede onun çığlığını duyunca endişeyle kapıya koşarken, onları sarmaş dolaş görünce endişeyle "Ne oliy, polis mi celdu?" diye soran Rıza Dede'ye çanak tutan endişeli ses Hatice Hanım'a aitti.

"Şahin, oğlum kötü bir şey yok ya?"

Rüya son anda ne yaptığını anlayarak geriye çekilirken, Şahin karısının boynuna koluna dolayıp yanına sabitledi. Boğazını temizleyerek "Her zaman kötü bir şey olacak diye beklemeyin, bu sefer iyi bir şey oldu..." diye söylediğinde, Hatice Hanım gözlerini kıstı ve gelinin kızarmış hâlini görünce, bir elini ağzına koyarken, diğer elini dizine vurdu.

"Yoksa torun mu geliy... Aha kizı babasına götürmeden karni şişti..." dediğinde Rıza Dede göbeğini hoplatarak "Akıllı uşak... Rüya gelin kizıp *"Ha bunlaru babamun evinden mi geturdum, tiiii acık da sen bah da"* dediğinde *"He babanın evinden geturdun!"* demek için yaptin diiii..." dediğinde alayla, kıpkırmızı kesilmiş suratını aşağıya eğen Rüya'ya sarılan Şahin annesine dönerek kulaklarına kadar kızararak bir ilki yaşadı. Böyle kaba bir erkeğe mahcupluk yakışmazdı ama bu hergeleye yakışıyordu. Boğazını temizleyerek, "Ne torunu anne... O işe daha yeni başladık, leylekler getirmiyor ki bunu siparişle, hemen nasıl gelsin?" dediğinde göğsüne yediği dirsekle bir an cidden nefesi kesildi.

"Ahlaksız uşak... O zaman neden tepiniyordunuz deli danalar gibi?"

"Hani mart kedisiydik ana... Ne ara olduk dana?"

"Uyyy... Utanmaz uşak... Kudirdi kudirdi... " diyen Hatice Hanım kızararak babasının koluna girdi ve hayıflanarak ağzı kulaklarındaki yaşlı adamı çekiştirip içeri soktu.

"Gel baba gel, bu uşak iyice azdı..."

"Gördüm kızım gördüm... Maşallah de maşallah. Torunlar yakin desena..."

"Tobe tobe..." dedi Hatice Hanım kızarak. "Al dedesuni, vur torunina..."

Rüya yaşlılar gözden kaybolunca kocasına döndü. Şu anda ona iyi bir azar çekmesi lazımdı ama ne yazık ki yaptığı tek şey, kollarını kocasının boynuna dolayıp, dudaklarına yapışmak olmuştu. Şahin bir anlık şaşkınlığın arkasından karısının başlattığı -ilk kez başlattığı- bu eylemi tüm kalbiyle kabul etti. Kollarını sıklaştırdı, bedenlerini iyice birbirine yasladı. Ona baş döndüren tutkulu bir öpücük hediye ederken nefes nefese geriye çekildiklerinde, Rüya gözleri parlayarak "Artık masum olduğunu kanıtlayabileceksin." diye soluk soluğa fısıldadı.

Şahin burnunu burnuna sürterek "Kanıtlayacağız..." diye soludu. "Ve bir daha hiç ayrılmayacağız..."

"Ayrılmayacağız..."

"Yüzünü hep güldüreceğim..."

"Mutlu olacağız..."

"Serçe ve Şahin... Mutlu sona kavuşacak..."

"Kavuşacak..." dedi Rüya. Kollarını sıklaştırarak yüzünü kocasının boyun köküne yasladığında, kader yine oynadı son kozunu... Kapı dışarıdan büyük bir gümbürtüyle yerinden söküldü ve ikili toz bulutunun arasında arkasını çığlıklar eşliğinde döndüğünde, içeriye giren polisler bağırarak "Yat yere yat... Kimse kıpırdamasın" diye bağırmaya başladı.

Rüya toz bulutunun arasında donmuş vaziyette dururken, onu koruma güdüsüyle arkasına çekmek için hamle yapan kocasının kollarından, nasıl koptuğunu hatırlamıyordu. Bir el, hayatlarına darbe gibi inen ve geleceklerine yön veren zalim bir el... Kocasının haykırışları arasında almıştı onu kollarının

arasından. Rüya ağlayarak kollarını açıp kocasına atıldığında, kalın kollar beline dolanarak onu geriye çekti.

Az sonra cehenneme dönen evde, Hatice Hanım'ın feryatlarına, Rıza Dede'nin öfkeli bağırışları karışmıştı. Rüya gözyaşları içinde kocasına döndüğünde, iki iri polisin onu kıskacına almış olduğunu ve zor kullanıp canını yakarak ellerini arkasına çekip kelepçe taktıklarını gördü. Gözleri Vural'ı aradı. Bu işin böyle olmaması gerektiğini biliyordu. Aradı, taradı ama... Olmadı. Hiçbir yerde yoktu. Yüreğinde kopan zılgıtlara kulak tıkarken, korkularına ket vuran dehşetini düşüncelerinden sıyırarak atmak istedi. Ama olmadı. Polisler Şahin'e hor davranıyor, canını kıyasıya yakıyordu. Bu işte bir terslik vardı. Kocasına atılacağı zaman, onu kollarından tutan bir polis "Yaklaşma..." diye kulağına bağırdı.

"Şahin..." dedi Rüya içine bir korku çöreklenerek.

Şahin bakışlarını polislerin üzerinde gezdirirken, kaşları çatılmış ve yüzü ifadesizleşmişti. Keskin bakışları karısıyla buluştuğunda, şakaklarından akan ter kirpiklerine takılarak yüzüne düştü. Çılgınlar gibi polisleri yumruklayarak, ona gelmek için haykıran çaresiz karısını teselli edecek tek söz söyleyemediği için isyan etti kaderine. Çünkü bu planları ifşa etmek demekti ama bakışları, ona sakin olması gerektiğini ve bu işin bittiğinde özgür olacaklarını belirtti.

Polislerin nezaretinde kapıdan çıkarılırken, Rüya onun uyarıcı bakışlarına aldırmadan yine atıldı hengâmeye ama evi aramaya başlayan polisler kızı kayınvalidesinin yanına öteleyerek "Olduğunuz yerde kalın, yoksa sizde suçluya yataklık etmekten tutuklanırsınız..." diye bağırdı. Sesi ciddi, duruşu keskindi.

İyide yaptıkları zaten buyken neden hâlâ tutuklamıyorlardı onları da!

Şahin kapıdan apar topar çıkarılırken, içerideki iri kıyım özel tim polisler her yeri talan etmiş, yastıkları bıçaklarıyla kesmiş, çekmeceleri ve dolapları ters çevirmiş, evi döküp saçarak işlerine yarayacak gözlerine kestirdikleri ne varsa almışlardı.

Hatta bir polis duvardaki o Şahin'in oynadığı tabloyu indirmiş arıyordu ama aradığı her neyse... İşi bitince de kızgınca kaldırıp bir köşeye savurdu. Bunlar polisten daha çok, mafya gibiydiler ve Rüya gittikçe içinde dehşetin yoğunlaştığını hissediyordu. O anda bir şey oldu. Polislerinden birisi yanındaki telsize "Aradığımız burada değil..." dediğinde, Rüya dehşet bir korkuyla kocasının kollarına atıldı ve umuduna tutunur gibi bedenine asıldığı anda, kollarını sökmemecesine boynuna doladı.

Gitmesin istiyordu, bitmesin... Ona zarar vermelerinden, canını yakmalarından, hayatını mahvetmelerinden deli gibi korkuyordu. Hıçkırıklarına karışmış haykırışları, sesine ses değince çığlık oluyordu ve yakarışları yürek dağlıyordu.

"Şahin," diye inleyerek ağladığında, Şahin yanındaki polisi omuzuyla ittirerek karısına sarılması için imkân sağladı. Dudaklarını kulağına götürerek "Flaş, cebimde..." diye fısıldadı. Rüya o anki dehşetle duyamadı onu. Korkudan titriyordu. Şahin onun bu aciz hâllerini gördükçe dünyayı yıkmak istedi. Ama yapabildiği tek şey, Rüya'ya iyice yaklaşarak dikkat çekmemeye çalışmaktı.

"Rüya'm... Ağlamayı kes lütfen... Bebeğim lütfen... Cebimden al onu. Hadi..." diye buyurdu. Kara yazılmış kaderine isyan eden Rüya sonunda bu emre itaat ederek burnunu çekerken, cebine uzandı ve o ufak şeyi alacakken kocası kollarından çekilerek kapıdan dışarı çıkarıldı.

Rüya tekrar Şahin'e atıldığında, bir polis önüne geçerek durdurdu. Genç kızı kolundan tutup bir köşeye savururken, yüzüne dahi bakmadan, "Herkes toparlansın... Çıkıyoruz. Emanet alındı..." diye bağırarak onlara uyulması kati bir emir verdi.

Merdivenlerden inen bir polis elindeki, sabah Rüya'nın onlar için hazırladığı sırt çantalarını ve bir CD'yi salladı. Emanet o değildi ki! Yoksa başka bir emanet mi bulmuşlardı. Rüya elindeki flaşa çaktırmadan baktı kısacık ve yumruğunu sımsıkı kapadı. Kocası apar-topar araca bindirilirken ev boşalmaya

başlamıştı. Dışarıdan bir polis bağırarak "Kulübeye gidilecek, diğer adam orada?" diye destek birliğine bilgi verdi.

Rüya bakışlarını duvardaki saate çevirdi. Telefondaki adamın dediği saate...

O kara kedi kılıklı adam her şeyi planlamış mıydı? Yok, bu imkânsızdı! Bunu sadece Vural ve Şahin biliyordu! Ve Vural ortada yoktu! Rüya elini şakağına koyarak yutkundu. İçine bir kurt düştü, düşüncelerine sinsi bir akrep... Kuşku hiç olmadığı kadar açgözlü olmuş, sinsi bir yılan gibi, hem iyi yanlarını, hem telaşlı anlarını yokluyordu. Yok, Vural hain olamazdı? *'Ya hainse?'* düşüncesi genç kızı zehirledi.

Arabaların tozu dumana katarak bahçeden ayrılmasını, gözyaşları eşliğinde izledi. Neden tek Şahin'di? Oysa o da suçluydu? En az onun kaçar suçlu sanılıyordu. Onu neden almamıştı polisler, Hatice Hanım'ı suçluya yataklıktan neden tutuklamamışlardı? Aklında dönen deli sorulara şüpheler eklendikçe bir çıkmaza giriyordu.

Arkalarından bahçe kapısından koşarak çıktığında, etrafı toz bulutuna bırakan polis araçları aşağıdaki ince patikadan yola yönelmişti. Rüya arkasını döndüğünde, Hatice Hanım'ı bitik şekilde kapının önündeki kamelyada bulunan sedirin dibine çökerek, hıçkıra hıçkıra ağlıyor buldu.

Yaşlı kadının yanına koşarak, koluna girdi ve onu kapının girişindeki sedire oturttu. Hatice Hanım ağzının içinde homurdanarak "Şahin..." diyordu da başka bir şey demiyordu. O sırada kapının girişinde Rıza Dede göründü. Bastonuna dayanmış, elinde bir bardak suyla, kan ter içinde gözyaşlarıyla yanlarına geliyordu. Titreyen eline dökülen suyu gelinine uzatırken "Hatice..." diye sesleniyor ama konuşmaları gözyaşlarının ve boğazına dizilen hıçkırıklarının içinde yok oluyordu.

Rüya o anda yıkılmak istedi. Yok olmak istedi bu manzara karşısında ama zaman yok olacak, kendini bırakacak zaman değildi. Dedesinin elindeki bardağı alarak onu da gelininin yanına oturttuğunda... yaşlı adamın sırtı daha yer görmeden, elinin göğsüne gittiğini ve yüzünün buruştuğunu gördü.

"Dede..." diye çığlık atarken, Hatice Hanım bir an kendine gelmiş ve kendi derdini unutarak babasının ceketinin iç cebine ulaşıp, ilaç şişesini eline almıştı. Titreyen parmakları eşliğinde dilaltı hapını ağzına tıkıştırmıştı. Babasının getirdiği suyu yine babasına içirip, kalanını eline dökerek yüzüne sürürken "Baba, kendine gel ne olur..." diye yakarıyordu. Yaşlı adam birkaç dakika sonra süzgün bakışlarını güç toplayarak gelinine çevirdi.

"Hatuce, iyuyum ben... Kizi korkutmasağa, iyiyum ben..." diyerek bakışlarını torununa çevirdi. O ana kadar Hatice Hanım kendini saldığını ve oğlunun telaşı arasında Rüya'yı unuttuğunu fark ederek endişeli bakışlarını genç kızın kireç gibi olmuş yüzüne çevirdi. Kendisini unutmuş, onlar için koşuşturup duruyordu. Rüya'nın buz gibi olmuş ellerine uzanarak, kendisine usulca çektiğinde, o ana kadar dirayetli ve metanetli olan Rüya'nın yanaklarına gözyaşları taştı. Bakışlarını yaşlı kadının hüzünlü ve ağlamaktan kızarmış gözlerine çevirdiğinde, birden bacaklarının dermanı çekildi ve olduğu yere sertçe diz çökerken ağlamaya başladı.

"Şahin buraya sağ salim geri gelecek an... Anne..."

Daha çok kendi kendine kekeleyerek konuşmaya başladı. En zoru da, insan kendi kendini teselli etmesiydi, *"Bu da geçecek!" diye.* "Gelecek... Söz verdi..." dedi hıçkırarak yine. "Bırakmayacak bizi. Daha bana şarkı söyleyecek. Şiir okuyacak... Sözü var, Şahin yemin ettiği zaman tutar..." Artık hıçkırıkları hiç durmuyordu.

Yaşlı kadın gelininin yüzündeki yaşları kurulayarak başını kaldırıp gözlerine umutla baktı. "Gelecek annem... Gelecek." dedi genç kızı çekiştirip ayağa kaldırırken.

Gözleri onun şehrinde ağlarken, zaman, bu hesapsız aynlığa şaşkındı. Bedenindeki arsız bir kedere tükenmeye yol verirken, Rüya kayınvalidesinin yanına oturduğunu anlayamadı. Yaşlı kadın ağlayan gelinini kollarına alarak, kulağına umut dolu sözler söyledi ama bu sözler ne içinde yağmura dönen hasreti dindiriyor, ne çektiği cefayı sonlandırıyordu.

O da farkındaydı, biliyordu, uzaklaştıkça yakınlaşacaktı kavuşma... "Keşke söylediğim kadar kolay olsaydı kavuşmak... Durmadan kırılıyor kolumuz kanadımız, umutlarımız, biliyorum bitmiyor çilemiz... Ama geçecek, her yağmurdan sonra güneş doğar..." dediğinde yaşlı kadın, kapıda bir hareketlilik oldu.

Evleri biraz uzak olan konu komşuları Fatuma Abla, Moni, Aişe ve Filiz'in ailesi endişeyle kapıdan içeri girdi. Her kulaktan bir ses çıkarken, Moni, Hatice Hanım'ın yanından Rüya'nın kalkmasını fırsat bilerek oturdu ve Hatice Hanım'a sarılarak "Üzülme Hatuce, bi yanışlık oldiğunu elbet anayacaklar... Şahin uşak suçsiz da, biz bile biliyık... " diye onu teselli etmeye başlamıştı.

Hatice Hanım dostlarının tesellisiyle birlik olurken, Rıza Dede bakışlarını torununun eşine çevirmiş, endişeli gözlerini kırpmadan bakıyordu. Gün görmüş geçirmişti ve genç kızın aklından geçeni yüzüne yansıyan açık bir kitap gibi çevirip çevirip okuyordu.

Tedirgin olmuş Rüya duygularıyla çırılçıplak bir ayazda kalmış gibi hissedince, ona burukça gülümsedi. Eğildi ve yanağından öptü. "Üzülme dede, Şahin gelecek..." dediğinde yüreğine bir ağırlık, boğazına bir yumru oturdu. Gitmek ne kadar zormuş meğer. Oysa o hep istediği buydu çok zaman önce ama şimdi... Şimdi Şahin yoktu ya, umutsuzluk kuruturken içini, çaresizliğin yürek yangınıyla kıvranarak her şey anlamını yitiriyordu. Yüzünü döndüğü o yamacın şebnem şafağı bile ısıtmıyordu içini, umutlarına ekmiyordu mazinin sevinçlerini...

Yaşlı adamın şaşkın bakışları arasında doğrulurken, "Kendinize iyi bakın, Şahin iyi olacak..." diyerek arkasını döndü. Elleri boş, umutları yitik, hayallerinin gölgesinde kaybolmuş bir rüyayla. Yanağına yaşlar sıralanırken, boğulacağı karanlığın dipsiz kuyularına adım atar gibi attı adımlarını boşluğa ve koluna dokunan naif dokunuşla, olduğu yerde kalakaldı bir

anda. Hatice Hanım dostlarından sıyrılarak yerinden kalkmış, gelinine endişeyle bakıyordu.

Rüya iç geçirerek çenesini dikleştirerek, "Artık onların kazanmasına izin vermeyeceğiz... Buraya geldiğimizde, bize mühlama yapar mısın?" diye sordu yanağına süzülen yaşa aldırmadan.

İçi korkuya teslim olan yaşlı kadın, gelinini kollarının arasına alarak birden dehşete kapıldı yüzünde okuduğu gerçekle. Titrek sesinden yakararak, "Gitme kızım... Sana bir şey olursa, Şahin kendini affetmez... Ben oğluma ne hesap veririm..." diye umudu sırtlanmış kelimeleriyle kulağına fısıldadı.

"Olmayacak..." diye söylendi Rüya. Ona güvence verircesine geriye çekilip, gözlerinin içine baktı. "İnanın, olmayacak anne."

"Uyyyy! Annen size kurban olsun... Gitme kızım ne olur. Başına bir şey gelir... Rabbime bunun hesabını nasıl veririm... Bahar gözlüme ben ne derim... Anana babana nice derim..."

"Gitmezsem..." dedi Rüya onlara endişeyle bakan topluluğu göz ardı ederek sesini kısıp. "İşte o zaman bir daha hiç bir arada olmayız... Bırak gideyim..."

"Bırakamam..." dedi Hatice Hanım gelininin bileğine asılıp zorla eve sokarken. Rüya çırpınarak elini kayınvalidesinin elinden çekmeye çalışırken, bir taraftan da yakarıyordu acıyla.

"Bırak gideyim ne olur... Şahin için..."

"Şahin için gitmeyeceksin... Sana bir şey olursa, ben bunun hesabını kimseye veremem hele oğluma... Bir yanım uçurumken, diğer yanım yangın olmasın annem... Kor kor yakma bizi... Gitme..." diye ağlayan yaşlı kadın gelinini oturma odasına götürdü. Direndi, karşı durdu ama olmadı Rüya. Kayınvalidesi ondan daha kuvvetliydi bu konuda. Tam kapıyı kapatacaktı ki, arkasında beliren titrek ses "Hatice anne... Rıza Dede fenalaştı..." dediğinde, Hatice Hanım bir an donup kaldı ve apansız arkasını dönerek, kapıya atıldı. Sonra bir an bocalayarak duraladı ama kapıdaki arbedeyi duyunca derhâl babasının yanına yöneldi.

Rüya yaşlı gözlerini kapının girişinde duran Filiz'e çevirdi. Yutkunuyor ama sesini çıkaramıyordu. Filiz beklenmeyen bir şey yaptı ve yana kayarak ona yol verdi.

"Git..." dedi dişlerini sıkarak. "Git ve onu kurtar..."

Rüya körkütük sarhoş gibi yalpalayarak, yanağından süzülen yaşları silerken genç kıza minnetle baktı ve tüm hızıyla kapıya yönelip yıldırım hızıyla koşarken, arkasından çığlık çığlığa bağıran Hatice Hanım'ın acılı sesine kulak asmadan, son hız koşmaya devam etti.

Rüya hayatında birkaç günde birçok anıyı yaşadığı evden, evinden, zor bela koptuğunda, koşarak o adamın dediği ana yola sapmak için ufacık bir sapaktan döndü. Yokuşu gözyaşları eşliğinde nefes nefese inerek ana caddeye çıktı. Köprünün üzerine geldiğinde, etrafta kimse yoktu. Bakışlarını merakla ve korkuyla etrafta dolaştırdığında, tam da dendiği gibi ileride bir araba göründü. Umut yeşerdi yüreğinde, Şahin için bir umut ama bu... Lanet olsun bu Mustafa'nın arabasıydı!

Rüya tozu dumana katarak gelen araca hayretle bakarken, gördüğünün sanrı olduğuna inandı. Gözlerini kapattı birkaç saniye ama... Ama değildi. İşte onun arabasıydı ve araç yaklaştığında tam yanında ani bir frenle durdu. Rüya şaşkınca araçtaki kişiye baktı. Mustafa yanındaki siyah takımlı bir adamla, araçtan iniyordu.

"Mustafa?" dedi hayal ve kâbus arası bir fısıltıyla.

"Rüya..." dedi genç adam endişeyle koşarak genç kızı kollarına alırken. Rüya kirpiklerini kırpıştırarak "Ne arıyorsun burada?" diye hesap sorduğunda, genç adam kızın yüzünü ellerinin arasına alarak alnındaki terleri sildi.

"Oh şükürler olsun, iyisin..."

"Mustafa... Sen nereden... Nasıl?" dediğinde karmaşık cümleler kurarak, dudaklarına kapanan dudaklarla olduğu yerde donup kaldı. Kız daha müdahale edemeden ona, ileriden siren sesleri duyulan araçların yanlarından salındığını idrak etti. Korkuyla genç adamın kollarından kopmak için zorladı kendini fakat olmadı. Tam yanlarından geçmekte olan polis

aracının içinde oturan elleri kelepçeli ikiliden birisi olan Şahin, şaşkın bakışlarını birbirine kenetlenmiş ikiliye çevirerek, donup kalmıştı. Ve Şahin o an nefes alamayarak öldüğünü sandı. Yer yarılmadan, gök delinmeden de kıyamet kopardı... Ve Şahin kıyameti koparmıştı içinde.

Dudaklarından firar eden fısıltıdan habersiz "Rüya..." diye çaresizce inlerken, gözlerini sımsıkı kapatarak şeytansı bir inatla bu iğrenç görüntüyü benliğinden silmek istedi ama başaramadı. İçinde yeşeren anlamsız gurur ve bencillik kabarırken, başı ne ara yana dönmüştü, kâbus görür gibi karısına bakmıştı da, onları hâlâ dudak dudağa bulmuştu... Anlayamadı!

18. BÖLÜM

Ne soğuktur vedalar...
Öldürür umutları...

Yanlarından geçen arabayla neye uğradığını şaşıran Rüya, üzerine abanan bedeni ittirirken araç yanlarından son hız geçmiş ve Şahin hüsranla başını öne eğerken, Rüya kocasının bindiği polis aracını tanımıştı. Çığlıkları genzine takıldığında dudakları titredi. Koluna tiksinerek dudaklarını silerken gözlerini kapayarak haykırdı.

"Şahinnnnnn..."

Yanağından sicim gibi yaşlar süzülürken, acı içinde aracın arkasından atıldı ama daha yerinden kıpırdayamadan Mustafa onu kendine çekip sımsıkı sinesine bastı ve saçlarının dibine soluk soluğa "Özür dilerim, özür dilerim... Senin için, yaşaman için..." diye kollarının arasına hapsederek, bağıran kızı sakinleştirmeye çalışmak ne mümkündü. Eğer o adamların dediğini yapmasaydı onlar Rüya'yı vuracaklardı ama bu yaptığı onu zaten öldürmek olmuştu, şimdi daha iyi anlamıştı. Mustafa'nın içine bir acı çöreklendi.

İçli içli sesi kısılasıya haykırarak Rüya "Şahin... Şahin..." diye ağlayarak bağırdığında, onu sakinleştirmeye çalıştı. Genç kızın öne uzattığı ellerini aralarına hapsetti. Kollarını narin bedenine kanca gibi sardı. Ama bu mümkün değildi. Rüya hırçınlığını da vahşiliğini de gözyaşlarıyla tamamlıyordu. Araba tozu dumana katarak gözden kaybolurken, Rüya Mustafa'nın omuzlarına defalarca vurarak aracın arkasından koşmak iste-

di fakat genç adam öyle sıkı tutuyordu ki belini, bunu yapması mümkün olmadı.

"Öldürdün bizi..." diye bağırırken, sesi yalçın dağların tepelerinde yankılanıyordu.

Rüya çaresizlik içinde gözyaşlarını akıtırken, haykırışları eşliğinde genç adamın kollarından sıyrıldı. Bedenini daha fazla taşımayan dizleri sayesinde yere kapaklandı. Ellerini yumruk yaparak dizine vururken, isyanını sesine yansıtıp haykırıyordu.

"Neden yaptın? Neden? Neden? Neden?"

Mustafa aşağıya eğilerek genç kıza uzanmıştı ki, o ana kadar yanlarında sessiz bir korkuluk gibi dikilen siyah giyimli vicdansız adam ondan evvel davranarak, genç kızın kollarından kabaca kavradı. Hiç acımadan ayaklarının üzerine dikerken, Mustafa isyan ederek adamı omuzlarından geriye doğru hiddetle ittirdi.

"Dokunma ona! Dokunma dedim..." diye haykırdı. Bu kadarı yeterdi. Günlerdir zaten canına okumuşlardı bir de ona zarar vermelerine dayanamazdı. Uzun boylu soğuk duruşlu adam "İleri bas!" diye uyardı tek koluyla genç adamı kızdan uzaklaştırırken.

Mustafa aldırmadı. "Bırak onu şerefsiz..." diye cesurca haykırdı.

Ancak bu çıkışmasının sonucu, ensesine yediği silahın metal kabzasıyla bayılmak ve Rüya'nın acı dolu çığlıkları arasında karanlığa dalarken, o kara giyimli adamın Rüya'nın saçlarını eline doyarak zapt etmesi ve ondan uzaklaştırmasıydı...

Dakikalar sonra bir karın altında kalmış çaresiz bir kardelen gibi üşüyordu Rüya. Yanaklarından yaşlar durmak bilmeden akarken, sadece üşüyor ve kollarını bedenine sararak titremesini engellemeye çalışıyordu. Yanındaki adam araca binerek birilerine telefon açmış ve dakikasında yanlarında iki lüks araç belirerek, Mustafa'yı bir poşet çöp gibi acımasızca sürükleyerek içine taşımıştı. Ve hiçbir şey konuşmadan konvoy hâlinde yola düşmüşlerdi.

Ağaçlarla kaplı yolları aşıp, toprak yollardan sapıp tozların ve güneşin demine maruz kalmış yaprakların araca vuran gölgesi eşliğinde, sessizce ilerlemişlerdi. Öyle çok fazla uzağa gitmemişlerdi esasen. Rüya ağlamaya başladığında, yanındaki adamın öfkeyle, "Eğer ağzını açarsan, tek bir kurşunla Mustafa'dan kurtulacağım..." demesi üzerine, susması kesinleşmişti.

Yarım saatlik yolculuk sessiz hıçkırıkları ve umutsuzluğun yorgunluğu içinde bittiğinde, aracın içinde donuk bir suretle duran adam bakışlarını genç kıza çevirmiş ve buz gibi sesiyle "İn!" diye emretmişti. Nereye inecekti. Aracın durduğunu bile anlamamıştı. İşte o zaman kafasını camdan kaldırıp, nereye gittiklerine bakmıştı Rüya. O kadar durgundu ki, zekâsını aklına monte edip yolları ezberlemeyi bile akıl edememişti. Adam ikinci kez kabaca "İnsene," diye kıçını yırtınca, aracın içinde sesi inledi.

Tabii ki Rüya bu emre itaat etmeyince, kapısını açarak kolundan asılmak suretiyle kızı sürükleyerek araçtan indirmişti. Ve o sırada, araçta kendine geldiği belli olan Mustafa'nın tok sesi kulağında yankılandı.

"Bırakacağınızı söylemiştiniz şerefsizler? İstediğinizi yaptığımda onu bırakacaktınız?" dediğinde yanındaki korumalar genç adamı sırtından iteleyerek "Çok konuşma, yürü..." dedi.

Bu adamlar ne ruhsuz, ne soğuk ve vicdansızdı. Kurdun inine tavşan misali düşmüşlerdi.

Mustafa Rüya'nın yanına atılmak isteyince, genç kızın koluna asılan adam, onu öfkeyle ileri çekiştirdi ve ormanın içindeki o lüks malikânenin kapısına doğru sürükledi. Burası ıssız olduğu kadar görkemli bir yapıttı. Zenginlik ve ihtişam daha yüzünden okunuyordu. Rüya artık ağlamıyordu. Gözlerinin altı şişmiş, başı ağrıyor ama inatla çenesini kaldırmış başını dik tutuyordu. Bitik bir hâldeydi. Şahin onu görmüş müydü? Muhtemelen görmüştü. Ona nasıl açıklayacaktı bu durumu? Kesin yanlış anlayacaktı! Ama Şahin ona inanırdı! Güvenirdi!

Lanet olsun! Bu adamlar ne kadar kötüydü. Ve sıra dışı planlarıyla sandıklarından çok daha zekiydi...

Kapıdan içeriye sürüklendiğinde, bahçedeki adamların görünen kısmını saymayı akıl edebilmişti. Tam tamına yedi kişiydi ve bu evin bir arkası ve geniş arazisinde belli ki kocaman bir ordu vardı... Neydi bu adamın bu korumaları sağlayacak ayrıcalığı... Katildi, zalimdi, pislikti ama biliyordu, sakladığı çok başka bir sebebi daha vardı. Düşmanlığını tetikleyen, Şahin'e sarmasını sağlayan acı bir yanı...

Düşünceli bir hâlde ahşap merdivenlerden sürüklenerek çıkarılırken, sesini çıkarmadı ve yanındaki irili ufaklı adamların nezaretinde itelenmeye devam etti. Ta ki, bir odanın kapısının önünde durana kadar...

Onu araca tıkıştıran ve yanında olduğu sürece hiçbir şeyden korkmayan adam, birden durmuş ve kendisine çekidüzen vererek, boğazını saygıyla temizlemişti. Kapıyı tıklattığında, içeriden direktif veren o kalın tok sese riayet ederek, kapının koluna asıldı.

Rüya ötelendiği odada tökezleyerek sendeleyince, son gücüyle ani bir hamle yaparak doğruldu. Şaşkın bakışlarını etrafta dolaştırıp, bir yerlerden aşina olduğu tok sesin kulağında çalınmasını bekledi.

"Nazik olsana Cahit, bir bayana böyle davranmamalısın!"

Nezaketten bahseden Bay Mafya, Rüya kendisine bakmak için kafasını kaldırdığında, gözlerini kıstı. Çenesini dik, gözlerini soğuk tuttu. Sonunda... O meşhur düşmanla karşı karşıyaydı ama beklediği gibi birisi çıkmaması onu şaşırttı!

Bu adam da kimdi yahu!

Bu yaştan sonra yapması gereken tek şey, hacca gidip, alnını secdeye sürüp, günahları için gece gündüz Rabbinden af dilerken, dünya ferahını düşündüğü kadar toprak altındaki refahını inşa etmek için ibadet etmekti. Ama bu kara kedi lakaplı puşt, bunları yapmak yerine, entrika çevirip cehenneme VİP uçuşlu bilet alıyordu. Dünya zenginliğine doymamış, cehennemi de parselliyordu.

"Merhaba Rüya." dedi ellerini cebine koymuş uzun boylu, spor giyinen adam arkasını dönerken.

"Beni neden buraya getirdiniz?" diye sordu Rüya sesinin titremesine izin vermeyerek.

Küstah adam ona doğru ukala bir adımla yaklaştı. Gözleri loş ışıkta tekinsiz bir pırıltıyla parlıyordu. Genç kızın vakurca diktiği ufacık çenesini eliyle kavrayıp, usulca kendine doğru çekti. Gözlerini gözlerine diktiğinde, sinsi bir kedi gibi sahipsiz parlayan hain gözleri kısıldı.

"Yakından daha güzelmişsin..." dedi arsızca.

Rüya başını sarsarak çenesindeki eli düşürdü. Öfkeden kin kusan gözleri parlayıp, korkudan kalbi telaş içinde çarpmaya başladı. Adam yanındaki öküzlerden biraz daha kısaydı ama nedendir bilinmez, ürkütücü kara kedilere benzeyen cüssesi gözüne oldukça tehditkâr görünüyordu. Sanki iğrenç tüylerini kabartmış, keskin tırnaklarını pençesindeki gizlediği yerden çıkarmış, hain gözlerini üzerine dikip sinsi bakışlarıyla onu göz hapsine almış... kalleş bir kara kedi gibi zalimdi...

Adam yanağında işaret parmağını gezdirdi. "Şahin, çok şanslı." dedi çenesindeki gamzeyi başparmağıyla okşarken.

Rüya çenesini silkeleyerek adamın elinden kurtuldu. Korkmasına rağmen, var gücüyle olduğu yerde sabit durmaya gayret etti. Kaşlarını kaldırarak, görünüşte ellili yaşların başlarında gibi duran ama içinden geçen bir sesle onun altmışlı yaşların ortasında olduğunu düşündüğü, yakışıklı ama yüzünden şer, fitne, ihtiras ve entrika akan kişiye kafa tutarak baktı.

Başını kaldırıp çenesini havalandırdı. Kır saçlı, kara kaşlı adama, "Telefonda konuştuklarımıza uymadınız?" dedi hesap sorarak.

"Siz de uymadınız Serçe Hanım!" dedi adam, bir adım geriye gidip iç geçirerek.

"Uyduk." dedi bir an afallayarak ona Serçe demesine Rüya. Lakabını nereden biliyordu ki? "Dediğinizi harfiyen yaptım..."

"Evet, Vural ve Şahin'le komplo teorilerine uyarak, plan yapıp beni yakalatmak için elinden geleni yaptın, hakkını yememek lazım... Şimdi sana ne ceza vereyim güzelim. Şahin'i öldüreyim mi, yoksa içindeki sevgiyi mi öldüreyim?" derken gözleri hain bir soğuklukla parladı ve kızın içi buz tuttuğunda, "Sence?" dedi.

"Nasıl?"

Neye uğradığını şaşırmış hâlde yutkundu Rüya. Ne söyleyeceğini bilemeyerek ağzında bir şeyler geveledi. "Şey... Ama?" diye fısıldayabildi, sesinin titremesini engellemeye çalışarak. Kalbi çılgınlar gibi atıyordu.

Adamın gözleri ona meydan okurcasına içine işledi. Kaşlarını çatarak sessizce durdu. Sonra birden aklına gelen şeyle, "Telefonları mı dinlediniz?" diye sordu.

"O kadar basit değil bu işler... Telefonla her şeyi duyamazdım..." dediğinde adamın yüzünde sinsi ve edepsiz bir gülüş belirdi.

"Evi mi dinliyorsunuz?" Yüzünü buruşturdu. Bu fikir hiç hoşuna gitmedi.

"Ah bu çok zevkli bir işti ama bence siz iş pişirirken biraz daha sessiz olmalısınız... Çok edepsizdi... Onca kadının elimden geçmesini sağladınız... Ateşli sesler, hani bazı planlarım olmasa, seni yatakta test etmek isterdim..." dedi alayla.

Yüzüne savunmasız bir şok dalgası yayıldı kızın. "Şerefsiz..." dedi birden kontrolünü kaybederek. Öne atılınca kollarından apansız yakalanması bu eylemini sonuçsuz çıkardı.

"Şeref boş bir eylem, bu daha zevkli ve ben oynamayı severim... İzlemeyi de..."

Rüya utanmaması gerektiğini biliyordu ama maalesef bunu beden diline anlatamadığı için saç diplerinden ayak parmaklarına kadar ürpererek kızardığı gibi, taş kesip inliyordu. "Sen nasıl bir hastasın sapık herif... Ne istiyorsun bizden..."

"Sizden mi? Sen sadece bir piyonsun ve yenilmeye mahkûmsun. Yani kendini fasulyeden nimet sayma, benim için değersiz, hamle yapmam için gerekli bir taşsın..." dedi-

ğinde durdu ve arsızca, "Baksana... Bir geceye ne istersin?" diye sordu.

Yumruklarını sıkmaktan parmakları avuçlarına batıyordu kızın. Derin bir nefes alamadığı için her şeyi bir çırpıda söyleyiverdi: "Bana elini sür, pörsümüş hayalarını koparır eline veririm... Bir daha ne dilin, ne şeyin iş göremez..."

"Göründüğün kadar masumsun ama aynı anda değilsin. Şahin sana Serçe diyor ama bence sen, vahşi ve ehlileştirilmeyi bekleyen bir kedisin... Çakma kocan ağzının tadını biliyormuş Serçe. Takdir ettim onu... Uvvv!" dediğinde sanki eli yanmış gibi çocukça bir hareketle dudaklarını büzüp, kolunu salladı.

"Kaçmak kolay yoldu, savaş zor. Siz zor olanı seçtiniz öyle mi? Aşk için savaştınız? Ben de size yardım edeyim... Ölürken mutlu ölün... Âşık."

Adamın suçlamalarında doğruluk payı olduğu için kendini mahcup hissederek kıpkırmızı kesildi. Korkusunu bir kenara itti. Kendini, buraya ne için geldiğini, bu ittifakı kurmanın onun için ne kadar önemli olduğunu hatırlamaya zorladı. Fırsat bu fırsattı. Ne diye aptallık ediyordu ki?

"Ne istiyorsun bizden?"

"Senden bir şey istemiyorum, yani istesem bile kullanılmış mal işime yaramaz... Ben istediklerim dışında, ilk olmayı seçerim... Yani... Değersiz canın para etmez, bedenin beni tatmin etmez anlayacağın. Ama kocanın sana emanet ettiği şeyi bana verirsen..."

Rüya elinde hâlâ sımsıkı tuttuğu flaşı parmaklarının arasına kıstırarak "Evi dinliyorsan ben de bir şey olmadığını da biliyorsundur..." diye yalan attı. O kadar masumdu ki, yalan söylediği an gözlerinde yıldızlar çakıyor, Pinokyo gibi burnu uzamıyor ama yanakları kızarıyordu.

"Ah Serçe!" dedi adam hasretle iç geçirir gibi. "Kaynanana ne kadar benziyorsun..!"Katı, soğuk bir sesle devam etti. "Ka-kaynanam mı?" dedi kız şaşkınca. *Ne alaka* der gibi bakıyordu.

Adam umursamazca, "Onunda çenesi çok çalışıyor. Sizin

evde konuşmayan yok sanırım... Başımı şişirdiniz..." diye hayıflandı.

Rüya bu sapık adama ne yapması gerektiğini biliyordu, ama kelimeler bir türlü ağzından çıkmıyordu. Adi sapık!

Yaşlı adam kaşlarını kaldırarak arkasında sırık gibi dikilen köpeğine tek kaşıyla işaret verdi ve sıkıldığını belirterek, istediğini sessizce dile vurdu. Rüya yerinden sıçrar gibi aniden içini çekti. O an en ufak bir korku hissettiyse de, gözlerinde şimşek gibi çakan öfkeyle anında solup yok oldu. Daha ne olduğunu anlayamadan elleri korumanın avuçlarına geçerek, çırpınışları ve cırlamaları arasında, ellerinin arasındaki flaş, parmaklarının arasından kaydı ve vakit kaybetmeden zalim sahibine teslim edildi.

Yaşlı adam hevesle elindeki flaşa bakarken, eliyle kızı götürmelerini işaret etti.

"Ver onu bana..." diye ağlayan Rüya'yı umursamadı bile. Adamlarının elinden kurtulan kızı hayvanca itip yoluna devam etmeye çalıştı, arkasındaki köpekleri kızı bileklerinden tutup kavradı. Acı, canından çok yüreğini bıçak gibi kesti. Kocasının tek kurtuluşu ellerinden kayıp giderken çaresizliği içini kaldı.

"Bırak beni. Bana böyle davranmaya hakkın yok. Ver onu bana..."

Kız haykırıyor, acı acı hıçkırıyor ve onu sıkıca tutan adamları tekmeliyor, ısırıyor, kedi gibi cırmalıyor ama yok, bir sonuç alamıyordu. Ve Rüya belinden sıkıca tutularak havalandırıldı. Karşısındaki adam telefonu kulağına götürürken bağırışlarının arasında kapıya çıkarılıp, sürüklenerek götürülürken kapı kapandı.

Yüzünde adi bir sırıtışla flaşı parmaklarının arasında dolaştıran Kahraman Bey, karşı taraftan telefonun açılmasıyla gülümsedi. "Ooo müdürüm, nasılsınız?" dedi laubali bir tonda.

"Ne oldu Kahraman? Yeter, düş yakamdan... Bitti iş işte,

yaptım dediğini..." diye soludu karşısındaki bıkkın adam. Sesi bıkkın çıkan adamın da sıdkı sıyrılmıştı belli ki...

"Düşemem Müdürüm... Ben düşersem, sen de düşersin unuttun mu? Birinin bizi hayatta tutması lazım. Maalesef bu kişi benim. Hayat ipine bir tek ben asılıyorum görüldüğü üzere. Hani şu sevkiyattaki resimler var ya..." Karşı taraftaki adamın derin bir soluk aldığını duyunca, bocalayan adamın soluklarıyla keyfi iyice arttı. Konuşmasına kaldığı yerden keyifle devam etti.

"Heh işte, anladığın o sevkiyat resimleri... Onlar ortaya çıktı."

"O resimler yok edildi demiştin?"

"Bende öyle sanıyordum ama, olmamış. Sizin çaylak, onları kurtarmış, ne kötü değil mi?"

"Şahin mi?"

"Boş ver sen o salağı! Bak ayda yılda bir olsa da, işe yaradı. Gereksiz salak..." dedi hırsla ve devam etti. "Bakmaktan çekindim sorma... Kimler kimler yok ki içinde! Kocaman emniyet amirini mi istersin, savcısını mı, polisini mi, avukatından, iş adamlarını mı..! Kimler karışmış, kimler işin içine girmiş... Ama asıl önemli olan..."

"Oyunu bırak Kahraman, yine kalleşlik ettin..."

"Deme öyle... Ya biz yan yana çok yakışıklı çıkmışız hani... Suçlu ve Hâkim, el ele... Koalisyon kurulmuş. Sizin maşa Şahin, bu anı kaçırmamış onu kutlamak gerek... Çok zeki adam biliyor musun, beni çok zorladı. Ve komik olan ise, nasıl yaptıysa, onca polisin ve ajanın yapamadığını başarmış... Seninle ben kabak gibi bu resimlerde ortadayız... Hem de gemiler açılırken... Beni ilk resimleyen o... Bence ödülü hak etti." Sıntti. "Diyorum ki, koskocaman Türkiye Cumhuriyeti'nin Emniyet Amiri uyuşturucu ve silah sevkiyatına karışmış, bu da yetmemiş organ mafyasına da azıcık ucundan el atmış desem... Ve bu ortaya çıkarsa ne olur sence?"

"Yeter... Bırak şaklabanlığı... İstediğini söyle?"

"Üzerimden bu işi kaldır. Eskisi gibi hayalet olayım... Bü-

yük ve son sevkiyata izin ver... Adımı bırak virgülü, noktada dahi geçirme... Beni temize çıkar, ben de resimleri unutayım... Hatta sana bir kopya yolladıktan sonra ikimizde ne olur ne olmaz diye saklayalım ne dersin..."

"Şahin ölmeyecek diye kıçını yırtmanı şimdi anladım seni o çocuğu. Demek tüm derdin resimlerdi..."

"Sende Meryem Ana'nın oğlu İsa değilsin hani... Bırak kızmayı. Ne yapacaksın?"

"Tamam, adını ve adamı temizlerim... "

"Hayır, tüm suçu üzerine yık, kılına zarar gelmesin... O bana ileride lazım olabilir..."

"Sendeki bu Şahin takıntısı ne?"

"Tipi hoşuma gitmedi..."

"Adamın üzerine suçu yıktıracaksın, ölse daha iyi, ne işine yarayabilir posası?"

"Çok işime..." dedi sırıtarak... Sergiye çıkmış zihninde gerçekleşen planların hain görseli izlemeye değerdi... Şahin onun piyonuydu, hamlesine giden tek yol. Onunla daha oyunu bitmemişti...

"Senin bu oyun tutkun bir gün başımıza iş açacak demiştim..."

"Hayat bir kumardır..."

"Benimkisi değil..." dedi telefonu yüzüne kaparken Emniyet Amiri.

"Utanmaz, bununda büyüğüne hiç saygı yok..." dedi Kahraman Bey odanın içinde ahlaksızca gülerek...

Saatin tik taklarına takılı kalmış zaman, geçmek bilmiyordu... Ya da su misali akıp giderken, hiçbir çare derdine merhem olmuyordu. Kavuşmayı bekleyen iki gönül, apansız düşmüştü ya ayrılığın ağına, kurtulamıyordu...

Belki de aşk... Tesellisiz düşmekti hasretin ocağına...

Acıyan yanlarını saklamaktı herkesten... Unutamamaktı, anlatamamaktı, tekrar o masum hayallere savrulamamaktı... Belki de kavuşamamaktı... Ve bu yüzden ne soğuktur vedalar... Umutları öldürüyordu... Düşündükçe bir çıkar yol bulacağına daha derinlere batıyor, çırpındıkça batağa çekilip ölüme dokunuyordu. Şahin ne gözlerinden silebiliyordu o resmi, ne benliğinden silebiliyordu sözleri...

"Haber yok mu?" diye sordu durgun sesi. Artık ümitsizlik yansıyordu her hâli gibi duruşuna da...

"Hayır yok..." dedi Tayfun arkadaşının omzuna dokunurken. "Bence sen de bekleme, olmayacak..." diye ağzının içinde lafı geveledi.

Kesin olan bir şey vardı, o kadından uzak durması gerekiyordu.

"Saçmalama..." dedi Şahin dişlerini sıkarak.

"Oğlum kız ortada yok. O adam ortada yok sen hâlâ..." dedi kaşlarını çatarak kızgınca...

Ön yargılarına et vuran Şahin, "Tayfun... Düşüncelerini kendine sakla. Rüya yapmaz..." dedi kendinden emin sesiyle çıkışarak.

Adı sanı gerçek mi yalan mı belli olmayan o kadından bu kadar emin bahsetmesi Tayfun'u kızdırdı... Memnuniyetsizlikle dişlerini sıktı.

Şahin ellerinin arasına başını aldı. Neler düşünüyordu? Kuşkuları sevgisinin önüne nasıl geçerdi? Geçemezdi? Ya her şey bir iftiraysa ona yapılan gibi... Her şey bir planın parçası, hain bir oyunsa...

Şahin yüzünü elleri arasına alarak sıvazladı. "Başına bir şey gelmesinden korkuyorum... Bu kadar zaman sesi çıkmadı. Öldü mü kaldı mı? Aklımı kaçıracağım, elim kolum bağlı. Çaresizim. Kaçayım dedim, bunu bile yapamadım..." dediğinde içine ağır bir keder düşmüş sesiyle, Tayfun ağzının içinde huysuzca homurdandı.

"Ben sanmıyorum..." dediğinde Şahin dişlerini sıkarak oturmakta olduğu masadan öfkeyle fırladı. "Bu işte bir ters-

lik var. Onlar görmemi istediklerini gösterdiler." Arkadaşının yanına geldi. "Tayfun, bul onu. Ne olur bul. Canı mı yanıyor, aç mı, başı dertte mi... Yoksa kafayı yiyeceğim, delireceğim anlamıyor musun? Vural zaten ortada yok." dediğinde arkadaşının gözlerine baktı ve sessizce ondan aman dilendi.

Tayfun gerçeği bir süreliğine sakladı. *Kızı araştırdım, hakkında öğrendiklerim sandıkların değil, o kız senin sandığın kişi değil* demek istedi ama yapamadı! Şu hâlde genç adamı yıkamazdı. Şahin bu hâldeyken bunu öğrenmeye hazır değildi. Destek için kalkan elini arkadaşının omzuna koyduğunda, kapı açıldı ve içeriye sorguya gelen iki sivil polis ve bir savcı girdi. Savcı tanıdıktı. Dobralığı ve mertliğiyle bilenen hak yemez diye tabir edilen Hasan Yalçındağ'dı. Ama yanlarındaki iki polis tanıdık değildi ve nedense iki gence pek tekin gelmedikleri gibi, ukalalıkları ve hor görüşleriyle can sıkıyorlardı...

19. BÖLÜM

Yine yalnızlığına ışık gibi doğurduğu şüpheleri depreşiyordu midesinde...

Ensesinde ürpermesini bırakarak geçip gitti zaman... Yorgun kanatlarındaki umutlarını öksüz bıraktırmıştı tüm deliller. Kapattı tüm kapılarını umudun bahar sinmiş kokusuna Rüya, şimdi soluduğu tek hava onsuzluk kokuyordu. Alabildiğine haykırıyordu kalbinin dilsiz yanı, "Bizim için aşkım, aşkımız için direneceğim." diye, yama yaptığı yaralarına. Ve hiçbir kelimenin betimlemesine sığmıyordu düşüncelerindeki sahipsizliği. Adı aşkta yalancı, geride bıraktığı sesi ince bir hüzün olarak kalmıştı.

Günler güze dönerken, acısı, yalnızlığı, kızgınlığı bencilce tünemişti sol yanına... Yüreğinin yarısı varken başka bakıyordu hayata, savaşı her kötülüğü yenecek kadar kuvvetli, cesareti herkese kafa tutacak kadar cüretliydi. O yoktu, savaşların amacı da yoktu. Ondan, gözlerine çizdiği yeşil gözler dalgasız, yüreğine vuran ağrılar sargısız, sevdası yüreğinde savunmasız kalmıştı.

Bir de sürekli dalıp dalıp giden süzülmüş gözleri boş duvarların üzerinde savunmasız kalmıştı. Eski bir kimlik gibi yüzünde taşıdığı düş kırıklığıydı. Acılarını herkes açık kitap gibi okuyordu tenindeki kireç tutmuş renginden. Günden güne süzülen gözlerinde yaralı hasret ırmakları beliriyordu çağlayan gibi... Artık hiçbir sevince yakışmıyordu yüzü, insanların

yüzüne bakmayı unutmuş, konuşmalara anlamlar katan sözlerin öznesini uyutmuştu benliğinde.

Annesinden babasından ayrı kalmış, eksik hissetmemişti ama ondan ayrılınca öksüz, yetim, yalnız ve çaresiz olmuştu. İçi acıyordu. Hani tutup koparsalardı kolunu, bacağını, canı bu kadar acımazdı ama onsuz kalmak... Hele gözlerine çizdiği son resmin, olmayan ihaneti olduğunu hatırladıkça... Duygularının hüzün kokan yanına yabancı oluyordu. Hani kendine öğütlediği, duyarlı, aykırı, yaralı yanına sığınan ölüm bile acımışlık kokuyordu.

Yine yalnızlığına ışık gibi doğurduğu şüpheleri depreşiyordu midesinde...

Elini, yüzünü yine destek alarak yıkamıştı. Tam doğrulacakken yanındaki adam kızarak, "Yine mi?" diye yüzünü tiksintiyle buruşturup, başını yana çevirmişti. Bu kadar zayıf değildi Rüya, silkelenmeliydi, onun için, karanlığına doğan umudu için savaşmalıydı. Lavaboya acı bir kasılmayla eğilirken yine, beyni öylesine uğulduyordu ki, yanındaki adamın homurtularını duymuyordu kulakları. Sadece çaresizce kırpışan kirpiklerine takılmış bir kristal gibi düşen yaşlar, yağmurdan göller kuruyordu yanaklarına. Islak gözleri sımsıkı kapanırken, midesinde kalan son acı suyu da çıkardı.

Adam tiksintiyle geriye çekildi bir adım. "İyi misin?" diye sordu sanki merak eder gibi!

Uykudan arınmış sesi "İ-iyiyim," diye cevap verdi yine kötü muamele görmemek için. Hafiften sersemlemiş görünerek baktı aynadaki hüzün çökmüş bitap hâline. Aslında biraz başı dönüyordu ve dengesini kurmakta zorlanıyordu uzun zamandır. Ama o adamın dokunmasındansa, ayakta zor bela durmayı yeğlerdi. Gözlerini kırpıştırıp etrafında uçuşan yıldızlardan kurtulmaya çalışarak bakışlarını yukarı çevirdi ve tekrar nefesi kesiliverdi. Yeni bir kasılma mı? Lanet olsun son zamanlarda ne kadar çok midesi bulanıyordu! Eli bilinçsizce karnına gitti, sanki her öğürmede düşecekmiş korkusuyla destekledi parmaklarıyla karnını.

Az sonra adamın homurdanmaları eşliğinde odasına dönerken, kapısının önünde bekleyen korumanın telefonuna sarılması gecikmemişti.

Rüya kapı kapanırken odanın eşiğinde kalakaldı. Bu nasıl acıydı Ya Rabbi? Elleri karnında karargâh kurarken, duyguları en narin yerinden vurmuştu yine onu. Çığlıklar saplanıyordu yüreğine, uzun uykulardan uyanan isyanları oturuyordu duygularına. Bu yalnızlıkta geride bıraktığı parçasını hissettiği zaman, hasret daha çok yakıyordu canını. Gecenin karanlığı gibi kör bir karanlığa takılı kalıyordu gözleri. Umutsuzca bir çıkar yol arıyordu. Son zamanlarda ne zaman dara düşse, bir bebek ağlıyordu umutlarına, kirpiğine saklı yaşlarına süzülüyordu çıkmazları... Son çırpınışlarını yaşarken, alev alev yanan özlemine bir parça ferahlık esmiyordu...

Gözleri bahçeye bakan demir parmaklıklı cama döndüğünde, hüzünlerini giyindi yeniden, ayaza çaldı düşlerinin vuslatı. Kış oldu umutları...

Üşüdü.

Şahin yoktu ya, hep üşüyordu...

O olmayınca zaman da akmayı unutuyordu sanki. Her gün bir diğerinin aynısı... Umutla sonlanan, dilekleriyle yeni güne uyanan ritüel... Buraya kapatılmasının üzerinden geçen o uzun ve yürek yoran zamanlar onu günden güne tüketiyordu... Dört duvarı beyaz boyalı, içeride sadece bir yatak ve komodinin bulunduğu zindan... İnsan beyaza bakmaktan bıkar mı, sessizlikten midesi bulanır mıydı? Rüya'nın bulanıyordu. İki günde bir yarım saatlik bahçe seyahatleri de olmasa, kafayı sıyırırdı. Mustafa yan odada tutuluyordu. Onun tesellisi gibi olan yarenliği olmasa çoktan kafayı üşütürdü. Bazen sırf rahatlaması için duvara vurarak ona varlığını hissettiriyor, bazen bağırarak şarkı söyleyip yüzüne gülücük konduruyordu. İyi bir adamdı o, mert ve eskisi gibi dost... Yargılamayan ve kırgınlıklarını kötü zamanlarda dile getirmeyen, gerçek bir âşık... Keşke aşkına karşılık verecek iyi bir kız çıksaydı da karşısına... ona karşı olan sorgusuz, sualsiz sevgisi bitseydi.

Günü geldiğinde, o kız çok şanslı olacaktı kuşkusuz ama o kız asla Rüya olmayacaktı!

Yine tıkladı duvar. Rüya da tıpkı onun gibi avucunun içiyle vurdu duvara... Eğer sesini duymazsa Mustafa, huysuzluk edip endişelenerek ortalığı birbirine katıyordu. Ve bir kere Rüya uyuyakaldığında yıkmıştı malikâneyi, az daha canından olacaktı...

O da olmasa, ölürdü...

Sessizlik, boğulması olası derin bir umman gibi kaplıyordu çok zaman üzerini... İlk zamanlar feryat edip, sağa sola sataşmalarından bir sonuç alamayınca, artık susmayı ve uysallıkla öz iradesini yönetmeyi öğrenmeye başlamıştı. O yaşlı adamı ilk ve son görüşü olmuştu. Her hafta değişen korumaları, konuşmayan nemrut suratları ve ona köpek muamelesi yapan yapılarıyla canı daralıyordu. Duvara yemek çatalının ucuyla attığı çentiğe bir çizgi daha ekledi. Kocaman dört hafta... Su olup akan zaman içinde giden sadece günler değildi. Rüya zayıflamıştı. Artık eskisi gibi capcanlı değildi ve güçsüzdü.

Verdikleri yemekleri ilk zamanlar yemiyordu ama nereye kadar direnebilirdi... Daha üçüncü günden pes etmişti... Açlığa değil ama, susuzluğa direnememişti... Can ne tatlıydı, bile bile vazgeçilmiyordu işte. Dayanamamış, bayılmak üzere olduğu bir gün suyu içmiş ve sonra onu yemek takip etmişti. Karnı doyasıya değildi belki yemesi ama canına can katıyordu işte, o sebepten günden güne eriyordu bedeni de tıpkı iradesi gibi. Ama mecburdu. Eli karnına giderken, mecburiyeti omuzlarına ağır bir vicdan muhasebesiyle çöküyordu yine. Ne olursa olsun... Onca umutsuzluğun içinde bile tek umudu, ona eziyet edilmemesi ve namusuna, helal getirilmemesiydi. İşte, tek tesellisi buydu.

Kapı tıkırdadı yine. Sonunda dakikalardır beklediği an gelmişti. Bu sefer yüzünü hiç görmediği toy bir adamdı eşiğin ucunda görünen. Az önceki koruma nereye gitmişti? Elini ağnıyan şakağında gezdirdi. Bugün değişim günüydü, öyle ya...

Buz tutmuş gözleri, kartlaşmaya başlayan sesiyle "Çıka-

cak mısın?" diye sordu. Eli hâlâ kapının kolunda, sımsıkı duruyordu. Sanki sesinden önce jestle ya da mimikle olumsuz bir hareket yapsa, kapıyı fırsattan istifade çekerek onu gün ışığından mahrum edecekti. Rüya usulca oturduğu yerden kalktı. Gözlerinin altındaki morluklarda parmaklarının ucunu gezdirerek, saçlarını omzundan geriye attı. Üzerinde sallanan gömleğinin etek kısımlarını düzeltti. Her gün biraz daha genişlemeye başlayan kotunun kemerini sıklaştırdı.

Hazır olunca, "Çıkalım." dedi usulca.

Adamın açtığı kapının aralığından ona sürtünmemek için çaba sarf ederek, çekinerek geçti. Ne hikmetse bu adamlar ona dokunmuyor, konuşmuyor, hatta gözlerini üzerine dikip bakmıyordu bile. Oysa korkusu saldırmaları hatta tecavüz etmeleriydi uzun zaman boyunca... Sadece soruyor ve yok sayıyor ama göz hapsinden de esirgemiyorlardı. O Kahraman denen kara kedi kılıklı it herif nasıl birisiyse, herkes ondan it gibi tırsıyordu. Üstelik ukala adam ciddiye alınacak bir görünüme sahip bile değildi. Laubali ve dengesizdi...

Merdivenleri ağır adımlarla, elleri mobilya tırabzanlardan bir an olsun çekilmeden indi yine. Gözleri bu evde gördüğü tek yere odaklandı. Merdiven boşluğuna açılan girişe...

Bir nefes kalmıştı baharın vuslatı, cennet yeşilliğinin sığınağına. İçeride kimsecikler yoktu zaten. Biliyordu. İki hizmetli, yediye yakın koruma ve bahçede köpekle gezen birkaç adamdan başkası yoktu günlerdir burada. Seslerini duymuştu, hepsinin adımlarını dinlemiş, adımlarına isim gibi namzet koymuştu.

Giriş kapısından bahçeye yöneldiklerinde, güneş gözlerini aldı. Göz kapaklarını mutlulukla kapatıp, derin bir nefes çekti içine. Her şeye rağmen yaşamak ne güzeldi. Gözlerini kısarak ileriye çevirdiğinde, onu bekleyen arkadaşına odaklandı gözleri. Sevindi ve içi sımsıcak oldu birden...

Mustafa gözlerini dikmiş yüzüne, sorgusuz, sualsiz, sessizce... bu yenilmiş, bitik hâlini izliyordu. Hadi kendini tutmalarının sebebini anlamıyordu da, Mustafa'nın hâlâ ne işi

vardı onca zamandır burada? Onun bir suçu günahı ya da bir bildiği yoktu ki, tek günahı onu sevmekti! Gülümsedi. Buruk ama keyifli bir gülücüktü dudaklarının kıvrımına yerleşen. Onu sağ salim görmenin keyfi... Yaşarken, canlı görmenin huzuru... Ona bir şey olsaydı eğer ve bu onların yüzünden olsaydı, bunun vicdan azabını nasıl öderdi... Ödeyemezdi...

Mustafa onu görünce keyiflendi, tıpkı Rüya gibi. Sonra genç kız yanına yaklaştıkça yüzündeki gülümseme soldu. Gördüklerinin hoşuna gitmediğini gözlerini parlak şimşeklerden ve yüzündeki sertlikten anlayabiliyordu.

"İyi misin?"

"Senin kadar iyiyim." dedi Rüya başını yana eğerek. Gözlerinin altındaki morluğa, yüzündeki solukluğa inat. Gülümsedi. Onlar yan yana gelince, yanındaki adamlar her zamanki gibi geriye çekildi ve bahçede turlamalarını gözlerini kırpmadan izlemeye başladı. Beş adım gerilerinde ve sürekli bir göz hapsindeydiler. Mustafa ellerini ceplerine koyarak, başını yana eğdi. Tıpkı Rüya gibi, oda zayıflamış, zaman geçtikçe çökmüştü. Ama hâlâ dipçik gibi heybetli duruyordu o ayrı, ya da Rüya'yı üzmemek içindi çürümüşlüğünü saklayan bu kuvvetli duruşu.

"Ne kadar tutacaklar daha bizi burada?" dedi Mustafa iç geçirerek. Sıkıntılı yüzü bahçeye döndü. Daha çok kendi kendine söylenir gibiydi.

"Mahkeme olana kadarmış." dedi Rüya. "Kendimi anlıyorum ama seni neden tuttuklarını çözemiyorum..."

Mustafa burukça gülümsedi. "Aklıma gelen şeyler hiç iyi şeyler değil Rüya, benim kadar sebebini sen de biliyorsun. Adam hasta, haz almayı, oyunu kendi kurallarına göre oynamayı seviyor. Yani ben oltada yemim, sen ise olta ve Şahin balık... Biz olmadan istediklerine ulaşamazlar. Küçük balık büyük balığı çeker... Ama büyük balık kim, onu hâlâ çözemedim!" dediğinde üstün zekâsını yine konuşturuyordu. Biraz sessizlik oldu. Rüya gözlerine dolan yaşları bertaraf ederken,

ellerini önünde bağlamış durmaksızın parmaklarını çekiştiriyordu.

Mustafa merakla yüzüne bakınca genç kız gülümsedi. "Seni bırakacaklarmış yakında..." dedi sonunda bu suskunluğu bozan Rüya.

Mustafa genç kızın koluna dokunarak onu durdurdu ve adamlar onların durmasıyla hareketlenince, tekrar usulca yürümeye başladı. Onları tedirgin etmek işlerine gelmez, bir daha bir araya getirmezlerdi.

Gözlerini bahçedeki bodur ağaca dikerek, "Bunu nereden duydun peki?" diye sordu.

Gerçeği dile vurarak "Bana karşı garipler. Sanki işleri bittiğinde öleceğimden eminler gibi, rahatça konuşuyorlar..." dediğinde, Mustafa'nın şaşırarak ona baktığını ve kızgınca kaşlarını çattığını görünce, hemen şirin bir gülüşle göz kırptı. "Şaka şaka... Bakma öyle." dedi buruk bir dudak büküşle yalan konuşarak. "Kapının ağzındaki iki adam konuşurken duydum. Ama beni hissetmiş olacaklar ki konuşmalarına devam etmediler..."

"Sonra ne olacak?"

Rüya bu soruya gelecek olacak cevabı bildiğinden sustu. Yüzüne baktı. "Üzgünüm... Hepsi benim suçum..." dedi yanağına yeni yaşlar sıralanırken.

Mustafa durdu ve genç kızın yüzünü elleri arasına aldı. Başını sinesine çekti. "Şşştttt... Hiçbir şey senin suçun değil, ben her zamanki gibi burnumu belaya kendim soktum..."

"Şahin'den haber yok. Hiç konuşmuyorlar." dedi Rüya içli içli hıçkırırken. Ölüyordu ondan haber alamadığı için merakta... "Onun için endişeleniyorum."

"Ölse haberi gelirdi, yaşadığını biliyorsun en azından." dedi adam tok sesi kasılarak.

Ve bu düşünce midesini burunca, günlerdir olduğu gibi yine acı safra tadı genzini yakarak ağzının içine doldu kızın. Yüzü buruşarak gözleri sımsıkı kapandı. Mustafa onun yüzü-

ne yapışmış saçlarını geriye çekerken, süzülmüş yüzüne hüzünle bakıyordu.

"Derin derin nefes al..." dedi direktif vererek şefkatle.

Bu direktife uyarak biraz rahatlayan Rüya, elini midesine bastırdı. Başını kaldırıp genç adama dalgınca baktığında, gerçek olanın seyrinden dolayı utanmıyor ama ona bu anı yaşattığı için vicdan muhasebesine düşüyordu.

Mustafa buz gibi bir sesle, "Bunun anlamını biliyorsun değil mi?" diye söylendi.

Rüya yanakları kızararak dudağının kıyısını dişlerken, eli midesinden karnına indi ve bakışları eline kaydı.

"Saklamanın imkânı yok..." dedi Mustafa iç geçirerek, dişlerini sıktı. Bakışlarını genç kızın karnına çevirdi. "Senin bir an önce buradan kurtulman gerek. Doktora görünmelisin, çok zayıfladın bu hâldeyken bu iyi değil."

Rüya bakışlarını kaçırarak, "Bu imkânsız. Baksana her yerdeler..." diye yanıtladı onu.

"Bu hâlde burada kalamazsın. Size bir şey olabilir. Bu adamların ne yapacağı belli değil. Öfkeli oldukları bir gün size zarar bile verebilirler..."

"Biz..." düşüncesi ilk defa genç kızın yüreğinde bu kadar şiddetli yankılanmıştı. Şahin'siz bir Serçe ve onun minik yavrusu... Yüreği yandı, ciğeri söndü. Kabullenmişti ama Mustafa bilmesin diye reddeder hâldeydi. Oysa öğürmelerini duymaması imkânsızdı dip dibe olan odanın duvarlarından... Yüreğine oturan acı ve gözlerine oturan hüzün, birden sisli bir fırtınayla yağmura dönüşerek yanaklarından damla damla sızdı.

"Emin değilim..." dediğinde yalan bir duruşla, yanakları gerçeği ele veriyordu. Bakışları Mustafa'nın yüzüne tırmandı ve onun tek kaşını kaldırmış hâlde alayla ona baktığını görünce, dudaklarını sıkıp gözlerini kaçırdı.

"Eminsin, sadece beni üzmemek için..." dediğinde Mustafa, iç çekerek bakışlarını kaçırdı. "Hamile olduğunu öğrenme-

den onlar, buradan kaçmalısın..." Dişlerini sıkmıştı. Mert bir erkek için zor bir durumdu bunu kabullenmek.

Son zamanlarda o uçarı, vurdumduymaz ve onu sallamaz adam gitmiş, merhametli ve inançlı, eski günlerdeki gibi sevgiyle bakan Mustafa yerine geri gelmişti. Ailesinden birisini kollar gibi kolluyor, her anında kol kanat geriyordu. Mesafeli ve şefkatliydi. Rüya minnet etmek istedi ama ona yaşattıkları aklına gelince, boğazına dizilen yumruyla teşekkürler diline dolandı ve duraladı.

Sonra genç adamın aklında çakan şimşekler genç kızın gözlerinde cereyan etti. Bir aydınlanma anı gibiydi o an... Sessizleştiler ve fısıldaşmaları çoğaldı. Kafa kafaya verip yaptıkları plan hiç de kolay olmayacaktı, belliydi. Hem çok akıl kârı değildi, zaten o yüzden Rüya'nın itirazları fazla olmuş ve Mustafa'nın onu ikna etmesi uzun ve meşakkatli bir zaman almıştı. Rüya kaçacak sonra Mustafa'yı kurtaracaktı. İkisinin birden buradan kaçması imkânsızdı. Bu sefer şansa bırakmayacaklardı hayatlarını, her şey plana uygun ve sinsice işleyecekti. Ne korku olacaktı yüreklerinde, ne endişe belirecekti gözlerinden ve çıkacaklardı bu bataktan birlikte...

Mustafa her şeyi üzerine düştüğü gibi yapacağını belirttiğinde, Rüya minnetle kollarını beline dolayıp "Özür dilerim. Her şey benim yüzümden. Burada olman, zarar görmen ve daha nicesi... Biliyorum bir özür yetmez sana ama elimden başka bir şey gelmiyor..." dediğinde, Mustafa kollarını genç kızın narin bedenine dolayarak, dudaklarını saçlarına dokundurdu.

"Bir dahaki görüşmemizde seni bu kadar zayıf görürsem, o Şahin denen dallamanın ağzını burnunu kırarım..." dediğinde daha adını söylerken kasılmış ve dişlerini sıkmıştı.

O ana kadar onun için ne kadar zor olduğunu bilememişti Rüya, şimdi anlıyordu çektiği ızdırabı. Ne zordu sevdiğinin başkasını sevdiğini izlemek. Önce Rüya tatmıştı bunu, ilahi adalet gibi şimdi Mustafa ve akıllanmıştı!

Kim bilir ne acılar çekiyordu içinde de yansıtmıyordu dışına diye düşünmeden edemiyordu şimdi...

Rüya başını sığındığı göğüsten kaldırdı ve gözlerini genç adamın gözlerine dikti. Mustafa buruk bir çapkınlıkla "Bir daha bana böyle sarılmazsan iyi olur... O deliyle uğraşmayı sevmesem bile, sırf inat için bile onunla çatışırım. Üstelik sen böyle yapınca, mantık diye yükselttiğim tüm o şatolar yıkılıyor ve geriye kocaman, bir avuç saçma sapan düşünce kalıyor..." dediğinde Rüya utana sıkıla geri çekildi.

"Özür dilerim."

"Dileme artık özür falan."

"Seni de kaybettim..."

"Öyle oldu." dedi Mustafa gömleğinin yakasını ukalaca çekiştirip, arsızca göz kırparak. "Benim gibi karizmatik birisini kaybeden ilk şapşal sensin. Ah bana olan aşkından vazgeçtiğin için çok üzüleceksin ama ben o gün ulaşılamayacağım. Çünkü kapsama alanına alınan geleceğimle, gecelere tekrar akıyor olacağım..." dediğinde yapmacık bir kibirle, Rüya Mustafa'nın koluna çimdiği bastı. Mustafa acıyan kolunu cidden okşarken "Gerçeği söylediğim için bu kadar kızma Rüya, şansına küs..." diyerek göz kırptı.

Rüya günler sonra ilk defa göğsünü gere gere güldü. Öyle yapmacık ya da buruk değildi bu hâli. Katılarak, sevinçle ve coşkuyla çınlıyordu sesi. Kurtulacaktı sonunda ve sevdiğine ne olduğunu öğrenecekti ama bunun için önce bayılması, sonra o kargaşadan yararlanıp, kurtulması gerekiyordu. Bunu da yapacağı en iyi an, haftada bir değişen ve yeni korumaların gelmesi için geçen o yarım saatlik arada olmasıydı...

Ve çok beklenen o gün göz açıp kapayana kadar geldi. Bir hafta sonra, sonunda beklenen gün geldi ve Rüya tüm plana uygun olarak nasıl yaptıysa, o rolleri Oscarlık bir başarıyla tamamladı. Adamları inandırmayı başardı. Onu kurtarması için, o anda en yakınlarında olan veterineri de çağırdıklarında, yani Mustafa'yı, dananın kuyruğu koptu.

Mustafa, adamların sessiz kalmak için dualar edip, yum-

ruklarıyla zapt ederken, Rüya kapıya çoktan atılmıştı. Geride Mustafa'nın arbedesini bırakarak, gözyaşları içinde malikânenin merdivenlerinden koşarken, dışarıya çıktığı anda her şey planlandığı gibi olmadı. Özgürlük sarhoşluğuyla tedbirsizce kapıya adımını attığı an, karşısında beliren ve bedenine tosladığı korumayla neye uğradığını şaşırdı.

Uzun boylu, kırklı yaşların başında olan adam kızı kollarına alıp kendisine tutsak ederken, küfürlerden zincir yapmış sesiyle haykırarak yardakçılarını çağırıyordu.

Rüya gözyaşlarıyla yalvarıp hıçkırarak ağlarken, artık bu kaçma mevzusunun da burada kapandığını düşünüyordu ki, bir anda adamın kollarından koptu ve sisli bir perdenin arkasından adamın dövülmesini izledi. Yanaklarına akan, gözlerini perdeleyen yaşları silerken, adamın üzerine atılıp deli gibi yumruklarını yüzüne gömen vahşi Mustafa'yı görünce, endişeyle şok geçirdi. O sırada kapıda diğer köpekli adam belirdi ve "Ne ol..." demeye kalmadan Mustafa'nın üzerine abandı.

İki korumanın arasında kalan Mustafa dövdüğü adamın üzerinden çekilirken, bu sefer kendisi hunharca dövülmeye başlanmıştı. Karnına yediği tekmeler ve suratına yağan yumruklarla serseme dönerken, Rüya titreyerek duraladığını idrak edemedi. Nefesi kesilerek bakışlarını bir kurtarıcı hevesiyle etrafta gezdirdi ama amacına hizmet eden hiçbir araç yoktu. Kafasına çakabileceği ve adamı sersemletebileceği hiçbir şey...

O anda aklına gelen en mantıksız şeyi yaparak, hiç vakit kaybetmeden pantolonu bol geldiği için ödünç verilen kemeri hiç düşünmeden, Mustafa'nın üzerine abanan adamın boynuna geçirdi. Ondan beklenmeyecek bir kuvvetle ve çeviklikle çekerek sıktı. Adamın bir anlık sersemliğinden yararlanan Mustafa yumruğunu korumanın yüzüne geçirdi ve can savaşı veren koruma adamın yumruğuyla sersemlerken, Mustafa onu tek bir hamlesiyle öteledi, tekmesiyle üzerinden attı.

Nefessiz kalan adam iki elini boğazına çektiğinde ise, Rüya'nın tutmakta olduğu kemeri çekiştirip kurtulmaya çalıştı. Tabii atik davranan Mustafa Rüya'ya yardım edince, koruma-

nın nefes nefese kalmasına yardımcı oldu. Soluksuz kaldığı için gözleri pörtleyerek yerinden dönen ve donuklaşarak canı çekilen adam, nefessiz kalmaktan son çırpınışlarını yaparak genç kızın ayak diplerine cansızca serildi. Rüya korkuyla nefesini yuttu ve irkilerek bir adım geriledi.

Mustafa daha atik düşünen bir zekâya sahipti, bu yüzden şaşırmanın ve afallamanın onların lehine olmadığının bilincinde, genç kızın eline çevikçe atıldı, umuda ve özgürlüğe çıkan ilk adımı onunla birlikte kapıdan dışarıya attı.

Ya bismillah!

O anlarda, onların özgür kalmalarından pek memnun olmayan adam, deli danalar gibi böğürüyordu.

Ve aldığı cevabın müspet sonucuyla, kırılan dökülene uyum sağlayan çileden çıkmış öfkeli sesinin, odanın içinde kamçı gibi şaklaması uzun sürmemişti. Telefonun diğer ucundaki korkak adam ürkekçe "Kaçtılar..." demişti ve telefonun duvarla bütünleşmesi bir olmuştu.

"Onları bulun! Adamı vurun..." Emrini verdiğinde, elini kaldırıp arkasındaki adamına telefonunu vermesi için işaret vermişti. Rehberde bulduğu numarayı tuşlayarak açıldığı anda ise hırsından "Kız kaçtı... O sürtüğe benimle oynanmayacağını gösterin... Dövün sürtüğü, kıvranarak düşürsün bebeğini. Ve resimleri sahibine verin..." derken içi az olsun rahatlamıştı.

Şu hayatta tek zevk aldığı meşgalesi intikam almak ve kızdığı insanların canını yakmak olan ego budalası kibirli bir adamdı Kahraman Muhittinoğlu. Bu dünya onunmuşçasına, çarkları bir tek kendisi çeviriyorcasına düşüncesizdi ve her şeyin toprak altındaki hesaba kalacağını nedense unutuyor, aklına bile getirmiyordu.

Ve adamları, önüne kemik atılmış köpek kadar haysiyetsiz... Onlar ki okumuş, hatta birden fazla üniversite bitirmiş, yüksek mevkilerde iş edinmiş adamlardı. Onun tek bir ıslığını bekleyen haysiyetsiz bir mahlûk gibi çobanına itaat eden kö-

peğe dönüşüyor, hemen leş yiyiciliğe girişip masumların canını yakmaya dünden hevesli oluyorlardı.

Paranın yüzü ne sıcaktı Ya Rabbi, gücün tadı ne büyüktü ki hataya, gocunmadan ve erinmeden hemencecik atılıyorlardı.

İşte onlardan birisi, adi bir kemik yalayıcısı olan emniyet amirinin baş köpeği Savcı Halis, aldığı emre itaatten çok cebine gireceği paranın sıcaklığını, evinden, çocuğunda, eşinden çok, metresine aldığı hediyenin şevkiyle ona edilecek özel muameleyi düşünüyordu. Hadsiz, şerefsiz, onursuz bir adam olarak çok güzel vatanperver rolü oynuyordu...

Ve onun bu pis planlarından ve adi düşüncelerinden habersiz olan masum adam... Şakaklarında sıkıntıyla dolaşan elleri aşağıya düşerek, sadece biran önce sorusunu sorup gitmesini bekliyordu. Ellerini masanın üzerine kondu. Gözleri camın önündeki iri kıyım savcıya döndü. Uzun zaman olmuştu buraya gelmeyeli... Belli ki yine kurt gibi koku almıştı.

Bakışları, karşısındaki adamla kesişti. Ellerini ceplerine koymuş, cebinde parlayan silahının kabzasını parlatarak, aklına şeytani fikirler sokuyordu. Sonra artık savaşacağı bir uğraşı olmayacağı için, apansız vazgeçiyordu Şahin bu hadsiz düşüncelerden...

"Şimdi bize yerini söylüyor musun?"

"Olmayan şeyin yerini söyleyemezsin değil mi?"

"Ben senin tek bir kopyayla yetineceğini düşünmüyorum Şahin, akıllı adamsın..."

"Ama yetindim değil mi? Vakit kısıtlıydı. Elimdeki envanterler sıkıntılıydı, tek delille yetindim... Yoksa buradan kurtulmuş olurdum öyle ya... Verirdim size, masumiyetime kavuşurdum."

Evet, kurtulmuş olurdu. Annesine kopyanın evde olduğunu şifreyle söylediğinde, yaşlı kadın evi aramış taramış ama o flaşı bulamıştı. Ve o an anlamıştı ki, her şey gibi o da ellerinden kayıp gitmişti. Üstelik Rüya... Lanet olsun o görüntü gözlerinin önünden gitmiyordu! Hapiste kaldığı sürece de gitme-

mişti. Dört duvarın rutubet kokusu boğmamıştı onu, kasvetli yapısı, sayılı adımı yormamıştı da, bir bu görüntü yıkmıştı...

Ranzasında kıpırdamadan saatlerce oturup transa geçmiş gibi düşündüğünde, elleri başına tırmanarak, sırt üzeri yatağına devriliyordu ama gözlerini kapatmaya korktuğu için kocaman zaman diliminde saysa, uyuduğu gün sayısı elinin parmağını geçmiyordu! Ne zaman bedeni iyice yoruldu, o zaman uyumak değil resmen sızıyordu.

Vural ve masum arkadaşı Ali olmasaydı yanında, bir dakika düşünmez kaçardı. Bulurdu onu, bunun hesabını sorardı. Gözlerine bakarak sorardı hem de...

"İnanamıyorum bu görüntüye. Yapmazsın sen ama duymak istiyorum." derdi...

Tuzak olduğunu, onun masum Serçesinin hayallerini yıkmayacağını biliyordu. Kaçsaydı şimdi... Tam da vaktiydi oysa... Sonra düşündü... Yaralı arkadaşı Vural'ın hayatından endişelendiği, masum arkadaşı Ali'nin başına bir dert açılacağından korktuğu için, dört duvar arasında sürekli gözetim altında kalan durumlarına dayanıp duruyordu.

Burada onlara yan gözle bile bakan yoktu. Bunun ne Vural'ın polis olmasıyla, ne Şahin'in gazeteci olmasıyla bir alakası yoktu. Ama ya Şahin olmayınca?

Şahin seziyordu. Vardı bunların gagasını kapatıp, önlerine ekmek atanları. Ama kim, çözemiyordu. Oysa burada her an tetikte olmaları, ikide bir saldırıya hazırlanmaları gerekmez miydi? Herkes bilirdi ki, polis düşmanı olurdu mahkûmların bir kısmı ve gazetecileri hiç sevmezlerdi. Ama şu ana kadar bir sorun çıkmamıştı. Her an denetim altında oldukları için, eli kolu bağlı kalıyordu.

Zamanla alışıyordu bedeni buranın sığınaklığına ama ya düşünceleri? Buraya kapatılmak ya da suçlanmak, iftiraya uğramak hatta vatan haini olma iddiası bile koymuyordu genç adama... Ama onsuzluk... Bazen kokusunu duyumsuyordu sızlayan genzinde. Gözlerini ne zaman kapatsa hayali can buluyordu benliğinde ve dokunuşları, ürkek, âşık, sahiplenen

dokunuşları... Bunların yalan olması imkânsızdı. Sesi kulağında çınlarken, öpüşleri ruhunda can bulurken onsuzluk ne çaresizlikti...

Bekliyordu, *bugün gelecek* diye her gün yeni bir ümitle bekliyordu... Ama? Gelmiyordu sevdiği... Haftalardır kayıptı... O görüntüleri gözlerinden siliyor, zihnindeki sinsi zehre uymuyor, masum sevdiğini asla suçlamıyordu ama zaman... Zaman onun lehine gelişip, gelmedikçe, ortaya çıkmadıkça onu suçlarcasına göz kapaklarına ihanet resimleri kazıyordu! Direniyor, yeniliyor sonra silkelenerek tekrardan başlıyordu direnme savaşı ama her geçen gün umudu biraz daha kırılıyordu.

Tayfun haklı mıydı? Vural bile susuyor, konuşmuyordu bu konu hakkında. Rüya eline flaşı geçirdiği an ortalardan kaybolmuş, şüphesini bile yasakladığı düşüncelerini, bir akrebin kendi kendini sokması gibi zihnine batırmıştı.

Artık bu yapıcı olmayan sohbetten sıkılmış gibi duran Savcı, ceketinin iç cebine uzandı ve sarı zarfı masanın üzerine attı. Şahin kaşlarını kaldırarak zarfı aldı. Ve içindekileri masanın üzerine döktüğünde gördüğü resimlerle kanı dondu. Titreyen elleri o resimleri alacak kadar cesur değildi. Karşısındaki adam masaya yaklaşarak pis pis sırıtarak resimleri yaydı.

"Öz ve düz çekim... Bak nasılda güzel çıkmışlar..."

Şahin ilk bakmadı ama adam ısrarla işaret parmaklarını masaya vurarak gösterince gözleri kaydı.

Resimde Rüya ve Mustafa birbirine sırılsıklam âşıklar gibi, mutluluktan ağızları kulaklarında sarılmış, yeşillik bir yerde koyun koyuna dolaşıyorlardı. Bir diğerinde Mustafa Rüya'nın yüzünü elleri arasına almış, belli ki gülen kızın yanaklarını okşuyordu. Bir diğerinde ise Rüya kollarını Mustafa'nın boynuna dolamış, yüzünü de tıpkı ona yaptığı gibi boyun köküne gömmüş, sımsıkı sarılıyordu. Nefes alamadı Şahin! Resimlerin eski ve yenilerden harman olduğunu düşünemedi... Rüya'nın o adamla arkadaş olarak bir geçmişinin olduğunu idrak edemedi. Beyninden vurulmuş gibi hayatından soyutlandı.

"Gelmeyecek koçum, boşuna bekleme artık..." dedi Savcı ciddi bir sesle. "Tatildeler. Balayı uzun sürdü biraz." dediğinde vurucu darbeyi sona sakladı. "Evlendiler."

Şahin'in kafasına art arda kurşun sıksa, ancak bu kadar kolay canını alırdı.

Şahin şaşkın ve öfkeden kaynayan şimşek çakan bakışlarını adama çevirdi. Nefes alamıyor, aralanan dudaklarından firar eden yakıcı soluklarında kelimeleri eriyip tükeniyordu. "Demek ilgini çekmek için bu kaltak karı gerekiyormuş."

Sözleri, ağzına aldığı yumrukla ağzının içinde yarım kalırken, sarsıntının şiddetiyle geriye doğru sendeledi ve elini acıyan çenesinde gezdirdi. Önce yumruğuyla sonra bakışlarıyla adamı sersemleten Şahin, apansız yerinden fırlayarak savcının yakasına yapıştı. Onu kuvvetli bir hiddetle duvarla kendisi arasına, hırlayarak yapıştırdı.

"Lafını bil de konuş şerefsiz. Silahsız olmamam, ellerimi silah gibi kullanmayacağım anlamına gelmiyor. Karım o benim."

"Kız seni kandırmış ne karısı... O zaman başkasıyla nasıl evlendi?"

"Yalan söylüyorsunuz?"

"Sinirlenme aslanım, seni kandıran kız. Ben değil, o başından beri bir piyonmuş..."

Şahin gözlerini kısınca adam devam etti.

"Seni kandırmak için ne yaptı? Âşık olmuş gibi mi davrandı... Hep öyle davranır zaten... Biliyor musun, işin garibi kızın polis olduğunu duyduğumuzda biz de şaşırdık ve şimdi senin aldığın bu salak yüz şeklini aldık..."

Şahin'in elleri yumuşadı. "Polis?"

Adam ellerini yakasından sökerek, cebinden çıkardığı diğer bir kimliği masaya attı. O Rüya'nın Polis kimliğiydi! Şahin ağzı açık hâlde yutkundu.

"Polis de bu işin başından beri peşindeydi. Ama görüldüğü üzere kız elinde bir delil olmadan iş sonlandırılmış... Yazık. Başından beri seni suçlu sanıyorduk, ondandı bu ince

detaylar ama senin suçsuz olduğun anlaşıldığında, iş geri çekildi, tabii kızda. Ve gerçek aşkına döndü. Hem de vakit kaybetmeden..."

"Yalan..." dedi Şahin inanmadan. İnanmıyordu. Hayır ne kanıtları olursa olsun, ne delil sunarlarsa sunsunlar, sevmeyen hiçbir insan öyle aşkla bakmazdı. Rüya ona âşıktı! Onun serçesi onu kandırmamıştı! Yapmamıştı!

"Belki senden az bir şey etkilenmiş olabilir ama sana âşık değildi aslanım... Uyan..."

"Yalan diyorsun."

"Gerçek." dedi adam ciddiyetle. "Tabii sen flaşı kıza verdiysen, o başka... O da satıp kendini tatmin eden bir sona kavuşmuştur... Malum bu işte artık herkes birbirini satıp duruyor. Etraf vatan haini dolmuş! Kime güveneceğimizi şaşırdık, adamların elleri yukarı uzanıyor... " dediğinde tek kaşını kumpasçı bir ihtirasla kaldırdı. "Vermiş olamazsın... Bu kadar saf, aşk yüzünden kör olmuş olamazsın değil mi?"

"Tesadüftü..."

Hain savcı onun neden bahsettiğini anladı. "Tabii ki tesadüftü... Öyle sanılması için her şey ayarlandı. Seni kandırıp, tüm bu olay boyunca yanında bir polis tutuldu... Ben başından beri işin içindeyim. Hülya'yla çok kez konuştum..." dediğinde haince kötü kötü güldü. "Ah pardon sen Rüya diyordun değil mi? Muhbir bir Rüya... Ve görüldüğü üzere o da kendini sattı..."

"Veterinerdi..." diye sayıkladı Şahin. İzlemişti. Ailesini, arkadaşlarını, tanıdıklarını tanımıştı... Yalandı. Bu kadarı fazlaydı...

"Sence o kız veteriner gibi duruyor mu?"

Şahin iyice aklı karışmış hâlde ellerini yüzüne kapattı. "Yalan..." diye haykırdı. Rüya'nın masum yüzü aklına geldi. Sesi. "Beni bırakma..." diyen sesi. "Şahin..." diye arkasından haykıran yaşlı gözleri. "Gitme..." diye sayıklayan sözleri... Aklı karıştı. Gözlerinde görmüştü aşkı... Hayır, ona dokunduğunda titreyen tenini, sıklaşan nefeslerini, kızaran yanak-

larını, utandırınca susan dilini biliyordu. Ona sokulduğunda ürkek bir kuş gibi nasıl titrediğini, sıcaklığında savunmasız bir çocuk gibi nasıl yok olduğunu...

"Yalan." diye bağırdı çaresizce yine... "Yalan! Yalan! Yalan!"

Hain savcı ciddileşti. "Kendine gel... Geçen ay evlendiler. Senin tutuklanmanın haftasında... Zaten sözlüydü Hülya... Araya sen girince, biraz araları açılmış sevgilisiyle ama sonunda barışmayı başarmışlar..."

Şahin'in gözlerinin içine ciddi bir serzenişle baktı. "Herkes kalleş olmuş, herkes alçak. Arkadaşının kanı yerde kaldı. Emniyet Amirimiz kim vurduya gitti, kardeşin kadar sevdiğin kız hâlâ bitkisel hayatta ve Vural... Tek dostun, çocukluk arkadaşın hastanede can çekişti... Ali denen çocuk suçsuzluğunu kanıtlayamadığı için suça iştirakten içeride yatıyor. Sen hâlâ bir vatan haini olan kaltak kadının peşinde..." dediğinde boğazına abanan ellerle, kendini duvarda bulması zor olmadı.

"Yalan söylüyorsunuz. Rüya yapmaz..."

"Ne kadar ileri gitti de seni kandırdı böyle? Deliller ortada... Gör artık salak mısın sen? Bak kimliğine. Resmindeki mutlu yüzüne bak. Bilsem nikâh resmini getirirdim. Balayındaki resimlerini internet sayfasından paylaştı..."

"İnanamıyorum... İki cihan bir olsa, kimse bana onun ihanet ettiğine inandıramaz..."

"Peki... Sana Mustafa diye bildiğin adamdan hamile olduğunu söylesem... Şu anda bebek beklediklerini söylesem..."

Şahin'in elleri titredi. Bu ağır olmuştu. Yüreğine koçbaşıyla dalsa, ancak bu kadar canını yakar, umut bahçesini, güven dağlarını yıkar, talan ederdi. Nefes alamadı. Uçsuz bucaksız bir ummanda küreksiz bir tekne gibi çaresiz ve kaybolmuş kaldı.

"Rüya'm..." dedi acı acı inleyerek.

Savcı, Şahin'in yumuşayan ellerini açtı. Cep telefonunu açtı ve Facebook'dan güya Rüya'nın son attığı resimdeki mutlu pozlarını göstererek, "Yakında ailemize yeni bir üye katılı-

yor!" mesajını okuttu. "Duyduğuma göre 3 haftalık falanmış... Yani senden değil... Cezaevine gelmediğine göre böyle bir ihtimal söz konusu olamaz değil mi? Hemen üstüne alınma... Asayişte bunu büyük bir sevinçle kutladılar... Evliliklerinin üzerine, bu zaten beklenen bir şeydi, hani görevine ara verdiği düşünülürse, kesin dedim... Sattı vatanını... Yoksa yeni hamile diye insan neden görevini bırakır ki? İhanet etti bize..."

"Yeter..."

"Yetmez... Sen ne..."

Şahin ellerini kulağına kapadı. Artık psikolojisi iyice çökmüştü. "Sus..."

"Bana flaşı ver, bunların defterini düreyim..."

"Yok flaş, onu zaten Rü..." dediğinde dişlerini sıktı. Kendini sanki bir anda binbir parçaya ayrılacakmış gibi hissetti. Ne zamandır içine attığı duygular, adamın ona meydan okuyan sözlerinin kışkırtmasına kapılıp taşmıştı. Varlığını itiraf etmek istemediği duygular. Dile getiremeyeceği iftiralar. Gözleri kararır gibi oluyordu. Yüreği yanıyordu.

"Çık..."

"Şahin..."

"Çık..." diye haykırdı Şahin zıvanadan çıkarak. Önündeki masayı öfkeyle kucakladı ve duvarla vahşice bütünleştirerek, hiddetiyle yoldan çıkmıştı. Delirdikçe, bitikliğiyle kalleş Savcıyı korkutmayı başardı.

Yarasına çomak sokulan öfkeli bir aslan gibiydi. Ağzından lokması alınmış hiddetli bir Şahin gibiydi ve uyurken inine girilmiş öfkeli bir ayı gibi...

Az sonra içeriye atılan ve kollarından sıkıca tutan gardiyanlar bile onun bu hiddetini durduramayınca, gardiyanlardan birisi son çare böbreklerine elektrik vererek onu işlevsiz hâle soktu. Kollarının arasında hırlayarak etkisiz kalan adamın ayaklarının dibine düşmesini şaşkınca izlerken iki görevli, Savcı yere yıkılmış Şahin'in üzerinden vicdansızca atlayarak, kapıya yöneldi.

"Kaldırın ve hücresine götürün... Fotoğrafları da yanına

verin..." dediğinde yüzünde görevi hakkıyla başarmanın gururu parlıyordu. Hep bilindiği gibi, en tehlikeli âşık, ihanete uğramış âşıktı...

Flaşı vermesi ya da yerini söylemesi yakındı.

20. BÖLÜM

Benden başka herkes biliyordu merak etme...
Ben de son salak olarak,
nihayetinde öğrendim... Değmiyormuşsun!

MAHKEME

Kalabalık aniden, âdeta Kızıldeniz'in ikiye ayrılması gibi, salonun ortasında bir koridor oluşturarak bölünmüştü. Koşuşturan insanların seslerinin uğultusu yerini şaşkın bir sessizliğe bıraktı. Nefes almak zorlar mıydı insanı? Rüya nefes alırken genzine tıkanan o kılçık gibi acıyla sarsıyordu soluklarını... Gözleri sanki günlerdir çöllerde gezen bedevinin suya olan aşkı gibi içiyordu sevdiği adamın yaralı, içine kan oturmuş, suçlayıcı bakışlarını... Dokunmak için karıncalanan elleri, sıcaklığına hasretinden kavrulan teniyle, ona olan özlemi öylesine ağırdı ki, canını yaka yaka içiyordu özlemin o berbat nefesini.

Parmaklarına yüz sürmeye doyamadığı, öpmeye kıyamadığı iri ellerinde kelepçeler vardı, yüzünde vurgun yemiş bir yenilgi... Çökmüştü o asla çökmez, dünyayı üstüne koysan bir an gocunmaz dediği kanat misali açılmış geniş omuzları... Darbe almış gemi gibi yalpalıyordu adımları... Bacakları güç bulduğunda, ondan koşma hamlesi bekleyen Tayfun'un engeline takıldı hamleleri. Tuttu kollarından genç adam ve durdurdu. Yanı başında, iç çekip yarı dua yarı küfür gibi bir şeyler mırıldandığını duyumsuyordu Rüya ama onu umursa-

yacak durumda değildi. Üstelik neden soğuk davrandığını ise hâlâ çözememişti, bunun mahkeme gerginliğinden olduğuna karar vererek susmuştu ama... Kaşları çatıldı. Garipti. İnsan arkadaşının karısı bir aydan fazla ortadan kaybolur da merak etmez miydi? Öne doğru bir adım atınca, geriye doğru iki adım sendeledi.

"Rüya bekle, savcı henüz izin vermedi bize..."

Beklemek mi? Daha ne kadar? Zaten kaç gündür beklemiyor muydu? Özlemişti. Dayanamazdı. Öne bir daha atıldı Rüya ve kolunu Tayfun'un tutuşundan çekerek, "Bizi gördü..." diye heyecanla hayıflandı.

"Görüyorum..." Tayfun gözlerini Şahin'den bir an olsun çekmiyordu. Yanındaki polislerle gözlerini onlara tekinsiz bir halde dikmiş, öfkeyle yürüyordu.

Rüya farkında olmadan dudağını ısırdı. Onca mesafeden bile, kocasının dudaklarına baktığını fark ettiğinde utandı. Şahin'in bu masumane ama cezbedici hareketten etkilenebileceğini düşündü, hemen bilinçsizce yaptığı bu eylemi sonlandırarak, dişlerinin arasında kanayarak berelenen dudaklarını saldı.

Ama Şahin bakışlarını yüzünden çekerek, es geçmişti onu... Umursamamıştı... Sanki sokaktan geçerken yanından geçtiği herhangi birisine bakar gibi bakmıştı birkaç saniye ve gözlerini yere çevirmişti. Ama asıl gözünü çelen bu değildi. Bir an sanki az önce bulutların üzerinden yeryüzüne inmiş melek gibi bakakalmış olması ama sonra hemen ardından şeytan görmüş gibi yüzünü buruşturmasıydı.

Bir şeyler vardı sanki... Garipti ama sırtından aşağı soğuk terler aktı. Onu kızgın gözleriyle süzdüğünü tüm çıplaklığıyla hissedebiliyordu. Kaşları hafifçe çatılınca, dikkat kesildi. Kalbi âdeta bir gülle gibi yerinden oynadı. Son anda ona özgün bir nefretle bakmıştı! Kaşlarını çatmaya devam ediyordu. Ve tedbiri elden bıraktığı bir anda, ne yapması gerektiğini anladı. Emin olmak zorundaydı. Nefret değildi, bu özlemdi değil mi? Olamazdı. Nefret etmiş olamazdı? Ne yapmıştı ki ona?

Sadece sevmişti. Sorgusuz sualsiz, en kötü bildiği anlarda bile sevmişti. Şahin onu tanırdı, ona ihanet etmeyeceğini bilirdi?

"Bak yüzüme..." diye fısıldadı. "Eskisi gibi bak..."

Bakmadı!

Onca zaman sonra hiç mi merak etmemiş, öldü mü kaldı mı diye endişelenmemişti? Yavaşça gücenmiş bakışlarını ona doğru kaldırdı. Sanki tüm o insan topluluğu aradan çekildi ve dünyevi her nesne etraftan silindi. Arada hiçbir engel olmadan göz göze geldikleri o ilk an, ne hareket etti, ne nefes aldı, ne de gözlerini kırptı. Engin göllerin derinlikleri kadar çekici ve koyu renge dönüşen gözlerine bakarken, kendini boğulur gibi hissetti. Bir nefret bu kadar yakıcı mı olurdu gözlerde? Bir bakış, koca dünyayı bu kadar çabuk mu yıkardı insanın özüne? Bir an için bile olsa, kaybolmuştu âdeta yeşillerin öfkesinde...

Öfkesi?

Ve Şahin kızgın bakışlarını kaçırırken, polislerin yönlendirmesiyle, savcının kapısının yanındaki banka oturtuldu. Dirseklerini bacaklarına yaslayarak, elleriyle yüzünü kapadı. Yüzü karşısındaki cama döndü, özlediği yeşil gözleri ondan çok uzaklara daldı.

"Bana kızgın..." dedi Rüya ağlamaklı gözlerini devirerek.

Tayfun hâlâ dikkatle Rüya'yı izliyordu. Yüzündeki hüzün, gözlerindeki yaş gerçek mi yoksa oyun mu onu çözmeye çalışıyordu.

Rüya gafletle içini çeker çekmez, her şeyin bittiğini anladı. Ağlamaklı bakışlarını hemen aşağı kaydırdı. Yanakları ve burnu ağlamaklı bir duruşla hafifçe pembeleşiverdi.

Şahin onun yüzüne bile bakmamış, yok saymıştı.

"Her şeyi yanlış anlamış... Onu utandıracak hiçbir şey yapmadım..."

Bakışlarını Tayfun'un yüzüne çevirdi. Ondan bir cevap, teselli edecek bir söz bekledi. *Geçecek, düzelecek* demesini bekledi ama olmadı. Genç adam yüzüne bakmıyordu. Üstelik suçlayıcı duruşu buz gibi ve mesafeliydi. İnanmak ve inanmamak

arasında bocalıyordu! Rüya bunu anladığında nefes alamadığını hissetti. Kimse ona inanmıyor, tüm hata onun üstüne kalıyor, âlemin kara kedisi o seçiliyordu.

"Sen de inanmıyorsun!" dediğinde suçlarcasına, canı yanıyordu. Tayfun apansız gözlerini gözlerine çevirdi. Suçlayıcıydı bakışlarındaki grileri.

"Sen kimsin Rüya?"

Buz gibi soru tartışmasız her şeyi açıklıyordu. Taş yürekli p*çin sesinde resmen gerçek bir aşağılama tınısı duyuluyordu.

Onun önüne gelip durdu ve solgun yüzünü vakurca kaldırdı. Adamın bir an, sadece bir an içi burkuldu. "Ben... Ben..." dediğinde açıklama yapmak için çabalayarak, Tayfun elindeki dosyayı genç kızın göğsüne vurarak eline tutuşturdu. Gözleri buzdan bir nehir gibi çelik parlaklığını almıştı.

O sırada kapı açıldı ve onlara bir kez olsun bakmayan Şahin, polislerin nezaretinde Savcının odasına girdi.

Rüya bir eline, bir Şahin'in içeriye girdiği kapıya baktı. Sonra bakışlarını elindeki mavi dosyaya çevirdiğinde, Tayfun'un kurnaz bakışlarının yüzüne kilitlendiğini ve her mimik, jest, duygu gelgitlerini titizlikle izlediğini biliyordu. Derin bir nefes eşliğinde başını önüne çevirdi. Rüya elleri titreyerek dosyayı açtığında, gördüğüne inanamadı. Rengi attı, soluk alamıyormuşçasına derin derin soludu. Kendini, biri âdeta karnına müthiş bir hızla hançer saplamış gibi acı çekerken hissetti. Soluk soluğa elindeki dosyayı Tayfun'a uzattığında, eli titriyordu.

"Bu... Bu yalan..." Durum tam anlamıyla bir felaketti ve bu acı tesadüf karşısında nefessiz kalıyordu. "Bu başkası olmalı... Ad-adı bile ben değil..." diye saçmaladı. "Ben... Ben okulumu bu sene bitirdim..."

"Tabii tabii..." dedi Tayfun dalga geçer gibi elindeki dosyayı alırken.

Ona inanmamıştı! Yalan söylediğini düşünüyor olamazdı değil mi? Bu dosyadaki kadınla uzaktan yakından alakası yoktu. Lanet olsun, polis mi? Bu bile Nirvana'ya yolculuk et-

mek kadar ütopik bir düşündeydi. Rüya şimdi neden mahkeme salonunun dışında onu gördüğünde, eşekten düşmüş karpuza döndüğünü anlıyordu. Üstelik ona hangi cehennemde olduğunu sormamıştı bile...

Şahin bu dosyayı ve ayrılırken ki görüntüleri kafasında yorumladıysa... Yok... Şahin ona inanır; önce dinler, sonra yargılardı!

Tayfun "Gelme, onu daha çok üzeceksin, yetmedi mi yaptığın? Hem, neden geldin ki?" dediğinde salakça yüzüne bakıp, susmasının manasını çözüyordu.

"Yemin ederim..." dedi Rüya ve yanlarına gelen polisle, sözleri yarıda kesildi.

Tayfun Rüya'nın koluna dokunarak onu kapının girişine götürürken "Bu yaptığım delilik. Ama içimden bir ses..." dediğinde onu endişelendiren kızın yalancı olması değil, iç sesine güvenip inandığı duyguları konusunda başarısız olmasıydı.

"Bunu senin için değil, arkadaşımın akıl sağlığı için yapıyorum... Haftalardır seni arıyoruz ve... Sanırım o kafayı yiyecek..." dediğinde kapı açıldı ve polisler dışarıya çıkarak, "Beş dakika..." dediğinde kapıda bitcn savcı, saygıyla Tayfun'a elini uzattı.

"Sağ ol abi... Bu iyiliğini unutmayacağım..."

Yürekli savcı iç geçirerek genç kıza kısacık baktı ve başını sallayarak, hiçbir şey söylemeden avukatın koluna dokundu. Polisler genç kıza bakarak yolu açtı. Rüya çekinerek kapıdan içeriye girdi.

Şahin masanın önündeki koltukta oturmuş, elleriyle yüzünü kapamış, düşünüyordu. Belli ki beklediği kişi o değildi. Ya da geleceğini bildiği için bu kadar umarsızdı ki, şu anda yüzünü ve gözlerini görmediği için anlayamıyordu.

Ve sanki inzivaya çekilen beynine, suikast edercesine yaslandı gerçeğin aynası Şahin'in gergin yapısına. Onun kokusu ve varlığının yalın hissi içini sızlatmış gibi birden irkilerek ellerini yüzünden kaydırıp, başını yana eğdi.

Rüya içeri doğru yürüdükçe, ardından hafif bir tarçın kokusu bırakıyordu. Odayı kuşatan, yüreğini cayır cayır yakan ve nabzını telaşa veren bir duyguyla... İlk tanıştıkları günkü gibi netti bu koku ama sanki özlemi üzerine vuslat arayışıyla sindikçe, biraz daha berraklaşmış ve tesirini arttırmıştı. İçini sızlatan bu anıyla kalbi göğsünü yumruklarcasına atınca, derhâl kendini topladı. Bakışları genç kıza döndü. Rüya'nın yere eğilmiş başı geriye doğru kayınca, geceleri yastıklarını süslemesinin hayaliyle yandığı ipek saçları sırtından aşağı bir şelale misali dökülerek muhteşemliğini bir kez daha gözler önüne serdi. Neredeyse unutmaya başlamıştı eşsiz saçlarının tarçın kokusunu ve katıksız güzelliğini. Bu hâli öylesine gerçek dışıydı ki, günlerdir rüyalarını süsleyen hayalinden çok daha başkalaşmıştı. Şu hâli nefes kesiciydi.

Şahin bir an nefretini, kafa karışıklığını ve kızgınlığını unutarak kendini afallamış hâlde buldu. Camdan vuran ikindi güneşinin rengârenk ışığının göz alıcı pırıltısı genç kızın kusursuz derecedeki güzel yüzüne vurunca, neye uğradığını şaşırmış gibi nefesi büsbütün kesildi. Zayıflamış mıydı? Ama... Allah'ım, güzelliğinden zerre kaybetmemişti. Uzun titrek kirpiklerinin ürkek gözlerini kamçılamasını, o küçük, öpülmeye ve okşanmaya doyulmayan üçgen şeklindeki yüzünün alt kısmına hayranlık veren bir büyüye sahip ufak, asi, gururlu, hafif kalkık burnu, çıkık çenesine monte edilmiş kusursuz, yay gibi gerilmiş dudakları, hâlâ aynı güzellikteydi. Ve o böyle ayran budalası gibi baktıkça, hoş kıvrımlı kaşlarını çatmaya meyillendi. Elleri yumruk oldu. Kaymak gibi cildi pürüzsüz ve okşanmaya müsait kadifemsi bir mermer gibi berrak teni onun kafasını karıştırıyordu.

Ve ona bakan yüzüne; küçük, masum, ürkek, kanatlı tüylü bir hayvanın o kırılgan, sevimli, şirin ve savunmasız ifadesini yerleştirmişti. Tıpkı korunması gereken ürkek bir Serçe gibiydi şu hâli...

İçinde bulundukları durumla taban tabana zıt düşen, böylesine masum bir görüntü, Şahin'in bir an aklını karıştırmış-

tı. Ne çok özlemişti bu güzelliği, teninin her kıvrımını, sesini, dokunuşunu, bakışını... Ve melek yüzüne, kalbini yaralayan buruk bir gülümseme takınmasını...

O an ancak dili tutulmuş gibi gözlerini dikip bakmaktan başka bir şey elinden gelmeyince, yüzünü ekşitti.

Ona hasretle bakarken, birden her ne düşündüyse kızdığını ve hırsından dişlerini sıktığını görebiliyordu Rüya. Sakin olmaya çalışarak tüm direncini kullanıyordu. Üstelik gözleri, daha önce ona hiç böyle yok gibi, ölmüş gibi, hatta bağışlanmaz hataları yapmış suçlu gibi alçaltarak bakmamıştı...

Rüya heyecanlanacağına durgunlaştı. Ne yapacağını, ne diyeceğini şaşırınca, Şahin'in gözlerine, alevlenen telaşı çarptı. O da aralarındaki bu gergin tehlikeyi sezmiş olmalıydı. Ama artık çok geçti. Rüya'ya sövme arzusuyla dolan içine başkaldırıp, aniden kendini frenledi.

Rüya onun aşağılayan ve sorgulayan bakışlarıyla gerildi. Sanki bir şeyler farklılaşmıştı. Bilincinin derinliklerinde hissettiği huzursuzluk ve havada sezinlediği değişiklik dışında, bunu nasıl bildiğini tanımlayamıyordu ama âşıkken düşman olan iki çift gibiydiler... Oysa hayalleri başkaydı. Kapıdan içeriye girdiği an kollarına koşacak, özlem dolu ıslak öpücüklerle başını sinesine yaslayacaktı. Olmadı, hiçbir işleyiş bu kadar ters olamazdı...

Şahin usulca yerinden kalktı. Dudaklarındaki içli bir burkulmayla, yumruk yaptığı ellerini ceplerine koydu. Rüya parmaklarını çekiştirerek bakışlarını yere çevirdi. Kızmıyordu Şahin, suçlamıyordu, haykırmıyordu, kovmuyordu hatta aşağılamıyordu. Ama sevmiyordu da, sarılmıyordu da... Oysa onu gördüğü an için saniyeleri saymıştı Rüya. Dünyadaki en güzel haberi vererek gözlerinde gördüğü neşeyi, zihnine yazmayı ve ileride bu anı hatırladıkça, tek anımsadığı kötü günlerden geriye o anın olacağını düşünmüştü.

Odadaki gergin sessizlik bir bulut gibi etraflarını sardıkça içi titreyen Rüya daha fazla dayanamayarak, "Seni üzecek hiç-

bir şey yapmadım..." dedi tüm cesaretini toplayarak. "Merhaba"lar dillerinden çekilmiş, "Seni özledim"ler yok sayılmıştı!

"Tatilin erken bitti sanırım!" diye direkt konuya girerek sordu Şahin. Duruşu gergin bir şekilde şakladı kızın zihninde. Gözlerinde yanan ateşler deliciydi. Ve soğukkanlı duruşu, zalim ve kahrediciydi.

"Ne tatili?" dedi Rüya şaşkınca.

Şahin yana dönerek bakışlarını genç kızın üzerinde aşağılamayla gezdirdi. "Zayıflamışsın... Sanırım eski takıntıların depreşti..." dedi dalga geçerek. Aslında zayıflaması hiç hoşuna gitmemişti. Ona adım adım yaklaştıkça, içini tuhaf bir özlem kaplayıvermişti apansız. Ama bunu yalanlayarak, "Hayırlı olsun..." dedi tiksinir bir ifadeyle.

"Ne için?" dedi kız iyice kafası karışarak.

"Şu masum bakışlarını yüzümden çek, içim acıyor sen böyle bakınca..." derken aslında ne kadar alayla söylerse söylesin, içi cidden acıyordu ve bu aşağılık küçük sürtük onu hâlâ etkilediği için Şahin katlanan öfkesiyle savaşamıyordu. Öfkeye yenik düşmüş kırgın bakışlarını aniden çevirdi. Onun koyulmuş gözlerindeki hırsına sinmiş tatminkâr ifadeden, bunun ne anlama geldiğini anladı Rüya; intikam!

"Sevdiğin?" Bu tek kelimelik soru... Âdeta kuvvetli bir demircinin çekicine savurduğu hiddetli bir darbe gibi, şaklayarak ortalığa dökülüvermişti.

"Ne sevdiği? *Ne hayırlı olsun*u? Şahin, kafayı mı yedin?"

Yüzünde, ona nefretini kusmak için sabırsızlığını ele veren bir gülümseme belirdi. "Demek oynuyoruz..."

"Burada tek oynayan sensin... Ben açığım. Ne öğrenmek istiyorsan sor."

"Çok cesursun..."

"Hayat, öğretiyor..." dedi Rüya dişlerini sıkarak. Eskisi kadar pasif değildi, ya da cahil! Ona şu birkaç ay, gerçek dünyayı öğretmişti. Ya da, artık tek olmama gerçeği...

Aslında suçlayıcı bir tavırla konuşmamış olsa da, Rüya'nın içi suçluluk duygusuyla burkuldu. Daha fazla bu söz oyunla-

rına ve kalabalık yapan laf cambazlıklarına katlanamayara öne atıldı ve tam kocasının koluna dokunacakken, Şahin bi adım geriledi. Tiksinerek, "Dokunma..." dedi dişlerinin ara sından. Onu öylesine yoğun bir ilgiyle inceliyordu ki, kızır içindeki telaşın arttığını hissetti. Onu tek bir detayı bile atla mak istemiyormuş gibi ağır ağır, dikkatli bir şekilde baştan aşağı süzüyordu.

"Bunu bize neden yapıyorsun?" diye sordu sonunda Rüya dayanamayarak. Gözleri sulu sepken bakıyordu kocasına, do kunsalar yıkılacak kadar güçsüz.

Yüzüne yavaşça yayılan ölümcül bir gülümsemeyle bakış larını onun gözlerine çevirdi Şahin. "Biz..?" dedi alayla.

"Şahin, ne olur yapma... İstediklerini ellerine verme..."

"Ne istiyorlar ki?"

Rüya onun bu soğukkanlı davranışlarına, aşağılayan, umursamayan ve hesap soran sözlerine ve iğrenen bakışlarına daha fazla dayanamayarak isyan etti. "Lanet olsun Şahin, ben günlerdir bu anın bir saniyesi için yaşadım ve sen beni merak edeceğine, ne olup da aylarca ortalarda olmadığımı so racağına, onların yalanlarına inanıyorsun... Ben ölebilirdim, sakat kalabilirdim ya da namusuma helal gelebilirdi ama sen gurur yaparak beni yok sayıyorsun. Ben canım için değil sade ce, aynı anda namusum içinde savaştım... Onlara inanma ne olur... İnanmadığını söyle..." diye acı içinde yakararak inledi. Canı yanıyordu.

"İnanmadım..." dediğinde buz gibi sesiyle, serinkanlı du ruşu kızın içindeki ateşlere buz gibi su serpti. Rüya'nın umut la parlayan gözlerinde, o eşsiz yıldızların ışığı çaktı. Ta ki ko casi o yıldızları acımadan tek bir sözüyle söndürene kadar. "O adamın kollarında kendinden geçtiğini gördüğüm ana kadar, inanmadım..."

"Ben..."

Arkasını dönerek gözlerini kapatıp, ellerini yumruk yaptı Şahin. "Git buradan. Canını yakmadan, öfkeme kapılıp seni mahvetmeden git..." Öfkesi katlandıkça, dirayeti azalıyordu.

Kocasının geniş sırtına bakan Rüya, "Gitmem... Beni dinleyeceksin..." diye diretti.

Şahin apansız arkasını dönerek tek omzundan geriye doğru öfkeyle ittirdi. "Canını yaktırmadan defol. Bir daha yüzünü görmek istemiyorum... Kendi pisliğine git..."

Rüya sendelediği yerde doğrularak, acıyan omzunu es geçti. Vakurca başını yukarıya kaldırarak dişlerini sıktı. "Üzgünüm ama daha çok yüzümü göreceksin..."

Şahin alayla bir adım üzerine gitti. Yüzünde alçak bir gülümseme vardı. Bir nefes mesafesine kadar sokulduğunda, kızın az önce üzerine kuşandığı tüm öz güven zırhları delindi ve birden kendini onun çekim alanında kulaç atarken buldu.

"Yoksa hamile misin Serçe?"

Şok geçirerek bir adım gerileyen Rüya, ağzı bir karış açık kalakaldı. Nefes alamadı önce, sonra kalbinin atışlarını kulaklarında duyumsarken, "Ne-nereden biliyorsun?" diye soluk soluğa bir heyecanla sordu.

Onun bu saf ve şaşkın pozlarına öfkelenen Şahin, içini titrettiği için ve bu masum hâllerinin yeniden aklını karıştırdığına kızdığı için öfkelendi. Rüya'yı omzundan sertçe ittirerek, duvara kabaca yasladı ve kelepçeli ellerinin izin verdiği ölçüde, "Yoksa çocuğumuzu bana göstermez misin?" diye alayla sordu. Bu nasıl bir zalimlikti ki, yüreğini acımadan yerinden söküyordu.

Onun teninden yayılan özlemle sarhoş olarak sersemleyen Rüya, bir anlık şaşkınlığını hemen attı üzerinden. Omuzlarını duvara kuvvetli bir baskıyla yasladığı için acıyordu ama bu acıyı bile es geçerek, "Bu-bunu kimse bilmiyordu?" dediğinde, Şahin alayla güldü.

"Benden başka herkes biliyordu merak etme... Ben de son salak olarak, nihayetinde öğrendim..."

"O zaman bana inanıyorsun?" Gözlerinde eskiye dair, güvene dair bir iz aradı umutla sorarken... Ancak adamın ağzını açtığı ilk anda tüm umutları yıkıldı.

"İnanıyorum..." dedi Şahin palavracı sesini yaya yaya.

Onunla alay ediyordu! Rüya yıkıldı. Dünya başına çökmüş gibi umutlarının altında kalarak soluksuz kaldı.

Şahin'in öfke içeren hiddetli bakışları birden değişti ve özlem içeren bir parıltıya sığındı. Kızın teninden yayılan sıcaklıkla bir an sersemleyerek bocaladı ama kendini toparlaması kolay oldu. Öylesine özlemişti ki onu, kokusu ciğerlerine tükenmez bir spazm geçirtiyordu. Elleri tenini arşınlamak, dudakları ağlamak için zaman kollayan titrek dudaklarıyla mühürlenmek istiyordu.

"Ne zaman planladınız bunu?"

"Neyi?"

"Bu adam salağa benziyor, kekleriz, olmadı işimiz bittiğinde hâlâ sonuç alamadıysak... P*çimizi üzerine yık..." dediğinde yanağına aldığı tokatla yüzü yana savruldu. Rüya ne zaman elini kaldırmıştı da tokadı yüzüne savurmuştu, bilemedi. Parmaklarının uçları acıyordu ama daha çok yüreği...

Şahin çenesini esneterek, alaylı bakışlarını sahte bir gülümsemeyle ağlayan kızın yüzüne tekrar çevirdi. Küstahlığıyla ondan iğrendiğini belirtmekten çekinmedi.

Yaşla dolan gözlerini kocasının yüzünü görmeye zorlanırken Rüya, "Benim sevdiğim adam bu kadar kalleş değildi... Ne olursa olsun inanırdı sevdiğine..." diye fısıldadı. Acı sesinden nehir olup aktı adamın yüreğine. Ama Şahin aldırmadan kesti yüreğine uzanan duygu bağlarını.

"Tabii, ben salağım yaparım böyle şeyler..." dedi alayla.

"Bana inanmıyorsun..."

"İnandım ya... Beni mahvettin işte, hem de bu inancım sayesinde yaptın bunu..."

"Sen de şimdi bizi mahvederek intikamını alıyorsun öyle mi? Şahin, eğer beni yaralarsan, yaraladığın kadar acıyacaksın. Senden koptuğum zaman, pişman olduğun zaman çok geç olacak... Yapma. Benim nefeslerim haram olacak, senin kisi ise ziyan..."

Rüya kocasının yanaklarını titrek elleri arasına alarak gözlerinin içine ağlayan gözlerini dikti. "Şahin, bana bak. Benim

Rüya, senin ürkek Serçe'n. Ben yapmadım... Hata yapmadım, sana ve sevgime zarar verecek, namusuma leke sürecek hiçbir şey yapmadım... Ne gösterdiler sana, ne kadar salakça şeyler anlattılar bilmiyorum ama yapmadım."

Şahin kafası karıştıkça dişlerini sıktı. "O salak adama acıdım. Seni ilk kullanan ben oldum, yazık... Bir görev uğruna boynuzlandı... Bende bir an inanmıştım, çok güzel oynuyorsun. Mesela seviyor gibi davranarak... Ben de cinsellikte aşksız zevk almayı, ondan etkileniyormuş gibi tatminkâr numarasını yapmayı bir tek erkekler yapar sanmıştım..."

Rüya öfkelenerek kocasının çenesini sertçe kavradı ve yüzünü kendine sertçe çevirdi. "Bana bak... Ben senin karınım... Başkasının değil. Ben başkası değilim, anlattıkları kişi değilim, Rüya'yım... Söylediğin sözleri tart da söyle, çünkü ben bitirirsem bunun dönüşü olmaz..." diye haykırdı. "Yalvarırım kendine gel... Bitirme, tüketme..."

Odanın içinde perde perde yankılanan sesine sırıtan Şahin, karısının elini silkeleyerek tutuşundan çenesini kurtardı. "Çok inandırıcı... Dramatik. Birazdan ağlamaya da başlarsın, ben de dayanamaz kanarım... Teselli ederim... Kollarıma alırım falan... İnanırım gözyaşlarına nasılsa, kaşarlık böyle bir şey nasılsa..." diye tısladı.

Vakurca çenesini diken Rüya, gözlerinin içine baktı. Ruhuna akarak, "Hani gözler kalbin aynasıydı..." dedi burnunu çekerek. Elleri yana düşüp, tırnakları yumruk olmuş avuç içlerine batıyordu. "Acı çekeceksin Şahin, çektireceksin... Dur artık. Yapma..."

"Ben zaten acı çekiyorum..." dedi onun çenesini elinin içine hapsedip, canını yakarak sıkarken adam. Kızın yanakları parmaklarının arasında şekil alıyordu. Gözlerinin içine nefretini kusarak bakarken, "Bana yanaşırken onu mu düşündün? Dokunuşlarımdan tiksinirken, öpüşlerimden iğrenirken, seninle sevişirken, ondan gözlerini kapatıyordun... Sana attığım her adımın önünü tıkadığında anlamalıydım ama anlamadım

işte... Salağım... Kocaman bir salağım. Ve sen tam bir sürtüksün, oyuncu bir sürtük..."

"Sana âşık olurken..." dedi Rüya hıçkırarak. Konuşmak çok zordu bu duyduklarından sonra.

Lafını ağzına tıkayan Şahin, "Beni kandırırken..." diye düzeltti onu. Dişlerini sıkan Rüya başını geriye atınca, kafası duvara yaslandı ve vakur çenesi kasıldı. İnatla "Sana âşık olurken..." dedi onun kör olan gözlerini açmak için. "Bu kadar salak bir adam olduğunu bilseydim, beyinsiz ve akıl fukarası birisi olacağını anlasaydım... Bırak yüzüne bakmayı, parmağının ucunu dokundurmana izin vermezdim... Senin her sözüne inandığım için, asıl salak benim. Sana kanan benim. Ne güzel hayatım vardı. Bir bakla odam, sarımsak gibi irili ufaklı gerçek dostlarım, beni koşulsuz sevenlerim vardı. Hayatımda katilleri, kalleşleri, zalimleri, inançsız yalancıları hep senin sayende tanıdım. Tıpkı yalan aşkını tanıdığım gibi. Bir aydan fazladır o delikte her gün Allah'a dua ederken... Canımı alsınlar ama namusuma ya da sana dokunmasınlar diye dua ederken, bunları hayal etmemiştim..." dedi yanağına iri damlalar sıralanan Rüya. Onun şaşkınlığından yararlanarak üzerinden ittirip, geriye çekildi.

Başı sağa sola savrulurken, bu kadarını hak etmediğini düşünürken, o nasıl bu kadar düşüncesiz olabiliyordu? Bir insanı unutmak, bir insandan vazgeçmek, bir insanı hayatından sonsuza kadar çıkartmak bu kadar çabuk ve içine telafisi mümkün olmayan yaralar bırakmak... Bu kadar kolay mı oluyordu? Hani canlı kanlıyken ölmüş gibi, hani uzatsan da elini tutamayacağını bilerek cayır cayır yanmak gibiydi ona söylediği sözlerindeki acının izi. Her an yaptıklarından pişman olarak, ellerinden tutacak ve öpücükleriyle avuçlarını taçlandırırken, "Özür dilerim meleğim, özür dilerim ben neler diyorum?" diyecek gibi bir umutla bekledi. Ama aslında hiç söylemeyeceğini biliyordu yüreği... Acıyan, kanayan, sızlayan yüreği, gerçeğin farkındaydı onun aksine... Ne zor şeydi kavuşmadan öğrenmek ayrılığın en acı yüzünü... İçinde öldür-

mek... Ölmüş gibi ulaşılmaz olması artık, ne kadar katlanılmaz bir gerçekti. Yürek hâlâ bu kadar âşıkken, beden ve ruh bu kadar sadık ve sevgiliyken... İnkar edilmesi, suçlanarak iftiraya uğranması ve kendini savunamaması ne zordu. Bu kadar özlerken, etini kemiğini yakarcasına özlerken, burnunun direğini sızlatarak özlerken, sevdiğinin sözleriyle bir yokluğa, ölüme, hiçliğe savrulmak, çok zalimceydi. Gözlerinde gördüğü tükenmişlikle anlıyordu ki, aşkları artık sona gelmişti!

Yeşil gölleri kıskandıran gözlerindeki eski bakışları aradı. Sevgi dolu, onu her anıyla yiyip bitiren ve özleyen gözleri... Yoktu. Zalimdi. Kuşkuluydu. Pişman değildi... Bir parça, ufacık bir umut kırıntısı aradı, pişmanlık ışığı...

Ne kadar umutsuz bir arayıştır oysa. Yoktu ona dair bir iz... Kalabalık caddede geçen binlerce yüze bakar gibi ruhsuzca bakıyordu suretine. Yüreğini eritiyordu bu donuk, hissiz bakışlar. Rüya yandı, iki kişilik tek gönlünde... Yarım kalarak canı yandı. Terk edilmişti onun yarım yanı, eksik yanı inanmamıştı ona... Ona hayatındaki en büyük yoksunluğu yaşatan Şahin'di şimdi... Ama... Bu söyledikleri için bile ondan nefret edemedi. Nasıl derdi bunları? Gözünün içine baka baka, kolunu, bacağını kesercesine nasıl kıyardı? Hayatta inandığı bütün değerlerini altüst eden bir duruşla, zalimce kuruyordu bu sözleri. Oysa onun içindi bu savaşı. Onun özgürlüğü, geleceği için... Korktuğunda, içinde ağlayan çocuğa umut şarkıları söylemesi de onun içindi. Cesur bir kadın gibi savaşması da... Özlemi, susuzluğu, açlığı çekmesinin tek sebebi, şimdi onu sildiğini belirtiyordu... Kanayan yarasını gördüğünde sarmasını istediği, merhem olmasını istediği, dayanmak için herkesi önüne aldığı o tanrısal gücü onun içindi ama artık o yoktu! Madem o silmişti, Rüya da pekâlâ onu silebilir, hiç var olmamış sayabilirdi!

Gururu tüm benliğini kuşandı duygularının zalimliğiyle. "Sakın arkamdan gelme Şahin. Sakın benden aman dilenme. Sakın bizden kalanların umuduyla yaşama, çünkü sen bana

inanmadığın gün... Yani bugün... Ben de seni içimde öldürdüm. Sende yaralanan aşk, bende öldü..."

"Ağzın çok iyi laf yapıyor... Şimdi dizlerim titrer, arkandan atılıp bacaklarına sarılırım, önünde diz çöker *gitme* diye yalvarırım... " dedi adam gururuna gem vurarak. Zalimdi. Ama *Gitme* diyordu gözlerindeki haykırış... *Gitme* diyordu beden dilindeki duruş. *Gitme Serçe'm! Ne olursa olsun, ikna et beni ve gitme!*

"Gururun seninle kalsın Şahin... Ben en değer verdiğim kişiyi kaybettim... Bir gururun lafı mı olur..." dedi kız vurgun yemiş yüreğiyle.

Belki de sığındıkları yalanın adıydı bu!

İnsan sevdiğine inanmaz mıydı hiç?

Hani gözler kalbin aynasıydı, yalanı dil söyler, seven göz inkâr ederdi... İnanmadı seven adamın hain kalbi sevilen yüreğin vefalı haykırışına... Bakmadı "Seni seviyorum, inan bana" diye çığlık atan gözlerin masum feryadına... Belki de kader, en hain pusuyu şimdiye saklamış, vuslatın imkânsızlığını tekrar kaleme alıp, rüyaların gerçek olmayacağını bir kez daha tek bir sözcük düşmeden kâğıda yazmıştı... İmkânsızlıkla başlayan virgül yemiş kelimeler, ayrılıkla noktalanmıştı.

Şahin eğlenen bir hırçınlıkla güler gibi baktı genç kıza ve vurucu sözlerini mıh gibi çaktı yüreğine.

"Oyun bitti Rüya! Sevildiğini gördün. Şimdi unutulmayı öğreneceksin... Nefretim sevgimden daha üstün... Sen de, bende öleceksin..." dediğinde son oyununu oynayarak, genç kız son gurur kırıntılarına sarılarak gözlerinden akmak için kirpiklerini zorlayan yaşlarını geriye tepti. Saçlarını omuzlarından geriye atarak, dik durmaya çalıştı.

"Neye üzülüyorum biliyor musun? Karaktersiz sandığım insanların bile, senden mert olmasına... Sakın ağlama, kıyamam dediğimiz insanların, en çok bizi hıçkırıklara boğmasına..." Başını geriye attı. Bazen vedalar sevgisizlikten değildi, çaresizliktendi ve Rüya, çaresizdi. Keşke hiç büyümeseydi, dizleri kanasaydı da, kalbi hep sağlam kalsaydı. Kalbi acıma-

saydı... Yıkılmışlığını bunu ona belli etmek yerine, burnunu havaya dikerek, "Hamileyim!" dedi tek seferde. Sadece hayallerim yıkıldı, gülüşlerim hâlâ ayakta der gibi yorgunca gülümsedi. "Tebrikler... Baba oluyordun!" Ve apansız arkasını dönerek, kapıya yanaştı.

Bu sözlerin ağırlığıyla dişlerini sıkan Şahin, "Gidiyor musun?" dedi dişlerini sıkarak. Hâlâ zihninde o sözlerin tekrarı yankılanıyordu. *"Hamileyim."* Anlatılanlar doğru muydu? Yoksa hissettikleri mi gerçekti..? Kız sustu. Adam durmadan zalimce konuştu. Gitme demek yerine;

"Kaçıyor musun?" dedi buz gibi sesiyle.

"Hayır, seni terk ediyorum, senden kalan hiçbir şeyi hayatıma almayarak hem de... Geldiğim gibi, bir başıma..." dedi kız buz gibi bir kararlılıkla.

Şahin'in nefesi kesildi. Tek başına! "Ne demek oluyor az önceki sözlerin?" diye hesap sordu.

"Ne garip bir yolmuş gözlerin... Huzura yürümek isterken, hüznüne takılıp düştüm... Acıyorum. Kanıyorum. Ve sen beni teselli etmek yerine, canımı yakıyorsun." der gibi iç gerdi.

Uzandı kapının koluna. Ve kapının açılmasıyla, kapanması bir oldu. Rüya, kapı ve iri bedenin arasına sıkışarak, hıçkırıklarını tutmaya çalışırken, kendiyle savaştı. Şahin nefes nefese, arkası dönük kızın saçlarına baktı. Eğildi ve kulağının dibine "Gördüklerimden sonra..." diye hesap sordu.

"Konuşma..."

"Lanet olsun şu hâle bak, neye inanacağımı şaşırdım... Kırılmasın diye üstüne titrediklerim, beni kırk yerimden kırdı!" Bileğindeki kelepçenin izin verdiği kadarıyla öne uzanan kolu kıskaç gibi kızın beline dolanmış ve sık solukları yüzünden ikisinin de bedenleri birbirine sürtüyordu. Şahin ateş gibi yanan gergin bedenini genç kızın yumuşak kıvrımlarına yasladı. Ilık soluklarını tenine emanet ederek, "Gördüğüm Rüya sendin..." dedi. "O adamın kollarındaki kız! Bana sarıldığın gibi sarılmıştın..." dedi tiksinerek... Canı çok yanıyor, yandıkça kızın canını daha çok yakası geliyordu.

"Sen gördüklerine inan Şahin." dedi kız artık pes ederek. Boynu bükülmüştü sevgisi ölen âşık yanı yetim kalırken. "Duyduğun her şey doğru! Ben yaptım! Ne anlattılarsa sana her şeyi yaptım ve ne gördüysen hepsini gerçekleştirdim... Çünkü ben ahlaksız bir..."

"Sus..."

"Neden? Az önce sen haykırırken susmuyordun... Ben onun bunun kollarında düşüp kalkan fahişenin te..."

"Lanet olsun sus..." dedi Şahin yüzünü saçlarına gömerek. Sıkça soluduğu her solukta, sevdiği koku genzine yayılıyor ve kocaman adamın bacaklarının bağı çözülüyordu. Kolu farkında olmaksızın sıklaştı. Rüya alayla gülerken, ağlayan gözlerini kapadı. Onun eli karnının üzerinde dururken, nefes alamıyordu. Yanağına süzülen yaşları elinin tersiyle sildi. "Hadi aşkını idam et bakalım Şahin, bakalım son arzusunu yerine getirebilecek misin?" dedi iç geçirerek. Ve ikisi de yutkundu. Arkasındaki adamı dirseğiyle iterek uzaklaştırmaya çalıştı ama Şahin bırakmadı onu.

"Dokunma bana..." diye bağırdı yorgunca. Dermanı tükenen bacakları titriyordu. Şahin karısını apansız kendisine çevirip, yüzünü tek avucunun içine aldı.

"Canım acıyor Serçe..." dedi gözleri dolu doluyken. "Canımı acıtıyorsun... Beni öldürüyorsun..."

"Bizi öldürdün..." dedi Rüya suçlayarak yanağındaki yaşlar kocasının gömleğinde can bulurken. Şahin alnını alnına yasladı ve hıçkırarak ağlayan karısını kelepçelerin el verdiği şekilde kollarına alarak, yüzünü boyun köküne gömdü. Rüya put kesti. Onun tenine vuran ılık nefesi, bedeninin kıvrımlarında can bulan kaslı yapısı ve göğüslerinin sert zeminide ezilen göğüsleriyle, nefes alamadı. Şahin daha sıkı sarıldı onun zayıflamış yapısına ve içi cız etti keşfettiği gerçekle. Hissetmeye çalışarak, "Ne gözlerimden o hain görüntüler siliniyor, ne anlattıkları aklımdan çıkıyor... Rüya niye yapıyorsun bunu bana niye..?" diye üzgünce mırıldanarak hesap sordu.

Rüya; kocasının omzuna ellerini koydu. İçi kopup geliyor-

du *sarıl* diye. Ama gururu engel oldu, demedi. Adam başından aşırdığı kollarını geriye çektiğinde, ıslak gözleri yüzüne baktı.

"Bitti..." dedi hıçkırarak. Yanağından süzülen yaş Şahin'in yanağına döküldü ve oradan dudağına. Kar tanesi gibiydi gözlerinden süzülen yaşlar, birbirine dokunmadan yağarken, ayrı ayrı eriyorlardı tenlerinde...

"Değmiyormuş bazen uğruna kalp yorduklarımız... Bırak beni gitmek is..."

"Bırakmam..." dedi Şahin. Acı mühim değildi artık, umutsuzluk yoruyordu. Kendiyle çelişiyor, aşkı ve kuşkularıyla savaşıyordu.

Rüya birden nereden geldiği belli olmayan bir güçle kocasını omuzlarından geriye ittirdi ve bağırarak "Biliyor musun? Gerçekten sevseydin, çok güzel biz olurduk. Sen silmeyi seçtin, hiç olduk. Beni unut, çünkü ben seni unutacağım. Sana dair ne varsa, her şeyi yok edeceğim. Sensiz, geçmişsiz olacağım... Gerçekleşmesi mümkün olmayan hayalleri kafamda büyüttüm, sonrada hüsranla yıkılışını izledim... Üzülme, en azından hayal kurmamam gerektiğini öğrettin! Şimdi gerçeği gördüm. Sahip olamadığın birine ait olmayacaktın! Ve ben bu salaklığı yaptım. Ama şimdi... Bir rüyaydın, uyandırıldım..." dediğinde ona fırsat vermeden kapıyı açtı ve adamın şaşkın bakışları arkasında odadan çıktı.

Artık Rüya da biliyordu! Sahip olamadığı birine ait olmayacaktı!

Şahin'in yüreğine düşen ateş öyle büyüktü ki, tenini ve yüreğini yakmıyordu sadece, sanki tüm dünya yanıyordu gözlerinde. Nefes nefese arkasından çıktı dışarı ama önüne dikilen polisler sayesinde, yerinden kıpırdayamadı. Holü, gözyaşları içinde koşarak giden kızın arkasından bakarken, "Rüya... Ne demek bu... Rüya... Sakın... Duydun mu sakın yapma..." diye bağırdı ama Rüya bir kere bile dönüp bakmadı.

Şahin deliler gibi bağırdı sevdiği kadının arkasından, pişmanlık ve kuşku bir olup çöreklendi yüreğine, birisi sussa di-

ğeri konuştu. İçi coştukça haykırdı, kabullenemedikçe bağır-dı ama Rüya onun pişmanlığını duymadı. Ona *git* demenin bu kadar zor olabileceğini hiç düşünmemişti. Onu belki bir daha hiç göremeyeceğini bilerek yanından ayrılması, irade gücünün her bir damlasına mal olmuştu. Boş yere yanmazdı canı insanın... O gözlerin içine bakıp, kendisi için ne kadar korktuğunu, ne kadar endişelendiğini görünce ve aklına gelen resimlerle, sözler çakışınca, dayanamamıştı. Canını yanarak, hata etmişti. Bağırdı ardından bir kez daha... Aralarındaki o mutlak bağı bir kez daha hissetmeye mecburdu. Zira, bir daha asla hissedemeyeceğini biliyordu...

Gün yüzüme vurup uykularımdan gerçeğe döndüğümde, "Ne olur sen de gitme" diye haykırasım geliyor...

21. BÖLÜM

Ve hayat!
Bazı insanları affetmeden vuruyor!
Ve mutluluk,
Rüyalarda görülmeyecek kadar uzakta duruyor...

Biliyordu, söylediği sözleri geri alması için artık çok geçti ama ya gerçekse düşüncesi... Hâlâ bu kuşku içini yakan bir ateş olarak kalıyor ve düşmanı zihnini bulandırıp âşık gözlerini kör ediyordu. Ama aynı anda olayları kafasının içinde evirip çeviriyor, bir sonuç çıkarmaya çalışıyordu. Ama, ne kadar uğraşsa da kızın suçlu mu suçsuz mu olduğuna karar veremiyordu. İçgüdüleri ona, kızın ondan bir şey saklamadığını, hiçbir konuda asla yalan söylemediğini fısıldıyordu. Üstelik onun evinde kalmaktaki ısrarı Rüya'nın ahlak budalası kişiliğine hiç uymayan bir şeydi. Onca anlatılandan sonra, aklının hepten karışması bile Şahin'e çok tuhaf görünüyordu. Beri yandan o, bir insanın çaresiz durumda olduğunu hemen anlardı. Anlaşılmaz bir nedenden dolayı Rüya söylediklerinin arkasında çaresiz görünüyordu.

Günlerdir düşünüyordu. O günden sonra kafayı yiyecek gibi olmuş, Tayfun'a ısrar ederek Rüya'yı bulmasını söylemişti ama bulamamıştı. Şimdi karşısına çıkmış, onca resmin ve dosyanın üzerine "Hamileyim." demişti. Bunu düşündükçe içinde coşan sevinç ve Rüya'nın kırgınlıkla söylediği son sözleri, *"Baba olacak*tın..."

Lanet olsun, yapmazdı... Yapamazdı. Nasıl söylerdi o aşağılayıcı sözleri ona? Ama gördükleri... Üstelik ya doğruysa, başkasıyla... Yok... Yine çorbaya bağlamıştı duyguları... Karışan kafası karman çorman olmuştu.

İnancı ve kuşkusu bir kefede hiç iyi anlaşamıyorlardı. Vicdan terazisinin kantarı kaçmış, gönül şirazesinin yolu şaşmıştı. Kafası iyice arapsaçına döndükçe kuşkuları artıyor, sevgisi harlandıkça umutları çoğalıyordu... Hayatın bir önemi kalmadığı anda, neden her şey böyle yıldırım hızıyla geçiyordu ki? Hâkim karşısına çıkmışlardı ve bir dahaki haklılıklarını haykıracakları güne kadar, oturum yine sona ermişti. Ama bu sefer en azından iyi bir şey olmuş, Ali salıverilmişti. Cezaevine onlarla son kez gidecek ve eşyalarını alacaktı, suçsuz arkadaşı sonunda masumluğunu kanıtlamıştı.

Ama ya kendi boka batmış hayatı? Adliye sarayından yenilmiş, ölü, hayatından çok Rüya'nın söylediklerini düşünerek çıkıp, cezaevi arabasına binerken, başı önündeydi. Normalde hiçbir şeyden utanmazdı Şahin ama şimdi utanıyordu!

Tüm kameraların üzerine doğrultulduğu anda, annesinin ağlama sesini duydukça vicdan azabına düşüyor, onu buralarda süründürdüğü için kaderine lanet ediyor, yaşlı dedesinin bastonuna yaslanıp gözyaşları eşliğinden peşinden sürüklenmesine, isyan ediyordu.

Ve bu da yetmezmiş gibi *'artık o yok, onsuz bir yaşam yok, hiç olmamış'* derken bile, onca kişinin arasından boynunu büküp, gözyaşları eşliğinde ona son kez bakarken gördüğünde karısını, heyecanlandı. Panikle öne atılıp, onca kişiyi, polisi, askeri, gazetecileri yok sayarak, özgürlüğüne bir darbe daha indirmeyi göze aldı...

Şimdi gözleri onca kişiyi es geçip, bir tek onun yaralı bakışlarına kilitleniyordu ve çaresiz yüreğine sahip çıkarak, yanağına süzülen her damla, ruhuna ok olup batarken, elleri karıncalanıp, kolları kasılıyordu. Onun kuzeninin desteğiyle araca binmesini izlerken, tüm kalabalığa kafa tutup, ellerin-

deki kelepçelere aldırmayarak öne atılıyordu. Polislerin ve askerlerin çekiştirmeleriyle bunun önü kapandı.

"Rüya..." diye bağırmasına karşın, genç kızın adını duymasıyla bir an durup, sonra ona hiç bakmadan araca binmesini çaresizlik içinde izledi. Rüya giderken, neden herkes birden değersizleşmişti de, özgürlüğü elinden alınıp asıl mahkûmiyetinin şimdi başladığını hissetmişti?

Çünkü hayat öğretmişti... Mutluluk, rüyalarda görülemeyecek kadar uzaktı...

Oyun oynamıştı. Onca zaman onu kandırmış, istediğini elde etmesi yetmezmiş gibi şimdi eserini görerek, zevk alarak yok oluşundan haz almak için seyrine mi gelmişti? Annesine döndüğü anda, askerlerin bu hamleyi yanlış anlamasıyla kollarını çekiştirmesini sağlamıştı.

Az sonra aracın kasvetli ortamında, yanında Vural ve Ali'yle geldikleri deliğe dönerken, herkes suspus olmuş, askerler gözlerini birbirine dikmiş, kulaklarını dünyaya kapamış, sessizliğin savunmasını yapıyorlardı.

Oysa zalim hayat onlara inat akmaya ve vefasız dünya dönmeye devam ediyordu. Şahin başını aracın sarsılan kasasına yasladığında, kısa bir zaman içinde hayatın muhteşem seslerinin çınlamaları kulaklarını kuşattı. Sonbaharın, hüzün ayının toprak kokusunu hissedince, ona toprağı şu anda hatırlatan tek şeyin o bakmaya doyamadığı gözlerindeki rengin olduğunu düşündü. Toprak gibi bakıyordu Rüya ona, gülünce gözlerinde yıldızlar açılıyor, kırılınca parlak yaşlar irisini çepeçevre sarıp dünyasını havasız, susuz ve amaçsız bırakıyordu. Peki şimdi... Onca lafı söylediğinde, hiçbir sözü batmamıştı da içine, giderken başını kaldırıp son defa gözlerine kırgınca baktığındaki gözleri mi batmıştı? Bu bakış, dünyasını tepesine yıkmıştı. Gözleri doğru söylüyor olabilir miydi? "Ben masumum." diye haykıran gözleri, yüzüne vuran hüzün doğru olabilir miydi? İçindeki bu budala inanç *gerçeği haykırıyor* dediğinde, gururu buna kulak tıkayarak *seni yine kullanacak* diyordu.

"Bence zamana bırak... Eğer suçlu olsaydı... Gelmezdi..." dedi Vural başını sallayarak.

"Abi kiza ne dedun da, eşekten düşmüş karpuza çevurdun ki... Belkum masum... Gözlerunden okunaydı... Senu sevdiyu. Kot kafali..." dedi Ali gerçekçi olarak. Şahin Vural'a baktı. "Çaresizlik değil, çare *'siz'*lik olduğunda canını yakacak en yakının oluyor Şahin... Ve sen buna kapılarak, en masum kişiyi, sizi yaraladın. Umarım iyileşir... Dinlemedin bizi..." dedi sitemle.

Sadece bunu dedi ve sustu. Konuşmak akıl kârı değildi ama en azından arkadaşına bu kadarını hatırlatmalıydı.

Şahin kaldırmadı başını, açmadı gözlerini... Gözlerinden, onun sureti silinmesin diye kirpiklerini bile kırpmadı. Ne çok özlemişti yüzünü, varlığına ne çok hasret kalmıştı, genzini kuşatan kokusuna, tenine emanet verdiği ısısına...

Tekerlekler üzerinde kayan zindanın kasvetinde, bir an tarçın kokusu geldi genzine. Sanki onun yokluğunda bu kokudan mahrum kalmaya korkan solukları ciğerine depolamış ve onsuz olduğunda bu kokunun sarhoşluğuyla kendisine geliyordu. Bu koku ciğerlerine hükmederek ona bir tek geceyi hatırlatıyordu. Gözleri yaşların akmayan yapısıyla titreyerek kapanırken, genzine dolan yumrular yüzünden burnunun direği sızladı. Rüya yalan baharlarını alıp ona geldiğinde, sanki ilkiymiş gibi onu kandırıp dünyayı ona verdiğinde, teni böyle bahar ayının toprak yorgunluğuna karışmış tarçın kokuyordu ve aynı mahrem kokuyu şimdi ta derinliklerinden gelmişçesine hissediyordu.

Hain kulakları, ona ihanet ederek sevdiği kadının sesini sunuyor, kendini o anda dünyanın en mutlu erkeği hissettiği anla bu anı çatıştırıyordu. O zamanki mutlu sesi, şimdi kahır doluydu ve bunu Şahin saçma sapan bir şekilde yapmıştı. *Umursamayacağım* derken canını yakmış, canı yanmış... Onun da dediği gibi, kırdığı kadar kırılmıştı!

Gerginliğini yitiren havada, trafiğe takılmış arabaların kornalarının sesi, akşamın meltemine kafa tutan ağaçlara ko-

nan küçük parktaki kuşların son ötüşlerini ve çocuk parkının etrafında dolaştığını belirten baloncu ve pamuk şekeri satıcılarının bağrışmasını veriyordu. Kentin yüksek dönemeçlerinde insan kalabalıklarının çıkardığı inilti ve gıcırtılar, göğün daha gece üzerine çökmeden önce verdiği yağmur kasvetinin buğusunu, dört tekerlekli bir cezaevi aracının içine ekiyordu. Göz kapakları kapalıyken düşünüyordu, çünkü açtığında ona suçlayıcı bakışlarla bakan Vural'ı ve Ali'yi çekecek durumda değildi ya da desteklerini alıp iyice zıvanadan çıkacak kadar salak olmak istemiyordu.

Mahkemeden sonra olması gerekenin, yapılması için son kararını verdi. Bunun için cesaret toplaması gerekiyordu ve şu an itibariyle Rüya'da bu o kadar azdı ki, olumsuz bir karşılanmayla yıkılması ve hayattan kopması çok daha kolaydı.

Yine de tüm cüretini üstüne toplayıp, gerçeği onlara anlatıp, başına bir şey gelmediğini göstermeliydi.

Rüya utana çekine girdiği kapıdaki haykırışın ve sevinç naralarının bu kadar yüksek olacağını düşünememişti. Biliyordu özlediklerini hatta meraktan çıldırdıklarını ama annesinin yüzünün her santimini öpücüğe boğup, nefessiz bırakacak kadar sıktığında anlamıştı ki, evlat başka bir şeydi. Onun başına bir hâl gelme olasılığını bile kaldıramıyordu insan. Yüreğine bir hançer saplanırken, annesi kapının girişinde onu gördüğü an bir kez daha inanmaz çığlıklarını atarak "Rüya'm... Rüya'm..." dediğinde evde bir bayram havası yaşanıyordu. Rüya gözyaşları eşliğinde, yenik ve bitik hâlde kendisini annesinin kollarında bulduğunda, tüm dünya sanki o anda durdu. Yanaklarına süzülen yaşlar annesinin dudaklarıyla kuruyor, annesinin gözyaşları kendi tenini suluyordu. Anne sıcaklığı nasıl güzel bir yuvaydı, kollarından hiç kopmak istemiyordu. Onun kulağının dibinde her bağrışına genç

kızın hıçkırıkları eşlik ediyordu. Saçlarını kokluyor, boynuna yüzünü sürüyor ama yetmiyordu Mahber Hanım'a kuşunun varlığı. Haftalardır çıldırmıştı. Aramadıkları yer, sormadıkları delik kalmamış, ölüp ölüp dirilmişti.

"Rüya'm... Güzel kızım..." diyordu iki avucunun arasındaki yanakları kurulayarak öperken. Mahber Hanım kızının saçlarını okşayarak yüzünün her santimine öpücükler kondurdu, "Öldüm annem. Sensizlikten öldüm."

Doymuyor, doyamıyordu kokusuna ya da öpücükleri yetmiyordu kızının varlığını kanıtlamaya ona... Kolları bir sarıyor, bir geriye çekilip yüzüne inanamayarak bakıp gerçekliğini teyit ederek, tekrar kanca gibi boynunun etrafına dolanıp defalarca kulağının dibinde haykırıp, sevinç gözyaşları eşliğinde dualarını art arda sıralıyordu.

Rüya sonunda annesinin bir nebze geriye çekilip, onu kollarından salmasından yararlanarak "Annem..." dediğinde yaşlı kadın bir defa daha kollarına aldı ve anne kız zamanı durdurup sevgiyi içer gibi dakikalarca gözyaşları eşliğinde birbirinden kopmadan öylece kapı girişinde geçirdiler. Ve Mahber Hanım kendine geldiğinde, yanaklarını kurulayarak bir adım geriledi. İşte o zaman Rüya bakışlarını annesinin arkasında, gözyaşları eşliğinde onları seyreden ve bu mutluluk tablosuyla içi coşarak duran babasına çevirdi.

"Baba..." dediğinde titrek sesiyle, utangaç ve vicdanı sarsılmış hâlde kendini berbat hissediyordu. Onlara hakları olmadığı hâlde yaşattığı acı hiç bu kadar derin yaslanmamıştı yüreğine ve yine hiç bu kadar pişman bir vicdan muhasebesine düşmemişti.

Cengiz Bey o ana kadar sert bir kaya gibi olan metanetini kaybetti ve kızına gözyaşları eşliğindeki kollarını açtığında kalbi yerinden çıkarak nabız atışları tekledi. Ne ara hıçkırıkları dudaklarından yol bulup süzülmüş, o yıkılmaz, bükülmez dedikleri dağ sarsılmıştı anlayamadı. Oysa onu herkes en kötü anlarda bile metanetli ve soğukkanlı bilirdi ama konu evlat olunca sanırım yitirilen ilk şey serinkanlı olmak oluyordu.

Rüya bir an durmaksızın koştu babasının sevgiden ördüğü sığınağına ve başını gömdü huzurun beşiğine. Kolları babasının kalın beline sarılırken, gözyaşları yaşlı adamın tişörtüne akıyordu. "Babam..." diyordu genç kız usulca bir haykırışın içinde "Çok özledim..."

"Yavrum..." diyordu yaşlı adam hıçkırıklarının böldüğü kesik, tutuk, soluk sesiyle. Kokusunu içine çekip, saçlarından öpücükten taçlar takıyordu.

"Allah'ım sana şükürler olsun..." diyordu gözlerini kapatıp Rabbine yakaran baba ve ellerini semaya açıp dua eden anne...

Rüya ne çok özlemişti onları ve onlar çok korkmuşlardı besbelli... Az önce kasvet bağlayan ev şimdi bayram yeriydi...

Annesi kızını tekrar kollarına çekip bedeninin her bir zerresini kontrol ederken "İyisin değil mi? Bir şeyin var mı?" diyordu. Heyecandan dili dolanıyor, sesi titredikçe kelimeleri hıçkırıklarıyla yarıda kesiliyor ama sorularına yenilerini eklemeyi de ihmal etmiyordu.

O anda Cengiz Bey aklına gelen ilk şey için atıldı. "Polis nerede? Nasıl geldin sen? Kim? Nasıl?" soruları amaçsız ve dengesiz bir sersemlikle dudaklarından dökülüyor, cebinde olduğunu unuttuğu telefonunu kanepenin ve sehpaların üzerinde telaşla arıyordu.

Rüya'nın onları sakinleştirip, annesinin gözyaşlarını dindirmesi epey zaman aldı. Artık annesi ağlamıyor, babası sürekli sorduğu sorularıyla onu boğmuyordu. Kayra'nın varlığını en sonunda fark etmişler, kapının girişinde unutulan kız muzırlığını konuşturarak bu gergin havayı bertaraf etmişti.

Dakikalar sonra Kayra onlara çay doldurmaya mutfağa çekilirken, Rüya artık kaçtığı gerçeği dile dökmenin zamanı geldiğini anladı. Herkes sakinleşmiş konuşmasını beklemekteydi.

"Kızım... Hadi artık anlat yoksa kafayı yiyeceğim..." diyen Mahber Hanım'a çatık kaşlarıyla kocası eşlik etti. Tekinsiz

duruşu daha ilk olumsuz sözünde ne kadar devlet adamı varsa buraya yıkacak kadar panik duruyordu.

Babası yine durmuyor dakikalardır olduğu gibi, "Dur, anlatmadan önce polisi haberdar edelim..." diye heyheleniyordu. Cebinden çıkardığı telefonu tam tuşlayacaktı ki, Rüya birden kalkıp babasının eline atıldı.

"Ben zaten polis karakoluna gittim babam..."

"Nasıl?"

"Kurtulduğumda Mustafa ile birlikte gittik!"

"Mustafa nasıl? O da mı seninleydi gerçekten?" diye sordu Mahber Hanım endişeyle. Bu soruyu sevmeyen Cengiz Bey kaşlarını çatmıştı.

"Birlikteydik anne..." dediğinde babası huysuzca homurdandı. Annesi kocasına ters bir bakış atarak "Biz sandık ki... Yani başlarda..." dediğinde Rüya kaşlarını çatarak "Ne sandınız?" diye sordu.

"Biz sandık ki, siz kaçtınız."

"Biz niye kaçalım anne?"

Cengiz Bey'in kaşları daha fazla çatılırken yüzünü düşürüp utana sıkıla konuşan Mahber Hanım kuruyan dudağını yaladı. "Ne bileyim, ikinizde ortadan kaybolunca... Sonra gerçeği öğrenince..." dediğinde yanaklarından yine yaşlar süzülmeye başladı.

"Mustafa iyi mi?"

"İyi..." dedi Rüya.

Cengiz Bey telefonunu yine eline aldı. "Polisi arayalım, bir koruma bir şey versinler ya da ne bileyim... Amcanları arayalım gelsin, aileyi toplasın..." dediğinde Rüya babasının elini usulca sıktı. Islak gözlerini adamın kan oturmuş uykusuz, yorgun, üzgün, bitik gözlerine kenetledi.

"Arama babam, ne olur dur..."

"Niye kızım? Haber vermek lazım... Böyle olmaz... Hem polis yanınızda olursa..."

"Olmayacak... Çünkü ben sanki hiç kaçırılmamış gibiyim..."

"Nasıl?" dedi şaşkın adam nefes alamayarak.

"Öyle işte... Sanki başım derde girmemiş, hiç kaçırılmamış gibiyim. Birisi temizlik yapmış... Bilmediğiniz başka şeylerde var... Karışık şeyler. Aklımın mantığımın yatmadığı şeyler..."

Cengiz Bey kaşlarını çattı. "Bunun olması normal... Sonuçta adalet yerini buldu demek ki. Onları senin değil, o adamın öldürmüş olduğu kanıtlanmıştır. Ondan..." dediğinde kendinden emince. İç geren annesi şükrederken babası "Polisler bize senin zaten tanık olduğunu, başının derde girip hayatını tehlikeye atmamak için yerini söylememiz gerektiğini kaç kere dediler ama biz bilmiyorduk yerini. Söyleyemedik... Seni şimdi koruma altına almalılar... O adam seni de öldürmeden yapmalılar..." dedi nefretle.

"Şahin hiç adam öldürmedi..."

"Nasıl?" dedi bu sefer iki yaşlı birden panikle.

"Ne ben... Ne o katiliz baba... Sadece bize iftira attılar..."

"Onu mu savunuyorsun bana..." dedi Cengiz Bey kızına kaşlarını çatarak bakarken. Öfkelenmiş, hiddeti dağ olup iki kalın çizgiyle kaşlarının arasındaki derin vadide belirmişti. Kızı elin suçlusunu savunamazdı ona. Onu kollarından koparan zalimi savunamazdı. Yediremedi kendine. "O şerefsiz katili mi savunuyorsun. Aylardır seni bizden mahrum eden, her gün ölüp ölüp dirilmemizi sağlayan katili..."

Yüzündeki kasvetten kızın içi katıldı. "Doğru olanı söylüyorum... Savunmuyorum babam bir dinleyin önce..."

"Doğru olan ne biliyor musun?" dedi yaşlı adam onu dinlemeyerek. Elini yumruk yapıp dizine hiddetle vurdu. "O şerefsizin seni kaçırdığı ve aylarca bize kan kusturduğu... O katil şerefsiz..." Kudurmuş gibi ağzından köpükler saçıyor, öfkesini hiçbir sözcük ertelemiyordu.

"Baba o..." dediğinde itiraz ederek Rüya, onun korumalığına öfkelenen Cengiz Bey, tahammülünü yerle yeksan ederek zıvanadan çıkmıştı.

"Ne zaman telefon çalsa acaba polisten mi geliyor. İyi mi, kötü mü? *Kızınızı ölü bulduk* demesin diye edilen dualarla açtık telefonları, *tecavüze uğramış bir köşede bulduk* diye korkuyla açılan kapıları... Ne zaman televizyonda ölüm haberi duysak, yüreğimiz ağzımıza geldiği gerçeğini..." Dişlerini sıktı. "Sen ne diyorsun? Sabah akşam yüreğimiz ağzımızda haber izler olduk biz. Kapılar çalındıkça kalbimiz durdu... Ömrümüzden ömür gitti... Ve sen şimdi o şerefsiz bulunduğu gün gelmiş bana, onu savunuyor *"Suçsuz"* diyorsun. İnan bana, adaletten önce benim elimden alacak hak ettiği cezayı. Onu, öldürmeden nefes alamayacağım bir gün daha..."

Bu dehşet düşünceyi kaldıramayan Rüya, dişlerini sıkarak oturduğu yerden kırgınca kalktı. Sakinliğini ele alarak, "Bilmediğin şeyler var baba. Önce beni bir dinle..." diye yakardı.

Babası da kalkarak karşısında öfkeyle dikildi. "Anlat, bilmediğim neymiş?"

Rüya babasının çatık kaşlarına ve sert yüzüne bakarken korkuyla yutkundu. İçi çekilerek, "O... O sandığın gibi birisi değil..." dedi bedeni titrerken.

Cengiz Bey derin derin soluyarak gözlerini kıstı. Elleri yanında yumruk olmuş, omuzları tehditle kalkmıştı. "Nasıl değil Rüya? Seni kaçırmadı mı? Bizden koparmadı mı? Belki de daha bilmediğimiz neler..." dediğinde sözlerini tamamlayamadı. Acıyla kasılan dişlerini sıktı. Ne zordu bu düşünceler bir baba için... Anlamadı kızı...

"Bana zarar vermedi onca zaman... Korudu, kolladı... Yemin ederim zarar vermedi... O iyi birisi baba, sadece iftiraya uğradı..."

Ellerini sıkıntıyla seyrek saçlarına daldıran babası, "Vay beni..." dedi alaylı sesiyle sinirinden gülerek. "Başımıza gelene bak... Demek masum öyle mi?" edepsizce Arapça küfürlerini sıralamaya başladı.

Mahber Hanım dizlerini döverek gözyaşı dökerken, başı-

nı hayıflanarak sağa sola çevirdi. Acı acı hıçkırarak, "Kandırmış kızı... Kandırmış..." diye acı içinde inledi.

Cengiz Bey karısının sızlanmasını, dövünmesini ve hayıflanmasını es geçerek kızının yanına gelip, kolundan sımsıkı tuttu. Canını yakasıya sıktı ve sarstı. "İyi olan adam, gencecik bir kızı evinden kaldırmazdı. Peşine katil takıp, iftiraya uğratmazdı. Ölümle dans ettirmezdi..."

"Bunlar onun suçu değildi..."

"Senin suçun muydu? O zaman katil sensin, o suçsuz! Her şeyi sen mi planladın?" dediğinde Cengiz Bey, Rüya nefes alamayarak yutkundu. Dudaklarını araladı ve Cengiz Bey kızını omuzlarından ittirip geriye doğru kabaca savurarak "Bana o aşağılık p*ç kurusunu mu savunuyorsun? Bize gecelerce işkence ederek gözyaşı döktüren... Anası babası kimdir belli olmayan o. çocuğunu mu savunuyorsun? Sana belki de işkence edip ırzına geçen o p*ç kurusunu... " dediğinde, Rüya dehşete uğrayarak titredi ve ilk defa bu kadar ahlaksız lafları babasının ağzından duyduğu için, nefessiz kaldı. Bu fitneyi babasının kalbine kim sokmuştu? Babası aşağılayıcı hakaretlerine ve arsız sözlü saldırılarına, hoşgörüsüzlükle devam edince de, hırçınlaşarak ellerini kulaklarına kapattı. Kendini kaybederek hıçkırarak bağırdı.

"Yeter... Yeter... Ona hakaret edemezsin... Şahin suçsuz, kötü birisi değil. Bana istemediğim hiçbir şeyi yapmadı... Namusuma helal getirmedim... Ailesine hakaret edemezsin... İyi insanlar onlar... Ailesi de tertemiz..."

Kızın bu çıldırmış hâline uzaylı görmüş gibi bakan iki yaşlının da dili tutulmuş, kalpleri teklemişti. O ana kadar sessiz kalıp olaya dâhil olmayan Kayra ise, korkuyla öne doğru gelmiş, kuzenini sakinleştirmeye çalışıyordu.

"Sen..." dedi Cengiz Bey suçlayarak. "Sana ne yaptı o şerefsiz?" Birden nefesi kesilir gibi kesik kesik solumaya başladı. Gözlerinde tehlikeli yıldırımlar çakarken, "Yoksa sana dokundu mu? Bu yüzden mi?" dediğinde elini saçlarının içine daldırıp, yanındaki sehpaya hiddetli tekmesini savurdu. Rüya ve

Kayra korkuyla olduğu yerde sıçrayarak daha sesli ağlamaya başlarken, Mahber Hanım'ı taşımayan dizleri çökmüş ve yaşlı kadın iki dizi üzerine yıkılmıştı. Bu sahne öylesine ağırdı ki, öylesine acı... Yürek dayanamazdı.

Rüya sustu, Cengiz Bey zıvanadan çıktı, esti gürledi, küfretti, hakaret etmeye devam etti. Kızına ölü bir haysiyetle bakarak, "O şerefsiz sana dokundu mu?" diye sorusunu bir daha yeniledi.

Rüya yine sustu. Yalan söyleyemezdi. Hele karnındaki bebeği buna en büyük delilken... Bunu yapamazdı. Utangaç, çekingen ve kof bakışlarını kaldırıp babasının sinirden kıpkırmızı kesmiş yüzüne baktı. Boynunu kırsa, kılı kıpırdamazdı. Yutkunarak, söyleyeceklerini kafasında toparlamaya çalıştı ama dudaklarından dökülen gerçek çok başkaydı.

"Biz evlendik!"

Bu sözler odaya yıldırım hızında düşmüş ve kulaklarında şiddetle çakmıştı. Cengiz Bey karnına tekme yemiş gibi geriye doğru bir adım atarak, nefes alamıyormuş gibi elini kalbine götürdü. Yüzü ekşidi, dudakları aralanarak kesik ve tutuk solumaya başladı.

"Nasıl?"

"Ev-evlendik..." diye fısıldadı Rüya korkuyla sinerek.

Sanki o anda boynunu kıracakmış gibi bir hızla kızının yanına gelen adam tıslayarak küfretti. Yüzünü avucunun içine aldı. "Zorla yaptı değil mi? Bunu sana zorla yaptı... O şerefsizi geberteceğim..."

Rüya ağlayarak başını olumsuz anlamda salladı. Yaşlı adam "Korkma babam, ben seni korurum ondan. Boşanırsın? Hem nasıl evlenir kaçarken, resmi nikâh kıyamaz..."

"Biz... Biz dini..." dediğinde babası delirdi.

"Benimle dalga mı geçiyorsun... Bu nikâhın hiçbir hükmü yok... Boşanacaksın..."

"Yapamam..."

"Neden?" dedi adam kızını omuzlarından sertçe kavrayıp,

canını yakasıya sıkarken. Zıvanadan çıkınca, dişlerini gıcırdattı.

Gerçeği saklamanın bir anlamı yoktu. Ve hiçbir zaman bu kadar cesur ya da konuya vakıf olmayacağı için Rüya saklamaktan vazgeçti. Nasılsa yakında her şey ortaya ayan beyan çıkacaktı.

"Ben..." dedi bakışlarını babasından kaçırarak dudaklarını dişlerken.

"Sen?" dedi babası başını hafifçe saat yönünde kırarken.

"Ben kocamı seviyorum."

"Sen korkuyorsun ve öyle olduğunu sanıyorsun. Bunun adı bile var. Şu garip isimli hastalık..." diye dişlerinin arasından tısladı adam.

Ve Rüya acı çekerek fısıldadı. "Ben hamileyim..."

İşte bu eve bomba gibi düşmüş haberle, yaşlıların dünyaları tepelerine çöktü, ölmeden kabir azabına tabii tutuldular. Kaynar suyla haşlanmış gibi dehşet ifadesiyle doldu afallamış yüzleri. Kızları, biricik kızları... Katil, sadist ne idiğü belirsiz bir kaçıktan hamileydi! Ve gururla onu *seviyorum* diyordu...

"Aldıracaksın..." dedi babası bir saniye düşünmeksizin. Mahber Hanım kalp spazmı geçirir gibi eli göğsünde kesik kesik nefes almaya çalışıyor, Kayra korkuyla ve gözyaşları eşliğinde yengesinin gömleğinin yakasını açmaya çalışıyordu.

Rüya ıslak bakışlarını hıçkırıklarla Azrail olmuş babasına çevirdi. Başını olumsuz anlamda salladı. "Yapmayacağım..."

"Aldıracaksın... Beni el âleme rezil etmene asla müsaade etmem..."

"O p*ç değil... Babası var. Kocam var..."

"Olmayan kocan mı?" dedi babası zalimce. "Ko..." Ve yanağına aldığı tokatla yüzü yana savruldu kızın. Gözleri de ağzı gibi donup kaldı. İlk tokadıydı babasının ona, ilk ve son... "Sürtük..." dedi küfredercesine adam.

Tükürür gibi ona hakaret eden babasının, nefret gözünü kör etmişti. Kollarından sertçe kavradı. "Ben seni orospu ola-

sın diye büyütmedim. Başımı yere eğesin diye büyütmedim. Keşke abin ve ablan gibi sende ölseydin... Keşke senide daha ufakken kalp yetmezliğinden toprağa verseydik de, bugünleri bize göstermeseydin..."

İşte bu sözler düştüğü yeri yaktığı gibi, her yeri tarumar etmişti. "Babam..." dedi Rüya gözyaşlarından göremediği babasına, hıçkırıklar içinde seslenirken. "Ben hata yapmadım, başını yere eğmedim..."

Babası kalakaldı ilk. Yere düşen bir dev gibiydi süngüsü, omuzlarındaki çöküklüğü acı ağırlaştırıyordu. Yüzüne tiksintiyle, suçlamayla baktığı bu anı bir ömür asla unutmayacaktı Rüya. Ona öyle bir baktı ki, bir daha tokat atsaydı, tekme tokat dalsaydı, yüzüne tükürseydi, canını bu kadar yakmazdı. Koca man adamı tek bir söz, ıslak bir gözle öldürmüştü genç kız.

Sonrası ise hayal meyal cereyan etti gözlerinde. Babasının onu kolundan tuttuğu gibi kapının önüne atması, annesinin çığlıkları içinde kapıya atılması ve kapı kapandığında ikisinin arasına giren engelde takılıp kalması... Kapının arkasından gelen "Rüya'm... Kızım..." diyen çığlıkları, hepsi bir anda olmuştu. Tek bir kelime etmemişti Cengiz Bey... Tek bir söz... Sadece kızını kolundan tuttuğu gibi eşiğe bırakmış, gözlerinin içine bakarak kapıyı yüzüne çakmıştı. Ölmek neydi o anda... Her yürekten kovulmak mı? Herkesi tek tek kaybetmesi miydi?

Önce sevdiği kovmuştu yüreğinden, sonra ailesi... Rüya hapis geçirdiği onca hafta bile bu kadar yıkılmamış, umutları bu kadar tükenmemişti... Bacakları onu taşımıyor, nefesleri ciğerlerine yetmiyor, kan çanağına dönmüş gözlerinde yaşlar durmuyordu.

Ve ne yaparsa yapsın ağlamak bir sonuç getirmiyordu. Kayra'nın dediği gibi, güven satın alınmıyordu... Ve... Güveni kazanmak yıllar, yıkmak saniyeler sürüyordu... Bunu artık daha iyi biliyordu. Çünkü güvenini yıktığı tek kişinin sadece Şahin olmadığını, artık daha acı bir tecrübeyle biliyordu! Ne derdi babası hep...

"Ben kızımı bir ordu dolusu erkeğin içine yollarım da, başı yukarıda, alnı ak olarak geri alırım..."

Artık bu güveni görmeyecekti gözlerinde, asla ama asla duymayacaktı böyle gurur verici sözleri dilinden. Belki de en çok koyan buydu ya... Güven dediği olguyu yapmak senelerini, yıkmak saniyelerini almıştı...

Rüya gözyaşları eşliğinde kapıya atıldığında, kapının arkasında ağlayan Mahber Hanım, hıçkırıklarını bertaraf etmek için elinden geleni yapıyordu. Ama karşısına buz gibi bir duruşla dikilen Cengiz Bey, ne yazık ki onun kadar bağışlayıcı ve hoşgörülü durmuyordu. Kızı bir adamın elinde oyuncak olmuş, namusu dillere teşbih; şerefi, haysiyeti, onuru diye bir şeyi kalmamıştı. Bu da yetmemiş, katillerle, serkeşlerle kötü yollara sapmış, evine polisleri taşımış, aklını başına alacağına kendini kaybetmişti. Her şeyi affedebilirdi ama onun daldan dala konar gibi Şahin denen adamla saçmalayıp, Mustafa'yla ortadan aylarca yok olmasını ve kimden olduğu belli olmayan bebeğiyle karşısına dikilip "Ben hamileyim." demesini kaldıramazdı.

Onun kızı masumdu! Bu kız ise değildi...

"Anne... Aç kapıyı ne olur..." dedi Rüya bir kez daha atılarak kapının sert yüzüne. "Ben namussuz değilim... Hata yapmadım."

Yumruk yaptığı ellerini sert zemine vurmaktan kızartmıştı ama yılmıyor, tekrar tekrar vuruyordu. Kayra gözlerinden yanağına süzülen yaşlarını silerek, kuzeninin koluna girdi. "Rüya, yeter... Görmüyor musun sana kızgınlar, kırgınlar ve öfkeli... Kalk, biraz zaman ver..."

"Benim suçum değildi..." dedi Rüya açılmayan kapıya bakarak sayıklar gibi. Sonra daha yüksek sesle tekrarladı. "Benim suçum değildi... Anne... Yemin ederim evlendim... Başınızı önünüze eğmedim..." diye bağırdığında, Kayra kuzenini çekiştirerek müstakil olan iki katlı evden çıkardı.

Rüya gitmek yerine bahçeye yöneldi ve köşedeki bahçe

grubuna gidip oturdu. İnatla onlardan af dileyecek, gerçeği kabul edene kadar gitmeyecekti. Kayra sessizce yanına oturdu.

"Rüya, gidelim sonra yine geliriz... Amcam çok sinirli şu anda, sana zarar vermemek için, daha fazla kırmamak için kapıyı açmıyor. Sen de biraz onları anla..." dediğinde Rüya ayaklarını kaldırdı ve bacaklarını karnına çekti. Kollarını etrafına dolayıp, başını bacağına yaslayarak, sessizce ağlamaya başladı.

"Hamile olduğunu duyduğundaki hüsranını tahmin edersin..."

"Ben evlendim..."

"Rüya, amcam senin için delirdi... Aradı, taradı bulamadı ve sen karşısına çıktığında, evlendiğini ve hamile olduğunu söyledin. Ne bekliyorsun. Adamın tek kızı... Uğruna herkesi sildiği ve yine hayalini üstüne kurduğu tek varlığı, kaçırılıyor sanıyordu... Ama sen kendi isteğinle gittiğini söylüyorsun.

Tamam, başlarda kaçırıldım ama sonra istedim diyorsun, bu da yetmiyor *evlendim, seviyorum* ve *hamileyim* diyorsun. Mustafa'yla bir ay aynı yerde kaldık diyorsun... Adam neye inansın? Güzelim, adamın kafasını çorbaya çeviriyorsun. Sana ait ne kadar inancı varsa yıkıldı... Bırak tazelensin... Hatasını görsün, öfkesini dindirsin... Gözünün önünden çekil, sakinleşsin..."

"Ama ben suçsuzum..."

"Biliyorum meleğim, biliyorum..." dedi Kayra kuzenini kollarına alırken. Saçlarını okşayarak ağlayan kuzenini teselli etti. "Kuzum, onlara biraz zaman ver, onlarda gerçeği anlayacak inan..." derken ayaklandı. "Hem buradan bir an önce gidelim, birisi seni görebilir ve yeniden peşine düşebilir. Hadi..."

Bu görevin kendi payına düşen kısmını yerine getirmesi için kollarını sıvadı.

O kalleş, yaşlı kara kedi kılıklı vicdansız mafyanın adamları, en fazla elli metre ötede ağaçların arasına gizlenerek onu arıyordu. Aklına kötü şeyler gelirken, içinde "kötü bir his" uyandı diye işleri riske atamayacak kadar kendinden ödün verecek ahmak olmayacaktı bu sefer.

Artık tek derdi bir an önce adlarını temizleyerek, bu Allah'ın unuttuğu dağdan gitmek ve o kalleşleri mahvetmek, sevdiği adamı kurtarmak, ona ne olup bittiğini herkese göstermekti.

Onca zaman kalleşlerle cebelleşirken Vural ortalarda yoktu. Hain miydi yoksa tuzağa düşmüş bir dost muydu? Onun kaçarken vurulduğunu duymuştu Kayra'dan... Hepsi o! Yakalanmıştı ama gerisi yoktu... Esasen onun kimlere sadık olduğunu yalnızca bir avuç insan biliyordu ve lanet olsun, Rüya bu insanların arasında değildi.

Hayatta kalmaları ve suçlarından arınarak özgürlüğe kavuşmaları, her şey o ufacık flaşın içindeydi ama gel gör ki şapşal Rüya, onu elinden kaptırıp, her şeyi mahvetmişti. *"Umarım Şahin, umarım düşündüğüm kadar zekisindir ve tanıdığım kadar inatçı..."* diye geçirdi içinden.

Titiz bakışları etrafta tedirgince gezerken, bir şeylerin ters gideceğine dair içine doğan bu kötü histen bir türlü kurtulamıyordu. Bu saçma olmayacak kadar kuvvetli olan hislere öyle uzun zamandır bel bağlayarak hayatta kalmıştı ki, sezgilerini şimdi bir anda hiçe sayamazdı. Korkuyordu. Ama yoluna devam edecek kadarda kararlıydı!

Yanındaki hareketlenme ona biraz hızlanmasını belirtti ama genç kız bir an korkudan kıpırdayamayınca, Kayra eğilmesi ve hareketlenmesi için eline asıldı. Rüya kendine gelerek ona uyum sağlayarak ilerledi. O anda etrafını saran mezar gibi karanlık bir anda paramparça oluverdi. Ay ışığı ağaçların arasından çıkarak yüzlerine vurdu ve bunu idrak ettikleri an

oldukları yerdeki çalıların arasındaki ağaçların arasına çöküverdiler.

Adamlar görmüş olabilir miydi? Anlayamadı. Sonuçta onlar Oscarlık oyuncu ya da yılın ajanı değillerdi! Yaklaştığına dair en ufak bir işarete karşı dahi dikkat kesilmiş hâlde, hiç kıpırdamadan bekledi. Şahin'le buraya gelirken, bu engebeli araziden önceden geçerek bir keşif yaptığı için şanslıydı, çünkü o kalleş mafyanın adamlarının eve giden yol boyunca dizili ağaçların arasında haince konuşlandırıldığı için bu arka patikayı kullanmak onun avantajı olmuştu. Bulundukları yer hem gelen gideni görebilmeleri için elverişliydi, hem de saklanarak kendilerini gizlerken, şayet bir saldırıyı fark ederlerse, oradan çabucak tüyebilmelerine olanak sağlayacak bir uzaklıktaydı. Buraya gediklerinde edindikleri ilk izlenime göre, hareket etmek zorundaydılar. O adamlar her yere konuşlanmış ve evi göz hapsine almışlardı. Bunu fark etmişlerdi.

Kayra ileriyi işaret etti. Rüya bakışlarını oraya çevirdiğinde, elinde silahla çalıların arasında durmuş olan bir adamı gözüne kestirmişti. Adam etrafına bakış atarak kemerine uzandı, iki kızın gözleri korkuyla irice açılıp, ağızları büyük bir O şeklini aldığında ise, tam karşılarındaki ağaca yaklaşan adam aletini çıkarmıştı. O anda adamın iğrenç görüntüsüyle panikleyen ikili kendi gözlerine değil de, birbirinin gözlerine ellerini uzatınca, komik bir şekilde görüntüyü kapatmışlardı ve adamın hayvan gibi ayakta işerken çıkardığı keyifli mırıltılar eşliğinde nefes nefese kalakalmışlardı. Lanet adam hayâsızca işeyip, köpek gibi ayağını sallayıp giderken, kızlar yutkundu.

Lanet olsun! Canavarın pençesine, aslanın inine, şeytanın kucağına düşmüşlerdi. Tüm tüylerine kadar diken diken olarak korkuyla, kısacık bir an sarsılırken, hemen dirayetlerini ele alıp kendilerini toplamaları uzun sürmedi.

"Lan Rüya, valla altıma işemeyi bırak sıçacağım lan korkudan... Biz 007'nin kadın versiyonu değil, kedi versiyonu bile olmayız, burada ne işimiz var?"

"Sen dedin ya, burası umuma açık hela, çişe gelmişizdir

belki... Bak adamda işedi dibimize..." dedi Rüya dişlerini sıkarak. Bazen en olmadık anlarda konuşan bu kızın ağzına ıslak tuvalet terliğiyle vurma isteğini içinden bir türlü atamıyordu. Allah affetsin!

"Bizi bekliyorlar... Biz de salaklar gibi ayaklarımızla geldik, çok zekiyiz lan...Valla ağlarken sesim çıkmasın diye, tuttuğum hıçkırıklarımda öleceğim bir gün..." diye fısıldadı Kayra. Rüya elinin yanına dudaklarına koydu. Bu kız böyle tehlikeli anlarda konuşunca, böğrüne Şahin öküzü oturmuş gibi nefessiz kalıyordu. "Bekleyecekleri aşikârdı... Bizim aradığımızı onlarda arıyor ve son durağımız burasıydı. Başka nerede arayacaklar ki..."

Çünkü Şahin'in flaşa kopya yapılacağını bilecek kadar zeki bir düşmanı ve onu evinde saklayacak kadar ahmak suçluları vardı...

"Gidelim..." dedi Kayra dişlerini sıkarak tırsarak. "Yardım almamız gerek... Vural'a haber verelim..."

"Olur, o da hapisten çıkar, koşarak gelir zaten..."

Kayra üzenine sertçe baktı. "Ben öyle demedim... Birisine haber verir diye düşündüm. Telefon edelim."

"Yanlış düşünmüşsün, artık kimseye güvenim kalmadı.

"Vural iyi birisi. Benim için vuruldu."

"Sen de âşıksın tabii..."

Kayra iç geçirdi. "Yüksek doz aşk, acayip kafa yapıyor. Ne sallasa, inanıyorsun lan! Üstelik, adam kalbinden vuruldu be güzelim..." dedi üzgünce.

"Ama senin tarafından değil Kayra... Aşk için değil. Akıllı ol... Bir aşk gazisi daha kaldırmaz bu aile, kendine gel..."

İç geçirdi Kayra. Ve hayat! Bazı insanları asla affetmeden vuruyordu! Bir ailede, iki gazi çoktan olmuştu!

"Ya polisi arayalım o zaman..." dedi kıçlarından vurulmadan.

"Olmaz... Bu işi tek yapacağız dedim üsteleme, kimseye güvenmek yok."

"Ah Rüya, bu adamlar bizi kevgire çevirince Şahin'e ve Vural'a bir faydamız olmaz ki..."

Rüya omuz silkti. Ne olursa olsun o flaşı alacak ve mahkemeden önce tüm dünyaya duyuracaktı. Mevcut durumda işin ucundaki ödül, riski göze almaya değmezdi ama Rüya gururunu ve asaletini hiçe sayan o öküzler kralına giderayak son bir ders vermeden buradan çekip gitmeyecekti. Hem gurursuzca suçlandığı aşkına asla leke sürmediğini kanıtlamakla kalmayacak, dahası bu vatan hainlerinin pis ipliğini pazara çıkararak tüm illegal suçlarını ifşa edip, zarara uğratacaktı, ki böyle beklenmedik anda ani saldırmanın hedeflediği tek şey de tam olarak bu olduğunda, Şahin yine ona inanmayacaktı ya gerçi... O salak kesin aşkına değil ama özgürlüğüne kavuşmak için yaptığını sanacaktı... Öküz. Dağ öküzü!

Ona çok kızgındı Rüya, hem de dönüşü olmayacak kadar kırgın... Bunu artık sadece Şahin için de yapmıyordu. Düşmanın sarayında kıçını yayarak oturduğu yerindeki huzurunu kaçırmak, daha nicelerinin karıştığı bu vahşi, hadsiz ve şerefsizlerin arasında bulunduğu iletişimi sekteye uğratmak, sayıca çok olmalarının ve zekâlarıyla, cephaneleriyle, ellerindeki hadsiz iftira gücünün sağladığı avantajlarıyla böbürlenen o asalakları yok etmenin, en önemlisi de bir daha buna yeltenenlerin yüreklerine korku salmanın tek çaresi için yapıyordu. Zekâ küpü düşmanları ufacık bir kızı tiye almayarak, bu sefer faka basmıştı. Demek salaklar hedefine gizlice ulaştırmak için sinsice taktikler benimseyerek, sadece kurnazca Rüya'nın flaşı bulup ellerine vermelerini bekliyordu ama bu sefer zokayı yutan taraf, onlar olacaktı. Avuçlarını yalayıp, kıçları tekmelenerek geri döneceklerdi buradan, bilmiyorlardı.

Bir çıtırtı...

Kayra da bunu duymuş olacak ki, tıpkı Rüya gibi her an donuna dolduracak şekilde aniden dikkat kesildi. Hey Allah'ım, onlar kimdi, eli silahlı abazalara karşı Don Kişotluk yapmak kimdi... Etrafta herhangi bir ses duyulmasa da, Rüya birisinin arkalarından sinsice yaklaştığını sezmişti. Bakışlarını

ağaçların arasında gözden kaybolan yola kaydırıp, gözlerini sinsi bir korkuyla karanlığın içine emanet ederek, her yeri taradı. Hiçbir şey görünmüyordu. Adamların onları fark ederek yaklaştığına dair en ufak bir işaret bile yoktu. Ama ensesindeki tüyler diken diken olmuştu, kötü bir şey olacağındaki gibi nabzı hızlanmıştı ve bütün duyuları onu iç sesinin *sakin olması* mesajına karşın, tam aksi yönde uyarıyordu.

Hemen sonra bunu kanıtlar nitelikte bir ses daha duyuldu. Üzerine bastıkça ezilen yaprakların, arkadan gelen hafif ama kuşku götürmez hışırtısı kulağına çalınıyordu.

Arkadan gelen...

Kayra o koca çenesini tutamayarak içinden sandığı okkalı küfrünü, ortalığa savurdu. Ve elini geç kalarak kuzenin ağzına kapayan Rüya, adamların bu sesi duymaması için içinden deli gibi dua ederek, umut ederken bir taraftan da kuzenini ağzına doladığı eliyle onu yere çökmeye zorluyordu. Ve çalılıkların yanından sesi duyduğunu belirterek tedirgince, sessizce geçen adam, usulca etrafına bakarak ilerdi.

Rüya panikle derin bir nefes alırken, Kayra'ya korkuyla arkasını kollamasını tembihledi ve o anda gözden kaybolan adamdan güç alarak son hız eve doğru koşmaya başladı. Rüya özgürlüğe attığı her adımda korkusunu gerilerde bırakırken, bahçe kapısına tam yaklaştığı anda bir şey oldu. Bir havlama, arkasından hırlama... Bu itin başına bir gün dert açacağını biliyordu.

Rüya o anda adamları unuttu ve korkuyla çığlığı basarak kapıya atıldı ve tabii arkasından yükselen çığlığı ve bir el silah sesini duyması zor olmadı. İşte şimdi faka basıp, boku yemişlerdi. En son istediği, vicdanına bir de ölü bir sakar kuzeninin külfetini yüklemekti ve vicdanı zaten yeterince ağır basıyordu. Ah lanet olsun içindeki bebek resmen koşmaktan ve korkudan titremekten, turşuya dönmüştü. Bugün düşük yapmazsa, bir daha asla yapmazdı. Havayı delip geçen tiz sesli kurşunların vızıltısı duyulmadan hemen önce, Rüya bir hışımla tekmesini savurdu ve ölmemesi için köpeği yana doğru savurarak, en

yakındaki ağacın arkasına itti. Onları hedef alan kör kurşun, onu koruyan ağaca zınk diye saplandığında havlayan köpek birden durdu ve ona manidar bir bakış atarak minnetle havladı. Hey Allah'ım, iyice kafayı sıyırıyordu hem de şu hâlde... Köpek hayatını kurtardığı için ona teşekkür mü ediyordu?

Saçmalama Rüya, işine bak...

Ve bir kurşun daha sekti yanından, diğeri de ağacın yüzeyine zarar vererek onu takip etti. Rüya'nın tepki vermeye zamanı bile olmadı. Son anda yan döndü ve kalbini hedef alan silahlardan kaçmak için sağa sola hareket etmeye başladı. Bunu bir filmde görmüştü. İnşallah kevgir olmadan işe yarardı. Tam bir çıkmazın içine zikzak çizerek sürüklenmişti. Ya silahsız salaklar gibi savaşarak kendini kaçınılmaz şekilde savunacaktı ya da yerini ifşa ederek bu oyuna son verecek, tek kurşunla nalları dikecekti.

Adamlar ormanın çok gerisindeydi... Hâlâ kaçabilirdi! Ve kaçtı da...

Hızla evin etrafını dolanarak girişe geldi, kapıya yumruklarıyla girişerek, "Hatice anne..." diye soluk soluğa bağırırken, kapının açılması uzun sürmedi. Ve arkasından yankılanan silah sesleri tabii...

Kan ter içinde nefes nefese kızarmış yüzü, ota çöpe bulanmış giysisiyle gelinini karşısında gören gözü yaşlı kadın, şaşkın, kâbus görür gibi beyaz yüzüyle ona bakıyordu.

"Rüya..."

"Öz... Özür dilerim..." dedi Rüya soluklanmaya çalışırken. Arkalarında Rıza Dede belirdi. Yine almış eline av tüfeğini, endişeli bir hâlde salonun girişinde, o ilk gün karşılaştıkları geceliğiyle duruyordu. Yüzü ciddi, kaşları çatık, yaklaşanı vuracak kadar cesurdu.

"Hoş celdun kizum..." dedi sakince. Sanki hiç gitmemiş gibi...

Yaşlı kadının şaşkın bakışları altında "Ben..." dedi acıyan genzi yüzünden konuşamayarak Rüya.

Hatice Hanım donmuş vaziyette ona bakarken, Rüya duvara baktı. Resim... Lanet olasıca resim yerinde yoktu! Bakışları endişeyle kayınvalidesine çevirdi tekrar. "Yok..." dedi üzgünce.

Hatice Hanım iyice salağa bağlamış, yanaklarından gözyaşlarını akıtırken, "Rüya..." diye genç kıza atıldı. "Sana bir şey oldu sandım... Öldüm burada kızım öldüm..." diye yüzünü kızın şaşkın bakışları altında boyun köküne gömüp ağlamaya başladı.

"Yok..." dedi Rüya gözlerini bir an olsun duvardan ayırmadan sayıklar gibi. Çabuk olmalıydı, pratik ve atik... Şimdi selama, sabaha yer yoktu.

"Ama yok."

"Evet kızım yok. Evi altüst ettim ama bulamadım..." dedi yaşlı kadın sinesinde canı çekilmiş ruh gibi duran gelinini kollarından salarak, bir adım gelirken.

"Gitmiş..."

"Kesin o evi basan polislerden birisi aldı..." diye hayıflandı yaşlı kadın. "Tüm umudumuz ondaydı ama yok, bulamadım. Sen de mi onun için geldin? O silah sesleri ne? Seni takip mi ediyorlar... " Kız donukça ağzının içinde konuşunca "Kızım, konuşsana..." diye bağırdı.

"Lanet olsun, nereden biliyorlardı ki..." dedi Rüya boyut atlayarak. Ağlamaya meyilli bakışları yaşlı kadına döndü.

"Tek zeki siz değilsiniz sanırım..." dedi Hatice Hanım kaşlarını alayla çatarak. Rüya'ya kızgın mıydı? "Almış ve gitmişler işte..."

Rüya sırtını kapıya yaslayarak, elleriyle yüzünü kapladığında, Hatice Hanım kollarını göğsünde bağlayarak ayağını ritmik olarak yere vurdu. Rüya başını kaldırdığında yaşlı kadının sert bakışlarıyla karşılaşınca "Her şey bitti..." diye acı içinde inledi. Onca macera, korku, her şey sona ermiş ve elleri bomboş kalakalmıştı.

"Ya her şey bitti..." dedi kadın onu yanlış anlayarak.

Rüya başını kaldırdı apansız. Yanağına sıralanan yaşların

arasından, "Siz de mi beni suçluyorsunuz?" diye kırgınca sordu.

"Suçlamak mı?" dedi kadın alayla gülerek. "Direkt söylüyorum..." dediğinde Rüya'nın yanağına iri taneler sıralandı. Demek kayınvalidesinin sevgisini de kaybetmişti. Demek o da ona inanmıyor, hain belliyor ve artık nefret ediyordu. Başı yere eğildi ve yine aynı replikleri sayıkladı.

"Ben suçsuzum..."

"Biliyorum..."

"Şahin'e ihanet etmedim..."

"Biliyorum..."

"O öyle olduğunu sanıyor..."

"Biliyorum, bu fikrinden caydıracak vakit vermediler bana, görüştürmüyorlar..."

Rüya başını apansız kaldırdı. Kayınvalidesi kaşlarını kaldırmış ona gözlerini açmış bakıyordu.

"Yani?" dedi Rüya heyecanla...

"Seni eşek sıpası..." dedi yaşlı kadın gelinini kollarını alırken. "Ben kaç gün kan kusup kızılcık şerbetleriyle susuzluğumu giderdim. Sayenizde kalpten gideceğim ben. Kızım sana bir şey oldu diye öldüm öldüm dirildim... Oğlum belirli yerde ama sen kayıptın, ben öldüm..."

"Yani size ihanet ettiğime inanmadınız mı?"

Yaşlı kadın başını olumsuz anlamda salladı. "Ben kızımı tanıyorum... Yapmazdı. Kendi hayatını hiçe sayarak, sevdiği adamın arkasından koşup giden kızdan, bir an için bile şüphe etmedim. Sadece korktum. Onca zaman yoktun, başına gelecekler korktum, olacaklardan, zarar görmenden, her şeyden korktum."

"Beni kaçırdılar..."

"Biliyorum."

"Bir şey için kullanacaklardı, bir yerde tuttular ama yemin ederim bir şey yapmadılar..." dedi Rüya kendini aklamak için. "Namusuma helal getirmedim..." dedi ağlayarak

kendini açıklamaya çalışırken. "Namusuma helal getirmedim anne yemin ederim getirmedim." Biz kez daha haykıran Rüya omuzlarını düşürerek hıçkırarak ağlamaya başladı. "Ama Şahin bana inanmadı... Ona ihanet ettiğimi söyledi... Böyle bir şey olsa, ben yaşar mıydım?"

"O kot kafalı öküzün teki... Sadece kafası karıştı..."

"Hem de kocaman bir salak..."

"Hem de kocaman bir ahmak..." dedi Hatice Hanım gelininin saçlarını okşarken çanak tutarak.

"Onu asla affetmeyeceğim. Bu iş bittiğinde yüzüne bile bakmayacağım... Bana hakaret etti, ona ihanet ettiğimi söyledi..."

"Öyle deme bakayım. Sinirin geçince affedeceksin... Kızgınsın şimdi..."

Rüya geriye çekilerek "Ama artık bir önemi yok... Flaş yerinde yok zaten... Her şey bitti."

"Evet, ben de bulamadım..."

"Resmin içinde olduğunu nasıl anlamışlar ki?" diye düşüncelice sayıkladı Rüya.

"Ne resmi?" dedi Hatice Hanım onun kendi kendine konuşmasına tanık olarak.

Rüya eliyle boş duvarı gösterdi. "Oradaki resim..."

"Ne olmuş ona?"

"Şahin oradaydı. Son gün, yakalandığımız gün... Ben sandım ki... Yani belki bir olasılık ama bence onu oraya sakladı... Yani eğer sandığım kadar zekiyse saklamıştır..."

Hatice Hanım alnına şaplağı yapıştırırken, ağzının içinde edepsizce homurdandı. "Yani resim..." dediğinde Rüya hüsranla başını salladı. Kapıya ağır bir tekme indi. "Aç kapıyı yoksa kıracağım..."

"Bok kirarsun... İçeri girduğun an mihlarum seni it döli..." dedi salondan koşarak gelen Rıza Dede. Ne ara gitmişti ki salona? Nefes nefese kalmıştı. "Hatuce... Git kızı sakla." dedi

aklına gelen ilk şeyi söyleyerek gelinine. "Buzdolabina koy. Orası akla gelmez. Yok, mutfak dolabina sok..."

Hatice Hanım kapıya bakarken, birden korkuyla gelinini çekiştirdi. Babasına aldırmadan, "Ben o resmi kırdıkları için köpek kulübesinin yanındaki ardiyeye kaldırdım kızım. Atmadım ya da adamlar almadı ki... Ama..." dediğinde oğlunun o suçlu hâlleri gözlerinin önüne geldi. "Ah Şahin ah..." derken gelinini salonun camına yaklaştırmıştı bile. Hemen camı açtı ve Rüya'ya bakarak "Hadi buradan kaçabilirsin? Henüz çok geç değil... Yapabilirsin... Çok yüksek değil merak etme... Korkma." diye güvence verdi.

Rüya yutkunarak bakışlarını birinci kat olan cama çevirdi. Çok yüksek değildi ama onun için tehlikeli bir yükseklikteydi. Korkuyla içi kasıldı. Normalde asla korkmazdı bu yükseklikten ama Rüya artık normal zamanlarda değildi. İçi korkuyla kıvranırken, bir adım gerileyerek başını olumsuz anlamda salladı. Hatice Hanım onu yanlış anlayıp kızgınca "Korkma kızım, o kadar yüksek değil. Tüm gücünü ayağına verme yeter. Yapabilirsin..." dediğinde Rüya düşündüğü gerçekle yutkurdu ve "Yapamam..." diye korku içinde inledi.

Hatice Hanım kızgınca "Kızım, korkmanın zamanı değil, yakalanacaksın, git hadi..." dediğinde Rüya ellerini karnına bastırarak, korkuyla tedirgince cama yaklaştı ama ağlayarak "Yapamam..." dediğinde, tekinsiz hâlleri Hatice Hanım'ın dikkatini çekti. Bakışları kızın sımsıkı karnına bastırdığı titreyen ellerine kaydı. Nefesi daraldı. Sonra kızın kuşku dolu gözleri parlayarak, ağlayan yüzüne sabitlendi... Soluk soluğa heyecanla, "Rüya?" dediğinde, sesindeki soru işaretleri açıktı!

Kız cevap veremeden kapı büyük bir gümbürtüyle kırıldı ve Hatice Hanım panikle salonun kapısına koşarken, Rüya bakışlarını son çaresi olan cama çevirdi. Bebeğine bir şey olursa, kendisini asla affetmezdi. Ama babasının özgürlüğü için başka çaresi de yoktu. Cesareti ve vicdanı arasında sıkıştı kaldı!

Hatice Hanım salonun kapısını kilitleyerek odadan çıkar-

ken, bir el tüfek sesi duyuldu. "Geru bas! Fuşku yiyen geru bas..." diye bağıran Rıza Dede'nin sesi evi inletirken, Hatice Hanım gelinine son bir kez bakıp, "Bekle burada, sakın atlama." diye uyardı ama onu duyan kişi şu anda vicdanıyla mantığı arasında uçuştaydı.

Rüya son anda verdiği kararla cama tünediğinde, korkak bakışlarını aşağıya çevirdi ve korkuyla midesi gerildi. Ürktüğü yükseklik değil, bebeğine bir şey olma endişesiydi. Son anda camın kenarındaki pervazı fark edince, içine bir umut çöreklendi. Cama asılarak dışarı çıktı ve usulca yana kaydığı anda, tam o anda bir ses duydu.

"Şşşttt! Buraya!"

Rüya bakışlarını aşağıya çevirdiğinde, Filiz'i köşedeki ağaçtan eski küçük merdiveni sökmeye çalışırken gördü. Lanet olsun, bu kızın bu evi izleme işi ne zaman bitecekti ama bu sefer iyi bir şey içindi, ona kızmadı. Filiz biraz zorladıktan sonra merdiveni yerinden söktü ve camın altına koydu ama merdiven bile kısa kalmıştı. Rüya ona minnetle bakarken, olduğu yerde çömelerek bacaklarını aşağıya sallandırdı, elleri camın pervazına sıkıca tutunurken, Filiz onun merdivene ulaşmayan ayaklarını çekiştirerek basamağa yerleştirmeye çalışıyordu. Rüya duvardaki tozları soluyarak basamağa bastığında, derin bir nefes aldı ve Filiz'in yardımıyla merdivenden inerek, ayakları sonunda yere bastı.

Filiz ellerini beline koyarak "Hani onu kurtaracaktın?" diye hesap sorduğunda, Rüya kaşlarını çattı ve tam o anda midesi gerilince ağzına gelen safrayı daha fazla tutamayarak olduğu yere bir ağız dolusu boşalttı. Stres tüm dengesini altüst etmişti. Yüzü tiksinmek yerine şokla donan Filiz'in şaşkın bakışları altında doğrulup, ağzını koluna silerken, "Seni gördüğüme ilk defa sevindim Filiz." diyen Rüya, ona aldırmadan derin derin soludu. Ve açıklama bekleyen hâllerini tiye almadan annesinin dediği ardiyeye yöneldi.

Arkasından koşan Filiz, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Sen nereden çıktın?" diye karşılık verdi Rüya koşarken. "Hemen evine git, birisi seni görebilir. Evin etrafı adam doludur..."

"Artık değil, Ali ve köylüler evin etrafını kuşattı. Kimse yaklaşamaz..." dediğinde Filiz, Rüya bir an durdu. "Ne dedin?" dedi tam anlamayarak. "Senin şu yanında getirdiğin kızı kurtardık ellerinden, kaçan birkaç kişiyi köylü tüfeğiyle kovalıyor. Bu köyden kimse bir çiğit alamaz... İzinsiz..." dedi Filiz yüzünde gururlu bir ifadeyle.

Kuzeninin kurtulmasıyla içi bir nebze olsun rahatlayan Rüya tekrar koşmaya başladı. Ama bir sorun vardı. Köpek, o uyuz it, ona musallat olan ve yerlerini ifşa eden gıcık mahluk orada duruyordu. Filiz arkasından sessizce yürürken, onun durmasıyla genç kıza toslayarak "Yürüsene kızım..." diye azarlarken birden gördüğü şeyle, bakışları köpeğe kaydı.

Filiz kıkırdayarak alayla, "Köpekten korkan veteriner... Sen Şahin'e layık değilsin..."

Rüya dişlerini sıktı. "Aman, işim bitince al senin olsun o dengesiz öküz... Zaten artık istemiyorum..." diye bir adım öne atıldı ama köpeğin hırçın havlamasıyla, olduğu yerde donarak kaldı. "Hain Sarı, ben senin hayatını kurtardım lan, teşekkürü bu mu olacaktı." dedi ağlamaklı sesiyle Rüya.

Filiz yüzünü asıp köpeğe yaklaşırken "İstemem başkasının veletlerine sahip olan adamı ben... O öküz adamdan bana artık hayır gelmez, anladım..." diyerek köpeğe ulaştı ve kulaklarının altından okşayarak, Sarı'ya sakinleştiren sözler söyledi. İşi bittiğinde ona şaşkınca bakan kıza dönen Filiz, "Hadi, neyi bekliyorsun kıçımızdan vurularak Şahin'in içeride çürümesini mi?" dediğinde, Rüya köpeğe tırsak bir bakış atarak yanındaki duvara sindi ve duvara sürtünerek köpek kulübesini geçti ve ardiyenin kapısına kadar ürkekçe ilerledi.

Ardiyenin kapısına geldiğinde hüsranla suratı asıldı. O kapının eski bir kilitle kitlendiğini görünce, acıyla inledi. Filiz başını sallayarak "Bir de bu evin gelini olacaksın. Sen Şahin'e

yakışmıyorsun... Bari rakibim olacak kız cidden daha akıllı olsaydı." dediğinde intikam alarak, eğildi ve iri bir tomruğun altına saklanmış anahtarı alarak kapının kilidini açtı.

Rüya bunun intikamını sonraya saklayarak, şu anda ona muhtaç hâlde esas işe girişti. Karanlık ardiyeye bakış atarken, gözü Filiz'e takıldı. Genç kız iç geçirerek içeri girerken, "Tamam anladım, ben Şahin'e yakışmıyorum. Şimdi aç şu lanet ışığı..." diye hayıflandı. Filiz içinin yağları eriyerek kıkırdadı.

Rüya ve Filiz içeride eski püskü eşyaların olduğu yığınının arasında bakışırken, Filiz ellerini beline koyarak, "Eee, ne arıyoruz?" diye sorduğunda, Rüya iç geçirerek "Hatice annemin girişteki Karadeniz tablosunu?" diye yanıtladı.

Filiz çileden çıkmış hâlde "Sen harbi üşütmüşsün, kızım kıçımız dertte sen burada tablo peşinde misin?" dediğinde Rüya eski kanepenin üzerinde gördüğü tabloyla gözleri ışıldadı ve düşmeyi hiç umursamadan uzanarak tabloyu aldı. Filiz'in şikâyetleri ve oflamaları arasında tablonun kırılmış çerçevelerini toparlayıp, parmaklarını pürüzsüz yüzeyinde gezdirdi ve istediğini aramaya başladı.

"Okşamaların bittiyse o eski şeyi, hadi gidelim..." dediğinde Rüya eline değen çıkıntıyla nefesini sonunda koyuverdi. "Buldum..." dediğinde Filiz "Evet bela geliyorum der..." dedi ve kapının önündeki ayak sesleri kızların kulağına ulaştı.

Rüya elindeki flaşa heyecanla bakarken, bu sefer işini şansa bırakmayacaktı. Bu karanlık ve köhne yerden kaçması imkânsızdı biliyordu ve flaşı yine yanına alsa yakalanacaktı. Aklına gelen şeyle, belki delilikti yaptığı ama, flaşı Filiz'in eline tutuşturup "Saklan, ben gitmeden sakın çıkma..." diye fısıldadı. Filiz bakışlarını genç düşmanın gözlerine çevirerek "Salak mısın kızım, adamların önüne çıkmayacaksın herhâlde... Birisi gelir kurtarır bizi..." dediğinde Rüya gülümsedi. "Bunu polise verme, hatta kimseye verme... Kopyala ve tüm televizyon kanallarına yolla. İşini garantiye al... Aklına gelecek tüm haber ajanslarına yolla, sakın işini şansa bırakma... Şahin'in ve birçok kişinin hayatı buna bağlı. Bunu bizim için

değil, vatanın için yap..." dediğinde arkasını döndü. "Hadi saklan..." diyerek kapıya atıldı. Ve adamların içeriye girmesine fırsat vermeden "Burada ışık var..." diyen adamların karşısına cesurca çıktı.

Sanki onları görünce panik olmuş gibi tüm hızıyla koşmaya başladı. Adımlarını öyle hızlı atıyordu ki, arkasından koşan adamlar havaya ateş açıyor ve sürekli "Dur, kaçma..." diye bağırıyordu. Evin girişine koştu ve bahçeyi aştığında, "Asil sen dur da..." dedi yandan gelen ses.

Rüya bu sesin hayal olduğunu sandı ama gerçekti. Ve durduğunda arkasındaki adam yanında bitti, bir anlık tedbirsizliğinin kurbanı olarak, onu kolundan kavrayan adam silahı kafasına sertçe dayadı.

"Sizde kimsiniz?" dedi arkasındaki nefes nefese kalmış uzun boylu kötü adam.

Rüya gözlerini karşısına diktiğinde, elinde tüfeği olan on kadar yaşlı adam ve onun iki katı kadar genç adamı karşısında buldu. Önlerinde duran Ali "At ula silahı yere..." diye bağırdı. "Bizum köyden gelun kaçuranin alnını karuşlamayuz, deleruz." dedi öfkeli sesiyle.

"Oyle!" dedi topluluk hep bir ağızdan.

"Elinuzdaki gelun bizum." dedi Ali yine.

"Oyle!" dedi kalabalık yine koro hâlinde.

Silahı Rüya'nın kafasına iyice bastırıp, güç gösterisi yapan tırsak adam "Kızı vururum." dedi soluk soluğa.

"Benda seni vururum. Hem de alnundan. Birak yengemuzi..." dedi Ali yine.

"Oyle!" dedi kalabalık yine.

Adam "Bu ne abi, Karadeniz Kız Kaçıran Korosu mu?" dediğinde, kızın arkasında kalan bedeni korkudan titriyordu. Rüya hissetmişti. "Bırak gidelim..."

"Şimdi birakacağuz. Sonra, merak etma uşağum... En uygun yer olan, musalla taşina senu kendi ellerimuzla birakup, kıçina pamuk tikadiktan sonra, sırat çöprüsünden kıçına tekmeyi basarak bırakacağuz." dedi Rıza Dede kalabalığı yararak

öne çıkarken. "Sen celunumi bırak ki, cehenneme kadar kovalamayum seni."

"Kızı vururum... Anam avradım olsun ki vururum..."

"Afkurma pok yiyen... Sen oni da yaparsin. Karim ebeme benzesun ki yaparsin..." dedi Ali. "Bırak ula ha bu celuni, çüçün yerunde kalsun..."

"Çekilin..." dedi adam yana doğru kayıp, arkasını kollayan arkadaşıyla ormana doğru ilerlerken. "Gelirseniz hem onu, hem kendimi vururum." Birkaç adım atmıştı ki, Rüya bir an sendeleyerek boş bulunan, dengesini kaybetmiş adamın karnına dirseğini gömdü, ayağına tekmesini savurdu ve hiçbir şeyi umursamadan koşmaya başladı. Arkasındaki kalabalık naralar atarak "Allah Allah." derken kız dehşete kapılmış hâlde koşuyordu.

Rüya nasıl bir hıza kavuştuysa uzaklaştı, belki de bu bahçeyi Şahin sayesinde iyi bilmesinden kaynaklanarak yapabilmişti... Koştu ve koştu. Tam soluklanmak için bir ağaca tutunup dururken, arkasında yine bir çıtırtı oldu. Arkasını döndüğünde, iki kişinin konuşarak ilerlediğini duydu. Saklandı.

Az sonra adamların sesi azaldı. Kulaklarını daha da açarak dinledi. Adımlar iki farklı kişiye aitti. Birininki hafif, diğerininki sertti. Art arda yerdeki ince dalların çıtırtısı duyuldu. Yaklaşıyorlardı. Kalbi hızla atmaya başladı. Karnına bir ağrı saplanınca, olduğu yerde acıyla kıvranarak inledi ve elini karnının üzerine bastırdı. Alnındaki terleri koluna silerek, etrafa ürkekçe bakınmaya başladı. Bir an sonra, ellerindeki silahları parlayan silüetten ilki, aşağıdaki patikada göründü. Uzun boylu, cüsseli bir adam, dolambaçlı patikayı sert ve güçlü adımlarla tırmanıyor, çalıları iteleyerek peşinden gelen arkadaşına yol açıyordu. İkinci silüet daha silik görünüyordu. İlkinden daha kısa boylu ve ince yapılıydı, adımları da çok daha zarifti. Rüya tam onu daha önemsiz bir tehdit olarak belleyip, dikkatini öndeki adama veriyordu ki, aniden durdu. Bir

panikleyince, kasılma daha girdi kasıklarına ve acıyla inledi. Adamlar bunu duymuştu. Yerinden kalktı.

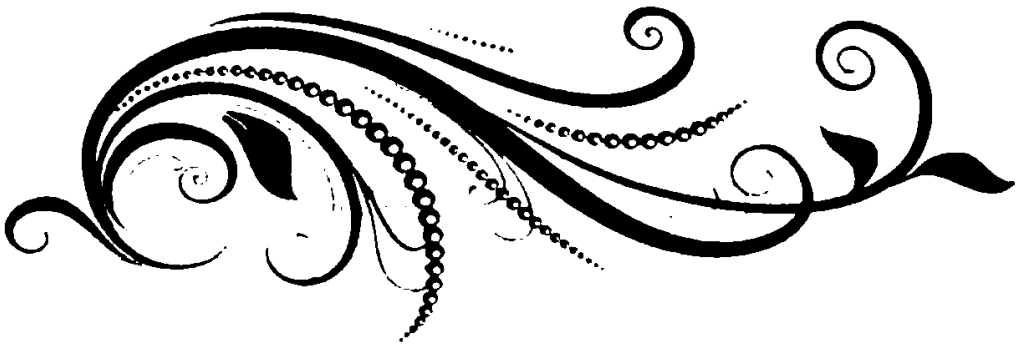
"Dur, koşma..." diye bağıran adamın sesiyle panikledi. Koşarken başını çevirdiğinde, bakışları arkadaki adamın üzerinde yoğunlaştı. Ağaçların arasına daldığı anda başına sert bir nesne vurdu ve Rüya alnına aldığı şiddetli darbeyle, karanlığa dalarken "Rüya..." diye atılan bir çığlıkla irkildi. "Vuuu! Bu bizum celunmuş, salak. Kot kafali, kizı korkuttin da..." seslerinin silikliğiyle yıldızları saymaya başladı. Ve her yer karardı...

Sonsuzluğun içinde kaybolmuş gibi gözlerini açtığında, hastanedeydi ve gün çoktan doğmuştu. Ne olmuştu, neler olmuştu hatırlamıyordu, sadece tek hatırladığı gözlerini karanlığa teslim ederken, kulağına gelen Hatice Hanım'ın dehşet içeren korkak çığlığıydı.

"Rüya..."

Sonradan öğrenmişti ki, korkup kaçtığı kişi onu arayan köylülerden bir grupmuş ve başını kalın bir dalın yapısına çarpma talihsizliğini başaran, ender kişilerden birisi olarak, tarihe imzasını atmıştı.

Evet kuzenini kötü adamlardan birisi sanan Kayra, kafasına vurarak pekmezini akıttıktan sonra, imdatlarına gelen köylüyle bir olup, kötü adamları derdest etmişti ama olan Rüya'ya ve yere akan pekmezine olmuştu. Kafasındaki sarsıntı yüzünden beyin kanamasından şüphelenildiği için hastaneye kaldırılan Rüya uyutulmuş ve asıl meselenin beyninin değil, bebeğin durumu olduğunu öğrenen doktorlar tarafından, düşük tehlikesiyle müşahede altına alınmıştı.

Uyandığımda göz kapaklarımı kapatıyorum yine,
kırgın kırgın atan heyecanlı gönlümü hoş tutmak,
anlık... Yalan, dolan hayaller kurmak
istiyorum seninle...

22. BÖLÜM

Bugün çok fazla sensizlik içtim;
Bu yüzden kafam kıyak.
Her yerde seni görüyorum!

Yağmur toplu bulutlar da, hayatlarındaki gibi belirsiz boz sislerle uzanıp gidiyordu. Önlerinde beliren belirsizlik ise düşüncelerin katili olan günahsız uykularını zindana çevirmişti. Her gün yeni bir hayal kırıklığıyla, sanki kötü bir şey daha olacakmış gibiydi. Yanındaki polislerle son duruşmaya girerken, sanık sıfatıyla masaya çöktüğü anda, bakışları etrafı turladı. *Belki gelir* diyordu iç sesi, gelir ve aşkı için savaşır, onu yalancı çıkarır ama yoktu Rüya...

O yoktu ya, içten içe kanayarak geçti dakikalar. Üstelik annesi ve dedesi de yoktu görünürde. Başlarına bir hâl gelmesinden korktu. Tayfun'a sorduğunda, genç adamın yüzünün şekli kısacık bir an değişmiş ama hemen sonrasında omzuna dokunarak "Deden biraz hasta ondan." demişti. Ama gözlerini kaçırması yüzünden söyledikleri hiç inandırıcı gelmemişti.

Az sonra savcıyla avukatın karşılıklı tartışmalarında, işlediği, yani işlemiş gibi gösterildiği, suçlarından söz edilirken artık umutsuz ve mutsuzdu. Hem bu karşılıklı tartışmalar birbirlerinden pek mi farklıydı sanki? İleriye doğru hiçbir adım atılmayan, masumluklarını kanıtlayamayan oturumlar...

O anda hararetli bir tartışmanın fitilini ateşleyen avukat Tayfun kollarını kaldırıp birtakım özür nedenleri göstererek, yapmadıkları suçlarını ortaya koyarak çözüm süreci arıyordu.

Onca zaman hiçbir konuşma onu yıpratmıyor, yalnız bir şey onu dehşet derecede rahatsız ediyordu: Rüya'nın tanıklık yaparak gerçekleri anlatması... Ve anlattıklarının gerçekçiliği ile delil sunması!

İşte o anda Şahin deliriyor ve katiyetle buna karşı çıkarak reddediyordu. Onu mahkeme köşelerinde süründürme fikri ve hapse girme düşüncesi, genç adamı her ne olursa olsun çileden çıkarıyordu. Vural onu sakinleştiren Tayfun'a, ağzına geleni sayan Şahin'e öfkelenerek "Sus artık lanet herif! Davamız için bu daha iyi!" diyordu.

Ve Şahin her seferinde "Kurtulacaksam onu bu işe karıştırmadan çözümleyeceksin..." diye haykırıyordu. Ama şöyle bir düşününce, görüyordu ki, söyleyecek bir şeyciği yoktu. O zaten bu işe onun sayesinde karışmıştı. Örneğin, savcının söylediği sözler, davanın bu konusunda yargıcın onu dinlemeyi isteyeceğini zaten biliyordu. Hâl böyle olunca delirerek isyan eden Şahin savunmasından çabuk usanıyordu. Mert Savcı Hasan Muhittinoğlu'nun ise onlara destek veren ana düşüncesi ise, tek bir yerde kilitleniyordu:

"Kurtulacaksınız..."

Nah kurtulacaklardı, bir mucize olmazsa, ki artık ne Şahin ne de Vural bu mucizeye olan inancını çoktan kaybetmişti. Anlamışlardı artık, her zaman büyük balık küçük olanı yiyordu.

O sırada sanık koltuğuna oturan Erdal ise "Başındaki adamları söylemeyerek tüm suçu üzerine atıyor ve bu ülkeyi felakete sürükleyen kalleşleri, vatan hainlerini koruyarak asıl vatan hainliğini ve tüm o suçları işleyen sanki Şahin ve Vural'mış gibi kabul ettirmeye çalışıyordu.

Erdal ellerini üzgünce başının üstüne koyup ağlarken, "Sizlere bütün söyleyeceklerim bundan ibaret Hâkim Bey! Artık karar yargıya aittir. Adaletin tecellisini size bırakıyor ve bu vatan haini şerefsizlerin cezalandırılmasını istiyorum." dediğinde baronun atadığı ünlü avukat sanığa destek oldu. Son sözler üzerine salonda, çıt çıkmıyordu.

Tüm deliller aleyhlerine işlediği için Şahin kendini savunacak tek bir söz söylemiyor, elinde olmayan delillerine dayanarak failleri ifşa edemiyordu.

Savcı yanındaki arkadaşının kulağına uzanmak için doğruldu ve fısıldaması bittikten sonra zanlılara sertçe bakarak yerine oturdu. "Sıradaki şahit." dedi gür sesiyle.

Ve kapı usulca açıldığında, herkesin gözü kısacık bir an kapıya kaydı. Mübaşirin koluna girdiği Hatice Hanım sessizce, hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Biraz zorlanarak, sevinçle oğluna baktı. Daha fazla dayanamayarak ellerini oğlunun kapsedildiği küçük parmaklarının tırabzanına koyarak, "İşin aslı böyle değil Hâkim Bey, benim oğlum suçsuz... O vatanına hainlik etmez, toprağını kanının son damlasına kadar doğuda askerlik yaparak, namusu gibi korudu... İşin içinde başka şeyler var ama işte elimizde delilimiz yok. Dün geceki arbedede tutuklanan adamlar gerçeği söylediğinde siz de bunu anlayacaksınız. Oğlum ve arkadaşı suçsuz..." diye söylendi, oğlunun kendisi kadar en az onunda iyi tanıdığını, kötü bir şeyi asla yapmayacağını ekledi. O Filiz denen salak kızı bulsalardı şimdi bu hâlde olmayacaklardı. Şimdi de flaş ve Filiz ortalarda yoktu. Ve gelini ve torununun durumu... Oğluna nasıl derdi bebeğinizi kaybettik diye, inşallah öyle bir şey olmazdı.

Hâkimler yine fısıldaştı. Korkmuşluğunu ve adalet meclisindeki ciddi görevini asla sorguya mahal bırakmayacağını belirttiği başkanın tek bir işaretiyle, mübaşir hareketlendi ve ağlayan yaşlı kadını uyararak yanına yaklaştı. Hâkim tok sesini odaya bir yıldırım gibi bırakarak, "Eğer bir daha izin almadan konuşursanız, sizi dışarı atarım..." dediğinde mübaşire kadını alıp yerine götürmelerini emretti. Ve duruşmaya devam edildi.

Avukatlar hararetli bir konuşmayla çatışırken, baronun Vural'a atadığı ikinci avukat onun ne kadar şerefli bir adam olduğunu ve vatanına, milletine, adaletine karşı namuslu bir insan, hem de mert bir vatandaş olduğunu söylediyse de, bu pek bir işe yaramadı. Gerek yaşadıkları olayların aleyhlerine

dönmüş olması, gerek sanki her kötü işi onlar yapmış gibi suçlanmaları çözümsüz bir yola sapmalarını sağladı. Bu felaketi bilerek, ayarlayarak, onlara iftira atarak işin içinden sıyrılmaya çalıştıklarını belgeleyen resimler ortaya çıktıkça, umutsuzlukları çoğaldı, salondaki kötümser hava karamsarlıkla beslenerek büyüdü ve herkesin içindeki umutları boğdu.

En son sıra Şahin'in aylarca arayıp da bulamadığı o polisin delillerini ortaya sermesine geldiğinde, adam üzgün bir hâlde yerini alırken, Şahin şok geçirerek küçük dilini yutmuş, Vural yaralı hâline bakmayıp onca zaman birlikte görev yaptığı hainin üzerine atlayarak "Seni şerefsiz, vatan haini... Şerefsiz kalleş..." diye küfürler edip haykırırken, onu kollarından tutan askerleri ittiriyor, kanayan yarasına aldırmadan delirerek bağırıyordu.

Onlar böyle çaresizce çabaladıkça, bıyık altından gülen Erdal'ın duruşu, çenesi düşmüş akıl hastasının kendini zeki sanan doktoruyla dalga geçtiği gibi bir izlenim sunuyordu.

Kayra gözyaşları içinde yerinden fırladığında, Vural çoktan askerler sayesinde mahkeme salonundan şutlanarak davanın sükûneti korunmuştu. Sanki hakarete uğramış gibi bir ruh hâli bürünen, komplo teorilerinde usta hain, iftirada üstün şerefsiz, son tanık olmanın kozlarını oynayarak kendini değerli hissettirdi.

Ve Şahin'in gözlerinin içine bakarak "Evet, hain olduklarını anladığımda bunu amirime anlatamadım ve sonradan öğrendim ki, bu işin içinde o da varmış. Ve benim bildiğimi öğrendiklerinde bana iftira atıp çamura yattılar. Derdimi kimseye anlatamayınca kaçtım, çünkü masum olmama rağmen bulunduğum yerde vur emri verilmişti ve ben suçsuzken suçlu durumuna düşecektim" dediğinde, artık bıçak kemiğe dayandı.

Hararetli bir konuşmanın ardından, her şey bitmişti.

"Karar..." dediğinde hâkim, herkes gibi Şahin ellerindeki kelepçelerle ayaklandı ve kapı gümbürtüyle açıldığında, mübaşirlerden birisi nefes nefese içeriye dalarak hâkimin yanına

koştu. O anda Hayrettin Amir ve beraberindeki ekibi içeriye girerek, tüm gözleri kendilerine çevirdi.

Hâkim başıyla şöyle bir işaret yaptı, hemen ardından mübaşir elindeki bilgisayarı hâkimin önüne koydu ve sesini açtı. Ekrandaki muhabir "Son dakika haberi!" diyerek yayına ara vermiş ve Türkiye'yi ayağa kaldıran görüntüleri ifşa ederken, tüm kirli suçlar ortaya serilmiş, emniyet amirlikleri alarma geçirilmiş ve Türkiye'nin üzerindeki kara bulutlar dağılırken, herkesi şoka uğratan resimler ortaya dökülmüştü.

Ve spiker elindeki mikrofonu yüzündeki gurur dolu ışıltısıyla yanında oturan heyecanlı sarışına tutmuştu. Sarışın genç kız renkli gözlerini irice açarak, adını söylüyordu.

"Filiz!"

Heyecanla olanları anlatıyor, flaşı o adamların elinden nasıl kurtardığını ve buraya getirene kadar canını öne koyduğunu falan filan...

Ve Hâkim, elindeki tokmağı yerine vurduğunda, durum değişti... Tıpkı, davanın seyri gibi...

2 AY SONRA

Parmaklar hızla oynuyordu dizüstü bilgisayarın klavyesinde. Gözler ürkek, yürek buruk ve kulağında sadece tıkırtılardan bir yığın vardı.

"Yüreğim her yandığında diyorum, 'Konuşacak bir şeyimiz kalmamıştı. Paylaşıp bölüşecek, sarılıp merhem olacak, öpüp iyileştirecek bir yanımız kalmamıştı...' ama yüreğimden geleni dilimde saklayamıyorum işte. Bilmeyerek, tesellisiz düştüm hasretin ocağına. Aslında haykırmak istiyorum gücümün yettiğince karanlıklara; "Var, bir sürü sebebimiz... Açılmış yaralarımıza sargılarımız, merhemlerimiz, şifalarımız var." diye...

Bu üstüme çöken şehrin efkârında unutmak istiyorum sana olan tüm kırgınlıklarımı, efkârımı, küskünlüğümü, yitikliğimi... Sonra yine hatırlıyorum acı anları... Her bir

sözün beni yaralıyor ve ben yine kırılıyorum sana... Küsüyorum. Çekiliyorum içime apansız... Acıyan yanlarımı saklıyorum herkesten, kendimden bile... Hıçkırıklarım genzimde boğuluyor, gözyaşlarım kirpiklerime takılıp akmıyor nicedir. İçimde sessizce ağlayan bir çocuk, yüzümde gülen bir kadının; metaneti can buluyor... Avuçlarımdaki yetim kalmış sevdana sığınıyorum, karnımdaki varlığına... Yüreğimdeki boşluğa hiçbir şeyi koyamıyorum... Acı ama, savaşıyorum yokluğunla... Öğreniyorum, belki de öyle sanmak işime geliyor...

Dilimin ucuna vuran kelimelerim hep yıkık dökük, sözlerim kırık... Buruk tebessümlerim yaralı dudaklarıma yakışmıyor artık...

Aslında inkâr etsem ne fayda, benim gibi herkes de bal gibi biliyor ki, engel olamıyorum içimdeki gurursuz hasretine, yıkıcı, kahredici aşkına... Mağrur sevdama teselli... İmkânsız düşler görüyor gözlerim hayallerimde... Uyandığımda göz kapaklarımı kapatıyorum yine, kırgın kırgın atan heyecanlı gönlümü hoş tutmak, anlık... Yalan, dolan hayaller kurmak istiyorum seninle... Bir salak gibi sana sahip çıkan gurursuz yüreğimin isteklerini bastıramıyorum Şahin... Telefona gidiyor elim sürekli. Gözlerim dolup gelirken, sesini arıyorum telefonun tuşlarında... İçimi acıtan, yüreğimi yaralayan sesini... Ve ne olursa olsun, ben senden gidemiyorum Şahin... Seni; yok sayarken bile seni anıyor, seni unutmak için yattığım uykularıma, yine seni misafir ediyorum.

Gün yüzüme vurup uykularımdan gerçeğe döndüğümde, "Ne olur, sende gitme..." diye haykırasım geliyor. Boş odaların üzerine sinmiş yansımasına bakıyor, sonra hüsrana uğrayarak, hıçkıra hıçkıra kapandığım yastıklarıma, "Seni sevmiyorum." diye haykırıyorum. Özleminden burnumun direği sızlarken bile defalarca inkâr ediyor benliğim seni... Rüyalarımda gördüğüm an, yüreğime ilmek ilmek dokuduğum, delisi olduğum yeşilleri, her gün silip yeniden çiziyorum beynime...

Ben rüyamda bile yalnız seni sevdim Şahin... Ve her sabahım yine sana uyanıyorum.

Gözlerimdeki hüzün seni özleyince, hayallerimi diziyorum kirpiklerinin her bir teline... Sonra gözyaşlarımda boğuluyor düşlerim, çıkmazlar adresim oluyor, tükeniyor nefeslerim...

Oysa ne savaşlar vermiştik seninle birbirimizi severken, ne acılara göğüs gerip, ne yaraların içinden çıkmış, geçmez denen salgınlara sarıp biçareliğimizi, bir ufak gülüşle merhem olmuştuk acımıza...

Biz bu savaşı kaybettik Şahin... Olmadık iki yarımdan bir... Yıkıldık. Örselendik ve yaralandık. Eskiye dair her şeyi yıktık, geleceğe dair ne varsa tükettik... Onca yalanın, onca oyunun içinde boğulmuş ruhumuza, yeni yaralar açtık...

Niye yazdın o zaman bu mesajı diyeceksin...

Her şeye rağmen yine de susturmadım içindeki sana vurgun kadının çaresiz haykırışlarını, dilim sussa, yüreğim konuştu işte... Döküldü kelimeler yazı olup sözlerime...

Gelseydin, her şeyi unutup sarılacaktım sana... Özlem duyduğum kokunu içime çeke çeke sarılacak, kollarımı bedenine sımsıkı saracak ve her şeyi unutup gurursuz olacaktım. Susturacaktım yüreğimdeki isyanımı, susturacaktım zihnimde çınlayan zalim sözlerini, susturacaktım kırgın, yorgun, küskün atan kalbimi, unutacaktım ve affedecektim... Gelseydin...

Ama gelmedin!"

Ve sonra yazdıklarını hızla siliyordu parmakları, küsüyor ve laptobunu hırsla kapatarak eline kitabını alıp, onu düşünmeyi, az önceki içinden dökülen duygularını reddediyordu benliği. Rüya insafsız oluyordu ona, kırgın, küskün ve zalim... Ama Şahin... Onun aksine... Ona ulaşmaya dört elle sarılmıştı. Bırakmıyordu her ne kadar hatalı olsa da peşini...

"Ah ulan yalnızlık, artık terk et beni!" diye haykırıyordu yine geceye. Onu düşünerek yürürken, uzun adımlar dolanmıştı otların vefasına... Her bir adım, karanlığı yaran her bir hareket, yitik bir hayale atılıyordu sanki... Karanlık daha da karartıyordu içini. Zaten dardı canı bedenine, bir de düşünce-

leri sıkıyordu yüreğini... Donuklaşmış gözleri artık yeşil yeşil parlamıyordu. Hep bir kasvet çökmüştü tutuşmuş içine... Yaralar sinmiş bakışlarını, açık bir kitap gibi okuyordu herkes... Şahin hasretti Rüya'nın suretine...

Uzun adımları bir kapının aralığında durdu. Sanki bu aralık, geçmiş ve geleceği birbirinden ayırıyordu. Uzandı eli, usulca ittirdi parmakları kapının gıcırdayan tahta yapısını. Ay vurdu karanlığa inat, yırttı karamsarlık sarmış garajı. Ve ay doğdu içeriye. Üzerini kefen gibi örten bir bez parçasıyla saklanmıştı umutları... Şahin durgunca baktı beyaz kumaşa, ışığı yakarak içeri girdi. İçindeki ağırlık yükünü aldıkça, omuzları daha mı çöker olmuştu son zamanlarda, anlayamamıştı. Geleceğini kapatır gibi kapanan örtüyü kavradı parmakları, yerini hışırtıya bırakan sessizliği yararak açtı demir yâreninin üzerindeki kasveti. Motoru, şu ana kadar tek yâreni olmuştu onun. Hayat son zamanlarda onun için eskisi kadar bir anlam ifade etmiyordu. Oysa tutkusuydu, her şeyiydi, hastalığıydı! Ama şimdi tutkusu yön değiştirmişti. Eskisi gibi heyecanlandırmıyordu metalin soğuk yüzü... Dokunduğunda, can bulmuyordu içindeki arkadaş yanı, içinde heyecandan kelebekleri uçuşturmuyordu... Delicesine sevdiği adrenalinin adresi bile değişmişti. Şimdi tek tutkusu, bitter çikolatası gibi lezzetli kara gözlerin içindeki yıldızları izlemek, teninde yankılanan sevgisine yârenlik etmekti. Ama o yoktu...

O gün, vefasız sözlerini yanına alarak, içine ektiği umutsuzluğunu gözlerinden akan incileriyle sulayarak gitmişti kaybetmeye dayanamadığı sevdiği...

O gitmiş, Şahin arkasından sadece sessizce bakmıştı. Oysa ona dair söyleyecek o kadar çok şey vardı ki içinde. Günler geçtikçe yüzüne haykıracakları lal olmuş kalmıştı mahpus kalmış dilinin yitmişliğinde... Eğer becerebilseydi gururunu öldürmeyi, "Gidersen, iyiye dair ne varsa içimde bitireceğim... Sevgim tükenecek... Gidersen sönecek içimdeki ateş ve bir daha hiç kimse yakamayacak... Gidersen, karanlığa bırakacaksın yalnız yanımı ve ben o karanlıkta yolumu kaybedeceğim.

Gitme sevdiğim, kendini anlat, beni aydınlat ve affet!" diyebilseydi, bugün her şey çok daha farklı olacaktı. Gitme diyemedi. Acı yaş olup akamadı gözlerinden, yüreği kan kusarken sözleri ağlayamadı.

Şahin motorun soğuk yüzeyine dokunup kontağını çevirirken, yüreği daraldı, gidemediği yollar yüzünden yumrular boğazına dizildi. Farkına varmadan dokundu eli telefonuna. Ekran resmi olmuş eşsiz sureti okşadı ve yine yüreğinden akıp dilinden dökemediği, dökse de dinleyeni olmayan sözlerini yazdı parmakları e-mail'ine...

O anda tıpkı sevdiği adam gibi dertlerin girdabına sürüklenen Rüya, telefonundan gelen bildirim sesiyle irkildi. Ama asıl dikkatini çeken yine, okumamaya inat ettiği, daha önce gelmiş bir e-mail'di. Ekranda gördüğü isimle, yüreği ağzına geldi yine, nefesleri sıklaştı. Okumayacaktı, bakmayacak, yalan sözlerine kanmayacaktı ama içindeki kavga ettiği Rüya öyle güçlü, öyle çetindi ki, her seferindeki gibi yine onu kandırdı. Ve baktı e-mail'e. İstemeye istemeye baktı...

Şahin
10:40 (16 saat önce)

Alıcı: Bana

Dünü bugüne, bugünü yarına, yarını sana şikâyet edecektim... Sen yoksun Serçe'm, edemedim! Gitmeni istediğimde, gitme diye yalvaran gözlerimi anlamadın... Sana küsen beynimdi, kalbim değil... Anlatamadım... Sen yoksun Rüya'm... Sen olmayınca hayallerim yok, umutlarım yok, sevinçlerim yok, uykularım bile yok...

Ben varlığının yokluğunda kayboluyorum...

Sabahları sana uyanıp, geceleri gözlerimi sana kapamaktan başka bir şey istemiyorum...

Dün yine senin teslimiyeti yaşadığımız yerde, simsiyah gecede parlayan yıldızlara baktım umutsuzca... Sis çökmüştü o geceki gibi yere, yeşil çimler yetimdi, ben öksüzdüm sen olmayınca... Oysa her

şey son gecemiz gibiydi. Bulut sarmış yıldızlar, parlak ay, birden fazla ateş böceği, sisle gizlenmiş gece ama ben yalnızdım...

Mehtabın kırık ışıkları karanlığıma vurdukça, seni aradım içimde, kollarım boştu... Sol yanım acılı Rüya! İnsanın içi hiç acır mı? İçim acıdı, soluklarım zehir oldu...

Yokluğunda, yüreğime işleyen hüzünlere sarılıyorum Serçe'm, tıpkı hayal ettiğin gibi senli şarkılar mırıldanıyorum suskun geceye...

En çok seni özlüyorum. Özgürlüğümün bile tadı yok. Sanki yine tutsağım, viraneyim, kaçağım, nefes alamıyorum. Görünmeyen hapishanemde, prangalı bir tutsağım...

Seni ne kadar çok özlediğimi bilsen, bir anlatabilsem, beyaz bulutların kanatlarına takılır da gelirdin harabeye dönmüş dünyama...

Rüya'm, gece uyumak haram, gündüz nefes almak... Sen yoksun diye her şey mi anlamsız olur, her şey mi sıradan...

Rüzgârla sevişen dallar, sessizliğe isyan eden rüzgâr, çığlık atan yapraklar, evde geçen günler ya da yanımda bana yârenlik eden dostlar... Güneşin doğuşu bile, her şey sıradan oldu, anlamsız ve vasat...

Dönmüyorsun mesajlarıma, çıkmıyorsun ya telefonlarıma, umutsuzluk kurutuyor içimi Serçe'm... Sensizlik yakıyor canımı...

Yokluğunda savaşmak, hiç hakkım olmadığı hâlde bir mucize gibi bir köşeden çıkıp geleceğini düşleyerek yaşamak, mahvediyor beni... Çaresizim...

Oysa yüreğim sevdanı kucaklamaya ne kadar hazırdı. Dilimden dökülenlerle, yüreğimden dökülenler çok başkaydı sana ama aptallık ederek, yapmak yerine yıkmayı becerdim...

Yaraladım sevdiğimi, her şeyi mahvettim...

Şimdi boş odalara mutsuzluğun resimlerini çiziyor gözlerim... Seni düşündüğüm an -ki düşünmediğin an yok- o zaman söz geçmiyor gönlüme, her köşesi ayrı kanıyor içimin. Acıdıkça, kanadıkça, sensiz kalan yarım yanıma yokluğuna bulanmış çaresiz merhemleri sürmekten, yokluğundan varlık çıkarıp, kanayan yüreğime yama yapmaktan yoruldum...

İnan... Sensizlikten yoruldum.

Senden öğrenmiştim sevdalara türkü yakmayı... En çok sen istiyorsun diye öğrendim şiir yazmayı...

Senden öğrenmiştim ipek saçlara çiçek takmayı... Ayın şavkında ya da şebnem şafağında koyun koyuna uyanıp, çimlerde yuvarlanıp ıslanmayı senden öğrenmiştim...

Şimdi bahar yeli gibi kokan tenini, tenime çizdiğin varlığının *ilaç yârenliğini, yüreğime nakış nakış işlediğin sevda sözlerini özlüyorum...*

Ne olurdu gelmeme izin versen... Gelsem de, sarılıp yüreğinin en yaralı yerinden öperek iyi etsem acıttıklarımı... Teninde yudumlayıp geceyi, yas karası giyinmiş umuduna bahar eksem.

Bir izin versen...

Ne kadar uzatsam da ellerimi, yokluğundan başka bir esaret düşmüyor avuçlarıma Serçe'm... Günler boş, gecelerim işkence, ellerim yalnız, umutlarım yitik şimdi... Gözlerime çizdiğin mutlu hayallerin gölgesinde kayboluyorum...

Görmüyor mu gözlerin düşlerinde artık hiç beni? Düşmüyor mu aklına seni ne kadar sevdiğim ve sen yokken acı çekerek hayata küstüğüm...

Biliyorum, ben kirlettim yüreğine düşmüş sevdayı, dilimle yaraladım en güzel umutları... Ben hak ettim ama olmuyor... Sensiz nefes alamıyorum. Hangi suçun esaretini yaşıyorum ben şimdi? Hangi hüküm kesti senli olan nefesimi? Sen yoksun ya, boğuluyorum karanlığın dipsiz kuyularında... Sen yoksun, ben sensiz yaşamaktan yoruluyorum Serçem. Her an biraz daha fazla dokunuyorum sonsuzluğun merhametine...

Biliyorum... Yanıp tutuşan yüreğim, elbet sana kavuşacak... Çünkü, *sevdiğim kadar seviliyor yüreğim...*

Rıza Şahin Atmaca
iPhone

Genç kızın elindeki telefon titredi o anda... Gözleri doldu... Kendini birden yalnız hissetti.

Ah ulan yalnızlık! Bir küsmedin gitti.

Yalnız kaldığı zamanlarda yaptığı gibi yine telefonuna baktı.

Neyi vardı ki insan olanın özünde, yaşamak ve sevgiden başka... Olmadı. Sevgi yaralandı şüpheyle, insanlık ölüm döşeğine düştü ufacık şüphe ısırığının dil derdine... Ondandı sanırım... İnsan yalnızken kurardı en kalabalık şehri içine... Çünkü ürkerse, içinden birisi ona "korkma" desin diye...

Oysa şimdi hangisi suçluydu gönül gözünde, hangisi yaraladığı ve sarmayı beceremediği aşka daha yakındı kaderin elinde? Son anda bile dillerinde saklı değil miydi sevdaları? Ölür müydüler sanki *seviyorum* diyebilselerdi... Eğer Şahin özür dileyerek, "Korktum Serçe'm. Kaybetmekten dehşete kapıldım, ondan yaraladım seni, kırdım, acıttım..." diyebilseydi... Ama dememişti. Kurşun gibi harfler vardı, tüm kelimeleri öldüren... Öldürmüştü! İki gönül yarası almış dil de, o anda susmuş, gerçeği kabullenememişti...

Şimdi çaresizlikten kıvranırken, sevda türküleri yakıyordu dilleri yüreklerine... Her acıklı şarkı onların, her ayrılık şiiri onlara ithaftı! Bitmek bilmeyen bir vicdan hesabında çırpınıp duruyorlardı ayrı yerlerde... Ve acı çekmekten yorulmuyorlarmış gibi, sahte nefesleriyle dolduruyorlardı ciğerlerini...

Şeytansı bir inat mıydı yoksa insan olmanın büyüsünü bozan, bilmeden kapıldıkları şüphenin zehirli büyüsü müydü anlamadılar? Anlamsız bir gurura, bencilliğe feda edilecek ne vardı sanki? İnsan sevdiğinden şüphe eder miydi? Hesabı mı olurdu yürekteki sevginin? Ama etmişti onun sevdiği, ettiği gibi yaralamıştı da zehir kusan diliyle yüreğini... Umutlarını, geleceğini, hayallerini katletmişti... Hani tokat atsaydı, tenine aldığı acıyı unutacaktı belki zamanla ama dil yarası... Geçmiyordu! Unutulmuyordu!

Düşündükçe, acı içinde uzaklaştıkça birbirlerinden, zamanda akıyordu en nihayetinde hızlanarak... Bilmiyorlardı ki ikisi de, araya zaman girdikçe... İnsan gün geçtikçe yüreğin tüm deliklerini tıkıyor ve içeriye acı giremediği gibi sevgi de sızamıyordu. Ve sonunda o yürekler sessizce patlayan birer

bombaya dönüşüyor, bir köşede sinsice bekliyordu... İnsan olmanın doğasındaydı intikam almak, hınç yapmak ve sonra pişman olmak... Ve intikamın bombası patladığında... Her parçası bir tarafa zarar veriyor, hem kişi kendini, hem karşısındakini paramparça ediveriyordu...

Rüya mesajı okudukça ağlıyor, ağladıkça içindeki kin daha da büyüyor, yaraları en savunmasız olduğu anda kanayınca nefreti körükleniyordu. Oysa zamanın üzerinde kara bulut gibi dolaşan o günler geride kalmıştı. Belki günler artık umut içeren ışıklarını yüzüne gülücük olarak kondurmuyordu ama yaşama sebebini perçinliyordu.

Mahkeme sonrasında, kızılca kıyamet kopmuştu! Haftalarca yer yerinden oynamış, Türkiye büyük bir skandalla çalkalanmıştı. Hem amirler, ne memurlar yakalanmış, hem de iş adamlarının pis işleri pazara çıkarılmıştı. Herkes, her şey yakalanmıştı da, bir o kara kedi kılıklı adam yakalanamamıştı. Adam anında sırra kadem basmıştı. Rüya mahkeme salonlarında ifade vermek için savcı odalarında dolaştığı o çaresiz günlerini geride bırakmış; Türkan Abla'nın ve Kayra'nın babası Talat Amca'nın araya girmesiyle sonunda babası Rüya'yı affetmişti.

Kızgınlığı belki azda olsa çekilmişti içinden ama kırgınlığı yüzündeki sertlikte ve gözlerindeki suçlayıcı bakışlarda olduğu gibi duruyordu. Kâbus gibi geçen iki ayda, en kayda değer ve en güzel şey ise Rüya'nın bebeğinin cinsiyetini öğrenmesi olmuştu. En mutlu gününde bu haberi vereceği tek kişi yine her zaman yanında olduğu gibi, Kayra'ydı.

Şahin hapisten çıktığında ona ulaşmak için her yolu denemiş ama Rüya ve ailesi buna müsaade etmediği için tüm yolları tıkanmıştı. Haftada bir Hatice Hanım arıyor, Rüya cevap vermeyince mesaj atarak hâlini hatırını soruyordu. Aslında amacı ona ceza vermek ya da küsmek değildi ama biliyordu ki onunla konuşursa verdiği kararlar zayıflayarak, geride bıraktığı birçok anı içinde depreşecekti. İyi olduklarının haberini almak da yetiyordu ona. Ve ne zaman Hatice Hanım konuyu

oğluna getirse ya da görüşmek istediğini söylese, Rüya telefonunu kapatarak onu ulaşılmaz bırakıyordu.

"Evin her yerini aradım işte, yok... Bu ne inat, sanki olmasa öleceğin bir ilaç... Altı üstü memeni kaybettim be, ne kızıyorsun... Biraz emziksiz gezsen ağlamazsın herhâlde... sonuçta emekli bir adamsın artık..."

"Ne memesi kadın, sigara... Elimin tersinde duruyorsun, çıldırtma beni..."

"Düzüne durduğu zamanları da gördük. Üstelik, ben senin elinin tersine otuz senedir duruyorum, çıldırsan ne yazar..." dedi yaşlı kadın öfkeyle.

Adam hemen saf değiştirdi ve yumuşak bir maske takıldı. "Fesüphanallah..." diyen adam, "Hanım, canımın içi..." dedi yumuşacık sesiyle ve sonra haşin haşin girişi titredi. "Menopoza mı giriyorsun ne, git kendine baktır. Uğraşma benimle, mememle... Aman sigaramla."

Cengiz Bey bir hışım salona girdi, arkasından Mahber Hanım söylenerek peşinde dolaşmaya başladı. Cengiz Bey onun sesini sinek vızıltısı kadar tiye almayarak gözlerini etrafta dolaştırırken, koltuğun üzerine bıraktığı paltosunu aldı. İç geçirerek bilmem kaçıncı olduğu gibi yine ceplerini aradı. "Ben buraya koyduğuma eminim... Bir daha bak... Hem belki, yine o çekik, dallama dolu, antin kuntin dizileri düşünürken aklını kaçırmış ve çöp tenekesinin dibini boylatmışsındır..." dedi hırsla laf çakarak.

Kayra elindeki çekirdeği biraz daha hızlı çitlemeye başladı. Sanki vizyonda, en sevdiği dizi filmin yeni versiyonu sergileniyordu. Heyecanlı ve hevesliydi.

Mahber Hanım ellerini beline koyarak kaşlarını çattı. "Hah... Ben de konuyu ne zaman açacak diye merak ediyordum. Onlar dallama değil Allah'ın nuru bir kere... Konu yine benim dizilerim mi oldu?"

"Ne zaman çıktı ki oradan?"

"Evet, sen ne zaman açmadın ki bu konuyu. Ne zaman başın sıkışsa ille de benim dizimi ortaya sürüyorsun."

"Konu senin çekik gözlülerden hiç çıkmadı ki Mahber yenge. Mahalledeki bebeler bile ne zaman çekik gözlü adam ya da kız görse, senin için hayrına resim çekiyor..." diye ortalığı ateşleyen Kayra'nın etine çimdik attı Rüya, "Kapa çeneni" bakışları altında.

Cengiz Bey "Bak... Hâle bak, çoluk çocuğun diline sakız oldun. Ne çekik göz aşkıymış Ya Rabbi, bitmedi gitti... Evlendi, çoluğa, çocuğa kavuştu ama elin çekik gözlü adamlarından vazgeçmedi..." dediğinde kıskançlığından kudurarak arkasını döndü.

Mahber Hanım onun sözleriyle yine zıvanadan çıktı. Zaten konu ne zaman buraya gelse patlamaya hazır bir bomba hâline dönüyordu.

"Yok yok, senin derdin tabakanı falan bulmak değil, yine beni yakıp kül etmek... Ne istiyorsun benim dizi keyfimden?"

"Onların, yatak odama girmesini istemiyorum... Tek dileğim bu!"

Kayra'nın elleri hızlandı, gözleri televizyon ekranına kilitlenir gibi heyecanla irildi.

Mahber Hanım iç geçirerek "Yatak odası mı? Televizyon yok ki orada!" derken eli saçlarına gitti. Kocasına bakarak birden heyecanlandı ve hevesle, "Ay yoksa sonunda karar mı verdin, yatak odasına bir tane almaya..." diye sordu.

"Nah alırım!" dedi adam iyice zıvanadan çıkararak. "Kadına hayatıma sokma diyorum elin çekik gözlü adamlarını, yatak odasına sokma derdinde..." dedi dişlerini sıkarak. "Kim bu Lee Min-Ho denen dallama?" diye hesap sordu hiddetle. Gözleri şimşek şimşek çakıyordu.

"Sen nereden biliyorsun Oppa mı?"

"Lan kadın, beni delirtme..." dedi adam karısının üstüne yürüyerek. "Kudurdun mu elin çocuğuna aşkım diyorsun... Senin aşkın benim... Yani otuz yıl önce ben oldum... Bırak şu dallamayı..."

"Çoook teessüf ederim herif. Lee Min Ho'nun neresi dallama? Pamuklara sarılıp, sinelere yatırılası... Ay ellerin titre-

yince, kanın düşünce şeker niyetine yenilesi varlık... Teessüf ederim..."

"Mahber, seni vururum kadın... Senin şekerin, Oppan benim... Bir tek beni çarşaflara... Aman pamuklara sarabilirsin..."

"Anam... Bu herif Kore'ce öğrenmiş..."

Cengiz Bey ağzının içinde homurdanırken, Kayra yüksek oktavda bir kahkaha patlattı. "Amca, yoksa yabancı dil dersine mi giriyorsun? Bak şunu yabancı dilde benim için öğren.. Anladım ki, kat edemediğim tek mesafe... Yüreğindeymiş Oppalı şehrinde!" dedi laf sokarak.

"Ben seni bir katlederim o Oppa'larla olan şehirde Kayra..." diyen Cengiz Bey yeğenine ters bir bakış attı. Kıkırdayan Kayra ağzına attığı çekirdek genzine kaçınca, öksürmeye başladı.

"Demek yaşını başını almış, buruş buruş karım sapık oldu! Ufacık, gencecik adamları içi giderek izliyor... Televizyonu kırmazsam, interneti kesmezsem, telefonu iptal ettirmezsem beni eşekler dağa kaldırsın..." dediğinde ruh hastalarına has bir kıskançlıkla böğürmesine devam etti.

"Bana yaşlı mı dedin sen..." dediğinde Mahber Hanım "Hayır yenge seni kıskandı..." diye kıkırdadı Kayra. Ve amcasının ona ölümcül bir bakış atmasıyla, Kayra'nın yediği çekirdek boğazına bir daha kaçtı. "Yavaş, pisboğazlığından gebereceksin..." dedi Rüya kaşlarını kaldırırken. "Babamla dalga geçme..."

Karısı ağlayacak gibi susunca, suç bastıran Cengiz Bey kızını göstererek "Zaten buna da o antin kuntin isimlerden koymaya kalkmıştın. Neydi o zaman izlediğin Maria... He bir saçaklı Maria'mız eksikti..."

"Baba aşk olsun, ben ne zaman *bu* oldum!" dedi Rüya alınganca.

"Kocaya kaçtığın gün *bu* olarak geldin..." dedi Cengiz Bey onu da el altında haşlayarak.

"Bağırma kıza..." diyen Mahber Hanım iyiden iyiye ko-

pürürken. Sonra fark ettiği gerçekle birden yumuşayıp, dudaklarını köpek balığı dudakları gibi gerdi. Sonra apansız bir kahkahayla evi inleterek, kocasına sırnaşıkça yanaştı. O adam dizi karakterlerini kıskanmaktan ne zaman vazgeçecekti? Kocasının gönlünü almak için kıvırarak kapıya yönelirken, Kayra edepsizce sırıtarak, "Bence Mahber Yengem amcamı kandıracak..." diye yeni bir iddiaya yön verdi.

"Bence kandıramayacak..." dedi Rüya iç çekerek. "Bu sefer işi zor."

"Bence amcam en kısa zamanda yeminini bozacak, yengemin istediği televizyonu odasına sokacak..."

"Bence babam ölür, cesedini çekik gözlü adamlara çiğnetir ama o televizyonu yatak odasına sokturmaz... Adam seneledir veriyor bu uğraşı..."

"Bence kaybedecek."

"Bence etmeyecek, babam yemin etti mi onu sözünden öldür Allah kimse vazgeçiremez..."

"Var mısın iddiaya?"

"Nesine?" dedi Rüya.

Kayra düşünür gibi "Bir gününü mutfakta bana ayıracaksın..." diye atıldı.

"Hayatta olmaz..." dedi Rüya dehşetle. En son mutfağa girdiğinde yediği yaygarayı ve tepesinden uçan terlikleri saymayı unutmuştu.

"Nedenmiş o, korktun mu?"

"Ben mutfağı sevmiyorum..."

"Ben de ondan diyorum, bir yerden başlamalısın. Sana yemek yapmayı öğreteceğim."

"Git işine, uğraşma benimle..." dedi Rüya yerinden kalkarken. Onun yine ne muzırlık peşinde olduğunu düşünecek vakti yoktu. Mahber Hanım o anda odaya girdi, kızlar önünde bitti. Kayra hemen lafa atlayarak "Kim kaybetti?" dediğinde Rüya kuzenine çimdik atıp kıvrandırırken "Anne, babam nereye gitti?" diye sordu.

"Okeye dörtlü arıyorlarmış, tamamlamaya gitti..." dedi-

ğinde kızın kaşları şaşkınca kalkınca, sesini yükselterek, "Nereye gidecek, camiye gitti tabii. Öğle namazını benim çekik gözlü adamlarımla kılıp sevaba girmeyecekmiş... Miş miş de muş muş..." diyerek kızgınca mutfağa girdi.

O sıralarda sinirleri tepesinde hâlâ ya sabır çekerek merdivenleri inen Cengiz Bey "O televizyonu kırmazsam... Bana da ebesi dişli Cengiz dem..." dediğinde adamın gördüğü kişi sayesinde, lafları ağzında donup kaldı. Gözleri kısıldı, dişleri sıklaştı. Anlaşıldı, bu abdest bugün bozulacaktı!

Şahin kapının girişindeki otoparka çektiği motoruna yaslanmış, onun evden çıkmasını ya da kızının evden çıkmasını sabırla bekliyordu. Bu fikir hoşuna gitmedi. Rüya'nın tekrar bu adam yüzünden üzülmesi ve perişan olması... Hâlâ unutmamıştı onlara yaşattıklarını... Belki suçsuzluğunu kanıtlamıştı ama mahkemeler boyunca kızı onun yüzünden yıpranmış, üstelik memlekette kızının kaçarak evlendiğini sanan birçok kişi, hamile olduğunu duyduğunda ona üzülerek bakmış, arkasından saçma sapan yalanlar türetmişti. Kızının namusu beş paralık olmuştu sayesinde. Onca zaman ona kızarak küs kalması da cabası... Elleri yanlarında yumruk oldu.

"Ne işin var senin burada?"

Şahin duyduğu sesle daldığı kuyudan çıktı. Durgun başını kaldırdı. Bakışlarını yaşlı adama çevirdi. Yaslandığı motordan bedenini ayırıp, saygılı bir duruş sergiledi. "Konuşmaya geldim."

"Bizim seninle konuşacak hiçbir şeyimiz yok..."

"Olduğunu biliyorsunuz?" dedi kendinden emin bir duruşla. Omuzları her ne kadar kalkık, sırtı düz olsa da, gözleri donuk, yüzü ifadesizdi.

Cengiz Bey dişlerini sıkarak yanına yaklaştı. Gözlerinin içine öfkeyle bakarak, sanki onu tek yumruğuyla yere yıkacakmış gibi dişlerini gıcırdattı. Sonra ağzından tükürükler saçarak, "Sana kızımın karşısına çıkma demiştim..." diye emrederek tıslad.

"Ben de sizi dinledim, çıkmadım... Rahatsız etmedim. Iz-

inizi alana kadar, huzurunuzu bozmadım ama siz de artık beni dinleyeceksiniz?"

Genç adamı koluyla yolundan çeken yaşlı adam, "Dinlemeyeceğim... Yıkıl karşımdan. Evimden, kızımdan, torunumdan uzak dur..." diyerek hızla yürümeye başladı.

Şahin yaşlı adamın arkasından dişlerini sıkarak bağırdı. "O benim karım..."

Onun sesindeki o gururlu tınıyı yakalayan yaşlı adam, birden durdu ve usulca saat yönünde döndü. "Benim de kızım... Hem resmi nikâhınız bile yok, karın sayılmaz..."

"Allah katında verdik sözümüzü..." dedi Şahin biraz daha özverili olmaya çalışarak. Serinkanlılığını korudu ve başını salladı. Sayılmaz mıydı? Kanıtı karnında duruyordu. Ama onu kızdıracak, salakça şeyler söylemeyerek tedbiri elden bırakmadan, sakince konuşmasına devam etti. "Artık bu saçma ayrılık uzadı... Ben karımı yanımda istiyorum..."

"Nah alırsın?" dedi Cengiz Bey dilini ısırarak. Bu söz bugün diline nereden yapıştıysa, tövbe istiğfar getirdi. Ve ensesine yediği bastonla olduğu yerde kaldı.

"Ula sen kimun gelununi kime vermeysun?"

Cengiz Bey ensesini okşarken, Rıza Dede bastonunu yine kaldırdı. Ama indirmesini engelleyen sesi, "Dur baba?" dedi atıldı öne.

Cengiz Bey şaşkınca yaşlı adama baktı. Yaşına saygısından dişlerini sıkarak "Bakın, size daha öncede dedim, bu iş olmayacak... Kızımın peşini bırakın. Ben onu bir kere kaybetmekle sınandım, bir daha olmasına izin vermem... Üzülmesine göz yummam..."

"Bir daha olmayacak..." dedi Şahin içtenlikle. "Bu onu daha çok üzüyor..." Usulca yanına geldi. "Hem sizin bu yaptığınız saçmalık... Onu seviyorum, onun da beni sevdiğini biliyorum... Üstelik hamile..."

"Olabilir..." dedi Cengiz Bey bocalayarak.

"Benim de bebeğim... Saygısızlık etmek değil amacım,

ama konu biz değiliz artık, ufacık bir bebek..." diyerek doğru yere parmak bastığını adamın kaçırdığı gözlerinden anladı.

"Aferun uşak, yürü, arkandayum." dedi Rıza Dede. "Babasiz mi büyüsin torin?" diye sordu azarlayarak yaşlı adama.

Aslında haklıydılar kaç zamandır dediklerinde ama gurur işte öyle meret bir olguydu ki, asla yıkılmaya izin vermiyordu. Üstelik Rüya yine üzülecek ve kırılacak diye korkuyorlardı. Bu adam her ne kadar suçsuzluğunu kanıtlamış olsa bile, kendi gözündeki suçsuzluğunu ispat etmemişti. Güvenmiyordu bu kalleş serseriye. Kızını kaçırmasını, aylarca peşinde dolaştırıp hayatını riske atmasını affedemiyordu. Kızını emanet etmeyecekti. Bırak torununu, tırnaklarını emanet etmezdi.

"Cengiz Bey... Çocuklar acı çekiyor... Üstelik konu sadece onlar değil, şimdi bir de torunumuz var ortada... Lütfen konuşup bir orta yol bulalım..." diye rica etti Hatice Hanım, daha olgun bir hâlde. "Biz bir araya getirelim, bırakalım karar onlar versin. Bebek ayrı anne babanın yanında değil, bir çatının altındayken doğsun... Hem böylece milletin ağzı kapanır, çocuk için kötü sözler ortada dolaşmaz... Bu ona da haksızlık değil mi? Kendi öz torununuzun mutluluğunu ellerinizle, bir inat uğruna yok ettiğinizi fark edin artık." dediğinde Cengiz Bey düşünmeye başladı. Ve Şahin onca uğraştan ve dil dökmeden sonra ilk defa Cengiz Bey'in "Tamam, ben bir düşüneyim..." dediğini duydu.

Rıza Dede yaşlı adamı bastonuyla dürttü. "Ne düşünmesiymuş, duş onume, ben sağa düşunmen için zaman vermedum, bakarsun cayarsun falan... Güvenmeyrum sağa..." derken Cengiz Bey bu yaşlı, inatçı ihtiyarı ikna edemeyeceğini anlayarak, bastonunun önüne düştü. İyi mi yapıyordu bilmiyordu ama Hatice Hanım bir şeyde haklıydı. Bebek gayri meşru dünyaya gelmemeliydi. Bunu torununa ve kızına yapamazdı. Gururda bir yere kadardı ve en azından bir nikâh... Ayrı olsalar bile şarttı!

İkindi vaktine doğru hava hafif çiseliyordu. Artık soluklarından çıkan hafif buharları vardı yalnızlıklarına eşlik eden

Gök bile karamsarlık kuşanmıştı içine, ne şimşek şimşek çakıyordu öfkesini, ne hüngür hüngür ağlayarak yağdırıyordu sözlerini. Öyle belirsiz bir karmaşayla güne veda etmeye hazırlanıyordu ki, insanlar şemsiye mi alsa, yoksa yalın hâlde mi sokağa çıksa şaşırmıştı.

Annesinin temizlik sevdası ikindi vaktine doğru depreşince, Rüya evden resmen postalanmıştı. Hâlbuki başka zaman yardım etmedi diye kıçını yırtardı ama bugün, "Seni evde istemiyorum, ayağıma dolanma!" diye fazlalık muamelesi yapmıştı. Üstelik ezik hissettirerek "Beceriksizliğinle işimi kısaltmak yerine uzatırsın..." diye hayıflanmıştı. Kayra ise eline rehine olarak düşmüş, temizlik işkencesi görüyordu. Rüya ise Türkan Hanım'ın kuyruğuna takılarak dışarıdaki işleri halletmesi için tembihlenmişti.

"Kızım, bunu niye bıraktın sepetten..." dedi Türkan Hanım Rüya'nın yerine koyduğu makarnaları alarak.

"Evde var..." dedi kız iç çekerek.

"Yok, ben baktım kilere..." dedi Türkan Hanım. "Üstelik annen listeye yazmış..."

"O zaman alalım..." diyen Rüya umursamazca bakışlarını etrafta gezdirdi. Türkan Hanım market arabasını sürükleyerek alışverişini tamamladı, en sona meyveleri ve sebzeleri bıraktı. Rüya yine sadece arabayı sürüp etrafı dalgınca izlerken, Türkan Hanım onları da halletmişti.

Genç kız gözüne sokulan pakette, olduğu yerde irkildiğinde "Ne oluyor be?" diye cırladı.

"Erik..." dedi Türkan Abla.

"Gördüm, ben de çilek demedim..."

"İstemez misin?"

Rüya başını olumsuz anlamda salladı durgunca. Türkan Hanım elindeki şoklu paketi yerine koydu. "Sen ne biçim hamilesin be... Canın hiçbir şey çekmiyor mu?"

Rüya yutkundu. Sanki normal bir hamile gibi yaşıyordu da, bir şeyler canı çekecek, aşerecek hevesi oluyordu. Ondan utanan bir babası, buruk bir gülümsemeyle evde dolaşan bir

annesi, gözünün içine bakan ama üzülen sevdikleri vardı. Babası kızının durumundan utandığı için Hatay'ı terk etmiş, Türkan Ablası ve annesinin baskısıyla yanına gelmişti. Onunla sert sert konuşuyor, ne yapsa batıyor, ne dese suç oluyordu. Geriye döndüğü gün sanki Rüya babasının yüreğindeki şefkati katletmiş, geriye zalim bir adam inşa etmişti.

"Şuradan bana domates seçsene..." diye buyurduğunda Türkan Abla, kızda kıpırdanma olmadı. Türkan Hanım arkasını dönerek "Kızım, domates..." dediğinde onun baktığı yeri görünce sözleri dilinde yarım kaldı. Elindeki poşeti bıraktı ve ellerini beline hesap sorarak koydu.

"Senin ne işin var burada?"

Bunu diyen Rüya değildi! Çünkü o karşısındaki adamı olduğu yerde, donmuş gibi buz bir bakışla süzüyordu. İçinden "Bugün çok fazla sensizlik içtim, bu yüzden kafam kıyak. Her yerde seni görüyorum!" diyordu ama bu adam hayale pek yer vermiyordu. Kanlı canlı karşısındaydı.

Şahin durgun bir hâlde gözlerini pişmanca ona dikmiş, kirpiklerini kırpıştırmadan yeşil yeşil üzgünce bakıyordu. Kıpırdamadan duruyor, birbirlerini süzüyorlardı. Bir buçuk ay içinde ikisi de çok değişmişti. Rüya en son gördüğünde ve mahkeme salonlarda tanık olarak gördüğü o kısacık zamanlardan daha iyiydi, en azından biraz kilo almıştı ama yüzü çöküktü, dudakları dişlenmekten berelenmişti. Belli ki o da kendisi gibi uyumuyor, günden güne bir hayalete dönüşüyordu.

Üstelik Şahin de ondan farksız değildi. Gözlerinin altında hafif bir çöküntü vardı. O bakmaya doyamadığı yeşil gözleri sönük, zayıflamaktan elmacık kemikleri çıkıklaşmıştı. Rüya'nın içi sarsıldı onun pişman ve bitik hâlini görünce. Ufacık zaman ne kadar çok şeyi alıp götürmüştü ellerinden. Rüya artık eskisi gibi öz güveni tavan yapmış salak bir kız değildi. Hareketleri gibi düşünceleri de olgunlaşmıştı. Her hareketi ölçülü ve mesafeliydi. Üstelik üzerine anneliğin olgunluğu çökmüştü. Sanki Şahin de artık eski Şahin değildi. O da çok değişmişti. Büyütmüştü yaşadıklarının etkisi... O eski uçan ve

haylaz, her lafında esirgenmez egosuyla ukalalık eden küstah yanı yok gibiydi...

İkisi de diğerindeki bu değişikliğin ne kadar derine indiğini merak ediyordu. Aralarında daha ilk gün kurulan ve onları birbirine bağlayan o yakıcı sevgi ve birbirlerine duydukları tutku, ortamın sessizliğinde onları kuşatıyordu. Birbirlerine doğru bilinçsizce birer adım attılar. Sonra bir daha ve sonra ne yaptığını idrak eden Rüya, kendisine kızarak sanki o yokmuşçasına domates reyonunun yanına gidip, açtığı poşete domatesleri seçmeden doldurup ağzını bağlamaya başladı ve ölçmesi için görevliye verdi. Görevli ölçümü yapınca "Alacağımız bir şey kalmadı abla, gidelim..." diye market aracını hızla kasaya sürerek yöneldi. Sanki o yoktu, görmemişlerdi... Kasaya geldiğinde öfkesinden çıldırmamak elde değildi. Önlerinde en az beş araç vardı.

Rüya dişlerini sıkarak, sıkılgan bakışlarını etrafta dolaştırırken, Türkan Abla Şahin'e yaklaşıp "Ben sana buraya gelme demedim mi? Ben kafeye getirecektim onu..." diye azarladı.

Şahin ağzını açmadı. Gözleri Rüya'dan başkasına kapalı, kulakları sağır gibiydi. Güzel saçlarını, kadife tenini özlemişti. Rüya onların fısıldaşmasını görünce, yaşlı kadına ters bir bakış attı. Türkan Abla Şahin'e hayıflanır bir bakış atarak "Ben... Ben kahve almayı unuttum." diyerek sıradan çıktı.

Rüya yaşlı kadına kızarak "Sırası mı şimdi kahvenin abla, sıra bize geliyor." diyerek azarlasa da, yaşlı kadın pek oralı olmadı. Amacını saniyesinde anlamıştı ama elinden bir şey gelmemişti. Türkan abla gidince arkasındaki yeri hemen fırsatçı Şahin aldı. Rüya onun varlığını arkasında hissedince, ürpererek, gözlerini birkaç saniyeliğine kapattı. Hain solukları apansız taşımaya başlamıştı o erkeksi kokusunu genzine. Titretiyordu tüm bedenini gizlice... Karnı ağrıyor, içine durduk yere ağlama hissi doluyordu. Elleri yumruk olup genç adamın omuzlarıyla bütünleşmemek için karıncalanır hâlde yanına salındı. Şahin başını eğdi, Rüya bunu hissettiği an solukları hızlandı ve genç adam hızla kalkıp inen narin omuzlarına ba-

karak, "Seni çok özledim..." diye saçlarını havalandıran nefesiyle fısıldadı.

Rüya nefes alamadı. Konuşamadı da. Bacaklarındaki güç çekiliyordu. Söyledikleri kulağında çınlarken, nefesleri hızlandı. Ve ensesindeki ürpermeye, onun ıslık sesi çıkaran nefesi karıştı.

"Konuşabilir miyiz?"

Rüya onu duymamış gibi yaptı ama Şahin'de bu inat oldukça, bunun pek bir işe yaramayacağını biliyordu.

"Lütfen..."

"Ha-hayır..."

"Rüya'm..." dedi Şahin derinden gelen bir yakarmayla. "Son mesajlarımı okumadın mı?"

"Okumadım." diye yalan söyledi Rüya. O mesajlarda gün görmemiş nağmelerin saklı olduğunu ve onları bu gün görmemiş öküzün yazmış olduğunu nasıl unuturdu? Hem kaç kere kendisi cevap yazmaya kalkıp silmişken...

"Olsun, ben yine de konuşmak istiyorum."

Rüya'nın saç diplerinden ayak parmaklarına doğru bir ürpertiyle hâlsizlik salındı. Bir kelime, nasılda bacaklarının bağını çözüyordu. Önündeki yaşlı teyzeye geldi sıra, Rüya o yokmuş gibi davranmaya başlayınca, Şahin seslenmedi. Zaten çok özlemişti onu. Uzaklaşmasına dayanamazdı. Bakışlarını saçlarına dikti. Başı hafifçe aşağıya eğildiğinde özlemle, mis kokusu hasretle genzine yayıldı ve gözleri istem dışı kapanırken, dişleri sıklaştı.

"Özür dilememe izin bile vermiyorsun..."

Önlerindeki teyze işini bitirince Rüya öne doğru eğildi ve onu en çok ilgilendiren, soruyu sormak üzere ağzını açtı, ama gururu onları dile getirmesine engel oldu. Şahin'in şaşkınlığı ona zaman kazandırdı, bundan faydalanıp arabayı öne sürdü. İçindeki malzemeleri usulca boşaltmaya başladı.

Şahin tezgâhın başına geçti. Rüya'nın kasadan geçirdiğini, Şahin sessizce poşetlere doldurmaya başladı. Ama her şeyi birbirine karıştırınca, Rüya sinirle yanına geçip, omzuyla

ona sessizce ittirerek elindeki poşeti kabaca çekti. Züccaciye ürünlerinin içinden sütleri çıkardı. Sanki yanında ona özlemle bakan Şahin yokmuş gibi, başladı aldıklarını poşetlemeye. Ödemeyi de babasından aldığı kredi kartıyla yapınca, poşetleri eline aldı. Ve daha ne olduğunu anlayamadan elindeki poşetleri çekiştiren Şahin "Deli misin sen, ne yapıyorsun?" diye sonunda suskunluğunu bozarak sertçe çıkıştı.

Rüya kaşları çatılmış adama ters bir bakış atınca, ne yaptığını fark eden Şahin geri vites yapıp nazikleşti, "Yani bunlar ağır..." diye sesini yumuşattı. "Taşıyamazsın..."

Rüya onun neden bahsettiğini anladı. Birden vicdanı sızlamıştı demek zalim herifin. Bebekleri bunca zaman sonra mı aklına gelmişti? Hem reddettikten sonra? P*ç muamelesi yaptıktan sonra. Bu aklına gelince, öfkesi katlandı ve kini şahlandı. Şahin'in elindeki poşetleri çekiştirdi ama alamadı.

"Rüya bırak... Ağır bunlar..."

"Sana ne?"

"Nasıl sana ne, taşımayacaksın..."

"Ah emredersiniz? Bu görev size ait o zaman..." dedi küstahça. Bu sözleri, aşağılık bir köleye, büyük bir olasılıkla hak etmediği hâlde iyilik bahşeden bir kraliçe edasıyla söylemişti.

"Elbette bana ait." dedi Şahin kaşlarını çatarak.

Rüya başını geriye atarak dişlerini sıktı. "Dün taşıyordum, ondan önceki gün de, bugünde taşırım..." dediği gibi adamın elindeki poşetleri çekiştirerek aldı ve saçlarını hırçınca sallayarak kapıya yanaştı. Türkan ablasına ise ayrıca kızgındı. Onu bu hıyarla tek başına bırakıp, güya unuttuğu kahvesini almaya gitmişti. Kahvelerde boğacaktı o kadını...

Ve elindeki poşetler yine sertçe çekiştirilince, olduğu yerde sendeledi. "Bebeğe bir şey olacak..." dedi Şahin sakin kalmaya çalışarak.

"Olsun, sana ne? Çok umurunda gibi davranmayı kes..."

"Umurumda..." dedi Şahin geçmişteki sözleri aklına gelerek acı çekerken. Pişmanlıkla yüzü düşmüş, suçlu gözleri süzülmüştü.

Ona ağlamaklı bir duruşla bakan Rüya dişlerini sıkarken, elindeki poşetleri öfkeyle yere attı. "Bebek benim bebeğim... Sana ne..." dediği gibi hırsla yana kaydı. Arkasına bile bakmadan kaldırımda, hızlı hızlı yürümeye başladı. Biraz daha yanında dursa, kinini kusup, içini rahatlatacaktı ve Rüya, buna asla izin vermeyecekti!

Şahin yerdeki poşetleri elinden geldiğinde hızlıca toparladı, toplayamadığını geride bırakarak kızın peşinde düştü.

"Bir yere oturup konuşalım..."

Rüya'dan yine ses gelmedi.

"Tamam, böyle konuşalım o vakit..." dedi onun öfkesini kabullenerek.

Neyi konuşacaktık? Ödediğim bedelleri mi? Aşka bedel lazımdı, ben bedel ödedim! Daha ne istiyorsun ki! Canımı mı!

Rüya kafasında kurduğu düşünceleriyle çatışırken, Şahin onu öylesine yoğun bir ilgiyle inceliyordu ki, Rüya içindeki telaşın arttığını hissetti. Onu tek bir detayı bile atlamak istemiyormuş gibi ağır ağır, dikkatli bir şekilde baştan aşağı süzüyordu. Rüya bu işkenceyle kaskatı kesildi. Kendinde hak iddia eder gibi bu şekilde açıkça incelemesi, hem ilkel, hem de kaba bir davranıştı. Şahin onu alacağı atı inceleyen bir çiftçi gibi süzüyordu ve bunu yaparken milim çekinmiyordu. Rüya onun yüzüne bakmadan yanından geçen ilk taksiye el etti.

Taksici durduğunda Şahin "Yok kardeş, biz yürüyeceğiz..." dedi ama Rüya ona aldırış etmeden, aracın kapısını açarak, **içine** geçti.

Bir veda gibiydi gözleri, sözlerinden dökülmeyen bir ah gibiydi içine bıraktığı hisleri... Ve yüzüne bakmadan, tek bir el hareketiyle devam etmesini söyledi.

Şahin ona şaşkınca bakarken, taksi hareket etti. Ve yanında nefes nefese Türkan Hanım belirdi. O da Şahin gibi iç geçerek hızla giden taksinin arkasından bakakaldı.

On dakika sonra ağlayarak taksiden inen Rüya, deli gibi bir öfkeyle eve gitti, kapıyı çarparak odasına girdi. Nasıl bu kadar sağduyusunu kaybetmiş, vurdumduymaz bir ahmak

olabiliyordu? Hiçbir şey olmamış gibi karşısına çıkma cüretini nereden buluyordu? Çantasını fırlatarak yatağa attı. Bunu onun kafasına çakmalıydı ama o an aklına gelmemişti işte. Demek konuşmak istiyordu? Konuşacak ne bırakmıştı ki geriye, her şeyi mahvetmişti. Kapı arkasından açıldığında bakmadan "Anne yalnız kalmak istiyorum..." diye tısladı.

"Bu evde kapıları öyle saygısızca çarpamazsın küçük hanım." dedi babası kaşlarını çatmış hâlde.

Rüya öfkesi içinde kaynarken arkasını döndü ve babasının kaşlarının yine yüzünü gölgelediğini görünce, onun azda olsa yumuşamış yanını kaybetmemek için, anında öfkesini bertaraf etmeye zorladı kendisini. Ezik bir öz güvenle başını yere eğdi.

"Özür dilerim... Bir daha olmaz baba." dedi geri adım atarak, suçlu bir duruşla. Islak ıslak parlayan ağlak gözlerini sakladı.

"Yapıp edip özür dileyemezsin..."

Babası yine kanayan yarısına parmağını bastırmıştı. Ağlamamak için kendisini zorlayan genç kız utanç içinde kıvranırken, babası, "Git elini yüzünü yıka, sakın ağlayayım da deme... Akşam misafirlerimiz olacak, karşılarına böyle bitik hâlde çıkma..." diye emretti.

"Tamam..." dedi Rüya kabullenir hâlde. Ama daha bunu derken yanağına iri bir damla süzülmüştü. Hemen elinin tersiyle kabaca yanağını kuruladı. Şu hâlde misafir çekecek durumu yoktu ama babasını kızdırmamak için eli mahkûm kabul ediyormuş gibi durdu!

Cengiz Bey kızına şöyle bir bakarak, "Üzerine de doğru düzgün bir şey giy... Bu ne hâl böyle, Medine fukarası gibisin... Seni Fatih Camii'ne bir namazlık bıraksam, zengin olurum..." diye söylendi. Kapıyı çarparak odadan çıktığında, Rüya olduğu yerde sıçradı. Yanaklarına sessiz yaşları sıralanırken daha hıçkıramadan kapı bir daha açıldı. Rüya dişlerini sıkarak başını kaldırdı ama bu sefer gelen annesiydi. Annesini görünce omuzları düşerek yatağa oturdu. Yanaklarını koluna silerek burnunu çekti.

"Anne ben odamdan çıkmasam olur mu?"

"Olmaz..." dedi Mahber Hanım kızının amacını çözerek.

"Anne, hâlim yok. Gelenin çenesini çekecek kadar sabırlı değilim..." diye hayıflandı Rüya. *Yine kocan kim, kimlerdendi,* sorularını çekecek, sanki kocası ölmüş gibi işkence içeren sohbetler açılacaktı.

"Ama çekmek zorundasın... Baban onların yanında olmanı istedi."

"Tamam..." dedi Rüya yatağından kalkıp pikesini açarken. "Onlar gelince beni uyandırırsın, *hoş geldiniz* derim. Uyuyacağım."

Her zamanki gibi kaçış yolunu pikenin altına gizlenip, ağlamakta bularak kendini kandırıyordu. Sanki annesi onun sürekli bu şekilde ağladığını bilmiyordu.

"Onlar gelmeden hazır olmalısın."

"Bana ne, gelen benim misafirim mi? Hoş geldin derim yeter işte..."

"Yetmez... Misafir senin de sayılır..."

Rüya başını pikesinin altından kaldırdığında, annesinin kapıyı kapatmadan önceki son söylediğiyle olduğu yerde donup kaldı.

"Seni istemeye geliyorlarmış... Baban bu konuda ciddi!"

Lan... Onu kim ne etsin? Defolu mal olduğunu yedi düvel biliyordu artık. Üstelik iki canlı olduğunu duymayan, sanırım bir sağır sultandı, ona da işaret diliyle birisi anlatırdı! Yerinden fırlayarak kalktığında, dişlerini sıkarak kapıyı açtı ve girişte babasının duba gibi önüne set kurmuş kalın gövdesiyle karşılaştı.

Cengiz Bey kızına azarlayan kaşlarıyla bakarak "Sen hâlâ hazırlanmadın mı?" diye hesap sordu.

"Baba, annem..."

"Ne dediğini biliyorum... Git hazırlan... Gece uzun olacak."

"Ama baba?"

"Aması maması yok. Yeter, bitsin bu rezalet... Kepazelik

diz boyu... Başım eğik sayende... Akşam insanların yanında, ağzını açarsan koparırım dilini. Sana elimi kaldırmadım ama artık sözümden çıkarsan, bir temiz pataklarım..."

"Hiç çıkmadım ki sözünden..." dedi Rüya gözleri dolarak. Yanağına yaşlar süzülürken başı öne eğilmişti yine.

"İyi, yine çıkma. Ben ne dersem o... Bu ne, ben bostan korkuluğu muyum bu evde? Birisi elin çekik gözlülerine kafayı takar, diğeri bizi züppe bir adam uğruna rezil rüsva eder... Bir de motora biniyor dallama! Motorlu adama kız mı verilirmiş!" Durdu ve birden dehşete kapılarak haykırdı. "Küpe takmıyor bari..."

Bu komik tepkiyle şaşkınlaşan Rüya başını kaldırdı. "Ben kötü..."

"Anladım, sen kötü bir şey yapmadın. Hata etmedin. Yüzünü yere eğmedin..." Bakışları sertleşerek yıldırım yıldırım çaktı. "Ama bunu biz biliyoruz, millet değil..."

"Baba..."

"Sus. Dediğimi duydun, ne dersem o."

"Tamam." dedi Rüya artık pes ederek. Arkasını hüsranla dönüp, dolu dolu olmuş gözleriyle kapıyı kapatırken, içindeki sıkıntı gitgide büyüyordu. Sırtını kapıya yasladı, bacakları onu taşımayınca olduğu yerde sürtünerek yere yıkıldı. Dizlerini hafifçe şişmeye başlayan karnına çekti, kollarını etrafına sararak başını kollarının arasına gömdü ve hıçkırarak ağlamaya başladı.

Ağlarken zaman çabuk geçmiş, akşam ne ara olmuş, misafirleri eve ne çabuk gelmişti anlayamadı. Rüya inatla çıkmadı onları karşılamaya... Odasında Kayra ile bir olup kaderine lanet yağdırarak oturmaya devam etti. İçeride Türkan Abla ve Kayra'nın babası Talat Amca ve Firuze Yenge vardı. Kayra da onun gibi tek çocuktu. Belki de bu ailenin tek laneti buydu, tek ve baş belası iki kız evlat... Kayra da her ne kadar her şeyi deliliğe vursa da, onunda derdi aslında küçümseyecek kadar ufak değildi. O Vural salağının da Şahin embesilinden ayrı

kalacak yanı yoktu. İki kuzen, iç geçirerek camdan dışarıya baktı.

"Gözleri yaşlı bir gelin olacaksın..." dedi Kayra ona takılarak. "Bak, gök bile yarıldı hâline, dengesizce kahkahalarını şimşek gibi çaktırırken, mutluluktan ağlıyor..." derken aslında amacı çok güzel anlatımı ima olarak onun kafasına çakmaktı. Ama Rüya yanlış anladı.

"Sen geç dalganı..."

"Asla..." dedi Kayra. "Ben gerçeği söylüyorum. Sen bereketli bir gelinsin. Baksana bir alana bir bedava veriyoruz..."

"Kayra..."

"Tamam sustum..."

"İçeridekileri gördün mü?"

"Evet, içeri ben aldım..."

"Babam bana bunu yapmaz değil mi? Kızdığı için bana ders veriyor."

"Bence yapacak. Çok kararlı. Mutfakta yengemle konuşurken duydum..." dediğinde Rüya merakla kuzenine baktı. "Ne duydun?

"Amcam, eğer bu kızın ağzından benim lafım üstüne laf çıkarsa, evlatlıktan reddederim, başımı yere eğdi," diyordu.

"Haklı..." dedi Rüya pişmanca. "Onu çok üzdüm. Ama haklı olması ona evet diyeceğim anlamına gelmez..."

Kayra omzunu silkti. "Bence damadı görünce sen ondan önce evet diyeceksin... Âşık olacağın kesin, çok yakışıklı bir kere. Üstelik züppe bir tipi var, amcam züppelerden nefret eder ama bunu sevmiş gibi. Çok da çapkın gülüyor..."

"Yere batsın gülüşü..."

"Karizmatik..."

"Havası sönsün..."

"Şeytan tüyü var..."

"Cehenneme gitsin..." dediğinde Rüya kapı vuruldu.

"Hah bu da kapı..."

"Sapı kırılsın..." dedi Rüya beddua eder gibi.

Kapıyı açan Firuze Hanım çekinik bir hâlde içeriye baka-

rak "Abim seni çağırıyor kızım. Hadi artık çıkın, iyice sinirlenmeye başladı. Kahveleri getirsin diyor..."

"Yenge..." dedi Rüya ondan medet umarak ama kadın daha sesindeki yalvarmayı duyduğu an gardını kaldırdı.

"Valla biraz daha nazlanırsan, baban gelecek odaya o zaman hiç güzel sonuçlanmaz bu iş haberin olsun. Belki suyuna gidersen, baban biraz yumuşar da sana hak verir..." dedi zeki kadın genç kızın suyuna giderek.

Rüya kısacık bir an düşündü ve haklı olduğunu varsayarak yerinden kalktı. "Tamam..." dediğinde kapıya yanaşmıştı.

Kayra annesinin yanağından makas alırken "Nabza göre şerbetsin Firuze Sultanımmm." diye dalga geçti.

Hüsran içinde mutfağa giren Rüya kahve yaparken, iki parmağını yaktı, iki kere cezveyi devirdi ve sonunda kahve yapmayı başardı. Lanet elleri tutmuyor, gözleri her an akacak bir gökyüzü gibi kara bulutları topluyordu. Kapıda bu sefer annesi göründü.

"Hadi kızım, amma uzun sürdü"

"Ben yapsaydım yenge, böylece bu iş iyice gerilmeden biterdi..." dediğinde Kayra, Mahber Hanım kıza sus bakışları attı. Rüya son fincanı da doldurunca "Hepsinin içine tüküreyim, geliyorum." diye söylendi.

Mahber Hanım kıkırdadı. "Köpüksüz mü yaptın. Bak sen, seni beceriksiz sanmasınlar diye neler düşünüyorsun."

"Anne..." dedi dişlerini sıkarak sinirle.

"Yavrum..." dedi Mahber Hanım keyifle. "Gelin mi olacakmış?"

"Evet... Bu gidişle, ancak Toprağa gelin olacağım ben... Hem beyaz gelinliği ucuz! Hem de benim istediğim damat! Ancak Kara Toprak!"

"Allah korusun deli..." dedi Mahber Hanım içi titreyerek. Birden ateş bastı. Bu fikir bile kalbini durdurmaya yetmişti. "Hadi hadi çok konuşma, babanın yanında beni de delirtme..." dedi sonunda azarlayarak.

Ya bu evdekilerin hepten şirazesi kaymıştı sayesinde. Ka-

dına bak. Kızını, elin bilmem kimin oğlu olan dallama adamına gelin verecekti neredeyse -ki Rüya buna asla izin vermezdi- ama ondaki sükûnet, ferahlık, insanı çileden çıkararak çıldırtacak cinstendi. Bunu sadece babasını yatıştırmak için yapacaktı! Üstelik Türkan Sultan onun sınırlarından uzaklaştırılmıştı. Nedense yanına hiç gelmemişti! Demek ki kafasını karıştırmasından korkuyorlardı! İyi de, karışacak kafa yoktu ki, durum açık ve netti.

Bu evlilik olamazdı. Başlamadan biterdi.

"Evettt...." dedi Türkan Hanım'ın sesi olduğunu bildiği kelimelerle kapıdan girerken. "Kızım da geldi."

Lan... Bu karı ne zaman eve gelmişti? Uyuyorsun Rüya, ayakta uyuyorsun hem de bir horlamadığın eksik...

Rüya dişlerini sıkarak elindeki tepsiyi iyice kavradı. Gözlerini yere odakladı. Eğer karşısında pişmiş kelle gibi sırıtan bir damat görürse, biliyordu öfkesine sahip olamayacak ve tepsiyi kafasına geçirerek rahatlayacaktı. Ve Rüya misafirlere kahveyi tutmak için başını kaldırdığında, gözleri yerinden çıktı. Parmakları gevşedi, tepsi yere düşecekken Türkan Hanım yerinden fırladı.

"Bunun olacağını biliyordum, benim kızım şaşırtmaz..." dediğinde Rüya'nın elinden çalkanarak salınan tepsi yaşlı kadının elinde durmuş ve halıya telafisi mümkün olmayan lekesini bırakmadan kıl payı kurtulmuştu.

Rüya gözlerine inanamıyordu. Gözlerini kırpıştırıyor ama yok, bu kâbustan bir türlü uyanamıyordu. Kesin market dönüşü uyuyakalmış ve kâbusunda esir olmuştu.

"Kızım otursana..."

Rüya bakışlarını babasına çevirdi.

"Kızı dondurdunuz da... Ha ben oncadan soyleyun dedum... Bebeğa bir şey olcak..."

Dişleri sıklaştıkça ağzının içinden garip sesler duyulmaya başladı. Ve en sonunda patlayarak, "Git buradan..." dedi gözlerini Şahin'e nefretle dikerek. Ondan başka hiç kimseyi görmedi gözleri... Ve nefret duyularını kör etti.

"Rüya, kızım..." dedi Hatice Hanım yerinden kalkarken üzgünce. Hasretle parlamıştı gözleri.

"Sen bu işe karışma Hatice anne..." dedi Rüya ona şefkatle bakıp, oğluna dişlerini sıkarak soluk soluğa.

Şahin dudaklarını birbirine bastırdı. Ona kocam demiyordu ama annesine anne diyordu. Karısının annesine olan hitabından hoşlanarak, iç geçirdi. İlk defa duyuyordu, demek ki bu kadar ileri giderek anne kız olmuşlardı! İçi ısındı.

"Şahin, git buradan."

"Bu ev benim..." dedi Cengiz Bey yerinde yayılarak.

Babasına şaşkınca bakan Rüya "Ama baba?" diye itiraz etti.

"Bu ev benim evim, sen de kızımsın ve ben hâlâ hayattayım... Burası da dingonun ahırı değil elhamdülillah." Rüya kabullenerek başını önüne eğdi. "Şimdi misafirlere kahvelerini tut," Emrinde itirazına yer yoktu.

Rüya dişlerini sıktı. "Kafasına geçirmem daha kolay olsun diye mi?"

"Hayır, soğumadan içmeleri daha çabuk olsun diye..." dedi Türkan Hanım elindeki tepsiyi genç kızın eline tutuştururken gerisin geri.

Rüya tepsiyi alarak isteksizce misafirlerine yöneldi. İlk Hatice Hanım'a tuttu. Bakışları yaşlı kadının şefkatli gözleriyle kesişince, elinde olmadan burukça gülümsedi. Ne kadar çok özlemişti onu. Üstelik gururu yüzünden sarılması da imkânsızdı. Bir kere salışaydı bari...

"Teşekkürler kızım. Ellerin dert görmesin." dedi Hatice Hanım şefkatle, Mahber Hanım "Âmin." dedi hemencecik.

Rüya kahveyi Rıza Dede'ye uzatırken, yaşlı adam nemli gözlerini kırpıştırarak "Ha bu deli suçli, sen bizu terk ettun... Yaptuğun gelinluğa sığar mida... Ben seni özledum güzel gelunum... Heç kizma bağa, kulaklaruni çekeceğum." dediğinde Rüya ağlamaklı hâlde, içi giderek gülümsedi. Hem de öyle yapmacık ya da sıkılgan bir gülüş değildi bu, bildiğin içinden

gelerek, aylar sonra dudak kıvrımlarında beliren ilk mutluluk habercisiyle...

Şahin'in önüne gelince, dişlerini sıktı. "Sen zıkkım iç..." dedi kimseye aldırmadan ve genç adama kahveyi vermeden doğruldu. "İçerim..." dedi Şahin durgunca. "Tutan sen olursan." Rüya bu gevşekliğine daha çok kızdı. Vural'a yaklaştı. Ona da ayrı kızgındı. Kayra'ya yaptıklarını affetmeyecekti. "Sen de içmeyiver, körle yatan şaşı kalkıyor zaten... Züppe!" diyerek ayağına tekmeyi savurup adamı uyundururken, herkes şaşkınca Rüya'ya bakıyor, Kayra "Oh olsun." der gibi sinsice gülüyordu. Rüya son kahveyi de amcasına verince doğrulup, müstakbel damat namzetlerini kahvesiz bırakarak kapıya yöneldi. Cengiz Bey, "Otursana kızım. Konuşacaklarımızı sen de duysan iyi olur..." dedi dişlerini sıkarak, onun kaçmaya çalıştığını sezerek başını salladı.

"Gerek yok, ben görevimi yaptım..." dedi Rüya küs küs.

"Ben hâlâ kahvemi almadım..." dedi Şahin arsızca. "Zıkkım olanından..." diyerek kızın söyleyeceği kelimeyi ağzından alınca, Cengiz Bey azarlar nitelikte boğazını temizledi.

Rüya ağzını açacakken, Türkan Hanım bu sefer uyarı mahiyetinde boğazını temizledi. Rüya kelimeleri babasının ve amcasının hatta Rıza Dede'nin hatırına büyük bir öfkeyle yuttu. Ama gözleri "B*k iç!" diye bağırıyordu.

Rıza Dede kahvesini höpürdeterek içerken, birden genzine kaçan çiğ telveyle öksürmeye başladı.

"Helal dede, helal... İyi misin?" dedi Şahin dedesinin sırtını okşarken. Suya saldıran Rıza Dede biraz kendine gelip fincanı sehpaya gerisin geri bırakarak, "Kızım, kızgınlığun bu adama, kastin bize mu? Diiii. Ne bu? İmamun abdes suyu..." diye söylendi.

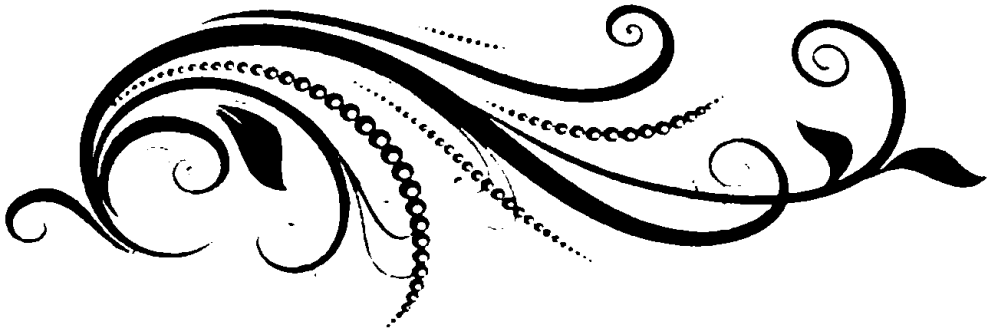
"İmamın abdest suyunu ben dökeceğim, selasını vermek için camiye giderken..." dedi Rüya fincanı tepsiye alırken.

"Allah korusun?" dedi Türkan Hanım dilini ısırarak. "Yazık daha genç uşak!"

Rüya dişlerini sıkarak yerine oturdu. "Yaşlılar sıra sıra, gençler ara sıra gidiyor işte."

Şahin rahat rahat, hiç çekinmeden gözlerini genç kızın üzerine dikerek, sanki karısını hiç ayrılmamış gibi sevgiyle izliyordu. Rıza Dede geriye yaslandı, Mahber Hanım yerinden kalktı. "Ben kahveleri tazeleyeyim..." dediğinde Hatice Hanım "Gerek yok Mahber Hanım, biz konuya gelelim, yoksa savaş çıkacak. Bir an önce takalım yüzükleri kız kaçmadan..." diye ikiliyi gözleriyle göstererek amaca hizmet etti.

Rüya geniş insan Şahin'i parçalamadan bu iş bir bitseydi...

Gözlerimdeki hüzün seni özleyince, hayallerimi diziyorum kirpiklerinin her bir teline...

23. BÖLÜM

Belki de iyi gelir sana benim sevgim.
Bakarsın, iyileşiverirsin!

Nişan... Kıyametin alameti gibi geçen günlerden birisiydi. Sanki Rabbim gökten ona azap yağdırır gibi kızın işkencesini yağdırıyor, sabır bekçisi olduğu gönlünde, yüzüne tükürse *ya Rabbi şükür* diyecek hâle getiriyordu Şahin'i. Kimse bu uçarı genç adamdan bu kadar özveri, bu kadar alttan alma, bu kadar kendinden ödün verme, bu kadar sabır taşı olmasını beklemezdi. Sanki Şahin kendi hamurunu baştan yoğurmuş, sabırla yeniden şekil vermiş ve üzerine aşkın en yakıcı gömleğini giyerek kızın karşısına gelmiş de, yandıkça buzlu su içer gibi gıkı çıkmıyordu.

Rüya ise o uysal, kocasına tapan hâllerini terk etmiş, şirret, nemrut, suratsız, bir o kadar da suskunlaşmıştı. Bir insan tek bir bakışla tekme tokat dalıp, tek bir kaş hareketiyle nasıl küfredebilir, Şahin'e ilk elden öğretiyordu. Hem nefretinin büyüklüğünü, hem de vuslatının azabını tattırıyordu adama.

Onca yolu aşarak ta Trabzon'dan yola düşen Şahin ne zaman onu görme hevesiyle eve gelse, Rüya kendisini saatlerce odasına kilitleyerek ona ve babasına misilleme yapıyor, garibim Şahin, Cengiz Bey ve Mahber Hanım'la birlikte, yanlarına gelir umuduyla sessizce oturmak zorunda kalıyordu. Ne zaman dışarı çıksa Türkan Abla farkıyla haber ona kuş olup uçuyor, kapıdan dışarı çıktığı an radar cihazına taş çıkaran Şahin'le karşılaşıyor, nereye dönse burnunun dibindeki ayrık

otu gibi bitiyor, hava almak burnundan gelerek çıktığı gibi gerisin geri eve dönüyordu. İşkence gibi geçen bir ay içinde hazırlıklar tüm hızıyla ilerleyerek bitti ve gerek annesi, gerek Hatice Hanım ve burada bulunan kız kardeşi Buket Hanım'la kızı Meryem, düğün hazırlıklarını hep bir elden tamamladılar.

Yanındaki telefonun "bip" sesi yine iyi geceler mesajının geldiğini gösteriyordu. Şahin her gece yatmadan önce ona mesaj atmayı iyice huy hâline getirmişti. Rüya birkaç dakika kendisiyle mücadele ederek bakmadı ama sonunda merakına yenildi.

"Sensiz son gecem... Gecenin 'sessizliği' güzel de, 'sensizliği' çok zor be Serçe'm! Rüyanda beni gör, çünkü ben sana uyanacağım..."

Hırsla telefonu komodine koydu. "Ben seni uyandığın hayallerinde boğacağım adi pislik."

Manda! Hıyar! İmitasyon şair! Tren meraklısı öküz!

Şimdide kızgınlığından kendini hayallere adayan Rüya elinde sıkıca tuttuğu kitabın sayfasını bilmem kaçıncı kez okuyup, anlamadan kapatırken, kapı tıkladı. İçeriye yorgun hâlde annesi girdi. Yüzündeki sabır süngüsü düşmüş, göz altlarındaki yorgunluk çemberi başkaldırmıştı. Bakışlarını kızının üzerinde hüzünle gezdirerek iç geçirirken, üzgünce "Yatmadın mı sen hâlâ? Yarın erkenden yola çıkacağız..." diye hafif bir azarla yanına oturdu. Yatak hafifçe sarsılırken Rüya elindeki kitabı komodine koyarak, yatağında biraz toparlandı.

"Uyudum anne, sen gelince canın sıkılmasın diye uyur oturur oldum bak, sana yârenlik edecek bedenim, horlamamda türkü..."

"Benimle eğlenme eşek sıpası..." dedi yaşlı kadın gözleri dolu dolu kızının odasına bakarak. Tüm çeyizi ve şu yaşına kadar biriktirdiği eşyası kutulanmış, odanın içinde gitmeye hazır duruyordu. Kızı evden gidecek, onları onun soluğundan yoksun, neşesinden arınmış bir serkeşliğe terk edecekti. İlk bebeği değildi, ondan önce iki evladını kalp yetmezliğinden toprağa vermiş bir kadın olarak tüm ümidini son hayali, biricik

meleğine bağlamıştı. Ona elleriyle çeyizler düzüp, hayalinin de ötesinde düğünler hayal etmişti ama nasipten öteye köy olmadığını ne yazık ki bu hayalleri kurarken unutmuştu. Kocası kendisini onlara iyice tanıtmıştı artık. Her ne kadar Cengiz Bey sınırlarını koruyarak ve hâlâ ona kızgın yaklaşsa da, Mahber Hanım pek bir sevmişti Şahin'i. Hele son zamanlarda kızının ona yaptığı nazları ve haklı olarak söylediği işkence gibi sözleri gıkı çıkmadan çekerken, gözünde ve kalbinde bir kez daha değer kazanmıştı. Kızı uslu başlı olurdu sevilince, hırçın ve vahşi olurdu hor görülünce... Belki fazla nazlı ve gururlu olmasının sebebi tek ve el bebek gül bebek büyütülmesiydi ama sorun şu ki, şu ana kadar yaptığı işkencenin her zerresinde haklıydı. O Şahin denen adam kızını üzmüş, namusunu iki paralık etmişti ve şimdi ona güllük gülistanlık bir yuvayla gelmesini beklemezdi ama en azından bu kırgınlık artık azalmalı ve sorunlarını da çözmeliydiler.

Mahber Hanım kızının dizine koyduğu elini hafifçe hareket ettirerek okşarken, gözleri yine dolup gelmişti. Onsuzluğa alışmak imkânsızdı. Yirmi küsur yıldır sessiz odalarının tek yâreni, ağrıyan sol yanına merhemiydi.

"Seni özleyeceğim..." dedi yaşlı kadın daha fazla dayanamayarak yanağına bir damla sıralanırken. "Ben sensiz ne yapacağım. Evde cırıl cırıl sesiyle *'Anne, çantamı bulamadım. Karnım acıktı, tost yapar mısın? Anne eve misafir alma ne olur kafam çekmiyor.'* diye dolanan bir sıpa olmadan ben ne yapacağım?" derken kollarını kızının bedenine sarmış, ağlayarak saçlarını okşuyordu.

"Bensiz bolca kafa dinleyeceksin, iyi mi?" diyen Rüya da gözyaşlarını tutamayarak kollarını annesinin bedenine sıkıca sardı. Kalbi şimdi daha yorgun, genzine oturan yumrular daha büyüktü. "Özleyince gelirsin... Hem bakarsın ben gelirim... Hemen gelirim belki de..." dedi içtenlikle.

Mahber Hanım onun sesindeki imayı duyunca "Ziyaretimize elbette gelebilirsin kızım... Hem torunumu özlerim

ben..." dedi kızının yanağındaki yaşları silerken. Kızının kırgın yüzüne baktı. Kırgın çiçeğine...

"Anne hâlâ çok geç değil biliyorsun... Gitmesem. Babama kaçtı dersin, birkaç ay sonra gelirim... Saklanırım amcamlarda... Torununu görünce yumuşar zaten..."

Mahber Hanım az önceki ağır duygu girdabından çıkarak, "Rüya... Sen iyice delirdin... Bir daha kaçtı denirse, adam kalbinden hık diye gider. Yazık adama işkence etme artık kızım, onun sabır sınavı da sen oldun. Babanı duydun. Bu evlilik her ne olursa olsun, boşanmayla bile bitse de, o bebek doğana kadar evli kalacaksınız... Torunum nikâh altında doğacak. Anasıyla, babasıyla birlikte."

"İyi o zaman mezarımızı da alın yakından, içine girmeye çok zaman yok..." dedi Rüya suratını asarak.

Dizine vurarak kızgınca, "Deli deli konuşma..." dedi kızının yanından kalkan kadın. "Ne ölümüymüş?"

"Biz evlenince çok geçmeden ya Şahin beni boğazlar, ya ben onu boğarım..." dedi Rüya dişlerini sıkarak. Nefret gözlerinde yıldırım yıldırım parladı.

"Niye kızgınsın ona bu kadar, hiç düşündün mü?"

"Beni suçladı. Beni namussuzlukla suçladı."

"Bence bunu unutabilirsin, sen de eminim onca zaman çocuğa güllük gülistanlık davranmadın. Üstelik ona sunulan deliller ortadaydı. Onlar sana gelseydi, sen bile bunu yapardın. Sen asıl kırıldığın için kızgınsın ona. Çok sevmesen kırılmazdın."

"Sevmiyorum artık."

"Ne kadar kolaymış vazgeçmek! Senin malın kıymetlidir, sen eski külotundan bile yırtılmadan vazgeçmezsin... Kocandan mı vazgeçeceksin. Bunu dilin söylüyor. Ya yüreğin?" dedi annesi kaşlarını kaldırıp yüzünü inceleyerek.

Rüya huysuzlanarak yatağının içinde kaydı. "Benim yüreğim yok artık, içindeki boşluğa da ben ne istersem onu koyarım."

"Sen de en kolayını koydun öyle mi? Nefreti! Zaten savaşmaktan kolay gelir kaçmak..."

"Kaçmıyorum..."

"Peki ellerin ne olacak Rüya... Onlar üşüyünce yalnızlıktan, ne yapacaksın?"

"Eldivenim var benim. Bir sürü... Onları takarım ısınır... Hem sen ne zaman damat köylü oldun." diye kızdı Rüya. Yine sığındı içindeki dertli yanına. "Anne uyuyabilir miyim? Sonra kalkamıyorum." dedi yine zora gelince annesinden ve bitmek bilmeyen zeki söylemlerinden kaçarak.

Mahber Hanım bu gece kızına sarılıp yatmaya niyetliydi. Son geceleriydi ve kuzusunu kollarında istiyordu. Işığı kapatıp yanına usulca geldi. "Kay ileri..." dedi yatağa uzanırken.

Bunu mutlulukla kabullenen Rüya başını annesinin göğsüne koydu. Mahber Hanım kollarını süt kokulusunun bedenine sardı. "Amaç evlenmem madem... Bu kadar yaygaraya gerek yoktu. Bir nikâh yeterdi..."

"Bir tane kızımız var, düğün görmek hakkımız... Dul gibi mi verelim seni..."

"Ben zaten dulum..."

"Değilsin, daha boşanmadın ve aynı adamla tekrar evleneceksin."

"Ama babam öyle düşünüyor. Dulum ben..."

"Baban sana kırgın. Evlensen bile ondan gizli evlenmen onu yıktı. Tek kızısın, seni kendi gözleriyle beyazlar içinde görmeden gözlerini kapatmaz..."

"Kına yapmasaydık bari..."

"Onu da yapacağız... Hem köyde düğün nasıl oluyormuş görelim... Kayra ve Yengen hazırlıklara başlamış bile, araştırma yapmışlar." dediğinde esneyen ağzına elini kapadı. "Hadi uyu bakalım, yolumuz uzun ve yorucu bir hafta bizi bekleyecek..."

Sabah hummalı bir çalışmayla çeyizler araca yüklendi ve kargo şirketine emanet edildikten sonra havaalanının yolu tutuldu. Yol boyunca annesi "Şunu unuttuk mu, bunu alsa

mıydık, acaba eksik var mı?" diye kaç kere babasını yolundan edip tekrar yola düşürmüştü. Şimdi ise anonsun yapılmasını sabırsızlıkla bekliyor, sürekli bir şeylerin tartışmasını yapıp duruyorlardı. Kaç kere uçağa binmişti, belki saymadığı kadar çok bulutları izlemişti ama karnında ilk defa bu kadar çok kelebek hareket ediyordu. Kaçarak gittiği ve hüsranla döndüğü şehre şimdi ailesiyle birlikte, hem de gururlarını yerden toplayacak bir düğün için gidiyordu.

Havaalanına indiklerinde belki bir şans, babasını geri dönmeye ikna edebileceği düşüncesini, gördükleri sayesinde unuttu. Şahin ve Vural onları heyecanla bekliyordu ve kocasının kusursuz yüzündeki o mutlu, sevinen rahatlama, kızı bir anlık afallatarak irkiltmeye yetmişti.

Babası damadına elini uzatıp almaları gereken valizleri gösterirken, Vural yolculuklarının nasıl geçtiğini soruyor, Şahin kaçamak bakışlarını üzerine dikerek tüm tüylerini diken diken ediyor, her an yanına gelmek için zaman kollayan hâlleriyle onu tedirgin ediyordu.

Şahin; yanlarında gelen Vural'la birlikte valizleri araçlara çabucak yükledi. Zaten önceden geldiği için, ki bunu babasının gözüne girmek için yapmıştı kesin, çok beklemeden özel valizleri de kendi binecekleri araca yükleyip, yola düşmüşlerdi. Vural'ın aracı hınca hınç çeyiz valizleriyle doluydu, hepsi Şahin'in nereden bulduğunu bilmediği aracına doluştu.

Ön koltuğa babası oturduğu için, arka koltuğa Türkan Abla, annesi ve Rüya oturmuştu. Zaten durum vahimken, aracın içine kocasının özlediği kokusu sinmişken, bir de varlığının telafi edilemez yapısı araca değil... Resmen içine öküz gibi oturmuş onu soluksuz bırakıyordu. Bir yanına annesi, diğerine Türkan Hanım anlaşmış gibi oturup, bakışlarını merakla cama dikince, ortada sıkışıp kalan Rüya başını ne zaman çevirse, gözleri dikiz aynasında beliren kocasının özlem dolu gözleriyle karşılaşıyor, onun hasret kokan yakıcı bakışlarına karşı hâlâ bu kadar tepkili olduğu için, kendine kızıp onun gözleriyle çatışıyordu. Güzel yüzünü huysuzca asıyor, gül

goncasına benzeyen dudaklarını ufacık bir çocuğun küslüğüyle büzüyor ve hırçınlaşan gözlerini kucağındaki ellerine çeviriyordu. Yol uzadıkça, babası sorularına yenilerini ekliyor, bir rehber ciddiliğinde olan öküz Şahin ise ona anlatım yaparken her fırsatta gözlerini yüzüne dikiyordu.

Daha dün, bu ikisi kanlı bıçaklı kavgalıyken, ne ara bu kadar samimi olmuştu, Rüya anlamış değildi. Babası ona *motorlu züppe* derken birden gururla *damadım* diye seslenmeye başlamıştı. Bu adam evdeki kırgın gönülleri şeytan tüyüyle tek tek almaya başlamıştı. Onların bu hâlleri onu afallatıyordu. Sonunda işkence gibi geçen yol bittiğinde, evin yoluna girdiler. Genç kızın kalbinde tarifi imkânsız bir heyecan baş gösterdi. Sanki toprağına ayak basacağı bir gurbetçi gibi havanın kokusuyla şişerek yanmıştı ciğerleri. En son buraya o gece gelmişti. O kâbus ve özgürlüğe adım attığı gece ve bebeğini kaybetmekle sınandığı, düşük tehlikesiyle hastanede sonuçlanan gece... Babasının korkuyla yanına gelip, sımsıkı sarılarak tek çocuğunu kızarak, azarlayarak ve yüreğine sarıp yaralarını öperek affettiği ve alıp evine götürdüğü gün...

Anne baba olmak ne menem bir şeydi... Hatasına da, güzelliğine de eyvallah dedirtiyordu. Bunu bebeğini kucağına almadan öğreniyordu Rüya. Belki de *evlenmem* ben diye diretmemesinin tek sebebi çocuğuna, onu her zaman koruyup kollayacak bir baba verme düşüncesiydi.

Gözleri ağaçların üzerinde merakla dolaştı. Kış mevsiminde bile yemyeşildi buralar hâlâ... Gerçi kar yağmaya başlamamıştı, bu sene kış bir türlü gelmemiş havalar hâlâ çok güzeldi ama olsun, yine de kış havasını hissettiriyordu... Farkında değildi ama özlemişti Rüya buraları.

Şahin aracı eski köprünün üzerinden aşırıp evin yoluna soktuğunda, genç kızın gözleri köprünün başına takıldı. Her şeyi mahveden o görüntü yansıdı gözlerine ve yüzü düşerek başı öne eğildi. Kirpiklerinin saklayamadığı iri bir damla döküldü gözlerinden eline. Mustafa eğer o gün ona sarılmasaydı, öpmeseydi her şey daha farklı olacaktı belki, belki de gerçeği

görmesi için iyi olmuştu bu durum. Sevseydi, gözle gördüğünü bile sorgular, inanmazdı. Yüzünü kaldırdığında, dikiz yanasındaki ıslak gözleri Şahin'in pişman gözleriyle karşılaştı. Rüya gözlerini kaçırıp çaktırmadan silerken, kalp atışları şiddetlendi. O sırada araç açık bırakılan bahçe kapısından içeri girdiğinde, kocasının dişlerini sıktığını hissederek ensesindeki tüyleri diklendi. Ona dair en ufacık bir etkiyi bile nasıl hâlâ bu kadar net hissedebilirdi ki, hem de bakmadan, görmeden...

Ve evin kapısının girişinde heyecanlı ve mutlu bir hareketlilik baş gösterdi. Rüya'nın gördüğü kişiler ile az önceki karamsar duran ağlamaklı yüzünde, gerçek bir gülümseme belirdi. Annesi ve Türkan Hanım araçtan inince, Hatice Hanım güler yüzüyle ve sıcak kucaklamasıyla onları karşılayarak yolculuğun nasıl geçtiğini sormaya başlamıştı. Rüya sıkıştığı orta koltuktan bakışlarını evin girişine çevirirken, inatla ona sokulmak için fırsat kollayan Şahin dibinde bitti. Daha araçtan inmeden kapının yanında dikilip, yüzüne sevinçle bakarak "Hoş geldin." dediğinde, Rüya onun yüzüne yine bakmadı. Ama sesindeki heyecanı duydukça, karnındaki kasılmalar ve karıncalanmalar artmaya başlamıştı.

Şahin karısının yüzüne özlemle bakarken, Hatice Hanım bakışlarını süzgünleşen gelinine çevirdi ve kollarını açarak yaklaşınca, Rüya kocasına inat yüzünde açan gerçek gülümsemeyle ona yöneldi.

"Hoş geldin kızım evine." diyen kadını sımsıkı kucaklayan Rüya "Hoş buldum anne." diye yanağından özlemle öptü. Sımsıkı sarıldı.

"Özledim seni cadı..." dedi Hatice Hanım bir daha sarılırken, yanaklarını tekrar tekrar öptü kızının. "Ev sensiz ıssız kalıyor. Bir daha asla bensiz bir yere yollamam seni."

O sırada annesinin elini öptüğü Rıza Dede elini uzatarak "Bana da bırakin azıcık da..." diye gülümsedi. Yaşlı adam da zayıflamış, sanki o neşeli hâlinden geriye üzücü bir yorgunluk kalmıştı. Başlarındaki kara bulutlar ve belalar herkesi çok kötü etkilemiş, dengelerini altüst etmişti. Bastonunu koluna

takmış Rıza Dede'nin kollarına giderken Rüya, yaşlı adam güleceğine ağlamaya başlamıştı.

Bu duygusal girdaptan ve hoşbeşten sonra içeriye nihayet girebilen misafirlerle, sohbet ederek salona geçti. Hatice Hanım "Yoldan geldiniz. Şahin sizi odalarınıza çıkarırken, ben sofrayı kurayım." diye öneride bulundu.

Mahber Hanım koltuğa otururken "O zaman mobilyacıya yarın mı gideceğiz?" diye sordu. Yorgunluk yüzünden okunuyordu.

Hatice Hanım bakışlarını Rüya'ya çevirdi. "Kız bugün dinlensin, yorulmuştur dedim. Ama isterseniz akşama doğruda gidebiliriz... Siz bir dinlenin de..." diye öneride bulundu. Rüya'nın yorulmasından korktukları için -her ne kadar düşük tehlikesi geçirmiş olsa bile- yine de tedbiri elden bırakmıyorlardı. Genç kız yüzünün kızardığını hissederek bakışlarını ayaklarına çevirdi. Evli olması, utangaçlığını içinden almıyordu. Üstelik babasının söylediği o yıkıcı sözlerden sonra, bebeği her ne kadar anne babası evli olarak dünyaya gelmiş olsa bile sanki bir günahın meyvesiymiş gibi görülüyordu. Ve bu düşünce Rüya'yı günden güne vicdanen çökertiyordu.

Şahin herkesin eşyalarını odasına yerleştirirken, en sona Rüya kaldı. Hatice Hanım iki kattaki tüm odaları herkese açmıştı. Ev arkadan üç önden tek katlıydı. Alt kat zamanında ahır olarak kullanıldığı için, şu anda odunluk olarak kullanılıyordu. Hâl böyle olunca sadece iki katı kullanıma açılıyordu.

Genç kızın valizini eline alan Şahin, merdivenin başında dikilerek maziye dalan kıza baktı. Rüya onun kendisini izlediğini görünce, elini tırabzanlara koyarak usulca basamakları çıkmaya başladı. Üst kata çıktıklarında, bakışları ilk önce balkon kapısına kaydı. Hava nasılda berraktı. Sanki kışa değil, ilkbahara giriyorlarmış gibi mevsim yazdan esinti çalıyordu. Şahin'e hiç bakmadan usulca balkona yönelirken, Şahin valizleri odaya bıraktı. Rüya usulca çıktı uzun balkona ve ellerini korkuluklarına koyarak, yemyeşil vadiye baktı. Öylesine şa-

haneydi ki, her yer alabildiğine cennet gibi duruyordu. Gözlerini kapatarak, kokusunu derin derin içine çekti.

"Doktora gitmişsin..."

Rüya seslenmedi yine her zamanki gibi. Yokmuş gibi, varlığı yanında hiç olmamış gibi davrandı. Konuştuğu zaman sadece laf sokmak için konuşuyordu, sustuğu zaman yok saydığını belli ediyordu. Şahin alışmıştı artık.

"Yanında olurdum. Bende görürdüm bebeğimizi..." dedi üzgün bir sesle. Kaç kere istemişti onunla doktora gitmeyi ama her seferinde Rüya bunu huysuzca reddedip, gelirse doktora gitmeyeceğini belirtmiş, gelmemesi için doktor randevularını gizli tutmuştu.

"Merak ettim, en azından haber verebilirdin..." dedi üzgünce.

"Hak etseydin, verirdim..." dedi kız dişlerini sıkarak. Bu konudan artık cidden sıkıldığını belirtti.

Şahin'in elleri yanlarında yumruk oldu, gözleri buzlu bir göl. "Unutmayacaksın değil mi?"

Rüya birden kocasına döndü. "Neyi?" dedi vicdansız bir durgunlukla. Gözleri... O kara gözleri nasılda delip geçiyordu ruhunu. Vurucu sözüne hazırlanır gibi çenesini hırçınca havalandırdı, "Karnımda p*ç taşıdığımı mı?" dedi adamı tek bir yumrukta yıkar gibi.

"Rüya..."

Uyarıcı sesi evde çınlayan Şahin'in alnındaki damarları kabardı. Elleri, parmak sokumları beyazlayarak daha sıkı yumruk oldu yanlarında. Rüya kısacık baktı kocasının tepkisine. "Niye kızıyorsun ki? Sana dişlerini sıktıracak kadar kötü bir şey söylemedim. Doğrular bunlar. Ben karaktersiz, vefasız, aşağılık bir sürtüğüm. Üstelik başkasının p*çini taşıyorum..."

"Yapma... Lütfen..."

Adam her sözünde biraz daha yıkılıyordu. Onun bu hâline daha çok öfkelenen Rüya hırçınlaştı apansız. Derin derin soluyarak, "Ben yapmadım bunu. Senin sözlerindi. Hatırlatırım... Niye zoruna gitti şimdi? Gitmesin..." diye tısladı.

Arkasını döndü ve içeri girdi tekrar. Her zaman kullandığı Şahin'in odasına girdiğinde içeriyi bomboş gördü. Arkasında onu hissedince "Ben nerede kalacağım?" diye sordu sert sert.

"Eşyalar alınacağı için boşaldı. Badanası yapıldı. Sana annemin odasını hazır..." dediğinde Rüya onun sözlerini yarıda keserek, dinlemeden kayınvalidesinin odasına yöneldi. Kapıyı kapattığında arkasından tekrar açılıp kapandı.

"Çık..."

"Konuşacağız..."

"Konuşacak bir şey yok. Sen söyleyeceklerini söyledin, ben de dinledim. Şimdi çık."

Omuzlarında hissettiği dokunuşla tepeden tırnağa ürperdi. Sanki soluğu kesiliyormuş gibi zorlandı ciğeri...

"Lanet ellerini çek üzerimden..." diye haykırır gibi bir adım öne çekildi Rüya. Elleri her an adamın yüzünde patlayacak gibi yumruk oldu. Ayrıldı onun sıcaklığından. Bunu asla kabul edemezdi ama sesini çıkartmadı, *hayır* demek ister gibi başını sallayarak kocasına doğru birkaç adım attı. Şu anda içinde bulunduğu durumun, yüzlerce insanın önünde ifade vermekten çok daha güç olduğunu belli belirsiz fark ediyordu.

Sesi çıkmıyordu adamın, belki anlar hâlinden diye ama anlamıyordu.

Biliyordu, yarası çok derindi. Üstelik ne zaman konuşsalar kanıyordu her yerinden ve merhem olmasına da izin vermiyordu. Nereye gitse, nasıl etse, dili lal oluyordu her konuşmasında, gitmeye meyletmesin diye susuyordu. Ardından bakmak istemiyordu bir daha. Gönlü günden güne soluyordu çare bulamadıkça, onunda yaraları vardı, kanadıkları ve acıdıkları... Ama şu anda kendini değil daha çok onu düşünüyordu.

"Benim senden tek bir dileğim vardı, yaklaşmaman." dedi Rüya ağlamaklı hırçınlığıyla.

"Benim senden tek dileğim, bana dönmen Serçe..."

Şahin elini kaldırıp ona dokunmak isteyince, hızla yüzüne

bakan Rüya bir adım geriledi. Sesi titreyerek yakarırken, "Yerinde olsam bunu yapmazdım." diye söylendi.

Şahin yumuşak bir sesle "Neyi yapmazdım?" diye sordu. Bir adım daha yaklaşırken.

"Bana daha fazla yaklaşmanı istemiyorum..."

Genç adam olduğu yerde kalakaldı. Kızın sesindeki kırgın tehdidi hissetmesine rağmen, buna inanmak istemiyor, mermerden oyulmuş bir heykeli andıran yüzünü dikkatle inceliyor ama tek bir vicdan ibaresi göremiyordu.

Elini ona doğru uzatarak, "Rüya'm..." diye söze başladı. Ama bu hareketi karşısında Rüya'nın adama tek tepkisi, ona nefretle bakmak oldu. O zaman, genç adamın yumruk olan dargın eli yanına hüsranla düştü.

"Yaptıklarım yüzünden, doğal olarak benden nefret ettiğini anlıyorum. Her sözümün içini kanattığını, beni yaraladığı kadarının fazlasıyla seni mahvettiğini de... Söylediklerimin telafisi yok, bırak yaralarını sarayım. Merhem olayım." dedi onun gazabına nüfuz etmenin yolunu arayarak.

"Senden değil merhem, ancak zehir olur... Daha çok acıtır, daha çok yakarsın içimi. Bir kere sürdüm seni yüreğimdeki yaraya, bak artık telafisi olmayan yaralara, dertlere gebe kaldım." dedi kız ve kocası yüzüne bakınca "Sana inanan kendimden nefret diyorum. Yalancı ve aşağılık bir adamsın sen. Beni kandırdın..." dedi suçlayarak.

"Kandırmadım..."

"Sevdiğini söyledin..." dedi nefretle.

"Seviyorum..." dedi kendinden emin bir duruşla karısına doğru usulca adım atarken. O attıkça Rüya geriledi. "Görsene hâlimi... Sen görmezden geldikçe yıkıldığımı görmüyorsun. Lanet aylar, içimde kırılıp kalan ağlayan sesinle geçiyor, susuyor gözlerimdeki güzel yüzün hep, gözlerinde hep yağmur bulutlu şimşeklerin çakıyor... Biliyorum ben soldurdum çiçek bakışlı yârimin gözlerindeki baharı, sevinci, dilindeki neşeli sözlerini... Serçe'm... Ben günlerdir kan kusuyorum sensiz... Sevdan içimde hâlâ bir kördüğüm, çözülmüyor ki sensiz

bir ucundan tek başıma tutayım da açayım... Sen olmayınca ne suyun, ne havanın, ne zamanın anlamı kalıyor geriye... Bu dünyanın değeri kalmıyor sensiz. Daha önce bana cennet olan yer, şimdi cehennemden farksız. Bazen birden üşüyorum, sesin geliyor uzaktan *Gel* diye... Gerçek gibi. Apansız uykularımdan irkilerek uyanıyorum. Rüya'm, ayrıldığımız günden beri adın dilimden düşmedi, biliyorum senin yüreğinden de ben düşmedim... Nasıl ki benim baktığım yerde senin yüzün şekillendiyse, eminin senin baktığın her yerde de ben can buldum... Yapma güzel gözlüm, yapma bunu bize. Bir kere inandın bana, kırdım seni..."

"Asla başkasına inanmayacağını, ne olursa olsun bana olan güvencini kaybetmeyeceğini söylemiştin. Ama daha ilk tökezlememde arkanı döndün... Bırakmayacaktın; ilk ellerin bıraktı. Beni uçurumun ucuna sen ittin. Ailemin gözünde ne hâle geleceğimi önemsemedin, bebeğimle tek başıma ne yapacağımı düşünmedin! Sevsen gururundan önce bizi düşünürdün. Sevsen bebeğimi bir p*ç gibi görmez, sahiplenirdin. Sana inanamıyorum. Seven adam önce vicdanını dinlerdi. Hata yapsam bile sırf bebek için beni uçuruma itmezdi. Ondan vazgeçebilirdim, canımdan vazgeçebilirdim, daha kötü şeyler yapabilirdim... Sen bıraktın bizi... Ellerimi ilk sen bıraktın..." dediğinde dövüne dövüne ağlayarak bağırıyordu. Acılı sesi evi inletiyordu. Kapı açıldı birden, kapının girişinde birikmişti aileleri üzgün gözlerle ama içeriye girmeye cesaret edemeden duruyorlardı.

"Bırakmadım..." dedi Şahin kimseye aldırmadan.

"Yalancısın. Kandırdın beni. Ben onca zaman ölüp ölüp dirilirken, senin adından başka kimsenin adını sayıklamadım. Bebeğimi bile tek başıma öğrendim o dört duvarın içinde ben 'Korkuyorum...' diye ağladığımda yoktun. Onun için tek başıma korktum. Bir tek sen lazımken... *Gel kurtar beni* diye ağlarken, yanımda yoktun. Canım için, namusum için endişelenirken, yanımda yoktun. Canımı hiçe sayarken, yanımda yoktun... Şimdi de ben seni yanımda istemiyorum. Yoksun!"

Şahin büyük bir cesaretle, "Suç benim..." diye devam etti, "Bunu telafi etmek için ne olursa olsun, elimden ne gelirse her şeyi yapmaya hazırım. Şu anda durum sana farklı görünebilir ama ben seni hep sevdim."

Bu sözlerin yalanına tahammülü olmayan kızın sesi bir kırbaç gibi sakladı kulaklarda. "Kes sesini! Yalanlarını daha fazla duymak istemiyorum." Ellerini kulaklarına kapamış, hıçkırarak ağlıyordu.

Onu kollarına alıp sakinleştirmek için her şeyini verirdi Şahin ama söyleyeceği ya da yapacağı hiçbir şeyin onu yumuşatmayacağını hissederek, büyük bir korkuya kapıldı. Bu korkunun etkisiyle çabuk çabuk konuşmaya başlamıştı.

"Hayır, beni bir kez olsun dinlemeden susmayacağım." dedi inatla. "Ben seni sevmekten hiçbir zaman vazgeçmedim."

Rüya çenesini dikleştirerek, "Ben vazgeçtim ama... Bu lanet oyun bittiğinde, geriye bizden hiçbir şey kalmayacak... Seninle ben değil, sadece çocuğumuz kalmış olacak... Seni hayatımda istemiyorum. Seni varlığımın can bulduğu, hiçbir surette istemiyorum." dediğinde kapıdaki Hatice Hanım'la Mahber Hanım aynı anda ellerini ağızlarına kapatarak, inlediler. Rüya aldırmadı onlara. Cengiz Bey milleti alarak odanın kapısını kapatıp, anlayışla dışarı çıktı.

"Bırakalım kozlarını paylaşsınlar." dedi kadınları zorla merdivenden indirirken.

Ama Şahin aklını kaybetmiş gibi zihnini toparlamaya çalışarak, "Ne oyunu?" dedi kaşlarını çatarak. Zihninde tehlike çanları çalıyordu.

"Evlilik oyunu?" dedi canını yakarak Rüya. "Seninle gerçekten evleneceğimi düşünmüş olamazsın değil mi? Yatağını süsleyeceğimi, hiçbir şey olmamış gibi sana güleceğimi, aşkla bakıp hayatıma devam edeceğimi düşünecek kadar salak olmasın... Bunları asla göremeyeceksin! Ailemi senin yüzünden bir kere kaybettim, bir daha aynı hatayı yapmayacağım. Birkaç ay evli kalırız, sonra anlaşamadığımızı öne sürer boşanırız, ki bu doğru. Biz anlaşamıyoruz"

"Aklını kaçırmışsın sen. Bu dediğin asla olmayacak..."

"Görürsün..."

"Görmeyeceğim çünkü olmayacak. Sil at aklından bu saçmalığı, sen benim karımsın. Oğlumun annesi... Ne seni bırakırım, ne oğlumu..."

"Vay, demek oğlun oldu! Hani başkasındandı?"

"Rüya, sus... Canımı yakmak isterken canını yakıyorsun. Lanet olsun o kadar acizdim ki, aylarca sana ulaşamadım. Aklımı kaçırdım, günleri saymayı bırak saniyelerin içinde boğulurken, senden haber alamadıkça ve o resimleri, belgeleri görünce... Aklım karıştı..."

"Karışması normal. Sevseydin karışmazdı... Üzülme. Bir süre daha... Bizde unutmuş gibi yaparız. Hiç kırılmamış, hiç ağlamamış, hiç küsmemiş gibi... Yalandan kim ölmüş ki..."

Şahin iç gererek suyuna gitti. "Canım... Serçe'm..."

Tırnaklarını yine çıkaran Rüya, "Canın çıksın adi pislik! Bana Serçe deme..." diye haykırdı.

"Ne diyeyim? Karıcığım nasıl?"

"Hiçbir şey deme. Hele onu asla."

"Ama diyeceğim. *Ellerimi tutarsan, düşmem* diyeceğim. *Yanımda kalırsan yıkılmam* diyeceğim... *Seversen yoluna canımı sererim* diyeceğim... Karımsın ve bunu hep söyleyeceğim. İki cihanda da benim karım, Serçe'msin... Boşanmak yok, boş hayallere kapılma. Benim kadınım olarak kalacaksın."

Rüya dehşet verici bir sesle, "Seni uyarıyorum, sus yoksa..." diye haykırdı.

"Yoksa?"

"Yoksa deliririm..." dedi panikle. "Kimseyle hayal kurmamak gerekmiş. Hayallerini yanına alıp gidince, duygu fakiri oluyorsun. Ben artık fakir değil, duygusuzum. Sana dair sabırsızım. Sesini kes ve buradan git! Odadan. Yalnız kalmak istiyorum..."

Rüya gerçekten dehşete kapılmıştı. Tir tir titriyordu. Kocasının söylediklerinin gerçek duygularını yansıttığını anlamış-

tı. Bunu görüyordu. Şahin hüsran içinde odadan çıkarak daha fazla onu zorlamadı. Ama bitik ve hâli perişandı.

Akşam olana kadar odasından bir daha çıkmadı Rüya. Hatice Hanım ne zaman yanına gitse, sanki ağlamıyormuş gibi uyuma numarasına duruyor, yemeğe çağırmalarına rağmen inmiyordu. Onlarda onun bu hâline anlayışla yaklaşarak, en azından bugün yalnız bırakmayı yeğlediler.

Şahin bakışlarını göğe kaldırdı. Gökyüzünde yıldızlar ışıldıyordu. Sanki dikenlere, taşlara yalın ayak basa basa yürür gibi, sırtındaki yük onu yoruyordu. Vicdanı artık dipsiz bir kuyu gibi, gökyüzü gibi kasvetliydi. Bakışları karısının odasına, uyuduğu odanın camına kaydı. Abajurların camdan dışarıya yansıyan cansız ışığı perdeleri aydınlatıyordu. Bedenine saplanan hançeri çekip çıkarır gibi sıyrılarak korkularından, usulca eve yöneldi. Bir cesaret odaya girdiğinde, ışıkların hepsi kapanmış, sadece ay ışının odaya yansıyan loş yansıması kalmıştı. Biliyordu ki Rüya ışık açık olduğunda uyuyamıyordu. O zaman az önce yandıklarına göre abajurlar, hâlâ uyumamıştı. Ellerini yanağının altına almış pikesini ayaklarına dolayarak saçlarını yastığına sermişti.

Sakince yanına yaklaştı. Yanına yatmak istedi, sımsıkı sarılmak ve kollarından bir daha hiç bırakmamak... Ona dokunma arzusuyla karıncalanan ellerini sıkıp gevşetti. Yüzünü izledi bir süre. O masum yüzünde sessiz çığlıklar gibiydi hüzün, silemediği için yüzündeki hüznünü, üşüdü. Dondu tüm umutları ve birden kar yağdığını hissetti baharına. Onsuzluktan eksiliyordu solukları. Elinin tersini saçlarında dolaştırdı. Üzerini usulca örttü. Saçlarını okşayarak, ufacık bir temasın bile ruhuna büyük bir yoksunluk yaydığı usul bir buse koydu şakağına.

"Uyumadığını biliyorum." dedi Şahin fısıldayarak, "Rüya'm, gözlerini aç, bana bak..." dedi karısının saçlarına soluyarak kesik kesik... Ama Rüya hiç bozuntuya vermeden, uyuyormuş gibi yapmaya devam etti. "Sana dair benim hayallerim hep... İstersen, en baştan, birlikte kurarız... En yenilerini, en

sağlamlarını tekrar inşa ederiz." Yutkundu. Soluk alamıyor gibiydi. "Seni çok özledim Serçe'm... En azından yanımdasın. Benimlesin. Kızgınsın biliyorum ama elimde değil, senden ayrı kalmaya dayanamıyorum. Hadi kalk konuşalım..."

Rüya yine umursamadı. Uyuyormuş gibi durmayı çok iyi oynuyordu. Artık bunu yaparken profesyonelleştiğini fark etseydi, kesin kendini kutlardı. Şahin iç geçirerek yanağını okşadı. Yatağın yanına, komodinin önüne, yere oturdu. Sırtını komodine vererek, kaldırdığı dizlerine kollarını yasladı. Süzgün bakışlarını karısının masum yüzüne çevirdi. Rüya'nın heyecanlanmış solukları ritmik hâline kavuşana kadar, öylece yatağının yanında sessizce durarak, bıkmadan soluklarını dinledi. Sonunda Rüya'nın inadından vazgeçmeyeceğini anlayınca doğruldu. Eğildi, kızın ürpermelerinin arasında bir daha fısıldadı.

"Yatağını kanatlarımla, hayallerini masallarımla süsledim...

Üzerine aşkımla örtüp, kâbuslarını da yanıma aldım ki,

En tatlı rüyalar senin olsun diye...

İyi uykular Serçe'm... Tüm rüyalarım senin olsun!"

Şahin geriye çekilirken, Rüya yutkundu. Bu sözler onun kusursuz duruşuna koçbaşı gibi dalarak sarsmış ve tüm dirayetini sekteye uğratmıştı. Kirpiklerine takılmış bir damla yaş yanağından süzüldü. Şahin parmağının ucuyla şefkatle dokundu tenine ve o yaşı merhametle kuruladı. "Ömrüm ömrüne feda olsun sevgilim... Sen iyi... Siz iyi olun, ben acı çekmeye razıyım. Seninle, acı çekmek bile güzel. Yeter ki yanımda olun." dedi ve ıslanmış yanağına ufacık, masum bir buse koyarak, geriye çekildi. İçinde acı bir burkulmayla kapıya yanaştı.

Onun uzaklaşmasını fırsat bilen Rüya yatağa iyice gömülerek, usulca ağlamayı başladı. Saatler gece yarısını kovalarken, kırgınlık içinde uyumak için tüm gücünü harcadı ama bu pek mümkün olmadı. Onun sözleri ve tenine bıraktığı solukları içini karıncalandırırken gözlerini kapasa bile ruhunu kan-

dırması zor oldu. Sabaha kadar yatağın içinde, onun varlığını evde hissederek, soluklarını ensesinde hissederek uyumak çok zordu. Ama başardı ve sonunda uykunun yorgunluğuna teslim oldu.

Sabah güneşi odayı döverken, bedenini yasladığı rahat yatakla, sonunda deliksiz bir uyku çekebilmişti. Günün yorgunluğu ve stres genç kızı yormuş, gece ağladığı için sabaha karşı sızdığında ise, deliksiz bir uyku çekemeyeceğini düşünmüştü. Ama uyumuştu. Bir de garipti yeri, bu sabah daha bir rahat uyumuş gibiydi. Hissetmişti. Başını hafifçe oynatarak, yerinde yayılmaya çalıştı.

Oysa odasına gizlice girip, uyuduğunu fırsat bilerek ona sokulan ve sımsıkı sarılan Şahin için bu kıpırdanışla zaman durmuştu. Hayat durmuştu. Kaç saattir karısının göğsünde kıpırdatıp durduğu başına baktı. Koklayıp duran ve sürekli gıdıklayarak göğsüne sürtünen burnunu ve kıpır kıpır eden ağzını keyifle izliyordu. O kadar kıpraşıyor ama yok, uyanmıyordu. Şahin karısının yüzüne düşen saçlarını kenara çekti. Yüzünü görmeliydi.

"Uyumayı neden bu kadar seviyorsun?" diye fısıldadı tenine.

Rüya biraz daha sıklaştırdı kollarını, "Çünkü rüyamda seni görüyorum. Sus, bitmesin." diye uyku mahmuru kalın sesiyle dalgınca homurdandı Rüya. Ve duyduğu sesin rüyasından gelmiş olma ihtimalini irdelemek için, elleri yatağı sandığı genç adamın bedenine kuruldu an itibariyle. Parmakları her adalesini karış karış arşınlarken, "Lütfen rüya ol..." diye acı çekiyormuş gibi inledi.

"Değilim. Gerçeğim." dedi Şahin sırıtarak. Rüya birden panik hâlinde yataktan fırlayınca, Şahin endişeyle "Lan yavaş, çocuğu rahatsız ediyorsun." diye azarlayan sesini alçaltt. Bu kızın hâlâ eskisi gibi hop hop olmasına kızarak kaşlarını daha sert çattı. Rüya ellerini bir an korkuyla karnındaki minik kabartıya koydu. "Çocuk?" Bir bebeği olacağını nedense hep

unutuyordu. Sanırım bunun sebebi henüz varlığının belirtilerini hissedemediği içindi.

"Sen... Sen ne arıyorsun yatağımda."

"Bizim yatağımız da, sevgilimi arıyorum..."

"Yok senin sevgilin falan burada. Bir anne koşulsuz sever, bir de kalbi olan... Kalpsiz olan sende sevgi ne gezer..." dedi Rüya hırçınca. Şahin ona aldırmadan durunca "Ne yapıyorsun hâlâ?" diye çıkıştı.

"Yanında uyuyorum."

"Başka yerde uyu. Niye geliyorsun yanıma?"

"Özlediğim için olmasın."

"Ben özlemedim." dedi yalan söyleyerek. Of hem de nasıl özlemişti. Nasıl...

"Sen beni, özlemiş gibisin! O yüzden bir saattir kokluyorsun beni."

"Ben seni koklamadım bir kere..." dediğinde yalan atarak, hiçbir anıyı gözünün önüne getirmek istemiyordu. Çünkü düşündükçe bile içini ateş basıyordu. Nefesleri hızlandı. Ona gece boyu sarılarak yatmak... Bunun olabileceğine işaret eden bütün o sinyallerin hiçbirini düşünmek istemiyordu. Ne onun bir türlü anlam veremediği uyarılarını... Ne gece olan birkaç ufak dokunuşların içine verdiği hisleri sakladığına dair içinde uyanan hissi... Ne kendisinin de heyecanlandığını ilk başta görmezden gelmeye çalışmasını...

"Rüyanda da beni görmedin tabii! Beni düşünmedin..." dedi Şahin onun kızaran yüzüne bakıp alay eder gibi.

Rüya tepeden tırnağa buz gibi bir ürpertiyle sarsıldı. "Asla! Ben rüyamda seni görmem. Yeşilleri hiç düşünmüyorum. Üstelik... Bende renk körlüğü var... Ancak kara kara düşünüyorum. Seni ne düşüneceğim be." *Yalandan kim ölmüş palavracılardan başka Rüya! Kıvır!*

"Hiç düşünmemişsin... Belli. Yeşil gözleri mi de kara kara düşünmemişsin... Yalancı Pinokyo seni. O zaman neden kızarıp bozarıyorsun. Bana dokundun, okşadın, hatta ileriye bile gitmiş olabilirsin..."

"Seni mıncıklamadım..."

"Yani bunu hatırlıyorsun?"

Yok hatırlamıyordu ama kesin yapmıştı.

Ah o kırılası eller, onu bulunca mıncıklamadan duramazdı ki...

Yani elleri bedenini turlamıştır kesin çünkü parmak uçları hasretle karıncalanıyordu. Of ulan Rüya! Bir unutamadın gitti!

"Ürkek Serçe. *Yanımda değilsen, rüyama beklerim,* diyorsun yani..."

"Beklemiyorum rüyama falan..."

"Serçe'm... Yaraladım seni..." Kız dolu dolu olmuş gözlerini saklayarak seslenemeyince, devam etti. "Bırak, yaralarına merhem olayım. Belki de iyi gelir sana benim sevgim. Bakarsın, iyileşiverirsin!"

"İyileşmem. O yara kangren oldu. Kesip attım."

Rüya suratını asıp, rahatsız olduğunu dile getirerek ondan uzaklaşmak için, dizlerinin üzerinde huysuzca yatakta biraz geriledi.

"Ya sen gece gitmiştin, neden geri geldin?"

"Sen gece uyumamış mıydın?" dedi hemen Şahin tek kaşını bilmiş bir edayla kaldırarak. Bu güzel bir imaydı!

Tongaya düşen Rüya, "Sen..." derken birden hırçınlaşarak, iki eliyle adamın omuzlarını kavradı ve şaşkına uğrayan adamı ittirerek yatağından düşürdü. Şahin sırıtarak ayağa kalkarken "Günaydın öpücüğü yok mu karıcığım, en azından bu kadar zorluktan sonra onu hak ettim?" dedi arsızca dudaklarını karısına uzatarak. "Hadi bir öpücük..."

"Ay kalmamış... Tüh! Tekmeye ne dersin?" diye çemkirdi Rüya cadaloz hâline dönmeden evvel.

"Yok, ben kucaklaşmaya da razıyım. Şimdilik. Sen sokul bana, gerisini ben hallederim..."

Rüya'nın gözlerinde sinsi bir ışık yandı söndü ve her ne düşündüyse masum yüzü birden sevilmeye muhtaç bir top tüy yumağı kesilir gibi yılışarak "Gel..." dedi sesini yumuşatarak. İşaret parmağını kaldırıp kanca gibi kıvırdı ve usulca hareket ettirdi. Kocasına rüya gibi gelen bir görüntüyle kolla-

rını açarak "Hadi... Sarılayım. Çok özledim seni..." dediğinde, adam karnına tekme yemiş gibi kasıldı. İnanmaz gözlerini hayal görmediğini kanıtlamak ister gibi kırpıştırdı. Az önce yataktan tekmelendiğinde, başını komodine vurup bayılmış olamazdı değil mi?

Sanki nefes alamıyormuş gibi elini göğsüne sürterken, "Valla mı?" dedi soluk soluğa.

"Tabiiii... Kocam değil misin?" dedi Rüya şirince. Hayal gibiydi. Yumuş yumuş...

O dili yerdi Şahin. *Kocam* demişti! Hem de yine sımsıcak bakarak. "Ö-öyleyim... Yani öyleyim evet." Tedirgin bir adımla, karısına doğru temkinli bir adım attı. "Sen ciddi misin?"

"Evet..."

"Sarılacaksın bana? Tekme atmadan, kızmadan..." diye sordu Şahin duyduğuna inanamadan.

"Evet." dedi Rüya ciddi bir sevecenlikle.

Şahin onu kollarına alacağı için soluklanamıyor, kalbi büyüyerek kaburgalarını acıtıyordu.

"Hem de istersen öpebilirim..." dediğinde ise nefes almayı unuttu.

Şahin'in içinde ziller çalıp, karnındaki çengiler göbek atarken tedirgin tedirgin yatağa yanaştı. Rüya kollarını açtı. Yüzünde masum bir gülücük vardı. Şahin birden silkelendi. Ufacık bir kadından mı korkacaktı. Hadi canım! En fazla ne yapabilirdi ki? Laf! Karısının kolları arasına ürkekçe girdi! Rüya hiç tereddütsüz kollarını boynuna sardı. "Rüya'm, sanırım asıl uyanmayan benim. Tekme atma olur mu? Uyanmayayım." dediğinde Rüya dudaklarını büzdü. "Hiç atar mıyım?"

"Atarsın." dedi Şahin ciddi bir sesle. Gerdek gecelerinde bile atmıştı katır kılıklı karısı...

Rüya dudaklarını büzdü. Şahin, hararetinden kavrulan kendi dudaklarını yaladı. Tam yanağını öperken, başını çevirip dudaklarını memnuniyetle kabullenecekti. Karısı nefesini katlederek yanaştı. Az bir şey kalmıştı. Çok az, bir nefes kadar mesafe. Oy o kollarda nasılda nazlı bir kelebek gibi konmuştu

omuzlarına ve verdiği sevgi nasıl da büyüktü dağlar kadar... Ah o dudaklar, dudaklarının esaretine gireceği günlerde yakındı. *Sabır aslanım az kaldı!*

"Yanaktan..." dedi Rüya sesini kısarak. Yanakları kızarmış, gözleri mahcupça parlayarak kirpiklerinin arasına sığınmaya başlamıştı.

"Yanaktan..." dedi Şahin soluk soluğa. "Ona bile razıyım Serçe'm." Şahin yanağını soluk alamayarak karısının öpüş açısına çevirdi. Bu küçük aşk oyunu çok heyecanlıydı. Dudaklarındaki aşkı hissetmek istiyordu.

Rüya usulca sokuldu ve kendisinden evvel ona tarçın kokusunu hediye etti. Şahin ellerini kaldırıp tam ona sarılmak için hamle yapacaktı ki, acıyla gözleri irice açıldı. Daha karısının dudaklarını teninde hissetmeden, yanağında dişlerinin acısını hissedince, tok çığlığı dudaklarının arasından sarsıntı içinde salınmıştı.

Şahin karısının hamile olduğunu aklından çıkarmamaya çalışarak -ki şu anda bu pek mümkün değildi- can acısıyla kollarından kurtulmaya çalıştı. Ağzının içinde edepsiz küfürleriyle, "Ya kızım, deli misin sen?" diye bağırarak yataktan kalktı. "Vampir..." derken suçlayarak, yanağında resmen kazı çalışması yapmış karısına azarlayan bakışlar atıyordu.

"Ne yaptın ya?"

Rüya sırtını dikleştirerek, "Öptüm." dedi uyuşuk uyuşuk.

"Isırdın. Köpek misin kızım! Görüşmeyeli kuduz mu oldun?"

"Evet, kudurduğum kişilere karşı var öyle bir rahatsızlığım. Yanıma istemediğim hâlde yaklaşanları ısırıyorum, tıpkı senin gibi. Çık odamdan, rahatsız vızıltını dinlemek istemiyorum."

Ona sinek muamelesi yapmasına kırılan Şahin, hırsla arkasını dönerken, Rüya kızgınca yatağından kalkıp banyoya yöneldi. "Adama bak ya, gün bir gol bir! Hemen fırsatçılık yapmaya başladı. Gıcık herif, anca kumpas kurup arkamdan iş çevirirsin zaten... Yatağıma bir daha gelme, burada sana yer

yok... Öpecekmiş. Nah öpersin..." diyerek banyonun kapısını çarpıp homurtusuna banyoda kaldığı yerden devam etti.

Ertesi gün evi *hoş geldin*'e gelen misafirler doldurduğunda ve geç saatlere kadar bahçede oturup düğün ile ilgili sohbetler edildiğinde, Rüya Şahin'in yoğun bakışlarına daha fazla dayanamayınca odasına çıkmak istediğini söyleyerek oradan kaçtı. Annesi ve kayınvalidesi harıl harıl eksik listesi, misafir listesi hazırlayıp bir yaptıklarını beş dakika sonra beğenmeyerek bozuyorlardı! Onlara ayak uyduramayan Cengiz Bey ise çileden çıktıkça Vural'a ve Şahin'e dert yanarak gençleri kendine esir ediyordu.

Birde sürekli "Oğlum, yanağına ne oldu? Köpek mi ısırdı?" dediğinde, Vural her seferinde arsızca kahkahasını ortalığa koyuveriyor, Şahin hırsından kudurarak çığırından çıkıyordu.

Adamın yüzüne nasıl bir damga bıraktıysa Serçe, ne zaman yüzüne baksa sabahki olanları hatırlatıyor, dudaklarına emanet bıraktığı gülücükleri bertaraf edemiyordu. Eve yönelirken kocasıyla göz göze geldiler yine. Şahin ona sert sert suçlayarak bakıyor, Rüya *oh olsun* bakışları atarak onu ezmeye devam ediyordu.

Sedirin yanından salındı. Şahin de hemen arkasından hareketlenince, merdivenin başında karşılaştılar. Ev zaten ne kadarlıktı kaçacak alanları olsun. Şahin tek uzun adımda önüne geçti. Gözleri gözlerini içerek ona sataşıyor ve konuşması için zorlayarak elinden ne gelirse yapıyordu. Rüya merdiveni çıkmak için kocasının kenara çekilmesini bekledi, ağzını açıp tek kelime etmeyeceğini belirterek sırtını dikleştirip, çenesini inatla kaldırdı. Şahin de *eyvallah* etmeyerek bu triplerine inatla yüzüne bakmaya devam etti. Sanki onun yüzünü aklına kazımaya çalışıyormuş gibi, gözlerinin içine biraz daha baktı. Bakışlarına daha önce hiç görmediği bir karamsarlık hâkimdi, üstelik şimşek şimşek onu parçalayacakmış gibi hırçınca bakarken, aynı anda göz bebeklerinde ümit de parlıyordu!

Rüya ensesinde kaygı dolu bir ürperti hissetti. Sabahki olay yüzünden kızgın, diye telkin etti kendi kendini, "Biraz-

dan diyeceğini der, çeker gider." diyerek içini rahatlattı. Kocasını yolundan çekmek için kolunu kaldırıp, onu ittirmek istediğinde, beklenmeyen oldu.

Şahin seri bir hamleyle gözlerinin içine bakarak onu transa geçirirken, kızın şaşkınlıktan aralanan dudaklarını hazla izledi. Rüya nefesini tutarken, narin elin pamuksu yapısını kendine doğru kaldırdı. Rüya tenine değen ateş parçasıyla inlememek için kendini kastı.

Şahin kızın put gibi donmuş hâline bakarak, "İyi geceler." dedi yumuşacık bir sesle.

Sesinin tınısındaki bir şeyler Rüya'nın âdeta yüreğini sıkıştırdı. Adam gitmek için arkasını döndüğünde, içinden çaresizce ona seslenmek geldi. "Sana da!" diye. O yokken, gece iyi olmazdı ki, kararır ve kasvete gömerdi insanı. Bu düşüncelerin acizliğiyle silkelenen Rüya derhâl aklını başına alıp, sırtını ve omuzlarını dikleştirdi. Hayır. Aptalca düşüncelere kapıldığını hissettiği anda yaptığı gibi "Salak olma kızım, sen neleri atlattın, bu palavracı Ceyar'ın yalancı âşık rollerine mi kanacaksın?" derken kendisiyle gurur duydu.

"Kâbuslar gecenden eksik olmasın Şahin. Kötü geceler." dediğinde basamağa çıkmak için hamle yaptı.

Ona çapkınca gülümseyerek bakıp yüreğini hızlandıran Şahin başını salladı, "Sana da iyi geceler Serçe'm," diyerek kapıya yöneldi. Kız onun düşünceli gözleriyle kaşlarını çatarken, bir an sonra, Şahin sanki kendine hâkim olamamış gibi geri döndü, onun çenesini avucunun içine sertçe alıp kavradı ve yüzünü yüzüne doğru apansız yaklaştırdı.

"Sabahki borcun." dediğinde dudakları onun dudaklarını öyle yumuşak, öyle dokunaklı bir öpücükle okşadı ki, Rüya'nın yüreği yerinden kopup, bedeni burkuldu. Elleri merdivenin tırabzanında titreyerek duralarken tırnakları sert zeminine geçti. Şaşkına döndü. Donup kaldı. Öpücüğünün tadında hasret vardı. Acı vardı. Pişmanlık vardı. Ama en çok da özlem vardı. Rüya o ana tutunmak ister gibi ellerini merdivenin tırabzanına sıkıca geçirdi. O an hiç bitmemecesine sürsün

istedi. Ama daha şaşkınlığından arınıp nefes veremeden, her şey olup bitiverdi. Şahin onun tokadını yemeden önce, yanağına kısacık bir dokunuş hediye ederek, elini geri çekti.

Rüya'nın paramparça olan ruhunu delip geçen bir an boyunca gözlerini gözlerinden ayırmadan ona baktı ve kızı karmaşanın kucağına iterek çekip gitti. Bir kere olsun arkasına bakmadan gitti. Onu öperek aklını başından alıp, vicdanını kendine haksızlık ettiği ruhunun en dip köşesine savurarak, yalnızlığını dudaklarından çekip alıp karanlığa savurarak gitmişti...

Rüya birden ne olup bittiğine anlam verememiş gibi afallamış vaziyette, arkasından gözlerini kırpıştırarak bakakaldı.

Parmaklarını dudaklarına götürdü. Aylar sonra aldığı ilk öpücüğüydü. Ona dokunmuştu, ruhuna dokunmuştu ve kalbinin üzerindeki pası silmiş, eskisi gibi hızla atmasını sağlamıştı. Onun o sıcaklığını ve tutkulu dudaklarında bıraktığı o tadı, elinden geldiğince hissetmeyi arzuluyordu. Onu istememesi, varlığında boğulmaması ve şaşkınlaşmaması gerekirdi ama yine kendini tek bir dokunuşla tuzla buz etmesine izin vermişti.

Aslında Şahin bir çıkış yolu arıyordu ve hiç düşünmeksizin yaptığı bu eylemle, bulmuştu. Onu öyle loş ışıkta melek gibi bakarken görünce, dayanamamış, iradesine kulak verememiş ve nefsine yenilmişti. Tokat yemeyi göze alarak, çığlığıyla kulaklarını sağır edip rezil etmesini göze alarak yapmıştı hem de... Ama Rüya'sında ne değişirse değişsin, tek değişmeyen dokunuşlarına karşı verdiği sersemleyen tepkileriydi.

Sevdiği kadına bir kere dokunup, gözlerine baktığında gördüğü şey, içindeki karamsarlıkların hepsinin bahara durmasını sağlamıştı. Onun gönlünde yaptığı keşif gezisi, aylar önce imkânsız olan şeyi yapması için fırsat vermişti. Ona sevgisini tam anlamıyla kanıtlayıp inadını kırmak... Bir şeyler yapmak zorundaydı. Öylece durup vaziyetin daha da kötüye gitmesine hiçbir şekilde izin veremezdi. Kalbini kazanacaktı yine... Bir kere yapmıştı, bir kere daha yapacak kadar güç var-

dı içinde. Ondan vazgeçip, olanların bir masal olarak kalmasına asla izin vermeyecekti. Sakin, kararlı, duyarlı, ilgili olmalı ve ona karşı nazik, verici, hep aklını başından alan zeki hamleler yapmalıydı. Nişandan sonraki birkaç gün dayanılmaz geçmişti. Ona kendisini kanıtlayacak fırsat vermemişti Rüya... Bu sevmiyormuş, istemiyormuş gibi davranılan dalavereyi sürdürmek, onu öldürüyordu, biliyordu ama inattı işte, sırf gururundan inadına devam ediyordu. Oysa Şahin yanında yokken ya da aileler bir aradayken karısı öyle mutluydu ki... Onun sevgisine ihanet eden adam ortalarda yokken, evleneceği için öyle sevinçli olmasa bile onların mutluluğuna eşlik ederken, öyle içtendi ki... Görüyor, gözlemliyordu Şahin.

Yüzünde beliren her çekingen gülümseme, ondan asla vereremeyeceği bir güvence bekleyen her bakış, damla damla zehir gibi vicdanını kavuruyordu. Ona karşı işlediği affedilmez günahı, hiç acımadan, yüzüne sürekli jilet gibi çarpıyordu.

"Sükûnetinden ödün verdiğin yok, ne yaparsa yapsın kabulün olacak Şahin. Susacaksın. Kan kusup kızılcık şerbetinden tadacaksın... Sonra yine gülecek, ona bahardan taçlar takacaksın..." diye telkin etti kendi kendini yine.

En azından artık bir çıkış kapısı vardı bu salakça, zalim oyunun içinde...

Rüya'nın düşmanlığı sürerken babasıyla ittifak kurulması, her ne kadar tam niyetlendiği şekilde olmasa da, onun adına çok yararlı bir hamleydi.

Şahin aklındaki planları gerçekleştirdikçe ve sabrı tükenmesin diye sürekli kendini telkin ettikçe, zaman su olup akmak yerine, yavaşlayıp, ağır çekime gömüldü onun için. Ama Rüya için öyle değildi. Kız eziyetlerine keyifle devam ederken hafta çabucak tükenmeye başlamıştı.

Şahin için gece uzun ve uykusuz geçerek, sabahın erken saatlerinde kalktığında, Rüya kafasına yorganı çekerek horlamaya devam ediyordu.

Ama bu sabah öyle olmayacaktı.

"Ya biraz daha ne olur..." diye huysuzlandı kız pikesine

biraz daha asılarak. Mahber Hanım ona acıyarak odadan ayrıldı. Çünkü Rüya'nın bu aralar tek yapmak istediği şey uyumaktı. Hatta Şahin ve Hatice Hanım endişeyle doktorunu bile aramışlardı.

Doktorun demesine göre uyku hâli bu aylarda gayet normaldi ama Rüya'nın bu durumu abartması başka bir belirtiye delalet veriyordu. Odadan hiç çıkmamak ve bir yabani gibi tek başına kalmak, sürekli hırçınlaşmak, kavga etmek, mazeretler üretip uyumak... Hâliyle ev ahalisi endişelenerek doktoru sıkboğaz etmiş, o da gelip genç kızı bir görmüştü. Ve kötü haberi vererek, ev ahalisine depresyona girdiğini söylemişti.

Herkes artık kendine çekidüzen vermeye başlamıştı. E bu hâliyle de normaldi. Bu sabah da Rüya yataktan kalkmak istemeyince, bu sefer Hatice Hanım gelininin başına gelip, "Rüya, hadi kızım kalk artık." dediğinde, Rüya yine beş dakika demişti. Ve beş dakika sonra, son geliş annesine aitti.

"Öğle olacak kalk artık."

"Beş dakika daha..." dedi Rüya yine pikenin altındaki boğuk sesiyle.

Annesi, kızının altına gömülerek yok olduğu pikesini üstünden çekerken, "İyi. Beş dakika sonra Şahin'i çağırayım da, bir dahakine seni o kaldırsın. İnsanları odana yorduğun yeter..." dediğinde, Rüya dağılmış saçlarını yüzünden çekerek uyandı.

"Ya anne senin kadar vicdansız başka bir kadın görmedim ha... Bel altı çalışmaya bayılıyorsun. Ya acı bana vicdansız kadın. Ben hamile bir kadınım, biraz uyuyayım ya..."

Mahber Hanım gözlerini irice açarak, "Sen ne arsız bir kız oldun. Bizim zamanımızda annemize hamile olduğumuzu doğumdan hemen önce söylerdik, o da kadın doğurunca şaşırmasın diye. Şuna bak, edepsizce hamile kadınım diyor."

"Of anne ya! Of! Yine başlama bizim zaman, sizin zaman diye... Nesil atla ve bırak uyuyayım ne olur."

Kızının bilmiş bilmiş çemkirmesi, ses tonundaki dayatma-

cı tavır ve devamlı akıl sır erdiremediği şeyler söylemesi, onu çileden çıkartıyordu.

"Kalk dedim seni dilli düdük..."

"Git başımdan vicdansız anne... Bu yaptıklarını torununa anlatıp sana karşı dolduracağım onu." dedi çocukça bir tehditle. Şaşkın kadın seslice soluğunu içine çekincede devam etti. "Uyuyacağım diyorum ya ne olur. Uyuyayım da büyüsün oğluşum..."

"Ben seni bir büyüteceğim utanmaz evlat." derken "Şahin!" dedi Mahber Hanım küçük sesiyle kendini yırtarak.

"Efendim anne..." dedi aşağıdan sesi gelen genç adam. Zati tetikte mi bekliyordu ne, hemen cevap vermişti.

"Kalkıyor musun? Çağırayım mı kocanı..." diye ciddi bir tehdit savurdu yaşlı kadın.

"Çağırırsan onu da yatağa çekerim, sırf kıllığına dudaklarına yapışırım. Sen de kalp krizi geçirirsin... Bir daha odama destursuz dalmazsın... Çağır hadi." dedi Rüya tehditlerine yenisini ekleyip, arsız başını yastığa koyarak.

Tokat yemiş gibi irkilen Mahber Hanım kaşlarını kaldırdı bu edepsizliği karşısında, yanakları kızarırken, "Arsız evlat." dedi diye kızgınca. Ayağını sertçe yere vurdu ama bu kıza ne dese, lafına laf, beş de ziyade alıyordu.

"Beni mi çağırdın anne?" dedi kapıda duyulan tok ses.

Duyduğu sesle inleyen Rüya kafasını yastıktan dehşet içinde kaldırıp, elindeki yastığı kapıya fırlattı. Yastığı havada yakalayan Şahin sırıtırken, yüzüne saçları dökülmüş, bir gözü hâlâ kapalı olan Rüya çileden çıktı.

"Ya defol ya... Çağırınca hemen neden geliyorsun? Üstelik o benim annem, anne deme ona. Nereden annen oluyormuş senin?" diye bağırdı huysuzca.

"Sen benim anneme anne diyorsun ama!" dedi Şahin inadına sataşarak.

"O... O benim annem gibi bir kere..." dedi Rüya bocalayarak.

"O da benim annem bir kere." dedi Şahin aynı huysuzlukla.

"Değil, ben izin vermiyorum, onlar benim annelerim." diye saçmalarken Rüya, kızına pes ederek bakan Mahber Hanım kapıya yanaştı. Kızının cırıltısı yüzünden sıkıntıyla iç geçirdi. "Ah oğlum, bu deliyle başın büyük dertte. Ben bunun kafasına bir şeyde düşürmedim ama sanırım babası benden gizli beşikten tepesi üstü düşürmüş... Tahtaları sallanıyor..." dediğinde onların ittifakına Rüya dehşet içinde baktı. Ve annesi ona ölümcül son darbeyi vurdu. "Gelmezse istediğini yapabilirsin Şahin, sana güveniyorum. Kız senin karın nasılsa..." dedi kızını çileden çıkarmak için, inadına. "Biz kulaklarımızı tıkarız ona..." ve damadına göz kırpıp kapıdan süzüldü.

Rüya kapıya bakarak dizlerinin üzerine oturdu. "Babama Lee Min-Ho dizilerini hâlâ ayıla bayıla izlediğini söylemezsem! Üstelik sana doğum günü posteri alan Türkan ablama da anlatıp yerini tarif etmezsem, tüm mahalle ağzıma sıç..." dediğinde Şahin omzunu kapıya yaslayıp, kollarını göğsünün altında bağladı. Ayaklarını ayaküstüne atarken, tek kaşını kaldırdı.

"Ne bakıyorsun sen be film mi oynuyor burada?" dedi kocasına çemkirerek. "Ya çıksana, uyandım işte. Ne bekliyorsun bekçi gibi başımda?"

"Anneni tehdit etmen çok ayıp Rüya..."

"Bana ahlak dersini sen mi vereceksin?" dedi Rüya dişlerini sıkarak. Hâlâ çıkmıyordu uyuz adam odasından. Yani annesinin ve onun geçici odasından...

"Yok ama biraz daha mızıldanırsan terbiye edebilirim."

"Uzak dur benden..."

"Kalk o zaman..." dedi Şahin kapıdan sırtını kaldırırken. "Çocuk uyumaktan aptal olacak, birazda yürü hareket etsin. Yoksa uyuşuk olacak oğlum." dedi dişlerini sıkarak. "Kalk hadi."

"Lanet olsun sen odamda dururken, kalkmak mümkün mü? Üstelik ben oğlumu balet yapacağım. Hareketin âlâsını

öğrenecek..." dedi Rüya hırsla yatağından inip, homurdanarak banyoya giderken.

"Çok beklersin, ona o taytı giydireceğime tüm..."

"Ne yaparsın?" dedi Rüya kocasının lafını keserek, kafasını banyonun kapısından çıkarırken. Arsızca gülerek, "Ona dar taytlar giyen, ne kadar dans varsa hepsinin dersini aldıracağım." dediği gibi kapıyı sertçe kapattı. Kocasının içeride bir şeye tekme attığını duyduğunda, gözünün önüne Şahin'in küçük versiyonu geldi. Junior Şahin... Hem de daracık taytla, her yeri meydandayken... Ve yüzü ekşidi. Elini sıkıp lavabonun dolabına vurdu.

"Allah korusun."

Bu akıllara zarar görüntüyü gözlerinin önüne getirmesi bile dehşetti!

Susturacaktım yüreğimdeki isyanımı, susturacaktım zihnimde çınlayan zalim sözlerini, susturacaktım kırgın, yorgun, küskün atan kalbimi, unutacaktım ve affedecektim... Gelseydin... Ama gelmedin!"

24. BÖLÜM

Ben yârimi kaybettim...

Sabah kahvaltıda Rüya dışında herkesin tadı tuzu yerinde gibiydi. Bir Rüya somurtuyor ve daldığı düşüncelerden silkelenemiyordu. Hatice Hanım çayı koyarken "Kızım? Neden yemiyorsun?" diye yine her zamanki gibi söyleniyordu.

"Canım istemiyor." dedi Rüya. Bu sabah da yine tepesine Azrail gibi dikilen aile üyeleri ve Şahin suratsızının imalarıyla, bu da yetmezmiş gibi mide bulantılarıyla kalkmıştı. Masaya bakarken yüzünü ekşitti. "Miden mi bulanıyor yine?" dedi Mahber Hanım şefkatli sesiyle ve yerinden kalkıp kızının yanına geldi.

"Yok anne, iyiyim..." dedi Rüya suyuna uzanırken. Ama midesi iyi değildi aslında ve bunu saklamakta zorlanıyordu.

"İstersen dinlen biraz..." dedi Şahin endişeyle karısına bakarken. Rüya ona ters bir bakış attı. Sanki sabah yatmasına izin vermişti.

Tüm gözler ona çevrildi ama genç adamın bu umurunda değildi. Yerinden kalkıp karısının başına dikildi. Rüya tepesinde dikilen adama çekingen bir bakış attı. Zaten durum zorken, bir de utancından yerin dibine giriyordu. Babasının ve tüm ailenin gözü üzerindeyken onunla böyle ilgileniyor gibi yapmak zorunda mıydı? Başını tamamıyla kaldırdığında, kızgınca gözlerine baktı. Şahin hâlâ ona endişeyle bakıyordu. Rüya başını salladı. "Ne oluyor?" der gibi.

"Hadi?"

"Ne?" dedi Rüya huysuzca.

"Dinlen biraz. Yüzün sarardı... Ben kahvaltını yukarı getiririm..."

Ellerini yumruk yapmış, bağırmamaya ya da gözyaşlarına boğulmamaya zorluyordu kendini. Sakinleşmek için derin bir nefes alıp, "İyiyim ben." dedi bakışlarını masaya çevirerek. Dişlerini sıkarak "Git başımdan." diye söylendi. Bugün tuhaftı zaten hâli, duygusallığın dibine vurmuştu. Onu çekecek hâlde değildi.

Mahber Hanım sandalyesinde geriye yaslandı, "İyi o zaman, kendini iyi hissediyorsan, siz geç olmadan çıkın..."

Rüya bakışlarını annesine çevirirken elindeki çatalını servis tabağının içine koydu. "Nereye?"

"Mobilya bakmaya?"

Bu kadarı da fazlaydı! Zaten günlerdir değil de, sanki aylardır ona işkence ediyorlardı, bari bunu yapmayacaklardı. Rüya panikleyerek delirdi. Ondan uzak durmaya dair kurduğu tüm planlarına ait bütün hayalleri, pamuk ipliğine bağlıymış gibi inceldiği yerden kopuyordu.

Titrek sesiyle "Siz gelmeyecek misiniz?" diye sordu.

"Yok, biz dünürümle başka işlere bakacağız. Siz gidin soruçta kullanacak olan sizsiniz." derken iki kadında anlaştığını belli etmemek adına, yerlerinden kalktı. Bir sohbet havasında masayı toplamaya başladılar. Mahber Hanım kocasının önündeki mıhlama tavasını çekerek aldığında, yaşlı adam "Ben daha doymadım..." dedi. Mahber Hanım "Az ye az, sonra tıkanıyorsun." diye şikâyet etti ve Hatice Hanım'la konuşarak mutfağa yöneldi.

Cengiz Bey ağzını silerek geriye yaslandığında, hâlâ ona bir umut bakan kızına çevirdi gözlerini. Elini fazlasıyla doymuş ve hafifçe şişmiş göbeğinin üzerine koyarak "Eee, siz hâlâ burada mısınız?" diye söylendiğinde, Türkan Hanım da yerinden kalktı.

"Bence gitmeden sizden azar bekliyorlar... Alıştı bünyeleri çocukların ne yapsınlar... Değil mi Rüya?" Gözlerini imayla

ağartarak genç kızın yanından geçerken, hain sesi Rüya'nın kulağına süzüldü. "Kalk kız ayağa! Hazır adam yumuş yumuş olmuş, ananın huzurunu bozma, ne alınacaksa al gel..." diyerek çıkışıp, o da yardakçılarının yanına görevi başarıyla tamamladığını bildirmek için yöneldi mutfağa ve fısıldaşan, kıkırdayan hatta akıbetleri hakkında fikir yürüten ekibe katıldı. Bunlar tam bir çete olmuştu.

Altın Kızlar Çetesi! Rüya Harekâtı!

Rüya huzursuzca yerinden kalktı. Usulca hole çıkıp portmantodan çantasını aldı. Mutfağa yönelip "Bir eksik var mı?" diye suratı asık hâlde sordu. "Yok kızım." dedi Hatice Hanım. Mahber Hanım işini garantiye alarak, "Gelirken şu babanın sevdiği dondurmadan al..." diye buyurdu. Bu mevsimde her yerde olmayan dondurmayı bulana kadar dolaşacakları kesindi. Bu hain emeliyle birden yüzünde güller açtı.

"Allah'ım ne olur şu inatçı kız kocasıyla tez elden barışsın" diye de bilmem kaçıncı kez olduğu gibi içinden dua etti.

"Bu havada mı?" dedi Hatice Hanım dışarıdaki yağmur akıtacak bulutlara bakarak. Mahber Hanım dünürünün kolunu dürttü.

"Bizim bey yaz kış yer... Hem daha ne varmış hava da, yaz gibi maşallah!" dedi ters bir bakış atarak bulaşık makinesinin başına dönerken.

Mevsimlik montunu ne olur ne olmaz diye üzerine alan Rüya, dışarı çıktığında, Şahin aracı çalıştırmış onun gelmesini bekliyordu. İsteksizce arabaya yaklaştı. Kocasının bakışlarını üzerine diktiğinin bilincinde olarak, gözlerini özellikle ondan kaçırdı. Şahin yan tarafa baktı. Ama Rüya onun beklediğinin aksine öne değil, inatla arka koltuğa oturdu. Şahin dikiz aynasından dişlerini sıkarak baktı. Ona yıldırımların çaktığı yeşilleriyle kısacık azarlayan bir kaş çatış armağan etti ve öfkeyle aracı öyle bir çalıştırdı ki... Rüya aracın içinde sarsılınca "Yavaşlasana, dikkat et sarsıyorsun... İçimdeki turşu değil..." diye kızgınca söylendi.

Şahin o an öfkeyle oğlunu unuttuğu için kendine lanet ederek "Affedersin!" dedi dişlerinin arasından üzgünce.

"Bir daha olursa... Affetmem..." dedi Rüya buz gibi bakışlarını cama çevirirken.

"Etmezsin..." dedi Şahin gözlerini düz bir hiddetle yola odaklayarak.

Rüya ne zamandır soracaktı bir türlü soramıyordu. Merakını belli etmemeye çalışarak "Hem bu araba kimin?" diye sordu umursamaz gibi.

"Bizim." dedi Şahin. Bu *bizim* lafı genç kızın yüreğini kısacık bir an ısıtsa da kendini toplaması kolay oldu. Gözleri hâlâ camdayken, "Paranın olmadığını sanıyordum." dedi ilgisizce.

"Yoktu..." dedi Şahin ciddiyetle.

"Eee, buralarda bedavaya mı dağıtıyorlar bu mereti?"

"Kredi diye bir şey var Rüya..."

"Ha, yani borç yaptın?"

"Gerekiyordu."

"Aman, bana ne..." dedi Rüya dikiz aynasından ona bakan kocasına ters bir bakış atarak.

Acaba kaça almıştı? Çok borca girmiş miydi? Motoru hâlâ duruyordu, satmamıştı. O zaman buna ne gerek vardı ki? O hep motor kullanıyordu. Üstelik fazla parası da yoktu! Düğünü neyle yapacaktı? Bir sürü masrafa da girmişti! Aman bana ne be, ayağını yorganına göre uzatsaydı! Uf! Ya sıkıntıya düştüyse... İçi düşündükçe katıldı.

Yol boyu sessizdiler. Ne Şahin konuşarak sessiz ortamı germeye cesaret edebiliyor, ne Rüya konuşarak kocasının yeni bir kavgaya yol açmasına izin veriyordu. Şahin bu gergin sessizlikten sıkılmış olmalı ki radyoyu açtı. Aracın gerginliğini Marsis'in 'Sevduğum' şarkısının ezgisi doldurmaya başladı.

Ses, öyle büyüleyici ve sözler öyle hüzünlüydü ki, Rüya bir duygu girdabına sürüklendi. Genzi tıkanıyor, burnunun direği sızlıyor, sanki şarkıyı kocası söyler gibi gözlerinin içine baktıkça, içi çekiliyordu. Marsis ne zaman "Ağlama dayana-

mam..." dese Şahin yutkunuyor, Rüya'nın genzine yumrular sıralanıp, yüreği sızlıyordu.

Rüya yana kayarak iyice kapıya sokuldu. Şahin bakışlarını dikiz aynasından karısına çevirdiğinde, Rüya'nın saçlarından başka bir şeyi göremiyordu artık. Biliyordu sessizce, içli içli ağlıyordu ve bunu saklamak için elinden gelen çabayı harcıyordu. Ancak ne zaman hıçkırıktan omuzları sarsılsa, Şahin'in içi kopup geliyordu.

Sonra Rüya birden irkilerek "Dur..." diye boğuk sesiyle söylendi. Şahin kaşlarını çatarken "Dursana..." diye bir daha azarladı. Ve arkasından bir öğürme sesi yükseldi aracın içinde.

Şahin aracı usulca sağa yanaştırdı. Rüya araç durur durmaz kendini dışarı atıp, yol kenarına iki büklüm, midesinde olmayan sıvıyı çıkarmaya kendini zorladı. Midesinde iki lokmacıkla geride ne kaldıysa, az sonra çıkarıverdi. Şahin yanına gelip şefkatle sırtına dokundukça, her öğürme sanki kızın yüreğini de bedeninden söküp atıyordu.

Şahin onun her öğürmesinde sanki kendi midesi yerinden sökülüyormuş gibi acıyla yüzünü buruştururken, araçtan su alıp tekrar yanına geldi. Rüya onun yanında kustuğu için utanıyordu ama bırak onu yanından yollamaya, nefes almaya bile vakit bulamıyordu.

Şahin eğilmiş, canı çıkasıya öğüren karısının sırtını sıvazlarken eline döktüğü suyu yüzüne çarpıp "Kahvaltını düzgün yapmadan..." diye homurdanıyordu.

Rüya biraz ferahlayınca doğruldu. Beli ortadan ikiye kırılacakmış gibi ağrıdığından hâlâ iki büklüm duruyordu. Islak gözlerini kocasına çevirdiğinde, Şahin yine şefkatle elini ıslattı ve karısının yüzünde merhametle dolaştırdı. Yüzündeki serinlik tenini ferahlatırken Rüya hâlâ derin derin nefes alarak başını eğmiş ağlıyor, olduğu yerde doğrulamıyordu. Bunu anlayan Şahin karısını şefkatle kollarına aldı. Rüya onun sıcaklığını ve bedeninin ıssız yapısını kendi teninde hissedince, dudaklarına sıkışıp kalan hıçkırıklarını koyuverdi. Şahin'in

nefesi kesildi. İçine buruk bir sevinç yerleşti. Ona en son ne zaman böyle özgürce sarılmıştı, hatırlamıyordu. Ne zaman hissetmişti saçlarının eşsiz kokusunu içine çeke çeke ve ürkek varlığı ne zaman hırçınlaşmadan bu kadar yakın olmuştu tenine.

Rüya gözlerini araladı ve kocasının kollarında mayışmaya başladığını anlayınca "Ya, ne fırsatçısın..." diye hıçkırarak, kollarından çıkmak için, hoyratça hareketlerle kocasını geriye doğru itti.

"Sen her fırsatını bulduğunda böyle yanıma yaklaşırsan, seninle yalnız kalmamam gerektiği konusundaki tezimi doğrulamış olursun." diye homurdandı ve ona aldırmadan araca yöneldi. Tam arka kapıyı açacaktı ki, Şahin kolunu tutarak onu biraz baskıyla çekiştirmeye başladı.

"Yanımda oturacaksın..."

"Arkada oturmak istiyorum." diye itiraz etmesi gecikmedi Rüya'nın.

"Varlığını yanımda hissetmek istiyorum. Yine kötü olursan..." dedi ve dişlerini sıktı Şahin. "Yanımda oturacaksın..." Bu sefer katice emretti!

"Oturmak istemiyorum..."

"Ben istiyorum."

O zaman Rüya güldü. Bu gülüş onun öfkesinden de daha keskin ve yıkıcıydı. Rüya'nın aşağılayıcı bakışları Şahin'in üstünde dolaşıyordu.

"Oturmak istemiyorum diyorum, çünkü varlığınla ve ukalalığınla beni rahatsız ediyorsun..."

"Farkındayım." dedi adam gözlerinin içine bakarak. "Ama rahatsız ettiğimin değil, inadınla aşkın arasında çatışmaya girdiğinin farkındayım. Ne var sanki aradaki bariyerleri yıksan." dediğinde aracın kapısına uzandı ve kapısını açtığı anda durdu. Bakışları tekrar karısının yüzüne kilitlendi.

"Rüya, biz evleniyoruz."

"Biz zaten evliyiz..." Ona aşağılayıcı bir bakış attı. "Ama doğru, sen bunu unutalı çok oldu. Sen beni boşamıyorsun ki

bitsin bu işkence... Şahin Bey işine gelmeyince ancak hakaret etse, işine gelince evliyiz dese..." diye homurdandı Rüya.

"Boşamayacağım. Unutturmuyorsun ki, hayalimde, gerçeğimde, tüm dünyamdasın." dedi dişlerini sıkarak, "Resmi nikâh umurumda değil! Sen Allah katında karım oldun ve asla boşanmayacağım." diye aracın tekerine tekmeyi savurdu.

Rüya olduğu yerde korkuyla sıçrasa bile konuşmayı elden bırakmadı. "O talakların hakkı bende olsaydı... Ah salak kafam, neden istemedim ki?"

Şahin ona sinirli bir bakış atarken asabi bir biçimde dudaklarını gerdi. "İyi ki düşünemedin Rüya, seni asla bırakmayacağım."

Rüya onunla göğüs göğüse gelecek şekilde Şahin'e yaklaştı. Gözlerinin içine canını alır gibi bakarak, işaret parmağını kaldırıp gözdağı verdi. "Benden bu kadar emin olma, fırsatını bulduğum an seni terk edeceğim. Tek bir hatanı bekleyeceğim, bahane edebileceğim tek bir hata!"

Şahin karısının ona salladığı işaret parmağını tuttu ve dudaklarına götürüp ucuna buse kondurdu. "O zaman... Çok bekleyeceksin Serçe. Çünkü o gün hiç gelmeyecek." dediğinde, onun dokunuşuyla titreyen Rüya hırçınca elini kocasının elinden çekti. "Ne yapıyorsun sapık..." Lanet olsun, dokunduğu yeri yakıyordu ve sanki hâlâ dudakları teninin üzerinde duruyordu.

"Lan sapığın olmaya bile razıyım izin versen..." diyen Şahin, karısı yerine oturunca, aracın kapısını sertçe kapatarak yerine geçti. Gazı kökleyip, aracı biraz kızgınca yerinden kaldırınca, Rüya elini midesine koydu ve yine kendine kızarak hızını düşürüp, sarsmadan yola koyuldu.

Az sonra huysuzluğunu geride bırakan Rüya, dirseğini cama yasladı, bir elini de kucağına koyarak gözlerini yola dikti. Yolu görünce midesindeki kabarmada azalmıştı. Arka koltuğa oturması hataydı zaten. Şahin şehre indiğinde, hemen mobilyacıya gitmek yerine aracı sahile yönlendirdi. Rüya bakışlarını

sahil kenarında gezdirdi. Kabaran hırçın Karadeniz'in üzerindeki bulutlar topak topak yağmur toplamaya başlamıştı.

"Islanmayız umarım?" dedi dalgınca.

Şahin sahil şeridine yanaşıp aracının yönünü denize çevirerek durdu. "Islanmayız. Gideceğimiz yerde her şey var..." dediğinde Rüya bakışlarını denize çevirdi. Sakinleştirmek yerine içini kabartıyordu. Bu hamilelik hepten dengesini altüst etmişti.

"Burada durmasak da, işimizi hemen halledip gitsek..." derken birden her ne düşündüyse "Hatta sen beni bir kafeye bırakıp gidip halletsen. Ben beklerim seni." diye öneride bulundu.

Şahin sertleşen bakışlarını karısına çevirip, kucağındaki eline uzandı. "Onları birlikte seçeceğiz..."

Kocasının dokunuşuyla irkilince, "Gerek yok..." dedi Rüya, elini çekmeye çalışarak...

"Niye gerek yokmuş?"

"Sen kullanacaksın onları..." dedi gözlerini kaçırarak. Bazen cidden çok zalim oluyordu. O oluyorsa, Şahin'de kendine has zalimlikler üretiyordu.

"Ben kullanırken, sen bakacak mısın? Birlikte kullanacağız." dedi Şahin başparmağıyla genç kızın bileğindeki nabız atışını okşayarak. Rüya'nın yanakları pembeleşti. Hafifçe titredi. Yetmezmiş gibi bir de o yumuşak dudaklarını mahcupça ısırmaya başladı.

"Aslında buna gerek bile yok." dedi sertçe. Kocasının yüzü âdeta granit kadar sert ve ulaşılmaz görünüyordu, ama Rüya üstelemeye devam etti. "Boşa masraf. Yakında kendi karınla seçersin eşyalarını. Onları kullanacak kadınla." Canının yanacağını bildiği hâlde, zehirli diliyle konuşmaya devam etti.

Şahin karısının gözlerinin içine bakarak elini kaldırıp, avucunun içine dudaklarını koydu. "Benim tek karım olacak, o da sensin Serçe."

"Yazık, o zaman sana." dedi Rüya elini hızlıca adamın avucundan sökerek. Nefeslerinin tenine vurması, aklını karış-

tırıyordu. Ona yalan söylemesi için meydan okurcasına gözlerini adamdan ayırmadı. Gerçekten de yalan söylemek istermiş gibi görünüyordu. Ancak en nihayetinde itiraf etti: "Benim tek kocam olmayacak çünkü! Senden kurtulduğum gün başkasını bulacağım... Unutacağım seni."

İçinde hüsran ve öfkenin kabardığını hissetti. Bu itiraf kendisi için ne kadar beklenmedik şekilde ortaya çıktıysa, görünüşe göre onun için de öyle olmuştu. Rüya hemen ağzını kapadı, ama artık çok geçti. Sözleri bir anda çöken sessizlikte âdeta kamçı gibi şiddetle yankılandı. Şahin beyninden vurulmuş gibi hiç kıpırdamadan, öylece durdu. Yüzündeki ifade, göğsünden okla vurulmuş bir şahini andırıyordu. Rüya'nın umduğu tepki kesinlikle bu değildi.

Aracın direksiyonunu sımsıkı kavrayarak, çatık kaşlarının altına sinen gözlerini tıpkı karısı gibi hırçın mizaçlı Karadeniz'in çalkantısına çevirdi. Boynundaki şah damarı gergin gergin atıyordu. "Rahatla Rüya, kızmayacağım."

Rahatça "Kızacağın bir durum yok zaten..." dedi Rüya da tıpkı onun gibi önüne dönüp görmeyen gözlerini karşıya dikerek. Sırtını koltuğa sertçe yaslayarak denizi izledi. Ama bu o kadar zordu ki, denize baktıkça midesi bulanıyordu.

"Canımı yakamayacaksın."

Onun öfkeyle boynunu falan kırmak için hamle yapmasını beklediği yoktu elbette. Cidden... En azından henüz yoktu. Ama böyle bir sessizlikle karşı karşıya kalacağını da hiç düşünmemişti. Yavaş yavaş, zalimce kalbini kıran o sessizlikle savaşmaya çalıştı kız.

"Gidelim..." dedi sonunda dayanamayarak dişlerinin arasında. "Midem bulanıyor denize bakınca..."

Şahin karısına yakıcı gözlerle bakarak, olumlu anlamda başını salladığında gözlerinden yıldırım hızıyla bir karmaşa geçti. Arzu ve öfke arası bir bakışla kontağı çevirmişti ve sanki aklından geçen düşünceyi okumuş gibi duran karısının, bir an ürperir gibi olduğunu gördü. Hayır bu öküz onu zorla ve kabaca kendisine çekip öperek yoldan çıkarmayı düşünmüş

olamazdı değil mi? Ve kızacağını bildiği için bu eylemini geri teptiğini...

Ona gerçekten değer veriyordu. Rüya yanılmamış mıydı? Kafası karıştı. Bu adamdaki rahatlık ve sinirlerindeki sabır artık canını sıkıyordu. Ağız tadıyla kavga bile etmiyorlardı.

Sözleri kulaklarında yankılanıyordu. Başka bir adam fikrine dayanamazken, sözleri... Uğulduyordu. Çınlıyordu. Kanına giriyordu. Zehirliyor, içinde kabaran hiddet her an patlama noktasına geliyordu.

Şahin âdeta taş kesilmiş gibi öylece durmuş, karısının söylediklerine inanmayı reddediyordu. İnanamazdı da...

Çünkü eğer inanırsa, bundan dolayı istenmedik şeyler olabilirdi. Hem de hayatında hiç olmadığı kadar pişman olacağı sözleri dile vurabilirdi... Hırçınlığından yapıyordu, yoksa böyle demek istememişti. Aklı karışmıştı... Kırıldığı için, kırmak istiyordu...

Sahil kenarını sessizlik içinde izleyerek biraz turladıktan sonra yemek için restorana geçtiler. Şahin'in Rüya'yı zorlayarak restorana sokup, yemeğini elleriyle zorla yedirmesinin ardından, genç kızın kızgınlığıyla sonunda alışveriş yapacakları büyük mobilyacılar çarşısına gelmişlerdi.

Aracı otoparka çektiklerinde, Rüya başını kaldırıp büyük yapıya bakarken, yüzüne damlayan yağmurla gözlerini kırpıştırdı. Ellerini kaldırıp, yağmurun damlalarını yakalamaya çalıştı. Usul usul, tane tane gökten düşerek avucuna dökülen inciler tenini yalayarak parmaklarının arasından akıyorlardı.

Ve asi bir şimşek uyarı için önce yansımasını armağan etti yüzüne, sonra kulaklarına hırçın bir kırbaç gibi sertçe şaklayan sesini. Hemen arkasından, bardaktan boşalır gibi inen yağmurla neye uğradığını şaşırdı. Yüzüne dökülen bereketi hissederek yerinden kıpırdamadı. Oldum olası yağmuru severdi Rüya. Islanmanın keyfini çıkardı.

O süre boyunca onu sessizce arkasından izleyen Şahin, kibarca deri ceketini çıkarmış, ikisinin kafasına centilmence kamufle edecek şekilde yanında bitmişti. Rüya bakışlarını

merhametli kocasına çevirdi. Yüzünde damla damla yağmur vardı. Kirli sakalı ıslanmış, burnundan çeşme gibi sular akıyordu. Uzun gür kirpiklerine takılmış iri damlalar yanaklarına ve dudaklarına süzülüyordu. Şahin'in kısacık kesilmiş saçları damlaları tutmadığı için, hepsi yüzünü yıkamıştı.

Bir an donup kaldı ikisi de. Yüzünden yağmur suları süzülürken, berrak gözleri parlayarak kocasının ufuk çizgisi gibi özlemle parlayan yüzünde dolaştı. İkisinin de nefesleri hızlanmış, ikisinin de bedenlerinde oluşan hararete dayanamayan yağmur daha tenlerine çarptığı an buhar olup göğe yükselmeye başlamıştı. Onca çekime rağmen, hâlâ birbirlerine temas etmiyorlardı...

Koşarak yanlarından gidenlere inat, oldukları yerde suskunca dikiliyor, sanki zamanı bu romantik anda dondurmak istercesine kıpırdamadan birbirlerinin bakışlarını içiyorlardı.

Şahin farkında olmaksızın eğildi. Rüya soluksuz kalırken, gözleri kırpıştı. Gelecek olanı biliyordu ama engellemek gelmiyordu içinden. Pasifleşti, ehlileşti. Şahin soluklarını kesik kesik karısının yüzüne soludu. Dudakları genç kızın dudaklarına tam değiyordu ki, ne yaptıklarını idrak edemeyen Rüya başını hızla yana çevirerek, bu eşsiz anın önünü kapattı. Ve kocasının dudakları yanağında durduğunda, derin derin solumaya başladı.

Şahin usulca bir buse koydu ıslak yanağına. Masum, akıl çelen, yürek hoplatan cinsten... Islanmış saçları yüzüne yapışmıştı karısının... Kaçırdığı kırgın gözleri cam gibi parlıyordu.

Rüya titreyerek gözlerini kapattı. Şahin dudaklarını kulağına yaklaştırdı. Kendine hâkim olamayarak, çenesini ıslak parmaklarıyla nazikçe, yukarı doğru kaldırıp, onun o iri, çikolata gözlerinin derinliklerine baktı. Yüreğini yerinden söker cesine "Ma si maoroper[15]" dedi kulağından yüreğine.

Yüreği âdeta kaburgalarını döven Rüya gülümsemeye ça-

15) "Ma si maoroper" Lazca: "Seni seviyorum."

lıştı ama dudakları titredi, başaramadı. İnatla , "انا ل حبك [16]" dedi kendi dilinde. "دقل دقف نصرن يدلب [17]" diyerek içli sesiyle, hüzün çökmüş yüzünü önüne çevirip, yanından uzaklaşarak yürümeye başladı.

Şahin üzerine yağmur yağarken, arkasından bağırdı. "Ben buradayım Oroperi Şk'imi[18]. Hâlâ yanındayım..." Rüya bir an durdu. "Ve beni sevdiğini biliyorum Serçe'm... Yalan da olsa sevmediğini söyleme ..."

Rüya bakmadı ona. Kaçar adımlarını hızlandırarak mağazanın girişine yöneldi. Şahin boynuna geçirilen pişmanlık ilmeğinin gittikçe daha da sıkı düğümlendiğini hissedebiliyordu. Hızla yanına yaklaştı. Rüya daha ne olduğunu anlayamadan Şahin kızgınca elinden tutmuş ve onu çekiştirerek gezecekleri mağazalara yönlendirmeye başlamıştı. Rüya elini ne kadar çekiştirdiyse, Şahin bir o kadar inatla parmaklarını kırma pahasına bırakmadı.

"Bıraksana ya... Siyam ikizi gibi ne bu böyle." dedi Rüya huysuzca. Yanlarına gelen satış temsilcisine bakarak kocasını geriye ittirdi. Şahin ona kocası değil de, el gibi durmaya dayanamazdı. "Elin burada kalacak..." dediğinde kati bir tonda, mağazayı dolaşmaya başlamışlardı.

Yanlarına gelen genç adam garip ikiliden çekinerek, "Neye bakmıştınız?" diye kibarca sordu.

"Oda takımı." dedi Rüya.

"Bebek odası..." dedi Şahin. Rüya şaşırıp kalan yüzünü kocasına çevirdi. Yutkunamıyordu. İrice açtığı güzel gözlerini kırpmadan kocasına bakarken, dudakları hafifçe aralanmıştı.

Şahin adama ne istediğini anlatırken, içten içe karısına kızıyordu. Bebeklerinin yok sayılmasına izin vermeyecekti. Zaten henüz ona dokunmamış, hissedememiş, görmemişti... Yokmuş gibi davranamazdı. Onların bir bebeği olacaktı. İki-

16) "انا ل حبك" Arapça: "Ben seni sevmiyorum."

17) "يدلب نصرن دقف دقل" Arapça: "Ben yârimi kaybettim."

18) "Oroperi Şk'imi" Lazca: sevdiğim ya da sevgilim.

sinin... Öfke ve suçluluk duygusu içini acımasızca kasıp kavuruyordu. Lanet olsun... Ona adım attığı her yolu tıkıyordu.

Şahin adamla konuşurken, Rüya'nın düşünceli bakışları onu buldu. Bir an tereddüt etti, ancak sonra kaygan, yosun kaplı yolda yürür gibi tereddütle yaklaşıp dişlerini sıkarak, "Buna gerek yok..." dedi. Yüzünü asmıştı anında.

Ona tepesinden hükmederek bakan Şahin, "Nerede yatacak çocuk? Koynumuzda mı?" dedi çenesi kasılırken.

Onun burnunda tüten öfkesini görmesine rağmen, Rüya ilgisini başka yere vermişti. Kaşlarını kaldırıp sanki onları duymuyormuş gibi başka yere bakan adamdan çekerek, kocasının kulağına yaklaştı. Koluna dokunarak, "Ben zamanı gelince, *evime* alırım onun için oda takımı." diye tısladı.

Tekil kurulan sözlerle iyice çileden çıkan Şahin başını geriye atarak, öfkeden delirmiş gözlerini yüzüne dikti ama Rüya az değildi. Hâlâ kafa tutarak, içine zalimce çöreklenmiş intikamının ihtirasını savunuyordu.

"Oğlum yanımda büyüyecek Rüya." dedi Şahin kesin bir dille.

"Ben neredeysem, oğlum orada olacak!" dedi Rüya daha fazla dayanamayarak.

"İyi o zaman, yanımda kalmak için az da sen çaba göster. Çünkü benim oğlum, benim kadınım, hep yanımda olacak..."

Bu sözlerin lafta kalmayacağını, altını çizerek belirtiyordu Şahin.

"Buna sen karar veremezsin... Biz zamanı gelince gideceğiz..."

"Hatırlatırım Rüya, onu babanın evinden getirmedin! Benim o..."

Bu sözlerle Rüya iyiden iyiye hırslandı. "Olmadığını iddia ederken de senindi... O zaman sahip çıkmıyordun..."

"Lanet olsun! Yeter artık. İkide bir de temcit pilavı gibi ısıtıp önüme getirmekten vazgeç... Ne senin, ne de oğlumun başka bir yere gitmesine izin veririm. Benim yanımda, benim yatağımda, benim karım olarak kalacaksın." dedi dikkatini en

başta sorduğu sorudan başka yöne çekmeyi umduysa da, beceremeyişti.

"Çok bekleme, ancak havanı alırsın. Karısıymış... Yatağıymış... Sana kalsın kokmuş yatağın. İstemem... Seninle burada kalmayacağım. Boşa hayal kurma."

"Yanımda kalacaksınız." dedi Şahin son sözlerini söyleyerek. Gözlerinde bir fikir çatışması elektriklenince, aklına gelen şeyle, ciddi bir öneride bulundu. "Gerekirse ben sizin yanınıza gelirim. Burada yaşamak istemiyorsan, İstanbul'dan bir ev tutarız. Nerede olursan ol, yanımda olacaksın..."

Tüm yolları tıkanmaya başlayan Rüya bocalayarak, "Ben burada değil, seninle yaşamak istemiyorum." diye diretti.

İçten içe küfreden Şahin, çenesini kastı. Onun gözlerine baktığında, hiddeti daha da büyüdü. Ona kızarak bakmak, içindeki telaş kıvılcımını daha da alevlendirdi. "Ama yaşayacaksın. Evladını seviyorsan, yaşayacaksın. Çünkü oğlumun benden alınmasına asla izin vermem..."

"Demek tek derdin bebek..." dedi Rüya konuyu istediği gibi eğip büküp, dilediği şekle sokarken. Üzücü bir şekle...

"Beni istediğin falan da yalandı zaten. Tek derdin buydu. Anladım ben senin derdini..." dedi Rüya yanağına yaşlar süzülürken. Yine duygusallığın dibine vurmuştu. Apansız duygu girdabının içine savrulmuş, düşüncesizce kırılmıştı. Elini kocasının elinden küsçe çekiştirip, şaşkın satış memurunun afallayan bakışları arasında çıkışa yöneldi.

Şahin karısının peşinden giderek birkaç uzun adımda onu yakaladı ve omuzlarından tutarak önünde biraz kabaca durdu. Rüya hırçınca ellerinden kurtulmaya çalışınca da "Çocukluk ediyorsun... Şu söylediğine sen inanıyor musun?" dedi karısını kollarına çekerek sımsıkı sarılırken.

Onun bedeninde gevşemek istemeyen Rüya, "Senden nefret ediyorum..." dedi kollarında debelenirken. Hem ağlıyor hem kızıyordu.

"Ben de senin inadından nefret ediyorum Serçe'm. Kırk tane köpekle dalaşsam yorulmam ama seninle konuşurken

yoruluyorum. Ve inadından ayrıca nefret ediyorum ama nazlanmıyorum bak, hâlâ yanındayım." dedi Şahin öfkesini içinde boğmaya çalışarak.

"Bırak." dedi Rüya omuzlarını sarsarken.

"Oğlumuza, oda takımı almadan mı? Hayatta olmaz. O zaman senin değil sadece, annemin dilinden de kurtulamam..." dedi Şahin karısının yanaklarını kurulayıp, başını eğerken. Ona ıslak kirpiklerinin arasından nazlı nazlı bakan karısına çapkınca göz kırparak, yanağından öptü. Narin tenindeki ıslaklıkları başparmağıyla kuruladı. Ateş bacayı sardı saracaktı kollarında böyle tutmaya devam ederse. Etrafına bakındı. Onlara şaşkınca bakıp geçenleri es geçerek, "Önce eksikleri-mizi alacağız." dedi karısının elini tekrar kavrarken. Kolunu boynuna dolayıp, şakağına dudaklarını bastırarak saçlarını kokladı.

Rüya dirsek atarak, hırçınca geriye ittirdi. "Ya öpmesene..." Sanki tiksiniyormuşçasına koluyla alnını silip, aslında dokunuşunun ezici üstünlüğünden kurtulmaya çalışırken, kızgınca çıktığı kapıya yöneldi tekrar. Hırsla söylenerek içeri girdi. Şahin başını sallayarak yine karısının peşine düştü. Bu kızın inadı kırılana kadar, yaşlanmazsa iyiydi.

Yanlarındaki yardımcıların bu sürekli kavga eden çifte gösterdiği bebek odası takımlarının içinde dolaşırken, Rüya az önceki hırçınlığını, nemrutluğunu hatta suratsızlığını bile unutmuştu.

Şahin durgunca kaşlarını kaldırmış onun oradan oraya kuş gibi sekişlerini izliyordu. Heyecanla bir renklilere, bir desenlilere koşup duruyordu. Ellerini mobilyalarında hevesle dolaştırıp, dikkatle dolaplarını inceliyordu.

Rüya elindeki yastığı bırakıp bir diğer beşiğin başına geçti. Şaşkınlığını üzerinden attıktan sonra, âdeta ayaklarının yerden kesilmiş olduğunu fark etti. Ve gerçekler yüzüne okkalı bir Osmanlı tokadı gibi çaktı.

Sevdiği adamla evlenecekti... Bebekleri olacaktı. Hem de bu sefer bunu herkes isteyerek kabullenmişti. Sonra durgun-

laştı birden. Derine daldı gözleri. Gerçekler jilet misali yüzüne çarptı. Bundan birkaç ay önce olsa, başka hiçbir şey onu daha mutlu edemezdi ama artık sevinçleri bile buruktu. Ne zaman yüzü gülse, aklına gelen zalim bir söz, tüm sevinçlerini katlediyordu.

Şahin iç geçirdi. Karısı birden durgunlaşmış, sevinçten uçarken ansızın kanadından vurulmuş kuş gibi durmuştu. Hüzünlenen yüzünde âdeta feleğin sillesini yemiş gibi bir ifadeyle, dalgınca önündeki beşiğe bakıyordu.

Rengârenk, çeşit çeşit şirin mobilyalar genç kızı kendisinden geçirmiş, sonra nihayetinde ayakları yere basarak gerçeği görmüştü. Ne fark ederdi, herhangi birisi olması yeterdi! Sonuçta çok uzun kalmayacaklardı. En son beyaz bir mobilyanın önünde durdu. İçindeki ayıcıklı yastığı dalgınca alırken, onun niyetini anlayan Şahin dişlerini sıktı. Sabırlı olacaktı. Nazlayacaktı. O hamileydi. Duygusaldı. Lanet olsun ama bu adam da insandı ve sabır taşı çatlamıştı!

Şeytan dürttü. Sırf gerçeği görsün diye kıllığına "Böyle sade renk olması iyi. Hem kız, hem erkek kullanır bunu." dediğinde kız ve erkek kelimelerinin altını çizerek, Rüya safça "Ama erkek olacak, kız ne alaka?" diye sordu. *Sazanım benim!*

Umursamaz görünen hain Şahin, hiç renk vermeden, gözleri parlayarak omuz silkti. Rüya kafasına dank eden gerçekle birden doğrularak, kocasına sert bir bakış attı. Şahin sanki nahoş bir şeyle yüzleşmeyi beklermiş gibi, çenesini de en az omuzları kadar kasmıştı.

"Avucunu yalarsın. Sana kız bebek yapmak mı? Rüyanda görürsün." dediği gibi saçlarını omzunun üzerinden savurarak ilerlerken, yüzüne hain bir gülüş oturmuş, içi havalanıyordu. Ondan ikinci çocuk fikri... Hem de kız... Sıcak bastı. Allah'ım yardım et!

Aferin Rüya, böyle devam et. İki ayda başaramadığını, iki günde yaptırdın adama... Yumuşama, yumuşamak yok. Onun yüzünden aileni, bebeğini kaybedecektin. Sık dişini, çek duvarlarını yeter... Şunun şurasında düğüne kaldı..!

Yüzü birden asılınca bu fikri aklından defederek bakışlarını içeride dolaştırmaya başladı. Yanında beliren Şahin onu yan tarafa yönlendirerek, yatak odası ve oda takımlarının olduğu yeri gösterdi. Ama Rüya inatla kapıya yönelerek "Ben yoruldum, yeter artık. Hem midem bulanıyor." diye nazlandı.

"Bunlara bakmayacak mısın?"

Rüya etrafına baktı. Canı artık bakmak ve mobilya görmek istemiyordu. Bu alışveriş onun, her şey normalmiş hissine kapılmasını sağlıyordu ve Rüya bundan hiç hoşlanmamıştı. Çünkü çektiği acıları unutmak istemiyordu. Araya uzun bir sessizlik girdi. Sanki konuşmaları bitmiş gibiydi.

"Hayır, sen bak." dedi kapıya dönüp çıkarken.

Şahin dişlerini sıkarak yanındaki adama, "Bebek odasını alıyorum, diğerlerini internetten inceler, siparişini veririz!" diyerek hızla verdiği numarayla karısının peşine düştü.

"Sen niye geldin peşimden, ben biraz dolaşır..." dediğinde Şahin karısının lafını sertçe yarıda kesti.

"Benimle döneceksin..."

Rüya durdu ve kocasına alayla baktı. "Evet, senin etrafında dönüp, kıçına tekme atınca, arkama bakmadan gideceğim bu şehirden..."

"Çok sertsin..." dedi Şahin, "Ve çok tatlı... Keyfim yerine gelsin diye mi bu takışmaların." Hain dudaklarının bir köşesi hafifçe kıvrıldı. Gülümsemeyeli yıllar olmuş gibi hissediyordu.

"Senin yüzünü güldüreceğime uçurumdan atlarım." dedi Rüya öfkeyle. "Şimdi defol, ne bakıyorsan bak... Ben eve gideceğim..." Huysuzdu. Asıl suratlı bir şirineydi. Bu adam laftan, sözden anlamıyordu. Ak dese mor anlıyordu. İşine geldiği gibi...

"Hay hay..." dedi Şahin. Elinin alaycı bir hareketiyle reverans yapıp nazikçe, "O hâlde önden siz buyurun Rüya Atmaca," diye kibarca söylendi. Ona kendi kütüğüyle itham etmek kızı kudurttu ama gerçekler yüzüne ılık bir yel gibi vurdu.

Onun soyadını mı taşıyacaktı artık... Tıpkı bebeğini taşıdığı gibi...

Rüya Atmaca! Genç kız öfkeyle sıktığı dişleri arasından konuşmaya pek de istekli görünmüyordu, ki bu da Şahin için hiç sorun değildi çünkü Rüya ona küfretmeyerek bir ilki başarıyordu. Yanında yumruk yaptığı ellerini silkeleyerek, hızla yürümeye başladığında ne olursa olsun Şahin bu kadar yol kat ettikleri için bile mutluydu. Şurada düğüne ne kalmıştı ki zaten! Şimdi olmasa, evlendikten sonra mutlaka onu ikna edecekti, çünkü kaçacak alanı gittikçe daralıyordu...

25. BÖLÜM

Uydusu bozuk Wi-fi gibiyim...
Çizgilerim tam, kapsama alanına giremiyorum.

"Bunu da şuraya koyalım." dedi Hatice Hanım ufak misafir odasını torununa bebek odası olarak hazırlarken.

Mahber Hanım bebeğin komodininin içini silerken "Çok erken aldılar. Bebeğe erken alışveriş yapmak iyi olmaz derler bizde." diye söylendi.

"Şahin bu evliliğe Rüya'nın adapte olmasını istiyor. Yoksa bizim kız işin ciddiyetini kavrayamayacak dünür. Sanki bir tek babası için yapıyor bu evliliği gibi davranıyor, güya..."

Mahber Hanım "Katır gibi inatçı, aynı babası Hatice Hanımcığım... Kök söktürmeden bırakmaz. Oğlan haklı o zaman..." dedi canı bezmiş hâlde. Kızının zavallı çocuğa yaptığı eziyetleri gördükçe, içi giderek eziliyor, nazik dünürüne rezil oldukça, içi katılıyordu. Ne cadı olmuştu bu kız. İşkence delisi saçaklı!

"Benim kot kafalıda az değil hani, hak etti. Bırak çeksin ki, bir daha aynı hataları yapmasın. Karı nazı çekemeyecekse, koca olamaz zaten." dedi sırıtarak.

"İttifak kurulmuş!" dedi Kayra, Türkan Hanım ile içeri girerken. "Sanki konuştuklarınız sizin veletleriniz değil..." İki yaşlı kadın işini bırakıp ona baktığında, genç kız şaşkınca ve hayranca içeriye bakmaya başlamıştı. "Vavvv... Burası harika olmuş ama..."

Arkadan kısık sesle şaşkınca konuşan Meryem, "Ben anlamadım neden bu kadar erken aldılar ki?" dedi bakışlarını neşeyle içeride gezdirirken.

Rüya ise kapının eşiğinde donmuş, iki genç kızın arkasında dut yemiş bülbül gibi duruyordu. Hamile olan oydu, odayı seren annesi ve kayınvalidesi. Bu işte bir terslik yok muydu? Mahber Hanım kızının elinden çekerek içeri soktu.

"Bu çok şirin bir takım kızım. Üstelik çok zarif." dedi Hatice Hanım bebek yatağını düzelterek.

Meryem gözleri dolu dolu iç geçirdi. Giden bebeğini hissedince, içi acımış, burnunun direği sızlamıştı. Hatice Hanım bunu hissederek, yeğeninin yanına geldi. Yanağından öperek "Anne kuzusu... Sen ne zaman geldin?" diyerek sarıldı kuzusuna.

"Yeni geldim teyze... Annemler otele yerleşirken, ben kaçtım." dedi Meryem ve elini bebek beşiğinin üstünde gezdirdi hevesle. "Rengin seçimine bayıldım." dedi saf bir mutlulukla.

"Evet. Hem kıza, hem erkeğe gider... İleride de kullanabilir hem..." dedi Hatice Hanım gelininin inadına. Gözleri nasıl da muzır parlıyordu.

Rüya kayınvalidesine sertçe baktı. Bu kadının bazı huyları ve sözleri aynı oğluna benziyordu ve cidden çileden çıkarıyordu bazen. Yaşlı kadına küs bir bakış atıp suratını astı.

Mahber Hanım hevesle "Ay dizlerimizin dibinde iki inatçı kuş daha çekmek bizi yaşlandıracak dünür... Biri Şahin biri Serçe, gelenler de bıldırcın olmaz herhâlde... Kartalla, kumru mu dersin... Şunun surata baksana, daha duyunca turşu küpüne düşen muşmula oldu." dediğinde annesi, Rüya'nın tüm o hevesi kırıldı. Suratı daha da asılarak "Boşa hayal kurmayın o zaman, hep genç kalacaksınız bu turşu küpüyle... Başka bebek yok..." diye kapıya yanaştığında, ona sert sert bakan Şahin'le burun buruna geldi. Ellerini cebine koymuş, kapının girişinde ona dertlice bakıyordu. Yüzü sert, duruşu kaskatıydı. Onları duyduğu kesindi. Birincisine sahip çıkmadan, ikin-

cisini istiyordu öyle mi? Çok beklerdi! Birkaç saniye duraladı. Sonra gözlerine buz gibi baktı.

Hatice Hanım oğluna hitaben "Bitti mi oğlum? Döşendi mi hepsi?" diye sordu.

"Bitti anne, adamlar gitti." dedi gözlerini karısından çekmeden buz gibi bir sesle Şahin. Yatak odasını bile tek döşetmişti, buna hâlâ içerliyordu.

"Selam kuzen..." dedi Meryem kuzenine yaklaşıp sarılırken. Şahin Meryem'e sarılmış ama sert gözlerinin suçlamasını bir an olsun karısından mahrum etmemişti.

"Ne zaman geldin? Söylesen almaya gelirdim otelden seni."

"Tayfun getirdi." dedi Meryem buruk bir gülümsemeyle. Şahin yanağına dokunarak, o an gözlerine baktı. Rüya onun gözlerinde şefkati gördü o anda. Meryem üzücü her ne yaşadıysa, tüm aile onun için ayrı bir hüzün sergiliyordu. Ve Şahin ona abi edasıyla titizce yaklaşıyordu. Ne zaman onun adıyla birlikte bebek konusu açılsa konuya bir ket vuruluyor, açıldığı gibi hızla kapanıyordu.

"İyi misin?" dedi Şahin içtenlikle.

"Geçecek..." dedi Meryem gözleri dolup gelirken.

"Başaracaksınız." dedi Şahin dudaklarını şakağına dokundururken. Tam bir abi gibiydi.

"Siz de başaracaksınız kuzen..." dedi samimiyetle Meryem, birazda muzırlık ederek kulağına, "Az sabret..." diyerek.

"İnşallah ederim." dedi Şahin dişlerini sıkarak.

Bunu duyan Rüya kocasına sertçe omuz atıp, kapıya yanaştı. "Allah korusun."

Az önceki söylediklerine gönderme yapan Şahin, "Senin dilin çok uzadı Serçe..." dedi tehditle dişlerini sıkarak.

"Kesecek misin?" dedi Rüya başını geriye atıp, ona kafa tutarak.

"Hayır, ağzının içine sokacağım... Ait olduğu yere."

"Sok. Hadi dene! Bir şiddetin eksikti. Kaba herif!"

Hatice Hanım bunların yine dalaşacağını anlayınca, gelininin elinden tutup çekiştirerek "Hadi bir de biz bakalım ben çok merak ediyorum." diye genç kızın sert bakışlarını, öfkeli gözlerden ayırdı.

Şahin oda takımını ve yatak odasını annesiyle birlikte seçerek sipariş vermiş, bebek odasıyla birlikte tüm eşyalar bugün kurulmaya gelmişti. Aslında Rüya da bu ormantik hanzodan iyi bir şeyler beklemiyordu. Kesin milattan kalma bir şey almıştı, beceriksiz, zevksiz ve hatta... Ve gördükleriyle nefesi kesildi.

Beklediğinin aksine Rüya çekiştirildiği odanın kapısında donakalırken, şaşkınca odaya bakıyordu. Beyazdı. Alabildiğine, her şey bembeyaz. Örtüsünden, duvarından, halısından, tülünden, perdesine kadar bembeyaz. Cennet gibi. Çok güzeldi. Bakışları avangart yatak odasının, şık ve zarif komodinlerine kaydı. Hep hayal ettiği gibi ayak kısımları oymalıydı. Üstelik sürgü kapı dolabının aynası odaya daha ferah bir hava katmıştı. Usulca ilerledi içeriye. İki beyaz ufak koltuk ve ortalarında sehpası, usta bir elden çıkmış gibi duran tuvalet masası ve yatağın önünde onlara uyum sağlayan beyaz çeyiz sandığıyla, şahaneydi.

"Beğenmezsen değiştirebiliriz. Aldığımız yer tanıdık." dedi Şahin omzunu kapının pervazından çekerken. Mahber Hanım elini komodinin üzerinde hayranlıkla dolaştırırken, birden durdu. Bakışlarını damadına çevirip şaşkınca, "Beğenmezsen mi?" dedi afallayarak. "Beğenmese seçmezdi herhâlde oğlum, niye değiştirsin..!" dedi dalgınca. Açtığı dolabın kapısıyla, daha çok onları inceleyerek içine baktı.

"Ben seçmedim." dedi Rüya yüzünü asarak.

Annesi mobilyaya bakmayı bırakarak "Nasıl bakmadın? Birlikte almadınız mı?" diye sormadan, daha çok huysuzca söylendi.

"Rüya kendini iyi hissetmiyordu..." dedi Şahin karısını korumaya alarak. Biliyordu şimdi üstüne geleceklerdi ve hamile karısı üzülecekti.

Rüya çocuk gibi homurdandığı suratını buruşturup odadan çıkarken "Yalan söylemene gerek yok. Kullanmayacağım şeye bakmak saçmalık olurdu." diyerek zalimce, kapıya yöneldi.

Şahin dişlerini sıkarak kolunu kapının pervazına koyup, yolunu kapattı. Gözleri Karadeniz gibi hırçınca dalgalanarak başını aşağıya eğdi. Gözleri, onun ne demek istediğini anlamaya çalışır gibi karısının yüzünü aradı. Bir an sonra bir şeyleri kavramış gibi yeşil gözleri iri iri açıldı. Ağzı ince bir çizgi hâlini aldı.

"Sabrımı sınıyorsun..."

Rüya kıvrımlı, zarif kaşlarını çattı. "Sence bu umurumda mı?" Dişlerini gıcırdattı. Kocasının kolunu çekerek yolundan, kapıdan çıkıp kızların yanına gitti. Şahin sıkıntıyla elini saçlarına gömerken, Mahber Hanım damadının omzuna dokunarak "Sabret oğlum, geçecek." dedi. Gözleri güvence veriyordu. "Çok kırıldı, hırçınlaşması bundan. Ve haklıydı." dedi kapıdan çıkıp giderken.

Hatice Hanım iç geçirerek oğluna baktı. "Düğünden sonra kabullenir. Hele bir de bebeğinizi hissetmeye başlayınca, inadı yıkılır."

"O zamana kadar ben kanser olmazsam tabii..."

"Tövbe tövbe... Allah korusun oğlum. Kıza yaptıklarından sonra, bunu hak ediyorsun ama kıyamıyorum işte, oğlumsun. Bir şeyler düşündük biz, sen merak etme, yola gelecek..." dedi Hatice Hanım dünürünün peşinden odadan çıkarken.

O hafta sonuna doğru ev curcunaya döndü. Yengesi ve amcası da onlarla birlikte kalıp, Kayra ve Meryem de sıkı fıkı dost olunca, evde yatak atılmayan yer kalmamıştı. Babasının ve amcasının ısrarlarına rağmen Rıza Dede onları otele yollamayınca, tüm odalar dolmuş, Rüya yeni odasına erkenden

geçiş yapmıştı. Komik olan ise Şahin'in salondaki küçük kanepede, ayakları dışarıya sarkarak yatmasıydı. Geceleri yanına gelecek diye korkarken, babasının göz hapsinde olunca, Şahin kuzu kuzu kaderine boyun bükmüştü. Ayrıca sabah ezanından sonra ona uyku haramdı. Kocaman adam çekinmeden uyku sersemliğiyle homurdanarak annesinin yanına gidip, ayak ucuna uzandığı için kahvaltıda bunun hep espri konusu olmasına kızıyordu.

Rüya ise gün geçtikçe yumuşayacağına sertleşiyor, Şahin'i her gördüğünde yenilir yutulur cinsten olmayan vicdansız sözlerle azarlıyor, her sözün etkisi zihninde daha şiddetli yankılandıkça öfkesi katlanarak adama kan kusturuyordu.

Şahin ise Rüya'nın tüm bu çingeneliğine rağmen sabırla sükûnetini koruyor, her anlamda gözlerinin önünde durarak nefretini unutturmaya çalışıyordu.

Mutfakta, salonda, balkonda hatta lavabonun kapısında bile karşısına çıkıp canını sıkmaya devam ettikçe de Rüya'nın nefret duvarları darbe alarak, etrafına bir koza gibi çektiği öfkesini ekarte ediyordu.

Midesi bulandığında ona değer veren bir koca gibi yanına tasla koşuyor, başı dönse fırsattan istifade hemen beline zamk gibi yapışıyordu. Bazen onu öyle çileden çıkarıyordu ki, adamı çekip vursa kanı kıpırdamazdı.

Yine zorlanarak çıktıkları işkence alışverişinde, Rüya'ya peri kızı gibi olacağı bir gelinlik ve eksiğini tamamlayan ne varsa alınmıştı. Şahin ise kendi damatlığını Vural ile birlikte seçmeye gitmişti. Giderken Rüya teklif etmek istemiş ama hırçın tavırlarından çekindiği için vazgeçmişti. Oysa gelinlik ve damatlığı hep birlikte alacaklarını düşünerek avunmuş, Rüya geldiğinde bu gergin havanın sonlanacağını, onu affetmese bile yumuşayacağını düşünmüştü. Fakat hiçbir şey umduğu gibi olmadı! Karşısında sert bir bariyer, vurdukça canı yanıyordu. Düğün bahanesiyle kocaman bir haftayı birlikte geçirmişler ama cadı kılıklı karısında değişen tek şey, öfkesinin biraz daha katlanması olmuştu.

Davetiyeler dağıtıldı, düğün için ayarlanan mekân tutuldu... Sürpriz kına gecesi için, konuklara, eğer hava bozarsa yağmurda ıslanmasınlar diye çadır bile kurulmuş, uzaktaki tanıdıklara davetiyeler kargoyla yollanmıştı. Öyle büyük bir düğün olmayacaktı. Şahin'in pek öyle akrabası yoktu. Köydeki tanıdıkları falan olacaktı ama Rüya'nın biraz kalabalık bir ailesi olunca, sonunda iki yüz kişilik davetli listesine yemek menüsü de dâhil ayarlanmıştı.

Rüya'nın etrafında kızlar fır dönerken, genç kız kalabalık içinde yalnız kaldığını hissederek "Ya yeter artık, daral geldi." diye yüzüne sürülen pudra fırçasını ittirdi. Sabahtan beri kaçıncı kattı bu yüzüne vurulan badana boya... Derisi yakında havasızlıktan buruş buruş olacaktı. Kıyafetler giyildi, kadınlar süslendi, erkekler gururla takımlarını kuşandı ve misafirleri karşılamaya bahçeye indi. Günün güzelliği geceye yansımış, yağmur yağmadığı gibi şansına soğuk havada yoktu. Misafirler erkenden gelmeye başlarken, akşam olmasına rağmen herkes hâlâ bir koşuşturma içindeydi.

Sonunda bekleme sona erdi. Kapı vurulduğunda, peri kızına dönen Kayra, heyecanla ayaklandı. Şahin usulca kapıyı açtığında ise genç kız "Ben gidip annemlere bakayım." diye bahane üreterek yanlarından ayrılırken, "Olduğun yerde kal Kayra," diyen Rüya'nın sert sesiyle kısacık bir an donup kaldı.

"Kızım bana ne, ben senin dadın mıyım? Aşağıdaki kalabalığı merak ediyorum ben ya..." diyerek Şahin'e göz kırpıp kapıdan çıkarken, Rüya Kayra'nın onu yalnız bırakmasına fena hâlde bozularak söyleniyordu.

Şahin ise donmuş vaziyette sevdiği kadına bakıyordu. Melek yüzüne ne yapmışlardı böyle? Önceden nasıl saf ve şefkat gösterilesi duruyorsa, şu anda da bir o kadar dişi ve çekim alanına herkesi çekecek bir geyşa gibi ihtiraslı duruyordu. Şahin'in içinde kıskançlık ateşleri harlandı. Üzerine giydiği kırmızı saten gece elbisesinin tenini sarmalamasını bile kıskandı. Belinin her kıvrımını ortaya koymuş, dolgunlaşan göğüslerini öne çıkarmıştı. O muhteşem şeylerin sert ve yumuşak arası

olan lezzetini biliyordu ama artık hatırladığından çok daha göz kamaştırıcı ve diriydi. Şahin bedenine yayılan sıcaklığın basıncıyla kasıldığını ve terlemeye başladığını hissetti. Üstelik sadece karısına bakarak tahrik olan tek erkek olarak tarihe adını altın varaklarla yazdıracaktı. Onun her bir kıvrımını heyecanla süzerken, şu anda acı çekecek şekilde sertleşmişti.

"Beni tahrik ediyorsun." dedi dişlerinin arasından tıslayarak.

Yanakları ateş kesen Rüya kekeleyerek "Ne... Ne dedim ki? A-ağzımı bile açmadım." diye ürkekçe savunmaya geçti saf saf.

"Bunun için konuşmana gerek yok." dedi gözlerinde tekinsiz ışıklar yanıp sönen Şahin. "Sadece masumca bak ya da karşımda sessizce dur, o bile seni arzulamam için yeter... En masum hâlin bile beni baştan çıkarıyor."

"Bu bir iltifat mı?" dedi iyice afallayan Rüya. Yanakları iyice al al olmuştu.

"Hayır, lanet." dedi Şahin küfreder gibi bakıp, kravatını çekiştirip nefes almaya çalışarak. "Gözlerin açık bir roman gibi, çevirip çevirip okuduğum, içinde şiirlerin kaçamak yaptığı, en duygulu betimlemeleri saklayan değerli bir roman gibi..."

"Palavracı. Ben artık inanmıyorum zaten *gözlerin kalbin aynası* olduğuna ve *yalan nedir bilmez* denilen safsatalarına... Hepsini böyle konuşarak kendi tarafına çekiyorsun..." dedi suçlarcasına küs bir tutumla.

"Bir seni çekemiyorum, ne kötü! Asıl çekilmesi gereken kişi hâlâ karşımda. Uydusu bozuk wi-fi gibiyim, çizgilerim tam, kapsama alanına giremiyorum." dedi karısına yaklaşırken. "Hazır mısın?" diye sordu kabaca.

"Değilim. Karnım ağrıyor." dedi Rüya elini karnına bastırarak. Yüzü de ekşiyordu. Onun bu ciddi hâliyle irkilen Şahin endişeyle yanına yaklaşıp, önünde diz çöktü. Sandalyede oturan kızın gözlerine şefkatle bakarak, buz tutmuş ellerini avucunun arasına aldı. Korkuyla, "Hastaneye götüreyim mi?" diye sordu.

Rüya onun bu şefkatli hâline biraz olsun gardını düşürdüyse de, onun bakışlarını karnına çevirdiğini görünce, eski dişli hâline bürünmesi kolay oldu. Ellerini avucundan çekerek, bacaklarının üzerine düşmüş kocasının ellerini geriye tiksinir gibi ittirdi. Ama inatla ona aldırmayan Şahin usulca uzandı. Parmakları karıncalanıyordu. Daha önce karnına hiç dokunmamıştı. Çekindiği için bunu istemeyi de düşünmemişti.

"Do-dokunabilir miyim?" dedi hevesle.

"Hayır..." dedi Rüya koltuktan kalkarken. Adam olduğu yerde öylece kalmıştı. Rüya ona arkasını döndü, gözlerini kısacık kapatıp, dişlerini sıktı. Titriyordu.

Şahin yanından ayrılan karısına baktı. Merakla "Onu hissediyor musun?" diye sordu. Yeşil gözleri bir başka güzel parlıyordu bebeklerinden bahsederken.

"Bazen..." dedi Rüya elini henüz yeni şekillenmiş ve elbisenin altında ayva bir göbek gibi duran karnında dolaştırarak.

"Canını yakıyor mu?" dedi Şahin ilgiyle. Cevap beklerken yutkundu. Ağzı kurumuştu. Dokunsa, kızar mıydı? Yumruk olan elindeki parmakları karıncalandı.

"O kadar şiddetli hissetmiyorum hareketlerini. Arada çok hafif bir nabız atışı gibi. Gaz sancısı gibi..." dedi bakışlarını karnına dokundurarak. Yüzü ekşimişti.

"Önemli bir şey olmasın? İstersen doktora götüreyim seni?"

"Gerek yok." dedi onun sıcakkanlılığı kızı boğarak. Az önce pençe pençeye kavga ederken, ne ara bu kadar yakın olmuşlardı, afalladı. Sırf canını yakmak için "Hem bir şey olacağı yok ama olursa en fazla düşer. Bu saçma oyun da burada biter. Evlenmeye gerek kalmaz." diye homurdandı canını yakarak. Ancak daha bu fikrin dilinden düşmesiyle bile, vicdanı yerinden oynayarak sızlamaya, içine bir korku peydahlanmaya başladı. "Allah korusun." dedi içinden. Buna dayanamazdı. Bebeğini çok seviyordu. Kalbi ve vicdanı sızladı.

"Çok vicdansızsın." dedi Şahin ayaklanırken. "Canımı nereden yakacağını biliyorsun."

Rüya bakışlarını sertçe gözlerine çevirdi. Allah aşkına, nereden bilmişti? Bu konuda vicdansızdı. Elinden gelse ona bebeğini göstermez, *başkasından mı* diye sorduğu çocuğun tırnağını kurban ederdi ama işte... Vicdanı dayanmıyordu.

Sonra birden laf vurarak, "Ne yaparsam yapayım senin kadar vicdansız olamadım bak... Aldırmadım onu." dedi yüzüne tükürür gibi.

"En güzel günlerimizin içine ediyorsun Serçe. Hem de sırf gurur yüzünden. Bir kere yaşanacak bugünleri mahvedeceksin ve yarın biz barıştığımızda, bu yaptıklarına pişman olacaksın."

Onun şaşırdığını Şahin yüzünden okudu.

Kaşları çatılan Rüya hayretle yüzüne bakarken, "Senin hâlâ öyle bir umudun mu var?" dedi dişlerini sıkarak. "Yazık sana. Ne yaparsam yapayım içimdeki acı sönmüyor. Seni her gördüğümde, canım biraz daha fazla acıyor, sevgim biraz daha can veriyor."

"Bana hâlâ âşıksın yani, sonunda bunu kabul ettin."

"Aşk sensiz de yaşar Şahin."

"انى يدلّ عى امن ال انن إفـاذهب أن؟[19]" dedi Şahin onun lisanında.

"Aşk için sana gerek yok. Ferhat'la Şirin gibi, Kerem'le Aslı gibi..."

"Bu konuları konuşabiliriz. Konuştuğumuzda halledilemeyecek mesele yok..."

"Sen konuştuğunda... Kalbimin ortasına sapladığın hançer biraz daha derine kayıyor. Seni içimde öldürene kadar devam edeceğim. Sendeki beni de öldüreceğim, bendeki seni de!"

Şahin geçmişi deşmeye pek hevesli değildi, ama Rüya sanırım buna çok meraklıydı. Yüzündeki ifadeden bu konuya dair bir anlam çıkartmak gerekirse, bu mesele Rüya için çok

---

19) انى يدلّ عى امن ال انن إفـاذهب أن؟ (Bu muydu Bizim bitmeyen aşkımız ?)

önemliydi. Ama en kötü kısmı bu değildi. "O zaman çabalaman boşa. Çekip alnımdan vurmadığın sürece senden asla vazgeçmeyeceğim. Ya ölüm, ya sen..."

Kızın yüzündeki ifade bir an şefkatle dolup taştı. Ama bu çok uzun sürmedi. Cüretine kızarak öfkesinden kızardı. O kadar tedirgin, o kadar korkmuş olmasaydı, olacakları sezerdi. Ancak, tıpkı önceki gece olduğu gibi, duygular araya girmişti. "Ne ölümü? Sen kafayı yemişsin."

Şahin omuz silkti. "Senin gibi..."

Rüya somurtarak kaşlarını çattı. "Çekil git başımdan. Rahat bırak beni. Düğüne kadar seni görmek..."

"Niye ikide bir de böyle konuşuyorsun? Niye olanların sende hiçbir anlamı yokmuş gibi davranıyorsun?"

"Çünkü artık bendeki anlamını yitirdin Şahin!"

Onun bir şekilde kendinden bahsetmesiyle Şahin'in boynundaki damar kaygı verici bir şekilde seğirmeye başladı. Öfkeyle arkasını dönmeye çalıştı ama Rüya büyük bir cüretle onu kolundan yakaladı.

"Kaçma... Az önce konuşalım diyordun, konuşuyoruz işte." dediğinde anlamamıştı ama adamın yüreği de tıpkı kendisininkisi gibi kan ağlıyordu. "Yaşadığımız anların bir anlamı var mıydı Şahin? Benim sende cidden bir anlamım var mıydı, yoksa çocuk için mi?"

Bu şüphe bağrını hep yakacaktı! Soracak ve kurtulacaktı.

Şahin ağır bir hareketle yüzünü ona döndü. Bakışları, yoğunluğuyla onu kasıp kavururcasına içine işliyordu. Rüya onun kırgın gözlerine bakarken, konuşmakta zorlanınca, düğümlenmiş boğazından derin bir nefes aldı.

"Benim için vardı Serçe. Bana kızıyorsun ama sana yaptığım ilk hatada sen de benim ellerimi bıraktın... Bırakmam demiştin! Beni önce ellerinden mahrum ettin, sonra gözlerinden... Yüreğinden etmene izin vermem."

"Bu hata değildi..." diye tısladı Rüya yüreği yanarak.

Şahin de tıpkı Rüya gibi içinde bir nevi mücadele veriyordu. Rüya bilinçsizce elini sıklaştırdı. Kocasının kalın kolların-

daki kaslar parmaklarının altında kaskatıydı; tüm vücudundan âdeta bir gerginlik hissi yayılıyordu.

"Neden bu işi olduğundan da zor hâle getiriyorsun?" dedi Şahin yenik, yitik, bıkkın bir sesle.

"Ben mi getiriyorum? Asıl sen getiriyorsun. Ne yarım kalan yanımı tamamlayabildin, ne de benim dilimden anlayabildin... Gayet basit bir soru sordum aslında. Olup bitenler senin için ya bir anlam ifade ediyordur ya da etmiyordur."

"Bunu sorduğuna göre, ben sendeki yerimi cidden kaybetmişim..." dedi Şahin üzgünce. Dertlice elini şakaklarında gezdirdi. Rüya, onun yaralı bakışlarını başka yöne kaçırmasına izin vermeyerek, onun gözlerinin içine bakmaya devam etti. Bir şeyler söylemesini bekliyordu. Sert ve düşünceli yüzü işkence çekiyormuş gibi ızdırapla gerilmişti.

"Bebek olsun ya da olmasın, sen benim için değerlisin Serçe'm... Sen bendeki yerini hâlâ anlayamadın mı? Sen hayatsın!"

Bu söz ne güzel bir tasvirdi! Hayat! Her şeyin başlangıcı ve bitişiydi!

"Anlatmak istediğimi anlamıyorsun Şahin." dedi Rüya çile çeken bir sesle.

"Haklısın, anlamıyorum. Anlatsana bana?" dedi Şahin durgun bir ifadeyle.

"Yapamam." Bakışları sertleşti. "Görmüyor musun, bu iş asla yürümez. Biz eski biz olamayız. Hep karşımıza yaptığımız hatalar ya da söylediğimiz yaralayıcı sözler gelecek... Ben kendimle mücadeleye gireceğim, unuttuğumu sanacak ama en ufacık hatanda yüzüne vuracağım... Çünkü unutmayacağım."

Aman Allah'ım. Rüya bu söylediklerinin ne demek olduğunu daha net anlayınca, sanki kalbi boğazında düğümlenmiş gibi hissetti. Ona içini açıyor, artık eskiye dönemeyeceğini cidden anlatıyordu!

"Neden olmasın bizden yeniden bir..?"

"Çünkü tamamen birbirine aykırı ve düşünce bakımından zıt kişileriz. Üstelik sana güvenimi kaybettim."

"Ben sana tekrar öğret... "

Rüya öfkeyle onun sözünü kestirip attı. "Bana bir şey öğretmeni istemiyorum. Beni sevmeni, dokunmanı hatta öp..."

Ve sözleri kocasının apansız onu kendisine çekip, dehşet bir korkuyla dudaklarına kapanmasıyla yarıda kaldı. Rüya çırpınmak için kollarını kaldırdı. Daha omuzlarına vurduğu ilk yumrukla, bileklerinden sertçe yakalandı ve tüm sözlerini yalanlarcasına inleyerek hırçınlaştı. Kocasının kalın kolları arkasına çekilirken, elleri kalçasının üstünde sabitlendi ve kolları gerildi. Canı yanarak genç adamın sert tutuşuyla etkisiz hâle gelen elleriyle, kız acıyla inledi bu sefer. Onun iri elleri yüzünden gerilen kolları da fena acıyordu. Sonunda direnci kırıldı, ağzını konuşmak için açtığı ilk hamleyle, dudakları kocasının istilasına uğradı.

Dünya halı olmuş ayaklarının altından çekiliyordu sanki. Bedeni biraz daha acizleşti. Hiçbir hücresini kıpırdatamadı. Özlemişti onu. Hem de çok fazla. Şahin'in sıkıca ellerini kavrayan parmakları usulca yumuşadı, sıcak, ısrarcı, okşayan ve cezalandıran dudakları daha sakin ve hırçınlıktan, hoyratlıktan uzak bir şefkate, vuslata kavuştu. Okşar gibi, hasretiyle yanan ateşleri bedenine üfler gibi sıcacık öpüyordu. Rüya tam kendini onun öpüşlerinin etkisine koyuverecekti ki...

"Uyyy babanin şarap çanağı... Yine mi ediysun?"

Rüya panikleyerek kendini kocasının bedeninden, ağzını bal tadına bulanmış leziz dudaklarından ayırdığında, kapının girişinde alı al, moru mor olmuş Hatice Hanım'la karşılaştı. Yaşlı kadın kızarmış yüzüyle, gözlerini duvara dikerek "Ha ben sizı kavga ediy biliydım. Ne zaman gelsem bu hâlde..." dediğinde yüzünde hâlden anlarmış gibi bir gülümsemeyle bakışlarını onlara çevirdi. Barıştıklarına ya da barışmasalar bile o yolda olduklarına çocuklar gibi seviniyordu. Bu haberi dünürüne, biricik kankisine vermeliydi!

"Şimdi bu durumda barıştınız mi oli?"

Şahin hırsla, "Sen gelmeseydin barışacaktık ana." diye huysuzca hayıflandı.

"Ula ben ne ettum kine?" dedi.

"Kötü ettin, ana... Tüm inciri hışır ettin, tam yola gelmişti." dedi Şahin ağzının içinde.

"Ha oni ben mu ettim?"

"Sen ettun?" dedi Şahin kızgınca.

Rüya kocasının ayağına basıp "Zorba... Bağırma anneme..." diye bağırdı.

Şahin karısının yanağına düşmüş saçını, tenine kasti olarak değmek suretiyle kenara atarken, "Artık itiraz etme isteriseni Rüyacığım! Dışarıdaki seyircimiz buradakinden daha fazla..." dediğinde ağır tahrikle, Hatice Hanım kıkırdadı. Rüya bu azgın herife dişlerini sıktı.

"Beni tehdit edemezsin."

"Yok." dedi Şahin karısının dağılmış rujunu, işaret parmağını diliyle ıslatıp, çapkınca bakarak dudağının kenarından silerken. Bir anda, gözlerinde bir şeyleri yerine oturtmuş gibi bir pırıltı beliriverdi. Hem de aynı anda arzulu titreşimler...

"Sadece yapacağımı belirtiyorum Serçe'm. Asi olmazsan, bu senin hayrına olur. Kınan burnundan gelmesin."

Rüya hırsla öne doğru bir adım attığında, Şahin onun uzun elbisesinin kuyruğuna basarak olduğu yere mıhladı. Rüya dişlerini gıcırdatarak eteğinin kuyruğunu çekiştirirken, Şahin bir adımda yolunu kesti ve karısına kolunu uzattı.

"Her şey usulüne göre olacak." dediğinde koluna girmesini bekliyordu. Hatice Hanım "De hayde..." dediğinde Rüya dişlerini sıkarak kocasının ona nazik bir şekilde uzattığı koluna hırçınca baktı. Sonra istemeyerek kabaca girdi. Elleri gibi bacakları ve bedenide aslında heyecandan titriyordu. Filinta gibi duruyordu yanında, lacivert takım ona ayrı yakışmış, saçlarını kestirip tıraş olunca gün görmemiş artistlere taş çıkarmıştı. Birden içini kıskançlık duygusu kapladı. Lanet herif, bu kadar çekici olmak zorunda mıydı?

Kocasının bedeninden yayılan ısıyla, tüm dirayeti altüst

oluyordu. Yanında ilerlerken titreyerek, koluna biraz daha asılıp, merdivenlere yöneldi. Heyecandan bayılmadan önce şu adımlarını atsaydı, başka bir şey istemiyordu. Evin sıcak atmosferinden çıkıp insanı titreten havada, şalını göğsünde toparlayarak iyice asıldı. Arka bahçeye kurulan kına alanına giderken, hem heyecandan bayılmak üzereydi, hem de meraktan çatlamak. Daha önce hiç köy düğünü görmemişti. Tabii memleketlerinde düğünler oluyordu ama orada da âdetler bozulmuş gelinler ya nikâhtan, ya da düğün salonundan gidiyordu.

Alkışlar arasında bahçeye geçtikleri anda, silahlar ateşlendi ve korkuyla kocasının beline sarılarak kafasını göğsüne sokup, ürkek bir kedi gibi korunaklı varlığına sinen Rüya, "Ne oluyor, savaş mı başladı?" diye söylendi.

"Yok, kına başladı." dedi Şahin karısını gururla onları alkışlayan kalabalığa çıkarırken.

Rüya şaşkınca iş görmez dediği bahçeye bakıyordu. Burası resmen evrim geçirmişti. Işıl ışıl edilmiş bahçede sağa sola serpiştirilmiş meşalelere hafif rüzgârda dalgalanıyordu. Sıra sıra dizilmiş meraklı insan kalabalığına baktı. Tepelerinde rengârenk armut lambalar, ağacın dallarında kalpli kırmızı balonlar vardı. Topluluk plastik sandalyelerle birkaç sıra hâlinde köşedeki çadırın altına çekilmişti. Kimisi sohbet ediyor, kimisi ortada horon tepen gençleri izliyordu. Hava hafif serindi ama kimsenin umurunda değil gibiydi. Ufak çocuklar ise bağırarak ya da coşkuyla koşuşturarak, ortalıkta turluyordu.

"Masal gibi..." dedi dalgınlaşarak.

Şahin onun büyülenmiş hâline bakarken bir an nefes almayı unuttu. Bu gözleme tamamen hazırlıksız yakalanmıştı. Rüya şu hâliyle onu soluksuz bırakıyor, Şahin kimseye aldırmadan karısını alıp eve çıkararak, ona itiraz edemeyeceği şekilde sahip olmak istiyordu. Rüya kocasına baktı. Onun gözlerindeki arzuyu ve şehveti görünce, utanarak gözlerini kaçırdı. Zaten Rüya'nın bu konuda özel bir yeteneği var denebilirdi. O ne zaman arzuyla yüzüne baksa, hissederek ona bakıyordu ve

kabinde yakalanarak kızarıyordu. Kalabalık yavaşça etrafını kuşatırken, heyecandan tökezler gibi oldu.

Pek belli etmedi gerçi ama yine de kocasının bunu fark etmiş olduğundan, kuşkulanmadan edemedi.

Şahin karısının yüzüne bakıp gülümsedi. Ali arkasına kemençe ve tulum çalan ekibin almış "Başlayalum mi düğune usta?" diyordu sevinçle. Vural ise Kayra'yı kızgınca elinden tutmuş, söylene söylene bahçenin arka tarafına çekiştiriyor ve giderek öfkelenen Kayra sanırım adama küfrediyordu. Bunların evliliği başlamadan bitecekti bu gidişle, üstelik amcasının göz hapsine yakalandıklarının farkında da değillerdi.

"Birisini mi arıyorsun?" dedi Şahin karısının kulağına eğilerek.

"Vural, Kayra'yı ne zaman istemeye gelecekmiş, söyledi mi?" dedi Rüya kocasının yönlendirdiği plastik, üzeri dantel örtülü masaya yaklaşırken.

"Sanırım gelecek aya... Neden?"

"Yok bir şey, amcam ortalarda bir şeyler döndüğünden şüphelenmiş gibi bakıyor kızına." dedi babasının yanında oturan cin fikirli amcasını kaşıyla göstererek. "Gözleriyle her yerde kızını arıyor bak şimdi de."

Yerlerine oturduklarında, etraflarını öyle farklı bir atmosfer sardı ki, Rüya küçük dilini yutarak izliyordu âdeta. Yanına gelen kızlar kıkırdayarak bir şeyler soruyor, Meryem kızlarla sohbet ederken eski neşeli hâline kavuşmuş, kahkahalarını koyuveriyordu. Kızlar hevesle Meryem'e baktığında genç kadın kaşıyla "Hadi." İşareti verdi. Kızlardan biraz daha uzun olan Buke, "Abla sen de bize katılır mısın?" diye sorduğunda, Rüya sorgularcasına kocasına baktı. "Neye katılacağım ben?" der gibi kaşlarını kaldırdı.

Şahin başıyla katılmasını işaret edince, sırf kıllığına "Gerek yok." dedi. Bu tepkisine üzülen kızların yüzü asılınca, Şahin karısına yaklaştı.

"Kalkıyor musun?"

"Kalkmıyorum." dedi Rüya inatla. Şahin kolunu sandal-

yesinin arkalığına koydu. Eğildi ve onca milletin içinde çekinmeden yanağından öperek, kızı utandırıp kulağına fısıldadı. "Bir daha ıskalamam."

Ellerini kucağında yumruk yaptığı için tırnakları etine batan Rüya, kızgınca yerinden kalkarak üzerindeki şalını düzeltti. Onun tekliflerine uyum sağlamasıyla, kızlar sevinç çığlıkları attı.

Ali, Şahin'in başına dikildi, "Sen kalkmay misun?"

"Ben sizi izleyeceğim." dedi Şahin yine her zamanki gibi ağır abi formuna dönerek.

Ali aldırmadı. "Bari kendi düğununda yapma da. Bu gece oynayacasun... En son lisede oynamiştun, haturladun mi?"

Az sonra Şahin köyün gençleri tarafından zorla kaldırılarak çim kaplı piste çıkmıştı. Rüya kızların tarafında, Şahin erkeklerin tarafında karşı karşıya durmuşlar ve hilal şeklini aldıkları horon çemberini oluşturmuşlardı. Rüya yanındaki otantik köy kıyafeti giymiş kıza eğilerek "Ne yapacağız biz şimdi?" diye sorduğunda, ortaya gelen tulumbacı ve kemençeci ıslıklar eşliğinde herkesi selamladı.

Ali başını sallayarak "Kemal, eğer ha burdan hezeyanla gidersam, nefesun kurusun he mu?" dediğinde Kemal sevdiği kıza, Buke'ye çapkın bir bakış atarak, kızı utandırdı. Soluksuz kalır gibi, "Bu nefes Buke'ye kavuşmadan kurursa, ha bu köyü dağuturum..." diye bağırdı ve aşkını böylece herkese ifşa etti.

Ali de Butka'ya kavuşmadan buradan çıkmazdı! Ahdetmişti, bunu herkes bilecekti!

"İyi o zaman, sevduklarumuz içun!" dediğinde Rüya'nın yanındaki Butka adlı genç kız, Ali'ye kaçamak bir bakış atarak, dudaklarını dişledi ve utangaçça kıkırdamaya başladı. Ay bu kız ne tatlı utanıyordu! Rüya'nın birden bu kıza kanı ısındı. Ve Kemal Buke'nin gözlerinin içine bakarak tulumuna nefes verdiğinde, kızlar ellerini birbirine kenetleyip kollarını havalandırarak oynamaya başladı. Rüya horon oynamayı bilmiyordu ama her yurdum insanı gibi halay çekmeyi bildiği için, onlara çabuk ayak uydurmuştu. Herkes artık ifşa olan âşıkların merakıyla, Butka'ya baktı. Kızın atışmadan nasıl bir sonuçla çı-

kacağını, gelecekteki düğünün işareti mi yoksa bir karşılıksız aşkın daha hüsranı mı, herkes tüm bu sorunun cevabını merak ediliyordu. Ali gözlerini ona dikmiş, kızı utancından kızartırken, bir an olsun çekmediği aşk dolu bakışlarıyla ilk adımlarla atışmasına başladı.

ALİ
Ata binen ağadır
Atnı başi dağadır
İşit sevdiğum işit
Bu türkiler sağadır

BUTKA
Ben ketana girende
Çuha gibi dokurum
Ben türki söyleyende
Katip gibi okurum

ALİ
Atımi otlatırım
Kayadan atlatırım
Senin gibin kızlari
Türkiylan çatlatırım

BUTKA
Bahçelerde beklerim
Çift oldi köpeklerim
Çok afkurma Ali karşimda
Ben kendimi beklerim

Rüya burada bakışlarını kocasına çevirerek gülümsedi. Şahin zaten gözlerini bir an olsun ondan ayırmıyordu ki...

ALİ
Derin derin göllerin
Dibine dalacağum
Ahdettim, yemin ettim
Kız seni alacağum

BUTKA
Keçi çikar ağaca
Kulaklari alaca
Ula ben seni almam
Boşina girma borca

Herkesin kahkahası yükselirken, bu sözlere kırılan Ali hırslandı...

ALİ
Kırmizi çiçekleri
Ben yakama takarım
Butka seni alamaszam
Habu köyi yakarım

BUTKA
Arkasindan aşağa
Saçinin yumuşağı
Ben seni alır mıyim
*B*k yiyenin uşağı*

ALİ
Başindaki çömberin
Ben verdim parasini
Seni alan uşağun
Satarım anasini

BUTKA
Haburadan yukari
Dağa çikalim dağa
O kadar seveyisan
Ali acidim sağa

ALİ
Sari çiçekler açti
Saksilara dolaşti
Sen benimsın ben senin
Falci bize fal açti

BUTKA
Yüksek dağın kuşiyim
Selviye konacağum
İste beni bobamdan
Vermesa kaçacağum

ALİ
Bahçede çay ağaci
Yaprağı dizi dizi
Gel Butka'm kaçalim
Kimse görmesın bizı.

Rüya yüzünde kocaman gülümsemesiyle horonu bitirdiğinde, kızlar onu canıyürekten, erkekler ıslık ve alkışlamayla karşıladı. Kızlar kıkırdayarak, "Celun bizum köyli oldi da... Horon çeçi..." diye sevinç naraları attığında, Rüya utancından renkten renge giriyordu. Herkesin ona bakması ve gözlerindeki o garip gururun yanması onu şaşırtıyordu. Meğer Şahin ne çok seviliyormuş köyünde.

Şahin onu kollarına alıp dudaklarını şakağına yaslama hevesiyle karısına yaklaştığında, Ali arkadaşının kolunu tutarak geriye çekiştirdi. Kaşlarını çatarak "Uşağum sağa daha var." dediğinde Şahin kaşlarını kaldırdı ve Ali etrafa bakınarak

"Celunun babasu nereyedur? Şimdiluk atişma onlarun." diye seslendi.

Rüya ellerini nefes nefese yukarı kaldırdı. "Yok yeter, dahasını yapamam." dediğinde bir grup gencin koluna girdiği Cengiz Bey çekinerek kızının karşısına çekiştirilmiş, "Ben horon bilmem." diye hayıflanıyordu. Utancından yüzü kıpkırmızı ama gözleri gururla parlıyordu. Kızına baktığında, birden göğsü gururla şişince "Ama halay çekerim." dedi onu kırmamak için.

Ali keyifle "Yok, siz dans edecesunuz. Acidum sağa babaluk. Bu göbekle zorlamayim seni. Kalp, dalak, şeçer anlarsun ya..." dediğinde Şahin arkadaşını ensesinden yakalayarak kendine çekti ve dişlerini sıkarak, "Canina mi susadun Ali'm." diye tıslad.

"Yoo, cerçek dedum." dedi Ali dalga geçerek ve o anda Kemal tulumu üflemeye başladı. Cengiz Bey kollarına nazlısını alırken, Rüya ürkekçe yanaşıyordu babasına. Bir sürü kişinin içinde belki de onun nazlısı olarak ilk ve son dansıydı bu... Babasının gözlerinin buğulu bir aynadan bakıyor gibi sislendiğini gördü. Ve zaman geçti. Şarkı öyle güzel şekil bulmuştu ki dilinde, Burka'nın mistik sesi insanı büyülüyor, ezgiler sanki kelimelerden fırlayıp can bulduğunda, yürekler dağlanıyordu. Rüya kollarını babasının boynuna daha sıkı, kopmamacasına doladı. Cengiz Bey alnını kıymetlisinin alnına yasladığında, ikisinin de gözlerinden ırmak gibi yaş akıyordu.

Kiz babanun evine, yirmi sene durdun
Ananun kucağindan oy, nasil çiktun yürudun
Baban tasalanacak, gözleri yaşlanacak
Ayrilurken ananun oy, içi parçalanacak

İçune buruk sevinç, hem gider hem ağlarsun
Bundan sonra kocana, umuduni bağlarsun

Kışa döner yazlarun, kararur beyazlarun
Babanun evi gibi, geçmez orda nazlarun

Geçer cicim aylarun, bozulur ruyalarun
Daha sonra düşersun, derdine uşaklarun
Parlamaz yıldızlarun, dokunur yalduzlarun
Dünyanun hâli böyle, bahti budur kızlarun

Türkü bittiğinde, geride kızına sımsıkı sarılmış dertli bir Cengiz Bey ve ona sıkıca sarılmış ağlayan, gerçeğe dönmüş bir Rüya'sı vardı! Herkesin derdi kendine ağırdı... Ve Cengiz Bey'in derdi birden sanki hafiflemişti. Kızına daha bir sıkı sarıldı. Usulca sokuldu.

"Ve anlarsın ki... Bu dünyada neyi çok istersen, onunla sınanırsın!" diye kulağına fısıldadı.

O; şu dünyada en çok kızının mutluluğunu görmek istemiş ve sınanmıştı.

V şükürler olsun ki, sonunda görmeyi başarmıştı!

Bu sahneyi izleyen herkesin gözleri yaşlı, hepsi buruk bir mutluluğun hüznüne tanık oluyordu. Alnından gururla öptüğü kızını kollarından salan Cengiz Bey, gözlerinin yaşlarını elinin tersiyle kabaca sildi. Daha fazla hıçkırıklarını dudaklarının arasında tutamayacağını anlayınca, kaçar gibi giderken, nazlısını artık onun son durağı olan damadına teslim etti.

Rüya ise ağlayan babasının arkasından bakarken hâlâ kendisinde değildi. Cengiz Bey daha fazla dayanamayıp hızla giderken, onun arkasından atılan Rüya'yı Şahin kollarının arasına aldı ve nazik bedenine korunaklı kollarını doladı. Rüya kollarına sığınarak yüzünü kocasının boyun köküne gömüp, ağlamasına kaldığı yerden daha kuvvetlice devam etti. Onun hıçkırıklarına dayanamayan Şahin karısını eve götürürken, pistte duran kalabalık yeniden horon tepmeye başlanmıştı bile...

Kahkahanın ve bol gülücüğün eksik olmadığı kına sona

erdiğinde, herkes yorgunluktan perişan olmuş hâlde eve geçmiş, erkekler bahçeyi toplama işine girişirken, kadınlar bahçede çay içerek sohbete başlamıştı ve bu kadar yorgunluğu ve stresi iki canlı hâliyle kaldıramayan Rüya ise, çoktan odasına çekilip, kendisini uykunun kollarına teslim etmişti.

Diğer kınalarda olduğu gibi kızların başında kalarak eğlence düzenlenmesine Hatice Hanım daha fazla izin vermemişti çünkü Şahin özellikle kızlardan böyle bir hamle beklediği için annesini biraz sertçe uyarmış, Rüya'nın hassas durumunu göz önüne alarak artık dinlenmesi gerektiğini kibarca belirtmişti.

Sabah erkenden gidilen kuaförler ve bahçede konvoy için kurulan araçlardan sonra... Rüya'yı asıl şaşırtan düğünün kavgasız başlaması değil, gelinliğiyle kuaförden eve geldiğinde, kapıda bekleyen komşularının ona merakla ve beklentiyle bakmasıydı.

Eline verilen bir tabak yağa şaşkınca bakarken, onu kapıya bereket için sürdürdüklerinde yaşadığı merak ve balı yedirdiklerinde çıkardığı kıkırtılar, bir ömür kocasının gözlerine miras kalacaktı. Bu da yetmemiş gibi birden ayaklarının dibine atılan ot süpürgeyle ise neredeyse korkuyla sıçramıştı Rüya. Bu âdetleri bilmediğinden sebep, şaşkınca ot süpürgeye baktığında, tüm kadınlar sessizleşmiş bıyık altından gülerek geline merakla ne yapacağını izleyerek bakıyorlardı.

Rüya ise kafası karışık hâlde süpürgeyi ayaklarının dibinden kaldırdığında yolunu açmak için, alkış kıyamet kopmuş, kayınvalidesi büyükçe bir çömlek şekerli parayı mutlulukla ayağının dibinde kırmıştı, rengârenk şekerleri ve içinde bulunan kuru bakliyatları yoluna sermişti. Rüya sonradan öğrenmişti her şeyin anlamını... Eğer gelin süpürgeyi yerden kaldırmadan üzerinden aşıp geçerse pasaklı, kaldırırsa hamarat ve temiz olduğunu belirten âdetleri çok ilginçti.

Heyecanla beklenilen zamandan sonra, otele gidilmiş ve kısa bir zaman sonra nihayet nikâh sorunsuzca olup bitmişti.

Rüya otele gidene kadar Şahin'le çatışmasına devam etti

ama ne zamanki otele ayak bastı, babasını ve annesini hayatında ilk defa bu kadar gururlu ve mutlu gördü, birden duruldu. Huysuzluğunu bir kenara bırakmış, bir günlük ateşkes imzalamıştı. Şahin de sanki onun bu durgun hâlini anlamış gibi, üzerine fazla gitmemiş, anlayış gösterip pek sataşmamıştı. Oteden çıkarken amcası ve yengesi Kayra'yı alarak havaalanına gitmek için yola koyulmuş, Meryem ve Rüya'nın çok sevdiği cici teyzesi de Tayfun'un aracıyla yola düşmüştü. Annesi ve babası bu gece otelde kalarak düğüne gelen misafirlerini ağırlayacakları için henüz yola düşmemişlerdi.

Şahin ve Rüya düğün aracının arka koltuğunda sessizce otururken, Şahin gözlerini karısının ağlamaktan kızarmış yüzüne odaklamış, bir an bile olsun çekmeden sessizce duran durgun hâline bakıyordu. Hatice Hanım ön koltukta Vural'la sohbet ederken, aklındaki birkaç soruyu da dilin süzgecinden geçirmeden duramıyordu. Bu mutlu günlerinde düğün şoförleri Vural olmuş, yanında gün boyunca yer alıp kafasını şişiren kişide elbette Kayra olmuştu.

"İyi misin?" dedi Şahin hâlâ karısına kuaförden çıkarken ki hayran bakışlarını atarken.

"Değilim..." dedi Rüya dürüstçe. Çünkü düğün bitip son aile resimleri çekilirken gerçek, yüreğine büyük bir hezimetle oturmuştu. Rüya artık ne kadar çırpınırsa çırpınsın, hiçbir şey eskisi olmayacak, o eski uçarı, nazlı kız bir daha karşısına çıkmayacaktı. Bundan sonra Rüya umursamaz olamayacak, havai hareketlerde bulunmayacaktı çünkü hem evlenmiş, hem de anne olma yolundaki ilk olgun adımlarını çoktan atmıştı.

Şahin uzandı ve karısının kucağına kenetlediği elini usulca kavradı. Rüya gözlerini kapatıp yutkunurken, genç kızın elini dudaklarına götürüp usulca öptü. Rüya elini çekmeye kalkınca ise bırakmadan indirip, elini dizinin üstüne koydu, elini de çekmesin diye üzerine sıkıca kapadı. Rüya önce kocasının dizinde duran eline baktı, sonra gözlerini yukarı kaldırarak ona ilgiyle bakan gözlerine. Ona uzun uzadıya, ateşli bir bakış

atarken "Bu kötü günleri sana unutturacağım. Söz." dedi içinden gelen tok sesiyle Şahin.

Bu gecenin anlamını biliyordu elbette Rüya. Şahin kesin hayallere kapılmış, bu gece ile ilgili düşünceler kurmaya başlamıştı. Şu hâli bunu ele veriyordu zaten. Her ne kadar Rüya kocasıyla daha önce birlikte olmuş olsa da, masum yanına sinmiş kalan hayâsıyla, yanaklarının kızarmasına engel olamıyordu.

Şahin usulca ona doğru eğilirken Rüya nefesini tuttu. Şahin dudaklarını kulağının dibine yaklaştırarak, "Hâlâ geç değil balayı için, kabul et!" diye kibarca emretti.

Rüya onun kulağına usulca fısıldayan nefesini hissederek değil, balayı fikrini düşünerek ürperiverdi. Bedeni birden alev alarak yanmaya başladı. Nefesleri sıklaşırken, kocasının tenine vuran teni seğirdi. O gözlerine öyle daha önce hiç kadın görmemiş gibi ne istediğini belirterek arzuyla baktıkça, bacaklarının arasında nabız gibi atan hareketlenmeyi es geçemiyordu. Çünkü bunun sebebi onu köşeye sıkıştıran arsız Şahin'in hain emeline itaat eden elleriydi. Bu sıcak titreşimlerin kaynağı, onun ne demek istediğini belirtircesine ve anı anına tüm benliğini sahiplenircesine kalçalarında gezdirdiği elinin verdiği hisli.

Parmaklarının, onca kabarık gelinlik kumaşının üstünden tenine sürtünüşünü hissetmesi garip ve muhteşem bir hisli. Şahin, kalçasını çimdikler gibi sıkarak, onu düşüncelerinden koparırken, Rüya onun her dokunuşuyla, tamamlanmış hissine kapılarak ürperdi. Bu ufacık kaçamak dokunuşlar, ona dokunduğu zamanları hatırlattı. Maziyi hatırlayınca da, o ellerin ve dudakların bedenine yaptıklarını hatırlaması... Geç kalmamıştı. Dudaklarıyla yaptıklarını hatırlayınca da, bu sabah kimseye aldırmadan odasına gizlice girerek, onu nasıl öpücükler eşliğinde uyandırıp, zevkten gözyaşlarının eşiğine gelmemek için harcadığı zamanı hatırladı. Sonra da kendisinin onu hakaretleriyle odadan kovarken nasıl yıprattığının acısını hatırlayarak, bir nebze olsun kendine geldi. Ama geç kalmıştı.

Kendini kasmak için çıkardığı boğazından yükselen o boğuk, haz dolu inleme, hâlâ kocasının kulaklarında çınlıyordu. Rüya onun dokunuşundan kurtulmak, nefesini ensesinde hissetmemek için elini avucundan çekti. Kapıya doğru kayarken, koluyla kocasını biraz geriye ittirerek, arzunun o tatlı sıcaklığıyla âdeta kendinden geçmeden dirayetini ele aldı.

Aniden silkinip, nerede olduğunu, yanlarında kimlerin olduğunu hatırlatarak kocasına ters bir bakış attı.

İçinden kimsenin onları izlemiyor olmasını dileyerek hemen gözlerini cama çevirip, iyice kapıya sindi. Eyvahlar olsun, bu öküze karşı olan ihtiraslı hislerinin hiç ayarı yoktu. Üstelik daha dokunmadan, sadece geçmişi ve sabahki öpücüğünü hatırlatarak gözleri yarıya kadar kapanmıştı! Kendi dikkatinin dağılmaması, onun dikkatini dağıtması gerekiyordu ama ona ne zaman kızsa, hep kafası karışıp büyüsüne kapılan kendisi oluyordu. Buna kızdı.

"Balayı âşıkların işi, bizim gibi düşmanların değil..." dedi dişlerini sıkıp, en nihayetinde kendine gelerek.

"İşte, asıl bizim gitmemiz gerek ki, düşmanlık sona ersin."

"Niye, beni orada kand..." dediğinde hemen sustu. Az daha ağzından bir şeyler kaçırıyordu!

Şahin sinsice gülümsedi.

"Bunun için oraya kadar gitmeye gerek yok ki Serçe'm, bunu burada da pekâlâ yapabilirim."

"Seni öldürürüm..." dedi Rüya dişlerini sıkarak.

"Kalbimden vurulan bir ölüyüm ben zaten, geçmişim seninle öldü."

"Sevme beni Şahin..."

"Ben seni sevmiyorum ki..." dediğinde Şahin kadifemsi sesiyle... Rüya irkilerek başını öyle bir hızla çevirdi ki yüzüne, Şahin yanağına dokunarak usulca devam etti. "Sen kendin seviliyorsun Serçe'm... Sen kendin seviliyorsun. Hem candan, hem de yürekten..." dediğinde Rüya'nın dudakları şaşkınlıkla aralandı ve Şahin çenesine usulca dokunarak küçük şaşkın ağzını kapattı.

Neyse ki düğün, takı töreni derken, ona verecek olan tüm sinirlerini tüketmiş, geri de ona... Yorgun ve yumuşacık bir Rüya kalmıştı. Sonunda bu olayı da, kına gecesi gibi kazasız belasız atlatarak, eve dönmüşlerdi. Vural aracı durdurduğunda, Şahin önce inerek karısının kapısına yaklaştı. Ayağının dibine toplanmış gelinliğinin kuyruğunu tutarak, onun usulca inmesini sağladı. Eline uzandığında, Rüya yüzüne sert bir bakış atarak, omzuyla kocasını yolundan çekti ve hırçınca yürümeye başladı. Şahin iç çekerek arkasından baktığı sırada, aklında onu kaybetmeye ne kadar yaklaşmış olduğu endişesi yankılandı. Eğer ailesi, Rüya'nın babasını bu evliliklerine ikna etmesiydi, Şahin babasını sevdiğine ikna edemeseydi... onu sonsuza kadar kaybederdi.

Ama şimdi Rüya'yı geri kazanmıştı. Öfkesini bitirip tamamen, sonsuz sevgisini de kazanacaktı ve bir daha asla onu bırakmayacaktı. Rüya arkasından yetişip, gelinliğinin kuyruğu takılmasın diye tutan düşünceli kocası sayesinde, kabarık gelinliğinin eteklerini kaldırarak içeri geçti. Eşikten girdiği an, bakışları kapının girişindeki valizlere kaydı. Rüya "Bunlar kimin?" diye sormak için bakışlarını dışarıda telefonla konuşan, arabasına yaslanmış Vural'a çevirdi. Sanırım yine Kayra'yla konuşuyorlardı, soramadı.

Şahin karısının eve girmesine yardım ederken, Hatice oğluna yorgun hâliyle dönerek "Acıktınız mı?" diye sordu.

Elindeki tül yığınını yere bırakan Şahin, "Yok anne. Otelden çıkmadan önce odada bir şeyler atıştırdım ben ama Rüya pek bir şey yemedi." dedi düşünceli bir hareketle. Genç kız elini beline koyarak, "Ben pastayla doydum zaten. Canım istemiyor." diye yorgunca söylendi.

"Tamam o zaman, yemekler hazır duruyor dolapta..." dedi Hatice Hanım hızla merdivenleri çıkarken. Rüya iyice tuhaflaşan kayınvalidesinin arkasından kısacık bakmış ve gelinliğinin eteğini sürükleyerek, uzun, nakışlı kuyruğunun hışırtıları arasında salona geçmişti. Yeni aldıkları devetüyü ku-

maşlı bej rengi oturma grubunun koltuğuna çökerken, sırtını yorgunca geriye yasladı.

Şahin salon yerine annesinin peşine yöneldi. Yaşlı kadın odasına girmiş, hazırladığı ufak valizine unuttuklarını yerleştiriyordu.

"Senin gitmen hiç iyi fikir değil anne... Bunu duyunca delirecek..." dedi Şahin yüzünü düşürerek. Hatice Hanım doğrulup yakışıklı oğluna baktı. Nasılda yakışmıştı siyah takım oğluşuna, filmlerden fırlamış büyülü bir prens gibi yakışıklı ve göz alıcı olmuştu. Baktıkça bakası geldiği birtanesine, gururla ve yüreğinden kopup gelen sevgiyle yaklaştı. Yanağına şefkatle dokundu asık suratlısının.

Kıkırdayarak "Biz, onun sana koz olarak kullanacağı her yolu tıkadık... Evde kafanı kıracağı biblolardan, terliklerden ve kepçelerden hariç, savunmasını kuvvetlendirecek bir şey kalmadı. Koca evi ardiyeye taşıdık neredeyse..." dediğinde, birden gerçeği ifşa eden yanakları kızardı. Boğazını çekinerek temizleyip, "Gerisi sağa kaldı. Al gönlüni, kandur da..." diye tamamladı sözlerini.

Şahin annesinin öğütlerini alarak, hazırlanması için onu yalnız bırakıp aşağı salona indiğinde, bakışları yorgunluktan kendinden geçmiş karısına kaydı. Bir top tül yumağı gibiydi kabarık gelinliğin içinde. Beyazın en sadesi, işlemenin en asiliyle süslenmiş, bedeninin her bir santimini sararak onu kanatsız bir meleğe benzetmişti. Saçları tepesinde hafif topuz yapılmış, uzun duvağı ensesine iliştirilmiş ve hafif gelin makyajıyla güzelliği bir kat daha perçinlenmişti. Şahin ona bakarken yine nefes alamadı. Onu kuaförde ilk gördüğü anda da kalbi böyle bozuk ritimde atmıştı. Şu hâliyle, nazlanması ve kollanması gereken bu nazlı kadın, dünyanın en güzel manzarasını izletiyordu ona ve tüm sıkıntılarına ferahlık, düşüncelerine huzur veriyordu.

"Sen yorulmadın sanırım, hâlâ kapılarda dikildiğine göre..." dedi Rüya kocasına bakmadan, elini ağrıyan şakağın-

da dolaştırırken. Ve girişten boğuk sesiyle, Hatice Hanım seslendi. "Şahin, dedenin mesini[20] bulamadım oğlum nerede?"

"Portmantoya kaldırdım ben onu, kaybolmasın diye." dedi Şahin annesine bakmak için girişe yönelirken.

"Tamam oğlum, buldum..." diyen kadın "Şunu da al Vural, tamamdır." dediğinde, Rüya da bir şeylerden işkillenerek yerinden kalkıp, girişe yöneldi. Hatice Hanım telaşla üzerini değiştirmiş, yanındaki ağzı açık valize bir şeyler tıkıştırıyordu.

"Bir yere mi gidiyorsun anne?" dedi şaşkınca yerdeki valize bakarak.

"Ablama gideceğiz kızım?" dedi Hatice Hanım gözlerini ondan kaçırarak. Yanakları al al, kirpiklerine gizlenen gözleri suç bastırıyordu.

Rüya kalbi çırpınarak, "Rı-Rıza Dedem de gidecek mi?" diye sordu.

"Yok, o zaten gitti Meryem'lerle... Son anda ikna ettim valla. Ben uçakla gideceğim." dediği gibi oğlunun boynuna sarılan Hatice Hanım, "Dediklerimi unutma. Üzme kızımı. Üstüne de çok gitme. Suyuna git biraz." diye tembihledi yine kaçıncı kez olduğu gibi.

Birden kalbi çırpınan, panikleyen Rüya huysuzlanarak eteklerini topladı ve hırçınca yanına geldi. Hatice Hanım valizini alınca, kollarını açarak önüne geçti, "Ne gitmesi ya... Kalıyorsun." diye emrederek kadının çantasına atıldı ve birden çekiştirmeye başladı.

Hatice Hanım valizini geri çekerek, "Kızım saçmalama... Vural dışarıda bekliyor, uçağa geç kalacağız." diye söylendi.

Rüya yüzünü asarak, ağlamaklı bir bakışla "Bunu planladınız başından beri değil mi? Beni bu deliyle yalnız mı bırakacaksınız?" diye hesap sorarak saçmaladı.

"Ah öyle olacak... Sonuçta o deli senin artık resmen kocan.

---

20) "Mes." Yaşlıların sık abdest aldıklarında, ayaklarını üşütmemeleri için giydikleri deri ev botu.

Unuttun mu, daha bugün *evet* dedin." dedi Hatice Hanım kapıya atılırken.

Rüya peşinden yürüyerek yüzünü asıp, "İyi o zaman, bekle ben de giyineyim. Kalmam ben bununla tek başıma." dediğinde, Hatice Hanım gelininin boynuna sarılmak için döndü. Başını sallayarak kızar gibi, "Tövbe tövbe... Hangi evde görülmüş gelinin düğün gecesini dışarıda geçirdiği." diye hayıflandı. Genç kızın afallamasından yararlanarak yanağından öptü. "Hadi kalın sağlıcakla." diyerek kapıya atıldığında, Rüya kızgınca kapıya ilerledi ama Hatice Hanım'ın kapattığı kapının önüne duvar gibi dikilen Şahin, koluyla kapının girişini kapatarak, "Hayrola, sen nereye?" diye sordu.

Rüya ona sadece derin bir öfkeyle baktı.

Neden yine karısının ona bakıp gereğinden fazlasını gördüğü izlenimine kapılıyordu? Her şeyi görüyordu da... Acıdığını, kanadığını, onsuz nefes alamadığını göremiyor muydu? Yüreğinin cız edip sıkıştığını hissetti. Günlerdir ona güvensin diye taklalar atarken, artık yorularak "Bitsin bu eziyetin!" diye defalarca bağırmak istiyordu. Ama Rüya her seferinde diliyle olmasa bile gözleriyle onun güvenini hak etmediğini, neticede onun sadece kalbini kıracağını anlatıyordu. Lanet olsun, kendini her şeye çabucak, körü körüne nasılda kaptırarak aptallık etmişti!

"Rüya, sen ne yaptığını sanıyorsun?" dedi Şahin kolunu kapıdan çekmeye çalışan karısına tepeden bakarak.

Rüya ona göz ucuyla bir bakış atıp, "Babamların yanına gideceğim. Hâlâ oteldeler." dedi kızgınca koluna bir kez daha asılırken.

"Kimden izin aldın peki?" diye sordu Şahin dişlerini sıkarak. Ciddiydi. Hem sert hem de ciddi...

"Kimden alacağım be. Çekil önümden!" dedi Rüya bir adım geriye gidip, ona ters ters bakarken.

"Rüya saçmalıklardan kule kurdun. Kendine gel artık. Ben izin vermiyorum gitmene. Adımı kuzuya çıkarmana izin vermem."

"Ne kuzusu?" dedi kız saf saf.

Şahin tek kaşını küstahça kaldırınca, onun gözlerinde yanan tehlikeli ışıltıyla kızın nefesi kesildi. Gözleri anladığı ayıp gerçekle irileşirken "Millete ne senin kurt mu, kuzu mu olduğundan arkadaş..." diyerek kapıya tekrar atıldı ve ayakları yerden kesilerek, bir top tül yığını gibi kocasının kolları arasına tünedi. İki gündür bir köşede durup, onun için bir şey ifade etmesi gereken kadına, başka bir adammış gibi kur yapmaktan sıkılmıştı Şahin. Şu hâli sonu görünmeyen bir tünelde ağır ağır, ızdırap çekerek ilerlemek gibiydi. Bunu kabullenemezdi. Ve bir şeyler yapması gerekiyordu.

Şahin kaybetmeye mahkûm olduğu bir savaşın mücadelesini vermek istemiyordu artık. Kayıtsız kalmaya çalışmak, işe yaramıyordu. "Bırak beni, sen kendini gerçekten kocam olarak görmekten ne zaman vazgeçeceksin? Değilsin, kocam değilsin ve olmayacaksın. Babama gideceğim."

Ve Rüya bu son söylediğiyle sabrının sonunu süpürüp götürmüştü. Ne demek kocası değildi, babasının yanına gidecekti!

Kendini telkin etmek için hep, direnci kırılacak, aklı çelinecek, nihayetinde bu işi sonuna kadar götüremeyecek, kabullenecek diyordu... Ama Rüya inatla bu *sevmiyorum* masalına direniyordu. Dişlerini sıktığında, Rüya'nın bakışları tepesinde ona hükmederek bakan kocasının sertleşmiş yüzüne kaydı ve tüm tüyleri korkuyla diklendi. Adamın yüzünden ve tüm eklemlerinden kanının çekildiğini görünce, onun dişlerini ne kadar çok sıktığını fark ederek acı çekiyormuş gibi inledi.

Bir şeyler yapması gerektiğinin bilincine vararak, bir küfür savurdu.

"Ağzını topla, sabrımı tükettin." dedi Şahin dişlerini gıcırdatarak.

Tek bir hamleyle karısını kucağına alınca, hırçınlaşan kadına kızarak "Kıpırdanıp durma, ikimiz de düşeceğiz" diye azarladı.

"Ya deli misin be adam, bıraksana beni. Zorla mı?" dedi Rüya kocasının omzunu yumruklarken.

"Yok, biz de zorlama falan. Her şey isteyerek..." dedi Şahin karısını evin girişine götürürken. Oradan merdivene yöneldi.

"İstemiyorum arkadaşım işte, bırak..." dedi Rüya basamaklardan düşmemek için, kısacık bir süre onu ittirmeyi durdurarak.

"Ben senin arkadaşın değilim Serçe... Önce bunu hatırla." dedi Şahin bir an gelinliğinin kuyruğuna basıp tökezlerken, ağzının içinde küfrederek.

Rüya panikleyerek, "Ya kardeşim, bıraksana düşeceğiz..." dedi kocasının omzuna sert bir yumruk daha vurarak.

"Çok ütopik hayaller kuruyorsun Rüya, kardeşin asla olmayacağım."

"Şahin?" dedi Rüya dişlerini sıkarak.

Bu seslenişe itaat eden Şahin, gözleri arzudan kararmış hâlde karısının yüzüne baktı. "Söyle sevgilim..." dedi tatlıca. Ağzından bal damlıyordu sevgilim derken. Kız bir an ne diyeceğini unuttu. Aklı karıştı, gözlerini onun yeşil gözlerinin büyüsünden kurtaramadı. Tam ona kapılıyordu ki, kendine gelerek, iç geçirdi. Kocası odalarına girmek için ayağıyla kapıyı açarken, kız bakışlarını onu hipnotize eden gözlerinden çekti.

Rüya yatak odasının kapısına dehşetle bakarak, "Beni odaya sokarsan... Seni... Seni öldürürüm." diye bağırdı.

"Ben sana zaten ölüyorum." dedi adam ona misilleme sözleriyle devam ederek.

Rüya kocasının kollarından kopmak için omuzlarını ittirdi. "Yaaa, niyeti mi bozdun adam, azdın mı gitsene ya..."

"Hem de uzun zamandır... Bunun suçlusu sensin..." dedi Şahin kaşlarını kaldırarak.

Yanakları kıpkırmızı kesen Rüya, "Git soğuk duş al o zaman..." dedi dirayetini korumak için. İçerisi ne sıcak olmuştu bir anda!

"Rüya, aklıma kötü kötü şeyler sokuyorsun kadın, sonun

hiç iyi olmayacak." dediğinde Şahin tehditle, ona galip gelen bir bakış attı. "Duşu birlikte alalım o zaman..." diye ahlaksızca öneride bulundu.

Rüya onun niyeti bozduğunu anlayınca, ağlamaklı hâlde kollarında çırpınarak, "Bırakmazsan çığlık atarım." diye tehdit etti.

Şahin karısının ayaklarını yere bastırdı. Ona tepesinden galibiyetle bakarak, "At sevgilim... Namımız yürüsün." diye tepki verdi.

"Alçak... Pis sapık." dedi Rüya bir adım geriye gidince, gelinliğin uzun eteğinin kuyruğuna takılan ayağı yüzünden kısacık sendeleyerek... Yanakları al al olmuş, gözleri mahcup ve ürkekti. Ağa yakalanmış balık, kafese girmiş serçe gibiydi. Onu kollarına alarak olduğu yerde sabit tuttu Şahin, Rüya ayakları üzerinde durduğu ilk anda kocasını ittirerek kollarından kurtuldu. Bu dokunuşlar kalbi için hiç iyi değildi. Doğuracaktı. Valla pat diye heyecandan doğuracaktı! Titreyen eli heyecanla alnına taşındı, yutkunurken soğuk terler akıtmaya başladı. Oy bu gelinliğin içinde terden kokarcaya dönecekti. Elini yüzünde yelpazeleyerek odanın içinde iki ileri bir geri yürümeye başladı.

Onun bu şaşkın hareketiyle Şahin çenesini kenetleyerek, dişlerini sıktı. "Rüya, son çırpınışların..."

Rüya duygularını ele vermemekte fazlasıyla deneyimli olduğundan, bu sefer yalnızca ifadesiz bakışlar atarak dik dik baktı. Allah için kendini hiç belli etmiyordu!

"Gitmeyecek misin?" diye sordu. "Of!" diye sanki nefes alamıyormuşçasına.

Ama Şahin inatla cevap vermedi. Arsızca gözlerini üzerinde gezdirip durdu. Kocasının ona arzuyla attığı her bakışla, Rüya'nın sırtından aşağı belli belirsiz bir huzursuzluk hissi yayılıverdi. Kanı kaynıyor, bacaklarının bağı çözülüyordu. Şahin onu düşündüğünden çok daha fazla arzuluyor, bu arzuda kızı etkiliyordu hain adam. Ve bunu göstermekten artık zerrece çekinmiyordu. Aniden kendini bu odada kapana kısılmış

bir serçe gibi hissetti. Bu odada, bu şehirde, hatta bu dünyada... Her şey üstüne üstüne gelmeye başladı, nefes alamadı.

Kocasının omzunun üzerinden kapının olduğu yöne baktı. Ancak adam, kasten mi yoksa kazara mı yaptığına emin olamadığı bir hareket yaptı. Dudaklarını dişleyerek, hızla nefes almaya başladı. Şahin gözlerini kıstı, kurnaz düşünceleriyle onun ne planladığını anladı ve çıkışını engelleyecek şekilde, hafifçe yana kayarak yer değiştirdi. Şimdi kapının tamamı, Şahin'in iri gövdesiyle kapanmış şekilde duruyordu. Rüya tüm umutları sönmüş gibi omuzlarını yenilgiyle indirdi. Yanaklarını şişirerek sıkıntıyla ofladı.

"Rüya, bu oyunu bitir artık, inadının bizi yaralamaktan ileriye gitmediğini gör... Ya da dur sen, bunu ben sana kanıtlarım..." dediğinde Şahin tehditle, kızın gözleri anladığı gerçekle apansız irileşti. Korkuyla yutkunurken, geri geri gitti. Bacağı yatağa takılınca, ayağı kuyruğuna dolandı ve kıç üstü yatağa oturdu. Şahin kapıyı ayağıyla sertçe kapatarak, ona doğru uzun bir adımla yaklaştı. Gözleri tepesindeki avizeden sızan ışıkta tekinsiz bir pırıltıyla parlaklığa kavuşmuştu. Rüya'nın kalbi telaş içinde çarpmaya başladı. Ama nedendir bilinmez, cüssesi gözüne oldukça tehditkâr görünüyordu. Var gücüyle olduğu yerde sabit durmaya gayret etti. Ay, bu adam tüm dirayetini, dermanını, sükûnetini, hatta cesaretini tek bir bakışıyla tüketiyordu.

Çenesini inatla dikleştirerek, "Sana kadın olmayacağım." dedi inatla.

"Bunun için geç kaldın aşkım..." dedi Şahin. Ses tonundaki ilgisizliği fark ederek, ona kirpiklerinin altından kaçamak bir bakış attı. Sanki artık onun söylediklerini tiye almıyor, kendi istediğini okuyordu kocası. Öküz! Kırıldı kız ve kendini o anda binbir parçaya ayrılacakmış gibi bir basınç altında hissetti. Ne zamandır içine attığı duygular, meydan okuyan sözlerinin ve bakışlarının kışkırtmasıyla kabarıp taşmıştı. Varlığını inkâr ettiği, aralarındaki çekimi itiraf etmek istemediği

duyguları... Dile getiremeyeceği kadar yoğun olan hisleri vardı ve o bunları yok sayıyordu...

Şahin ona böyle galip baktıkça, Rüya'nın gözleri kararır gibi oluyordu. Yüreği yanıyordu. Başı dönüyor, yer ayaklarının altından kayarken, canı acıyor ama aynı anda acıyan yarasına üflenir gibi oluyordu.

Şahin üzerindeki ceketi usulca çıkarıp, camın önündeki koltuğun üzerine koydu. Rüya hızla nefes almaya başladı. Alnında ince bir ter tabakası birikmeye başlamıştı. Lanet olsun zaten onu siyah takımın içinde gördüğünden beri, aklı kalbiyle çatışıp duruyordu bir de şimdiki hâli... Of, yanıyordu. Eli yine farkında olmadan yüzünü yelpaze gibi serinletmeye başladı. Şu hâli hayallerini zorluyordu. Beyaz gömleğin her eklemini saran gergin kumaşı, kaslarını gergin bir şekilde ortaya koyuyordu. Rüya kocasını takımla hayal edemezken, o hayallerinin ötesinde bir şekilde karşısında can buluyordu.

Şahin hiç sesini çıkarmadan, gömleğinin kol düğmelerini çıkarırken, Rüya soluksuz kalarak "Ya adam, balatalarını mı sıyırdın? Korkutuyorsun beni, git başka odaya..." diye bağırdı. Korkmak mı? Evet, korkuyordu ama adamdan değil, kendi iradesinin artık iyi çalışmamasından ve adamın üstüne azgın teke gibi atlamaktan, cidden korkuyordu. Ah Allah'ım, içindeki bu kudurmuş kız nereden tünemişti! Bugünün önemi belliydi ve hoşgörüsüz öküz de kesin bunun için zaman kolluyordu, içindeki arsız kızla saklambaç oynamaktan da yorulmuş, her an ebelenmeye müsait olmuştu... Of Rüya'm, kızım senin işin çok zor lan, en iyisi bayılmış numarası yap...!

"Bu oda benim odam." dedi Şahin bir an kafasını yaptığı işten kaldırıp, gözlerine şimşekler eşliğinde bakarak.

Kız boğazına yağlı bir urgan geçmiş gibi soluksuz kaldı. Adam ağzını sert bir çizgi hâlinde gerdi. Rüya'nın içinde kabaran cesareti kırılıp gitti.

Ama bunu yapmak zorundaydı. Yumruklarını sıkmaktan parmakları avuçlarına batıyordu. Derin bir nefes alamadığı için, her şeyi bir çırpıda söyleyiverdi.

"Artık benim odam oldu. Bundan sonra ben kalacağım, sen değil..."

Ona bir süre öylece baktı Şahin, ardından sıkılmış bir iç çekişle başını salladı. Rüya onun arkasını dönüp gideceğini sandı ama beklediğinin aksine Şahin kollarını bitirip kravatına uzandı. Karısına sertçe bakarak, "Bana katlanmasını öğreneceksin o zaman. Burası benim de evim." dedi huysuzca.

"Ama bir süre ben kullanacağım. Bu odada yatamazsın."

Şahin karısına baktı. "Ben de öyle söyledim işte, bir yerde anlaştık... Birlikte kullanacağız."

Şahin gömleğinin düğmelerini açarken, Rüya yutkunarak "Ama..." diye birden panikle bağırdı. Ama o düğmeler tek tek açıldıkça, nefesleri tek tek kesildi. Tıpkı, sözleri gibi.

Ona ihtiraslı bir bakış atarak ağzını kurutan kocası, "Neden, sen mi açacaksın?" diye sordu. "Hadi kalk, üzerini çıkarmana yardım edeyim." diye öneride bulundu onu çıldırtarak. Ne kadar rahattı arkadaş...

Rüya aniden irkildi. Adamın ne söylemesini beklediğini bilmiyordu, ama bunu beklemediği kesindi. Yerinden fırlayıp kapıya yöneldi. Şahin karısını belinden yakalayarak ayaklarını yerden kestiğinde, Rüya hırçınlaştı. "Bana dokunmanı istemiyorum." diye çırpınarak bağırmaya başladı.

Şahin içinde aniden kıvılcımlanan öfkenin, suçluluk duygusunu delip geçtiğini hissetti. "Rüya saçmalamayı bırak, sana istemediğin bir şey yapmayacağım. Elini tutmak için bile kırk takla atıyorum... Ya öpsem diyorum, kesin kan çıkarır... O yüzden sadece sarılıp yatacağım."

Onun suçlayan gözleriyle, hiç çekinmeden kocasının yüzüne baktı. "Sarılma. Sarılmanı istemiyorum."

Adam sanki onun cevabını kasten yanlış anlamış gibi, "İstiyorsun." dedi.

"İstemiyorum adam, seni istemiyorum..."

Şahin karısını yere bıraktı. "O zaman bunu kanıtla!" diye buyurdu.

"Nasıl kanıtlayayım? Daha ne diyeyim sana işte. İs-te-mi-yo-rum diyorum ya..." dedi tek tek üstüne basarak.

Şahin zeki gözlerini kıstı. Yüzünde kurnazca bir dalgalanma oldu, Rüya onun bu manidar hareketle, ne ifade ettiğini anlayınca dehşetle içini çekti. Kaybedecek çok şey vardı. Bu yüzden riski göze almayacaktı.

"Beni senden uzak tutmayacaksın o zaman." dedi Şahin.

Bu sözlerden sonra onun neden sessiz kaldığını anlamışa benziyordu. Ama bilmediği, sesinin uyaran tınısında, zihninin derinlerinde susturmaya çalıştığı o küçük, hırçın kızı uykusundan uyandırıverdiğiydi.

"Bu senin işine gelir tabii. Bu oyuna gelmeyeceğim. Bana sarılmana, dokunmana hatta yaklaşmana izin vermeyeceğim."

"Neden vermeyecekmişsin bir düşün bakalım! Korktuğun ne Rüya? Bana inanman mı, inadının yıkılması mı? Yoksa senin de benim gibi sabırsızlanman mı? Üstelik bu oyun değil. Biz evlendik. Öyle gizlice değil, telinle duvağınla bak..." dedi aklını başına devşirmesi için sertçe. Gözlerini açmalıydı artık. Tamam, onun kendisine doğru koşarak gelmesini beklediği yoktu ama söylediklerine inanabilir, en azından bir kerecik şefkatli bir bakış atarak yaklaşabilirdi.

Rüya kocasını süzdü durgunca. O yakışıklı yüzüne kazınmış olan pişmanlık, evet, hatta utanç, ifadesinden başka hiçbir şey değildi gördüğü ama inatla kendini kandırmaya devam etti. İnkâr etti pişman olmuş bir Şahin gördüğünü. Bebek için yapıyordu kesin! Kalbini dolduran o sevinç bir anda dağılıp yok oluverdi.

Onun içinde karmaşayla çatıştığını fark eden Şahin sırtını dikleştirdi. Hemen söze girerek, "Beni istemediğini kanıtla. Sana dokunduğum zaman kaçma ya da konuşmaya çalıştığımda geri tepme. Ben de içindeki yerimin tamamen bittiğini göreyim, buna inanmama izin ver o zaman. Bu hâlin beni daha çok kamçılıyor. Üstelik küçük bir çocuk gibi sürekli mızmızlanıp nazlanıyorsun, ne istediğin belli değil. Şımarık Rüya. Prenses değilsin sen uyan artık..." dedi.

Karısının koyulan gözlerine baktı. Gözlerindeki o kederi ve dile getiren soruyu okuyunca irkildi. Çocuk olmadığını zaten biliyordu ama öyle davranıyordu işte...

Rüya birden duruldu. Yorgun ve insanın içini sızlatacak kadar kırılgan bir şekilde başını aşağıya eğdi. Şahin onu bu çaresiz hâliyle kollarına almak için sabırsızlandı. Kollarında teselli edemeyeceği için ise kendine bir kez daha kızdı. Gözlerinin etrafında hüzünlü gölgeler belirmişti. Parlak cildi her zamankinden daha soluk görünüyordu. Şahin bir an bu inadından pes ederek, ona istediğini vermek için, içinde uyanan o çaresiz arzuyla mücadele ederek dişlerini sıktı.

Ve Rüya birden başını kaldırıp, gözlerini kocasının canını alırcasına yüzüne odakladı. Savaşmadan pes etmeyeceğini bilmesi gerekirdi. Koyu gözleri buz gibi ve kelimenin tam anlamıyla merhametsiz bir ifadeyle bakarken, "Ayrı odalarda kalacağız." diye belirtti.

Şahin üstüne kasvet çökmüş gibi bir ifadeyle ağzını gerdi, "Aynı odalarda kalacağız." diye belirtti.

"Ayrı yataklarda yatacağız." dedi Rüya inatla.

"Sana sarılmazsam, beni istediğini ya da istenmediğimi nasıl anlayacağım?" diye gerçeği dile vurdu kocası. Çok zekiydi ve bir o kadar sabırsız...

Eğer onu kendini savunmak zorunda bırakarak konuyu dağıtmaya çalışıyorsa, taktiği işe yaramayacaktı. Rüya başını gururla dikleştirdi, "Ne zamana kadar o zaman?" diye sordu.

Elinden gelse *bir ömür boyu* derdi Şahin ama onun yerine, "Bir ay." bedi. Biliyordu ki, bir hafta ona dokunmasına izin verse, sonunda istediğini alacaktı.

Rüya kocasına inansın mı, inanmasın mı bilmiyordu.

"Üç gün." dedi.

"Olmaz. Bir ay." dedi Şahin inatla direterek.

"Bir hafta." dediğinde tongaya düşen Rüya düşünmeden, Şahin apansız atladı bu teklife. "Anlaştık!" Hemencecik itiraz etmeden sazanlık yapmasıyla, kız tuzağa düştüğünü anladı. Ama iş işten çoktan geçmişti. Çok saftı, çok! İçi ezilir gibi oldu.

Söylemeyi umduğu kelime bu değildi. Daha az gün söylemeliydi... Ah Rüya, içindeki salak iki gün demeden sus istersen!

Şahin kızın yenilgiyle çökmüş omuzlarına sert bir bakış atarak, "Ben duşa giriyorum. Senin soyunman biraz uzun sürecek gibi..." dediğinde arsızca bakarak, çapkınca göz kırptı. Birden aklına gelmiş gibi, "Ama yardım istersen, bilemem." diye söylendi.

Rüya ondan beklenmeyen bir çeviklikle eğildi, kabarık eteklerinin arasında ayağındaki terliği alarak, kocasının karpuz kafasına fırlattı. O anda Şahin kapıyı çoktan kapatmış olduğu için, kapıda şaklayan terlikle, suratı asıldı. Karpuz kafasını dörde bölememiş, bir de onun oyununa gelmişti. Şahin kapıyı açarak, "Dikkat etsene kızım, daha yeni yaptırdım, o biz..." dediğinde kafasına isabet eden yastıkla, lafları ağzında yarım kaldı.

"Lan... Bunların acısını senden fena çıkaracağım." dediğinde öküzleşerek, anında geri vites yaptı. Bu kız onu çileden çıkarıyordu. Kafasına ikinci terliği yemeden kapıyı yemen kapattı ve terlik yine kapıda şakladı.

Az sonra etraftaki o savaş naraları kesilmiş, ev derin bir sessizliğe gömülmüştü. Şahin duştan çıkana kadar yatağın üzerinde oturup, düşüncelerinin içinde boğularak bekledi Rüya... Yanağına süzülen yaşları silerek garip bir yalnızlıkla sarsılırken, daha şimdiden annesini ve babasını özlemişti. Sanki çok ayrı kalacaklarmış gibi... Neden ağlıyordu bilmiyordu ama garip olan sanki bir daha asla onların evinde kızları olarak kalamayacağı ve hep bir misafir olacağı hissinin içine yaslanmasıydı. Rüya bacaklarını karnına çekip, yatağa ne zaman çıktığını bilmiyordu. Hatta Şahin'in duştan çıkıp, yanına gelerek kollarını bedenine sarmasını bile, hatırlamıyordu. Genç adam temiz kokusunu ona huzurla armağan ederken, dudaklarını karısının saçlarına yaslamış, ona teselli eden sözler fısıldıyordu.

Yanağındaki gözyaşlarını koluna silen Rüya huysuzca

burnunu çekerek, "Ben annemleri özlerim..." dedi dertli düşünceli.

Şahin garip bir buruklukla gülümsedi. "Sık sık göreceksin merak etme."

"Ama artık evlerindeki gibi olmayacak hiçbir şey..."

"Olmayacak, senin evin burası... Benim yanım." dedi Şahin iç geçirerek. Gurur muydu göğsünü şişiren!

"Ben yine de özledim onları..." dedi Rüya lafı değiştirerek.

"Yarın, gitmeden evvel göreceksin zaten."

"Ama gidecekler işte..." Başını kaldırıp kocasına umutla baktı. Şahin yüzüne merhametle bakarken, yanağındaki ıslaklığı parmaklarıyla temizledi. Rüya iç geçirerek burnunu çekti. Dudaklarını yalayıp kendi gözyaşlarının tadını alırken, "Ben de onlarla gideyim..." dedi saf saf.

"Olmaz." dedi Şahin sertçe kestirip atarken. Merhametli adam anında yok olmuş, yerine zalim bir koca gelmişti.

"Geri gelirim sonra..." diye yalan söyledi Rüya.

"Bana bak, sence ben salağa mı benziyorum oradan?" dedi Şahin dişlerini sıkarak. "Hem bana söz verdin, bir anlaşma yaptık."

Rüya dalgınca burnunu kocasının göğsüne sürttü ve tenin-den yayılan temiz sabun kokusunu alınca, irkildi. Ona sarılmış dertleşiyordu. Öfkelendi. Nemli kollarından kurtularak "Çekil... Fırsatçı." diye azarladı adamı.

"Bak gördün mü, sen gardını indirince nasıl da güzel anlaşıyoruz." dedi Şahin pişmiş kelle gibi sırıtarak. Bakışları kocasına inat sulanırken, burnunu küstahça kaldırdı ve burnu aktı. Karizması çizilmiş hâlde, yüzünde akmış sürmesiyle, burnunu çeke çeke banyoya yöneldi. Bu adam her bulduğu fırsatta sarılırsa, işleri vardı zaten. Of, aklını başına al Rüya, daha önünde bir hafta var. Evet, eziyetle geçecek bir ömür gibi uzundu bu zaman.

Az sonra Rüya duşunu almış, gelinliğin ağırlığından kurtulmuş, ferahlamış hâlde odaya girdiğinde Şahin odada yok-

tu. Nemli havlusunu peteğin üzerine asmıştı tertipli öküz ve ondan beklenmeyen bir nezaketle onu yalnız bırakmıştı.

En azından az da olsa mahremiyet kazanan Rüya, saçlarına sardığı havlusunu düzelterek dolabın başına geçti. Kapısını açtığında biraz şaşırdı. Bu dolap bu kadar boş muydu ya? Neyse, annesi fazlalıkları almış olmalıydı. Çekmeceyi çekti. İlk çekmeceye gecelik takımlarını koyduğuna emindi, ama hiçbiri yerinde yoktu. Bir rahibe kadar kapalı olan penye takımları hava olup uçmuştu resmen. Onun yerine daha önce hayatında görmediği, antin kuntin gecelikler yerleştirilmişti. Dişlerini sıkarak, bunları hangi ince zekâlının aldığını düşünürken, bir tanesini eline aldı. Hatice Hanım almazdı, bu kadar özeline tecavüz etmezdi! Yani ona sormadan mahremiyetine dalacak bir kadın değildi o! Annesi alsaydı, ballandırarak şunu şuradan, şu markadan aldık diye hemencecik anlatırdı.

Rüya şüphelendiği gerçekle gözlerini irice açtı. Türkan ablası çok meraklıydı bu sapık geceliklere... Yok ya, onu odasının sınırlarında pek görmemişti, kadının günahını almamalıydı... Elindeki geceliğin altı ipek şifon, üstü tamamen tüldü. Ne yani, bunu giyen kızını kapatıp, memelerini hava alsın diye mi açıyordu? Ve ensesinde hissettiği ürpermeyle, bakışlarını çekinerek kapının girişine çevirdiğinde, Şahin'i elinde yemek tepsisiyle donmuş hâlde ona ateşler içinde bakarken buldu. Bakışları birleştiğinde, onun gözlerinde gördüğü edepsiz ışıklarla, bakışlarını havada asılı unuttuğu eline çevirdi ve sanki elini arı ısırmış gibi derhâl, geceliği çekmeceye tıkıştırdı. Hey Allah'ım, öküzün aklına karpuz kabuğu düşürmekte üstüne yoktu. İlk çekmecede yoksa diğerindeydi kesin ve bunu alanı elbet bulacaktı! Sanki onlardan bu saçmalık abidesi yatak fantezisini o istemişti. Bu tülden gecelikleri alana yedirecekti. Ant içti!

Şahin elindeki tepsiyi komodinin üzerine koyarken, Rüya kızarmış ve sinirden çakmak çakmak yanan gözleriyle tüm çekmeceleri aramış, taramış ama bir tane gecelik takımı bulamamıştı. Ve en son çekmeceyi açtığında, bir not buldu.

"Üzgünüm tatlım ama balayındasınız; inzivada değil, cennette geçecek... Ve cennette giysi olduğunu pek duymadım...

Kayra..."

O Kayra'yı eline bir geçirdiğinde, kanadını kıracak, cennete değil ama cehenneme VİP uçuşunu kendi elleriyle gerçekleştirecekti. O hin aklını çitileyip ayıp fikirlerden arındırmadan da asla rahat etmeyecekti.

"Pantolon giyer, yine yarı çıplak yatmam." diyerek çekmeceyi kapatıp, dolabın kapağını açtı ve gördüğü görüntü karşısında, ikinci şoku yaşadı! Bir tane bile pantolonu dolabında yoktu. Sadece elbiseler ve penyeleri vardı.

"Bir şey mi arıyorsun?" dedi Şahin kaşlarını kaldırarak ilgiyle.

"Geceliklerim yok..." dedi Rüya hüsranla.

Şahin gülümsedi ve ilk defa o bıcırığa içinden teşekkür etti. "Kayra yıkayacağını söylemişti."

"Ben onu bir yıkayacağım, o ince zekâsı olduğu yerden kopacak. Etlerini çitileyeceğim o gelgit akıllının." dediğinde sertçe çekmecenin başına oturdu. En usturuplu geceliğin hangisi olduğunu araştırmaya başladı ama bunu çekmecenin içinde yapmak, o kadar zordu ki. Arkasını dönmeden "Odadan çıkar mısın? Üstümü giyeceğim." diye buyurdu.

"Çıkamam. Karnım aç." dedi Şahin inatla. Almıştı tabii ayıp kıyafetlerin kokusunu tazı gibi...

"Annene tok olduğunu söylemiştin." dedi Rüya yalan söylediği için suçlayarak.

"Şimdi açıktım..."

"Sen tam bir domuzsun." diye ufak bir feryat koyuverirken, beyaz takımı alarak, hırsla banyoya yöneldi. Üzerini giyip hüsranla dışarı çıktığında, hâlâ üzerinde nemli bornozu vardı.

"Üzerini giyeceğini sanıyordum. Bir şey mi oldu?" dedi Şahin endişeyle.

Rüya kapalı yakasını biraz daha örttü. "Giydim zaten." Kırgın yüzünü düşürüp, homurdanarak bakışlarını ayağındaki terliklere sabitledi. Nemli saçlarını omzundan geriye çekti. Evet, giymişti ama o minik şey hiçbir yerini kapatmamıştı. Üstelik her yeri gerildiği için, üzerindeki statik elektrikten saten tenine eldiven gibi yapışıyordu.

Şahin tepsiyi tekli koltukların önündeki sehpaya koydu. "Hadi gel, bir şeyler ye."

Rüya en başta başını belaya sokan inadını devam ettirerek, "Canım istemiyor." diye söylendi.

Şahin yerinden kalktı. "İstemese bile, oğlumuz için yemen gerek. Lütfen." dedi kibarca. Karısının elini tutup, nazikçe koltuğa oturmasını sağladı.

"Bu kadarı bana çok." dedi Rüya tabağında gördüğü bir ordu doyuran yemeğe bakarak. "Hem sen aç değil miydin? Hani senin tabağın?" dedi çünkü tepside bir tane servis vardı.

"Ben bunu yersem doyarım." dedi Şahin elindeki ufak parça, mısır ekmeğini göstererek. "Hadi başla."

Güya aç değildi Rüya. Kocasını tabak yıkama derdinden kurtarmış, bir güzel sünnetlemiş şekilde teslim etti. Son lokmasını yutarken, geriye yaslanıp "Patlayacağım." dedi. "Yakında bin kilo olacağım."

Gözlerini karısının minnacık bedeninde dolaştıran Şahin, "Bu hâlde mi?" derken ufak bir kahkaha attı. Onun aç değilim dedikten sonra tabağı yemeden durmasına, dayanamamıştı. Gülüşünün artık kulağa çok daha coşkun gelen derin, tok tınısı, genç kızın vücudunun her bir yanına sımsıcak ürpertiler yayıyordu. Gözleri kocasının yüzünde dolaşırken, onu güler-ken görmeyi ne kadar özlediğini hatırladı ve vicdanı ezilerek kalbi kırgın atmaya başladı.

Şahin ciddileşerek, "Olmazsın merak etme." dedi şefkatle. "Bu hâlin bile iskelet gibi, kim der içinde bebek taşıyor diye."

İkisi de birden sustu. Etraflarını garip bir sis bulutu sardı. İçlerini karıncalandıran bir etki saldı bedenlerine. Şahin ona

garip bir bakış attı, yanakları hemen kızaran Rüya aniden nabzının fırladığını hissetti.

Şahin o anda bir şeyler döndüğünü fark etmişti. Tabii ki fark etmişti; gözlerinden hiçbir şey kaçmayan bu adamın, fark etmeyeceği şey yoktu. Rüya artık ona karşı gardının düştüğünü saklamıyordu. Şahin tepsiyi mutfağa götürmek için odadan çıktığında, Rüya içinde terden piştiği bornozundan kurtulmak için hamle yaptı. Hemen dolabının başına geçerek, üzerindeki bornozunu yatağa attı ama daha kapısını açamadan "Bardağı unutmuşum." diyen kocasının sesiyle olduğu yerde donup kaldı.

"S*ktir!" demişti Şahin elindeki tepsiyi sıkarken.

Karısı aynalı dolabın karşısında, üzerinde minnacık, beyaz satenden ve iri göğüslerini tamamen şeffaf bir biçimde sergileyen dantellerle, karşısında masumca eğilerek duruyordu. Düz, sütun gibi bacakları artık daha kuvvetli duruyor, hafif kabarmış göbeğini geren kumaş kalınlaşmaya başlayan belinin kavisini ortaya seriyor ve incecik, tek bir dokunuşuyla kopacak gibi duran askıların tuttuğu tüller, ona aklını kaçırması için işkence ediyordu. Şahin'in ağzı kururken, bedeni ateş almış barut gibi patlama anına hazır hâle geldi.

Rüya'nın üzerinde transparan sayılabilecek kadar ince ve mini bir gecelikle karşısında duruyor olması, ona, kocalık haklarına, nefsine ve iradesine haksızlıktı. İşkence gibi bir hâlde ona bakmak ama dokunamamak... Lanet olsun. Nemli saçları beyaz tenine akıyor, ışık teninin üzerinden kaymak gibi geceliğine süzülüp parlıyordu.

Rüya homurdanarak dolabın kapısını kapattı ve olan olmuş hâlde, kıpkırmızı yüzüyle heyecandan ve utançtan titreyerek, yatağa geçti. Kaçacak başka neresi vardı!? Kocasının şaşkın bakışları altında pikeyi kaldırarak, çenesine kadar çekip, içine iyice büzüldü.

Hâlâ kapının eşiğinde donmuş vaziyette duran kocasına bakmadan, "I-ışığı kapatır mısın?" diye sordu usulca.

Kendine gelen Şahin sehpada unuttuğu bardağı alarak, odadan çıkarken sessizce ışıkları kapattı.

Az sonra bulaşıkları makineye atarak işkence çeker gibi odasına gelen Şahin, bir an kapının girişinde duraladı. Bakışları yatağa kaymış, nefes alamıyormuş gibi genzine yumrular sıralanmıştı. Ona baktıkça, bedeni kasılıyordu. Odayı onun eşsiz kokusu sarmış, sadece komodinin üzerindeki gece lambaları aydınlatıyor, ama bu onun tüm ayrıntılarını sergileyen o gecelikle pikenin altında yattığı gerçeğini kapamaya yetmiyordu. Şahin usulca yatağa yanaştı. Alnına sıralanan ter damlalarına inat, yutkunarak kalbinin sesini dinlemeye başladı. Sanki ona daha önce hiç dokunmamış, saçlarını hiç koklamamış, nefesini soluğuna hiç kazımamış gibi heyecanlanmaya devam ediyordu. Toy bir delikanlı gibiydi yağız bedeninde atan cahil yüreği. Nasıl da hevesli, nasıl da sevgi dolu, nasıl da heyecanlıydı...

Sadece sarılıp yatmak da yeterdi ona. Sarılmasına izin versin, o bile her şeye değerdi. Pikeyi kaldırıp usulca altına girdi. Şimdi dakikalar geçerken ömürlerinden, ikisi de sırtüstü yatmış, gözlerini tavana dikmiş, dışarıda hafif bir uğultuyla yağan yağmuru dinliyorlardı. Bir süre sonra Rüya'nın heyecanla sıklaşmış nefes alış verişleri normale kavuşunca, Şahin elinin içine yanağını alıp, yatakta yan dönerek karısının yüzünü seyretmeye başladı.

Rüya onun dikkatle kendini süzdüğünü hissettikçe, tüm tüyleri ayağa dikilerek, nefes alamayacak hâle geldi. Zaten bu pikenin altında neredeyse çıplak gibi ona açıktı, bir de böyle içine işleyerek bakması... Çenesine kadar çektiği pikesinin göğüs kısmı öyle hızlı kalkıp iniyordu ki, heyecanının şiddetini bu bile ele veriyordu.

Şahin usulca uzandığında, gözlerini sıkıca kapadı. Ellerinin altında sinerek titredi. Kocası ona dokunmak yerine, yastığına dağılmış saçlarını parmağının arkasıyla okşadı. Onca zaman bunu hayal etmişti. Yastığına ipek saçlarının dağıldı-

ğını, sıcaklığının teninde yandığını, soluklarının kulağında yankılandığını...

Eli karısının yanağına uzanınca, Rüya gözlerini kapattı. Derin bir nefes alarak hızlı hızlı dışarı verdi. Şahin usulca yanağına dokundu. Rüya öleceğini sandı. Kızın o saf, cezbedici hareketlerinin verdiği hisle, kan kasıklarına akın etmiş, damarlarını bir sıcaklık dalgası kaplamıştı. Rüya kocasının yanağındaki elini parmaklarının ucuyla indirmek istedi. Ona duyduğu sevgiden şüphe etmişse bile, artık edemezdi. Günlerdir onun için yaptıklarından sonra, mantıklı düşünürse edemezdi. Kendiyle olan saçma savaşı nihayetinde sona ermişti. Oda kocasına çevirdi başını. Yanağında serkeşçe dolaşan parmakları çekmek yerine, kendi titrek eli kocasına uzandı ve yanağına bilinçsizce taşınarak, sadece bir an ona dokunmuştu. Ve hemen sonrasında ne yaptığını kavrayarak, geri çekmeye çalıştı ürkek elini ama Şahin buna izin vermedi. Kuvvetli parmaklarını avucuna hapsederek, onun buz gibi olmuş elini yanağına yasladı. Dokunmak istediği gibi sımsıcak bastırdı yeni tıraş olduğu yumuşacık tenine. Karısının, avucunun içinde ısınmaya başlayan elleri yumuşacıktı. Kadife bir kumaş gibi... Parmaklarını, kastığı çenesinin sert hatlarında dolaştırdı ve avucunun içini dudaklarına yasladı. Soluklarını kızın avucunun içine verirken heyecanla, dudaklarının sıcacık dokusuyla yokladı tenini...

Rüya, kocasının gözlerini kapayarak, eliyle masumane bir özlemle aşk yaşamasını izlerken, tenlerinin temas etmesiyle vücudundaki tüm kasların ürperdiğini hissetti.

Şahin karısının buz gibi olmuş parmaklarının uçlarına dudağına sürtüp, ufacık, baştan çıkarıcı iğneler saplar gibi bir hamleyle öptü. Rüya başı dönerken, hasretle başparmağını ağzına doğru kaydırdı. Şahin parmağını dudaklarının arasına alıp, emmemek için kendini zor tuttu. Rüya ona neler yaptığından bihaberdi. Sadece usulca kocasının dudaklarını başparmağıyla okşuyordu. Kocası ellerini ondan uzak tutmakta ne kadar zorlandığını belirtircesine inledi.

Şahin usulca, arzudan kararmış gözlerini yüzüne dikti. İşte o an ne yaptığını kavrayan Rüya, gözlerini panikleyerek irice açmış, endişeyle ona bakıyordu. Ufacık bir dokunuşla ikisinin de yoldan çıktığını anladığında, onun kapıldığı dehşeti yüzünden okuyabiliyordu Şahin. Ve ne ara birbirine temas ederek vücutlarını birbirine yasladıklarını bilmiyordu ama kendi kalbinin hizasında onun kalbinin deli gibi çırpınışlarını hissedebiliyordu. Gözlerindeki acıyı ifade eden yüreğini hissettikçe, kalbinin can acısı onu âdeta bir cam parçası gibi yaraladı.

Rüya inler gibi, ağlamaklı gözleriyle ona bakarken, kurdun kapana kıstırdığı kedi yavrusu gibi insaf dileniyordu. Ellerinin titremesini engellemeye çalıştı ama adamın bakışları öyle yoğundu ki, çaresizce tüm benliğiyle avucuna düşürüverdi. Kalp atışlarının kuvvetinden içi sanki dışına çıkacaktı. Birden çekildi onun sıcaklığından, kocasının şaşkın bakışları arasında hareketlendi. Sırtını kocasına dönerek, ellerini bacaklarının arasına koydu ve çaresizliğine sessizce ağlamaya başladı.

Şahin onun soluklarının sığlığından anlıyordu üzüldüğünü. Usulca sokuldu karısına. Kollarını beline dolayarak, çenesini boyun köküne koydu.

"Özür dilerim Serçe'm... Yaptıklarım için, kırdıklarım için... Yaraladığım için özür dilerim."

Rüya onun gerçek bir pişmanlıkla koyulan sesini duydukça, artık sessiz sessiz ağlamıyordu. Hıçkırarak ağlıyordu.

"İçimi acıtıyorsun." dedi hıçkırıklarının arasından. "Unutamıyorum."

"Biliyorum."

"Unutmayacağım. Yüreğimi söktüğün günü unutmayacağım." dedi yataktan fırlayarak kapıya yönelirken ama daha bir adım atamadan kendini kocasının kollarında buldu. "Sana yapma dedim... Gururuna esir olma, kıyma, inanma onlara diye yalvardım. İnanmadın bana. İnanmadın. Suçladın."

"Özür dilerim."

"Dileme." diye haykırdı tüm titrek sesiyle ama o kadar zayıftı ki sesi, kendisi bile zor duydu hıçkırıklarının arasından. "Dilediğin hiçbir özür, içimdeki yaraları iyileştirmiyor."

"Bırak o zaman ben sarayım açtığım yaraları... Zehirlediğim gibi merhem olayım, şifa olayım."

"Nefes alamıyorum... Sen bana dokununca, nefes alamıyorum. Sözlerin kulağımda çınladığında ölüyorum."

"Rüya'm..." dedi Şahin artık debelenmeyi bırakmış, hıçkırarak ağlayan karısını kendine çevirerek. Islak yüzünü elleri arasına aldı. "Bana bak..." Rüya başını sağa sola oynatarak bakmak istemeyince, yüzünü elleri arasında sabitledi ve alnını alnına yasladı. "Bana bak Serçe'm, bana bak lütfen. Gözlerime bak..."

Rüya yüzünü kaldırarak kocasının üzgün gözlerine baktığında, Şahin yutkunamadı. "Seni ağlattığım için, sana kıydığım için... Ben... Ben hayvanının tekiyim..."

"Öküzsün işte." dedi Rüya hıçkırarak.

"Sana inanmadığım için salağın da tekiyim."

"Aptalsın."

"Ama bu aptal sana köpekler gibi âşık... Ölüyorum senin için kızım, ölüyorum..." dedi Şahin karısına sımsıkı sarılırken.

Rüya onu güçsüzce ittirerek uzaklaştırmaya çalışırken, "Kandırıyorsun beni. Yine ilk tökezlemede elimi bırakacaksın." diye haykırdı.

Şahin dudaklarını saçına dokundurup yüz sürerek, dudaklarını kulağına yaklaştırdı. Nefes nefese, "Bırakmayacağım." diye defalarca tekrarladı. "Bak ben seninle yaşıyorum kızım. Sensiz ölüyüm. Gözümden yaş akmıyor ama her an, her saniye kalbim ağlıyor. Rüya'm. Ben sensiz nefes alamıyorum."

Dudaklarını yanağına dokundurdu. Gözyaşlarını yüzünü kavrayan eliyle değil, dudaklarıyla sildi. "Affet..."

Rüya kocasının yüzünü elleri arasına aldı. "Bebeğimi kaybedecektim..." dedi içli içli onu suçlayarak. "Hem de bana inanmayan bir adam için... Eğer onu kaybetseydim, seni o

zaman hiç affetmezdim." Bunu düşünmeyi bile yüreği kaldırmıyordu, ama böyle bir ihtimal olduğunun bilincindeydi. Gerçekten ölebilirdi.

Rüya şikâyet ederek kocasına daha sıkı sarıldı. Sanki onu bir daha hiç bırakmayacakmış gibi kollarındaki sert kaslara tutundu.

"Kaybetmedin... Etmeyeceksin de... Bebeğimiz bizimle."

"Öyle..." dedi burnunu çekerek. Artık biraz daha sakinleşmiş, ağlamak ve içindekileri dökmek onu rahatlatmıştı.

Rüya onun mutluluğu için bunca zahmete girmesine takılmış, öyle çok duygulanmıştı ki, anlatmaya kelimeler yetmiyordu. Kalbi âdeta sıkışır gibi oldu ve ne istediğini biliyordu. Biliyordu... Dünü unutmalıydı, yarın olacakları kontrol edemezdi, ama şu anı edebilirdi...

"Bana şarkı söyleyeceksin" diye emretti kocasına.

"Söyleyeceğim."

Rüya'nın ağlamaklı dudaklarında buruk bir gülümseme belirdi. Bunun kötü bir fikir olduğunun farkındaydı ama düşünmek bile istemeyeceği kadar çok sefer ispatlandığı üzere, iş kocasına ve inatlarına geldiğinde budalanın teki olup çıkıyordu.

Şahin karısını sonunda kollarında hırçınlaşmadan tutarken, onun gardını indirmesine çıngınlar gibi seviniyordu. Sıkıntılı durumundan dolayı alnı boncuk boncuk terliyor, kan damarlarında alev gibi dalga dalga yayılıyordu. Karısının saçlarından yayılan tarçının o yoğun aroması, içine işleyen o baygın bisküvi kokusu, tenindeki hafif aromatik parfümü etrafını sarıyor, duyularını ihtirasla sarhoş ediyordu. Karısının bedeni fazlasıyla yakınında, kendi arzusu ise fazlasıyla güçlüydü. Ona yapmak istediği şeyler gözünün önünde canlandıkça, benliği deliye dönüyor, kalbi patlamaya hazır hâle geliyordu.

"Şiirde okuyacaksın bana. Hem de adam gibi bir şiir." dedi bu suskunluğu burnunu çekerek bozan Rüya. Yanakları kızarmış, nemli gözleri sulu sulu parlamıştı.

"Okuyacağım."

"Bir daha bana karışmayacaksın!" Bu rica değil emirdi ve hiç Şahin'e göre bir 'kip eki' değildi.

"Sınırını bildiğin sürece sorun yok."

"İstediğimi giyeceğim." diye diretti Rüya.

Onun kavga yapmak için yol aradığını düşünen Şahin sakin ve yumuşakça, "Mini etek hariç." diye isteğini bildirdi. Bu kadar yumuşamışken, çıplak gezeceğim dese, kabul edermiş gibi 'evet' derdi, sonra dilediğini okurdu!

"Mini etek ve şortta, dâhil!"

"Sen bana dön, bikini giymene bile izin veririm." dedi Şahin heyecanla. Karısının dudağının yanını öperken içinden de "sadece bu odanın sınırlarında" diye geçirdi. "Beni sevdiğin günleri özledim Serçe'm... Bana aşkla baktığın günleri..." dedi gözlerine bakarak. Burnunu karısının dudaklarına sürttü. Soluk soluğa, "Öpeyim mi?" diye sordu.

"Artık sormaya mı başladın?" dedi nazlı Rüya başını geriye küsçe çekerek.

"Kızdırmanın âlemi yok... Malum eşref saatlerin sınırlı oluyor, eşeklik yapmaya lüzum yok."

"Öpme o zaman..." dedi Rüya nazlı nazlı dudaklarını bükerek. "Daha seni affetmedim."

Şahin içi giderek dudaklarına bakarken, içinde kabaran ihtiras öyle fazlaydı ki, öpmemek mi, yerdi lan o dudakları da, bundan zerre pişman olmazdı.

Kızın nazlı itirazlarına kulak tıkayan Şahin, öptü dudaklarını. "Bir kere..." dedi Rüya.

O bir kereyi, bir kere daha izledi. Ve bir kere daha hiç bitmeyecek bir tutkuyla iç içe geçti dudakları...

O öptü, Rüya teslimiyetle karşılık verdi. Kocasının vücuduna yaslanarak eridiğinde, hafif bir inlemeyle iç geçirerek tüm sınırlarından arınmaya başladı. O şeker gibi tatlı dudaklarını istekle araladığında, aklında ne kızgınlık kalmıştı, ne de

kurulması mutlak ittifaklar... Tek düşünebildiği ona sahip olmaktı.

Rüya öfkesi yüzünden, sırf onu kızdırmak için düşüncesizce davrandığının farkındaydı. Adamı bile bile kışkırttığının da farkındaydı ama şu anda bunu kabullenmek umurunda değildi. İçindeki öfke, hırçınlık, hiddet, zehrini dökmek dışında, hiçbir şey düşünemez hâle gelmişti.

Ona müdahale ettiği için adamdan nefret ediyordu. Ona tereddüt ettirdiği için... Onsuz geçen günleri işkence ettiği gibi, kavuştuklarında her gününü bir diğer gününden güzel kıldığı için... Onun planlarının önüne geçtiği için...

Aklını karıştırıyordu. Dünyasını altüst ediyordu. Önce kendini, değer verdiği biri hâline getiriyor, sonra da onu kendinden uzaklaştırarak, yerden yere vuruyordu. Onu bir tehlikelerden kurtarıp koruyor, bir görmezden geliyordu. Kızıyor muydu? Arzuluyor muydu?

Ya da ihtiyacı var mıydı? Öyle ya da böyle, artık buna onun karar vermesi gerekiyordu. İşte bu yüzden öfkeleniyor, kızdıkça da huysuzlaşıp onu kışkırtıyordu. Adamın onu kıskandığını bile bile, başka bir adamla olma fikrine dayanamadığını göre göre inatla damarına basıp kudurtuyordu... Sonra da diliyle yaralıyor, telafisi mümkün olmayan sözleriyle öldürüyordu.

Ona öyle çok kızıyor ama aynı anda arzuluyordu ki... Onun yakınındayken tek düşünebildiği, ellerinin sert teninde gezmesi, nefesinin buğusunun tenine vurması, teninin kokusunun ne kadar harika olduğuydu. Ama birde diğer gerçekler vardı. Ettiği sözler, düşman gibi bakan gözler... Ne kadar ona doğru çekiliyorsa, bir o kadar da itiyordu. Koklasa doyamadığıydı ve sarılsa kanamadığıydı... Sıcaklığına olan hasretini neyle gizlemiş olursa olsun, bundan sonra saklayamayacağıydı.

Öfkeden bembeyaz kesilmişken bile kaşlarının altına sığınan gözlerinin yıldırım yıldırım yanarak aklını karıştırdığı

gibi, dudaklarının ne kadar yumuşak görünüp de sert öptüğünü unutmuştu. Ve kendini onun kollarında bulup, hep öyle kalmak için nasıl her şeyini feda edebileceğini hatırladığında, her şey geç olmuştu. Acı, yüreğini bıçak gibi kesti. Ve sonra vefasızca yaptıkları... İşte bunun için Rüya da düşünmeden, çaresizce, onu kışkırtmaya koyulmuştu. Adam onu nasıl incitmişse, o da onu öyle incitmek istiyordu ama tek incinen o olmuyor, her seferinde kendisi de defalarca yaralanıyordu. Yalan söylüyorsa kaç yazardı ki? Ondan nefret ettiği kadar çok da seviyordu işte... Hatta ölüyordu kocası için. Acı çektirdiğinde içi rahatlayacağına, sırf o üzüldü diye öfkesi çoğalıyor ve daha çok hırçınlaşıyordu.

"Beni bir daha yaralama..." dedi soluk soluğa emrederken.

"Seni kaybetmekle sınandım Serçe'm, ne yaralaması, ölürüm ama buna asla müsaade etmem. Sensiz zaten ölüyüm."

Şahin nihayet canına tak edince, ona içinde ne varsa dökerek muradına erdi. Hâl böyle olunca, kız kendini onun kollarında, dudakları dudaklarına kenetlenmiş hâlde buluvermişti. Kocası onca zaman hayalini kurduğu tutkuyla, bütün o yoğun duyguların ateşiyle yakarak öpüyor, dokunarak tenini tutkusuyla eritiyordu.

Dudakları ve diliyle onu âdeta tüketiyordu. Rüya ona daha çok çekiliyor, elinde olmadan inleyerek kendini bütünüyle öpüşlerine teslim ediyordu. Onca zamanın hasreti bir öpücükle sonlanmayacaktı elbet... Dokunuşlarına verdiği tepkiyle delirdikçe, daha çok heveslendiği tepkiler veriyordu. Kocasının vücudunu tepeden tırnağa hissetmek, dokunmak, okşamak istiyordu. Şahin o iri ellerini onu sahiplenircesine vücudunda kaydırdığında, soluk alamadı. Okşayarak ilerleyen iri parmakları, sırtından aşağı, bacaklarının yanlarında dolaşıp, sıkıca kalçasını kavradı. Ve sertçe kendine çekti. Dudaklarını dudaklarından ayırmadan, sert bir inilti koyuverip onu daha derinden, daha sertçe öperek, bedenini bedeniyle

sımsıkı kaynaştırdı. Sanki varlığına hâlâ inanamıyormuşçasına, parmakları onu hissederek tutunuyordu tenine...

Vücutları âdeta birbirine kenetlenmişti, ama sanki yine de birbirlerine yeterince yakın değillermiş gibi elleri boş bulunduğu her anda, birbirini daha çok yakına çekiyor, iç içe kaynaştırmaya çalışıyordu. Elinde olsa içine alacaktı, canına, ruhuna, bedenine hapsedecekti karısını... Ona doyamıyor, kıyamıyor, vazgeçemiyordu.

Adamın dilinin her kendinden emin leziz okşayışında... Ellerini sahiplenircesine vücudunda kaydırışında, kızın içindeki huzursuzluk daha da büyüyordu. Kendi cüretinin de onunkinden aşağı kalır yanı yoktu! Kocası ne yapıyorsa, aynı ateşle ona karşılık veriyordu.

Ve Şahin karısına attığı istekli adımlarla, dokunuşlarla, bütün okşayışlarıyla içinde vahşi hisleri uyandırıyordu. Rüya başını geriye attığında, baygın gözlerinin arasından kocasına inleyerek baktı. Şahin ona acısının kaynağını gayet açıkça belli eden, ateşli bir bakış armağan etti. Ona hasretle alev alev dokundukça, âdeta kazık gibi sertleşiyor, özlemle baktıkça kanı damarlarında harlanıyor, ihtirasla kendinden geçiriyordu.

Rüya ellerini kocasının göğsünde dolaştırarak, ona istekli bir bakış attı. Dudaklarını ne istediğini belirtircesine bilinçli olarak dişlediğinde, ateşli bakışları yüzünden, ondan önce kendisi inledi. Daha önce hiç buna benzer bir şey yapmamıştı. Ondan aldığı tepkiyle mutlu olurken, bedeni âdeta canlanıvermişti. Verdiği karşılıklar kendiliğinden arzuyla vücut buluyor, sanki benliği ne yaptığını biliyormuş gibi ona çekiliyor ve hisleriyle hareket ediyordu.

Her şey durup düşünemeyeceği kadar hızlı olup bitiyordu. Korktu. Kocasının kollarının arasından usulca çıkarak, yatağa yöneldiğinde Şahin onun kollarından kopacağını sanarak, panikle kollarını beline sardı.

"Oynuyor musun?" dedi nefesi saçlarına vururken. Soluksuz kalır gibi saçlarını boynundan kenara çekti. "Kızım bana

kafayı mı yedireceksin?" diye şikâyetle kızarak. "Oynama benimle lan, cidden kaldıramam."

"Oy... Oynamıyorum. Ama hazır..."

"Hazırsın..." dedi Şahin. Onun korkup uzaklaşmasından, yine kaçmasından korktu. Elleri belinin yanlarında durarak, kalçalarını sertçe kendine çekti. Ama yetmiyordu bu kadarı. Kalçalarını şaha kalkan sertliğinde hareket ettirdiğinde, Rüya kocasının sonunda onu ne kadar arzuladığını anlamıştı. Vücutlarının birbirine temas etmesine muhtaç olmuşçasına, ikisi de tutkuyla titriyordu. Onunla daha derin bir bağ kurmaya muhtaçtı...

Kaymak gibi parlayan omuzları hızla inip kalkarken, boynundaki heyecanlı damarı pırpır ediyordu. Dudaklarını karısının tenine sürttü. Öpmeye, tadına varmaya devam ederek, boynundan aşağı kaydırdı. Kızın gözleri kapanırken, etraflarındaki küçük oda, tutkunun hararetiyle yanıp tutuşur gibi hararetlendi. Ayaklarının altındaki yer halı gibi kayıyordu.

Ellerini onun belinden yukarı doğru kaydırarak, avuçlarıyla göğüslerini sıkıca kavradı. Ve karısını apansız kendine çevirdi. Saçlarına parmaklarını daldırıp, yüzüne bakarak, başını geriye çekti. Dudakları da bir yandan geceliğin yakasının üstünde kalan narin teninde, âdeta ziyafet çekiyordu. Ter içinde kalan Rüya, kendini öylesine ateşler içinde hissediyordu ki... Öylesine zayıf, öylesine bitkin ve hâlsiz düşüyordu ki, kocası onu sıkıca tutmasa, yerlere kapaklanması içten bile değildi... Bacakları artık onu taşıyamıyormuş gibi uyuşuyordu. Kendini adamın üzerine doğru bırakınca, Şahin onu ve kendini yıkılmadan dengede tutmak için arkalarındaki dolaba yasladı. O her daim kendine hâkim adam, şu anda tüm devrelerini yakarak yoldan çıkmış, arzunun girdabında en az onun kadar vahşi ve dizginlenemez bir çırpınışla yüzüyordu.

O koyu renkli, ipek gibi saçları göğsünden döküldükçe, aklı başından gidiyordu. Rüya kendini tutamadan parmaklarını, kocasının başına okşar gibi kaydırıp, saçlarının, o yumuşak dalgalarının arasından geçirdi. Cüretle kocasını daha da

yakınına çekti. "Tüm söyleyeceğin bu kadar mı?" dedi soluk soluğa.

"Amuda kalkardım ama şu anda müsait değilim."

"Beni ikna et." dedi Rüya.

"Bundan kolay ne var..." dedi Şahin yakıcı şekilde gözlerinin içine bakarken. Elleri hoyrat bir tutuşla, dantellerinin saklayamadığı göğüsleri kavradı. Rüya gözlerini usulca bir hazzın girdabına sürüklenerek kapattı. Onun dudaklarının elbisesinin kumaşından, göğüs uçlarını kavradığını hissedebiliyordu.

Yetmiyordu...

Yanıyordu. Kasılıyordu. Ona doğru santim santim akıyordu...

Şahin sanki onun doyumsuzluğunu sezmiş gibi, dilini yakasından içeri kaydırdı. Islak dili teninde hisseden Rüya sesli soluklarını dışarı saldı. İçinde uyanan kıvranmayla vücudunu sarsan hazzın etkisinden çıkamadı ve kocası aynı anda göğüslerini dişleyince, bilinçsizce çığlık attı. Adamın ağzının içi sıcacıktı. Merak duygusuna yenilip, gözlerini açarak, onun ne yaptığına baktı. Daha önce hiç aydınlıkta sevişmemişlerdi. İki kere sevişmişlerdi ama ikisi de gece ve karanlıkta olduğu için sadece dokunuşlarının temasıyla yetinmişlerdi. Ancak şimdi, onu görüyor, ne yaptığını izleyebiliyordu. Dili teninin etrafında art arda daireler çiziyor, Rüya şaşkınca donuyordu. Şahin durmadı. Ta ki Rüya nefes alamayarak, artık daha fazlasını kaldıramayacak hâle gelene kadar. Belli bir ihtiyaç için adamın elinin altında âdeta kıvranıyordu. İçinde biriken bu tuhaf fırtınayı serbest bırakması için kendini ona sunarken sessizce yalvarıyordu.

Nihayet Şahin işkencesine bir süreliğine ara verdi. Onu geceliğinin o saydam, kışkırtıcı, akıl kaybedici yapısından arındırarak çırılçıplak bırakmak için, kumaşı vücudundan aşağı çekti. Esneyen kumaş yırtılırcasına sündüğünde kız acı çeker gibi inledi...

Rüya kocasının ılık nefesinin sık sık kamçılar gibi çıplak

tenine temas ettiğini hissetti. Dudakları değdiği yerlerde ıslaklık, bıraktığı yerde ürperti bırakıyordu.

"Kahretsin!" diye sertçe inledi Şahin. Sanki acı çekiyor gibiydi. "Beni tüketiyorsun." diye şikâyet etti.

"Ağ-ağzımı açmadım." dedi Rüya titreyen sesiyle.

"Bunun için ağzını açmana gerek yok bebeğim." dedi Şahin inleyerek "Yakıyorsun beni..."

Onun sesini duymak, aklını bulandıran sisi dağıtabilirdi belki, ama Rüya öylesine kendinden geçmişti ki, adam intikam alırcasına sızlayan göğüs ucunu dudaklarının arasına alıp emdiğinde bile, aklını başına alamadı.

Duyduğu haz... Öyle keskindi ki, neredeyse acı veriyordu. Hain adam göğsünün tomurcuğunu dişleriyle kıstırıyor, dilini üzerinde kaydırıyor ve o ıslak dudaklarının arasına alıp ısırır gibi emiyordu.

Rüya uyuşan bacaklarının arasında sımsıcak bir ıslaklık hissetti.

Sırtını yasladığı dolap narin tenine sert geliyor, kocasının baskısıyla kemikleri etine batıyordu. Kocası yine göğüslerine doğru eğildiği sırada, onun bir bacağını kalçasına dolamış, usulca okşuyordu. Kalbinin güm güm atışına dudaklarını yasladığı sırada, kendi kalp atışı duruyordu. Ona duyduğu arzuyla kasları geriliyordu.

Vücudu âdeta yanıyor, yandığı gibi cayır cayır yakıyordu. Dönüşü olmayan bir arzuyla onun sonsuzluğuna sürükleniyordu.

Elini geceliğinin altına kaydırıp, bacaklarını çimdikler gibi çıplak tenine dokundu. Bir yandan da onun şaşkınlığını bastırmak için, çapkın çapkın sırıttı. Ardından dudakları yine dudaklarını buluverdi. Elleri ise bacaklarının arasına doğru hainice kayıyordu.

"Yapma..." dedi Rüya utanç içinde bacaklarını kapamaya çalışarak. Bunu ışığın altında yapmak, daha zordu. Utanç vericiydi. Sevişmek, karanlıkta saklanırken daha keyifliydi. Aydınlıkla kendini ona tamamıyla teslim edemiyordu.

Onun itirazlarına kulak tıkadı Şahin, bunu yapmazsa Rüya çabucak bu arzulu girdaptan çıkar ve belki reddederdi. Buna izin vermedi. Onu ne kadar ehlileştirirse, arzuyla kudurtup kızıştırırsa işi o kadar kolay olacaktı. Dudakları dilinin yavaş, telaşsız okşayışlarıyla onun dikkatini dağıtırken, tek parmağını en mahrem bölgelerinde dolaştırıp, ıslaklığında kaydırarak okşamaya başladı.

Rüya bu sefer cahil bir bakire değildi, bu arzulu oyunu yaptığında ne olacağını çok iyi biliyordu. Eliyle bacaklarının arasını nasıl okşadığını pekâlâ hatırlıyordu. Parmaklarını içinde hissetmenin verdiği o acayip hissi, onu kendinden geçiren, bulutlara tırmandıran, arzuyla yoğuran dokunuşlarını şu anki gibi net hatırlıyordu. Zevkin doruklarına ulaştığında, kendi vücudunun nasıl titrediği, onun gözlerinin baygınlaşarak boynunun gerilmesi, gözlerinin önünde canlandı...

Rüya bu hoyrat dokunuşlarla ürperdi. Bütün itirazları vücudunu titreten bir rahatlamayla birlikte uçup gittiğinde geriye sadece o ve ihtiraslı hazların tılsımı kalmıştı. Harika bir histi bu... Gerçek olamayacak kadar harika...

"Rüya'm, beni istiyorsun..."

"İs-istemiyorum. Ya-yani bugün değil." diye yalan söyledi şu hâliyle bile. Eriyordu!

"Islandın..."

Kız buna verecek cevap bulamadı. Çok konuşan dili, zehir gibi çalışan aklı neredeydi! Ah onu az önce Şahin öküzünün okşayışları arasında kaybetmişti sanırım! Ya da bir ara havaya karışıp gitmişti!

"Yanıyorsun..."

"Sı-sıcaktandır o... Sıcaktan..."

Şahin tenini öpmeyi bırakıp, başını kaldırınca, Rüya sırf intikam için onu bu hâlde bırakacağına dair şüpheye düşüverdi. Bunu yaparsa, onu öldürürdü! Lanet olsun, inşallah kızıştırdıktan sonra bırakmazdı... Bu düşünceyle bilinçsizce acı içinde inledi. Ta ki adamın da bu korkularla sarsıldığını

ve kendi içinde mücadele vermeye başladığını görene kadar... Öylece durarak kendine hâkim olmaya çalıştığını fark edene kadar, baktı ona. Sanki ona öyle dokunmak, kontrolünün son damlasına mal olmuş gibi acı çekiyordu her ikisi de.

Sanki kendini kaybetmesine az kalmış gibi, hiç nazik olmadan, sert bir sahiplenişle isteğini gerçekleştirecek kadar vahşice yanan gözleri gibi, duyularını ehlileştirmeye güç sarf ediyordu.

Bakışları birleşti. Şahin yakıcı yeşil ateşlerini yüzünden ayırmadan, parmağını tek seferde hafifçe iterek onun derinlerine kaydırdı.

"Böyle bıraksam seni..." dedi dişlerini sıkarak...

"Se-" dedi Rüya gözlerini kapatarak. Tırnakları adamın omuzlarına geçmişti. "Ah lütfen..."

"Ne için..?"

Rüya gözlerini kapatarak inlememek için dudaklarını dişlerken, hayatında bundan daha günahkâr, daha cezbedici bir duygunun olmadığına karar verdi.

İçinde galeyana gelen kızışmış duygularını yatıştırmaya çalışarak, derin bir nefes aldı. Ancak vücudunu saran hisler, dalgalar hâlinde art arda bünyesine öyle hızla çarpıyordu ki... Okşanan teni yüzünden savunmasız kalıyordu. Önce hafif, ufak daireler hâlinde, ardından onun derinlerine uzanan, dizginlenemeyen bir gelgit gibi, daha sert ve daha ilkel bir hızla hareket ediyordu... Aynı onu öpüşünde olduğu gibi kışkırtıcı ve iç kıyıcı şekilde...

Rüya'nın içinde biriktikçe biriken hisler, aklını başından alacak şekilde fazlasıyla yoğun ve kendini tutamayacağı kadar kuvvetliydi.

Adamın yüzü âdeta bir ızdırap maskesine bürünmüş, boynundaki damarları şişerek gerilmiş, acı çeker gibi inliyordu. Alnı boncuk boncuk terlemişti. İnsanın içine işleyen, o gölgeli bakan gözleri aşkına öyle bir köle oluyordu, kızın kalbi içinde tutsak kalıp âdeta mutluluktan sıklaştırıyordu.

Her bir okşayış, onu bir türlü ne olduğunu algılayamadığı bir zirveye daha da yakınlaştırıyordu.

Vücudu doyumsuzlukla titriyor, sanki bir nevi sonsuzluğa yol alıyordu...

"Serçe'm, kasma kendini... Bırak..." diye fısıldadı kulak memesini dişlerken. "Senin zevkten parçalandığını, adımı haykırdığını duymak istiyorum."

Adamın boğuk sesi, inadının son direnç kalıntılarını da süpürüp geçti kızın. Nefesi kesildi, kalp atışları kulağında uğuldadı ve ardından bedenini sarsan çığlıklar eşliğinde dudaklarında serbest kaldı. Vücudu sanki hazla dolup taşan şiddetli ürpertilerle, kendini koyuvermişti. Bu hayatının en harikulade anıydı ve kendini kaybetmişti. Ancak kocasına baktığında, acı çeken yeşil gözlerindeki ihtirasın karanlık derinliklerine gömüldüğünü, bunun ona yetmediğini anladı. Arzusu doyuma ulaşamamış, yüreği ağzında, hâlâ tam olma arzusuyla bedeni sızlıyordu.

Rüya bir yoksunluk hissiyle sarsıldı. Daha derin bir bağa ihtiyaç duyuyordu tıpkı kocası gibi. Onu içinde hissetmeye muhtaçtı. Her şeyiyle, sonsuza kadar onun olduğunu anlamaya muhtaçtı...

Şahin daha fazla bekleyemeyecekti. Sırtının aşağısına, bir ateş topu gibi yoğunluk hücum etmişti. Gözleri tutkuyla kavrularak bakıyordu. O biçimli, yumuşak göğüsleri tüm haşmeti ve kusursuzluğuyla ufacık tül parçasının yakasından dışına taşmış, o diri, küçük tomurcukları dudaklarının ve dişlerinin okşayışlarıyla eziyet görüp kızarmıştı.

"Seni çok özledim..." dedi inlercesine. "Bunları çok özledim." Vücutlarının temas ettiğini hissetmek isteyerek istemsizce ona doğru yaslandı. Rüya bedenleri birbirine değer değmez irkildi. Bu sefer içindeki tutkunun kalplerine vurarak, davuldan yankılanan bir ses gibi dalga dalga yayıldığını duyumsuyordu. Şahin'in gözleri onun titreyen ve söyleyeceği şeye cesaret edemeyen dudaklarını bulup, ihtirasla koyulaştı.

Ama susarak hâlâ ondan duymaya mücadele ediyordu. "Kadınımı özledim."

Rüya seslenmedi. *"Ben de seni özledim"* demedi.

"Sen özlemedin mi?" dedi Şahin kırılmışçasına. Sabahtan beri öpüşüyorlar, sevişiyorlardı ama o hâlâ duvarlarını tam anlamıyla yıkmamıştı. Bunu hissedince içinin ezildiğini hissetti.

"Sanırım..." dedi sonunda bir cüret Rüya. Sonra gözlerini kısarak, "Bedenini biraz olabilir..." diye devam etti sözlerine.

Şahin önce kızacak gibi oldu ama sonra çapkınca sırıtarak, "İkisi de aynı şey..." diye söylendi.

"Değil..."

"Bence aynı şey, beni özledin. Hem de çok. Benden bile daha fazla..."

"Hiç de. Ben senin gibi kudurmadım bir kere..." dediğinde gözlerindeki o yakıcı ihtiras belki de kocasından daha fazlaydı. Ve sözlerini yalanlamaya meyilli Şahin, öyle bir yere haince parmak bastı ki, Rüya inlerken, önce irice açtığı gözlerini kapadı, sonra sımsıkı kapadığı dudaklarını büzerek, acı çekiyormuş gibi yaladı.

"Belli..." dedi Şahin hem merhamet diler, hem de küfreder gibi.

Kocası işkencesine son verip onu serbest bırakınca, Rüya parmak uçlarında yükseldi. "Özledim." dedi." Hem de çok..." Dudaklarını dudaklarına hasretle değdirdiğinde ise, kalbi âdeta bir davul misali kocasının geniş göğsünü yumruklamaya başladı.

Şahin karısını kollarına daha fazla çekerken, sert bir inilti koyuverdi. Kavuşmanın arifesi ne güzel, ne lezzetliydi. Kendini kadının vücudunda kaybetme arzusuyla mücadele ediyordu. Çünkü biliyordu ki, mücadeleyi keserse artık kendine hâkim olamayacaktı. Hamileydi. Yavaş olması, nazik olması lazımdı. Ama içinden geçen ihtiras hiç de böyle değildi. Sert, haşin ve doyumsuz...

Kızın dudakları sımsıcak ve ipek gibi yumuşacıktı. Tadı bal gibi, ilaç gibi kokusu ise... Dişlerini sıktı. Kokusu güneşin yansıdığı, sahil kasabasındaki serin bir yaz bahçesini andırıyordu.

Rüya dudaklarını önce çenesine, oradan da boynuna kaydırırken, onun kasılarak kabarıp, pır pır atan şah damarını diliyle okşadı, sonra yutkundukça inip kalkan âdemelmasında hevesle dilini gezdirdi. Şahin'in vücudu titremeye başladı. Artık daha fazla dayanamayacaktı. Ona direnmekten aciz hâlde öylece duruyor, onun bu işkenceyi kesmesi için dua ediyordu. Ancak işkence daha da fena bir hâl alıverdi. Rüya bacaklarını bacaklarına yaslayarak, onun vücudunun en aç kısmına mahremiyetini emanet etti. O sertleşmiş, nabız gibi atan, akıl mantık dinlemeyen kısmını arzularıyla yokladı...

"Sanırım, benim karnım ağrıyor..." diye fısıldadı kocasının boynuna doğru. Nefesinin sıcaklığı Şahin'in tenine yayıldıkça, bedeni alev alev eriyor ve ürpertilerek tüketiyordu.

"Benimde karnım kasılıyorum. Ne yapacağız?" dedi zorla gülmek için kendisini kasarken Şahin.

Rüya dudaklarını kocasının boynundan göğsüne kaydırırken, Şahin iri bir ter damlasının alnından aşağı aktığını hissetti.

Karısının yardımıyla üzerindeki fazlalıklardan kurtuldu. En son, tüm kanının tek bir noktaya hücum ettiği sertliğini serbest bıraktı. Kumaşların katmanlarında kurtulan bedeninin temiz havaya kavuşması bile, onu bir nebze olsun rahatlatmadı. O an acısını dindirecek tek şey içinde olmaktı. Sıcaklığında ve arzusunda...

Sonra Rüya, olmayan geceliğinden ve iç çamaşırından kurtulup, kendini onun tutkusuna yasladı. Şimdi alev almış yanan tenleri birdi ve daha sıcak, daha akıl tüketiciydi. Odanın serinliği gittikçe yerini ılık, baygın bir havaya bırakıyordu. Rüya büyük bir heyecanla vücudunu ona doğru yaslayıp, mayhoş hâldeki kollarını boynuna doladı. Gözleri gözlerine

değdi. "Göster bana..." dedi nefes nefese. "Ne kadar sevdiğini..."

Bu cüretkâr rica, genç adam için artık bardağı taşıran son damlaydı. Haşin bir hırıltıyla, kadını kapıya sertçe yasladı, ellerini başının iki yanına mıhladı ve hoyratça öptü. Hayır, resmen tüketti.

Ağzının tatlılığında dili ve dudaklarıyla âdeta bir ziyafet çekerek, ona zaaflarını hatırlatıyordu ama bundan şu anda zerre gocunmuyor, sanki tadına doyamıyormuşçasına kendini kaybediyordu. Rüya da hiç yardımcı olmadı. Kendi şevkinin hararetiyle onun içinde yanan ateşi körükledi. Dilini diline dolayıp, onun o baştan çıkartan hareketlerini taklit etti.

Şahin'in zihnindeki kükreme daha da yükseldi, odayı şiddetli bir kamçı gibi yokladı. Vücudundaki kasları daha da sertleşti. Bedenlerini birbirine yaslayıp, bacaklarını beline sardı. Gözlerinin içine bakarak, usulca sıcaklığıyla yanarak bütünleşirken, vücudunu boylu boyunca hissederek, ona doğru ileri geri abandı. Önce arzusunu ona tattırmak içinde bir parmak bal gibi usulca, ardından karısının verdiği doyumsuzlukla titreyip inledikçe, gitgide artan bir ısrarla, ihtirasla tamamlandılar...

İçinden, kendini vücudunda kaybetmek geliyordu... Artan bir coşkuyla kadınının derinliklerinde gidip geldikçe, onun zevkten âdeta binbir parçaya ayrıldığını kendi bedeninde hissetmek, kalbini mahvediyordu. Art arda, onu kendine ait olarak damgalarcasına seviyor, ısırıyor, tüketiyordu. Daha sert, daha haşin olmak istiyor ancak bebekleri aklına gelince, nazikleşiyor ve tüm düşünceleri uysallaşıyordu. Ehlileşmeyen vahşiliği bile sakinleşiyordu. Biraz geriye çekilerek, karısının bacaklarını saldı. Yitik kalmış gibi yarımlaşan Rüya bir çaresizlikle yarım kalınca, inlercesine "Şahin!" diye şikâyet etti. Kollarını biraz daha sararken kocasının boynuna, ayrılmasın diye kendine çekti. Böyle yarım bırakamazdı onu, nefes alamıyor, kasıklarındaki sızı onu perişan ediyordu. Arzu onu âdeta tüketmiş hâlde, "Lütfen..." diye fısıldadı.

"Lütfen ne?"

"Aşağılık pislik..." Gözlerini kapatıp, içinde işkence çekerek inledi. Şahin ona dokundu. En mahrem bir dokunuşla kendini ve ihtiyacını nasıl gidereceğini hissettirerek dokundu.

"Ah!"

"Söyle..."

"Seni özlemedim..."

"Öyle mi?"

"Sevmiyorum..."

"O zaman durayım." dedi geriye çekilmeye çalışarak.

Rüya baygın gözlerini kocasının arzudan koyulmuş kıyıcı gözlerine çevirdi. "Durursan... Durursan bunu burnundan getirim..."

"Getir..." dedi Şahin sırıtarak. Artık kozlar onun elindeydi.

"Pis... Pis öküz..." dedi Rüya dişlerini sıkarak isyanla. Bu işkence bitmezse, yarım kalarak parçalara bölünecekti. Onun kendinden kopup gitmesinden korkarak, hem de bu hâlde bırakmasından çekinerek, ellerini daha sıkı omuzlarına geçirip, tırnaklarını derisine batırdı...

"İstiyor musun?" dedi kendini ona sertçe yaslarken Şahin. Karısının inleyen sesindeki o saf çaresizlik, bardağı taşıran son damlaydı.

"Lütfen..." dedi Rüya tükenerek. "Şahin lütfen."

"Şahin'im de yine..."

"Lanet p*ç, hadisene..." dedi kendini geri çekmeye çalışan kocasını kalçalarından hoyratça yakalayarak.

"Ağzına biber süreceğim Rüya!"

Şahin onun içinde olmak için artık bir an bile bekleyemezdi. Bedenini onun bedenine yasladı son defa. Onun o ince, narin, kaymak gibi kusursuz bacaklarından birini kaldırıp, kalçasının etrafına doladı ve kadınlığının o ılık, ıslak girişine yerleşti tekrar. Bir dahaki sefere onun tadına bakmak için zamanı olacaktı. Bir dahaki sefere dilini onun derinliklerine kaydırıp, doyuma ulaştığını dudaklarında hissedecekti. Göz-

lerini bir an bile gözlerinden ayırmadı. Aralarında kurulan o kuvvetli bağı koparmaktan korktuğu için, başka yöne bakmaya cüret edemiyordu. Tek düşünebildiği onu kaybedemeyecek olduğuydu. Ona sahip olmaya mecbur olduğuydu. Ona verdiği tada müptela ederek esir etmek istediğiydi. Rüya'yla bunu yaptıklarında, artık her şeyin yoluna gireceğiydi.

"Beni sevdiğini söyle, gitmeyeceğini söyle..."

"Şahin lütfen..."

"Bir daha terk etmeyeceğini söyle..."

"Bu... Bu ağır tahrik altında verilen sözler... Ah! Lanet olsun, sen gidersen ben de seni vururum." dediğinde sertliği çoktan yolunu bulmuştu. Boğazından saf, hazla dolu, vahşi, boğuk bir inleme sesi yükseldi.

"Lan kadın, biz ne zaman yatak yüzü göreceğiz..."

"Sa... Sanırım. Hiçbir zaman." dedi Rüya gülmeye çabalayarak ama bu o kadar zordu ki, dudakları bir kuş gibi açılıp, kuruyup tutuştu.

Şahin hayranlıkla ona bakarken, sertliğiyle o kadifemsi mabedi haince okşadı, ara ara duraklayarak oyalandı, bu hazzın sonu hiç gelmesin istedi. Oynadı ve kıvrandırdı. Çünkü tenleri birbirine kaynaştıktan sonra, biliyordu ki, bu çırpınmaları için çok geç olacaktı.

Vücudu ateşler içinde yanıyordu. Kasları tümüyle gergin, tümüyle birleşmeye hazırdı. Kan, damarlarına akın ediyordu. Kulaklarının uğuldadığını hissediyordu. Teni gergin ve alev alevdi.

Şahin içinde gidip geldikçe, onun vücudunun kendi bedeninin altında sarsıldığını görüyordu. Onun, her bir derin okşayışına kalçalarını havaya kaldırarak eşlik ettiğini hissetmek, akıl sağlığına sataşarak onu çıldırtıyordu. Vücudu kaskatı kesilmişti.

Onun için yavaş hareket etmeye zorladı kendini. Bu öyle harika bir histi ki... İçindeki yoğun istek sırtının aşağısında buruldukça buruluyor, tüm duyularını kıskıvrak sarmalıyordu.

Rüya kesik kesik nefes alıp verişlerinin arasında, bir kez

daha inledi. O ahu gibi yüzü, arzuyla yıkanmış bir nur gibiydi. Güzel bacakları onu daha da içine, derinine davet edercesine kalçasını daha sıkı kavrıyordu. Rüya şaşkınlıkla küçük bir çığlık daha attı. Şahin dişlerini sıktı. Alnı boncuk boncuk terlemiş, kan âdeta kızgın bir nehirmişçesine yakarak damarlarına akın ediyordu. İçerisi öyle dardı ki... Öyle inanılmaz derecede dardı ki... Aylardır içinde biriken bu ihtirası azat etmeyi bekleyen istek, derinden kamçılıyordu benliğini.

"Si maoroper[21]" dedi Şahin sonsuza uzanırken. "Si maoroper..."

"انا بحبك [22]" dedi Rüya kocası dudaklarına tekrar kapanmadan hemen evvel. "انا بحبك"

O an aralarında güçlü, sihirli bir kıvılcımlanma oldu. İkisinin de daha önce hiç hayal etmediği türden, bir bağ kuruldu. Hisler baskın gelince, solukları kesildi. Kısacık bir an için her şey durur gibi oldu. Bedenleri hazzın zirvesinde, kanatları çıkmış bir kuş gibi özgür ve o cennete açılan uçurumun kenarında dengedeydi. O zevkli yükselişten ilk düşen Rüya oldu. Tükenmişliğinin ilk ürpertisiyle kendini bıraktığı sırada, dudaklarından tiz bir çığlık dökülüverdi. Ardından haz denizinin içinde binbir parçaya ayrılırken, can simidi gibi kocasına sarıldı.

"İşte böyle güzelim, gel bana." derken Şahin, daha yavaş, daha derin hareket etmeye başlayıp, şehvetin taşkınlığına kendini kaptırmış hâlde onu kendinden geçiriyordu. "Kahretsin, sana doyamıyorum. Artık daha fazla..."

Ve sustu. Vuslat vakti kapıyı usulca vurdu. Her şey gibi, duyguları gibi, kalbi gibi, dünya gibi solukları da sustu.

Şahin, ruhunun derinliklerinden kopup gelen, haz dolu bir inlemeyle son bir kez daha kendini ileri itti. Vücudu kaskatı kesilene kadar da, geri çekilmedi. Bir an sonra, ulaştığı doyum mertebesinde hissettiği sarsılmayla, etrafını saran tükenmişli-

21) "Si maoroper" Seni seviyorum...

22) "انا بحبك " Seni seviyorum...

ğinin gelgitine tutunarak, tepeden tırnağa bir ürpertiyle ikisi de sarsıldı. O sırada arzusunun en yalın hâlini tenine yansıtan o ifade, öyle çetin, öyle eşsizdi ki... Rüya büyülenmişçesine parlayan gözleriyle kocasına baktı. Hazzın, son kıvılcımı da bedenlerinde titreyerek sönünce, vücutlarının birliğini bozmadan tamamen geniş gövdesinin üzerine yığılıverdi.

Şahin o anda yalnızca karşılıklı nefes alıp verişlerinin tenlerine çarpan sesini ve çılgınca çarpan kalplerinin gümbürtüsünü duyabiliyordu. Keşke sonsuza dek böyle kalabilselerdi. Ama çok geçmeden bedenlerinin birbirine tutunduğu bağı koparark, karısının karıncalanmış bacaklarını usulca saldı. Yorulmuştu Rüya. Şahin usulca kucağına aldı onu. Rüya yanağını kocasının omzuna yasladı. Elini yanağında uyuşukça gezdirirken, "Uyumak istemiyorum." dedi dudaklarına konan esnemeyi bertaraf etmeye çalışarak.

"Uyumalısın. Çok yoruldun, ben de yordum."

"Uyuyunca, büyü bozulacak..." dedi Rüya gözlerini kaparken.

"Bozulmayacak." dedi Şahin karısını yatağa yatırıp, kendisi de yanına yatarak. Kollarını sevdiği kadının bedenine doladı. Rüya başını kocasının göğsüne yasladı, eli göğsünde dolanıp, parmakları tüyleriyle oynarken gözleri kapandı. Az önce vahşi bir kuş gibi kanatlarını açmış hırçınca uçmaya çalışıyordu, şimdi ürkek bir bebek gibi sinesine kurulup şefkat arıyordu. Şahin buna gülümsedi. Bu mutlu, huzurlu ve rahatlamış bir gülümsemeydi. Aylar sonra ilk defa gözlerini huzurla kapayacaktı. Ter basmış ıslak teni, serin çarşafla temas edince tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Ve kollarına sinen ufak kadınıyla, gözlerini huzura teslim etti.

Sanki hiç uyumamış gibi, gözlerini birkaç dakika önce kapatmış gibiydi duyduğu ses...

"Heyyy uykucu... Pişttt!"

Rüya kocasının göğsüne koyduğu elini yüzüne ve çenesine değdirerek, dudaklarını ve göz çukurlarını okşuyordu. "Eğer kalkmazsan, seni taciz ederim..."

Şahin uyku mahmuru gözlerini kırpıştırarak "Saat kaç..." diye sordu.

"Bunu demeyecektin..."

"Ne?" dedi Şahin şaşkınca.

"Bunu demeyecektin." diye yüzünü astı Rüya. En azından *günaydın sevgilim* falan demesini beklemekle hata ettiğini, şimdi anlamıştı. Almıştı alacağını nasılsa, yine öküzlük mertebesine bayrak takıp, anlayışsızlık çanlarını çalıyordu. Öküz!

Şahin yüzünü asan karısına göz kırparken, apansız bir serilikle altına hapsetti. "Ne diyecektim. Tecavüz gerçekleşecekse, zevk almak mübahtır mı?"

"Of ya... İğrençsin."

"Taciz edeceğim diyen sensin küçük şapşal."

"Sensin şapşal."

"Dün gece hiç öyle demiyordun Serçe. *Harikasın bebeğim* dediğini hatırlar gibiyim..."

"Ben asla bebeğim demem..." Kocası kaşlarını kaldırınca kıvranarak "Yani demem, değil mi?" diye tereddütle sordu.

"Çok etkileyiciyim desene. Unutturduğuma göre..."

"Ukalasın evet. Bu etkiliyor insanın sinirlerini. Şimdi buna bir de çekilmez olduğun eklendi." Kocasına kızarak omuzlarından küsçe ittirdi. "Hayvansın ya. Yemin ediyorum anlayışsız bir hıyarsın. Anladım, yoğurduma doğrasam senden bir cacık olmaz... Olanlar dün gecede kaldı, niye hatırlatıyorsun ki..." dedi yanakları alev alıp, mahcup gözlerini onun bakışlarından kaçırırken. Bu adamın hiç ayarı yoktu.

"Ooo, sen böyle olursan, benim seninle işim var. Özürlü romantik, kofti centilmen... Ben bu sabah kocam erken kalkar, bana kahvaltı hazırlar diye hayal etmiştim. İşte sen tam bir öküzsün... Ormantik hanzo. Aldın alacağını, eski hâline hemencecik dönüş yaptın." dediğinde küs küs, Şahin ellerini karısının yanaklarına dokundurdu. Ona yanlış anlaması için ucu açık bir sesle, "Bana hakaret ettiğinde seni boğmak istiyorum..." diye kızgınca söylendi.

Rüya kahkaha atmamak için, "Bak sen, kütükler de alınır

olmuş..." dediğinde kıkırdamaları dudaklarından dökülürken "Kazma..." diye bağırdı.

"Az öncede sapıydım sanırsam... Ne ara demiri olduk?" diyen Şahin karısının dudaklarına ihtirasla, ceza verircesine kapanmıştı.

Dudaklarını küs bir şekilde kocasının dudaklarından çeken Rüya "Kalk üzerimden." diye homurdandı.

Şahin bu sözünü ikiletmeden yerine getirince, Rüya daha kötü oldu. Ya ısrar etmesi, onu kollarına alarak öpücükler eşliğinde nazlandırması gerekiyordu, hemen pes etmesi ve lafını daha ilk seferinde dinlemesi değil...

Şahin ona ters bir bakış attı. Umursamazca kapıya yanaşırken "Ben aşağıdayım, çabuk gel. Karnım aç, daha çayın suyunu bile koymadın. Üstelik ben de karım benden evvel kalkıp kahvaltı hazırlar diye hayal etmiştim... Ve olması gereken bu..." dediğinde öküzleşerek, Rüya tokat yemiş gibi afalladı. Şahin umursamazca "Akşama, hamsi tava istiyorum." diye yurdum erkeği gibi küstahça emrettiğinde, olduğu yerde tepinmek ister gibi ellerini yumruk yaptı ve o anda kapının ucundan Şahin kafasını uzatarak "Sakın zıplama Rüya, çocuğun beyni sarsılacak. Salak olacak çocuk." diye uyardı.

"Sen dün sarsarken bir şey olmadıysa..." diye ağzının içinde homurdanan Rüya, ayağını sertçe yere vurdu.

"O sarsma başkaydı... Hem o kadar sarsmadım... Sen daha aktiftin..."

"Öküz..." dedi Rüya utancından kızarırken. Saçlarını hırçınca omzundan geri atarak, banyoya girdi. Güller ve mum ışığı hayal, öküzler ve odunlar gerçekler oluyordu! Bu hayat, hayalinde prensle evlenirken, gerçekte tek dişi kalmış dedeye kalmak gibiydi...

Rüya banyodan çıkınca, üzerine sabahlığını alarak odadan çıktı. Karnı açtı ve bu adam ortalarda yoktu. Kapıyı açtığında, girişinde kırmızı bir gül buldu. Yanında not:

"Niye bu kadar hırçınsın Serçe'm? Oysa ben sevgimle gevşetiyorum seni..."

Rüya gülümsedi. Mutluca ışıldayan yüzüyle merdivenlere yöneldiğinde, tırabzanın başında el örgüsü yeni bir şal takıldı gözüne. Üzerinde de, yine bir not...

"Karadeniz sabahları serin oluyor Hatay'lı Rüya'm, üşütmemelisin. Terliklerini giymeyi unutma..."

Rüya uyarıyı okuyunca, bakışlarını yere eğdi. Merdivenin başındaki ayıcıklı, pembe terlikleri görünce, yüzünde kendiliğinden kocaman bir gülücük açtı. Kalbi sıcacık atmaya başlamış, karnında kelebekler uçuşuyordu. Nemli saçlarını kulağının arasına tıkıştırarak, usulca merdivenleri inmeye başladı.

Mutfağa yöneldiğinde, kapısının kapalı olduğunu ve üzerinde duran notu gördü.

"Günaydın Serçe'm. Sensiz günüm nasıl aydın olur ki... Ve bana hakaret etmeyi kes, çocuğun aklını karıştıracaksın. İleride "Anne, baban öküz mü?" derse, "Evet oğlum anan da inek, sende küçük buzasın..." diyerek burnundan fena getiririm haberin olsun..."

"Ya sen nasıl bir öküzsün? Ormantik öküz. En güzel anda bile konuşturuyorsun odunluğunu..."

"O kadarda yazdık hakaret etme diye ama bir anama sövmediğin kaldı, teşekkürler Serçe..." dedi arkasındaki kırgın ses.

Rüya arkasını kocasına dönerken, onun kapıya omzunu yaslamış hâlde kendini izlemiş olduğunu gördü. Omuzlarını nazlıca kaldırarak iç geçirdi.

"Hatice annemi çok seviyorum, ona söz etmem..."

"Hah, beni sevmiyorsun o zaman..."

"Bunu hâlâ düşünüyorum."

Şahin ona usulca yaklaşan karısını kollarına alarak, "Hâlâ

düşünüyor musun? Ben icraata soktum, seviyorum." diye takıldı.

Rüya kocasının omzuna vurur gibi elini kaldırdı ama onu şaşırtarak elinin tersini yanağında dolaştırdı. "Hayır, onu düşünmüyorum. Ben de icraata soktum. Seviyorum. Ben asıl, senin gibi ipe sapa gelmez, öküzlükte trene bakmak gibi duyarsız, odunlukta katışıksız bir sertliğe sahip bir..." dediğinde Şahin yediği hakaretlerle kaşlarını kaldırınca, Rüya gülümseyerek devam etti. "Sevmekte üstüne olmayan, âşık olunca dünyanın en çekilir adamı olan, merhametiyle herkesi sarmalayan, şefkatiyle şımartan bir adamı, nasıl olur da bu kadar geç bulurum, onu düşünüyordum!"

"Sen benim tek Rüya'msın..."

"Öyle olacağım, başka Rüya'lara yer yok... Hele bir bak..."

"Bakmam." dedi Şahin karısının dudaklarına ufacık bir buse bırakıp, mutfak yerine salona çekerken. Rüya kocasının omuzlarını ittirerek onun dokunuşlarından kurtulurken "Karnım aç." diye söylendi.

"Ben de doyuracağım işte."

"Şahin, midem bulanmadan yemek yemeliyim bu iş baş..."

Ve gözleri gördüğü görüntü karşısında irilirken, dudakları şaşkınca donakaldı. Şahin sofrayı yere kurmuştu. Öyle çok romantik bir şey değildi, ama özenilerek, ilgiyle hazırlandığı belliydi.

"Dışarıya kuracaktım piknik havasında olsun diye ama hava çok serin. Ben de film izlerken yeriz diye düşünmüştüm."

"Film mi aldın?" dedi Rüya bir kez daha şaşırarak.

"Kahvaltımız öğle yemeği olduğu için, evet." dediğinde Şahin sırıtarak, Rüya refleks olarak saate baktı. Bire geliyordu!

"Beni kaldırabilirdin. Bu saate kadar aç kaldın. Uf, nasıl uyuyabildim ki!"

"Yeme beni Rüya, bıraksam akşama kadar yatarsın sen turşu küpü... Ne çok seviyorsun uyumayı... Hem kahvaltıyı

hazırlayınca yanına gelip, sana sarıldım. Kedi gibiydin. Kollarımda olman çok daha güzeldi. Yemekten bile daha güzel..."

Rüya kocasının yönlendirmesiyle oturduğu yerde iştahla yemeğe başladığında, Şahin'in romantik komedi yerine aşk ve aksiyon karışımı bir film aldığından, zaten şüphe etmemişti.

Biraz çekişmeyle geçen izleme ritüeli, Şahin'in hain emelleriyle bozuldu ve film yarıda kalırken, onlar çok daha güzel bir filmin seyrine kuruldu. Keyifli bir yemeğin arkasında, evde biraz vakit geçirdikten sonra dışarıda dolaştılar. Kaybettikleri zamanı telafi etmek zordu ama yakalamaya çalışmak, çok daha güzeldi.

Şahin ona motoru öğreteceğine dair söz vererek hata ederken, Rüya'nın bunu bu kadar çabuk isteyeceğini düşünmemişti. Akşam saatleri ufku döverken, hava biraz serinlemişti. Şahin motorun başına geldiğinde, "Bu benim kankam... Ona iyi bak Rüya..." dedi gururla.

"Tek dişi kalmış kankanı eve almak yok Şahin... Bundan böyle kankan da, arkadaşın da, her bir haltın da benim..." diye bencilce buyuran Rüya, arkasına oturmak yerine, kaşlarını kaldırarak kocasının önünde dikilmeye devam etti.

Şahin ona sorarcasına bakarken, gördüğü cüretkâr duruşla "Aklından bile geçirme! Hamilesin. Ona seni asla bindirmem." derken, ne kadar büyük bir söz söylediğini düşünmüyordu, zira bunu dedikten en fazla yarım saat sonra, Rüya'nın çenesinden ve küsmelerinden tırsan Şahin, yola gelmiş hâlde ona uymuştu. Rüya motorun önünde oturmuş, tüm hâkimiyeti eline alırken, Şahin arkasında durmuş ona direktif veriyordu.

"Bak şunu yaptığında, ayağını pedaldan çekmeyeceksin. Ve gazı kökleyeceksin... Ama hız yok..." dediğinde Rüya inadına gazı köklemiş, kocasının bağrışları arasında motoru uçurur gibi hareket ettirmeye başlamıştı.

"Rüya biraz yavaşla..."

"Eşekten korkan ata binmez..."

Şahin karısının arkasında kahkaha atarken "Bari biraz yavaşla, bebeğe bir şey olacak." diye kızgınca söylendi.

"Oğlum babası gibi motorcu olacak... Alışsın."

"Hani tayt giydirip, bale yaptıracaktın?" dedi Şahin karısının beline kollarını sarıp, ilk defa kendisi dışında birine -hayat gibi- motorunun direksiyonunu da, kontrolünü de vererek...

"Dümen sende..." dedi kulağının dibine. Nefesi, yüzüne savrulan saçlarının arasından süzülerek, yanağını yaladı.

"Dümen bizde..." dediğinde Rüya, biraz daha hızlandı kocasının öfkeli azarlamaları arasında. Ve onun buna verdiği tepki, sadece keyifli kahkahalarıydı...

Şahin bulutlara baktı. Tepelerinde topak topak olmuş kara bulutlara kafa tutarak kendine yer açan güneş yüzüne vuruyordu. Zaman onların yaralarına iyi gelmişti. Hatice Hanım eve döndüğünde bıraktığından çok daha bambaşka bir çift görmüştü karşısında. Mutluluktan ayakları yere değmeyen, karısının gözünün içine aşkla bakan bir koca ve kocasıyla her anın keyfini çıkaran neşeli bir gelin... Onlar mutlu olunca, herkes mutlu oluyor, zaman daha hızlı geçiyordu. Böyle böyle üç ayı geride bırakan çiftin, tek sorunları, sürekli birbirlerini yanlış anlayarak didişmek ve her kavganın sonunu yatakta ateşli bir birleşmeyle mühürlemekti.

Yine öyle günlerden birinde Şahin zorla işe gitmiş, sonra arayarak nazlı karısının gönlünü almıştı. Ancak Rüya da hamile olunca çok huysuz ve alıngan bir mahluka dönüşmüş, kocasına bazen hakikaten hayatı zehir eder olmuştu.

İnce bir ağrı... Yok geçecekti zaten... Sabah kahvaltıda da geçmişti, yine geçecekti. Şahin'e kızdığı için olmuştu. Sinirdendi, geçmek zorundaydı... Yüzüne çakma bir gülümseme kondurdu, gözlerine güzel bir bakış... Annesine, yeni başladığı yeleğin nakışını hevesle gösteren kayınvalidesine bakarak,

aklındaki olumsuz tüm düşünceleri dağıtmaya çalıştı ama yok, lanet olasıca ağrı bir türlü gitmiyordu. Daha iki haftası vardı! Kocaman... İki hafta. Bu işte bir iş vardı. Zamanı gelmeden önce doğum mu olurmuş, hayatta olmazdı! Rüya, daha onu bir ömür içinde taşıyacaktı. Ve yanındaki sehpada duran telefon çaldı. Rüya iç çekerek telefonu açtı.

"Efendim Şahin?"

"İyi misin?"

"On dakika önce demiştim bunu sanırım."

"On dakika önce telefonu yüzüme kapamıştın sanırım." Kısa bir sessizlik oldu. "İyi misin?"

"Neden iyi olmayayım ki?"

"Gece uyumadın hiç. Sonra sabaha karşı daldığında yüzün huzursuzdu... Merak ettim." Gece uyumuştu o, nasıl anlamıştı?!

"İyiyim Şahin valla..."

"Rüya... Aşkım bak konuşmuştuk bu konuyu... Sancın gelirse söyleyeceksin. Geçen seferki gibi saklamak yok."

Rüya kasıklarına hafifçe vuran sancıyla dişlerini sıktı. "Neden saklayayım ki." Zor bela konuşarak derin bir nefes aldı. "Deli miyim ben?"

"Delinim senin Serçe'm! Saklama benden..."

"Of Şahin, şov yapma... Git işini yap."

"İşim sensin. Hayatım sizsiniz. Sancın geldiğinde arayacaksın, sabahki hâlinden valla şüphelendim..." Rüya dişlerini sıktı. Nefes alıp verişleri bozulmuştu. Bu beli de kırılacaktı ağrıdan. "Rüya'm sen cidden iyi değilsin."

"Nereden anladın? Yoksa telepati yoluyla görmeye mi başladın?"

"Hayır, karımı tanımaya çoktan başladım, bu da sonucu... Yalan söylüyorsun. Bana laf çakarken düşünmezsin sen... Kapak lafların geri kalıyor..."

"Ay Şahin. Günde on defa arayıp, sancın var mı, keyfin nasıl diye sorarsan, yoksa da sırf sıkıntıdan doğururum. Üstelik laf düellosunda seni geçemem... Bana düşünme fırsatı vermi-

yorsun." dediği gibi telefonu kapattı. Annesi ve Hatice Hanım ona kaşlarını kaldırarak bakınca, "Sakın sormayın. İyiyim. İyi..." diye çıldıran Rüya, suç bastırarak gözlerini kaçırdı. Buradan kimseyi kırmadan kaçmalıydı. Yoksa bu adam kızdığı için annesini arayacak, hatta köyü ayaklandıracaktı.

Koltuğun yanlarına tutunarak doğruldu. Onun ayaklandığını gören Hatice Hanım endişeyle "Bir şey mi istiyorsun kızım?" diye sordu.

"Şu lanet sancının dinmesini istiyorum. Şahin'i arayıp özür dilemek istiyorum, ama bu sefer kesin bir şey olduğunu anlar, kıçım yemiyor arayamıyorum. Ağlamak da istiyorum." diye içinden söylenen Rüya, dışından dişlerini sıkıp gülerek sadece "Sıkıldım." dedi. Sonra bu konuşmanın onları tatmin etmeyeceğini düşünerek, "Biraz kitap okuyacağım... Yarım kalınca uykum kaçıyor meraktan, bilirsiniz..." diyerek kıvırdı. İyi ama uyumuyordu ki! Ah Rüya, yalanın bile desteksiz... Karnını havalandırdı. Usulca ayaklanarak, kırılacak gibi ağrıyan beline eliyle destek oldu. Sancısı geçsin diye usul usul soluyarak, salondan dışarı çıktı. Odasına kadar azap çeken bir düşünceyle çıktı. O canavara benzeyen çatala hiçbir kuvvet onu çıkaramazdı. O iri gözlü doktor ışığını yakarak, eline taktığı beyaz eldivenleriyle bir canavar gibi içine parmaklarını sokup, asistanlarına *"Üç açıldı, beş açıldı, gel hemşire, yedi oldu, daha bebek gelecek sekiz santim... Geliyor masayı hazırlayın,"* dedirtmeyecekti!

O da Rüya'ysa, bu bebek içinde duracak, o hazır olana kadar çıkmayacaktı. Bacağını sallandırırsa, içine geri koyacak, kafasını her şeye sokmaya kalkarsa, onu öğütleyip güzel oğlunu bu pis, içi geçmiş dünyadan vazgeçirecekti.

Odasının içinde üç aşağı beş yukarı dolanırken, dışarıda Şahin'in motorunun sesi duyuldu. Buna nedense şaşırmadı. Abartmıştı demek ki kızma işini... İki aydır yeni açtığı fotoğraf stüdyosunda yoğun olarak çalışıyordu adam zaten. Dünyanın düğün masrafı üstüne çökmüştü, bir de doğum masrafı için çabalıyordu. Onun binmediği ve sadece Rüya için kulla-

nılan araba kredisi de cabası... Rüya da istem dışı havalanan hormonları yüzünden, nazlarıyla onun sıkıntısına tuz biber oluyordu...

Yazıktı adama ya... Ne çekiyorsa aşkından çekiyordu!

Zaten kaç gündür stüdyoya gidemiyordu. Okulun hemen karşısında olan stüdyoya gelen atmaca kızlardan, fingirdek öğretmenlerden kocasını koruyamıyordu. Bu adamı zaten kıskanırken, bir de ona fotoğraf çektirmeye gelen ergen liseli kızların, düğmesi açık, memesi şişik hocaların, ayıla bayıla bakan komşuların, hatta bazen kendilerini aşıp maskaraya dönerek poz veren gün görmemiş güzellikteki mankenlerin, bir de evde kalmış kızların ağzının suyunu akıtması ekleniyordu. Elinden gelse alnına "Rezerve edildi!" yazısı yazacak, boynuna tasma takacaktı ama yok, bu adamda bu odunluk ve taş fırınlık boyut atladıkça, bırak lafıyla bağlaması, hizaya sokması bile zordu... Bir de Şahin her ne kadar seslenmese de, özlemiyor gibi dursa da, ne zaman arkadaşları arayıp *"şuraya gittik, burada resim çektik,"* dese, yakışıklı suratı özlemle asılıyordu. Biliyordu mesleğine olan aşkını, içinde kabaran muhabirlik tutkusu onu korkutuyordu. Bir gün dayanamayıp savaş muhabirliğine dönerse korkusu...

Suratını asarak yatağına yöneldi. Yataktan destek alarak, koca karnını havalandıra havalandıra uzandı ve kulağına kulaklığını takıp, kocasının onun için söylediği şarkıyı açarak dinlemeye başladı. Az sonra kocasının kaba sesiyle kıkırdamaya başlarken, eline keyifli, romantik komedi tadındaki, Müjde Aklanoğlu'nun Kör Talih adındaki yeni kitabını aldı. Bu kitaba bayılıyordu.

Kitaptaki baş karakter Hazal, çok şaşkın kızdı ve pot üstüne pot kırdıkça onun keyfini yerine getiriyordu. Yine yapmıştı yapacağını... Karnında usul bir dokunuş olunca, irkildi ama umursamadı. Artık alışmıştı bebeğinin sert ve ani hareketlerine. Yanında da bir hareketlenme oldu. Bakışlarını kocasına çevirdiğinde, Şahin aşağıya eğildi ve kulağından kulaklıkları-

nı çekiştirerek, dudaklarına ufak bir buse koydu. Yanına uzanarak, başını karısının karnına yasladı.

"Şu şarkıyı dinlemekten vazgeçmeyecek misin?" Homurdanan bakışları dikkatle karısının yüzünü süzüyordu.

Rüya söz aldığı gibi ona şarkı söyletmiş, bir de bet sesini telefonuna kaydetmiş, hem kendisine, hem ona işkence ediyordu.

"Asla silmem..." dedi Rüya yine gözlerini kitabına çevirirken.

Şahin karısının karnını şefkatle okşayarak, ellerini bacaklarına kaydırdı. Usulca eteğini açtı. Bacaklarını okşayarak, onu baştan çıkardı. Rüya kitabını kenara koyarken, Şahin çoktan elbisesinin eteğini kaldırmış ve karnını açığa çıkararak, hayran bakışlarını göbeğine çevirmişti.

"Uf!" dedi Rüya eteğini aşağıya indirmeye çalışarak huysuzca. "Şunu yapmanı sevmiyorum. Çok çirkin."

"Bence harika bir şey bu... Dünya'nın 3. Harikası. Onu görüyorum kıpırdarken." dedi Şahin heyecanla. Hem usulca okşuyor, hem oğluyla konuşuyordu. "Bugün çok durgun!" Elini karısının teninde dolaştırıp, usulca öpücükler bıraktı. "Biraz da gergin gibisin..."

"Evet, çok sakiniz ama ben biraz yorgunum." dedi Rüya iç geçirerek. Beline şiddetli bir ağrı daha saplanınca, yanındaki yastığa çaktırmadan uzandı. Ama Şahin bunu fark edince doğrulup, yastığı karısının sırtına nazikçe tepiştirdi.

"Rahat mısın?"

Rüya yüzünü ekşiterek, "Rahatım." dedi, çenesinde ve burnunun üzerinde, hafif ter tomurcukları belirmeye başlamıştı bile.

"Miden mi ağrıyor?" dedi Şahin anlayışla. Son zamanlarda uyuyamıyordu midesinin ağrısı sırtına vurduğu için. Rüya'nın ne yese içse, sürekli midesi yanıyordu.

"Yok, cidden iyiyim." dedi kendini gibi onu da kandırarak.

"Rengin kaçmış... İyi olduğuna emin misin?"

"Üf! Üsteleme Şahin. Valla iyiyim."

Ona inanmadan baktığında, Rüya başını salladı şirince. Şahin yanına uzandı. Genç kadın kocasının göğsüne başını yasladı ama lanet sancı kasıklarına şiddetli atışlarla vurmaya devam ediyordu. Rüya dişlerini sıktı. Şahin komodindeki kitabını alıp, onunla birlikte okumaya başlarken, Rüya kendisiyle savaş hâlindeydi. Şahin karısının saçlarıyla oynarken, ona kısa sorular soruyor, Rüya da acı çektiğini belli etmeden ne kadarını yapabilirse, yanıtlamaya çalışıyordu. Ama bir yere kadar. Ve bir şey oldu. Rüya kasıklarına giren şiddetli sancıya, daha fazla dayanamayınca ellerini bacaklarının arasına koyup, acı içinde inlediğinde, içini ferahlatan bir şey... Bir rahatlanmayla salınan bir şey...

Şahin elindeki kitabı yanına koyarak, endişeyle karısının yüzüne baktı. Rüya gözlerini sıkıca kapatmış, dişlerini sıkarak acı çeker gibi inliyordu ve Şahin bacaklarına vuran bir ıslaklık hissetti.

Karısının çenesini kavrayarak "Güzelim..." dedi soluk soluğa korkuyla. Rüya ıslanmış kirpiklerini açarak, kocasına baktı. "Ne, neler oluyor?" dediğinde Şahin yutkunarak, Rüya korkuyla gözlerine baktı.

Yataktaki ıslaklığa bakan Şahin, "Az önce... Suyun geldi..." dedi gerçeği onda duyacağı bir sözle tespit etmek isteyerek.

İnkâr etmek için başını sağa sola sallayan Rüya, inatla "Yo-yok..." dedi. Kalbi durur gibi atarken, korkudan geriliyordu. Kasıklarına bir sancı daha girince, iki büklüm olarak, olduğu yatakta kasıldı. "Sadece altıma kaçırdım. Hamileler bazen... Uf... Bazen bunu yapar..."

Yatağın üzerinde iki dizi üzerine oturan Şahin, "Tamam..." dedi kabullenerek. Derin derin solumaya başladı. Kalbi sıkışıyordu. Ellerini yelpaze gibi hareket ettirerek, "Sen panikleme, ben inandım zaten sana..." diye ekledi.

"Altıma yaptım dedim, neden inanmıyorsun?" diye bağırdı Rüya.

"İnanıyorum bebeğim. Altına yaptın, gördüm işte..."

"Ahhhh..." diye bağırdı Rüya acıyla. Dişlerini sıkan Şahin'in eli ayağı birbirine dolaştı. Sanki o sancı çekiyormuş gibi acı içinde inliyordu. Biraz kendine gelince, "Bu da gaz sancısıydı değil mi Serçe?" dedi dişlerini sıkarak. Karısının yüzüne gelmiş saçlarını geriye çekerken "Korkma meleğim." dedi.

"Doğurmayacağım." dedi Rüya derin derin nefes alarak. Kocasını hırsla geriye ittirdi. "Beni bir yere götürmeyeceksin..."

"Güzelim, zamanı geldi." dedi Şahin sakinliğini ve soğukkanlılığını ürkek yüreğine maske gibi sığdırarak. Karısının yüzündeki teri ve gözyaşlarını şefkatle sildi.

"Biz anlaştık onunla! Ben daha hazır değilim, gelmeyecek... Doğurmayacağım..."

"Tamam..."

"Yalan demiyorum."

"Tamam..." dedi Şahin.

"Tamam karıcığım de..."

"Tamam sevgilim. Doğurmayacaksın..."

"Doğurmayacağım!" diye onayladı korkak Rüya. "İki haftası var daha. Dursun yerinde."

"Dursun. Kulaklarını çekerim ben onun."

"Ahhh..."

Şahin korkuyla yataktan fırladı. "Bu da elektrik kaçağı zaten... Sancın falan yok. Değil mi?" diye bağırdı sinirle ve aklına gelen gerçekle "Rüya... Lanet olsun ne zamandır çekiyorsun bu acıyı?" diye sonunda sormayı aklına getirdi.

Rüya bir kasılmayla daha sarsılırken, kan ter içinde yüzü kocasının esaretine kavuştu. "Aşkım, kaç saat oldu? Hadi söyle doktorunu arayacağım. Kaç dakikada bir geliyor sancın?"

"Ü-ü-üç saat."

"Rüya, kandırma beni."

"Üç saat işte seni lanet herif, yalan mı diyeceğim. Beş dakika..."

"Beş dakika mı?" dediğinde dehşete kapılıp Şahin panikle, ağzının içinde küfretti. "Sen burada kal, ben doktorunu arayıp annemlere haber vereceğim."

Kocaman adam panikle önce kapıya koştu, sonra Rüya dişlerini sıkarak yatağın çarşaflarını çekiştirince, yanına geri geldi. Eli ayağı birbirine dolaşmış hâlde bocaladı. Sonra ellerini saçlarına gömerek, telaşla tekrar aşağıya gitmek için kapıya yöneldi.

Panikle salona girdiğinde, annesi ve doğum için yanlarına gelen kayınvalidesinin salonda olmadığını gördü. Bir taraftan doktoru arayıp konuşurken, onun söylediği şeyle iyice paniğe kapıldı. "Hastaneye yetişemeyebilir, zaman çok dar. Ambulansla geliyorum." Şahin ağzının içinde küfrederek, arka bahçeye yöneldiğinde, annesini ve birkaç komşusunun çardakta oturduğunu gördü.

"Anne..." dedi endişeyle.

"Oğlum." dedi Hatice Hanım ve Mahber Hanım. Şahin'in yüzünü görünce yürekleri ağızlarına geldi... Hep birlikte endişeyle yerinden kalktı millet. "Rüya'nın suyu geldi." dedi Şahin.

"Az önce iyiydi oğlum." dedi Hatice Hanım paniğe kapılarak.

"Ne iyisi anne, üç saattir sancısı varmış..."

"Kandırdı bizi." dedi Hatice Hanım. Onu onaylayan Mahber Hanım, "Numara yaptı." dedi başını hayıflanır gibi sallayarak.

Şahin annelerini ve komşularını peşine takarak eve yöneldiğinde, huysuzca homurdanıyordu. Üst kata koşar adım çıkarak, "Rüya, canım korkma..." dediğinde, odanın ortasında donakaldı. Hatice Hanım yatak odasına bakarak "Dur hemen endişelenme, lavaboya girmiştir oğlum, suyu geliyor ya. Korkmuştur." dediğinde, Şahin hiç böyle bir ihtimal olduğunu sanmıyordu. Bedeni kasıldı. Aklından geçenin olmaması için

dua etti. Annesi banyoya yöneldi ama orada da yoktu. Herkes dört bir koldan evin içini, bahçeyi ararken, bahçeyi aşıp yamaca giden genç kız, şiddetle kasılan kasıklarını sıkıca tutmuş, "Ya oğlum, babanın oğlu olduğunu illa kanıtlayacak mısın? Bu ne inat... Ya biraz daha doğma yenimle doğduğunda bunları konuşuruz." dediğinde bir sancı daha girdi kasıklarına ve olduğu yerde inleyerek bacaklarını dövdü. "Korkuyorum lan ne var doğma işte hemen..." diye ağlamaya başladığında, bacaklarının arasından hâlâ ara ara kanlı su sızıyordu.

Biraz rahatlayınca "Ya daha iki haftan vardı. Mis gibi iki hafta daha yapsana tatilini... Valla doğduğunda, o zamanı harcadığına pişman olacaksın. Ekmek elden, su gölden ne işin var burada. Acıkacaksın, çiş yapacaksın, gaz sancısı çekeceksin..." dediğinde bir sancıyla daha kasıldı.

"Rüya..." dedi geriden gelen Şahin'in panik yapmış sesi.

"Uf, bulacak... Doğma ne olur yalancı sancılardan ol yine..." dedi Rüya kendi kendine söylenerek, yerden kalkarken. Ve gözyaşları içinde gördüğü kişiyle, olduğu yerde donup kaldı. Nefesi kesilirken, "Sen?" diye acı içinde fısıldadı.

"Selam Serçe. Beni unuttunuz..." dedi üzeri başı siyaha bulanmış sır duruşlu adam. Yüzündeki kasketten kim olduğu seçilmiyordu ama Rüya bu sesi yakinen tanıyordu.

"Sen... Sen yakalanmadın mı?" dedi şaşkınlığın dibine vuran kız. Ve bir sancıyla daha kasılan bedeni iki büklüm yerleri öptü..

"Yakalansam, burada ne işim var? Ön kapıdan girdim, arka kapıdan çıktım! Sen... Sen ve o salak kocan hayatımı mahvetti." dedi karşısındaki yaşlı adam intikam körlüğüyle gözleri kamaşırken. Hırsı, kaskının arasından görünen koyulmuş gözlerinden fışkırıyor, hainliklerinin harita gibi belirdiği bedeninden, yapacağı kötülüklerin şerri akıyordu.

"Bir sürü masumun canına kıydın..." dedi Rüya dişlerini sıkarak inlerken. Canı panik oldukça daha çok acıyor ve çaresiz kaldıkça korkusu katlanarak büyüyordu.

"Öyle mi yapmışım..." dedi adam alayla başını sallayarak. Şahin'in geriden gelen sesi şiddetini kuşanmış hâlde panikle duyuldu.

Rüya'nın korkak bakışları o tarafa kaydığında, şiddetli bir kasılma daha kasıklarına saplandı. Kalbi kaburgalarını daha şiddetli, kulaklarını uğuldatırcasına dövüyordu. Terden ıslanmış yüzünü saçları kapamış, acı içinde dört büklüm kıvranıyordu. Yerdeki çimleri soluyan Rüya, bakışlarını sesin geldiği yöne çevirdi ve inler gibi haykırmak istedi.

Yaşlı adam elini dudağının gerisine koyarak "Şşşttt, sesini çıkarma..." dediğinde sadistçe bir şekilde güldü. "Kocanla vedalaş Rüya, bu onu son görüşün olacak!" Kibirli bedenini bir hayalet gibi hareketlendirip, kenardaki ağaçlık alana yürüdü. Rüya onun elinde parlayan silahın ışıltısıyla, bir an nefessiz kaldı. Son gücüyle yerden kalkmaya zorladı kendini ama o kadar çok canı yanıyordu ki, başaramadı. Elleri yerdeki çimleri avuçlarken, tırnakları kırılasıya sert zeminin toprağına abandı. Ne yaptıysa kendine gelemedi. Şahin göründü yamacın başında. Yüzü endişeli ve gözleri kızgındı. Onu görünce birden panikleyerek, ferahlamış bir suratla koşmaya başlamıştı.

"Rüya..."

"Şahin... Gi-git..." dedi Rüya kasıklarındaki şiddetli acıyla iki büklüm olarak, yumruklarıyla yeri döverken. Kuvvetli bir çığlık koyarken, kesik kesik sesi ve alamadığı soluklarıyla ona yaklaşan kocasına "Git..." diye elinden geldiğince şiddetli bağırdı ama sesi o kadar yorgun ve hâlsiz çıkmıştı ki, anlatamadı derdini.

"Tamam güzelim. Korkma. Ben buradayım." dedi Şahin koşarak yanına gelirken. Onu yanlış anlamış, hâlâ korktuğunu sanarak serinkanlı davranmaya başlamıştı.

Rüya yerden kuvvet alarak son gücüyle ayaklandı. "Gelme..." dedi bakışları ağaçların arkasındaki adamı ararken. Hangi cehenneme gitmişti bu adam? Korkak ve dehşete düşmüş yaşlı gözleri etrafı taradı. Rüya tam ayaklandığı sırada, Şahin yanına geldi ve panikle karısını kollarına aldı.

"Çocukluk yapıyorsun Serçe'm, kaçmak sana yakışıyor mu?" dediğinde gözleri dolu dolu olmuş Rüya "Şahin... G-git..." diye çaresizce inledi. Artık nefesleri tümden kesilmişti. Ama lanet sancı izin vermiyordu ki konuşsun, hep araya falso koyuyordu.

"Şahin burada... O burada?" dediğinde Rüya ağlayarak...

"Kim burada?" dedi Şahin etrafına bakarken. Ve Rüya kocasının kollarına sığınırken acıyla, sırtında bir arı ısırığı hissetti. Keskin ama doğum sancısına benzemeyen bir acı... Sonra bir tane daha ve bir tane daha... Her birisinde ciğerlerine saplanan acı soluklarını keserken, kocasının kollarında irkildi. Bedeni hissizleşti, teni karıncalandı.

Hiçbir şeyden habersiz Şahin yüzündeki saçlarını okşayarak "Geçecek meleğim. Şimdi eve gideceğiz... Sen sakin..." dediğinde telkin eden sesi azaldı, endişeli yüzü silikleşmeye başladı. Rüya nefes alamıyordu. Ona kulak veriyor ama kesik kesik gelen sesini duyamıyordu. Bir hayal gibiydi, sisler ardında kalan bir hayal... Endişeyle etrafına bakmasını ve gözlerinin yeşilinde yeşeren o pırıltıları görüyor, ama ona istediğini anlatamıyordu. Ellerini güç bela hareket ettirerek, yukarı kaldırıp, kocasının ona telkin veren çenesine, sonra yanağına dokundu. Ağzına dolan metalimsi ve şekerli tatla, nefessiz kaldı. Öksürme ihtiyacıyla ağzını açtığında, ağzına dolmuş kanlar kocasının yüzüne ve açık gri merserize kazağına fışkırdı.

Şahin neye uğradığını şaşırdı. Bir an donup kaldı. Şok geçirerek, kalbi atmayı durdurup, dehşete kapılarak donup kaldı. Kollarına yığılan ve ona baygınca, canı çekilmiş gibi bakan, nefes alamıyormuş gibi hırlayan karısının sırtında, bir ıslaklık hissettiğinde, elini kaldırdı. Parmaklarına baktığında, teninin kızıl kanlar içinde olduğunu gördü.

Bakışlarını kaldırdığında, ileride ağaçların arasında bir ses duydu. Bu motor sesiydi... Gözlerini sıktı, biraz uzak mesafede, motorlu bir adam gördü. Uzaktaydı, başında kaskı olduğu için yüzü tam seçilmiyordu. Elini kaskının üzerine koymuş, ona asker selamı veriyordu. Ve kollarında cansızlaşan karısı-

nın gücü tükenerek başı geriye düştüğünde, Şahin'in acı acı titreyen sesi kocaman ormanı inletti. Sesi bir yıldırım gibi çaktı göklerde. Arşı titreten, yeri göğü inleten bir kükreme gibiydi feryadı. Duyanın yüreğini yakan, görenin canını alan bir ah! Bacakları onu taşımayıp yere düşerken, Rüya adamın ne demek istediğini, şimdi anlamıştı!

"Kocanın, ölümünü izleyeceksin..!"

Şahin tek bir yara almayarak onun acısıyla ölüyordu ve çaresiz kalan Rüya bunu sadece izliyordu.

Asıl hedef o değildi... Onu yaşarken öldürecekti. Rüya bakışlarını kocasına odaklamaya çalıştı ama artık bedeninin kontrolünü kaybetmişti. Hissiz, uyuşmuş, güçsüzdü. Artık acıda hissetmiyordu. Sadece üşüyordu. Etrafını turlayan rüzgârın uğultusunu duyuyor, tepelerindeki ağaçların yaprakları gözlerinde raks ediyor, göğün gri mavi bulutları tenine ışığını emanet bırakıyor ve o sadece donukça bakıyordu. Titreyen kirpiklerinin sakladığı gözleri kapanıyor ve arada güç kullanarak açılıyordu. Bir açıldığında, etrafının insanlarla dolup taştığını gördü. Sesler vardı. Belli belirsiz uğultular. Hatta nereden çıktığı belli olmayan Vural'ın bile elinde silahıyla, orada olduğunu gördü. Bedeni taş kesmişti. Hissiz ve tükenmiş. Aklı karıştı. Neler olduğunu kavrayamadı. Birkaç iri yapılı köylü ona doğru atılarak haykıran Şahin'i kollarından tutmuş, yanına gelmesini engelliyordu. Az önce onun kollarındaydı, ne ara yerde yatar hâle gelmişti? Gözlerini açık tutamayınca, yaşlar süzülen bakışlarını tekrar karanlığa kapadı. Gözleri kapalıydı ama bilinci açıktı, fakat onlara seslenemiyor, hatta tek parmağını bile felç geçirmiş gibi kıpırdatamıyordu. Birilerinin elbiselerini çekiştirdiğini hissediyordu. "Açmayın, utanıyorum." demek istiyor ama beceremiyordu. Dili ağzının içinde pelte olmuş, sesi kayıplara karışmıştı. Ağzına bir şey taktıklarında, bu onu biraz rahatlatmıştı. En azından artık nefes alabiliyordu. Doğum sancısı bıçak gibi kesilmişti, bedeni hafiflemiş ya da hiçbir azasını uyuşmuş gibi hissetmiyordu. Gözlerini zorlayarak tekrar açtığında, yanında doktorlar vardı.

Yanındaki beyaz giyimli, sarı yelekli adama bakarak, "Kalp atışları zayıf..." diyordu. Ağlamaklı sesiyle haykıran kocasının "Serçe..." diyen feryatları, onca kişinin fısıltısını geride bırakarak kulağına vuruyordu. "Serçe'm..."

"Kalp masajı için hazırlanın." diyordu diğer birisi yanında hareket eden karartıya. "Bebek var, şimdi değil." diyordu başka bir ses.

Bebeği... Rüya şu anda en çok kollarını karnına sarmak ve onu korumak, iyi olup olmadığını hissetmek istiyordu. Gözleri görüyordu, sadece beyni uyuşmuş gibi bedeni tepkisizdi ama duyuyor ve ölü gibi hissizleşiyordu. Sanki bedeni hafiflemiş, hiçbir acıyı hissetmiyordu. Mesela üşümüyordu artık, bacaklarının arasındaki o üşümeli uyuşukluk yoktu, kasıklarını paramparça eder gibi baskı uygulayan o sancı yoktu. Demek ki doğum durmuştu. Daha vardı zaten. Ve nabız atışlarını şiddetli bir uğuldamayla kulağında duyumsarken, kalbi yerinden çıkacakmışçasına çırpınmaya başladı, nefes alamadığını hissetti. Beynine yüklenen müthiş basınç, tüm dirayetini tüketirken, gözlerinin önünde benekli ışıklar dans etmeye ve gittikçe o ışıklardan uzaklaşıp, karanlığa çekilmeye başladı. Korkuyordu ama aynı anda huzur da duyuyordu. Kulağına miras kalan ise, o garip seslerin yankılanmaya başladığı andı...

"Rüya..."

"Dıuuuuıttttttttttt"

"Serçe'm... Serçe'm bırakma beni..."

"Dıuuuuuuuuuıttttttttttttt"

"Gitme... Gitme... Gitme... Lanet olsun gitmeeeeee..."

"Dıuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuıttt!"

Ve Rüya kan ter içinde yerinden fırladığında kulağındaki "Dıt. Dıt. Dıt." sesleri devam ediyordu. Kalbi davul gibi gerilmiş gümbürdüyor, solukları genzini yakıyor, yanağından akan yaşlar yüzünü yıkıyordu. Ellerini yüzüne kapadı ve derin derin solukları arasında kendine gelmeye çalıştı. Ne kâbustu Allah'ım, ne kötü bir rüyaydı! Elini kan ter içinde kalmış yüzünden çektiğinde gördüğü manzara karşısında,

apansız soluğunu yutarak şaşkına uğradı. Odasındaydı. Genç kızlık odasında! Bir yıl önceki, gitmeden önceki hâliyle olan odasında! Yanında ötüp duran eski saatin üzerine elini basarak, üzerindeki pikesini yere attı. Şimdi daha kötü bir korkuya kapılan kalbi, yerinden çıkacak gibi kaburgalarını dövüyordu. Bu saçmalıktı! Bu, bu hayatında gördüğü en absürt kâbustu! Buraya nasıl gelmişti ki? Kesin rüya görüyordu. Birazdan gerçek saat çalacak ve kalkacaktı. Ya da Şahin? Şahin ona şaka yapıyordu...

Bakışlarını hâlâ kendine gelememiş hâlde odasında gezdirirken, tedirgin adımlarla kapıya yanaştı. Ayağının altında halının yapısını hissediyordu. Adımlarında bedeninin baskısını... Yutkunarak antreye geçerken, "Şahin?" dedi ürkek sesiyle. Ama ses yoktu. Yine bir umut, "Şahin, bırak şakayı... Neredesin?" derken tedirgince, salona ilerledi. Kimse yoktu. Sesi kulağında çınlıyordu kocasının. "Serçe'm," diyordu. "Gitme..." Gitmemişti ki? Elleri bilinçsizce karnına gitti. Ve bakışları apansız karnına kaydı. Bakışları aşağıya dehşet içinde kayarken, başından aşağıya kaynar sular dökülmüş gibi bacakları titremeye başladı.

"Be... Bebeğim..." dedi genzine yumrular dizilirken.

Elleri düz karnını arşınlarken, aklını kaçıracak gibi irilmiş şaşkın bakışlarını etrafta dolaştırıyordu. Bu... Bu saçmalıktı. Bebeği neredeydi? Doğum mu yapmıştı? Bebeği mi olmuştu? Oğlu... Minik oğlu ne ara dünyaya gelmişti? Acısını hissetmemişti ki? Endişeyle annesinin odasına geçti, panikle banyoya geçti, hatta ağlayarak dehşet içinde mutfağa bile baktı ama yoktu... Evde hiç kimse yoktu. Bebeği karnında yoktu, kocası yanında yoktu! Ailesi yanında yoktu! Eğer şaka yapıyorlarsa, bu kadarı fazlaydı. Hızla odaya geri döndü. Yok, bunun rüya olması imkânsızdı. Birden aklına gelen şeyle, yere diz çöküp, yatağın altına baktı. Lanet olsun, bu sütyeni bir yıl önce, son sınavına gireceği gün yatağın altına düşürmüştü ve almaya üşendiği için orada bırakmıştı. Hatta Şahin bulup dalga geçmişti!

Rüya kafası karışmış hâlde ayaklandı. "Şahin, sen koydun biliyorum. Ama bu şaka artık çok uzadı, gel korkuyorum." diye ağlamaklı sesiyle titreyerek seslendi. Etrafına korkakça bakındı. Balkondan gelme ihtimalini düşünerek oraya atıldı, ama balkon boştu! Dolapların içine baktı, onlarda boştu. Türkan Abla? Kesin şaka yapıyorlardı ve o öküz orada saklanıp bu hâline gülüyordu...

Rüya hızla kapıya atılıp, ayağına terlik dahi giymeden üst kata fırladı. Kapıya hem yumrukla hem de zile basarak saldırırken "Ablaaaa, ne olur kalk!" diye endişe içinde bağırıyordu.

Türkan Hanım dehşet içinde yatağından fırlamış, sabahın köründe kapısında biten kızın şaşkınlığıyla kapıya fırlamıştı. Kalbi bedeninde dümbelek çalan Rüya irice açtığı gözleriyle, yaşlı kadını koluyla kenara çekerek "Şahin... Hadi çık. Bak şaka yapma." diye ağlarken, omuzları ciddi bir hıçkırıkla sarsıldı.

"Kızım kafayı mı yedin? Şahin kim?" dediğinde Türkan Hanım üzerine yarım yamalak giydiği sabahlığını bağlıyordu. Gözyaşları içinde boğulan Rüya, ona aldırmadan her odayı tek tek geziyordu. "Şahin?" dedi bir daha haykırarak, Türkan Hanım'ın odasının kapısını açarken, yaşlı kadın panikle öne atıldı.

"Kızım, eve kedi falan mı aldın? Buraya mı kaçtı? Annen duymasın bak eve kedi, köpek, adam benzeri mahluklar aldığını, valla seni ıslak odunla döver haberin olsun." diye hayıflanarak uyarırken, Rüya odaların hepsini arayınca, arkasını döndü ve tam arkasında duran kadına toslayarak durdu.

"Ablaaaa..." dedi yanaklarındaki yaşları kabaca koluna silerek. Çaresizdi ve korkak. "Şahin nerede?" Kırgınca açılmış dolu dolu gözleriyle, kadına âdeta yalvarıyordu.

"Kızım, ne Şahin'i?"

"Abla, doğum yapıyordum. Bebeğim nerede? Benim minik bebeğim nerede? Şahin'im nerede?" dedi Rüya ellerini yüzüne kapatıp, içli içli hıçkırarak ağlarken. Daha fazla dayanamayınca, olduğu yere sertçe çöktü. Ellerini karnına koyarak

"Hissettim onu. Aylarca karnımda hissettim... Ufacık ayaklarını, ellerini hissettim. Umutlarımla büyüttüm... Bebeğim nerede abla? Benim minik bebeğim nerede?"

Türkan abla panikleyerek yerde ağlayan kızın yanına diz çöktü. Kızın yüzünü elleri arasına alarak, "Kız yoksa... Yoksa sen hamile miydin?" diye kaşlarını çatarak azarlaya azarlaya sordu.

"Evet? Doğum yapıyordum... Canım çok acıyordu ama sonra o adam çıktı... Birden bebeğim kayboldu..."

"Kızım... Kafayı mı yedin, bir günde ne doğumu?"

"Abla, Şahin nerede?"

"Eyvahlar olsun. Kız kafayı yedi. Ders, Mustafa, aile derken, valla kafayı yedi... Muştalı Hoca'ya gitmeli. Yok, nefesi daha kuvvetli bir hocaya götürmeli... Ay yoksa cin mi çarptı?"

Türkan Hanım oturup ağlayan kızın saçlarını okşayarak, telkin edici sözler söylerken, sakinleşmesini bekledi. "Bence sen rüya gördün kızım. Çok etkilenmişsin. Bazı rüyalar gerçek gibi olur, etkisi altından çıkamazsın... Bebek falan yok... Anlat bakayım ne gördün?"

"Abla, Şahin nerede? Bırakın bu şakayı ne olur. Ben bebeğimi merak ediyorum..."

"Kızım... Şahin kim, ben tanımıyorum onu ve bir gecede karnın ne ara şişti de doğurdun bebeğini?"

"Abla kocam o... Düğünümüze sen de geldin ya. Hani sen de yardım ettin bize kavuşmamız için... Bebeğimi sen de gördün kaç kere kontrolde..."

"Hayda..." dedi kadın genç kızı okumaya başlayarak... Bu kıza kesin nazar değmişti. Ya da iyi saatte olsunlar ziyarete gelmiş, en kötüsünü düşünmek istemiyordu ama cin de çarpmış olabilirdi. Olduğu yerden kalkarken, "Yooo, bu iş böyle olmayacak. Ben annenleri arayacağım." dediğinde kafasında ampuller yanan Rüya, "Telefon." diye cırladı.

"He telefon... Hani belki rüyana girmemiştir ama o icat edildi..." dedi Türkan Hanım alayla ve Rüya olduğu yerden müthiş bir sevinçle fırlayıp, salondaki telefona ulaştı. İlk Şa-

hin'in cep numarasını tuşladı. Heyecandan tırnaklarını yerken, karnı korkudan kasılıyordu. Karşı taraftan cevap gecikmedi.

"Efendim."

Ses tanıdık değildi! Üstelik daha önce hiç duymadığı birisine aitti. "Kiminle görüşüyorum?" dediğinde karşısındaki boğuk ses, Rüya panikle "Şahin'in telefonu değil mi bu?" diye sordu. Kalbi ağzında atıyordu.

"Yok bacım, bu Ahmet'in telefonu. Yanlış aradın sanırım." dedi karşısındaki tok sesli adam... Ve telefonu kızın yüzüne çat diye kapattı. Rüya bir daha tuşladı ezbere bildiği numarayı ama yine aynı adam çıktı. "Bacım, sen kimi aradıysan o kişi burada yok. Bence seni kandırmış. Arama artık burayı, rahatsız oluyorum."

"Bu kocamın numarası!" dedi Rüya titrek sesiyle inatla. "Aylarca gözüm kapalı aradığım numarayı nasıl unuturum?"

"Bu numarayı ben on beş senedir kullanıyorum, ben başkasına verdiğimi nasıl hatırlamayayım? Bence sen eksik ya da yanlış tuşluyorsun. Arama artık beni..." diyerek bu sefer daha sertçe telefonu yüzüne kapadı.

Rüya bu sefer Hatice Hanım'ı aradı. "Alo!" dedi heyecanla ama bir erkek sesi süzüldü kulağına. Hüsrana uğradı. Kalbi artık hezimetle atıyordu.

"Anne?" dedi Rüya yanaklarından yaşlar süzülürken. "Annem ne olur artık bırakın oyunu." diye yakardı Rüya. "Bebeğime ne oldu, ne olur söyleyin?"

"He babam, ben annesi... Sen kimi aradın?" dedi karşısındaki sapık kılıklı laubali ses. Dalga geçiyordu belli ki. Rüya telefonu adamın suratına kapattı ve sırayla köydeki tanıdıkları Moni ve Aişe'yi aradı ama yoktu. Hatta Emriye Abla'yı bile göze alarak aradı ama numaralar hep yanlıştı. Kocaman köyün ona yalan söyleyeceği yoktu ya, yoksa her şey Türkan Abla'nın dediği gibi rüya mıydı? Evet, kendini dövecek, çimdikleyecek, hatta tokat atacak ve bu kâbustan uyanacaktı!

"Abla..." dedi Rüya karşısında korkmuş gözlerle ona kaygılı bakan kadına. Kor olmuş bağrı yanıyordu. "Ben delirmiyorum. Yemin ederim gerçekleri anlatıyorum. Ben evlendim. Hamileydim. Bebeğim olacaktı." derken hıçkırarak ağlamaya başladılar. "Niye bana inanmıyorsun? Ben kafayı sıyırmadım."

Türkan Hanım'ın kızı sakinleştirmesi güç oldu. Rüya biraz kendisine geldiğinde "Hadi kızım kalk, stresten bu stresten. Bugün sınavın var malum, ondan olacak. İkindi vakti uyandın zaar, aklın yerinde yok." diye onu teskin etmeye çalıştı. Ama yok, kız Nuh diyordu da Peygamber demiyordu!

"Ne sınavı abla? Ben okulu bitirdim, anlamıyorsun beni." derken çileden çıkarak "Bana üşütmüşüm gibi bakmayı kes..." diye bağırdı. Çaresizlik ne kötüydü!

"Şu hâlinde tam da üşütmüş gibi dururken nasıl bakayım!" dedi yaşlı kadın azarlayarak. "Aaa, silkelen, kendine gel. Bu kadar stres yapacak ne var ortada? Olmazsa olmasın... Her neye üzüldüysen senden değerli değil ya canım..."

"Bitti..." dedi Rüya hüsranla. "Valla bitti okul."

"Saçmala kızım, ne bitmesi. Bugün bitecek daha..." dedi Türkan Hanım gülerek. "Hadi, kalk." derken birden aklına gelen şeyle "Annen sana dualı pirinç yollamıştı, ben de şeker okudum. Dur onları içireyim de öyle in aşağıya. Böylece aklın azda olsa başına gelir..." derken Rüya deli gibi gülmeye başladı. Bu, korktuğu kâbusuydu! Tüm o yaşadıklarının, her şeyin bir kâbus, bir rüya olmasından korkuyordu ve şimdi kesin rüya görüyordu. Kolunu çimdikledi. Ama canı yanınca, inleyerek ağlamaya başladı. Rüya'ydı bu, Rüya! Başka ihtimal olamazdı!

Hüsranı tetiklenen Rüya eve indiğinde, hâlâ aklını kaçırdığını düşünüyordu. Herkes ona oyun oynuyordu. Annesini aramıştı ve yaşlı kadın daha telefonu açtığı an, sınav için dualar etmiş ve sürekli sınava abdestli girmesini tembihlemişti. Bakışları kapının karşısına baktı. Gözlerinde Şahin ve şaşkın Rüya'nın o hâlleri can buldu. O ürkek kız sevdiğini henüz

keşfedemediği adama endişeyle bakarken, "Seni hiç merak etmedim Katil..." diyor, Şahin ise ona küstah bir bakış atarak "Ondan gözlerin böyle parlayıp, heyecandan kalbin hızlı atıyor öyle mi Serçe?" diye dalga geçiyordu. O gözler, yeri ve göğü ona armağan eden su damlası gibi gözleri... Kızınca yıldız yıldız parlayan, şimşek şimşek çakan, sevince umut umut, aşk kokan gözleri...

Aklını başına almak için banyoya girdi. Yüzüne buz gibi suları serperek, biraz rahatlamayı denedi. Kirpiklerinden sular akarken, aynaya baktığında, arkasındaki duşakabin perdelerini gördü. Ve o hayaller gözlerinde canlandı.

"Rüya, kirlilerin var mı kızım?"

"Şahin... Ne arıyorsun burada?" diyen utangaç bir kız ve ona tüm küstahlığıyla çapkın çapkın gülerek bakan yeşil gözlü bir Şahin, "Benimle duş almaya geldiysen, geç kaldın tatlım, ben başladım..." diyordu. Gülüyordu. Yüreğini yerinden sökercesine gülüyor, kokusunu ciğerlerini yakarak hissettirip, burnunun direğini sızlatıyordu.

Rüya ellerini yüzüne kapatıp, kulaklarındaki uğuldamayı durdurmaya çalışarak, yüreğindeki kırgın ya da neşeli gülüşleri unutmaya çalışarak, ağlamaya başladı. Bir şeyler bulmak için hızla salona geçtiğinde, gözleri kanepeye kaydı. Onu dövmekle tehdit ettiği zaman canlandı gözlerinde, yakaladığında dizlerine yatırıp kalçalarına şaplak atması ve sonra birden kendine çevirip cezalandırırcasına öpmesi.

"Beni neden öptün Şahin?" dediğinde şaşkınca adama bakıp, "Biliyorsam kahrolayım Serçe." dediği anlar...

Allah'ım yardım et. Nefes alamıyorum. Aklımı yitiriyorum...

Ter içinde kalan Rüya duş alıp üzerini değiştirmek için aynanın karşısına geçtiğinde, kendini incelemeye başladı. Oysa hamileyken kilo almıştı. Parmakları teninde dolaşmaya başladı. Karnında üç beş tane çatlağı bile vardı ama şimdi ne kilosu kalmıştı yerinde, ne de çatlakları. Bunu da Şahin'in yok edecek hâli yoktu ya... Yoksa her şey cidden rüya mıydı?

Ya, tüm hayatım bir rüyaysa?!

Olması imkânsızdı! Ütopik bir saçmalıktı. Keşiş olsa böyle bir uçuşa geçemezdi. O zaman bu bir rüyaydı. Uyanacaktı. Vurulmuştu en son, narkoz almıştı kesin, hayır bebeği olacaktı. Onun için gün saymışlardı birlikte. İçi sızladığında, göğsü ağrıdı ve Rüya elini bilinçsizce göğsüne götürdü. Lanet olsun... Nasıl bir ağrıydı bu böyle?

Rüya'nın sırf kendini haklı çıkarmak için sınava gitmeye karar vermesi, uzun sürmedi. Üzerini değiştirip, yola koyuldu. Durağa giderken, bakışlarını etrafta dolaştırdı. Kesin şimdi birisi ona çarpacaktı. Tıpkı ilk tanıştıkları günkü gibi... Ya da bir köşe başından kara bir kedi çıkagelecekti yanına... Pençelerini açarak korkutacak, o da birisine çarpacaktı. Ama ne önüne kedi çıkmış, ne birisi ona çarpmıştı! Hiçbir şey olmamıştı. Üstelik otobüsü de geç gelmemişti! Sınava gecikmemişti!

Rüya otobüste aklına koymuştu. Eğer sınav soruları aynı çıkarsa ve hayatında gerçekten hiçbir şey olmamış gibi davranılırsa, jinekoloğa gidecek ve bekâret kontrolü yaptıracaktı. Sonuçta artık bakire olmadığına göre, en azından bunu yalanlayamazlardı. Yani saçmalıktı ama bir ihtimal diktirseler bile o zarı, doğum yaptığını doktor elbet anlardı... Allah'ım neler saçmalıyordu! Kafayı yiyecekti!

Delirmiş olabilir miydi? Saplantılı kaçıklar gibi davranmaya başlamıştı. Okula geldiğinde, yine her şey aynıydı. Son sınavı gibiydi işte... Hocalar aynı sinirle derse atılmış, Rüya soruları hiç takılmadan yanıtlamış ve bahçede karşılaştığı Mustafa, yanında kızları kesmişti.

"Mustafa..." dedi solgun sesiyle Rüya çekinerek. "Son konuştuğumuz konuyu hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum." dedi genç adam ilgisizce. Çapkın bakışları mini şortlu bir grup kızın üzerinde beğeniyle geziyordu. Rüya ona ne soruyorsa saçma sapan şeylerle karşılaşıyor... Üstelik hiçbir şey olmamış, bir şey yaşamamışlar gibi ona hafta sonu

isterse Hatay'a birlikte gidebileceklerini, giderken onu da eve götürebileceğini söylüyordu.

Lanet olsun! Yoksa, her şey cidden rüya mıydı? Rüya artık cidden şüpheye düşmeye başlamıştı. Kafası ambaleye dönmüştü. Okuldan çıktığında dalgınca durağa doğru yürüdü. Yok, Rüya olsa...

Kafayı yiyecekti. Bebeğini hissetmişti karnında, Şahin... O öküz kocası Şahin gerçekti? Bebeğine ne olmuştu? Yani bebeği varsa...? Ama oğlu olacaktı! Yüreği sızladıkça, göğsü ağrıyordu. Sancısını bile çekmişti. Rüya trafik ışıklarının yanında durdu. Yanındaki insanlar hareket ediyordu ama Rüya olduğu yerde donup duruyordu. Yanından ışık hızıyla sesler ve görüntüler geçişiyordu. Kaç kırmızı ışık yanmış, kaç yeşil geçmişti üzerinden ama o idrak edememişti. Ve daldığı kuyudan sonunda kurtularak, başını kaldırdı ve kaldırımdan aşağıya adım attığı anda, bir fren sesi duydu. Kulağında uğuldayan, kalbini yerinden korkuyla söken ve soluklarını kesen bir fren sesi! Olduğu yerde zınk diye korkuyla donup kalırken, bacağına çarpan aracın hafif sendeletmesiyle, düşmemek için kendini kastığı anda gerçeğe döndü. Bağrına bastırarak parmaklarının arasında sıklaşan kitaplarıyla, yüreğinin sesi kulaklarına yüklenmişti.

Lanet olsun eksik aklının kalan tahtalarını kırmak için bir araba çarpması eksikti. Başını kaldırıp aracın şoförüne kızmayı düşünüyordu ki, aracın içindeki kişiyle göz göze gelince, dünya tepesine çöktü. Başından aşağıya kaynar sular salınan Rüya'nın omuriliğindeki güç çekildi ve ensesinden aşağıya ılık bir ürperti yayıldı. Gevşeyen parmaklarının arasındaki kitaplar göğsünden aşağıya salındığında, nefes alamıyordu. Ve yeşil gözlü, kara saçlı, çok yakından, yüreğinin içinden tanıdığı şoför, kızgınca araçtan inmişti. Rüzgâr sesini duyumsuyordu, yaprakların, yerde dolaşan karıncanın ayak sesini bile... İri bedeniyle, gösterişli fidan boyuyla, yiğitçe göz bebeklerinde belirmiş ama ona doğru kızgınca salındıkça, her beşeri sesi duyumsuyordu. Onun, özlemle duymayı hayal ettiği küstah

sesinde barınan endişeyle, paniğe kapılmış hâlde "Rüya..." diyen sesi kulaklarında yankılanıyordu.

"Rüya, iyi misin?"

"Rüya, kendine gel..."

"Rüya'm... Gel artık."

Onu tanıyordu. Şahin onu tanıyor, hatta adını bile hatırlıyordu. Kızın kulağında tıpkı gerçekte olduğu gibi hep kendi ismi yankılanıyor, Rüya kafayı yemeye hiç bu kadar yaklaştığını hatırlamıyordu.

"Rüya, kendine gel. Serçe'm lütfen... Bana gel Serçe'm, bize gel, ne olur bırakma bize gel..." dediğinde, Rüya ağlamaya başladı. Karşısındaki adamın kederli, ıslak yeşil gözlerini ve aşina olduğu bedenini görerek, "Şahin'im..." dedi hıçkırıklar içinde.

"Serçe'm." dedi ağır çekimde gibi ona gülen Şahin ve etraflarında korna sesleri uğuldatmaya başladı.

"Dıtt! Dıtt!"

"Gitme..."

Gülümseyerek, elini uzattı ona Şahin. "Elimden tutarsan, düşmene izin vermem Serçe'm." dedi usulca.

"Elimden tutarsan, düşmem..." diyen Rüya, can havliyle kocasının ellerine, atıldı. Titreyen parmakları korkuyla eline değdiği anda, tenine yayılan hasretle titredi. Kocasının yakaladığı ellerini, sımsıkı kendisine çekiştirmesiyle, bir anda yatağında derin bir nefesle uyandı ve gözlerini beyaz bir tavana açtı!

"Rüya... Rüya..."

Derin derin soluyor ama genzindeki acıdan nefes alamıyordu. Yine panikledi. Hırçınlaşan kalbi göğsünü yırtarcasına vurdu gövdesine. Derin derin soluk almak istiyor ama ağzındaki tuhaf bir tıpa ve boğazındaki bir nesne buna izin vermiyordu. Neler oluyordu? Acıyan, ateş dökülmüş gibi yanan gözlerini kırpıştırıyor, genzine yumru yumru dizilmiş soluklarını almaya çalışıyor ama bedenini oynatamıyordu. Üstelik

bu neydi, bir ileri bir geri... Rabbim kafayı sıyırması için, hayali gerçeğe karan kelebek etkisiyle mi öldürülecekti?

"Rüya'm..." dedi yan taraftan gelen acılı ve umutlu ses tekrar... "Serçe'm, gitme ne olur bu sefer gitme..."

Yanındaki yakarmalara cevap vermek istedi Rüya. "Gitmek istemiyorum Şahin, bırakma beni aşkım ne olur. Tut ellerimi yine. O karanlığa düşmeyeyim, düşürme. O saçmalığa salma beni..." diye yakarmak istiyordu... Ama ağzına takılı bir nesne yüzünden, uyuşmuş dudaklarını oynatamıyor, benliği bunları haykırsa bile bedeni sesini ağzından dışarı salmıyordu. Üstelik her eklemi dayak yemiş gibiydi. Ağrılı, sancılı, uyuşuk ve aynı anda karıncalanmış... Kıpırdamıyordu. Elini kıpırdatmak, ona dokunmak ve hayal olmadığını, bu sefer her şeyin gerçek olduğunu anlamak istedi ama olmadı. Parmağında bir şey takılıydı üstelik. Kulağında makinelerin sesi, bedeninde serin bir ürperme belirdi. Yanında doktorlar panikle koşuşturuyorlardı. Bir doktor geldi yanına ve elindeki kalem ışıkla göz bebeklerini kontrol ederken "Konuşabilecek misiniz?" diye heyecanla sordu. Göz bebeklerini yakar gibi içine ışık tutarken, iki gözünü de titizlikle kontrol edip, göz kapaklarını rahat bıraktı.

Bu hassas durumdan hoşlanmayan Rüya yüzü serbest kalınca burnunu kıvırdı, bu dokunuştan, dokunuşlarından hoşlanmadığını belirterek yüzünü ekşitti. Konuşmak istediğini göstererek, başını salladı. En kötü kâbusu gerçek oldu sanmıştı! Onların cidden rüya olduğunu, her şeyin bir yansıma, hayal, en başına dönerek işkence olduğunu sanarak, soluksuz kalmıştı. Ama değildi. Sevdiği adam gerçekti, yaşadıkları gerçekti... Asıl gördüğü kâbustu. Bakışları yanlarındaki insanları taramaya başladıkça, bunun bir hastane olduğunu ve onların doktor olduğunu kavradı. Yani rüyaydı! Bayılmış ya da narkoz alarak kâbus görmüştü! Oysa her şey nasılda gerçek gibiydi.

"Adınız ne?"

Bakışlarını kocasına çevirdi. Gözyaşlarından sebep pek

seçemiyor olsa da, "Şa..." dedi endişeli gözleri onu ararken. "Şa..." Bir daha fısıldadı ama dilinden dökülen buğulu ve titrek kelimelerden gerisi yoktu.

"Buradayım bebeğim..." dedi yan tarafından gelen endişeli ve sevinçli ses... Ama etrafını saran doktor ordusu yüzünden onu göremiyordu. En çok görmek istediği kişiyi seçemiyordu gözleri. Gözlerini kırpıştırıyor fakat göremiyordu.

Yanındaki hemşireye bakan genç doktor, "Kendisi nefes alabiliyor mu, bakalım. Çıkarın solunum cihazını ağzından." dediğinde, hemşire el çabukluğuyla usulca, canını yakmadan ağzındaki o iğrenç boruyu çıkardı. Doktor dikkatle hastasını izlemeye, tepkilerini gözlemlemeye başladı. Rüya'nın boğazının derinlerinden çıkan boruyla midesi kısacık bir an bulandığı için, dişlerini sıkarak gözlerini kapadı. Ağzının içi rahatladığında dişlerini sıkmak istedi, uyuştuğu için yapamayınca acı içinde inledi. Dudağının yan tarafı gerilmekten sanki genişlemişti. Canı öyle acıyordu ki, bir an sadece can derdine düştü. Dişleri sanki demirle kırılasıya ezilmiş, ağzı pelte gibi olmuş, dili şişmişti.

"Adınız ne?" dedi doktor ilgiyle bakarak.

Rüya bakışlarını ayak ucunda merakla bekleyen kocasına çevirdi. Şahin gözyaşları içinde heyecanla ona bakıyor, dudaklarından çıkacak cevabı kıyameti bekler gibi panikle bekliyordu. Rüya yorgunca gülümsedi. Soluk soluğa heyecanla, "Se... Serçe..." dedi yanağından iri damlalar süzülürken.

Aynı onun gibi yanağına iri damlalar süzülen Şahin, gözlerini sımsıkı yumarak Allah'a şükretti. Tekrar gözlerini açtığında, karısının gülümseyen gözleriyle karşılaştı ve hıçkırır gibi, "Serçe'm..." dediğinde, doktor da dâhil olmak üzere, herkes gülümsedi.

"Hoş geldiniz Rüya Hanım, büyük bir savaştan döndünüz. Nasılsınız?" diye sordu yanındaki bir başka doktor.

Rüya şaşkın bakışlarını o doktora çevirdi. "Da... Day... Yak ye... Yemiş..." Konuşamıyordu. Sanki sesi ya da kelimeleri kayıp gibiydi. Ona gülen doktor gerisini anlamıştı, "Hep

öyle olur başlarda, geçecek." Destek vererek omzuna dokundu.

Rüya yutkundu ama kelimeler ağzının içinde dolandıkça, karmaşık hâle geldi. Bir türlü istediğini söylemedi. Sesinden beklediği etkiyi alamayınca, konuşamadığı için, sustu. Sesi sanki dikenli bir çalı olmuş, ağzını açtıkça, kurumaktan yara bağlamış boğazını acıtıyordu. Doktor sonunda işaret verirken, "İki dakika," diye Şahin'e, diğer doktorlar çıkmak için hazırlandı. Onlar odayı terk ederken, Şahin heyecandan ölecek gibiydi. Kocaman adam, bu anın hayal olmasından korkar gibi, ürkekçe yanına yaklaştı. Buz gibi olmuş iri, titrek eline onun minnacık cansız ellerini alıp, gözyaşları içinde saçlarını öperken, sağ elinin parmakları saçlarını okşadı.

"Çok vicdansızsın Serçe'm... Bize bunu nasıl yaparsın?"

"Bi... Biraz a-akıllan diye..." dedi Rüya ağlamamak için yutkunurken ama bu o kadar zordu ki... Kocasının kokusu genzini kuşattığı an, ona olan özlemi ve hasreti içini yaktı.

"Rü... Rüya gördüm!" dedi genç kız acı içinde kocasının gözlerinin içine tutamadığı gözyaşlarıyla bakarken.

"Beni gördün sanırım?" dedi Şahin çapkınca gülümseyerek.

Rüya başını olumsuz anlamda salladı. Bir onu görememişti oysa... Yalvararak aramıştı sevdiğini... Ve seslice hıçkırdı. Şahin yanağını okşayarak gözyaşlarını silerken, dudaklarını göz kapaklarına dokundurdu.

"Sen yo-yoktun." dedi Rüya. "He-herkes vardı, bir sen yok-yoktun. Ka-kâbus gibiydi. A-aradım ama..." Yutkundu, "Hiç olmamış gibiydin. Ko-korktum. Sensiz kal-kalmaktan korktum Şahin."

"Buradayım birtanem... Burada ve hep seni bekledik hepimiz." dedi şakağına dudaklarını bastırarak. Kocaman adam birden hıçkırarak mutluluktan ağlamaya başladı. Kolları sımsıkı sarıldı kızın hâlâ normale dönememiş hâlsiz bedenine. Zayıflamıştı uyuduğu sürede. Kemikleri kollarına batıyordu. Saçlarını kokluyor, yüzünün her bir karesini öpücüklere

boğuyordu. Hiç umudunu kaybetmemişti Şahin. Doktorlar umudunu yitirdiği zamanlarda, ailesi yıkıldığı anlarda bile, beklemekten, dua etmekten hiç vazgeçmemişti. Her gün onunla konuşup, varlığını hissetmesini sağlayarak yaşama tutunması konusunda tehditler edip, öğütler vermiş, onca hafta yanından bir an olsun ayrılmadan sabırla, inançla, umutla beklemişti.

"Rüya, bir daha bunu yapma. Sakın beni, sensizlikle sınama. En kolay sen kaldırıp, en basit sen yıkıyorsun beni. Yapma." dedi Şahin dişlerini sıkarak. "Ve kalk artık, çok uyudun uykucu. Oğlana baktırmak için bu kadar uyunur mu hiç?" dediğinde şakacı azarlamasıyla, bakışlarını cama çevirdi. Rüya sormaya korkuyordu... En çok korktuğu buydu ve aklına gelmesine rağmen, diline almaya çekiniyordu. Ama aldı.

"O-oğlum." dedi zor bela. Yüreği ağzının içinde atıyordu âdeta.

Şahin yana baktı. Ve rüya da tıpkı onun gibi, camda ağlayarak onu seyreden ailesine baktı. Herkes gözyaşları içinde gülerek, ona sevinçle el sallayarak, orada duruyordu. Cengiz Bey torununu kucağına almış, gözyaşlarından ıslanan yüzü ona bakarken, torununun ufacık elini sallayarak, annesine ve kendi dünyasındaki tek gerçeğine selam veriyordu. Rüya gülmek ve ağlamak arası hıçkırdı. Bebeğini görüyordu! Uğruna hayaller kurduğu, türküler tutturduğu, ninniler sayıkladı bebeği... Onun yumuk yumuk ellerini, minnacık ayaklarını ve kaşık kadar yüzünü... Canının parçasını, sevdiğinin emanetini... Sanki kokusunu bilmiş gibi hasretle genzi yandı, birden bedeninde ıslaklık hissettiğinde, göğüslerinin özlemle sızlayarak boşaldığını anladı. Şahin karısının üzerindeki örtüye baktığında şaşkınca, gülümsedi.

"Annem yanına getirdi onu doktorların tüm itirazına rağmen. Anneler hisseder demişti... Göğüsleri sızlar, burnunun direği yanar... Rüya, sütün geldi." dediğinde nefes alamayarak, Rüya kendine bakmak istedi ama beceremedi. Fakat nemli örtünün tenine serin bir ıslaklıkla değdiğini hissediyordu.

Sonra sütlerinin yatağa aktığını da hissediyordu. Gözleri artık iyice buğulanmış, onları sisli görüyordu. Şahin karısının yüzünü elleriyle, şefkatle kuruladı.

"Bak, hepsini ayağına getirdin. Ne nazlı çıktın sen... Uykucu." diye azarladı. "Uyumaya doymadın mı hâlâ?" Eğildi, dudaklarını şakağına dokundurdu. "Bir daha bu şakayı sakın yapma bana..." Onu azarladı. Defalarca hem de. "Sakın... Öldürme bizi..."

"Ka-kafanı..." Biraz yutkundu. Bunu duymaya korkuyordu ama merak da ediyordu. "Ne-ne... Kadar," derin bir nefes çekti içine. "Din-le-din?"

"İki ay..." dedi Şahin karısının yanağındaki yaşları silerken. "İki ay oğlanın altını sadece sen bezleyeceksin. Bir daha elimi sürmem. Üstelik adını hâlâ koymadık..." dedi hayıflanarak. Zayıflamıştı. Rüya kocasının yanağına uzanmak için, zorlukla kollarını kaldırıp, parmaklarını güçlükle tenine dokundurdu.

"Ad-adsız mı kal-kaldı."

"Yok babanlar ona Talha, annemler Enes diyor... Köydekiler ise, İsimsiz Uşak. Peki, biz hâlâ karar veremedik, bu çocuğa ne diyeceğiz?" dediğinde şakalaşarak, Rüya ilk defa keyifle gülümsedi. Böyle yanakları acıyarak, dudakları gerildikçe kuruluktan yırtılarak, canı yansa bile mutlulukla ağlayarak gülümsedi. "Ve onu doğurmaktan kaçmış olman, kızımızı doğurmayacağın anlamına gelmiyor. Bir daha kaçma." diye kızdı.

"Ka-kaçmam... Aldım boyumun ö-ölçüsünü."

"Eee... Ne diyeceği isimsiz uşağa..."

"Ça-Çağan[23] Poyraz olsun mu?" dedi yutkunarak. "Bugün gibi... Adının an-anlamı gibi... Ba-başlangıcımız gi-gibi..."

---

23) "Çağan" Mutlu gün, bayram demek.

"Olsun Serçe'm, sen ne dersen... O olsun! Poyraz olsun... Rüyandaki gibi... Ve bayramımız olsun. Çağan gibi..."

"İ-ikimizin de-dediği de, olsun..."

Biraz güce gelmiş hissedince kendini, kocasının boynuna kollarını dolamak için hafifçe havalandırdı. Kokusunu içine çekerek, "Rü-rüya sandım..." dedi ızdırapla, o anı hatırlamak dahi istemedi. Bununda rüya olmasından korkarak, gözlerini sımsıkı kapattı. "Lütfen... Gitme. Kaybolma."

Şahin alnını alnına yasladı. Elleriyle yüzünü kavrayıp, gözlerinin altına taşan iri yaşları başparmağıyla kuruladı. Yüzüne bakarak, "Gözlerini aç sevgilim..." diye usulca fısıldadı.

Rüya başını salladı olumsuz anlamda. "Kaybolacaksın."

Şahin yanaklarına süzülen yaşları sildi yine. "Şimdi, bana bak, sana âşık bana. Gözleri senden başka herkese kör, vicdanı kuyu olan bana... Senin için yaşayıp, sana ölen bana..."

Rüya yutkunarak gözlerini açtı. Şahin gülümsedi. Yeşil gözleri ıslak ıslak gülümsedi. Bu öyle güzel bir gülümsemeydi ki, ruhundan uçuşan kelebekleri ona armağan etti.

"Tek hayalimsin meleğim... Bakmaya doyamadığım, dalmaya korkmadığım rüyamsım... Gözlerim açıkken gördüğüm, en güzel Rüya'msın..."

"Ka-kapalıyken..."

"O zaman gördüğüm, en güzel serçesin... Hayalimsin, gerçeğimsin, yaşamımsın, nefesimsin Serçe'm. Sen bensin, benden arta kalan her şeysin... Bir daha gitme... Gidersen, ya beni de götür, ya da beni öldür... Çünkü ben, sensiz zaten ölürüm."

"Yaşa Şahin..." dedi Rüya soluksuz kalarak "Yaşa. Çünkü... Ben rüyamda bile... Yalnız seni sevdim... Bizim yanımızda ol..." diye itiraf etti.

"O zaman sen de yaşayacaksın." dedi Şahin inatla emrederek...

"Yaşayacağız... Benim gerçeğim oldun kot kafali." diyen Rüya kocasına göz kırptı. Kıkırdayarak, "Benim rüyam bitti..." dedi nazlı nazlı. Gülümsedi. Sıcacık ve içten bir mutlulukla, yüreğini yakarak gülümsedi.

"Şimdi... Sıra Sende!"

SON

Benim rüyam bitti! Şimdi sıra sende!

Yakalanmayan düşmanlarla, aklınızda kalan soru
işaretleriyle sizi kendi rüyalarınızla
baş başa bırakıyorum...
Bir süre..!
Sonra, Vural ve Kayra'nın hikâyesinde, Saklambaç
Serisi'nin devam kitabıyla geri döneceğiz!
Macera kaldığı yerden devam edecek ve
tüm sırlar açığa çıkacak...
Kemerlerinizi sıkıca bağlayın ve bekleyin.
Biz geleceğiz!
Yeniden, görüşmek üzere. :)

Merhaba arkadaşım,
beni bir solukta okumaya çalışma
son sayfayı okumaya çalışarak beni
anlayamazsın...
Önce dokun sayfalarıma hisset,
sonra en başa dön ve sıfırdan başla...
Çünkü benimle bolca gülüp, bazen düşüneceksin,
hatta üzüleceksin...

Keyifle oku her satırımı,
bir ömür unutma...